

Кичик Висельтон кишлоғининг аҳолиси кўхна иморатни, гарчи Реддлар сулоласи анча вақтдан буён бу уйда истиқомат қилишмаса-да, эски одат бўйича «Реддлар уйи» деб атайдди. Улкан бино баланд дўнглиқда, олд томони қишлоққа қаратилиб қурилган. У ер-бу еридаги деразалари миҳлаб ташланган қаровсиз уйнинг томига ёпилган сопол қисман укаланиб тушган бўлиб, деворлари ва олд-атрофини гуркураб ўсган печак қамраб олган. Қачонлардир зўр данғиллама ҳовли саналиб, ўз катталиги ва ҳашамати билан кўп миллар наридаги ҳар қандай иморатдан устун келган Реддлар уйи бугунги кунда ташландиқ, одам яшамайдиган ҳолатга келиб қолган.

Ажабланарлиси шундаки, эски уйнинг жуда «машъум» эканлиги борасида Кичик висельтонликлар томонидан билдирилган фикрлар доимо бир хил чиқади. Ярим аср муқаддам ушбу ҳовлида қандайдир ғалати ва шундай дахшатли воқеа содир бўлган эмишки, ҳатто бугунги кунгача қишлоқ одамлари учун, суҳбатлашиб ўтиргани бошқа мавзу барҳам топиши билан, ўша ходисалар муҳокамаси ўта қизиқ мавзу саналар экан. Йиллар ўтган сари, Реддлар хонадони ҳақидаги ҳикояни бир-бирига кўп айтиб келган одамлар, воқеани турли туман икир-чикирларга шу қадар бойитиб юборганки, қайси гап рост-у, қайси сўз ёлғон эканлигини энди ҳеч ким билмайди. Бироқ бундай ҳикояларнинг ҳаммаси айнан бир гапдан, у ҳам бўлса, Реддлар уйи ҳали салобат тўкиб турган, эллик йил муқаддам отган ажойиб тонг маҳалидан бошланади. Ўша куни эрталаб оқсоч аёл Реддлар уйининг меҳмонхонасига кириши билан хонадон соҳибларининг учаласи ўлиб ётганини кўриб қолибди.

Дўнглиқдаги уйдан ўқдай учиб чиққан аёл овози борича чирқираб теваарак-атрофни бошига кўтариб юборибди.

- Ҳаммаси ётибди! Қотиб қолишибди! Кўзлари очик! Кеча либосини ечишга ҳам улгурмай қотиб қолишибди!

Зудлик билан полиция чакирилди. Кичик Висельтонда ҳаяжонли қизиқсиниш ва яширин тўлқинланиш қарор топди. Реддлар оиласи хуш кўрилмаганлиги учун бўлса керак, ҳеч ким ўзини, сохта бўлса ҳам, хонадон бошига тушган кунга ачинаётган кўйга солмади. Бадавлат эр-хотин Реддлар кибр-ҳаво ва қўрслиги билан ажраб туришган. Каттагина йигит бўлиб қолган фарзандлари Том эса бу масалада ўз ота-онасидан ошиб тушган. Қишлоқ аҳолисини фақат бир нарса – қотил кимлиги безовта қилади ҳолос. Зохиран соппа-соғ кўринган уч киши ўз ажали билан бир кечанинг ўзида бараварига ўлиб қолмаслиги ҳаммага аён-ку.

Ўша оқшом қишлоқ паби «Хушчақчақ» эгалари буюртма қабул қилишга улгурмай қолишди. Одамлар ўз хонадонларини ташлаб чиқишганига ҳеч афсус қилмай, қотилликни муҳокама қилгани, ушбу майхонага йиғилиб олган. Кеча қизиб турган маҳалда Реддлар хонадониде ишлаган ошпаз аёл кириб келиб, бирданига жим бўлиб қолган Кичик Висельтон аҳлига фожиали овоз билан Фрэнк Брайс ҳибсга олинганлигини эълон қилди. - Френкни ҳибсга олишди?! - таажжубдан қичқириб юборди бир неча киши, - Бўлиши мумкин эмас!

Фрэнк Брайс Реддлар хонадониде боғбон бўлиб ишлаб, данғиллама ҳовли худудининг бир бурчагидаги путури кетган уйчада яшайди. У урушдан оёғи мажруҳ бўлиб қайтгач, сершовкин йиғинларни ёқтирмас ва ўша замонлардан буён Реддлар уйида овушмай тер тўкиб келган.

Тафсилотларга ташна одамлар навбат билан ошпаз аёлга қадах узатиб, меҳмон қилишди.

Олча арақнинг тўртинчи пиёласидан сўнг, ошпаз аёл анча тетиклашиб, диққат-эътибор

билан қулоқ тутиб ўтирган халойикқа:

- Унинг эси паст эканлигини ҳамиша таъкидлаб келганман! Қандайдир томи кетган кишига ўхшаб юради! Қиттай-қиттай уриб олишни таклиф қилсам, баъзан терсайиб олади-да, гаплашишни ҳам истамай қолади.

- Қўйсангиз-чи, уялмайсиз-ми бундай дегани, - гапга аралашди майхона пештахтаси ёнида турган аёл, - Фрэнк ҳар қалай урушда бўлиб, қайтган. У ўз холида, тинч яшашни истайди. Нега энди...

- Хўш, орқа эшикнинг калити кимда эди? Ўша хонадонда иш бошлаган даврлардан биламан-ки, боғбоннинг уйчасида захира калит осиглик туради! - ўринсиз гапириб қўйди ошпаз аёл, - Уй эшиги бузилмаган-ку! Дераза ойналари ҳам бутун! Ҳамма ухлаб қолганида, катта уйга кириб олса бўлди...

Халойик бир-бирига ғамгин қараб қўйди.

- Нима десаларинг денглар-у, унинг рухсори менга ҳеч қачон ёқмаган, - деди пештахта ёнида турган эркак.

- Брайс уруш туфайли шундай ғалати бўлиб қолган, - деди майхона соҳиби.

- Жаҳли чиқиб турган Фрэнкка рўбару бўлишни истамас эдим деганимни эслайсан-ми, Дот? - деди бурчақда ўтирган аёл кизишиб.

- Табиати ҳақиқатан ҳам бузук-да уни, - маъқуллаб бош ирғиди Дот, - Бир воқеа эсимга тушиб кетди. Фрэнк ҳали ёш йигит эди...

Тонг отар маҳалга келиб, Реддларни Фрэнк Брайдан бошқа ҳеч ким ўлдириши мумкин эмас, деган умумий хулосанинг тўғри эканлигига ҳеч ким шубҳа қолмай қўйди.

Бироқ Кичик Висельтондан узоқ бўлмаган Катта Висельтон шаҳарчасидаги қоронғи, анча вақтдан буён тозаланмаган полиция маҳкамасида ўтирган Фрэнк айбдор эмаслигини, қотиллик содир этилган куни ҳовли атрофида аллақандай рангпар, қора сочли нотаниш ўспириндан бошқа ҳеч кимни кўрмаганлигини такрор ва такрор таъкидлар эди. Лекин қишлоқ аҳли орасида бирорта бўлсин бошқа киши ҳеч қандай нотаниш ўспиринни кўрмаган. Шундай экан, полиция маҳкамасидагилар ўша ўспиринни Фрэнкнинг жиноий тасаввуридан бошқа нарса эмас, деб эътироф этишди.

Бечора Фрэнкнинг бошига маломат тоши ёғилиб турган ўша фурсатда тегишли муассасадан Реддларнинг мурдаларини ёриб текшириш тадбирларига оид якуний хулосалар бўйича расмий билдирув олингач, вазият буткул ўзгариб кетди.

Полициячилар бундай ғайриоддий билдирувни ҳали ўқишмаган. Шифокорлар бригадаси мурдаларни атрофлича ўрганиб чиқиб, яқдил хулоса чиқарган. Тиббиёт мутахассисларининг ёзишича, оила аъзоларидан бирортаси ҳам заҳарланмаган, сўйилмаган, отилмаган, бўғилмаган, нафаси қайтиб ҳам ўлмаган. Ушбу хулосани ўқиган киши, Реддлар, агар уларнинг ўлганлиги ҳисобга олинмаса, мутлако жабр кўрмаган, ҳаммаси соппа-соғ деган фикрга бориши ажаб эмас. Аммо, ўликларнинг таналарида қандай кўринишда бўлмасин, номуносиб аломат топишга уринган шифокорлар томонидан, ҳар бир Реддларнинг зўриққан юзида даҳшат қиёфаси қотиб қолганлигини қайд этиб ўтиш унутилмаган. Ҳафсаласи пир бўлган полициячилар бир вақтнинг ўзида уч кишини, жонлари узилиб кетгудай даражада кўрқитиб юборишнинг иложи йўқ, деган хулоса чиқардилар.

Қотилликка доир бирор-бир далил-исбот бўлмаганлиги учун ҳам Фрэнкни қўйиб юборишга тўғри келди. Реддлар Кичик Висельтон черкови қошидаги кабристонга дафн этилди. Уларнинг дахмалари муайян вақт давомида қизиқсиниш объекти сифатида хизмат қилди. Ҳаммани ҳайрон қолдириб, бадгумон хавф туғдирган Фрэнк Брайс эса Реддлар ҳовлиси худудидаги эски уйчага қайтиб келди.

- Такрор айтаман, Реддларни айнан Фрэнк ўлдирган, - баёнот қилди «Хушчакчак»да

ўтирган ширакайф қария Дот, - Полицияда қандай қарорлар қабул қилинмайди дейсиз. Виждони бўлганида, бу ерда қолмас эди. Ахир унинг қотил эканлигини ҳаммамиз биламиз-ку.

Нима қилганда ҳам Фрэнк кетмади. У ховлида қолиб, Реддлар уйига кўчиб қирган кейинги оила, сал ўтиб-ўтмай, навбатдаги оила учун боғбонлик қилганча, яшайверди. Аммо ҳеч ким бу уйда узоқ тура олмади. Эҳтимол Фрэнк туфайлидир, эҳтимол бундай эмасдир бироқ ховлининг ҳар бир янги соҳиби ушбу уйда қандайдир ёқимсиз, шубҳали нарсалар борлигини таъкидлаб борди. Шу тарика, яшайдиган одам бўлмаганлиги учун ҳам, уй аста-секин таназулга юз тутди.

Ховлининг ҳозирги бадавлат соҳиби бу уйда турмайди ҳам, ундан бирор-бир кўринишда фойдаланмайди ҳам. Қишлоқ одамлари «Ховли соҳиби, ушбу мулкни солиқ масалалари нуқтаи назаридан харид қилиб олган» деган қандайдир ғалати миш-миш гап тарқатишган. Бироқ бу сўзларнинг маъносини улардан бирон-бири аниқ ва тушунарли талқин қилиб бера олмади. Шунга қарамай, уй эгаси, боғбон Фрэнкка маош тўлаб боришни қанда қилгани йўқ. Брайс ўзининг етмишинчи баҳорини кутиб олиш тараддудида. У олдингидан баттар оқсоқланиб, деярли қар бўлиб қолган. Ховлини босиб кетган ёввойи алаф Фрэнкнинг ўзини тешиб ўтгудай даражада хавф солиб ўсаётган бўлса-да, ўз касби ва одатига садоқатли қария, об-ҳаво яхши келган кезларда, гул эгатларига курак санчиб боришини кўймайди.

Бечора Фрэнк бошига ёввойи ўтларгина ташвиш солмайди. Қишлоқ болалари иморат ойналарига тош отиш қилиғини касб этиб олишган. Улар велосипедлари билан Фрэнкнинг машаққатли меҳнати сингиб кетган майсазорни пайҳон қилишмоқда. Қария Брайс уйни ҳам, ховлини ҳам жон-жаҳд билан ҳимоя қилишини яхши биладиган безори болалар бир-икки бор ҳудудга бостириб ҳам киришди. Уларга чолнинг чўлоқ оёғи билан каловланиб югуришини-ю, таёқ билан таҳдид қилишини кўриш, овози борича бақириб, қарғанини эшитиш қизик. Фрэнк эса ушбу болалар, ўз ота-оналари каби, уни қотил деб билишгани учун ҳам хўрлашаётганига шубҳа қилмайди. Шу боис, август ойи тунларидан бирида уйғониб кетиб, уйда жуда ғалати нарсалар содир бўлаётганини кўрган кекса Брайс, ситамгарлар уни буткул адойи-тамом қилиш мақсадида янада жадал, янада кескин чоралар кўришга аҳд қилишганга ўхшайди, деган хаёлга борди.

Чолни қариган сари баттар қийнаётган оёқ оғриғи уйғотиб юборди. Фақат резина грелкагина унинг дардини енгиллатиши мумкин. Фрэнк грелканинг сувини алмаштириш мақсадида ўрндан туриб, оқсоқлаганча ошхонага тушди. Ошхона чаноғи қаршисида туриб, чойнак сувга тўлишини кутар экан Реддлар уйи томон қараб, бинонинг юқори қаватдаги деразаларидан бирида милтиллаётган ёруғликни кўриб қолди. Яна ўша шум такалар! Энди уй ичига ҳам бостириб киришибди-да! Бу ҳам камлик қилгандек, ўт қалашибди!

Полиция чақирай деса, телефони йўқ. Умуман айтганда, уни хибсга олишган ўша даврлардан буён, полицияга бўлган ишончини умуман йўқотган. У чойнакни бир четга қўйди-да, кийимини кийиш учун оёғи имкон бергани қадар тез юқорига кўтарилди. Кўп ўтмай ошхонага қайтиб тушган қария Фрэнк эшик ёнидаги илгақдан захира қалитни ва деворга суяб қўйилган таёқни олиб, зулматга чиқди.

Реддлар уйининг олд эшиги бузилмаган. Дераза ойналари ҳам бутун. Брайс каловланганча, бинони айланиб, деярли батамом печак чирмаб олган орқа эшик томон ўтди. Қалитни қулф тешигига солиб, эшикни шовқин солмай, аста очди.

У ғорга ўхшаб қолган ошхонага кирди. Фрэнк бу ерга кўп йиллардан буён қирмаган бўлса-

да, кайси эшик дахлизга олиб чиқишини эслади ва ўша томон йўл олди. Бурни чиринди ва вайроналик хидини хис этди. Қадам товуши ёки одам овозини эшитиш учун вужуди кулоққа айланди. Асосий эшикнинг икки томонида баланд деразалар бўлгани учун ҳам нисбатан ёруғроқ дахлизга кириб, зинапоя бўйлаб юқорига кўтарилди бошлади.

Пойафзалининг тагчарми ва суяниб бораётган таёғи чиқарадиган товушни бўғиб қўйгани учун тош поғоналардаги йиллар ўтиб қалинлашиб кетган чангга шукрона қилди.

Зина майдонига етиб келгач, ўнг томон бурилган Фрэнк безори болалар кайси хонага кириб олишганини дарҳол пайқайди. Йўлак охиридаги эшик қия очик қолиб, ҳосил бўлган тирқишдан қоронғи полга тилла рангли узун шуъла ташлаб турган хира ёруғлик милтиллаб турибди. Қўлидаги таёкни маҳкам ушлаб олган Брайс аста-секин ўша эшик томон яқинлашди. Остонага бир неча фут қолганида қия очик эшик орқали хона майдонининг тор бир қисми кўринди.

Олов тушунишича, каминга қаланган. Айнан шу ҳолат Фрэнкни ўйлантириб қўйди. У қимир этмай, диққат билан кулоқ тутди. Ичкаридан қандайдир эркак кишининг журъатсиз ва ҳатто кўрқувли овози эшитилди.

- Шишада яна бир оз бор, милорд, агар тўймаган бўлсангиз.

- Кейинроқ, - эшитилди иккинчи овоз.

Бу ҳам эркак кишининг овози бўлса-да, қандайдир ғалати, худди чинкирган каби, муздай эсган шамолдай совуқ эшитилди. Уни эшитган Брайснинг бошидаги яккам-дуккам қолган орқа сочлари тикка бўлиб кетди.

- Мени гулханга яқинроқ суриб қўй, Чувалчангдум.

Яхшироқ эшитиш учун Фрэнк эшикка ўнг кулоғини тутди. У қандайдир қаттиқ юзага қўйилган шишанинг жиринглагани, сўнгра полда сурилган кресло оёғининг оғир ва бўғик товушини эшитди. Ичкарида Фрэнкка орқа ўгириб, креслони камин томон сураётган пакана мардак кўринди. Унинг боши тоз бўлиб, эгнига узун қора плаш кийган. Сал ўтиб, яна кўринмай қолди.

- Нагини қаерда? - сўради совуқ овоз.

- Бил... билмайман, милорд, - асабий титради биринчи овоз, - Уйни кўздан кечириб чиқаётган бўлса керак, деб ўйлайман...

- Уйкуга ётишимиздан олдин уни соғиб олишинг керак, Чувалчангдум, - буюрди иккинчи овоз, - Кечаси овқатланишим керак бўлади. Сафар мени ниҳоятда толиқтириб юборди. Қовоғини солиб олган Фрэнк эшитадиган кулоғини эшикка яқинроқ тутиб, диққат билан тинглади. Бир оздан сўнг, Чувалчангдум лақабли киши яна гап бошлади:

- Милорд, савол беришга ижозат беринг. Бу ерда узоқ қоламизми?

- Бир ҳафта, - жавоб қайтарди совуқ овоз, - Эҳтимол кўпроқдир. Бу ер етарлича қулай жой. Ишларимиз кўламини янада кенгайтиришнинг ҳозирча иложи йўқ. Квидиш бўйича жаҳон чемпионати ниҳоясига етгунга қадар бирор-бир иш кўриш, ғирт аҳмоқликдир.

Фрэнк ўзининг ғадир-будур бармоғини кулоғига тикиб, буриб-буриб олди. Чамаси яна кир бўлганга ўхшайди, акс ҳолда анави сўз «квидиш» деб эшитилмас эди-ку?! Умуман бу, сўз ҳам эмас эди шекилли.

- Кви... квидиш бўйича жаҳон чемпионати? - сўради Чувалчангдум, - Мени маъзур кўрасиз-у, милорд... нима учун чемпионат ўтишини кутишимиз кераклигини тушунмаяпман?

Фрэнк кулоқ тозалашга зўр берди.

- Шунинг учунки, бефаросат, ҳозир юртга бутун дунё сеҳргарлари кела бошлаган.

Сеҳргарлик вазирлигидаги анави тўнкалар огоҳ бўлиб, ғайриоддий фаоллик аломатларини кузатиб боришга тушиб қолишади. Шахсий гувоҳномаларни такрор ва такрор текшириб юришади. Ахир улар махфийликни сақлаш жинниси бўлиб қолишган! Худо кўрсатмасин,

агар маглар бирор нарсани сезиб қолишса борми, у тентакларнинг томи кетиб қолади-ку. Яхшиси сабр қилиб, чемпионат тугабини кутамиз.

Фрэнк қулоқ тозалашни бас қилди. У «сеҳргарлик вазирлиги», «сеҳргарлар» ва «маглар» деган сўзларни аниқ эшитди. Шубҳа йўқ-ки, ушбу ибораларнинг ҳар бири ниманидир англатади. Ушбу сўзлар замирида қандайдир яширин, махфий маъно бор. Шифрланган иборалар фақат иккита тоифага мансуб кишилар томонидангина қўлланилишини Брайс яхши билади, у ҳам бўлса, жосуслар ва жинойтчилар. Фрэнк таёғи билан полга ишончлироқ суяниб, янада диққат билан қулоқ соди.

- Демак, ҳазрати олийлари, қарорингиз қатъий? - аста сўради Чувалчангдум.

- Албатта, Чувалчангдум, қарорим қатъий.

Пинак бузилмаган ушбу овозда очиқдан-очиқ ғазаб оҳанги эшитилди. Сал ўтиб, яна Чувалчангдумнинг овози эшитилди. У ўз дадиллигини йўқотиб қўймасдан олдин фикр-мулоҳазасини айтиб олишга ошиқаетган кишидек гапирар эди.

- Ишни Гарри Поттерсиз ҳам бажариш мумкин, милорд.

Орага узокрок сукунат чўқди.

- Гарри Поттерсиз? - базўр эшитилган овоз билан сўради иккинчи овоз, - Тушунарли...

- Милорд, ушбу сўзларни мен болага раҳмим келганидан айтаётганим йўқ! - баланд чийиллади Чувалчангдум, - Боланинг тақдири мен учун аҳамиятсиз, ҳа, умуман аҳамиятсиз! Агар биз ҳар қандай бошқа сеҳргар ёки афсунгардан фойдалансак, ишларимиз тезроқ битади демоқчиман холос! Қандай моҳирона ниқоблана олишимни яхши биласиз. Шундай экан, мени қисқа муддатга қўйиб юборсангиз бас, икки кунга қолмай бизга тўғри келадиган бирор-бир кишини олиб қайтаман...

- Чиндан ҳам бошқа сеҳргардан фойдаланишим мумкин... - олдингидай паст овоз билан жавоб қайтарди иккинчи овоз.

- Милорд, бу ҳақиқатан ҳам оқилона иш бўлади, - деди Чувалчангдум, енгил тортиб, - Чунки Гарри Поттерга етишиш ниҳоятда мураккаб масала. Уни жуда астойдил қўриқлашмоқда...

- Демак, ўрнига бошқасини келтиришга тайёрсан? Қизик... Балки, Чувалчангдум, мени боқиш сенга малол келиб қолгандир? Эҳтимол, бирламчи режага ўзгартириш киритишга доир ушбу таклифинг, мендан қочиб қутулишга уринишдир, а?

- Милорд! Мен сизни умуман тарк этмоқчи эмасман. Бу ҳақда заррача...

- Ёлғон! - вишиллади иккинчи овоз, - Ёлғон гапираётганингни доим сезаман, Чувалчангдум! Ҳузуримга қайтганингдан афсус қилаётганингни, кўзингга жирканч кўринаётганимни ҳам биламан. Менга қараганингда башаранг буришиб кетаётганини, менга қўл теккизаётганингда сесканиб кетаётганингни ҳам кўриб турибман...

- Йўқ, олий ҳазратлари! Мен сизнинг энг садокатли қулингизман...

- Номардлинг, кўрқоклинг олдида садокатинг бир пулга қиммат. Агар борар жойинг бўлганида, хузуримга қайтмаган бўлар эдинг. Мени ҳар икки-уч соатда боқиб туриш керак бўлса, сенсиз қандай яшай оламан? Нагинини ким соғади?

- Сўнги вақтларда сиз анча бақувват бўлиб қолдингиз, милорд...

- Каззоб, - деди хўрсиниб иккинчи овоз, - Мен қувватсизман. Бир неча кун ёлғиз қоладиган бўлсам, сенинг ғализ парваришинг туфайли эришган мужмал соғлигимдан ҳам қуруқ қоламан. Жим!

Аллақандай дудмол гапларни тинимсиз гўлдираётган Чувалчангдум шу захоти унини ўчирди. Бир неча сония давомида Фрэнк каминдаги гулханнинг чирсиллаб ёнаётганини эшитди холос. Шундан сўнг, иккинчи овоз, илоннинг вишиллашига ўхшаш овоз билан гапини давом эттирди.

- Айни ўша боладан фойдаланишим учун алоҳида сабаблар бор. Уларни сенга тушунтириб

берганман. Аҳдимдан қайтмаслигимни ҳам биласан. Бу кунни ўн уч йил кутганман. Яна бир неча ой кутиш керак бўлса, кутаман. Болага нисбатан кўрилатган хавфсизлик чораларига келсак, ишончим комилки, режам кор беради. Сендан эса Чувалчангдум, зиғирдай жасорат талаб этилади холос. Модомики, Лорд Вольдемортнинг нафратини тўлатўқис ўзингда синаб кўришни истамас экансан, уни намоён этишга бор кучингни сафарбар этасан...

- Милорд, фикр билдиришга ижозат этинг! - ваҳима босганча, кичкириб юборди Чувалчангдум, - Бутун сафаримиз давомида режамиз ҳақида кўп мулоҳаза юритдим. Милорд, Берта Жоркиннинг ғойиб бўлиши узоқ вақт эътиборсиз қолмайди. Агар биз ишимизни давом этишга аҳд қилиб, мен ўз қарғишимни...

- Агар? - сўради иккинчи овоз, - Агар? Агар режага мувофиқ иш тутсанг, Чувалчангдум, яна бир киши ғойиб бўлганлигини вазирликдагилар пайқашмайди. Сен ҳамма ишни ортиқча шовқин-суронсиз, ҳовликмасдан бажарасан. Ҳаммасини ўзим бажаришни истар эдим-у, бироқ... менинг мана бу ҳолатим... Ҳаракатингни бошла, Чувалчангдум! Яна битта тўсиқни енгиб ўтсак бас, Гарри Поттер томон йўлимиз очилади! Якка ўзинг ишлашингни талаб қилаётганим йўқ сендан. Ўша вақтга келиб сафимизга менинг садоқатли хизматкорим кўшилади...

- Сизнинг садоқатли хизматкорингиз мен бўламан, мен, - деди Чувалчангдум, базўр сезиларли жиззаки оҳангда.

- Чувалчангдум, менга ақл-фаросатли, ўз садоқатини намоён этиш керак бўлган фурсатда заррача иккиланмайдиган одам керак. Сен эса бахтга қарши, ушбу талабларнинг бирортасига ҳам жавоб бермайсан.

- Сизни биров эмас, мен топдим, мен, - очикдан-очик хафа бўлди Чувалчангдум, - Мен! Берта Жоркинни ҳам ҳузурингизга мен келтирдим.

- Ҳақ гап, - жавоб қайтарди иккинчи овоз, бир оз ҳайратланиб, - Тан олишим керакки, ўша ишинг, сендан кутилмаган заковат шуъласи бўлган эди. Агар охиргача очикча гапирадиган бўлсак, Чувалчангдум, унинг қанчалик наф келтиришини ўзинг ҳам идрок этмаган эдинг, шундай эмасми?

- Мен... мен дарҳол... Ўша қизнинг фойдали эканлиги ҳақида ўйлаганман, милорд...

- Каззоб, - деди иккинчи овоз, баджаҳл таажжуб оҳангида, - У берган ахборот бебаҳо эканлигини инкор этмайман! Ўша қиз бўлмаганида менинг режам туғилмас эди ҳам. Бунинг учун сени тақдирлайман, Чувалчангдум. Сенга фавқулодда муҳим иш ижросини топшираман. Шундай ишки, уни бажариш ҳуқуқига эга бўлиш учун аксарият издошларим ўнг қўлини кесиб юборишга тайёрдир...

- Ч-чинданми, милорд? Қандай иш экан у?... - Чувалчангдумни яна ваҳима қамраб олди.

- Эҳ Чувалчангдум, хушхабар кутилмаган бўлиши билан хуш эмасми? Сенинг ўрнинг сахна хотимасида бўлади... Шунга ваъда қилишим мумкинки, сен Берта Жоркинс каби ўта муҳим хисса қўшиш шарафига муяссар бўласан.

- Сиз... Сиз... - Чувалчангдумнинг овози кутилмаганда хириллаб эшитилди, - Сиз мени ҳам асфаласофилингга йўлламоқчимисиз?

- Эҳ Чувалчангдум, Чувалчангдум, - таъна қилди совуқ овоз, - Сени ўлдириб нима наф кўраман? Бертани эса ўлдиришга мажбур бўлдим. Сўроқдан сўнг у бошка ҳеч нарсага ярамай қолган эди, умуман ҳеч нарсага. Тирик қолдирдим дейлик. Вазирликка қайтиб, таътил давомида сени учратганини айтса, қандай сўроқларга тутилишини тасаввур қилиб кўр, бефаросат. Ўзинг ўйлаб кўр, ўлган деб эътироф этилган сеҳргар вазирликда ишлайдиган афсунгар аёл билан йўл бўйидаги меҳмонхоналардан бирида тасодифан учрашиб қолиши мумкинми...

Чувалчангдум алланима гапни шундай паст овоз билан айтдики, Фрэнк эшитмай қолди.

Бирок иккинчи одамнинг ҳар қандай қувончдан махрум бўлган, ўз нутқи каби муздай эшитилган қаҳҳаҳаси янгради.

- Хотирасини ўзгартириш? Бирок мохир сеҳргарлар томонидан унуттириш афсуни таъсирига ҳеч бир қийинчиликсиз барҳам берилади. Буни Бертани сўроққа тутаётганимда ўзим исбот қилиб бердим сенга. Бундан ташқари, у берган ахборотдан унумли фойдаланмаслик Жоркинсинг хотирасини таҳқирлаш демак.

Худди шу фурсатда, йўлакда турган Фрэнк таёк ушлаб турган қўли терлаб кетганидан тойғаноқ бўлиб қолганини ҳис этди. Овози муздай эшитилаётган одам бир аёлни ўлдириб, бу ҳақда заррача афсус қилмай, аллақандай арзимас вақтихушлик ҳақида гапираётган каби гапирмоқда. У ниҳоятда хавфли савдойи эканлигига шубҳа йўқ. Бунинг устига Гарри Поттер исмли яна аллақандай болани ўлдиришни режалаштириб ўтирибди. Ким бўлишидан қатъи назар ўша бола хавф остида...

Фрэнк қандай иш тутиш кераклигини билади. Полицияни табиатан хуш кўрмаса-да, хозир унга хабар бериши шарт. У уйни тарк этади-да, қишлоққа қараб йўл олади. У ерда телефон бор. Совуқ овоз такрор эшитилиб, Фрэнк яна ичкаридан чиқаётган сўзларга қулоқ тутди.

- Яна битта қарғиш... Менинг садоқатли хизматкорим «Хогварц»да... Гарри Поттер эса менинг ихтиёримда! Гап шу. Эътирозга ўрин йўқ. Жим, назаримда, Нагинининг шарпасини эшитгандай бўлдим...

Иккинчи кишининг овози ўзгариб, Фрэнк муқаддам эшитмаган овоз чиқара бошлади. У сўлак сачратганча, нафас ростламай вишиллаётган кетди. Фрэнк бу одамнинг тутқаноғи тутиб қолган чамаси деган хаёлга борди.

Дафъатан, Фрэнкнинг орқа томонида қандайдир ҳаракат сезилди. Фрэнк йўлакка қараб, дахшатдан серрайиб қолди.

Полда нимадир ўрмалаб, каминдан тушаётган ёруғлик томон яқин келяпти. Фрэнк узунлиги кам деганда ўн икки фут келадиган бахайбат илон эканлигини аранг идрок этди. Турган жойида қотиб, тилсиз қолган Брайс тўлқинсимон ҳаракатланаётган тана чанг қатламида кенг ёй ҳосил қилганча, тобора яқинлашиб келаётганини кўриб турибди... У нима қилсин? Анави иккаласи ўтирган хонага кириб жон сақлай деса, улар шундок ҳам қотилликни режалаштириб ўтирибди, турган жойида қолса, илон ўлдириши муқаррар... У муқим бир фикрга келгунга қадар, илон ёнига етиб келди ва мўъжизани қаранг-ки, вишиллаб, тупуриб овоз чиқараётган одам ўтирган хонага кириб кетди. Сония ўтар-ўтмас, илоннинг гўё олмос сепиб ташлангандай нақшли думи эшик ортида ғойиб бўлди.

Фрэнкнинг бор вужуди терга ботиб, таёк тутиб турган қўли титрай бошлади. Хона ичидан ғалати вишиллашлар эшитилиб, қариянинг миясига ҳаётда бўлиши мумкин бўлмаган ўй келди... Анави киши, чамаси илон тилида гаплашишни билади.

Брайс ҳеч нарсани англай олмайдиган ҳолатда туриб қолди. Қани энди у иссиқ грелкасини оёғига босиб, ўз ўрнида ётган бўлса. У титраб, ўзини идора қилишга уринар экан, ичкарида яна ўша совуқ овозли одамнинг инглиз тилида сўзлаётган гапи эшитилди.

- Нагини бизга қизиқ хабар етказди, Чувалчангдум, - деди у.

- Ч-ч-чинданми, м-милорд? - жавоб қайтарди Чувалчангдум.

- Чиндан, - тасдиқлади совуқ овоз, - Илоннинг сўзларига қараганда, эшик ортига кекса магл бекиниб олиб, гапларимизни эшитиб турган эмиш.

Фрэнкнинг яшириниб олиш имкони йўқ. Ичкаридан қадам товушлари эшитилиб, эшик ланг очилди.

Остонада сочига оқ кирган, бурни узунчоқ, кичкинагина кўзлари серсув, юзида кўрқинч билан хавотир уйғунлашган, паст бўйли одам кўринди.

- Ичкарига таклиф қил, Чувалчангдум. Хушмуомала бўлсанг-чи.

Каминдаги оловга қаратилган қадимий креслодан эшитилган совуқ овоз соҳиби Фрэнк

кўзига кўринмади. Бироқ гулхан якинидаги, деярли чириб кетган гиламчада гўё уй хайвони каби кулча бўлиб ўралиб олган жирканч илон дархол кўзга ташланди. Чувалчангдум Брайсни ичкарига имлади. Рухий ларза ўтиб кетмаганига қарамай, қария, кўлидаги таёғини маҳкам тутиб, каловланганча, остона хатлади. Камин ягона ёруғлик манбаси бўлиб, хона деворларида улкан ўргамчикларни эслатадиган соялар ҳосил қилган. Фрэнк кресло суянчиғининг орқа томонида тўхтади. Унда ўтирган кишининг бўйи чамаси ўз хизматкорининг бўйидан ҳам пастга ўхшайди. Негаки, бошининг тепаси бўлса ҳам, Брайсга кўринмади.

- Сен ҳамма гапни эшитдинг-ми, магл? - янгради муздай савол.

- Мени нима деб атадингиз? - сўради Брайс, таҳдид оҳангида.

Модомики ичкарига кирган ва энди тегишлича иш тутиш керак экан, Фрэнк ўзини нисбатан дадилроқ ҳис этди. Урушда ҳам шунақа бўлган.

- Мен сени магл деб атадим, - пинаги бузилмай тушунтириш берди овоз, - Бу сўз кишининг сеҳргар эмаслигини англатади.

- «Сеҳргар» сўзи остида нимани назарда тутаётганингизни билмадим-у, - Френкнинг овози қатъийлашди, - Ишончингиз комил бўлсинки, полицияни қизиқтириб қоладиган етарлича гапларни эшитдим. Сиз қотиллик қилгансиз ва яна бир қотилликни режалаштириб ўтирибсиз! Яна бир нарсани айтиб қўйишим керакки, - қўшиб қўйди Фрэнк, ғайриихтиёрий тарзда, - Рафикам шу ерда эканлигимни билади ва агар менга бирон гап бўлса...

- Ҳеч қандай хотининг йўк, - вазмин кесди гапни совуқ овоз, - Сени қаерда эканлигини ит ҳам билмайди. Бу ерга келганингни сен ҳеч кимга айтмагансан. Лорд Вольдемортга ёлғон гапириш беҳуда. Зеро у ҳамма нарсани кўради... ҳамма нарсани...

- Шунақами? - қўпол жавоб қайтарди Фрэнк, - Лорд денг? Муомалангизни қаранг-а, кадрдон лорд. Даставвал одамга ўхшаб, кишига юзланиб гапирсангиз бўлармиди!

- Майли-ю, магл, фақат мен одам эмасман-да, - деди лорд, ғўлаларнинг чарсиллашидан ҳам паст эшитилган овоз билан, - Мен оддий одамга нисбатан анча улуғ зотдирман.

Бироқ... Сен айтганча бўла қолсин... Сенга юзланаман... Чувалчангдум, илтимос, креслони айлантириб юбор.

Хизматкор ғиншиган овоз чиқарди.

- Амримни эшитдинг-ми, Чувалчангдум?

Ҳазар қилиб буриштирган башарасидан ўз соҳиби ва гиламча устида ётган илонга яқин келишдан кўра ҳар қандай бошқа ишга тайёр эканлигини уқиб олса бўладиган пакана хизматкор аста-секин креслога яқин келиб, уни айлантира бошлади. Кресло оёғи гиламчага тегиб кетиши билан илон ўзининг жирканч уч бурчак бошини кўтарди.

Ниҳоят кресло Фрэнк томон айлантирилиб, унда нима ўтиргани кўринди. Қариянинг кўлидаги таёк тараклаганча полга тушиб кетди. У оғзини ланг очиб, фарёд кўтарди.

Шундай дод-вой солдики, ҳатто креслода ўтирган махлукнинг таёкча кўтариб, талаффуз этган сўзларини ҳам эшитмай қолди. Кўзни камаштириб юборадиган яшил тусли яшин кўриниб, ҳавода нимадир хуштак чалиб ўтгач, Фрэнк Брайс худди ўк теккандек йиқилди. У танаси полга етиб боргунга қадар омонатини топшириб бўлди.

Айни шу фурсатда ҳодиса рўй берган жойдан икки юз миля нарида, Одамовилар хиёбонидаги 4- уйда ухлаб ётган Гарри Поттер исмли бола сесканиб, уйғониб кетди.

II БОБ.

ЧАНДИК

Гарри белида ётиб, кафтларини юзига босганча, худди узоқ югурган кишидай оғир нафас олиб, жуда аниқ кўринган тушдан уйғониб кетди. Бармоқлари билан босиб олган

эски чандик кимдир пешонасига қизиган сим босиб тургандай, каттиқ оғрияпти.

У бир қўлини чандикдан олмай, ётган ўрнига ўтириб олишга уринганча, иккинчи қўли билан каравоти олдидаги жавонча устини тимирскилаб, кўзойнак қидирди. Кўзойнагини тақиб олгач, хонадаги буюмлар қиёфаси кўча фонусининг дераза пардаси орқали хонага тарқоқ сингиб кирган хира сариқ нури остида нисбатан аниқроқ кўринди.

Гарри оғриётган чандиғини бармоқлари билан аста силаб, стол усти чироғини ёқди-да, ўрнидан туриб, хонанинг нариги бурчагида турган кийим жавони ёнига боргач, эшигини очиб, тавақанинг ички томонига маҳкамланган кўзгуга қаради. Кўзгуда талмовсираб боқаётган, ёши ўн тўртга борган, озгин, сочлари тўзғиган, яшил кўзли боланинг акси кўринди. Гарри пешонасини диққат билан кўздан кечириб, яшин зигзаги шаклидаги чандиғи одатдагидай кўринаётган бўлса-да, кучли ловуллаётганини ҳис этди.

Гарри бемахал уйғотиб юборган тушини эшлашга уринди. Туш жуда яққол кўринган эди... уч киши... улардан икки нафари нотаниш, бири таниш... Гарри қовоғини чимириб олганча, эшлашга зўр берди...

Хаёлан муайян манзара тикланди: нимқоронғи хона... камин ёнидаги гиламча устида ётган илон... илон яқинида лақаби Чувалчангдум, Питер исмли таниш киши... муздай эшитилган баланд овоз... Шошма, ахир бу Лорд Вольдемортнинг овози-ку. Буни ўйлаган боланинг ошқозонига йириккина муз бўлаги қизилўнгачини музлатганча, сирпаниб тушгандай бўлди...

Гарри кўзини чирт юмиб, тушида кўринган Вольдемортнинг қиёфасини эшлашга уриниб кўрди-ю, уддалай олмади. У эндигина айлантирилган креслода ўтирган махлукқа кўзи тушган ҳамоно дахшатга тушиб-ми, ким билади, пешонаси оғриганидан-ми уйғониб кетган эди...

Анави қария-чи, ким эди? Тушига кекса киши кирганини аниқ эслайди. Чолнинг ерга қулаб тушганини ҳам кўрди. Гаррининг миясида борки хотира аралашиб кетди. Бола хонадаги нарсалардан чалғиб, тушида кўрганини хотирлаб олишга уриниш учун кафтларини юзига босди. Бироқ ҳаракати, ғалвирда сув тутиб қолишдек, беҳуда кетди. Эшлашга қанчалик зўр берса, хотира уни шу қадар тез тарқ этди... Вольдеморт билан Чувалчангдум ўзлари ўлдиришган аллақайси одам ҳақида суҳбат қуришди... Гарри ўша кишининг исмини ҳеч эслай олмади... Улар яна кимнингдир жонига қасд қилишмоқчи... ким экан у? Шошма, ахир... бу, мен эдим-ку!

Гарри кафтларини юзидан олиб, хонага, бирон-бир ғайриоддий нарса кўриш илинжида кўз югуртириб чиқди. Ростини айтганда, хона ғалати нарсаларга етарлидан ортиқ тўлиб-тошган. Каравотнинг оёқ томонида қопқоғи очик ёғоч сандик турибди. Унининг ичида қозон, супурги, сеҳргарларнинг қора кийими ва турли туман афсун китоблари ётибди. Ёзув столида, аниқроқ айтиладиган бўлса, одатда, кутб бойқуши Хедвиг қамаб қўйиладиган катта қафасдан холи қисмида кўпдан-кўп пергамент ўрамлари аралашиб кетган. Каравот яқинида, Гарри, уйқудан олдин ўқиган китоб очик ҳолатда полда ётибди. Унда тасвирланган одамлар тинимсиз ҳаракатланмоқда. Супурги эгарлаб, эгнига ярқираб кўринаётган тўқ сариқ кийим кийган ушбу кишилар суратдан дам йўқолиб, дам яна пайдо бўлганча, бир-бирига аллақандай қизил тўп оширишмоқда.

Гарри китобни полдан кўтариб, супургида учиб юрган сеҳргарлардан бири баландлиги эллик фут келадиган тик хода учидидаги халқага зўр таассурот қолдирадиган даражада гол уришини томоша қилгач, ёпиб қўйди. Боланинг фикрича, дунёдаги энг қизиқ ўйин саналадиган қвидиш ҳам айни пайтда оғир хаёлдан чалғита олмайди. Гарри ««Замбараклар» билан парвозлар» китобини каравоти олдидаги жавонча устига қўйиб, дераза ёнига борди-да, пардани очиб, кўчага қаради.

Шаҳар яқинидаги катта кўча шанба куни тонг отар маҳалда қандай кўриниши лозим бўлса, Одамовилар хиёбони ҳам худди шундай кўринмоқда. Барча уйларнинг деразалари парда тутиб бекитилган. Тонг қоронғисига кўчада бирор зоғ, лоакал мушук бўлсин, кўринмайди.

Шунга қарамай... шунга қарамай... Гарри яна каравотига қайтиб, бармоғи билан чандиғини

силаганча, ўтириб олди. Умуман айтганда, уни оғриқ безовта қилаётгани йўк. У жон оғриғига ҳам, турли туман жароҳатларга ҳам кўникиб кетган. Қунлардан бир кун Гарри ўнг қўлининг суякларидан буткул маҳрум бўлиб, янгитдан ўсиб чиккунга қадар даҳшатли ўтган тунни бошдан кечирган. Яна бир сафар худди ўша қўлини йирик илон, узунлиги бир фут келадиган захарли тиши билан тишлаб, тешган. Супургида эллик фут баландликда учиб, ерга қулаб тушганига эса ҳали бир йил бўлгани йўк. Қисқаси, энг ғайриоддий бахтсиз ходисалар-у, жароҳатлар унга ғалаги туюлмади. Модомики, «Хогварц» сеҳргарлик ва афсунгарлик санъати мактабида таҳсил кўрар экансан, устига-устак, мисли кўрилмаган нохуш ахволларга тушиб қолишга мойил экансан – ўхшаш жароҳатлар табиийдир.

Уни бошқа нарса безовта қилмоқда. Ўтган сафар пешонасидаги чандиғи, Вольдеморт ёнгинасида турган пайтда оғриган эди... бироқ ҳозир у йўк-ку... Ёвуз Лорд тунда, Одамовилар хиёбонида изғиб юрганини тасаввур ҳам қилиб бўлмади, ахир бу ғирт бемаънилик-ку...

Гарри зўр бериб тун сукунатига кулоқ тутди. Эҳтимол у ёғоч зинанинг ғичирлаганини-ю, ридонинг шитир-шитир товушини эшитмоқчи бўлгандир? Бирдан у пастда эшитилган овоздан сесканиб кетди. Хайрият, холаваччаси Дудлининг қаттиқ тортаётган хурраги экан. Бола ғафлатдан уйғониб, ўзини идора қилиб олди. Бунчалик эмасда. Уйда Вернон амаки, Петунья хола ва Дудлидан бошқа ҳеч ким йўк. Улар ҳам ҳозир тарашадай қотиб, ухлашмоқда.

Таъкидлаб ўтмоқ жоизки, ҳеч қандай қувонч келтирмайдиган Дурсларнинг уйғок юришганидан кўра тишларини деворга қаратиб ётган ҳолати Гаррига кўпроқ маъқул келади. Боланинг ягона қариндошлари саналадиган Вернон амаки, Петунья хола ва Дудли мағлар бўлиб, ҳар қандай кўринишда намоён бўладиган сеҳр-жодудан ҳазар қилиш баробарида Гарридан ҳам жуда нафратланадилар. Бола, Дурслар хонадонига ўзини қуриб қолган гўнг сингари ҳис этади. Сўнгги уч йил давомида ушбу хонадон аъзолари кўшниларга, Гаррининг узоқ вақт кўринмай қолаётганини Тузалмас жинойтчи нусхалар учун қатъий режим жорий этилган муқаддас Грубус муассасасида тарбияланипти, деб тушунтириб келмоқда. Балоғатга етмаган, «Хогварц»дан ташқарида юрган ёш сеҳргарга афсун билан шуғулланиш қатъиян ман этилганлигини амаки билан хола жуда яхши билади. Шундай бўлса-да, уйда юз берган барча нохушликларда Гаррини айблашга уринишади. Қариндошларга ишонч билдириш ҳақидаги ўйнинг ўзи Гаррига тутуриксиз фикрдай туюлади. Гарри уларга сеҳргарлар дунёсидаги ҳаёти ҳақида ҳеч қачон ҳеч нарса айтиб бермаган. Улар уйғонгач, ёнларига бориб, пешонаси оғриётгани-ю, Лорд Вольдеморт ҳақидаги ўйлар уни ташвишга солаётганини айтиб беришни тасаввур қилишнинг ўзи қулгили!

Шундай бўлса ҳам, Гарри, аввал бошдан, айнан Лорд Вольдеморт туфайли Дурслар хонадонига келиб қолган. Агар Ёвуз Лорд бўлмаганида, унинг пешонасида чандик ҳам бўлмас, ўша бадбахт, мальун Вольдеморт бўлмаганида, унинг ота-онаси тирик бўлар эди... Сўнгги юз йилликнинг энг қудратли ёвуз сеҳргар, ўтган ўн бир йил давомида катта куч тўплаган Лорд Вольдеморт кунлардан бир кун Годрик жарлигидаги Поттерлар хонадонига тунда келиб, ота-онасини ўлдирганида Гарри эндигина бир ёшга тўлган чакалок эди. Ёвуз қилмишини амалга ошириб бўлгач, Лорд Вольдеморт ўзининг сеҳрли таёкчасини болага ўқтаб, ҳукм суришига тўғоноқ бўлган кўплаб катта ёшли сеҳргарларни ер юзидан сидириб ташлаган қарғишни талаффуз этди. Бироқ айнан Гаррига келганда, ажойиб мўъжиза рўй бериб, қарғиш қор бермади. Аксинча, гўдакни нобуд қилиш ўрнига, қарғиш яшини Гаррининг пешонасидан сапчиб, Вольдемортнинг ўзига урилди. Бола бундай яшиндан, пешонасида зигзаг шаклидаги ғайриоддий чандик билан қутулиб қолди. Вольдеморт эса қандайдир аянчли, базўр жонли нарсага айланиб қолди. Ёвуз Лорд ғойиб бўлди. Сеҳргарларнинг яширин жамиятида қарор топган расвогарчилик барҳам топди. Вольдемортнинг малайлари-ю, югурдаклари тум-тарақай бўлиб, ҳар томон қочиб қолди, Гарри Поттер эса донгдор бўлиб кетди.

Ўн бир ёшга тўлган куни сеҳргар эканлигидан хабар топган Гарри қаттиқ хаяжонланди. Гап шундаки, мағллар кўзидан бекитилган сеҳргарлар дунёсидаги ҳар бир бола унинг исмини билиши Гаррини жуда шошириб қўйди. «Хогварц»га келгач, одамлар, унинг ортидан хаяжон-ла алланарса пичирлаб қолишига узок кўниқди. Энди у бундай шивир-шивир гапларга одатланиб қолди. Бу йил бола тўртинчи синфда таҳсил кўради. Гарри кадрдон қасрига кириб борадиган фурсат етишига қолган кунларни сабрсиз санаб юрибди.

Мактабга қайтишига эса ҳали роса икки ҳафта бор. Гарри умидсизлик билан хонага боз кўз югуртириб чиқиб, нигоҳи июль ойининг охирида энг яқин икки дўсти томонидан йўлланган табрикномаларда тўхтади. Уларга чандиғи тўғрисида ёзиб юборса, нима дейишади?

Шу захоти қулоғига Гермiona Грэнжернинг хавотирли овози эшитилди: *Яна чандиғинг оғрияпти-ми? Гарри, бу жуда жиддийга ўхшайди... Зудлик билан профессор Дамблдорга хабар бер! Мен эса «Сеҳргарлар орасида кенг тарқалган дард ва хасталикларга оид маълумотнома мазмунидаги қўлланма»ни варақлаб чиқаман. Ажаб эмас, қарғиш яшинидан қоладиган чандиқлар тўғрисида бирон-бир фойдали маълумот топсам...*

Ҳа, Гермiona айнан шундай яъни, тикка «Хогварц» директориға мурожаат қилиш, иш бир ерга етгунча, китоб варақлаб кўриш маслаҳатини берган бўлар эди. Китоб бирон бир наф беришига шубҳа қилган Гарри, дераза орқали сиёҳдай фалакка тикилиб қолди. Билишича у, Вольдеморт қўллаган қарғиш яшини каби яшин таъсиридан омон қолган жаҳонда ягона одам саналади. Бинобарин, «Сеҳргарлар орасида кенг тарқалган дард ва хасталикларга оид маълумотнома мазмунидаги қўлланма»да ҳам бундай аломатлар тавсифланган бўлиши инчунин амри маҳол. Директорға мурожаат қилиш масаласиға келсак, Дамблдор ёзғи таътилни қаерда ўтказишидан Гарри мутлақо беҳабар. У бир дақиқа ўз ташвишидан чалғиб, белбоққа қисиб олгудай даражада узун кумуш ранг соч-соқолли, сеҳргарлик либоси ва чўкқидор шляпасини кийиб олган Дамблдор дунёнинг аллақайси пляжида, ўзининг илмоқсимон қайрилма бурниға офтобда қорайиш малҳамини суртиб ётганини тасаввур қилиб кўрди. Дамблдор қаерда бўлмасин, Гаррининг хат ташувчи бойқуши Хедвиг уни топади, албатта. Почта бойқуши хатнинг манзили кўрсатилмаган бўлса ҳам, ҳали бирор маротаба бўлсин, панд бермаган. Фақат директорға нима деб ёзади?

- *Хурматли профессор Дамблдор, безовта қилаётганим учун маъзур кўринг, бугун кечаси чандиғим оғриди. Эҳтиром ила, Гарри Поттер, деб ёзиш керакми?*

Хаёлан ёзилган бўлса ҳам, хат маъноси жуда бемаъни чиқди.

Гарри иккинчи дўсти Рон Уэслининг билдирадиган муносабатини тасаввур қилиб кўрди.

Шу захоти унинг кўз олдига талмовсираган, таажжубдан кўзи косасидан чиқиб кетишиға сал қолган, бурни узун, сепкил босган башара гавдаланди: *Яна чандиғинг оғрияпти-ми? Лекин... Ўзинг-Биласан-Ким ҳозир ёнингда бўлиши мумкин эмас-ку, шундай эмасми?*

Айтмоқчиман-ки... сен бунни сезган бўлар эдинг, тўғрими? У яна сени жонингга тегишга уриниб кўрган бўлар эди, а? Умуман, Гарри, ишончим қомил эмас-у, ҳар қалай қарғиш яшинидан қолган чандиқлар баъзан, бир оз бўлса ҳам безовта қилиб туриши керакдир, ахир... Дадамдан сўраб кўришим керак экан...

Сеҳргарлик вазирлигида, мағлларнинг рўзғор буюмларидан нотўғри фойдаланиш бўлимида ишлайдиган мистер Уэсли юқори малакали сеҳргар саналса-да бироқ Гаррининг фикрича, Артур амаки қарғиш яшинларига қарши кураш ва уларнинг оқибатларини бартараф этишға ихтисосланмаган. Уэслилар оиласи пешонаси бир оз оғригани учун Гарри ортиқча ваҳима кўтариб юборибди, деган фикрга боришини Гарри истамайди. Миссис Уэсли Гермionaдан ҳам баттар беҳаловат бўлиб қолади. Роннинг ўн олти ёшли эгизак акалари Фред билан Жорж эса Гарри ўзини идора қила олмай қолибди, деган хулоса чиқаришлари турган гап. Уэслилар оиласини Гарри жуда яхши кўради. Яқин орада уйға таклиф қилиб қолишларига умид қилиб юрибди. Ахир Квидиш бўйича жаҳон чемпионати тўғрисида Рон нимадир деган эди-ку. Шу боис ҳам, уларниқига меҳмонға борадиган бўлса, чандиғи тўғрисида муттасил бериб бориладиган саволлардан холи

юришни истади.

Гарри бармоқларининг бўғин суяклари билан пешонасини ишқалаб қўйди. У хозир, гарчи ўзига ўзи бўлсин, икром бўлишдан уялса-да, ота ёки онага ўхшаш ёши катта сеҳргар, ёвуз сеҳр билан мулоқот қилиш тажрибасига эга қариндоши бўлишини орзу қилди. Ана ўшанда у, ўзини тентакнамо ҳис этмай маслаҳат сўраши, кимдир унинг учун жон куйдираётганини ҳис этиши мумкин эди...

Айнан шу хаёл муаммонинг ечими топилишига сабаб бўлди. Ушбу ечим шу қадар содда ва шу қадар аён эдики, нима учун дархол шу қарорга келмаганига ўзи хайрон – Сириус!

Гарри каравотдан ирғиб туриб, ёзув столи ёнидаги курсига ўтирди. Пергаментни ўзига тортиб, бургут патидан тайёрланган пат-қаламни сиёхга ботирди-да, ёзди: «Қадрли Сириус!». Нима учун шу вақтгача Сириус хаёлига келмаганидан ҳамон таажжубланганча, ўз ташвишини сўз билан қандай ифодалаб, мактубга мужассам этиш ҳақида ўйлашиб қолди. Умуман айтганда, бунинг хайрон қоладиган жойи йўқ, албатта. Негаки, Сириус чўқинтирган отаси эканлигидан Гарри атиги икки ой олдин хабар топди.

Сириус Блэк, шу вақтга қадар, чўқинтирилган ўғлининг ҳаётида, айрим сабабларга қўра бўлмаган. У мудҳиш дементорлар томонидан қўрикланадиган ваҳимали, Азкабан деб номланадиган сеҳргарлар қамоқхонасида ўтирган экан. Сириус қамоқдан қочиб қолгач, ўша сўқир, киши руҳини сўриб оладиган махлуқлар Блэкини қидириб «Хогварц»га келишган. Аниқланишича, Сириус айбсиз, у содир этмаган қотиллик Лорд Вольдемортнинг малайи, ҳамма қахрамонларча ҳалок бўлган деб ҳисоблаган Чувалчангдумнинг қилмиши экан. Бироқ ҳақиқат фақат Гарри, Рон ва Гермионага маълум бўлди. Негаки учовлон, ўша ярамас билан ўтган йили юзма-юз келиб, бор гапдан хабар топди. Аммо уларнинг гапига фақат Дамблдоргина бовар қилди.

Сириус, ўзининг бўйнига қўйилаётган барча айблардан халос бўлгач, бирга яшашни Гаррига таклиф қилди. Бола Дурсллар хонадонини бутунлай тарк этиш ҳақидаги ўйлар билан атиги бир соат давомидагина ўзини бахтиёр ҳис этишга улгурди холос. Бироқ бундай имконият қўлдан бой берилди. Чувалчангдум, сеҳргарлик вазирлиги ходимларига топширилмасдан, жуфтакни ростлаб қолди. Сириусга эса қочиб қутулишдан бошқа чора қолмади. Гарри унинг қочиб, омон қолишини ташкиллаштиришда бевосита иштирок этди. Сириус, Отбургут лакабли йирик калхатни эгарлаб, учиб кетгандан буён яшириниб юрибди. Агар Чувалчангдум қочиб кетмаганида қандай уйда яшаши мумкинлигини Гарри бутун ёз бўйи тасаввур қилиб юрди. Ўша фожиали тасодиф бўлмаганида Дурсллардан буткул халос бўлишини билган Гарри учун Одамовилар хиёбонига қайтиш икки чандон қийин кечди.

Гарчи чўқинтирилган ўғлининг ёнида бўлиш имконига эга бўлмаса ҳам, Сириус Блэк Гаррига ёрдам бериб борди. Чунончи, айнан Сириус туфайли, Гарри, ўз мактаб анжомларини хонада сақлаш ҳуқуқига эга бўлди. Дурсллар муқаддам бунга изн беришмаган. Уларнинг асосий фикр-хаёли ва орзу-хаваси – Гаррига имкон қадар кўп ноқулайликлар яратишдир. Жиянининг сеҳргарлик қобилиятдан даҳшатга тушиб келишган Дурсллар ўтган йиллар давомида Гаррининг сандиғи-ю, жамики мактаб анжомларини зинапоя остидаги буфет ичига киритиб, қулфлаб қўйишар эди. Гаррининг чўқинтирган отаси савдойи-қотил эканлигидан хабар топишгач, Дурсллар, ушбу масалага ўз муносабатларини дархол ўзгартирдилар. Сириуснинг аслида айбсиз эканлигини, қотиллик қилмаганини Дурслларга айтиб қўйиш эса Гаррининг «хаёлидан кўтарилибди». Одамовилар хиёбонига қайтганидан буён Гарри Сириусдан иккита хат олди. Сеҳргарлар дунёсида хатлар аксарият ҳолларда почта бойқушлари орқали йўлланади. Бироқ иккала хатни ҳам бойқуш эмас, иссиқ минтақаларда яшайдиган йирик, ранги очик қушлар етказди. Хедвиг, кўзга яққол ташланадиган ушбу қушларнинг босқинига салбий муносабат билдириб, ортга қайтишларидан олдин ўз сувдонидан чанқов бостиришларига истар-истамас изн берди. Гаррига эса аксинча, қушлар жуда хуш келди. Уларни кўриб, кўз олдига пальмалар ва оқ қумли пляжларни келтирди. Бу эса ўз навбатида, Сириус хозир қаерда бўлмасин, ҳаётдан завқланаётганига ишонч бағишлайди. Хатлар бегона қўлларга

тушиб қолиши мумкинлигини ўйлаган Блэк дунёнинг қаерида юрганини ёзмади. Гаррининг тасаввурича, дементорлар чараклаб турган қуёш остида узоқ саёҳат қила олмайдилар. Ажаб эмас, шу сабабли ҳам Сириус жанубга кетворган бўлса. Блэкнинг қувноқ оҳангда ёзилган, зарурат туғилиши билан мурожаат қилишга даъват этган хатлари Гаррининг каравоти остидаги миҳланмаган пол тахта тагига ишончли яшириб қўйилган. Хўш, мана ўша зарурат...

Тонготар чоғи келиб, стол усти чирогининг нури хиралашди. Хона деворларига зарҳал тус берган қуёш чиқиши билан Вернон амаки билан Петунья холанинг хонасидан шитир-шитир товуш эшитилди. Гарри стол устидаги ғижимланган пергамент варақларини отиб юбориб, эндигина ёзиб тугатган мактубини қайтадан ўқиб чиқди.

Қадрли Сириус!

Хат учун раҳмат. Уни келтирган қуш шу қадар йирик эканки, деразага аранг сизди. Бу ерда ҳамма нарса ўз маромида-ю, фақат Дудлининг парҳези жуда қийин кечмоқда. Ёгда кўпчилик пиширилган қулчаларни ўз хонасига ўғринча киритиб олаётганлигини холам фош этиб қолди. Агар бундай хунарини давом этса, чўнтак пулининг муайян қисмидан маҳрум бўлиши ҳақида огоҳлантирилди. Оч қолиб, жаҳл қилган аҳмоқ Дудли эса ўйин ўйнаш учун телевизорга уланадиган қўшимча мосламани деразадан улоқтириб юборди. Бу компьютерга ўхшаш нарса бўлиб, ушбу мослама воситасида ҳар хил ўйинлар ўйналади. Энди у ўзи ёқтирадиган «Мегомуштлашув-3» ўйинини ўйнай олмай, овқат ейиш ҳаёлидан чалғиши қийин кечади.

Ишларим яхши. Дурслар менга қаттиқ тегишмаяпти. Негаки улар илтимосимга биноан бирор кун келиб, ҳаммасини кўршапалакка айлантириб юборишингдан жуда кўрқишади. Фақат бугун тунда ғалати ҳолат рўй берди. Чандигим яна оғриди. Сўнгги бор чандигим Вольдеморт «Хогварц»да пайдо бўлганида оғриган эди. Ҳозир у шу яқин орада изғиб юрибди, деган фикрда эмасман. Сен-чи, нима деб ўйлайсан? Эҳтимол, қарғиш яшинидан қолган чандиқлар кўп йиллар ўтса ҳам оғриб турар. Бу ҳақда эшитганинг йўқ-ми? Ушбу хатни Хедвиг орқали йўллайман. Ҳозир у овга чиқиб кетган. Отбургутга мендан салом.

Гарри.

Ёмон чикмади, шекилли, ўйлади Гарри, тушимни эса тавсифлаб беришга ҳожат йўқ. Тагин мени кўриб кетибди, деган ҳаёлга бормасин.

У пергаментни ўраб, Хедвиг қайтишига қадар туриши учун стол устига қўйди. Ўрнидан туриб, керишиб олдида, яна кийим жавони ёнига бориб, кўзгуга қарамай, нонуштага тушиш учун кийимини кийди.

III БОБ.

ТАКЛИФНОМА

Гарри ошхонага тушганида, Дурслар дастурхон атрофига йиғилиб бўлишган экан. Ошхонага кириб келганида ҳам, ўз жойини эгаллаганида ҳам ҳеч унга ким эътибор қаратмади. Вернон амакининг йирик, лавлагидай кип-қизил башараси эрталаб келтирилган «Дейли Мейл» газетасининг ортида. Петунья хола эса лабларини қимтиб олганча, бия тишига ўхшаш тишларини бекитиб, грейпфрут мевасини тўртга бўлиб ўтирибди (*[Грейпфрут – цитруслар туркумига мансуб апельсинсимон мевали дарахт ва унинг меваси](#)*).

Дудлининг авзои ниҳоятда бузук. Сўнгги вақтда у, одатдагидан ҳам катта жойни эгаллаб олгандай гўё. Бу эса яхшилик аломати эмас. Зеро Дудли, одатда, квадрат шаклидаги катта столнинг фақат бир томонини бутунлай эгаллаб ўтирар эди.

- Мана буниси ёқимтойимиз Дюдюшкачага, - деди грейпфрут чорагини ўғлининг ликопига, сиртига шакар сепмай қўйган Петунья хола ҳурковуч овози билан.

Таътил бошидан буён ҳаёти дўзахга айланган Дудли эрталабки насибасидан норози бўлиб

онасига ўқрайди. Гап шундаки, Дудлининг ёмон баҳоларига Вернон амаки билан Петунья хола одатдагидай оқловчи важ-баҳоналар топа билишди. Онасининг бу борадаги фикрича, Дудли ниҳоятда қобилиятли бола, фақат нодон ўқитувчилар унинг истездодини тушунишмас эмиш. Вернон амаки эса «Дудли мактабда ўзлаштирилаётган ўқув материалларини тушунмасдан ёд олиши, ойсининг эрка ўғли бўлиб ўсишини истамайман», деган хулоса чиқарди. Дудли Дурсль мактаб маъмурияти томонидан безорилик ва шафқатсизликда айбланаётганлигини ҳам ота-она эътиборсиз қолдирди. Петунья холанинг кўзига ёш олиб айтган гапига қараганда: «Дудли ўта фаол бўлгани билан қўй оғзидан чўп олмайдиган ниҳоятда ювош, мўмин-маъқул бола» экан. Бироқ мактаб ўқитувчиларининг Дудли тўғрисидаги танқидий фикр-мулоҳазалари битилган хабарнома охирида таълим муассасасининг ҳамшираси томонидан одоб сақлаб ёзилган шундай сўзлар бор эдики, уларга қарши Вернон амаки ҳам, Петунья хола ҳам эътироз билдира олмади. Петунья хола ўғлининг суяги йўғонлиги, унинг вазни асосан бола ёғи эвазига оғир эканлиги, ўсаётган ёш организмга яхши овқат талаб этилиши тўғрисида қанча саннамасин ҳақиқат ҳақиқатлигича қолади. Маълум бўлишича, мактабнинг кийим-кечак омборида ўлчами Дудлининг думбасига мос келадиган калта шим бўлиши кўзда тутилмаган экан.

Тиббиёт ҳамшираси ўз тавсиясида Петунья холанинг ялтираб турган деворда бармок изларини кўришга қодир ёки кўшниллар ўз уйларида қачон чиқиб кетгани-ю, қайтиб келганини яхши кўра биладиган ўткир кўзлари ўғли Дудли кўшимча овқатланишга эмас, аксинча, парҳез тутишга эҳтиёж сезаётганлиги, боласининг танаси ёш қотил-кит ўлчамига етиб борганлигини кўришни истамаётганлигига эътибор қаратибди.

Шундай қилиб, Гаррининг хонасидаги пол титраб кетган даражада талай ўтган оилавий машаа ва мунозаралар ҳамда Петунья холанинг мўл-кўл оққан кўз ёшидан сўнг, Дурсллар хонадонидан овқатланишнинг янги режими жорий этилди. Ҳамшира томонидан илова қилинган парҳез варақаси музлаткич эшигига ёпиштириб қўйилди. Хусусан музлаткич эса Дудли хуш кўрадиган барча егуликлар, жумладан вижиллайдиган ичимлик, шоколад, бургер кабилардан батамом тозаланиб, ўрнига сабзавот-у, мевалар, Вернон амакининг таъбири билан ифодаб, бир сўз билан айтганда, «силос» билан тўлдирилди. Дудлига алам қилмаслиги учун Петунья хола парҳезга оиланинг жамики аъзолари риоя қилишини талаб қилиб туриб олди. У Гаррига грейпфрутнинг Дудлига берилган бўлагига нисбатан анча кичик бўлагини узатди. Чамаси, Петунья хола ўғлининг жанговар руҳи сақланиб қолиши учун лоақал Гаррига нисбатан кўпроқ ёйиши керак, деб ҳисоблайди.

Бироқ Гаррининг хонасидаги миҳланмаган тахта остида нималар яшириб қўйилганлигидан Петунья хола беҳабар бўлиб, жияни парҳез тутмаётганлигини тасаввур ҳам қила олмайди. Ёз бўйи қуёнга ўхшаб, сабзи ғажиб юришини англаб етган Гарри кўмак сўраб барча дўстларига хат юборди. Дўстлар эса ўз навбатида, мисли кўрилмаган ёрдам қўлини узатишди. Ота-онаси тиш доктори бўлиб ишлайдиган Гермiona Хедвиг орқали шакарсиз батон шоколадларга тўлдирилган каттагина қути бериб юборибди. «Хогварц» ховлибони Хагрид ўзи тайёрлаган печеньеларнинг бир қопи билан жавоб қайтарди. Аммо, Хагриднинг пазандалик қобилиятидан яхши хабардор Гарри, ушбу печеньеларга ҳали қўл теккизгани йўқ. Миссис Уэсли эса оилавий уккларни Эрролдан мевали пирог ва бир дунё пирожний бериб юборди. Қариб, дармонсизланиб қолган бечора Эрролга, узоқ саёхатдан сўнг ўзига келиб олиши учун беш кун керак бўлди. Кўп ўтмай Рон, Гермiona, Хагрид ва Сириусдан туғилган қунига аталган тўртта пирог олди. Уларнинг иккиси ҳали ҳам хонада турибди. Шу боис, ўз хонасида ҳақиқий нонушта қутаётганидан қўнгли тўқ Гарри, грейпфрут бўлагини шошилмай тинчитди.

Ўқиган янгилигини маъқул деб топмаган Вернон амаки пишқириб қўйганча, газетани четга қўйиб, ликопига қаради.

- Шу холос-ми? - тўнғиллади у, Петунья холага мурожаат қилиб.

Петунья хола эрига еб қўйгудай ўқрайиб, жағи билан боласи томон имо қилди. Дудли, айни пайтда ўзининг бўлагини еб бўлиб, кичкинагина чўчка кўзларини Гаррининг

бўлагига тикиб ўтирибди.

Вернон амаки қалин, тўп-тўп бўлиб ўсиб чиққан мўйловини кимирилганча, чуқур хўрсиниб, қўлига қошиқ олди.

Шу пайт эшик қўнғироғи жиринглади. Вернон амаки ўрнидан базўр туриб, дахлизга чиқди. Онаси чойнак билан овора бўлган пайтда Дудли яшин тезлигидай ҳаракат қилиб, отасининг ҳақини ўғирлаб, оғзига тикди.

Гарри эшик олдида қандайдир суҳбат ўтгани, кимдир кулгани, бунга жавобан амакисининг сўкинганини, сўнг кириш эшиги ёпилиб, қоғоз йиртилганини эшитди.

Петунья хола қўлидаги чойнакни столга қўйиб, орқа ўгирилганча, кизиксиниб қаради. Эри нима билан банд эканлигини билиш учун узоқ кутишига тўғри келмади. Дақиқа ўтмай, ғазабдан қайнаётган Вернон амаки кўринди.

- Ҳой, сен, - ўшқирди у Гаррига, - Меҳмонхонага. Тез.

Бу сафар нимада айбланишини билмай таажжубланган Гарри ўрнидан туриб, ошхонадан қўшни хонага чиқди. Иккаласи меҳмонхонага киргач, Вернон амаки эшикни тарақлатиб ёпди.

- Хўш? - деди Вернон амаки, камин ёнига бориб, Гаррига юзланганча, худди хибсга олинганлигини маълум қилмоқчи бўлгандай, - Хўш?

Гарри «Икки қўлинг бўш», деб жавоб қайтармоқчи бўлди-ю, шундоқ ҳам афтидан рухий ларзага келган, бунинг устига қорни дуруст тўймай юрган амакисининг эрта тонгда баттар асабига теккиси келмади. Шу боис, айбсиз-хайрон башара ясаб олди.

- Ҳозиргина мана буни олиб келишди, - деди Вернон амаки, қирмизи почта қоғозини силтаб, - Хат. Сен ҳақингда.

Гаррининг таажжуби янада кучайди. Қизик, у ҳақда Вернон амакига ким ҳам ёзди экан?

Унинг танишлари орасида ким мағларнинг почтаси орқали хат йўллаши мумкин?

Вернон амаки муайян вақт Гаррига ўқрайиб турди-да, кўзини пастга тушириб, овоз чикариб ўқиди:

Ҳурматли мистер ва миссис Дурслъ!

Сиз билан биз бир-биримизга таништирилганимиз йўқ, лекин ишончим комилки, жиянингиз Гарри, ўғлим Рон ҳақида сизларга кўп гапириб берган.

Гарри, келаси душанба кунни Квиддиш бўйича жаҳон чемпионатининг финал ўйини бўлиб ўтиши ҳақида ҳам айтган бўлса керак. Турмуш ўртоғим Артур Сехргарлик ўйинлари ва спорт департаментида қўлловчи ошна-оғайнилари бўлгани туфайли, энг зўр томоша жойларига чипта олишига муваффақ бўлди.

Умид қиламан-ки, Гаррини, мулоҳаза юритилаётган ўйинга олиб боришимизга ижозат берасиз. Ҳамонки, бундай имконият киши ҳаётида атиги бир маротаба бўлади. Кубок ўйинлари Англияда қарийб ўттиз йилдан буён ўтказилгани йўқ. Шу боис ҳам бундай ўйинга чипта олиш амри маҳол. Жиянингиз ёзги таътилнинг қолган қисмини хонадонимизда ўтказса ва биз уни поездга чиқариб қўйсак, ўзимизни табиийки, ниҳоятда бахтиёр ҳисоблар эдик.

Агар Гарри, ушбу хат жавобини тўғри усул билан тезроқ йўлласса, беҳад миннатдор бўламиз. Негаки, бизга мағлар почтаси келмайди. Умуман айтганда, почтачи манзилимизни топа олишига шубҳа қиламан.

Гаррини тез орада кўришига умид қиламан.

Эҳтиром ила, Молли Уэсли.

P.S. Почта маркаларининг етарлича сонини елимлаган бўлсам керак, деган умиддаман.

Вернон амаки хатни ўқиб бўлгач, қўлини кўкрак чўнтагига солиб, ундан ниманидир чикарди.

- Ана энди мана бунга қара, - ириллади у.

Вернон амаки миссис Уэсли йўллаган конвертни кўриб, қаҳқаҳлаб юборишдан ўзини базўр тийиб олди. Конвертнинг аъзойи баданига, юза томонидаги дюйм квадратдек

жойдан ташкари, почта маркалари елимлаб ташланган. Бўш квадрат ичига эса миссис Уэсли микроскопик дастхат билан Дурсллар манзилини битган.

- Демак у, почта маркаларининг етарлича сонини елимлабди-да, - деди Гарри, овозига, бундай хатодан ҳеч ким холи эмас деган оҳанг беришга уриниб.

Вернон амаки кўзини ўқрайтириб қўйди.

- Почтачи эътибор қаратибди, - ғижиниб ғулдиради у, - Бундай хат қаердан келиши мумкинлиги билан қизиқибди. Хатни туйнукдан ташлаганча кетмай, эшик кўнғирогини жириглаганининг боиси ҳам шу экан.

Гарри индамади. Вернон амаки почта маркаларининг ҳаддан ортиқ елимланган сони учун жаҳл қилаётгани кимгадир ғалати туюлар, бироқ Гарри Дурсллар билан етарлича узок яшаб келаётгани боис, уларни яхши билади. Одатий анъаналар доирасидан заррача чиқиб кетган ҳар қандай ҳолат, Дурслларни даҳшатга солади. Энг асосийси, миссис Уэслига ўхшаш одамлар билан, қанчалик узок бўлмасин, муносабатлари борлигини биров билиб қолиши ҳақидаги ўйнинг ўзи, уларни ваҳимага солади.

Вернон амаки кўзларини жиянидан узмай, Гарри эса ўз навбатида, холис қиёфа касб этиб туришга уриниб турди. Агар ҳозир аҳмоқлик қилмай, ўзини тўғри тутса, уни ҳақиқий совға, умр орзуси кутмоқда! Балким Вернон амакининг ўзи бирор нарса дер. Бироқ у, бақрайганча турибди.

- Демак... Борсам бўлади? - сукунатни бузди Гарри.

Сезилар-сезилмас зўриқиш йирик арғувон башарани буриштириб, мўйловни хурпайтирди.

Гарри, ушбу мўйлов ортида нима бўлаётганини аниқ билади: ҳозир амакининг табиатидаги иккита асосий ҳис-туйғу ўртасида аёвсиз кураш кечмоқда. Боришга рухсат берилиши Гаррига ҳузур-халоват берилишини англатади. Вернон амаки эса бунга қарши роппа-роса ўн уч йилдан буён курашиб келмоқда. Иккинчи томондан, таътилнинг қолган қисмини ўтказиши учун Уэслиларникига кетишга рухсат берилиши, Гарридан, қутилган муддатдан роса икки ҳафта олдин халос бўлишни англатади. Ахир амаки жирканч Гаррининг уйда бўлишини истамайди-ку. Ўйлаб қўриш учун бўлса керак, у яна миссис Уэслининг хатига қаради.

- Ким у? - сўради Вернон амаки, имзога жирканч назар ташлаб.

- Сиз уни кўргансиз, - эслатди Гарри, - У, дўстим Роннинг ойиси. Темир йўл станциясида «Хог...», яъни мактабдан келган поездни кутиб олган эди.

Гарри «Хогварц-Экспресс» деб юборишига сал қолди. Бу сўз амакининг жаҳлини чиқариши турган гап. Дурсллар хонадониди Гарри таҳсил кўраётган мактаб номини тилга олиш қатъиян ман этилган.

Вернон амакининг башараси, худди кўнглини айнитган бир нарса ёдига тушиб кетгандай, буришиб кетди.

- Э, анави, бир этак малла болалари бор семиз аёлми? - сўради у, узок ўйланиб.

Гарри қовоғини солиб олди. Вернон амаки кимни бўлмасин, «семиз» деб аташи ҳаддан ортиқ. Ўзи-ку, майли, ўғлига қараса бўлармиди. Уч ёшдан буён семира-семира, бугунги кунга келиб, эни отасининг энидан ҳам кенгайиб кетди-ку.

Вернон амаки хат маъносини ўзлаштиришни давом эттирди.

- Квидиш, - ғудуллади у, - Квидиш... дегани қанақанги бемаънилиқни англатади?

Гаррининг яна зардаси қайнади.

- Бу спорт ўйини, - қисқа қилди у, - Ўйин давомида супу...

- Жим, жим! - қўлини силтаб юборди Вернон амаки.

Амакини ваҳима қамраб олганини кўрган Гарри хурсанд бўлди. Унинг мехмонхонасида супургилар тўғрисида гапирилиши асабига ёкмади чамаси. У воқелиқдан чекиниб, яна хат маъносига қайтди. Гарри амакисининг деярли овоз чиқармай: «... ушбу хат жавобини тўғри усул билан тезроқ йўлласса...» сўзларини ўқиб, башараси қийшайиб кетганини кўриб турди.

- Нимани назарда тутяпти у «тўғри усул билан», деб? - базўр сўради амаки.

- Биз учун тўғри усулни назарда тутяпти, - деди Гарри, - Бойқуш почтаси орқали. Шу

усулгина сеҳргарлар учун тўғри усул саналади, - кўшиб кўйди у, амакиси тўхтатиб колишидан олдин.

Гарри ҳозиргина дунёдаги энг ёмон ҳақорат сўзни талаффуз этгандай башараси пишиб етилган олхўри рангини касб этган Вернон амакининг ғазаби қайнаб кетди.

Кўшниларнинг меҳмонхона деразасига босилган қулоқларини кўриб қолгандай нафратдан зир титраганча, кўча томон асабий қараб кўйди.

- Сенга неча маротаба айтиш керак, менинг уйимда тентаклигинг хақида гапирма, деб? - вишиллади у, - Қаршимда, мен билан Петунья берган кийимда турибсан...

- Дудли кийиб, тешилиб кетгудай эскирганидан сўнг, - совуқ оҳангда гап кесди Гарри.

Ҳақиқатан ҳам унинг эгнидаги свитер шу қадар каттаки, энгини беш маротаба шимариб олишга тўғри келди. Қопдай келадиган жинси эса тиззасига қадар осилиб турибди.

- Мен билан бундай оҳангда гаплашишга ҳеч ким рухсат бергани йўқ сенга! - бакирди Вернон амаки, ғазабдан титраб.

Бироқ Гаррининг ҳам итоаткорона бош эгиб, ҳар хил таҳқирлар-у, хўрланишларга бардош бериш нияти йўқ. Дурсларнинг аҳмоқона қоидаларига бўйсуниб юрадиган замон ўтиб кетди. Дудлига шерик бўлиб, парҳез тутмагандай, Кубок финалида бўлишдан ҳам маҳрум қилдириб қўймайди ўзини.

Гарри чуқур нафас олиб, ўзини идора қилиб олди-да:

- Демак, чемпионатга боришга рухсат йўқ, шундайми? Майли, ундай бўлса, хонамга бора қолай. Сириусга ёзаётган хатимни ниҳоясига етказиб қўйишим керак. Сиз уни, эсингизда бўлса, албатта, телевизорда кўргансиз. У мени чўқинтирган отам бўлади.

Гап нишонга тегди! Ниҳоят мўъжизали таъсирга эга сўз айтилди. Амакининг башарасидаги қирмизи тус аста секин доққа айланиб, барҳам топа бошлади ва тез орада унинг турки яхши аралаштирилмаган қорағат музқаймогининг рангини касб этди.

- Сен... у билан ёзишиб турасанми?

Сохта-вазмин овоз билан сўраган бўлса-да, Вернон амакининг кўз қорачиқлари кўркиб кетганидан торайиб кетганлиги яққол кўринди.

- А?... Ҳа, албатта, - бепарво жавоб қайтарди Гарри, - У кўпдан буён мenden хат олмаган эди. Агар ёзмасам, менга бирон қор-ҳол бўлган деган хаёлга бориб, етиб келиши мумкин.

Гарри гапни гапирди-ю, амакисига ўтказган таъсиридан ўзи лаззатланиб, жим қолди. У Вернон амакининг қалин, бир текис таралган сочлари остидаги мия соққалари айланаётганини деярли кўриб турди. Агар Сириусга хат ёзишни ман этадиган бўлса, чўқинтирган ота чўқинтирилган ўғилга нисбатан кўрсатилаётган муносабат борасида ҳар хил хаёлга бориши мумкин. Агар Гарри ўйин томошасига кўйиб юборилмаса ва Гарри бу ҳақда чўқинтирган отасига ёзиб юборса, демак ёмон муносабат кўрсатилаётганлиги аён бўлади. Охир-оқибатда ягона йўл, у ҳам бўлса, Гаррига ижозат бериш йўли қолмоқда. Бола амакининг баҳайбат, мўйловли башараси гўё шаффоф бўлиб қолгандай, миясида тегишли қарор шаклланаётганини кузатиб турди. Бола кулиб юборишдан ўзини тийиб, ҳеч нарса ифода этмаган қиёфа ясади. Ниҳоят...

- Майли. Боришинг мумкин ўша аҳмоқона... бемаъни Кубогинга. Фақат анави, ким эди...

Уэслиларингга ёзиб юбор. Сени ўзлари келиб олиб кетишсин. Бутун мамлакат бўйлаб сени ташиб юргани вақтим йўқ. Ҳа, айтгандай, чўқинтирган отангга ҳам ёз... Рухсат берганимни ёз... ёдингдан чикмасин... ёзиб юбор.

- Яхши, ёзаман, - қувонч-ла жавоб қайтарди бола.

Гарри тескари ўгирилиб, сакраб, хитоб қилиб юборишдан ўзини базўр тўхтатиб қолди. У Уэслиларникига боради! Финал ўйинини томоша қилади!

Меҳмонхонадан чикқач, эшик ортида холаваччасини сўкишаётганини эшитиш илинжида ивирсиб турган, лекин Гаррининг юзидаги қувончни кўриб, таажжубланган Дудлига рўбару бўлди.

- Нонушта ажойиб бўлди, а? Бўкиб колишимга сал қолди, - деди Гарри, Дудлини турган жойида эсанкиратиб қўйганча, айбсиз оҳангда.

Хандон отиб, зинанинг ҳар уч поғонасидан сакраганча, хонасига кириб кетган Гарри

даставвал Хедвигнинг қайтиб келганини кўрди. Бойқуш қафасга кириб олиб, қахрабо рангли кўзларини Гаррига ўқрайтирганча, жаҳлини ифода этиб, тумшугини шакиллатмоқда. Қушнинг жаҳлини чиқарган сабаб тез орада маълум бўлди.

- ВОЙ!

Гаррининг чаккасига миттигина, кул ранг, сиртига пат қопланган теннис коптоги келиб урилди. Жаҳли чиққан бола бошини ишқалаганча, нима урилганлигини билиш учун юқорига қараб, кафтига бемалол жойлашадиган жажжигина бойқушчани кўрди. Қушча отилган мушак сингари хонада визиллаб учмоқда. Гарри оёғи остига тушган қоғозни олиш учун эгилиб, Роннинг дастхатини таниди. Конвертни очиб, ичидан шоша-пиша ёзилган хатни чиқарди.

Гарри! ДАДАМ ЧИПТА ОЛИБ КЕЛДИ!!! Душанба куни кечкурун, Ирландия-Болгария ўйини. Ойим, сени уйимизга келишинг учун рухсат сўраб, магл қариндошларингга хат йўллади. Эҳтимол улар хатни олишган бўлса керак. Магл почтаси қанча вақтда этиб боришини билмайман. Ҳар эҳтимолга қарши сенга Чўчка орқали хат йўллашга аҳд қилдим.

«Чўчка» сўзига келганда Гарри кўзини катта-катта очиб, атрофга аланглади. Сўнг, кандил атрофида гир айланаётган бойқушчага қараб ташлаб қўйди. Чўчкага мутлако ўхшамайдиган бундай чўққани биринчи маротаба кўриши. Эҳтимол у, Роннинг дастхатини яхши англамаган бўлса керак. Хатнинг давомини ўқиди:

Маглар хоҳлайди-ми, хоҳламайди-ми фарқи йўқ, бари-бир уйларига бориб, сени олиб кетамиз. Кубокни ўтказиб юборишингга йўл қўйиб бўлмайди. Фақат дадам билан ойим одоб юзасидан бир оғиз рухсат сўраб қўйишга аҳд қилишди. Агар маглар розилик беришса, зудлик билан Чўчка орқали жавоб йўлла. Яқшанба куни соат бешда бориб, сени олиб кетамиз. Агар магл қариндошларинг розилик беришмаса, зудлик билан Чўчка орқали жавоб йўлла. Бари-бир яқшанба куни соат бешда бориб, олиб кетамиз.

Гермиона бугун, куннинг иккинчи ярмида этиб келади. Перси вазирликнинг Халқаро сеҳргарлик ҳамкорлиги департаментига ишга кирди. Уйимизда бўлар экансан, хориж юртлар ҳақида гап оча кўрма, акс ҳолда зеркиб кетганингдан иштонинг тушиб кетади. Кўришгунча!

Рон.

Бойқушча унинг боши устида учиб, қанотчаларини тинмай силкитар ва Гаррининг фаҳмича, у нафақат хатни етказа билгани балки, уни тегишли манзилга етказа олганидан ғурурланиб қурқурар эди

- Ҳой, бир оз тинчлансанг-чи! - овоз кўтарган бўлди Гарри, - Яқинроқ кел, жавобини ёзиб бераман, ўзинг билан олиб кетасан!

Бойқушча ўзини шап этиб Хедвигнинг кафаси устига ташлади. Хедвиг гўё «Менга яқинлашишга журъат этиб кўр-чи!», дегандай қушчага бошдан оёқ совуқ разм солиб чиқди.

Гарри тоза пергамент ва бургут патидан тайёрланган пат-каламини олиб, жавоб ёзди:

Рон, ишлар жойида, маглар рухсат берди. Эртага соат бешда учрашгунча. Хали шунча вақт бор экан, сабрим чидамай, ўлиб қолсам керак!

Гарри.

У хатни кичкина гувалача шаклида ўради-да, пилдир-пилдир қилиб турган бетоқат бойқушчанинг калтагина панжачасига бир илож қилиб боғлади. Иш якунига етиши билан бойқушча хавога кўтарилиб, деразадан ўқдай учиб чиққани-ча, кўздан ғойиб бўлди. Гарри Хедвиг томон юзланди.

- Узоқ сафарга қалайсан? - сўради у.

Хедвиг обрўсига муносиб ғурур ифодалаганча, гурсиллаб қўйди.

- Мана буни Сириусга етказасанми? - сўради Гарри, қўлини хатга теккизиб, - Шошма, охирига етказай...

P.S. Агар мен билан алоқа боғлашни истасанг, ёз охиригача Рон Уэслиникида бўламан. Унинг дадаси квидиш Кубогининг финал ўйинига билет олибди!

Гарри хатни охиригача ёзиб, Хедвигнинг панжасига боғлади. Хедвиг хақиқий почта бойкуши ўзини қандай тутиши кераклигини кўрсатиб қўймоқчи бўлгандай, бир панжасини кўтарганча тек турди.

- Хатни етказгач, Роннинг уйига қайтгин, хўпми? Мен уларникида бўламан, - тушунтирди Гарри.

Хедвиг Гаррининг бармоғини меҳр-ла чўкиб қўйиб, катта қанотларини аста шалдиратганча ёзди-да, шовкин солмай деразадан учиб чиқди.

Гарри куш ортидан қараб, кузатиб қўйгач, каравотининг остига эмаклар кириб, миҳланмаган пол тахтасини кўтарди. У қалби шодликка тўлиб, номи ёзилган пирогнинг каттагина бўлагини полда ўтирганча паққос туширишга киришди. Овқатлар экан, фақат грейпфрут ғажиб ўтиришга мажбур бўлган Дурслларни эслаб қолди. Бугун ёзнинг кўёшли кунини. Эртага у Одамовилар хиёбонини тарк этади. Чандиқ оғримай қўйди. Бола финал ўйинини томоша қилади. Ҳозир уни ҳеч нарса, хатто Лорд Вольдеморт ҳақидаги ўй ҳам ташвишга сола олмайди.

IV БОБ.

БОШПАНАГА ҚАЙТИШ

Эртасига соат ўн иккига келиб, Гарри, сафар сандиғига мактаб анжомларини, шу жумладан, ўзининг асосий бойликлари: отасидан мерос қолган кўринмас плаш, Сириус совға қилган супурги ва ўтган йили Фред билан Жорж берган «Хогварц»нинг сеҳрли харитасини жойлади. Миҳланмаган тахта остидаги яширин омборни озик-овқат маҳсулотларидан тозалади, турли дарслик ва пат-қаламлар эсдан чиқиб қолмаётганлигини кўриш учун хилват жойларни икки мартаба текшириб чиқди, биринчи сентябрга қадар қолган кунларни ўчириб бориш мақсадида тузган қўлбола календарни ҳам девордан ечиб олди.

Айни вақтда, Одамовилар хиёбонидаги 4- уйда қарор топган муҳит тобора кескинлашиб, сеҳргарлар дунёсининг вакиллари ташриф буюришлари муқаррарлиги Дурслларни даҳшатга солмоқда. Уэслилар бугун соат бешда ташриф буюришлари ҳақида хабар топган Вернон амаки қаттиқ ташвишга тушиб қолди.

- Умид қиламан-ки, анави касларга одамга ўхшаб кийиниб келинлар деб айтгансан, - ириллади Вернон амаки, - Сенлар қанақанги рўдапо бўлиб юришларингни жуда яхши биламан. Тузукрок кийиниб келишга фаросатлари етар. Ўзларига яхши бўлади. Мана шунақа.

Таҳдид солиб турган жоиз хавфни Гарри олдиндан сеза бошлади. У ҳали Роннинг ота-онаси, Вернон амаки таъбири билан айтиладиган бўлса, «одамга ўхшаб кийиниб» юришганини кўрмаган. Болалари таътил давомида маглар кийимини кийишса-да, миссис ва мистер Уэслилар, одатда, сеҳргарларнинг ҳар бириники турли даражада эскириб кетган узун коржомаларини кийиб юришади. Қўни-қўшнилари бу борадаги фикр-мулоҳазалари Гаррини ташвишга солмайди, албатта. Аммо Уэслилар, Дурслларнинг сеҳргарлар ҳақидаги энг ёмон тасаввурларини тасдиқлаганча, одатий кийимда келишса, қўпол қарши олинишларини ўйлаб хавотирланмоқда.

Вернон амакининг ўзи бисотидаги энг яхши костюминини кийиб олди. Бошқа биров унинг бундай ҳаракатини меҳмондўстлик фазилати сифатида эътироф этиши мумкин. Бироқ Гарри аниқ биладики, амаки сеҳргарлар кўзига дағ-дағали, улардан-да салобатли

кўринмоқчи. Дудли эса аксинча, ғалати жунжайиб қолди. Унинг бундай ҳолатига парҳез таъсири эмас, кўркув сабабдир. Катта ёшли сеҳргар билан илк учрашуви жуда аянчли якун топган. Ўшанда чўчка думининг гажаги ёғ босган йўғон думбасидан ўсиб, иштонининг йиртиғидан чиқиб қолган. Думни кесиб ташлаш учун эса Лондондаги хусусий клиникалардан бирига катта маблағ тўланган. Бугун ҳам рақибга ўша жойини такрор рўбару қилиб қўймаслик учун қўлини ахён-ахён орқасига олиб ўтиб, асабий ҳолатда силаб қўйганча, хонадан хонага яккакифт юргани бежиз эмас.

Тушлик сукунатини ҳеч ким бузмади. Ҳатто Дудли ҳам ошқўкли творог борасида эътироз билдирмади. Узун-узун қўллари билан ўзини ўзи қучиб, лабларини қимтиб олган Петунья хола эса умуман ҳеч нарса емади. У Гаррини қўп нарсаларда айблаб, сўкиб беришдан тийилиб тургандай, тилини тишлаб ўтирганга ўхшайди.

- Анавиларинг машинада келса керак, албатта? - акиллади столнинг нариги бошида ўтирган Вернон амаки.

- М-м-м, - маъносиз минғирлади Гарри.

Бола бу ҳақда ўйлаб кўрмаган экан. Чиндан ҳам, Уэслилар уни қай тарзда олиб кетишмоқчи? Машиналари энди йўқ. Эскириб кетган «Форд Англия» аллақачон ёввойилашиб, «Хогварц» атрофидаги Ман этилган ўрмон ичида дайдиб юрибди. Ўтган йили мистер Уэсли Сеҳргарлик вазирлигининг машинасини олиб турган эди. Эҳтимол бу йил ҳам шундай иш тутар?

- Балки, - ниҳоят нисбатан аниқроқ жавоб берди у.

Вернон амаки истехзоли кулиб қўйди. Агар мистер Уэсли оддий одам бўлганда амаки машинасининг русумини сўраган бўлар эди. Негаки у, одамларга, автомобиллари қандай ўлчамга эгалиги-ю, нархига қараб баҳо бериб, мулоҳаза юритади. Бироқ айни вазиятда, мистер Уэсли ҳатто «Феррари»да келган тақдирда ҳам, ҳурмат билан қарши олиними даргумон.

Гўё ҳайвонот боғидан қарқидон қочиб кетгани ҳақидаги хабар радио орқали эълон қилингандай, ҳар беш сонияда тўр парда тутилган деразадан ташқарига қараб қўяётган Петунья холанинг аҳволига қараб ўтириш қийин кечди. Шу боис Гарри куннинг иккинчи ярмини ўз хонасида ўтказди. Соат ўн беш дақиқа кам бешда сабри чидамай мехмонхонага тушди.

Петунья хола ғайриихтиёрий равишда сесканганча, диван ёстикларини тузатиш билан машғул. Вернон амаки ўзини газета ўқиётган қўйга солиб ўтирибди-ю, митти қўзлари сатрдан сатрга ўтмай, тек турибди. Гарри онт ичишга тайёрки, амакининг вужуди қулоққа айланган бўлиб, кўчада машина овози эшитилаётган-эшитилмаётганлигини эшитиш учун зўр бериб ўтирибди. Креслода қапишиб ўтирган Дудли сергўшт қўллари тагига тикиб олганча, тажовуз қилиниши мумкин бўлган объектни маҳкам сиқиб олган. Асабий вазият чунонам кескинлашиб кетдики, тоқат қилиб бўлмайди. Гарри хонадан чиқиб, соатга тикилганча, даҳлиздаги зинага ўтириб олди. Юраги гўё қутуриб кетгандай урмоқда. Соат миллари беш бўлганини кўрсатиб, ўз ҳаракатини аёвсиз давом этди. Костюм кийиб терлаб кетган Вернон амаки, кириш эшигини қия очиб, ташқарига ўғринча қараб қўйди-да, бошини тез ичкарига тортди.

- Кечикишяпти! - деди у, айблаётган жинойтчига қаралгандай Гаррига қараб.

- Биламан, - деди Гарри, - Эҳтимол... тирбандлик... ёки шунга ўхшаш вазият юзага келгандир.

Соат бешдан ўн дақиқа... ўн беш дақиқа ўтди. Энди Гаррининг ўзи хавотирлана бошлади. Соат беш яримда мехмонхонадан бўғиқ асабий овозлар эшитилди:

- Одоб-ахлоқ деган тушунча йўқ уларда.

- Агар бошқалар билан учрашувимиз қутилганида нима бўлар эди!

- Эҳтимол улар, кечки овқатга таклиф қилиниш илинжида атайин кеч келишаётган бўлсачи?

- Бехуда овора бўлишади, - баёнот қилди амаки.

Даҳлизда ўтирган Гарри Вернон амакининг ўрнидан туриб, хонанинг у бурчагидан бу

бурчагига юрганча вайсаганини эшитди.

- Улар, агар умуман келишса, болани олишлари ва дархол туёқларини шикиллатишлари керак. Бошқа гап бўлиши мумкин эмас. Эхтимол ҳафта кунини адаштириб юборишгандир? Ўша савдойилар тўғрисидаги фикрим боз тасдиғини топмоқда. Бундай каслар пухталиқка у қадар аҳамият беришмайди. Ёхуд бирон-бир консерва банкасига ўхшаш эски машинада келишаётган бўлса, табиийки, йўлда бузилиб... АААААААААА! Гарри ўрнидан ирғиб турди.

Меҳмонхонадан эшитилаётган бақир-чақирга қараганда, ваҳима қамраб олган учовлон Дурслъ хона бўйлаб зир югуриб юришибди.

- Нима гап? Нима қилди? - сўради Гарри, дахлизга учиб чикқан Дудлидан.

Бирок холавачча гапирадиган ҳолатда эмас. У қўлини думбасидан узмай, ошхона томон пилдиради. Гарри меҳмонхона томон ошиқди.

Ёнида розеткага уланган электр камин турган, ғишт урилиб, ёпиб ташланган ҳақиқий камин ичидан қаттиқ дукиллаган, қитирлаган товуш эшитилди.

- Нима бу? - хириллаб сўради, қарама-қарши деворга бели билан суяниб каминга тикилиб қолган Петунья хола, - Нима бу, Вернон?

Кўп ўтмай камин ичидан овоз эшитилди.

- Вой! Фред, йўк... қайт, ортга қайтиб, Жоржга... Вой!... Жорж, бу ерда жой йўк... қайт, ортга қайтиб, Ронга...

- Дада, эхтимол Гарри бизни эшитар... балким ичкарига киритар?

Деворнинг ортки томонига кимдир мушт билан даранғлата бошлади.

- Гарри! Гарри! Эшитяпсан-ми, Гарри!

Эр-хотин Дурсллар бир жуфт қутурган росомахага ўхшаб Гаррига бакрайиб қолишди (*Росомаха - сувсарлар оиласига мансуб йиртқич ҳайвон*).

- Нима бу? - ириллади Вернон амаки, - Нима бўляпти анави ерда?

- Улар... улар бу ерга саёҳат уни воситасида келиб, ичкарига киришмоқчи бўлишган, - тушунтириш берди Гарри, асабий хандон отиб юборишдан ўзини базўр тийиб, - Биз олов воситасида, каминлар ичра саёҳат қилишимиз мумкин. Фақат каминингизнинг оғзи ғишт билан бекитиб юборилган. Сабр қилинг...

У камин ёнига келиб, деворга бақирди:

- Мистер Уэсли! Мени эшитяпсиз-ми?

Девор даранғлаши тўхтаб, кимнингдир:

- Жим, жим, - деган овози эшитилди.

- Мистер Уэсли, бу мен, Гарри... каминнинг оғзи ғишт билан бекитиб юборилган.

Ичкарига кира олмайсиз.

- Минг лаънат! - эшитилди мистер Уэслининг овози, - Каминнинг оғзини уриб ташлаш уларга нимага керак бўлиб қолибди?

- Бу уйда бошқа, электр каминдан фойдаланилади, - тушунтиришга уринди Гарри.

- Ростданми? - хитоб қилди мистер Уэслининг овози, - Электр токида ишлайдиган?

Санчқиси ҳам борми? О, Муқаддас фалак! Мен уни кўришим керак! Ҳозир, ўйлаб кўрайчи... Вой! Рон!

Роннинг овози бошқа овозларга қўшилиб эшитилди:

- Нима қияпсиз бу ерда? Бирон-бир муаммо борми?

- Қанақа муаммо, Рон! - эшитилди Фреднинг ўта истехзоли овози, - Муаммо бўлиши мумкин эмас. Биз бир умр айна шундай ҳолатга тушиб қолишни орзу қилиб юрган эдик.

- Ҳа, нимасини айтасан, кайф-сафо қияпмиз, - маъқуллади деворга ёпиштириб қўйилган Жоржнинг овози.

- Болалар, болалар... - эшитилди мистер Уэслининг таънали овози, - Мен нима қилиш кераклигини ўйлапман... ҳа... бошқа чора йўк... Гарри, нари тур.

Гарри диван томон чекинди. Вернон амаки эса аксинча, деворга яқинлашиб:

- Тўхтанг! - бақирди у, каминга қараб, - Нима қилмоқчи...

ГУРС!

Электр камин хонанинг нариги бурчагига учиб кетди. Унинг орқасидаги девор ағанаб тушиб, чанг ва шағал булути хосил бўлди. Девор ўрнида мистер Уэсли, Фред, Жорж ва Рон кўринди. Чийиллаб, орқага тисарилган Петунья хола кофе столчасига қоқилиб кетди. Вернон амаки чалқанчасига йиқилаётган хотинини базўр тутиб қолди. Оғзиларини ланг очган эр-хотин чурқ этмай бирдай малла ранг Уэслиларга бақрайиб қолишди. Улардан икки нафари эса умуман, охирги сепкилигача бир хил.

- Шундай бўлгани маъкул, - чуқур нафас чиқарди мистер Уэсли, яшил ранг узун коржомасини қоқиб, кўзойнагини тўғрилаганча, - Ҳа-а-а! Сизлар Гаррининг амакиси билан холаси бўлсангиз керак, а?

Новча бўйли, озгин, сочи тўкилиб, сийқа бўлиб қолган мистер Уэсли қўлини узатганча, Вернон амаки томон одимлади. Бироқ амаки Петунья холани судраганча, ортга чекинди. Тўғриси айтганда у тилдан қолган бўлиб, энг яхши костюми, мўйлови-ю, сочига оҳак ўтириб, қарийб ўттиз ёшга қариб қолгандай кўринди.

- А-а-а... ха-я... - мистер Уэсли қўлини тушириб, елка узра портлатилган деворга қараб қўйди, - Қилмишим учун маъзур кўрасиз. Бу айб, тўла-тўқис менинг зиммамда. Каминдан чиқа олмаслигимиз мумкинлиги умуман хаёлимга келмабди. Гап шундаки, мен сизнинг каминингизни саёҳат тармоғига улатиб қўйган эдим. Хижолат тортманг, фақат бугунги кунга холос, тушуняпсиз-ми, Гаррини олиб кетиш учунгина шундай қилдим. Тўғриси айтганда, магларнинг каминларини саёҳат тармоғига улаш қатъиян ман этилган. Аммо, саёҳат нозирлигида фойдаси тегадиган танишим бор. Ана ўша киши илтимосимга биноан каминингизни тармоққа вақтинча улаб берди. Сиз ташвиш қилманг, кўз очиб юмгунча ҳамма нарсани ўз жойига келтириб, бояғидай қилиб қўяман. Фақат болаларни юбориш учун, бироз ўт қалайман холос. Шундан сўнг каминингизни тузатиб, ўзим хавода даф бўламан.

Гарри гаров боғлашиб, ҳар қанча маблағ бўлсин, тикишга тайёрки, ушбу қиска нутқнинг маъно-мазмунини Дурсллар оз бўлса ҳам тушунмаганига шубҳа қилмайди. Дурсллар мистер Уэслидан яшин урган меровлардай кўзларини узишмади. Гандираклаган Петунья хола оёққа туриб, эрининг ортига ўтиб олди.

- Салом, Гарри! - деди мистер Уэсли, қувноқ оҳангда, - Сандигингни йиғиб қўйдинг-ми?

- Юқори қаватда, тайёр турибди, - ишшайди Гарри.

- Биз олиб келамиз, - деди Фред, Гаррига кўз қисиб.

Жорж иккаласи мехмонхонадан югуриб чиқишди. Кунлардан бир кун Гаррини кутқаргани тун зулматида келган эгизаклар, унинг хонаси қаердалигини жуда яхши билишади. Дудли ҳақида кўп эшитган Фред билан Жорж уни ўз кўзлари билан кўргани келишганига Гарри шубҳа қилмади.

- Хўш, - деди мистер Уэсли, нохуш сукунатни бузиб, суҳбат учун мавзу сўз кидирар экан, - Хонадонингиз... жуда... м-м-м...шинам экан...

Одатда, беқусур тутиладиган мехмонхонани айни пайтда чанг ва ғишт парчалари босиб кетгани учун ҳам мистер Уэсли билдирган фикр эр-хотин Дурсллар томонидан у қадар илиқ қарши олинмади. Аксинча, Вернон амакининг башараси қизара бошлади. Петунья хола эса яна лабини тишлаб олди. Улар ўларча кўрқиб кетишгани учун миқ этмай туришибди.

Мистер Уэсли атрофга назар ташлаб чиқди. Магларга тегишли ҳар қандай буюм уни жуда қизиқтиради. Телевизор билан видеомагнитофонни тадқиқ этиб чиқишга қўли қичиб тургани яққол сезилмоқда.

- Электр токи воситасида ишлайди-а? - сўради биладиган кишидай, - Ҳа, тўппа-тўғри.

Мана, санчқилари ҳам бор экан. Биласизми, мен электр санчқиларини йиғиб юраман, - деди у, Вернон амакига қараб, - аккумулятор батареяларини ҳам йиғаман. Менда буларнинг улкан коллекцияси бор. Тўғриси айтиш керакки, бу борадаги қизиқишларим хотинимга унчалик ёқмай, мени телба хисоблайди. Ўзингиз тушунасиз, ишқивозлик. Вернон амаки ҳам мистер Уэслини телба сифатида кўраётганига шубҳа йўқ. У ҳар қандай фурсатда ташланиб қолиши мумкин деган хаёлга борди чамаси, астагина ўнг томон

сурилиб, Петунья холани тўсиб олди.

Шу пайт мехмонхонага Дудли кириб келди. Гаррининг сандиғи зинапоядан туширилаётгани боис янграётган қалдир-кулдир товуш холаваччани ошхонадан чиқиб, мехмонхонага киришга мажбур қилган кўринади. Кўркув тўла кўзларини мистер Уэслидан узмаган Дудли девор бўйлаб юриб, ота-онасининг орқасига яширинишга уришиб кўрди. Петунья холани бемалол бекитиб турган Вернон амакининг семиз танаси бахтга қарши ўғлини ҳам тўсиб қўйишга озгинлик қилди.

- А-а, бу йигитча холаваччанг бўлади, шундайми, Гарри?

- Ҳа, - бош ирғиди Гарри, - Дудли деганлари мана шу бўлади.

Рон иккаласи бир-бирига қараб қўйишди-ю, тез ўгирилиб, четга қараб олишди. Базўр тийилиб турилган қахқаҳа иккаласининг ичини ёриб юборгудай бўлиб турибди. Дудли, худди ажралиб кетишидан кўркиб тургандай, ханузгача думбасини маҳкам ушлаб олган. Унинг бундай хулқ-атвори мистер Уэслини жиддий ташвишга солди. Яна бошлаган гапининг оҳангидан чиндан ҳам Дудлини думбул сифатида эътироф этиб, унга ачинаётганлиги билинди.

- Таътилни яхши ўтказяпсан-ми, Дудли? - сўради у, мулойим овоз билан.

Дудли ангиллаб юборди. Унинг бармоқлари йирик думбасининг паллаларини янада маҳкам сиқиб олди. Хонага сандиқ кўтарган эгизаклар кириб келишиб, атрофга назар солишди. Дудлини кўришлари билан уларнинг юзига яхши ниятдан далолат бермайдиган кулги югурди.

- Ана, жуда соз, - деди мистер Уэсли, - Хўп, майли. Кетар вақт бўлди.

У энгини шимарди-да, кўлига сеҳрли таёқчасини олди. Буни кўрган учала Дурсль деворга қапишиб олишди.

- Инсендио! - деди мистер Уэсли, таёқчасини девордаги рахнага йўллаб.

Шу онда камин ичида гур этиб, худди анча вақтдан буён ёнаётган каби чарсиллаган ёрқин олов кўринди. Мистер Уэсли киссасидан оғзи боғланган халгача чиқариб, тугунини очди ва ичидан бир чимдим ун олиб оловга ташлади. Гулхан зумрад-яшил тус олиб, баланд кўтарилди.

- Йўлга чик, Фред, - деди мистер Уэсли.

- Кетяпман, - жавоб қайтарди Фред, - Вой, йўк... хозир, сабр қилинг...

Фреднинг чўнтагидан қоғоз халта тушиб, ичидаги ранг-баранг жилдга ўралган катта-катта конфетлар ҳар томон юмалаб кетди. У бир пас тимирскиланиб, полдан конфет терган бўлди-да, Дудлига қувноқ қўл силтаб, «Бошпана» деб кичкирганча, оловга кирди. Хуштак товуши эшитилиб, бола кўздан ғойиб бўлди. Ўзини оловга урган одамни кўрган Петунья холанинг вужуди дахшатдан титраб, оҳ уриб юборди.

- Энди сен, Жорж, - буюрди мистер Уэсли, - Сандиқни ол.

Гарри Жоржга сандиқни кўтаришиб, ташиш осон бўлиш учун бир дастасини юқорига қаратиб, тикка ўрнатди. Яна «Бошпана» деган кичкирик ва шилдираган хуштак товуши эшитилиб, Жорж ҳам кўздан ғойиб бўлди.

- Рон, сени галинг, - деди мистер Уэсли.

- Хайр, омон бўлинг, - кўтаринки рух ила хайрлашди Рон Дурсллар билан.

У Гаррига кулиб қараб, «Бошпана» деганча оловга кириб кетди-да, ғойиб бўлди. Гарри билан мистер Уэсли қолди.

- Хўп... хайр бўлмаса, - деди Гарри қариндошларига.

Дурсллар жавоб қайтаришмади. Гарри олов томон қадам қўйиб, камин четига етай деганда мистер Уэсли қўлини узатиб, унинг елкасига қўйди. У очикдан-очик хайрон бўлиб Дурслларга юзланди.

- Гарри сизлар билан хайрлашди. Эшитмадингиз-ми? - таъна билан сўради у.

- Аҳамияти йўк, - ғудуллади Гарри, - Уларнинг жавоби мен учун шарт эмас.

Бироқ мистер Уэсли қўлини боланинг елкасидан олмади. Вернон амаки томон ғазаб билан юзланди:

- Ахир сиз жиянингизни келаси ёзга қадар кўрмайсиз. Хайрлашиб қўйишингиз керак-ку! -

деди.

Вернон амакининг башараси буришиб кетди. Қаранг-а, hozиргина унинг деворини пачак қилиб юборган одам энди унга ақл-одоб ўргатмоқда! Лекин мистер Уэслининг қўлидаги сеҳрли таёқчага эҳтиёткорона қараб қўйгач, истар-истамас:

- Хайр! - деб қўйишга мажбур бўлди.

- Учрашгунча! - жавоб қайтарди Гарри.

У эндигина яшил оловга оёқ қўйиб, иссиқ тафт сезган эди ҳам-ки, орқа томонда бўғик овоз ва Петунья холанинг юракни эзиб юборгудай уввоси эшитилди.

Гарри кескин ортга бурилиб, hozиргина ота-онасининг ортида турган Дудли ерда ётгани ва узунлиги бир фут келадиган қандайдир ғалати, қизғиш рангли силлиқ нарсани тупуриб ташлашга уринаётганини кўрди. Таҳайюр қараб қолган Гарри ўша узун нарса Дудлининг тили эканлиги, ёнида эса конфетлардан бирининг рангли жилди бўш ётганини англаб етди.

Петунья хола шартта тиззасига ўтириб, бор кучини йиғди-да, ўсиб бораётган тилни маҳкам ушлаб, Дудлининг оғзидан қахрамонларча суғуриб олишга уринди. Табиийки, жони оғриган Дудли фарёд кўтариб, онасини чангалидан қутулишга уринганча, баттар бўғилди. Қўллари билан силкитиб дод-вой солган Вернон амаки эса ғиштларга қоқилганча, хонанинг у бурчагидан, бу бурчагига зир югура бошлади.

Уэсли амаки қий-чувни босишга уринди.

- Тинчланинг, мен ҳаммасини ўз холига қайтараман, - бақирди у, узатилган таёқчаси билан Дудли томон яқинлашиб.

Буни кўрган Петунья хола танаси билан Дудлини тўсиб, баттар чириллади.

- Нима қиляпсиз, қочинг! - бақирди мистер Уэсли, - Бунинг ҳеч бир қийин жойи йўқ.

Анави конфет ва ўйлашимча, Ишириш афсунининг таъсири. Ҳар хил ҳазил-мутойиба қилиқларга ишқибоз ўғлим Фреднинг шўхлиги бу. Илтимос, тинчланинг, hozир мен ҳаммасини ўз холига қайтараман...

Аммо мистер Уэслининг сўзлари Дурсларни тинчлантормади, аксинча, улар янада бахтсиз қиёфа касб этишди. Петунья хола Дудлининг тилини узиб олишга узил-кесил аҳд қилган чамаси, йиғидан энтиккан-ча, шолғом тортгандай тил тортди. Дудли бир томондан тили оғирлашиб кетаётганидан, иккинчи томондан, худди ўлганнинг устига кўмгандай, онаси зўр бериб, тилини тортаётганидан лоҳас бўлиб қолди. Ўзини идора қила олмай қолган Вернон амаки эса буфетдаги чинни хайкалчалардан бирини чангаллаб олди-да, мистер Уэслига қарата улоқтирди. Эгилиб, чап беришга базўр улгурган мистер Уэслининг устидан учиб ўтган хайкалча, девор ёриғи ичида чилпарчин бўлди.

- Бу нима қилганингиз! – ғазаб-ла қичқирди мистер Уэсли таёқчасини силтаб, - Ахир мен ёрдам бермоқчиман!

Вернон амаки яраланган гиппопотам каби уввос солиб иккинчи хайкалчани чангаллади.

- Гарри, сен боравер! Кет! - қичқирди мистер Уэсли, таёқчасини Вернон амакига ўқтаб, - Мен ўзим уддалайман!

Гарри бундай хангомани ҳеч ўтказиб юбормаган бўлар эди-ю, навбатдаги хайкалча унинг чап қулоғига тегишига сал қолгач, ишни мистер Уэслига қўйиб беришга аҳд қилиб, елка узра ортга қараганча:

- «Бошпана!», - деди.

Меҳмонхонада мистер Уэсли сеҳрли таёқча воситасида Вернон амакининг қўлидаги учинчи хайкалчани тортиб олгани, Петунья хола Дудлининг устига ётиб олгани ва холаваччасининг тили улкан силлиқ илон каби полда тўлғанаётгани Гарри кўрган сўнгги манзара бўлди. Кейинги фурсатда унинг танаси катта тезлик билан айланиб, магларнинг меҳмонхонаси гуриллаган зумрад-зангори олов ортида ғойиб бўлди.

V БОБ. УЭСЛИЛАРНИНГ АЖОЙИБ УЛЬТРАФОКУСЛАРИ

Тирсақларини ёнига босиб олган Гаррининг танаси тобора тез айлана бошлади. Кўз ўнгида турли туман ўчоқларнинг дудмол силсиласи катта тезликда ўтганидан боши

айланиб, кўнгли айний бошлагач, кўзини чирт юмиб олди. Тезлик пасайгани ва hozир кескин тўхташини сезган бола қўлларини олдинга узатди. Тўғри қилган экан, акс холда Уэслилар ошхонасининг полига бурни билан ёпишиб қолган бўлар эди.

- Еди-ми? - сўради сабрсиз Фред, Гаррига оёкка туришга ёрдам бериб.

- Еди, очофат, - бош ирғиди Гарри, - Нима эди у?

- Бир пуд тил помадкаси, - деди қувониб кетган Фред, - Жорж иккаламизнинг кашфиётимиз. Кимда синаб кўришни билмай ёз бўйи бошимиз қотган эди...

(Эслатма: Пуд – 16,3 кг га тенг оғирлик ўлчови. Помадка – мева шираси ва шакардан қилинган юмшоқ конфет)

Янграган кулгидан кичкинагина ошхона портлаб кетгандай бўлди. Гарри атрофга қараб, йўнилган стол атрофида Рон, Жорж ва яна икки нафар малла сочли нотаниш йигит ўтирганини кўрди. Булар Роннинг энг катта акалари Билл билан Чарли эканлигини Гарри дархол фахмлади.

- Салом, Гарри, - деди яқинроқ ўтирганларидан бири, саломлашиш учун қўл узатиб.

Кулиб турган ушбу йигитнинг кафтидаги қадокларни бармоқлари билан ҳис этган Гарри, Руминияда аждар боқадиган Чарли эканлигини англади. Бичимига кўра у, новчалик ва озғинлик-ла ажраб турадиган Перси билан Ронга нисбатан пастроқ бўлиб, кўпроқ эгизак укаларига ўхшаб кетади. Унинг кенг, сепкил босган, офтобда қорайган юзи асосан табиат кўйнида вақт ўтказадиган хушмуомала киши юзига ўхшайди. Қўлларининг мушаклари чиққан, бақувват бўлиб, тирсагидаги куйган жой каттагина ялтироқ чандиқ сифатида кўзга ташланди.

Саломлашиш учун табассум-ла ўрнидан турган Билл ҳам Гаррининг қўлини сиқди. Айтиш жоизки, унинг ташки қиёфаси Гарри учун кутилмаган янгилик бўлди. Билл сеҳргарларнинг «Гринготтс» банкида ишлаши, мактабда энг ибратли ўқувчи бўлгани ҳақида эшитган, албатта. Шу боис ҳам Билл Гаррининг тасавурида Персининг ёши каттароқ варианты сифатида гавдаланган эди. Аслида эса новча бўйли, сочини боғлаб, отнинг думи сингари орқага ташлаб олган, қулоғига такқан сирғаси аллақандай ҳайвон тишига ўхшаб кетадиган Биллнинг кўриниши зўр экан. Эгнидаги кийими эса рок-концертга яраша бўлиб, оёғидаги ботинкаси, фахмлашича, аждарнинг терисидан эмас, нақ зирхидан тайёрланган.

Олтовлон эндигина суҳбат бошламоқчи бўлган эди ҳам-ки, ҳавода кучсиз қарсак янграб, Жоржнинг орқасида мистер Уэсли пайдо бўлди. Унинг бу қадар аччиқланганлигини Гарри хали кўрмаган.

- Ҳеч ҳам кулгили эмас, Фред! - қичқирди мистер Уэсли, - Бечора магл болага қанақанги бемаъни нарса бериб келдинг?

- Мен унга ҳеч нарса берганим йўқ, - деди Фред, тиржайиб, - Тўғри, чўнтагимдан бехос тўкилиб кетди... Ўзи айбдор. Ким унга есин дебди? Мен таклиф қилганим йўқ.

- Сен атайин тўкиб юборгансан! - бўқирди мистер Уэсли, - Уни мажбуран пархезга ўтқизиб кўйишганидан жуда яхши хабардорсан ва айнан шу боис, конфетингни еб қўйиши муқаррарлигини била туриб қилиқ қилгансан...

- Тили анча ўсди-ми? - қизиксинишини тия олмади Жорж.

- Ота-онаси ҳамма нарсани ўз холига қайтаришимга ижозат беришгунга қадар тўрт футга бориб етди!

Мистер Уэслидан ташқари ҳамма, шу жумладан, Гарри ҳам ақлдан озган кишилардай хандон отиб кулиб юборишди.

- Ҳеч ҳам кулгили эмас! - такрор қичқирди мистер Уэсли, - Бундай хулқ-атвор маглар билан сеҳргарлар ўртасидаги муносабатларга жиддий путур етказди! Мен бир умр магларга нисбатан ёмон муносабатларга қарши курашиб келганман. Ўз фарзандларим эса...

- Бу ишни бола магл бўлгани учун қилганимиз йўқ! - эътироз билдирди Фред.

- Сурбет, аҳмоқ бўлгани учун қилдик, - деди Жорж, - Тўғрим, Гарри.

- Ҳақ гап, мистер Уэсли, - самимий тасдиқлади Гарри.

- Фарқи нима! - ғазаб билан гап кесди мистер Уэсли, - Шошмай турларинг, онангга бор гапни айтиб бераман...

- Менга нимани айтиб бермоқчисан? - эшитилди оркадан.

Ошхонага жисмонан гирдиғум, лўппигина, кўнгли очик, одатда, меҳр товланиб турадиган кўзларини шубҳали қисиб олган миссис Уэсли кириб келди.

- О, Гарри, салом ёкимтойгинам, - деди у, Гаррига кулиб қараб.

Сўнг нигоҳини яшин тезлигидай эрига олиб ўтди-да, такрор сўради:

- Нимани айтиб бермоқчи эдинг менга, Артур?

Мистер Уэсли иккиланганча жим қолди. Эгизакларнинг қилмиши унинг жахлини чиқарган бўлишига қарамай, уларни соткиси йўқлиги кўриниб турибди. Ўртага хижолатли сукунат чўкиб, мистер Уэсли хурккан отдай хотинига қараб қолди. Бу вақтда миссис Уэслининг орқасида икки қиз кўринди. Улардан бири Рон билан Гаррининг энг яқин дўсти кўнғир сочи ниҳоятда қуюқ, хурпайган, бир жуфт олд тиши йирик Гермiona Грэнжер бўлса, иккинчиси, кичкинагина, малла сочли қизалоқ, Роннинг синглиси Жинна эди. Иккала қиз Гаррини кўриб кулишди. Гарри ҳам жавобан илжайиб қўйди. Жинна уялганидан кип-қизариб кетди. Гарри илк бор Бошпанага ташриф буюрган маҳалдан эътиборан Жинна Гаррига бошқача қарайди.

- Нимани айтиб бермоқчи эдинг менга, Артур? - боз сўради миссис Уэсли, яширин таҳдид солинган оҳангда.

- Арзимаган гап, Молли, - чўзиб гапирди мистер Уэсли, - Фред билан Жорж... шунчаки... Мен улар билан гаплашиб қўйдим...

- Яна нима ҳунар кўрсатишди? - бакириб юборди миссис Уэсли, - Агар яна «Уэслиларнинг ажойиб ультрафокуслари»дан бирон-бири бўлса...

- Рон, Гаррининг ётоқхонасини кўрсатиб қўймайсан-ми? - таклиф киритди Гермiona остонада турганча.

- Қаерда ётишини жуда яхши билади. Одатдагидай, мени...

- Юр, биргалиқда кўрамиз, - маъноли оҳангда гапни бўлди Гермiona.

- А, - деди Рон, - Ха, юринглар.

- Жуда яхши таклиф, биз ҳам бирга борамиз... - деди Жорж.

- Йўқ, айнан сизлар шу ерда қоласиз! - ўшқириб берди миссис Уэсли.

Гарри билан Рон яккакифт юрганча ошхонадан чиқиб, Гермiona ва Жинна билан биргалиқда тор дахлиз орқали ғижирлайдиган, илон изи кўтарилган зина томон юришди.

- «Уэслиларнинг ажойиб ультрафокуслари» дегани нима? - қизиксиниб сўради Гарри.

Рон билан Жинна кулиб юборишди, Гермiona эса жиддий қиёфасини сақлаб қолди.

- Ойим уларнинг хонасини йиғиштираётиб, бланкаларнинг бир дастаси, шу жумладан, хабаринг бор, ўзлари қўллайдиган ҳар хил маъни-бемаъни нарсаларнинг узундан-узук прејскурантини топиб олди, - тушунтира бошлади Рон, - Тўғриси айтсам, улар бундай буюмлар яратиш билан шуғулланишларини тасаввур ҳам қилмаган эдим. Жуда зўр моллар, менга жуда ёқди. Сохта сеҳрли таёқчалар дейсанми, таркибига турли-туман ҳазил-совғалар масаллиқ сифатида киритилган ширинликларми-ей... ***(Прејскурант – сотиладиган моллар ва кўрсатиладиган хизматларнинг гуруҳ ва турлари бўйича муайян тизимга солинган нархлар (тарифлар) тўплами)***.

- Уларнинг хонасидан анча вақтдан буён ҳар хил портлаш товушлари эшитилар эди, - гапга аралашди Жинна, - Аллақандай нарсалар яратиш билан банд эканликлари хаёлимизга ҳам келгани йўқ. Икковлон шунчаки тўполончи, шовқин-сурон солишни жуда ёқтиради, деб ўйлар эдик.

- Фақат, ушбу нарсаларнинг аксарият қисми, умуман айтганда, ҳаммаси деса муболаға бўлмайди, жуда хавфли буюмлар сирасига киради, - тушунтиришини давом этди Рон, - Тасаввур қиляпсан-ми, Фред билан Жорж буларнинг барини «Хогварц»да пуллашни кўзлашган экан. Ойим иккаласини ўлдириб қўйишига сал қолди. Бундай иш билан шуғулланишни ман этиб, бланкаларини ёқиб ташлади... У шундоқ ҳам иккаласидан аччиқланиб юрибди. Ахир улар, ўн беш ёшга тўлган «Хогварц» ўқувчилари топширадиган

- аттестацион имтихон учун белгиланадиган баҳо яъни, МОСДнинг ойим кутгандан ҳам паст савиясига эга бўлишди.
- МОСД бу, мутлако оддий сеҳргарлик даражаси, - эслатиб ўтди Жинна, - Шундан сўнг, катта жанжал бўлди. Ойим уларни худди дадам каби вазирликда ишлашларини хоҳлайди, эгизаклар эса аникланишича, афсунгарликка оид кулгили моллар дўконини очишмоқчи. Шу пайт иккинчи қават майдончасидаги эшик очилиб, зардаси қайнаб турган, мугуз кўзойнак таққан башара кўринди.
 - Салом, Перси, - деди Гарри.
 - А, Гарри! Салом, - алик қайтарди Перси, - Ким шовқин соляпти экан деб қараган эдим. Ишлаяпман, ҳисоботни тезроқ якунига етказишим керак. Зинапояни гумбурлатиб югуришса хаёлни ишга жамлаш қийин кечади.
 - Биз югурганимиз йўқ, юриб боряпмиз, - аччиқланди Рон, - Вазирлик томонидан топширилган ўта махфий ишларингга ҳалал берган бўлсак, узр.
 - Қандай ҳисобот экан? - сўради Гарри.
 - Халқаро сеҳргарлик ҳамкорлиги департаменти учун, - витор билан сир очгандай бўлди Перси, - Қозонлар қалинлигини стандартлаштириш керак. Чет элдан келтирилган қозонлар бир оз ингичкалик қилмоқда. Сирқиш ҳолатлари жорий йил давомида сал кам уч фоизга ошиб кетди!...
 - Шундай экан, эслаб қолинг, мазкур ҳисобот тез орада дунёни ағдар-тўнтар қилиб ташлайди! - гапни бўлди Рон, - «Башорат-у, каромат газетаси»да «Қозонлар тешилиб кетмоқда» деб номланган ёки шунга ўхшаш бош мақолани тасаввур қиялпсиз-ми. Персининг юзи бир оз пушти тус олди.
 - Мазах қилавер, Рон, - чийиллади у, - Бироқ халқаро қонун қабул қилинмас экан, тез орада ички бозоримизни жуда ноқулай, юпка тубли маҳсулот босиб, жиддий хавф юзага келади...
 - Ҳа, ҳа, албатта-албатта, - вайсади Рон, юкорига кўтарилишни давом этиб. Аччиқланган Перси эшикни қарсиллатиб ёпиб олди. Гарри, Гермiona ва Жинна Роннинг изидан эргашиб, зинапоянинг навбатдаги учта поғонасига кўтарилган эди ҳам-ки, ошхонада қий-чув бошланди. Чамаси, мистер Уэсли хотинининг тазйиқларига бардош бера олмай, бир пуд тил помадкаси ҳақида айтиб беришга мажбур бўлган кўринади. Том остидаги, «РОННИНГ ХОНАСИ» ёзуви битилган кичкинагина, бўёғи кўчган тахтача ушбу хона соҳиби ким эканлигини кўрсатиб турибди. Хона ўтган сафар қандай бўлса, шундайлигича қолган. Ундаги нарсаларнинг деярли ҳаммаси тўқ сариқ, каравот устидаги ўрин ёпинчиғи, деворлар ва ҳатто шифт ҳам тўқ сариқ. Етти нафар афсунгардан иборат «Отар замбараклар» квидиш жамоасининг турли кўринишда тасвирланган плакатлари билан деворлардаги ранги ўчган гулқоғозлар ёпиб қўйилган. Қўлларига супурги ушлаб олишган ўйинчиларнинг ҳаммаси ярқираган сариқ кийимда бўлиб, хонага кириб келганларга завқ билан қўл силтаб туришибди. Қора рангли йирик «ОЗ» ҳарфлари ва отилган замбарак ўқининг тасвири акс эттирилган тўқ сариқ ўрин ёпинчиғи ҳам, ўтган йили бақа увулдириғига тўлиб турган аквариум ҳам ўз жойида. Фақат бу йил аквариум ичида увулдирик эмас балки, мисли кўрилмаган семиз бақа ётибди. Роннинг Қасмоқ лақабли каламуши энди йўқ. Унинг ўрнини Рон йўллаган хатни Одамовилар хиёбонига етказа билган, катак ичида юкоридан-пастга тиним билмай сакраганча, қуркураётган миттигина кул ранг бойкушча эгаллаган.
 - Ўчир овозингни, Чўчка, - деди Рон, хонага тикиштириб киритилган тўртта каравотдан иккитаси орасидан базўр ўтиб, - Фред билан Жорж ҳам шу ерда ётади, - тушунтирди у Гаррига, - Чунки Билл билан Чарли эгизаклар хонасида яшаб туришади. Персига эса алоҳида хона керак. Унинг ишлари кўп.
 - Нега сен бойкушни Чўчка деб атайсан? - сўради Гарри.
 - Чунки Роннинг ақли бир оз нокис, - баёнот қилди Жинна, - Аслида қушчанинг лақаби Чўчринстель.
 - Ҳа, жуда ақлли исм, - истехзо қилди Рон, - Бу лақабни Жинна қўйган, - тушунтирди у, -

Сингилчагинамнинг фикрича, ёқимли эшитилар эмиш. Бошқа лақаб қўйишга уриниб кўрдим-у, ҳаракатим зое кетди. Бирон-бир бошқа чақирғимга жавоб бермайди. Шундай экан, у Чўчка. Эррол билан Гермеснинг жиғига, менинг ҳам асабимга тегаётгани учун шу ерда қамаб сақлашга тўғри келяпти.

Лақабини эшитиб, ўзини бахтиёр ҳис этган Чўчринстель кулокни қар қилиб юборадиган даражада ух-ухлаб, катак ичида гир айлана бошлади. Ронни яхши билгани учун ҳам Гарри унинг сўзларини чинакамига қабул қилмади. Бир вақтлар Рон ўзининг Қасмоқ лақабли каламуши тўғрисида ҳам кўп бемаъни фикр билдирган бўлса-да, ўша каламуш ғалати тарзда ғойиб бўлиб қолганида Гермионанинг Маймоқоёқ лақабли мушугидан гумон қилиб, чуқур қайғуга ботган эди.

- Айтгандай, Маймоқоёқ қаерда? - кизикди Гарри.

- Боғда бўлса керак, - деди Гермиона, - Муқаддам кўрмаган гномлар кетидан қувиб юришни жуда ёқтиради.

Гарри каравотга ўтириб, учиб юрган «Отар замбараклар» дам плакатдан чиқиб кетаётгани, дам яна пайдо бўлаётганини томоша қилганча, Рондан сўради:

- Демак Перси ўз ишини ёқтирар эканда?

- Ёқтиради? - яна истехзо қилди Рон, - Агар дадам уни мажбурлаб олиб келмаса, уйга келмай ишида ўтираверади. Ақлини батамом еб бўлган. Энг асосийси, унинг бошлиғи тўғрисида гап бошлама... мистер Сгорбснинг гапига қараганда... мен мистер Сгорбсга... мистер Сгорбснинг фикрича... мистер Сгорбс айтиб берган эди... Тез орада унашиб олишганини эълон қилишса, ажабланмайман.

- Ёз қандай ўтди, Гарри? - сўраб қолди Гермиона, - Биз юборган озик-овқат маҳсулотларию, шунга ўхшаш нарсаларни олдинг-ми?

- Ҳа, албатта. Катта раҳмат, - деди Гарри, - Сизлар юборган пироглар ҳаётимни сақлаб қолди.

- Хат ёзишиб турдинг-ми, чўкин...

Рон Гермионанинг юзи касб этган қиёфани кўриб, саволини охирига етказмади. Савол Сириус ҳақида эканлигини Гарри дархол тушунди. Худди Гаррини ташвишга солган каби чўқинтирган отасининг эсон-омонлиги Рон билан Гермионани ташвишга солади, албатта. Ахир унинг қочиб қутулишини уюштириш учун учовлон ҳазилакам ҳаракат қилишди-ми. Шундай бўлса-да, ушбу мавзуни Жиннанинг олдида муҳокама қилиш шарт эмас. Сириус қай тарзда қочиб, қамоқдан омон қолганлиги ва унинг айбсиз эканлигини Гарри, Рон, Гермиона ва Дамблдордан бошқа ҳеч ким билмайди.

Жинна қизиксиниб, нигоҳини дам Рон, дам Гаррига олиб ўтди.

- Ўйлайман-ки, жанжалли вазият барҳам топди, - деди Гермиона, ноқулай сукунатни бузиб, - Юринглар, ойингизга кечки овқат тайёрлаш ишларида ёрдамлашиб юборамиз.

- Тўғри айтасан, юринглар, - маъқуллади Рон.

Тўртовлон хонани тарк этди. Улар зинадан пастга тушиб, ошхонада ёлғиз қолган авзои бузуқ миссис Уэслини кўришди.

- Боғда овқатланамиз, - маълум қилди у, ошхонага кириб келган болаларни кўриб, - Ошхонамизга ўн бир киши сиғмайди. Қизлар, сизлар ликопларни олиб чиқишингиз мумкин. Билл билан Чарли боғда стол ўрнатишяпти. Сиз иккалангиз эса пичоқ билан санчкиларни олиб боринг, - деди у, сеҳрли таёқчасини чиғаноқ ичидаги картошкалар томон ўқтаб.

Ҳаддан ортиқ асабийлашган миссис Уэсли таёқчасини бехос кучли ўқтаб юборди чамаси, картошкалар ўз пўчоғи ичидан шиддат билан отилиб чиқиб, шифт ва деворлардан сапчиганча, атрофга сочила бошлади. Миссис Уэсли шу заҳоти таёқчасини деворда осиглиқ турган саватча томон йўллади. Сакраб тушиб полда сирпана бошлаган саватча ҳар томон учиб кетаётган картошкаларни тутиб олишга киришди.

- Муқаддас фалак ҳақи, - наъра торти миссис Уэсли, идиш сақлаш жавонидан кастрюлька ва товаларни жаҳл ила чиқариб, - Анави иккаласини нима қилсам экан! Келажаги нима бўлар экан уларнинг, билмайман. Тасаввуримга ҳам сиғдира олмайман ҳатто. Иззати нафс

деган тушунча нима эканлигини билишмайди-я! Агар улар расвогарчилик рекордини кўйиш мақсадини кўзламаётган бўлишса, албатта...

Гарри гап эгизаклар тўғрисида бораётганини тушунди. Миссис Уэсли катта мис кастрюлькани ошхона столига тарақлатганча кўйиб, ичига сеҳрли таёқчасини сукди-да, дарғазаб силкита бошлади. Таёқча учидан кремга ўхшаш қайла окиб чикди. Сўнг кастрюлькани газ плитасига ўрнатиб, остига сеҳрли таёқчасини сукди-да, ўт ёқди.

- Мияси йўк, аҳмоқ бўлишса ҳам гўрга эди! - давом этди у, баджаҳл оҳангда, - Лекин аклли мияни кўтариб юриб нима қилишади улар, ҳайронман. Бари-бир ишлатишмаётган бўлса. Тез орада аклини йиғиб олишмас экан, бошлари ғам-ташвишдан чикмай қолиши аниқ. Бошқа ака-укалари тўғрисида «Жогварц»дан келган хат-хабарлар нечта-ю, иккаласининг шўхлиги юзасидан йўлланган шикоятлар сони қанча. Агар аҳвол шундай давом этадиган бўлса, иккаласини сеҳргарлик ва афсунгарлик фаолияти устидан назорат бўлимига чақиртиришлари муқаррар!

Миссис Уэсли таёқчасини санчки ва пичоклар сакланадиган тортмага ўқтади. Шу захоти сурилиб, очилган тортмадан бир нечта пичоқ отилиб чиққани боис, Гарри билан Рон нари қочишга мажбур бўлди. Пичоклар хуштак чалганча бутун ошхона бўйлаб учиб, саватчадан эндигина ошхона чиғаноғига тушган картошкаларга ёпирилди.

Миссис Уэсли сеҳрли таёқчасини кўйиб, бошқа кастрюлькага қўл узатди.

- Тарбия жараёнининг нимасини нотўғри олиб бордик, билмайман. Бир умр шу аҳвол. Бир қилиқни кўйишса, янгисини бошлашади.

У стол устидан олган сеҳрли таёқча бирдан катта резина сичқонга айланиб, қаттиқ чийиллаб юборди.

- ВОЙ ДОД! ЯНАМИ? ЯНА СОХТА ТАЁҚЧАМИ!!! МЕН НИМА ДЕБ ВАЙСАЯПМАН-У, УЛАР НИМА ҚИЛИШЯПТИ?

Миссис Уэсли ўзининг таёқчасини чангаллаб, газ плитасига ўгирилди-да, қайласи куйиб, тутаб кетганини кўрди.

- Тезроқ кетайлик бу ердан, - деди Рон, очик тортмадан пичоқ ва санчкиларнинг бир сиқимини олиб, - Бориб, Билл билан Чарлига ёрдам берамиз.

Болалар миссис Уэслини ёлғиз қолдириб, орқа эшик орқали ҳовлига қочиб чиқишди. Улар эндигина икки-уч қадам кўйишган эди ҳам-ки рўпарадан Германионинг эгри оёқли, ҳавода хилпираётган пахмоқ думи бутилка тозалаш чўткасига ўхшайдиган Маймоқоёк лақабли мушуги отилиб чиқди. Мушук аллақандай митти оёқли ифлос картошка ортидан қувиб кетди. Бўйи ўн дюймдан ошмайдиган ушбу жонзод аслида картошка эмас, гномларнинг боғ зараркунандалари сирасига кирадиган бир тури. Ўткир пихли оёқчалари билан ер депсиниб қочаётган гном ҳовли бўйлаб ўқдай учиб ўтди-да, боғда сочилиб ётган сон-саноксиз резина этиклардан бирининг ичига шўнғиб кирди. Этик ичидаги гномни тирноклари билан тутиб олишга уринган Маймоқоёк оёқларини ишга солди. Жазаваси тутган гном қотиб-қотиб кула бошлади. Айни шу фурсатда болаларнинг қулоғига боғ томондан янграган қаср-қусур товушлар эшитилди. Икковлон боққа кириб, шовқин-сурон манбасини кўрди. Билл билан Чарли сеҳрли таёқчалари воситасида иккита эски столни баланд кўтариб, бир-бирига қарши ҳаво жангини олиб боришмоқда. Мақсад ракиб столини ерга қулатиш. Фред Биллга, Жорж эса Чарлига тарафдор бўлиб, боғни бошларига кўтариб қичқиришмоқда. Жинна хандон отиб, қорнини ушлаб олган. Шох девор олдида турган Германионинг қиёфасида эса хавотир билан қизиқувчанлик уйғунлиги кўринмоқда. Биллнинг столи Чарли бошқараётган столнинг оёғига илашиб, уни қарсиллатганча узиб олди. Юқорида яна нимадир гумбурлади. Ҳамма бошини кўтариб, иккинчи қават деразасидан бошини чиқариб олган Персини кўрди.

- Секинроқ шовқин солса бўладими? - қичқирди у.

- Узр Персича, - гуноҳкорона қулиб қўйди Билл, - Қозон тублари қалай?

- Жуда ёмон, - гудуллади Перси, деразани ёпиб қўйиб.

Ҳиринглаб қўйган Билл билан Чарли «жанговар учиш аппаратларини» аста майса устига, бир-бирига жипс қўндиришди. Билл таёқча воситасида стол оёғини тузатиб, устига

дастурхон тузади.

Соат еттига келиб столлар, миссис Уэслининг пазандалик маҳорати билан тайёрланган таомлардан синиш ҳолатига келиб қолди. Уэслилар оиласининг жамики тўққиз нафар аъзоси, Гарри ва Гермiona тўқ қўқ тусли очик осмон остида зиёфатдан лаззатланиш учун астойдил жойлашиб олишди. Ёз бўйи суви қочиб, борган сари қотиб бораётган пироглар билан кун кечирган бола учун бу хақиқий жаннат бўлди. Зиёфат бошида товуқ ва дудланган чўчка гўшtidан тайёрланган пирог, қайнатилган картошка ва газакларни пакқос тушира бошлаган Гарри гапиришдан кўра кўпроқ кулок солди.

Дастурхоннинг нариги бошида ўтирган Перси ўзининг хисоботи хақида дадасига маълумот бермоқда.

- Мен мистер Сгорбсга хисоботни сешанбага қадар якунлайман, деб ваъда бердим, - виқор-ла гапирди Перси, - Тўғри, бу муддат у кутган муддатдан сал эртарок, лекин мен ҳамма ишни ўз вақтида бажаришга улгуриб боришни ёқтираман. Бўлимимизда жахон кубогига ҳозирлик кўриш билан боғлиқ хайбаракаллачилик қарор топганлигини инобатга оладиган бўлсак, ишни тез тугатганим учун хурсанд бўлади, деб ўйлайман. Таъкидлаб ўтишим жоизки, Сехргарлик ўйинлари ва спорт департаментидан тегишли ёрдам олганимиз йўқ. Анави Людо Шульман...

- Людо менга ёқади, - хушмуомалалик билан таъкидлаб ўтди мистер Уэсли, - Ўйин томоша қилиш учун бундай яхши чипталарни айнан Людо топиб берди. Бир вақтлар мен ҳам унга яхшилиқ қилганман. Унинг акаси Отто, ғайриоддий ишлайдиган майса ўриш мосламаси билан ноқулай ахволга тушиб қолган. Ўша ишни босди-босди қилиб юборган эдим.

- Тўғри, Шульман бир қарашда ижобий кишидай кўринади, - қўл силтади Перси, - Бирок қандай қилиб у департамент бошлиғи бўлиб қолди экан, хайронман... Мистер Сгорбс билан солиштириб ҳам бўлмайди! Департамент ходими изсиз ғойиб бўла туриб, мистер Сгорбснинг қўл ковуштириб ўтиришини тасаввур ҳам қила олмайман. Ахир Берта Жоркинс йўқолиб қолганига бир ойдан ошди-ку! Мехнат таътилини ўтказиш учун Албанияга кетди-да, қайтиб келмади!

- Бу ҳақда Людодан сўраб билганман, - ковоқ уйди мистер Уэсли, - Унинг сўзларига қараганда Берта кўп маротаба йўқолиб, топилиб келган эмиш... Умуман айтганда, агар у менинг бўлимимда фаолият юритганида мен ҳам ташвишга тушган бўлар эдим...

- Чиндан ҳам Бертанинг айрим тузалмас қилиқлари бор, - деди Перси, - Айтишларига қараганда, уни доимо бир бўлимдан бошқасига ўтказиб келишган экан. Ундан фойдадан кўра ташвиш кўпроқ кутилар эмиш... Шундай бўлса-да, Шульман Бертани қидириб топишга уриниб кўриши лозим. Мистер Сгорбс Шульмандан кўра кўпроқ қизиқмоқда Бертанинг тақдири билан. Ахир у қачонлардир бизнинг департаментимизда фаолият юритган, мистер Сгорбс унинг ишидан мамнун бўлган экан. Шульман эса Бертани мазах қилиб кулгани кулган. Хойна-хой Берта харитани адаштириб, Албания қолиб, Австралияга кетворган, дейди. Бирок... - Перси чуқур хўрсиниб, маржон шарбатидан хўплаб қўйди, - Халқаро сехргарлик ҳамкорлиги департаментида бошқа департаментларга мансуб ходимларни қидиришдан-да кўра ўзимизнинг ташвишларимиз бошимиздан ошиб ётибди. Ўзингиз биласиз, Кубок ўйинлари ниҳоясига етиши билан биз яна бир ўта муҳим тадбирни ташкиллаштиришимиз даркор.

Перси виқор-ла томоғини қириб қўйиб, столнинг нариги бошида ўтирган Гарри, Рон ва Гермiona ўтирган томонга қараганча:

- Нима хақида гапираётганимни биласиз-ку, дада, - деди-да, овозини баландроқ кўтариб, қўшиб қўйди, - Ўта махфий тадбир.

Рон кўзини тепага қаратиб, паст овоз билан тушунтириш берди.

- Ишга жойлашгандан буён бизни «У қанақа тадбир экан?» деб сўрашга мажбур қилмоқчи. Қалин тубли қозонлар кўргазмаси бўлса керак-да?!

Билл билан ўртада ўтирган миссис Уэсли, ўғлининг кулоғидаги, афтидан яқинда харид қилинган сирга юзасидан баҳслашяпти.

- ... чиндан ҳам Билл, бундай мудҳиш тиш билан қандай юрибсан, а! Банкдагилар

индамади-ми сенга?

- Ойи, ҳисоб рақамига пул томиб турса бўлди, мени қандай кийиниб юришим билан бандагиларнинг иши йўқ, - бардош билан тушунтирди Билл.

- Сочларинг ҳам... жа узун-да, ўғлим, - давом этди миссис Уэсли, қўлини сеҳрли таёқчасига қўйиб, - Уларни сал текислаб қўйишга ижозат бермаётганинг чатоқ бўляпти-да...

- Менга эса акамнинг сочлари ёқади, - маълум қилди Биллнинг ёнида ўтирган Жинна, - Эскиликларга амал қиладиган аёлсиз-да, ойи. Нима қилганда ҳам, Биллнинг сочлари профессор Дамблдорнинг сочларига етиши учун ҳали анча бор...

Миссис Уэслининг ён томонида Фред, Жорж ва Чарли ўтириб, жаҳон кубогини муҳокама қилишмоқда.

- Кубок Ирландияга кетади, - деди оғзини картошкага тўлдириб олган Чарли, - Ахир улар Перуни ярим финалда абжағини чиқариб ташлашди-ку.

- Болгарларда Виктор Крум бор, - эътироз билдирди Фред.

- Тўғри, бироқ Крум атиги бир нафар яхши ўйинчи холос. Ирландларда эса бундай ўйинчилар сони етти кишини ташкил этади, - қисқа қилди Чарли, - Эссиз, Англия чиқа олмади-я. Шармандалиқдан бошқа нарса эмас.

- Нима сабабдан чиқа олмади? - эҳтирос билан сўради Гарри.

Гарри сеҳргарлар дунёсидан ажралиб, Одамовилар хиёбонида, маглар орасида яшашга мажбур бўлганидан ҳар қачонгидан ҳам кучли афсус қилди. У қвидиш ўйинини жуда яхши қўради. Бола биринчи синфдан буён «Гриффиндор» жамоасининг Сайёди бўлиб, жаҳонда энг зўр «Чакмоқ» русумли супурги сохибидир.

- Инглизлар нихоятда бемаъни ўйнаб, Трансильвания терма жамоасига уч юз тўксон-у, ўн ҳисоби билан шармандаларча бой беришди, - алам-ла тушунтириш берди Чарли, - Бундан ташқари, Уэльс Угандага, Шотландия эса Люксембургга ютқазиб қўйди

(Трансильвания (Transilvania) – Руминия шимолидаги тарихий ўлка. Уэльс (Wales) – Буюк Британия гарбидаги яриморол).

Боғ қоронғилаша борди. Ер тутидан тайёрланган қўлбола музқаймоққа киришишдан олдин мистер Уэсли сеҳр қўллаб, шам яратди. Музқаймоқ еб тугатилганига қадар дастурхон узра парвоналар баралла париллаб қолди. Илиқ ҳавони ёввойи алаф билан учқат хиди қамраб олди. Қорни роса тўйиб, хаётдан мамнун бўлган Гарри Маймоқоёк томонидан таъқиб этилиб, наъматак чакалаклар орасида роса қулишаётган гномларнинг бебоқ ҳаракатларини кузатиб ўтирди.

Рон дастурхон атрофидаги оила аъзоларини кузатиб чиқиб, ҳамма ўзи билан ўзи овора бўлиб қолганига ишонч ҳосил қилгач, паст овоз билан Гарридан сўради:

- Демак, Сириусдан хат олиб юрган экансан-да?

- Ҳа, иккита хат олдим, - жавоб қайтарди Гарри, паст овозда, - Унинг ишлари жойида.

Аввал кун хат ёзиб юбордим. Балки шу ерда юрганимда, жавобини ҳам олиб қоларман.

Гарри Сириусга хат ёзишининг сабабини эслаб, чандиғи боз оғригани ва ёмон туш кўрганини дўстларига айтиб бермоқчи бўлди-ю, ўзи бахтиёр, шод ўтирганида дўстларини ташвишли хаёлларга тортқиси келмай, фикридан қайтди.

- Қаранглар, вақт алламаҳал бўлиб қолибди-ку, - қутилмаганда чапак чалиб қўйди миссис Уэсли, қўл соатига қараб, - Ҳаммангиз зудлик билан ётишингиз керак. Ахир тонг сахар туришингиз лозим. Акс ҳолда Кубок ўйинларига бора олмайсиз. Гарри, мен эртага Диагон хиёбонига бориб, ҳаммага учун бозор қилиб қайтаман. Менга харид қилинадиган буюмлар рўйхатини қолдир. Олиб келаман. Кубок ўйинларидан сўнг вақт бўлмаслиги мумкин. Ўтган сафар ўйин беш кун давом этган.

- Вой-бўй, ростданми?! Бу сафар ҳам шунча кун давом этса керак, деб умид қиламан! - хитоб қилди Гарри.

- Мен эса бундай умид қилмайман, - деди Перси, кўзларини чин ихлос билан тепага қаратиб, - Ишда беш кун бўлмасам, папкам қанчалик катталашиб кетишини ўйлаб, юрагим орқага тортиб кетади.

- Асти кўй. Кимдир яна аждар нажасини тикиб кўяди папкангга, а, Перси? - гижгиглади Фред.
- У Норвегиядан юборилган ўғит намунаси эди! - деди Перси кизариб, - Бунда ҳеч қандай ҳақорат аломатлари бўлмаган.
- Аслида эса бўлган, - шивирлади Фред Гаррининг қулоғига, - Ўша нажасни биз юборганмиз.

VI БОБ.

ПОРТШЛЮС

- Гарри назарида худди эндигина уйкуга ётгандай бўлди-ю, уни силтаб уйғотишди.
- Турадиган вақт бўлди, ёқимтойгинам, - деди миссис Уэсли.
 - Гарри кўзойнагини пайпаслаб топиб тақди-да, кўрпасига ўтириб олди. Деразадан кўринаётган кўча қоронғи, тонг ҳали отмаган. Онаси уйғотган Рон алланима деб вайсади. Оёқ томонда эса чойшаблар остидан илашиб чиқаётган иккита шарпа кўринди.
 - Вақт бўлди-ми? - уйқутираб сўради Фред.
 - Уйқу босган, қарахт, бир сўз дегани мадори йўқ болалар жимгина кийинишди-да, керишганча зинапоядан пастга, ювингани тушишди.
 - Газ плитаси олдида турган миссис Уэсли катта қозонда пишаётган аллақандай овқатни аралаштирмоқда, курсида ўтирган мистер Уэсли эса стол устига тахланган пергамент чипталарнинг йўғон дастасини текширмоқда. У ошхонага кириб келган болаларни кўриб, ўрнидан турди-да, эгнидаги гольф ўйини учун жемпер ва эски, қалин чарм камар воситасида сиқиб олинган кенг жинси шимни намойиш қилиш учун қўлини икки томонга узатиб, айланди.
 - Хўш, Гарри? - сўради у ташвиш тортиб, - Қалай, маглга ўхшабман-ми? Яширин сафаримизга ниқобланган ҳолатда чиқишимиз керак, ҳар қалай...
 - Ўхшайсиз, - қулди Гарри, - Жуда ўхшайсиз.
 - Билл, Чарли, Пе-Пе-Перси қаааааани? - сўради Фред, эснашини тия олмай.
 - Ёдингдан кўтарилди-ми ўғлим, ахир улар ҳавода даф бўлиб, керакли жойда пайдо бўла олишади-ку, - деди миссис Уэсли, столга базўр олиб ўта олган қозондан болаларга сули бўтқа улашиб, - Шундай экан, улар ҳали ухлаб олишлари мумкин.
 - Ах, ухлашяпти денг, - вайсади Фред, - Нега энди биз ҳам Кубок ўйинига улар каби бормаймиз?
 - Чунки сиз ҳали балоғатга етмагансиз, имтиҳон ҳам топширмагансиз, - вайсади миссис Уэсли, - Қизлар қаёққа йўқ бўлиб қолишди экан, а?
 - У ошхонадан чиқиб, зинапоя бўйлаб юқорига кўтарилиб кетди.
 - Ҳавода даф бўлиб, керакли жойда пайдо бўлиш учун ҳам имтиҳон топшириш керакми? - қизиқиб сўради Гарри.
 - Албатта, - жавоб берди мистер Уэсли чипталарни шимининг орқа чўнтагига солар экан, - Махсус гувоҳномага эга бўлмай ҳавода даф бўлиб, пайдо бўлишга қизикқан бир жуфт хаваскорга Сехрли йўллар департаменти томонидан яқинда жарима солинди. Ҳавода даф бўлиш осон кечадиган иш эмас, Гарри. Агар бирор-бир ҳаракат нотўғри бажарилса, бундай ташаббус жиддий оқибатлар билан яқун топиши мумкин. Масалан ҳозиргина тилга олинган хаваскорлар... парчаларга бўлиниб кетишган.
 - Дастурхон атрофида ўтирганларнинг юзлари буришиб кетди. Фақат ҳеч нарсани тушунмаган Гарригина сўради:
 - Э-э-э... парчаланиб кетишди?...
 - Таналарининг ярми улар турган жойда қолиб, - тушунтириш берди сули бўтқага қиём қуйган мистер Уэсли, оддий оҳангда, - Иккинчи ярми табиийки, йўлда тутилиб қолган. Улар манзилга ета олишмаган, ортга ҳам қайта олишмаган. Шундай аҳволда Фавқулудда ҳолатларда сеҳр-жодуга барҳам бериш департаментига қарашли отрядни кутишларига тўғри келган. Анчагина қоғозбозлик бўлиб ўтди. Одам танасининг ҳавода муаллақ осилиб қолган аъзоларини нечта магл кўрганини ўзинг тасаввур қилиб кўр...

Гарри Одамовилар кўчасида қолиб кетган иккита оёғи-ю, битта кўз косасини тасаввур қилиб кўрди.

- Улар соғ-саломат-ми? - сўради у, кўркиб-писиб.

- Албатта, - хотиржам жавоб берди мистер Уэсли, - Фақат ўша ҳаваскорларнинг бўйнига ниҳоятда катта жарима солинди. Ўз қилиқларини такрор бажаришларига шубҳа қиламан. Ундан кўра супургида учган маъкул. Қанча секин юрсанг, шунча узокқа борасан деб бежиз айтмаганлар.

- Билл, Чарли ва Перси ҳавода даф бўлиб, пайдо бўлишни билишадими?

- Чарли имтихонни икки маротаба топширишга мажбур бўлди, - хиринглади Фред, - Биринчи бор топшираётганида кулаб тушди. Керакли манзил қолиб, ундан беш миля нарида ҳавода пайдо бўлди-да, нимадир харид қилаётган кампирнинг бошига бориб тушди. Эсингиздами?

- Ҳа, лекин иккинчи марта топширган имтихони муваффақиятли ўтди, - деди ошхонада пайдо бўлган миссис Уэсли, дастурхон атрофида тўпланиб ўтирганларнинг баралла кулиб юборганини кўриб.

- Персининг имтихон топширганига эса атиги икки ҳафта бўлди, - деди Жорж, - Ўшандан буён, бу иш қўлидан келаётганини кўрсатиш учун бўлса керак, ҳар куни эрталаб ўз хонасида даф бўлиб, пастда, бизнинг олдимизда пайдо бўлади.

Йўлакда қадам товуши эшитилиб, хонага уйқусираган юзлари оқариб кетган Гермиона билан Жинна кириб келди.

- Нега мунча эрта туриб олдик? - сўради Жинна кўзини ишқалаб.

- Чунки бир оз сайр қилишга тўғри келади, - тушунтирди мистер Уэсли.

- Сайр қилиш? - хайрон бўлди Гарри, - Кубок ўйинлари пиёда етиб борса бўладиган жойда ўтадимми?

- Йўқ, - кулди мистер Уэсли, - Ўйин бу ерлардан жуда олисда ўтади. Биз унчалик кўп юрмаймиз. Гап шундаки, мағллар эътиборини жалб қилмаган тарзда кўп сонли сеҳргарларнинг бир жойда тўпланиши жуда қийин кечади. Жаҳон кубоги каби йирик микёсли тадбирлар ҳақида эса гапирмаса ҳам бўлаверади...

- ЖОРЖ! - кутилмаганда бақириб юборди миссис Уэсли.

Дастурхон атрофида тўпланиб ўтирганларнинг ҳаммаси бир сапчиб тушди. Ҳозир ҳеч кимни алдамагани учун ўзини айбсиз билган Жорж онасига беташвиш юзланди.

- Ҳа, ойи.

- Чўнтагингда нима бор?

- Ҳеч нима йўқ!

- Менга ёлгон гапирма!

Миссис Уэсли қўлига сеҳрли таёқчасини олди-да, Жоржнинг чўнтагига ўқтаб:

- Ассио! - деди.

Киссадан анчагина майда-чуйда, ранг-баранг буюмлар учиб чиқди. Жорж уларни тўхтатиб қолишга уриниб бармоқлари билан ҳавода чанг солди-ю, уддалай олмади. Буюмларнинг бари тўппа-тўғри миссис Уэслининг қўлига бориб тушди.

- Буларни битта қолдирмай йўқ қилинг деб айтган эдик-ку! - бақириб берди жахли чиққан миссис Уэсли, қўлидаги бир пуд тил помадқаларига қараб, - Бундай нарсалардан халос бўлиш сизларга амр этилган эди! Чўнтақларни тескари ағдаринг, иккалангиз, тез бўлинг!

Бу томоша у қадар ёқимли кечмади. Афтидан, эгизаклар имкон қадар кўпроқ помадқаларни уйдан контрабанда йўли билан олиб чиқишмоқчи бўлишган. Афсуски, помадқалар миссис Уэсли томонидан Буюм чақириш афсуни воситасида мусодара этилди.

- Ассио! Ассио! Ассио! - бақирди миссис Уэсли.

Конфетлар умуман кутилмаган жойлар: Жоржнинг эгнидаги куртка астари ва Фреднинг жинси шими қайтармалари орасидан чиқиб келди.

- Уларни яратиш учун ярим йил сарфлаган эдик! - кичкирди Фред, ахлат ўрага ташланган помадқаларга қараб.

- Ярим йиллик умрни ажойиб ўтказибсиз. Сизлар эришган МОСДнинг савиясига эса ҳеч

ажабланмаса бўлаверади, - жавобан ўқирди миссис Уэсли.

Тарк этилаётган уйда қарор топган мухит охир-пировардида яхши бўлмади.

Хайрлашаётган эридан бўса олаётган миссис Уэслининг юзидаги домангир қиёфа эгизакларга нисбатан юмшоқроқ бўлса-да, сақланиб қолди. Юк халталарини елкаларига ташлаган эгизаклар эса оналарига чурқ этмай, хайр-маъзурни насиё қилганча, ховлидан чиқиб кетишди.

- Вақтингизни чоғ ўтказинг. Ўзингизни яхши тутинг, - кичкириб қолди чидамаган она, узоқлашаётган эгизакларининг ортидан.

Эгизаклар эса қиё ҳам боқишмади, бир сўз ҳам айтишмади.

- Кун ярмига яқин Билл, Чарли ва Персини йўлга отлантираман, - деди миссис Уэсли эрига.

Шундан сўнг, мистер Уэсли билан биргаликда Гарри, Рон, Гермiona ва Жинна йўлга чиқибди. Ҳаво совук, Ой осмонда чарақлаб турибди. Уфқнинг ўнг томонида кўринаётган ёруғлик доғигина тез орада тонг отишидан далолат бермоқда. Финал ўйинини томоша қилишга шошилаётган минг-минглаб сеҳргарлар ҳақида хаёл суриб қолган Гарри югуриб, мистер Уэслига етиб олди.

- Шунча сеҳргар қандай қилиб магларга сездирмай тегишли манзилга етиб олади? - сўради у.

- Айнан шу масала доимо ташкилий муаммо бўлиб келган, - хўрсинди мистер Уэсли, - Ҳамма бало шундаки, ўйин томошасига юз мингга яқин сеҳргар ва афсунгар ташриф буюради. Табиийки, юртимизда бунча одам жойлашадиган катта сеҳрли макон йўқ. Маглар ўта олмайдиган жойлар бор, албатта. Бироқ Диагон хиёбони ёки тўққиз бутун тўртдан учинчи платформада бир вақтнинг ўзида юз минг киши пайдо бўлса нима бўлишини ўзинг тасаввур қилиб кўр. Шунинг учун биз катта майдонни эгаллаган кимсасиз ботқоқликни топдик-да, унинг атрофида киши тасаввурига сиғадиган ва сиғмайдиган магларга қарши химоя чораларини кўрдик. Сеҳргарлик вазирлиги бундай чоралар кўриш учун кўп меҳнат сарфлади. Биринчи навбатда ўйинга ташриф буюрадиган сеҳргарлар етиб келиши учун сирғанма жадвал жорий этилишига тўғри келди. Бунда, арзон чипта харид қилган одамлар ўйин бошланишидан икки ҳафта олдин ҳозир бўлишга мажбур. Айрим доираларга мансуб сеҳргар ва афсунгарларнинг чекланган сони магларнинг транспорт воситаларида етиб келади. Бироқ магларнинг автобуслари-ю, поездларида элатимиз вакилларининг ҳаддан ортиқ сони бўлишига йўл қўйиб бўлмайди. Эсингиздан чикмасин, сеҳргарлар жамики жаҳондан келишади ахир. Бундан ташқари, ўйингоҳ яқинида ҳавода пайдо бўлиш учун қулай бўлган кичкинагина ўрмон бор. Ҳавода пайдо бўлишни истамаганлар ёки бундай ҳуқуққа эга бўлмаганлар эса портшлюслардан фойдаланиладилар. Портшлюс бу, сеҳргарларнинг кам сонли гуруҳини олдиндан белгиланган вақтда бир жойдан бошқа жойга олиб ўтадиган буюм. Зарурат туғилганида портшлюс воситасида тегишли манзилга йирик гуруҳ таркибида ҳам етиб бориш мумкин. Бундай буюмлар Англия ҳудудидаги икки юздан ортиқ стратегик жихатдан муҳим нуқталарга ўрнатилган. Бизга яқин нуқта Оксичқон боши тоғининг чўккисида жойлашган, - мистер Уэсли қўлини олдинга узатиб Колготтери Сент-Инспекторт қишлоғи ортида кўриниб турган катта қора тоғни кўрсатди, - Биз ўша жойга кетяпмиз.

- Портшлюслар жумласига қандай буюмлар қиради? - қизиксиниб сўради Гарри.

- Ҳар қандай буюм, - жавоб қайтарди мистер Уэсли, - Магларнинг эътиборини ўзига жалб этмайдиган, қўлига олмайдиган ёки ўйнашни хаёлига ҳам келтирмайдиган... хуллас магларга оддий чиқинди сифатида кўринадиган ҳар қандай буюм қиради...

Тагчармлари тақир-тукур қилиб тунги сукунатни бузаётган сайёҳлар қишлоқнинг қоронғи, ёгингарчилик ҳўл қилган кўчаси бўйлаб аста юриб ўтди. Қишлоқ кесиб ўтилаётган маҳалда осмон жуда секин ёришди. Ниҳоят фалакнинг сиёҳдек қора туси эриб, тобора кўк ранг касб эта бошлади. Гаррининг оёқ-қўллари совқотди. Мистер Уэсли эса ҳар дақиқа ўтган сари соатига қараб борди.

Сайёҳлар Оксичқон боши тоғига қўтарила бошлади. Бу жараён хотиржам гаплашиб

борадиган жараён эмас. Ҳамма хансираб қолган. Оёқ дам қуён инига кириб, дам нишабликнинг қалин қора майса қоплаган жойида сирпаниб кетади. Ҳар бир олган нафаси Гаррининг кўкрак қафасини оғритмоқда. Ниҳоят текис жойга етиб келишганида боланинг оёқ мушаклари тортишиб қолди.

- Вох, хайрият-е, - чуқур нафас чиқарди мистер Уэсли, терлаб кетган кўзойнагини артар экан, - Биз кечга қолмай етиб келдик. Ихтиёримизда яна ўн дақиқа бор...

Бикинини ушлаб қолган Гермiona охирги бўлиб кўтарилди.

- Энди портшлюсни қидириб топиш қолди холос.

У кўзойнагини тақиб, оёқ ости ва теварак-атрофни кўздан кечира бошлади.

- Кўринишдан у қадар катта бўлмаган буюм... қидиринглар...

Болалар атрофга тарқалишди. Икки дақиқа ўтар-ўтмас яқин ўртада кимнингдир кичкириғи янгради.

- Артур, ўғлим, бу ёққа келинлар! Биз уни топдик!

Ясси тепаликнинг нариги томонидаги юлдузли осмон тусида новча бўйли икки киши кўринди.

- Амос!

Жавобан кичкирган мистер Уэсли табассум-ла овоз берган киши томон йўл олди. Болалар унинг орқасидан боришди. Мистер Уэсли қизил юзли, чап қўлига моғор босган эски бошмоқни ушлаб олган қўнғир-чўтка соқолли кекса сеҳргарнинг қўлини сиқди.

- Болалар, танишинглар, Амос Диггори, - деди мистер Уэсли, - Сеҳрли ҳайвонлар устидан назорат бўлимида ишлайди. Унинг ўғли Седрик билан эса ўйлайман-ки, танишсизлар.

Жуда барно, ёши ўн еттига етган Седрик Диггори «Хогварц»да таҳсил кўраётган йигитча бўлиб, «Хуффлупуфф» квидиш жамоасининг сардори ва бир вақтнинг ўзида Сайёди саналади.

- Салом, - деди Седрик, ҳаммага кўз югуртириб чиқиб.

Бош ирғиб қўйган Фред билан Жорждан ташқари ҳамма «Салом» деб жавоб қайтарди.

Ўтган ўқув йилида «Гриффиндор» жамоаси биринчи ўйинни айнан шу Седрик туфайли ютқазиб қўйганини эгизаклар ҳамон унутгани йўқ.

- Чарчадингиз-ми, Артур? - сўради Седрикнинг отаси.

- Ҳеч қиси йўқ, - жавоб берди мистер Уэсли, - Биз тепаликнинг нариги томонида яшаймиз. Сизлар-чи, узоқдан келсангиз керак?

- Кечаси соат иккида туришга тўғри келди, тўғрими Сед? Ҳавода даф бўлиб, пайдо бўлишга тезроқ имтихон топширса эди. Гарчи... соғлигимдан шикоят қилмайман...

Квидиш бўйича жаҳон кубоги! Бундай томоша учун бир қоп галлеонни аямаган бўлар эдим! Умуман айтганда, чипталарнинг нархи шунга яқин бориб қолди. Аммо, афтидан мен осон қутулиб қолганга ўхшайман...

Амос Диггори очик кўнгил ила мистер Уэслининг уч нафар ўғли, Гарри, Гермiona ва Жиннага қараб чиқди.

- Ҳаммаси сени болаларинг-ми, Артур?

- О, йўқ. Фақат малла сочилиари. Мана булар ўғлим Роннинг дўстлари бўлади. Гермiona ва Гарри.

- О, Мерлин соқоли, - хитоб қилди кўзлари катта-катта очилиб кетган қария, - Гарри? Гарри Поттер?

- М-м-м... ҳа, - деди Гарри.

Боланинг кимлигини билган ҳар қандай киши унга тикилиб қолиб, нигоҳи шу захоти Гаррининг пешонасидаги чандикқа қадалади. Гарчи Гарри бунга кўникиб қолган бўлса-да, ўзини доимо ноқулай ҳис этади.

- Сед сен ҳақингда кўп гапиради, - деди Амос Диггори, - Ўтган йилги ўйинларинг ҳақида ҳам айтиб берди... Мен унга ўшанда: «Сед, сен ҳали набираларингга кимсан Гарри Поттер устидан ғолиб чиққанингни айтиб берасан!» деган эдим.

Бирор оғиз сўз топа олмаган Гарри, индамай қўя қолди. Фред билан Жорж шу захоти лаб-лунжларини осилтириб олишди. Седрик эса бир оз хижолат тортиб қолди.

- Ўшанда Гарри супургисидан кулаб тушган эди, дада, - ғудуллади у, - Айтган эдим-ку, сизга... бахтсиз ходиса рўй берган эди деб...
- Тушунарли! Бироқ сен кулаб тушмадинг-ку! - деди хушмуомалалик билан Амос, ўғлининг белига уриб кўйиб, - Седимиз жа камтарин-да, доим ўзининг ҳақиқий жентльменлигини намоён этиб юради... Фақат энг сараларгина ғолиб чиқади, Сед. Буни сенга ҳатто Гарри ҳам айтиши мумкин. Тўғрими, Гарри? Кимдир супургисидан кулаб тушади, кимдир эса уни ишончли эгарлаб ўтиради... Улардан қайси бири моҳирона уча билишини айтиш учун кўп ақл керак эмас!
- Менимча вақт етди, - тез гапга аралашди соатини чиқарган мистер Уэсли, - Амос, қолганлар билан қаерда учрашимизни билмайсан-ми?
- Йўқ, хабарим йўқ. Лавгудлар бир ҳафтадан буён ўша ердалигини, Фоссеттлар эса чипта насиб қилмаганини биламан, - деди Диггори, - Худудимизда бошқа ҳеч ким яшамайди-ку, шундай эмас-ми?
- Ҳар қалай, яна бошқа биров яшашидан хабарим йўқ, - жавоб берди мистер Уэсли, - Хўш, бир дақиқа қолди... ҳозирлик кўриб олишимиз даркор...
У Гарри билан Гермionaга юзланди-да:
- Битта бармоқ билан бўлса ҳам, портшлюсга тегиб туриш шарт, - деб йўриқ берди. Амос Диггори қўлини узатди. У ушлаб турган эски бошмоқ атрофига юк халталари тўлиб, шишиб турган тўққиз киши ғуж бўлиб, бир-бирига зич туриб олди. Улар чурк этмай, тор доира ҳосил қилганча туриб олишди. Тоғ чўққиси узра совуқ шамол шиддат билан эсиб ўтди. Гаррининг хаёлига, уларнинг бундай туриши ҳозир, ушбу тепаликка тасодифан чиқиб қоладиган бирор-бир мағл учун жуда ғалати кўринса керак деган ўй келди. Тўққиз киши... улардан икки нафари ёши катта эркак. Тонг сахарда қоронғи жойга келиб олиб аллақандай йиртиқ бошмоқни ушлаб олишганча, ниманидир кутиб туришибди...
- Уч... - санай кетди бир кўзи билан соатига қараб турган мистер Уэсли, - Икки... бир... Жараён атиги бир лаҳза кечди: нимадир Гаррини худди киндигига маҳкамланган ҳалқадан тортиб кетгандай бўлди; оёғи ердан узилди; икки елкасига урилаётган Рон билан Гермionанинг борлигини ҳис этди; ҳамма шамолдай увиллаб, ранг-баранг доғлар уюрмаси ичра қаёққадир олға учмоқда; бошмоқ унинг бармоғини худди оҳанрабо каби маҳкам тортиб кетяпти, сўнг...
- Рон ботинкасининг тагчарми ерга қаттиқ теккан Гаррига урилиб, икковлон ерга ағанади. Портшлюс эса Роннинг бошидан сал нарига келиб тушди. Гарри бошини кўтарди. Хурпайиб қолган мистер Уэсли, мистер Диггори ва Седрик оёқда туришибди. Қолганлар эса ерда ётибди.
- Соат 05.07. Оксичқон боши тоғидан, - эшитилди кимнингдир овози.

VII БОБ.

ШУЛЬМАН ВА СГОРБС

Гарри Рондан халос бўлиб оёққа турди. Улар қўнган жой туман қоплаган кимсасиз ботқоқлик эканлиги ва бу ерда икки нафар толиққан, бадқовоқ сеҳргар турганини кўрди. Улардан бири қўлига катта тилла соат, иккинчиси эса қалин пергамент ўрами билан пат-калам ушлаб олган. Иккаласи ҳам мағлга ўхшаб кийинишга уринган-у, келиштира олмаган. Қўлига соат ушлаб олган киши жунли газламадан тикилган савлатли твид костюм билан ботқоқликда кийиб юриладиган қўнжи узун этик кийиб олган бўлса, иккинчи сеҳргар шотландияликлар юбкаси устидан пончо ташлаб олган (*Пончо – Жанубий ва Марказий Америка индеецларининг плаш сифатида ташлаб юриладиган миллий кийими бўлиб, ўртасида бош учун тешик очилган тўғри бурчакли мато бўлаги кўринишига эга*).

- Салом Бейзил, - саломлашди мистер Уэсли, бошмоқ-портшлюсни ердан олиб, пончо кийган сеҳргарга узатганча.
- Салом, Артур, - хорғин алик қайтарди Бейзил.

У мистер Уэслининг кўлидаги бошмоқни олиб, ишлатилган портшлюслар яшигига ташлади. Яшик ичидаги бундай буюмлар орасида эски газета, қандайдир ичимликдан бўшаган банка, тешилган футбол тўпи кабилар кўринди.

- Ўрнимизга, навбатчилик хизматига эмас-ми, Артур? - сўради Бейзил, - Эссиз... Иккаламиз туни билан шу ерда турибмиз... Тезроқ ўз жойингизга боринг. Соат 05.15 да Қора ўрмондан катта гуруҳ учиб келади. Шошманг, лагерингиз қаердалигини айтиб берман...

Бейзил пергамент қоғозга битилган рўйхатга кўз югуртирди.

- Демак, Уэслилар... Уэслилар... Бу ердан тахминан чорак миля нарида, энг биринчи майдон. Қоровулнинг исми мистер Робертс. Хўш, энди Диггорилар... Ҳа, мана Диггори, иккинчи майдон... мистер Пейнни сўрайсиз.

- Раҳмат, Бейзил, - миннатдорчилик билдирди мистер Уэсли болаларни ортидан имлаб. Улар чўлга ўхшаган ботқоқлик бўйлаб боришар экан, қалин тушган туман туфайли деярли ҳеч нимани кўришмади. Тахминан йигирма дақиқадан сўнг, сайёҳлар қаршисида кичкинагина тош кулба пайдо бўлди. Дарвоза ортида эса узок уфқда қорайиб турган ўрмонга қадар чўзилган чексиз дўнгликнинг текис майдонига тикилган юзлаб чодирлар хира кўринди. Сайёҳлар Диггорилар билан хайрлашиб, тош кулбага яқинлашди. Остонада чодирли шаҳарча томон қараб турган киши кўринди. Унинг ҳақиқий мағл эканлигини Гарри бир қарашдаёқ тушунди. Қадам товушини эшитган мағл ташриф буюрганлар томон ўгирилди.

- Салом! - дадил саломлашди мистер Уэсли.

- Салом, - алик қайтарди мағл.

- Мистер Робертс сиз бўласизми?

- Ҳа, мен бўламан, - жавоб қайтарди мистер Робертс, - Сиз-чи, сиз ким бўласиз?

- Уэсли. Икки кун олдин иккита чодир тикиладиган жойга буюртма берган эдим.

Мистер Робертс эшикка маҳкамланган рўйхатга кўз югуртириб чикди.

- Ҳа, тўғри, - деди у, - Сизга ажратилган майдон хў анави ўрмон этагида. Фақат бир кечага буюртма берган экансиз, шундай-ми?

- Худди шундай, - тасдиқлади мистер Уэсли.

- Жой ҳақини ҳозир тўласангиз керак?

- А! Ҳа-я... албатта...

Мистер Уэсли кулбадан нари кетиб, чўнтагидан мағлларнинг бир даста пулини чиқарди-да, санашга киришар экан Гаррини имлади.

- Кўмаклашиб юбор. Мана бу... неча пул бўлади?... Ўн-ми? Ҳа, кичкина рақам мана бу-ку... Демак бу беш-ми?

Мистер Робертс мистер Уэслининг ҳар бир сўзни илғаб олишга уринаётганини пайқаган Гарри шивирлаб гапирди:

- Йўқ, бу йигирма бўлади.

- Ҳа-я. Тўғри. Қоғозлари бирам майдаки буларнинг...

- Хорижликмисиз дейман? - сўради қоровул, мистер Уэсли узатган пулни олиб, - Юртимиз пулининг фарқига бормаган ёлғиз сиз эмассиз, - маълум қилди у, мистер Уэслига синчковлик билан қараб, - Ўн дақиқа олдин икки киши ғилдирак гупчагидай келадиган тилла танга тўламоқчи бўлди.

- Йўғ-е?! - асабийлашди мистер Уэсли.

Мистер Робертс қайтим қидириб консерва банкасини титишга киришди.

- Бу ерларга ҳали шунча одам келмаган, - кутилмаганда фикр билдирди мағл, кўзи билан туман қамраб олган майдон томон имо қилиб, - Юзлаб буюртмалар олдиндан берилди.

Одамлар худди ҳаводан пайдо бўлгандай келишяпти...

- Ростданми? - деди мистер Уэсли, қайтимини олиш учун қўл узатиб.

Мистер Робертс эса қайтим узатишга шошилмади.

- Рост, - ўйчан жавоб қайтарди у, - Бир олам ажнабийлар. Афтидан бу ерда қандайдир йиғин ўтказилади шекилли... билмадим... Ҳаммаси бир-бирини танийди-я. Йирик микёсли

анжуман бўлса керак... Ажнабий бўлиб ҳам шунчаки ажнабий эмас. Кўпчилиги қандайдир ғалати, томи кетганга кишиларга ўхшайди, тушуняпсиз-ми? Соғлом фикрли одам шотландияликлар юбкаси устидан индеецларнинг пончосини ташлаб олади-ми, ахир? - Ие, бундай кийиниб бўлмайди-ми? - сўради мистер Уэсли ташвишли оҳангда. Кулба эшигидан сал нарида гольф ўйинида кийиладиган шим кийган аллақандай сеҳргар хавода пайдо бўлди.

- Обливиэйт! - кичқирди у, сеҳрли таёқчасини мистер Робертсга ўқтаб.

Маглнинг кўзи бир айланиб, нигоҳи кескин ўзгариб кетди. Ҳозиргина қовоқ солиб, ташвишдан тиришиб турган маглнинг пешонаси силликланиб, юзи бирор-бир маъно-мазмун англатмайдиган қиёфа касб этди-қолди. Гарри кишининг хотираси ўзгартирилганда кузатиладиган аломатлар юз берганини тушунди.

- Марҳамат, қайтимингиз. Лагеръ харитасини ҳам олинг, - таклиф қилди мистер Робертс.

- Катта раҳмат, - миннатдорлик изҳор этди мистер Уэсли.

Ҳолдан тойган, киртишланмаган иягидаги соқоли ўсиб кетган, кўзларининг остида арғувон доғ кўринган сеҳргар кулбага етиб келган сайёҳларни дарвозага қадар кузатиб қўйди. У мистер Робертсдан узоқлашгач, мистер Уэслига мурожаат қилиб, вайсади:

- Чарчатиб юборди-ку, бу магл. Кунига ўндан ортиқ Унуттириш афсунисиз хотиржам тура олмайди-я! Людо Шульмандан эса ҳеч қандай ёрдам йўқ! Теварак-атрофда тентираганча, Квафлллар-у, Тажовузкор тўплар ҳақида овози борича бақириб, маглларга қарши химоя чораларидан мутлақо беҳабардай тутиб юрибди ўзини! О, Муқаддас фалак! Буларнинг бари тугаса ўзимни бениҳоя бахтли ҳис этган бўлар эдим! Хўп, майли, Артур, мен борай, иш кўп, қўришгунча.

Сеҳргар хайрлашиб, хавода даф бўлди.

- Мистер Шульман Сеҳргарлик ўйинлари ва спорт департаменти раҳбари эмас-ми? - хайрон бўлиб кош кўтарди Жинна, - Эҳтиёт бўлиши, маглларнинг олдида Тажовузкор тўплар ҳақида гапирмаслиги керак-ку, шундай эмасми?

- Шундайликка шундай-куя, - кулиб қўйди мистер Уэсли болаларни дарвозадан ўтказиб, - Фақат Людо эҳтиёт чораларини бир умр писанд қилмай келган. Бир вақтлар ўзи ҳам Англия терма жамоасида ўйнаган. Жамоани тарк этганидан кейин «Обормут арилари»да унга тенг келадиган Уриб қайтарувчи бўлмаган.

Улар туман ичра узундан узун чодир қаторлари орасидан юриб боришди. Аксарият чодирлар оддий чодирдек кўриниб, соҳиблари магллар чодиридан кўп фарқ қилмаслигига уринишгани сезилиб турибди. Хатолар ҳам йўқ эмас, албатта. Жумладан: айрим чодирлардан камин қувури чиқиб турган бўлса, баъзиларига эшик кўнғироғи ёки флюгер ўрнатилган. Ахён-ахён сеҳргарлар чодир эканлиги кўзга яққол ташланиб турган чодирлар ҳам учрамоқда. Мистер Робертс онгида шубҳа пайдо бўлганлиги ҳам бежиз эмас. Масалан, даланинг қок ўртасида, чодир эмас қасрга ўхшаб кетадиган, йўл-йўл шойидан қурилган, кираверишида тирик товуслар сайр қилиб юрган ғайриоддий иншоот турибди. Ундан сал нарида кичик миноралари билан ажраб турган уч қаватли чодир тикилган. Унчалик узоқ бўлмаган масофада эса кичкинагина боғ, қуш теганалари, қуёш соати ва фавворага эга чодир кўринди.

- Элатимиз зиғирдай бўлсин, ўзгаргани йўқ, - кулиб қўйди мистер Уэсли, - Бир жойга тўпланиб қолсак бас, мақтанчоқлик қилмай тура олмаймиз. Ие, етиб келибмиз-ку! Қаранг, ана бизга ажратилган жой.

Улар адир тепасига, ўрмон четига етиб келиб, «Уэслилар» ёзуви битилган тахтача қоқилган бўм-бўш майдонни кўришди.

- Бундан яхши жой бўлмайди! - қувониб кетди мистер Уэсли, - Ўйингоҳ шундоқ ўрмон ортида. Биз унга жуда яқин жойлашибмиз.

У елкасидаги юк халтани ерга туширди-да, ҳаяжон ичра қўшимча қилди:

- Айтмоқчи, ёдингизда бўлсин, биз магллар ҳудудида турибмиз. Шу боис бу ерда сеҳр-жоду билан шуғулланиш ман этилган. Етарлича кўпчиликмиз, шундай экан чодирларимизни ўз қўлимиз билан тиклаймиз! Бу иш у қадар қийин кечмаса керак...

Маглар уддалай олишади-ку... Гарри, нима деб ўйлайсан, ишни нимадан бошлаганимиз маъкул.

Гарри ҳаётида бирор маротаба бўлсин, дала сафарига чикмаган. Дурслар уни доимо кўшни кампир миссис Фиггнинг уйида қолдириб, ҳордиқ чиқаришнинг бундай турига ҳеч қачон ўзлари билан олиб боришмаган. Шундай бўлса-да, Гарри билан Гермiona чодир ходаларини қандай тиклаш, қозикларини қаерга ва қандай қоқиш кераклигини англаб етишди. Мистер Уэсли ёрдам эмас, кўпроқ халал берган бўлса ҳам, ёғоч болға ишлатилганида жуда ҳаяжонланиб кетди. Ниҳоят улар ҳар бири икки кишига мўлжалланган иккита эски чодирни тиклашга муваффақ бўлишди.

Терлаб-пишган сайёҳлар ўз меҳнатининг ҳосиласини томоша қилиш учун нари чекинишди. Иккала чодир ҳам магларнинг чодиридан ҳеч фарқ қилмайди. Гаррини ягона бир муаммо ўйлантириб қўйди. Агар Билл, Чарли ва Перси етиб келишса, ушбу чодирларда дам оладиган одам сони ўн кишига етади. Афтидан, Гермiona ҳам шу ҳақда ташвиш тортиб турган кўринади. Мистер Уэсли майсада тизза ва кафтларига туриб, чодир ичига кириб кетгач, Гермiona хайрон бўлиб Гаррига қараб қўйди.

- Бизга сал торлик қилиши мумкин-у, - қичқирди мистер Уэсли чодир ичида туриб, - Ўйлайман-ки, бир илож қилиб сиғишамиз. Қани кириб кўринлар-чи.

Эгилиб чодир ичига кирган Гаррининг оғзи ланг очилиб, ханг-манг бўлиб қолди. У ваннахона ва ҳожатхонага эга уч хонали хонадонга кириб қолди. Ажабланарлиси шундаки, уй худди миссис Фиггнинг хонадони каби эскича тузалган. Ўзаро мос келмаган креслолар устига занжир кашта усулида тикилган сочиклар ташланган бўлиб, ҳаммасига мушук хиди уриб кетган.

- Бир кун минг кун эмас. Амаллаб чидаса бўлади, - деди дастрўмол билан пешонасини артаётган мистер Уэсли, ётоқхонада ёнма-ён турган тўртта каравотга қараб, - Бу чодирни бирга ишлайдиган кекса Перкинсдан вақтинча олдим. У бечора белоғриқ бўлиб, дала сафарига чиқа олмайдиган ҳолатга келиб қолган.

У чанг босган чойнакни қўлига олиб, ичига қаради.

- Сув олиб келиш керак экан...

Ичкарига Гаррининг ортидан кирган Рон чодирнинг ташки ва ички ўлчамлари номутаносиблигидан мутлақо таажжубланмади.

- Анали магл берган харитада сув кранининг шартли белгиси кўрсатилган, - деди у, - Даланинг нариги томонига бориб келиш керак экан.

- Ундай бўлса, - деди мистер Уэсли чойнак ва яна иккита кастрюлькани узатиб, - Гарри ва Гермiona учовлон сувга бориб келинлар. Қолганлар эса ўт ёқиш учун ўтин териб келади.

- Печкамиз бор-ку, - хайрон бўлди Рон, - Нега энди...

- Маглардан химоя чоралари-чи! - эслатиб ўтди мистер Уэсли, ўғлининг тушунмаганидан таажжубланиб, - Табиат қўйнига чиқишган ҳақиқий маглар овқатларини ташқарида, ўтин ёқиб тайёрлайдилар. Чин сўзим. Ўз кўзим билан кўрганман.

Қизлар учун тикланган, ўлчами нисбатан кичикроқ чодирга кириб тез томоша қилиб чиққан Гарри, Рон ва Гермiona чойнак ва кастрюлькаларни олиб, чодирли лагерь бўйлаб сув қидириб кетишди.

Ана энди, қуёш чиқиб, туман тарқагач, болаларнинг кўзига теварак-атрофга ёйилиб кетган улкан чодирли шаҳарча бутунича кўринди. Улар чодир қаторлари бўйлаб аста юриб, ҳамма ёқни катта қизиқиш билан томоша қилиб боришди. Жаҳонда сеҳргар ва афсунгарлар нақадар кўп эканлигини Гарри ана энди тушуна бошлади. Улар бошқа юртларда ҳам бўлиши мумкинлигини Гарри ҳаёлига ҳам келтирмаган экан.

Чодирли шаҳарча аста-секин уйқудан турмоқда. Биринчи бўлиб болали оилалар уйғонишган. Бундай жажжи сеҳргар болачалар ва афсунгар қизчаларни Гарри умрида биринчи бор кўриб туриши. Олдига айвон солинган синчли уй шаклидаги катта чодир ховлисида эндигина икки ёшга тўлган ўғил болача чордана қуриб ўтирганча, қўлидаги сеҳрли таёқчани майсада судралиб кетаётган шилликқуртга завқ-ла ўқтади. Шилликқурт шу заҳоти қолбасадек бўлиб қолди. Сув қидириб кетаётган болалар ушбу сеҳргарчага етиб

колишганда чодирдан онаси югуриб чикди.

- Шохжаҳон! Даданнинг таёқчасини тегма деб неча маротаба айтиш керак сенга!... Вой! Сехргарчанинг онаси бехосдан босиб олган шилликқурт ёрилиб кетди. Онасининг койишлари билан Шохжаҳоннинг қичқириклари анча жойгача эшитилиб турди:

- Кутчамни улдийиб кўйдингиз! Кутчам улиб колди!

Сал нарида ёши Шохжаҳондан унча катта бўлмаган, ўйинчок супургиларда учаётган икки нафар афсунгар кизча кўринди. Супургичалар ердан озгина баланд кўтарилиб, кизалокларнинг оёқ учлари шудринг қоплаган майсага тегиб бормоқда. Қизалокларнинг бундай ўйинини кўрган сехргарлик вазирлигининг вакили Гарри, Рон ва Гермионанинг ёнидан ўтар экан, вайсади:

- Куппа-кундуз кун-я. Ота-онаси ётгандир, ичкарида...

Ҳамма ёк жонланди. Сехргар эркаклар-у, афсунгар аёллар нонушта тайёрлашга киришиб кетган. Айримлар атрофга ўғринча аланглаб кўйиб, сехрли таёқча воситасида ўт ёкса, баъзи сехргарлар бундай аҳмоқона иш бирон-бир фойдали кор беришига шубҳа қилишса ҳам, гугурт чақишга виждонан уринишмоқда. Эгнига узун оқ кийим кийган, афтидан ниҳоятда жиддий мавзуга оид суҳбат қураётган уч нафар ҳабаш-сехргар сихга куёнга ўхшаш нимадир тортиб, тўқ қизил оловда пишириб ўтирибди. Уларнинг ёнидаги чодирлар орасига тортилган «Салемлик афсунгар аёллар дорилфунуни» ёзуви битилиб, ялтирок тангачалар билан безалган лавҳа остида эса ўрта ёшли америкалик аёллар бахтиёр киефа касб этганча, суҳанчинлик қилиб ўтирибди. Болалар ўтиб бораётган чодирлар ичидан тушунарсиз тилда айтилаётган узук-юлуқ гаплар эшитилди. Гарчи Гарри бирон-бир сўзни тушунмаган бўлса ҳам, ушбу гап-сўзлар қувноқ кайфият-ла гапирилаётганини англади.

- Вой!... кўзимга бир нима бўлди-ми ёки ҳақиқатан ҳам ҳамма ёк яшил бўлиб кетди-ми? - сўради Рон.

Унинг кўзига ҳеч нима қилмаган. Болалар себарга билан ўралган чодирлар ёнига келиб қолишган холос. Ушбу чодирлар ердан ўсиб чикқан ғалати дўнгликларга ўхшаб кетади. У ер-бу ерда очиқ қолган яшил пашшахоналар ичида кулиб турган чехралар кўринди. Бирдан орқада кимдир болаларни чақириб қолди:

- Гарри! Рон! Гермиона!

Табассумдан чехраси очилиб кетган гриффиндорчи-синфдош Симус Финниган экан. У себаргадан тўқилган чодир яқинида, сариқ сочли, чамаси онаси бўлса керак, аёл ва унинг яқин дўсти, болаларнинг яна бир гриффиндорчи-синфдош ўртоғи Дин Томас ёнида ўтирибди.

- Чодиримиз пардози ёқди-ми? - сўради у, саломлашгани яқин келган Гарри, Рон ва Гермионадан, - Вазирлик ходимларига унчалик ёқмади.

- Нега энди биз ўз юртимиз рангини кўз-кўз қилмаслигимиз керак экан? - хитоб қилди миссис Финниган, - Яхшиси бориб, болгарлар ўз лавҳалари устига нималарни кўтариб олишганини кўришсин!

Гарри, Рон ва Гермионага шубҳа билан қараб кўйган миссис Финниган:

- Сиз Ирландияга тарафдор бўласиз, албатта, шундайми? - деб сўраб қолди.

Учовлон миссис Финниганни чиндан ҳам Ирландияга тарафдор бўлишларига ишонтиришга уриниб, йўлни давом эттирди.

- Бундай доираларда тескари маънода гапириб кўр-чи, нима бўлишини кўрасан! - деди Рон, сал нари узоқлашгач.

- Қизик, болгарлар ўз лавҳалари устига нима кўтариб олишган экан? - қизикди Гермиона.

- Юринглар, бориб кўрамиз, - таклиф қилди Гарри, устида Болгариянинг қизил-яшил-оқ байроғи хилпираб турган ғуж-ғуж чодирлар томон қўл узатиб.

Ушбу чодирлар ўсимлик билан пардозланмаган бўлса ҳам, ҳар бирига қалин қошли, хўмрайган шахс расми осиб кўйилган. Табиийки, сурат сехргарларнинг сурати каби ҳаракатчан-у, лекин ундаги шахс тасвири деярли ҳеч нима қилмаяпти. Факат бадқовок кўзларини очиб-юмиб турибди холос.

- Крум, - деди Рон паст овозда.

- Нима? - тушунмади Гермiona.
- Крум, - овоз кўтарди Рон, - Виктор Крум, болгарлар жамоасининг Сайёди!
- Намунча бадқовок бўлмаса, - деди Гермiona қовок солиб, кўзларини пирпиратаётган бир дунё Крумларга қараб чикқач.
- Бадқовок? - сўради қошлари баланд кўтарилиб кетган Рон, - Ташки кўринишининг нима дахли бор? Энг асосийси, у зўр ўйинчи! Айтгандай, у хали жуда ёш. Эндигина ўн саккизга кирган бўлса керак. Сайёд эмас авлиё! Шошмай тур, тунда ўзинг кўрасан!
- Сув крани олдида қисқа навбат шаклланиб қолибди. Гарри, Рон ва Гермiona навбатга, кизгин бахшлашаётган икки киши ортига келиб қўшилишди. Улардан бири эгнига тунда кийиладиган гулдор кўйлак кийган қария бўлса, кўлига йўл-йўл шим ушлаб олиб, йиғлаб юборишига сал қолган иккинчи киши эса афтидан сеҳргарлик вазирлигининг вакилига ўхшайди.
- Мана бу шимни кийиб олсанг бўлди, Арчи. Шу туришинг билан юрмайсан-ку, ахир. Дарвоза ёнида турган магл қандай хаёлга боради. Шундоқ ҳам у нимадандир шубҳаланиб қолганга ўхшайди...
- Ахир мен ўша маглга ўхшаш маглларнинг дўконидан харид қилганман бу кийимни, - қайсарлик қилди қария, - Магллар кияди буни...
- Тўғри, Арчи. Фақат эгнингдаги кийимни маглларнинг аёллари уйкуга ётишдан олдин кияди. Эркалари киймайди, тушунсанг-чи, ахир, - зорланди вазирлик вакили шимни узатиб.
- Йўк, раҳмат, буни киймайман, - баёнот қилди ҳеч нарсани тушунмаётган қария, - Орқада ҳаво алмашиб туриши керак...
- Гап шу ерга келганида Гермionани шунақанги кулги тутиб қолдики, навбатдан отилиб чиқиб, аёлларнинг тунги кўйлагини кийган кекса Арчи сувини олиб, нари кетганидан сўнггина тинчланиб, жойига қайтди.
- Сув кўтариб юриш осон бўлмагани учун ҳам болалар ўз чодирлари томон нисбатан секин боришди. Ҳамма ёқда таниш чехралар: «Хогварц» ўқувчилари ва уларнинг қавм-қариндошлари. Мактабни эндигина тамомлаган Оливер Древлар Гаррини ота-онаси билан таништириш учун чодирга тортиб кетди. У виқор билан захира «Гўдаксон Юнайтед» жамоасига қабул қилинганлигини маълум қилди. Шундан сўнг уларни «Хуффлпүфф» факультетининг тўртинчи синф ўқувчиси Эрни Макмиллан тутиб олди. Сал юришгач, «Равенкло» жамоасининг Сайёди, ниҳоятда чиройли қиз Чу Чэнгни кўриб қолишди. Табассум-ла қўл силтаётган Чэннга жавобан қўл силтамоқчи бўлган Гарри эгнини шалаббо қилди. Тишининг оқини бекитиши учун бўлса керак, Гарри Ронга нотаниш ўспиринларнинг бошқа гуруҳини кўрсатди.
- Нима деб ўйлайсан, ким улар? - сўради Гарри, - «Хогварц»дан эмас-ку, тўғрими?
- Бирон-бир хорижий мактабдан бўлишса керак-да, - жавоб қайтарди Рон, - Чет элларда ҳам бизнинг мактабимизга ўхшаш таълим муассасалари борлигини биламан-у, уларда таҳсил кўраётган ўқувчиларнинг бирортаси билан ҳам учрашмаганман. Билл қачонлардир бразилиялик бир ўқувчи билан ёзишиб юрган эди. Акам ўқувчиларни айирбош ўқитиш дастурига асосан Бразилияга ўқишга боришни орзу қилган-у, ота-онамнинг имконияти етмаган экан. Бил Бразилияга бора олмаслигини ёзиб юборгач, ўртоғининг жаҳли чиқиб, афсун ўқилган шляпа юборибди. Уни кийган Биллнинг қулоғи қуруқшаб, бужмайиб қолди. Гарри қулиб қўйди-ю, хорижда ҳам сеҳргар болалар таҳсил кўрадиган ўқув даргоҳлари борлигига ҳайрон бўлганлигини кўрсатмади. Теварак-атроф турли миллат вакиллари билан қайнаб турган ушбу вазиятда «Хогварц»ни дунёда ягона сеҳргарлик ва афсунгарлик санъати мактаби деб билиш бемаъни фикр бўлишини тушуниб етди. У Роннинг гапидан оз бўлса ҳам ҳайрон бўлмаган Гермionaга кўз қирини ташлаб қўйди. Шубҳа йўк-ки, Гермiona бирон-бир китобдан ўхшаш мактаблар ҳақида ўқиб билган.
- Толқон еб, сизларни сувга юборадиган экан-да, - деди Фред, чодирга етиб келган болаларни кўриб.
- Таниш-билишларни учратиб қолдик, - тушунтирди Рон, кастрюлькани ерга қўйиб, -

Ўзингиз ҳали ўт ёқишга ҳам ярамабсиз-ку!

- Дадам гугурт ўйнаб ўтирибди, - деди Фред қоши билан имо қилиб.

Мистер Уэсли чиндан ҳам ўт қалаш борасида муваффақият қозонмай ўтирган экан. Лекин тиришқоқлик билан урингани кўриниб турибди. Унинг атрофида синган гугурт доналари қалашиб кетган. Бирдан унинг қўлидаги гугурт қутилмаганда чақилиб, ўт олди. Мистер Уэслининг юзи ва ниҳоят катта бахтга эришган киши қиёфасини касб этди-ю, ёнаётган гугурт донасига хайрон бўлиб қараб қолганча, қўлидан тушириб юбориб «Вой!» деб қўйди.

- Менга беринг, мистер Уэсли, - деди Гермiona мулойим охангда.

Қизалоқ гугурт билан қандай муомала қилиш кераклигини ҳаммага кўрсатиб қўйди.

Ниҳоят сайёҳлар гулхан ёқишга муваффақ бўлишди. Бироқ олов ловуллаб, таом тайёрлашга яроқли бўлгунга қадар бир соат ўтди. Шундай бўлса ҳам болалар кўриб, танишиб ўтирадиган нарсалар кўп бўлди. Маълум бўлишича, Уэслиларнинг чодирини ўйингоҳ томон олиб борадиган асосий сўқмоқ бўйида жойлашган экан. Гоҳ-гоҳида чодир ёнидан сеҳргарлик вазирлиги вакиллари мистер Уэсли билан саломлашиб ўтишди. Фарзандлари вазирлик ишлари билан етарлидан ортиқ бохабар бўлгани учун мистер Уэсли Гарри билан Гермionaга чодир ёнидан ким ўтганлиги-ю, у нима билан шуғулланишини қисқача тушунтириб ўтирди.

- Мана бу Катберт Мокритц, Гоблинлар билан алоқа бўлими бошлиғи... анави эса Гилберт Темниль, Экспериментал сеҳр-жоду кўмитасида ишлайди. Унинг бошидаги шохчалар ўсиб чиққанига анча бўлди... Ана, Арни келяпти... Арнольд Муротворс, амнезиатор, фавқуллодда ҳолатларда сеҳр-жодуга барҳам бериш бригадасининг аъзоси, бундай департамент ҳақида айтган эдим, хабарингиз бор... Анави иккаласи Кешифр билан Дода... улар Тавсифланмайдиганлар...

- Ким улар?

- Хуллас, Сирли сеҳр бўлимида ишлашади. Ўта махфий бўлим. Нима билан шуғулланишларини тасаввур ҳам қила олмайман...

Гулхан ниҳоят авж олиб, тухум ва сосиска пиширса бўладиган ҳолатга келгач, ўрмондан Билл, Чарли ва Перси чиқиб келди.

- Эндигина ҳавода пайдо бўлиб чиқдик, дада, - эълон қилди у, ҳамма эшитиши учун баланд овозда, - Вой-бўй, тушлик тайёрляпсиз-ми! Зўр-ку!

Сайёҳлар сосиска ва тухумларнинг ярмини еб тугатаётган пайтда мистер Уэсли қўлларини силкитганча, ўрндан ирғиб турди. У басавлат юриб келаётган кишини чорлади.

- Аҳа! - қичқирди мистер Уэсли, - Бугунги кунимиз қаҳрамони! Людо!

Маг аёлларнинг тунги қўйлагини кийиб олган қария Арчи инобатга олинганда ҳам, Людо Шульман бугун учраган энг донгдор шахслардан бири бўлди. Людо энли кора-сарик йўлли узун қвидиш кийимини кийиб олган бўлиб, кўкрагига катта ари чаплаб чизилгани кўзга ташланади. У ўзига қарамай қўйган бакувват одамга ўхшайди. Эгнидаги коржома Англия терма жамоаси таркибида ўйнаб юрган даврларида бўлмаган қорнини маҳкам сиқиб қўйган. Бурни синган. Афтидан Тажовузкор тўплардан бири пачоклаган бўлса керак, хаёлидан ўтказди Гарри. Бироқ Людонинг юмалоқ мовий кўзлари, қисқа қилиб олинган оч сарик сочи ва юзининг соғлом туси жуда йирик, ҳатто ҳаддан ортиқ ўсиб кетган бўлса ҳам мактаб ўқувчисининг сиймосини яратиб турибди.

- Ҳей! - қувонч-ла қичқирди Шульман.

У худди оёғи остига пружина маҳкамлангандай юрар, кайфияти ҳаддан ортиқ кўтаринки эди.

- Артур, қария! Омонмисан! - пишиллади у, гулхан томон йўл олиб, - Қандай ажойиб кун, а! Ниҳоятда ажойиб кун! Айт-чи, бундан ортиқ беқусур об-ҳаво бўлиши мумкинми? Тунги осмон мусаффо бўлади... Ҳамма нарса бенуқсон тайёрланган... Менга ҳеч қандай иш қолмабди!

Айни шу пайтда орқадан вазирлик сеҳргарларининг тинкаси қуриган отряди аллақерда баланд ёнаётган бинафша ранг сеҳрли гулханни Шульманга имо қилишганча югуриб

кетишди.

Перси кўлини олдинга узатиб, Людони қарши олгани пешвоз чиқди. Шульманнинг ўз тасарруфидаги департаментни бошқариш услуги Персига ёкмаса-да, унда яхши таассурот қолдиришга уринди чоғи.

- Ҳа, айтгандай, Людо, - деди мистер Уэсли Шульман билан саломлашиб, - Танишинглар. Ёнингда турган йигит ўғлим Перси. У вазирликда ишлайди. Булар ҳам менинг фарзандларим Фред, йўк кечирасан, бу Жорж. Мана буниси Фред. Булар Билл, Чарли ва Рон. Буниси қизалоғим Жинна. Булар эса Роннинг дўстлари Гермiona Грэнжер ва Гарри Поттер.

Гаррининг исмини эшитган Шульман билинар-билинемас болага такрор қиё боқиб, табиийки кўзини Гаррининг пешонасидаги чандиққа олиб ўтди.

- Болалар, - таништиришни давом эттирди мистер Уэсли, - Бу киши Людо Шульман. У нима иш қилишини биласизлар. Айнан Людонинг ёрдами билан биз шундай яхши жойларга эга бўлдик.

Шульманнинг чехраси яшнаб кетди-ю, арзимаёди дегандай камтарона кўл силтаб қўйди.

- Ўйинга бирон нарса тикишни истамайсан-ми, Артур? - завқ-ла таклиф киритди Людо қора-сарик коржомасининг чўнтақларидаги дурустгина тангаларни жиринглашиб, - Родди Понтнер билан бас боғладик. Унинг фикрича, биринчи голни болгарлар урар эмиш.

Ирландия жамоасининг хужумчи-Овчиларидек кучли учликни кўрмаганимга кўп бўлганини инобатга ола туриб, ўзимга зарар келтирадиган бўлса ҳам, шарт қўйдим. Йўк, у бари-бир гаров ўйнади. Агата Тиммс эса ўз тасарруфидаги илон балик етиштиришга ихтисослашган ферма акцияларининг ярмини тикди. Унинг назарида ушбу ўйин бир ҳафта чўзилар экан.

- Хўп... ундай бўлса мен ирландияликлар ғалаба қозонишига бир галлеон тикаман.

- Бир галлеон? - деди Шульман, ҳафсаласи пир бўлгани сезилган бўлса ҳам, бу ҳақда фикр билдирмай, - Хўш, яна ким нима дейди?

- Уларга қимор ўйнагани ҳали эрта, - тез гапга аралашди мистер Артур, - Молли билиб қолса...

- Биз ўттиз етти галлеон, ўн беш склат ва уч нут тикамиз, - эълон қилди Фред.

Эгизаклар чўнтақларидан пул чиқаришди.

- Ирландия ютади. Аммо Тилла чакқонни Виктор Крум тутиб олади. Ҳа, айтгандай, биз мана бу сохта сеҳрли таёқчани ҳам тикамиз.

- Мистер Шульманга бундай бемаъни нарса нима керак? - вишиллади Перси.

Аммо мистер Шульман сеҳрли таёқчани бемаъни нарса сифатида кўрмаёди чоғи. Аксинча, Фреднинг кўлидан олган таёқча қаттиқ чийиллаб, резина жўжага айланиб қолганини кўргач, ёш боладай завқланиб кетиб, хандон отиб юборди.

- Зўр-ку! Бундай пухта ишланган қалбаки нарсани кўрмаганимга кўп бўлган эди! Бунга беш галлеон бераман, розимисиз?

Жаҳли чиққан Перси жим бўлди.

- Болалар, - деди мистер Уэсли вазмин оҳангда, - Дов тикишингизни истамаган бўлар эдим... Ахир бу сизларнинг жамики жамғармангиз-ку... ойингиз...

- Бунчалик мижғов бўлмасанг-чи, Артур! - деди жонланиб кетган Людо Шульман киссаларини жиринглашиб, - Болалар етарлича катта бўлиб қолишган. Нима қилишаётгани ва нима ишташаётганини жуда яхши билишади! Демак, сизнингча, Ирландия ғалаба қозонади-ю, Тилла чакқонни Крум тутиб олади, шундайми? Асло ундай бўлмайди, болалар, ҳеч қачон... Хўп, майли сизларга ҳам ўзимга зарар келтирадиган шарт қўяман... ва мана бу пулларингиз устига сохта таёқча учун мен тўлайдиган беш галлеонни ҳам қўшамиз, тўғрими?...

Людо Шульман яшин тезлигида каеридандир ёзув дафтарчасини чиқарди-да, эгизакларнинг исmlарини ёзиб олди. Мистер Уэсли эса бўлаётган ишга чор-ночор қараб қолди.

- Ура! - қичқирди Жорж, Шульмандан олган пергамент парчасини кўкрак киссасига солиб.

Қилган ишидан мамнун бўлган Шульман мистер Уэслига боз юзланди.

- Чой дамлаб берасизми? Айтгандай, мен Барти Сгорбсни кидириб юрган эдим. Болгариялик ҳамкасбим жуда қийнаб юборди. Алланима тўғрисида вайсайди-ю, ўлай агар бирор оғиз сўзини тушунсам. Барти эса бу масалада менга ёрдам бериши мумкин. Адашмасам у юз элликта тил билади-ёв.

- Мистер Сгорбс-ми? - гапга аралашди хозиргина бўлиб ўтган ишдан норозилик қиёфасини йиғиштириб қўйган Перси, - У икки юздан ортиқ тилда гаплаша олади! - хитоб қилди у энтиқиб, - Мистер Сгорбс хатто сув парилари тилида ҳам, тролль тилида ҳам, гоблин тилида ҳам...

- Тролль тилида ҳамма гаплаша олади, - қўл силтади Фред, - Хар томон бармоқ ўқтаб, ич-ичдан аста наъра тортсанг бўлди-да.

Перси Фредга ғазаб билан қараб қўйиб, чойнак остидаги чўғни титкилади.

- Людо, Берта Жоркинсдан бирон-бир хабар бор-ми, - аста сўради мистер Уэсли, гулхан яқинидаги майсага узала тушиб ётиб олган Шульмандан.

- Гумдон бўлиб кетди-ю, ҳеч қандай хабари келмади, - беташвиш жавоб берди Шульман, - Гўрга кетадим, топилади-да! Бечора Берта... унинг мияси товукниқидан кўп фарқ қилмайди, Артур. Бунинг устига география масаласида Худо урган уни. Батамом овсар. Адашиб бирор-бир юртда кезиб юрмаган бўлса, қулоғимни кесиб ташлайман. Мана кўрасан, октябрда ишга чиқади-да: «Хали июль ўтгани йўқ-ку!», деб кўзларини чакчайтириб тураверади.

- Қидиргани одам жўнатадиган вақт бўлди шекилли, а? - аста сўради мистер Уэсли Перси Шульманга чой узатаётган фурсатда.

- Барти Сгорбс ҳам мана шу гапни қайтаргани қайтарган, - кўзини очди Шульман маъсум қиёфа касб этиб, - Бироқ ҳозир кидирувга жўнатадиган одам йўқ! Чин сўзим. Ўзинг кўриб турибсан-ку, ахволни! Ана, қаранглар, итни эсласанг, қулоғи кўринади! Барти пайдо бўлди.

Гулхан яқинида ҳавода сеҳргар пайдо бўлди. Унинг ташқи қиёфаси эскириб кетган квидиш кийимини кийиб, майсада чўзилиб ётган Людо Шульмандан қанча фарқ қилиш мумкин бўлса, шунча фарқ қилади. Ёши ўтган, афтидан расмиятпараст, қаддини тик тутиб турган Барти Сгорбс эгнига бенуқсон тикилган костюм ва бўйинбоғ такқан бўлиб, гард ҳам юқтирмаган. Унинг оқ оралаган қисқа сочи ўртасидан ғайриоддий тўғри фарқ очилган. Чўткага ўхшаш мўйлови эса худди жазвал воситасида ўлчангандай текис қирқилган. Ботинкаси тозалигидан ярқираб турибди. Нима учун Перси бу кишини Худо деб билиб, унга сажда қилишини Гарри энди тушунди. Қаерда бўлмасин жорий этилган барча конун-қоидаларга сўзсиз амал қилиш шарт эканлигини Перси такрор ва такрор таъкидлаб келар эди. Мистер Сгорбс эса Кубок ўйинларига магларга ўхшаб кийиниб келишга доир вазирлик томонидан қўйилган талабларни шу қадар аниқ бажарибдики, маглар банкининг бошқарувчисидан мутлақо фарқ қилмай қолибди. Вернон амаки мистер Сгорбснинг асл табиатини кўра билишига Гаррида шубҳа туғилди.

- Ташла ўзингни майсага, Барти, - таклиф қилди қувониб кетган Людо, ерга қўл уриб.

- Йўқ, Людо, раҳмат, - деди мистер Сгорбс, ёзгирик оҳангида, - Сени қидирмаган жойим қолмади. Болгарлар Мўътабар Ложадан яна ўн иккита жой ажратилишини талаб қилишяпти.

- Ах, мана нима керак эканда, уларга! - хитоб қилди Шульман, - Мўътабар Ложа дегин. Мен эса «Мўъжизадор лозиманда», деб тушунибман. Бирам инглизча талаффузлари мудҳиш-ей, уларнинг!

Ўз бошлиғига ярим таъзим қилиб турган Перси букри одамга ўхшаб кўринди.

- Мистер Сгорбс! - деди у, деярли эшитилмаган овоз билан, - Чой дамлай-ми?

Перси ҳам шу ерда эканлигига эндигина эътибор қаратган мистер Сгорбс хайрон бўлди.

- О, Уэзерби. Ҳа, раҳмат.

Фред билан Жорж чашкаларига қараб хиринглаб қўйишди. Қулоқлари пушти бўлиб кетган Перси эса чой дамлашга киришиб кетди.

- Айтгандай, Артур. Сен билан ҳам гаплашиб оладиган гаплар бор, - деди мистер Сгорбс ўткир нигоҳини мистер Уэслига қаратиб, - Али Бошир мухораба сўкмоғига ўтиб олди. Учар гиламларни мамлакатимиз худудига олиб кириш борасида департаментингиз томонидан жорий этилган тақиқлар ҳақида сен билан шахсан гаплашиб олмоқчи. Мистер Уэсли уф тортди.

- Ўтган ҳафта айнан шу масала юзасидан унга бойкуш йўллаган эдим. Мен унга юз, эхтимол минг бор: гиламлар, магларнинг рўзғор буюми сифатида сеҳрланиши ман этилган объектлар рўйхатига киритилган, деб айтганман. Қулоғига гап кирадими ўзи?

- Бу масалада шубҳам бор, - шарҳлаб ўтди мистер Сгорбс, Персининг қўлидан чой олар экан, - Афтидан у ўзининг гиламларини юртимизга экспорт қилишни ўз олдига қўйиб олган бош мақсад деб биладиган кўринади.

- Бари-бир унинг гиламлари Англия супургиларининг ўрнини боса олмайди-ку, шундай эмасми? - гапга аралашди Шульман.

- Али Боширнинг фикрича, учар гиламлар оилавий ҳаракат воситалари бозорида ўз ўрнини топади, - тушунтиришга уриниб кўрди мистер Сгорбс, - Эсимда, бувамда ҳам ўн икки кишига мўлжалланган эксминстер гилами бўлган.

Даврада ўтирганлар орасида ўз ажодларининг амалдаги қонун-қоидаларга риоя этганлари борасида ҳеч қандай шубҳа туғилмаслиги учун бўлса керак, мистер Сгорбс дархол қўшимча қилиб қўйди:

- Табиийки, ўша даврларда бундай гиламлар ман этилмаган эди.

- Барти, ишларинг бошингдан ошиб ётган кўринади, а? - бепарво сўради Шульман.

- Етади, - қуруқ жавоб қайтарди мистер Сгорбс, - Портшлюслар ҳаракатини бешта китъада ташкиллаштириш, Людо, осон кечадиган иш эмас.

- Чемпионат ниҳоясига етса, сизлардан бахтли одам бўлмаса керак, а? - сўради мистер Уэсли.

Бундай савол Людо Шульманни таажжублантирди.

- Бахтли? Охирги маротаба бунчалик хузур қилганимни эслай олмайман, Артур!... Шундай бўлса ҳам, олдинда яна бир ҳаёт қувончи кутмоқда, шундайми, Барти? Ҳали кўп нарсаларни ташкиллаштиришимиз керак бўлади, а?

Мистер Сгорбснинг қошлари кўтарилиб кетди.

- Ҳеч қандай баёнот қилмасликка келишиб олган эдик-ку, токи барча тафсилотлар...

- Қўйсанг-чи, яна қанақа тафсилотлар! - қўл силтади Шульман, худди бир гала пашша кўриб юборгандай, - Тафсилотлар аллақачон пишитилиб, келишилиб бўлинган, шундай эмасми? Истаган нарсамни тикишим мумкин, болаларимиз бари-бир тез орада ҳамма гапдан хабардор бўлиб олишади. «Хогварц»да ўтадиган тадбир...

- Людо, - кескин гапни бўлди мистер Сгорбс, - Бизни болгарлар кутяпти.

У бир хўплам ҳам ичмаган чойни Персига қайтариб, Людонинг ўрнидан туришини кутди.

- Чой учун раҳмат, Уэзерби.

Шульман чўнтагидаги тангаларни жиринглатганча, салмоқланиб оёққа туриш билан бир вақтда қолган чойини ҳам симириб олди.

- Учрашгунча! - овоз кўтарди у, - Мўътабар Ложада бирга ўтирамыз. Мен ўйин шарҳловчиси бўламан.

У қўл силтади. Барти Сгорбс эса бошини боадаб ирғиб қўйди. Шундан сўнг, иккала сеҳргар ҳам ҳавода даф бўлди.

- «Хогварц»да нима бўлади, дада? - зудлик билан сўради Фред, - Қандай тадбир тўғрисида гапирди?

- Тез орада ўзингиз билиб оласиз, - кулиб қўйди мистер Уэсли.

- Бу гап, сеҳргарлик вазирлиги томонидан ошкор этишга махсус рухсат берилгунга қадар сир тутилиши шарт бўлган махфий ахборот саналади, - такаббурланиб эълон қилди Перси,

- Мистер Сгорбс бундай ахборотни сизларга ошкор эттирмай жуда тўғри иш тутди.

- Илтимос, овозингни ўчир, Уэзерби, - деди Фред, мулойим оҳангда.

Кун хотимасида умумий шодлик кайфияти чодирли лагерь узра гўё жисмонан ҳис

этиладиган булутдай кўтарила бошлади. Қош қорайган маҳалда ёз мавсумига хос хавонинг ўзи завқ-шавқдан титрай бошлади. Зулмат худди қора парда каби минглаб одамлар устига тушиши билан эҳтиёт чораларига амал қилишга доир ҳар қандай уриниш беҳуда бўлди. Сехргарлик вазирлиги тақдирга тан бериб, ҳар дақиқа ўтган сари кўпайиб бораётган сеҳр-жодуни очикдан-очик намоён этиш ҳолатларига қарши курашни бас қилди. Ҳавода, ҳар бир неча фут нарида, турли туман ғайриоддий моллар терилган тахталарнинг кайишини бўйнидан ўтказиб осиб олган ёки арава етаклаб юрган савдогарлар пайдо бўла бошлашди. Бундай моллар орасида: Ирландия учун яшил ва Болгария учун қизил тус бериб ёришганча, ўйинчилар исмини кичкириб айтадиган тўғаракчалар; рақсга тушадиган себарга чирмалган яшил чўккидор шляпалар; чинакамига наъра тортадиган шерлар билан безалган болгар шарфлари; иккала мамлакатнинг, силтаганда миллий мадҳиясини ижро этадиган давлат байроқлари; «Чакмоқ» русумли супургининг чинакамига учадиган митти моделлари; машҳур ўйинчиларнинг одам кафтида юриб, ўзини ўзи мақтаб бакирадиган митти қоматлари каби эсдалик совға-салом буюмлари кўринди.

Гарри, Рон ва Гермиона эсдалик совға сотувчиларидан бирининг ёнига боришди.

- Мен ёз бўйи айнан мана шу буюмлар учун пул тўпладим, - деди Рон.

У ўзига рақсга тушадиган себарга чирмалган яшил чўккидор шляпа, яшил тус бериб ёришадиган тўғаракча ва Болгария жамоасининг Сайёди Виктор Крумнинг митти қоматини харид қилди. Жажжигина Крум Роннинг кафтида яшил тўғаракчага хўмрайиб юрди.

- Вой-бўй, бу ёққа қаранглар! - кичкирди Гарри, мис бинокллар тўла арава ёнига югуриб. Ушбу биноклларда аллақандай чиройли тугмачалар-у, рақамли доирачалар жуда кўп экан.

- Келинг, оптиокулярдан олиб қолинг! - ғайрат-ла тақлиф қилди сотувчи, - Қаранг, оптиокулярнинг кузатилаётган вазиятни такроран кўриш... ҳаракат суръатини секинлатиш... имкониятлари бор. Агар керак бўлса, вазиятнинг тегишли фурсатини батафсил таҳлил қилиб кўрсатиши мумкин. Агар уч дона оладиган бўлсангиз, икки донасига атиги ўн галлеон тўласангиз бас.

- Ана бўлмасам. Шляпа олишга озгина шошиб қолибман-да, - деди Рон оптиокулярга қизиқиб қараб.

- Уч дона оламан, - деди Гарри сотувчига мурожаат қилиб.

- Нима қилипсан... керак эмас, - деди Рон қизариб.

Ота-онасидан бироз бойлик мерос қолган Гарри нисбатан бойроқ эканлигини Рон доимо қандайдир оғир қабул қилар эди.

- Ол, бу сенга. Аммо Рождество байрамига мендан ҳеч нарса қутма, - деди Гарри Рон билан Гермионага биттадан оптиокуляр бериб, - Ўн йил қутма, тушундинг-ми?

- Қелишдик, - деди Рон қулиб.

- О-о-о, Гарри, раҳмат, - деди Гермиона завқланиб, - Ундай бўлса, мен бориб ўйин дастурини сотиб олай...

Ҳамёнларини анчагина бўшатиб олган болалар чодирга қайтишди. Билл, Чарли ва Жинна ҳам биттадан яшил тўғаракча тақиб олишган. Мистер Уэсли эса Ирландия байроғини силтаб ўтирибди. Фред билан Жорж ҳеч нарсасиз қолишди. Уларнинг жамики пуллари Шулманнинг киссасида кетди.

Ўрмон ортидан зангнинг узоқ эшитилган қаттиқ зарбаси янгради. Шундан сўнг, дарахтлар орасида ўйингоҳ томон олиб борадиган йўлларни ёритувчи қизил ва яшил чироклар ёнди.

VIII БОБ.

ЖАҲОН КУБОГИ

Бозорликларини маҳкам ушлаб олган болалар мистер Уэсли бошчилигида фонуслар ёритиб турган сўкмоқ бўйлаб ўрмон ичига кириб кетишди. Атрофда эшитилаётган шитир-шитир товушлар, хитоб, ўйин-қулги, қўшиқ ўрмонда бораётган болаларга тумонат одам ҳамроҳ бўлиб келаётганидан далолат бермоқда. Ҳаяжонли, ошиғич тўлқинланиш қайфияти шу қадар юқимли эдики, Гарри, Рон ва Гермиона ҳам юрган йўлида қуйган

калладек беихтиёр кулиб боришди. Улар тахминан йигирма дақиқа баланд овозда гаплашиб, ҳазил-мутойиба қилиб юргач, ниҳоят ўрмоннинг нариги томонига етишди. Одамларнинг кўз ўнгида тилла рангли улуғвор девор билан ўралган бепоён ўйингоҳ пайдо бўлди. Зим-зиё қоронғиликда қад кўтарган деворнинг атиги бир қисми кўринаётган бўлса ҳам Гарри, ушбу ўйингоҳ сарҳадларига бир эмас ўнта кафедрал собор жойлашиши мумкинлигини тасаввур қилди (**Кафедрал собор – маъмурий черков округидаги бош черков, катта бутхона**).

- Юз минг ўринли ўйингоҳ, - деди мистер Уэсли Гаррининг ханг-манг бўлиб қолганини кўриб, - Уни барпо этиш учун вазирликнинг беш юз нафар ходими йил бўйи тер тўқди. Мана бу деворнинг ҳар бир дюйми Маглчўчитиш афсуни билан қопланган. Йил давомида ўйингоҳга яқинлашган ҳар қандай маглнинг ёдига қандайдир шошилиш иши тушиб, бу ердан жуфтакни ростлаб қолди... бечоралар, - кўшиб қўйди у мулойимлик билан. У болаларни ўйингоҳнинг яқин ўртадаги халойик тўпланиб қолган кириш эшиги томон етаклади.

- Зўр жойлар, Артур! - хитоб қилди чипта текшираётган афсунгар аёл, - Мўътабар Ложа! Юқорига, охиригача кўтарилдинг!

Зинапоёга тўқ қизил гилам тўшалган. Улар чап ва ўнг томондаги намоишгоҳларга кириб бориладиган эшиклар томон тарқаб, тобора сийраклашиб бораётган халойик билан бирга юқорига кўтарилди. Мистер Уэсли ва унинг ҳамроҳлари эса кўтарилишни давом эттирди. Ниҳоят улар намоишгоҳнинг энг юқори нуқтасига чиқиб, тилла ходаларнинг ўртасида жойлашган кичик ложага етиб келишди. Бу ерда тилла суви юритилган йигирматача тўқ қизил кресло икки қатор ўрнатилган. Гарри қолган Уэслилар билан биргаликда олдинги қаторга жойлашди. Унинг кўз олдига ўхшаши топилмас, кўрмай туриб тасаввур қилиш қийин бўладиган манзара очилди.

Овал шаклидаги узун майдонни ўраб турган кўп қаватли намоишгоҳлар минглаб сеҳргар эркаклар-у, афсунгарлар аёллар томонидан аста-секин эгаллана борди. Ҳамма ёқни гўё ўйингоҳнинг ўзи таратаётган тилла тусли ажиб шуъла қамраб олган. Юқоридан қаралганда ўйин майдони бахмал каби текис ва силлиқ кўринди. Майдоннинг қарама-қарши томонларида учтадан, ҳар бирининг бўйи эллик фут келадиган, халқали ходалар тик ўрнатилган. Мўътабар Ложанинг қаршисида, деярли кўз сатҳида тоштахта ўрнатилган. Ушбу тахтада, худди кимнингдир кўринмас қўли ёзиб, сўнг ўчираётгандай сатрлар югуриб юрибди. Ёзув мазмунига эътибор қаратган Гарри унинг реклама матни эканлигини англади.

Оила таркиби учун мўлжалланган, ишончли, хавфсиз, ўғриларга қарши сигнализация воситаси билан жиҳозланган «Гуртензия» русумли сунурги... Миссис Шваберснинг расвогарчиликни ўчириш универсал воситаси: заҳмат чекмай – доғсиз бўлиш!...

О'Требьеннинг модалар дўкони – Лондон, Париж ва Хогсмөддан келтирилган сеҳргарлар кийими...

Гарри тоштахтадан кўзини узиб, атрофга қаради: қизиқ, Мўътабар Ложада яна кимлар ўтирибди экан? Орқа қаторда, охиридан олдинги ўринда ўтирган миттигина махлукдан бошқа ҳозирча ҳеч ким йўқ. Юзини кафти билан тўсиб олган, ошхона сочиғини танасига тога сифатида ўраб олган ушбу махлукчанинг қисқагина оёқлари креслодан осилиб тушмай, олдинга туртиб чиққан (**Тога – қадимги Рим эркакларининг устки кийими**). Махлукчанинг кўршапалак қулоғига ўхшаш катта қулоғи Гаррига сал-пал таниш кўринди...

- Добби? - хайрон бўлиб сўради у.

Бошини кўтарган митти махлук, юзига босиб олган бармоқларини икки томонга суриб, катта-катта жигар ранг кўзлари ва ўлчами ҳам, шакли ҳам йириккина помидорга ўхшаш бурнини очди. Йўқ, бу Добби эмас, лекин Гаррининг ўртоғи Добби каби уй эльфи эканлиги шак-шубҳасиз. Гарри Доббини унинг хўжайини Малфойдан халос этиб, озодликка чиқарган.

- Сэр чиндан ҳам мени Добби деб чақирди-ми? - хайрон бўлиб сўради эльф, бармоқларини

юзидан олмай.

Гарри, бундай махлуқлар жинсининг фарқига бормаса ҳам Доббининг овозига нисбатан ингичка, паст ва титроқ эшитилган чийилдоқ овоздан, ушбу эльфни урғочи бўлса керак деб ўйлади. Рон билан Гермiona кескин ўтирилиб махлуқчага юзланди. Улар Добби ҳақида кўп эшитишган бўлса-да, ҳали уни бирор маротаба бўлсин, кўришмаган. Хатто мистер Уэсли ҳам қизиқиб бошини ўтирди.

- Маъзур кўринг, - деди Гарри эльфта, - Мен сизни бир танишим билан адаштириб қўйибман.

- Добби менинг ҳам танишим бўлади, сэр! - чийиллади эльф.

Мўътабар Ложа кучли ёритилмаган бўлса ҳам эльф, худди кўзини нурдан тўсиб олгандай юзини қўли билан боз бекитиб олди.

- Менинг исмим Винки, сэр... сиз эса сэр, - десерт ликопидай келадиган жигар ранг кўзларини боланинг пешонасидаги чандикка қаратгач, - Сиз, сэр, Гарри Поттер эканлигингиз аниқ!

- Худди шундай, - тасдиқлади Гарри.

- Добби сиз ҳакингизда жуда кўп гапиради, сэр!

Винки қўлларини сал пастроқ туширди. Афтидан довдираб қолганга ўхшади.

- Доббининг ишлари қалай, - қизиқди Гарри, - Хуррият ёқди-ми унга?

- Ах, сэр, сэр, - Винки бош чайқади, - Сизни хафа қилмоқчи эмасман-у, Доббини озод этиб, унга кўп ёрдам бера олмадингиз чоғи.

- Нега энди? - таажжубланди Гарри, - Унга нима қилди?

- Хуррият бошини айлантириб қўйди, сэр, - маънос жавоб қайтарди Винки, - Қўлидан келмайдиган ишга бел боғлади. Энди эса ўзига иш топа олмаяпти, сэр.

- Нега энди? - боз такрорлади Гарри.

Винки овозини пасайтириб пичирлади:

- Иш ҳақи талаб қиляпти, сэр.

- Иш ҳақи? Буни... буниси нимаси ёмон?

Гаррининг сўзларини эшитган Винки қаттиқ таажжубланиб, бармоқлари билан юзининг ярмини тўсиб олди.

- Уй эльфарига иш ҳақи тўланмайди, сэр! - бўғиқ чийиллади у, - Йўқ, йўқ, йўқ, сэр. Мен Доббига ўзингни босиб ол, бирон-бир яхши хонадон топиб, хизматини қил дедим. Унинг миясида эса эльфта ярашмайдиган ҳар хил бўлмағур ғоялар қайнаёпти. Агар шу ахволда давом этсанг, сени шартта босиб олишади-да, Сехрли махлуқлар устидан назорат бўлимига аллақандай гоблинга ўхшатиб тортқилаб топширишади дедим.

- Умуман айтганда, - фикр билдирди Гарри, - Добби бир оз дам олса ёмон бўлмайди.

- Уй эльфарининг қисматига дам ёзилмаган, Гарри Поттер, - қатъий баёнот қилди Винки бармоқлари орасидан қараб, - Уй эльфлари ўзларига тайинланган ишни бажаришлари шарт. Мана мисол учун мен, баландликдан ўлгундай қўрқаман, Гарри Поттер, лекин соҳибим шу ерда ўтиришни амр қилган экан, ўтирибман, сэр.

Винки, ложанинг четига титраб-қакшаб қараганча, ютиниб қўйди.

- Баландликдан қўрқинишнингизни била туриб, нега у сизни бу ёққа жўнатди? - қошини чимирди Гарри.

- Соҳиб... соҳиб... жой банд қилиб туришни буюрди, Гарри Поттер, у жуда ҳам сериш киши, - тушунтирган бўлди Винки, бўшлиқ томон бош ирғиб, - Винки ўз соҳибининг чодирига қайтишни жуда хоҳлайди, Гарри Поттер, лекин Винки тайинланган ишни бажаради. Винки жуда яхши уй элфи.

Винки, ложанинг четига яна бир бор титраб-қакшаб қараганча, дахшатдан юзини тўсиб олди. Гарри шериклари томон юзланди.

- Уй элфи дегани шу экан-да, - ғудуллади Рон, - Жа ғалати-ку.

- Добби бундан ўтиб тушади, - деди Гарри.

Рон омниокулярини чиқариб, қарама-қарши томондаги одамлар томон йўналтирганча, асбобнинг қандай ишлашини текширишга киришди.

- Зўр-ку! - хитоб қилди у, такрорий кўрсатиш ричагини бураб, - Хў анави кишини яна бир бор... яна бир бор... ва яна бир бор бурун ковлашга мажбур қила олар эканман. Бу вақтда Гермiona попуқ осилган бахмал муковали ўйин дастурини завқ билан варақлаб чиқди.

- Ўйин бошланишидан олдин жамоаларни қўллаб-қувватлаш гуруҳларининг чиқишлари намойиш этилади, - ўкиди у, овоз чиқариб.

- О, бундай томошалар хар доим жуда кизикарли ўтади, - хитоб қилди мистер Уэсли, - Хар бир мамлакатнинг терма жамоаси ўз тумори сифатида ҳам, ўзини ўзи бошқаларга кўрсатиш учун ҳам... ўз юртининг сеҳрли махлуқларини ўзи билан албатта олиб юради. Кейинги ярим соат ичида болалар ўтирган ложа томошабинларга аста тўла бошлади.

Мистер Уэсли вазирликнинг, афтидан жуда катта мансабдор шахслари билан тинимсиз қўл бериб саломлашди. Перси ўрнидан шу қадар тез-тез туриб-ўтирди-ки, четдан кузатган одам унинг креслосида типратикан бўлса керак, деб ўйлаши муқаррар. Ложага сеҳргарлик вазири Корнелиус Фуж кириб келганида эса Перси шу қадар чуқур таъзим айладики, хатто кўзойнаги тушиб кетиб, чилпарчин бўлди. Ҳаддан ортиқ хижолат тортган Перси кўзойнагини сеҳрли таёкча воситасида тузатиб олди-да, креслосидан қайтиб турмади. Лекин Корнелиус Фуж ўзининг кадрдон дўсти каби саломлашган Гаррига ҳасад билан қараб-қараб турди. Гарри билан муқаддам учрашган Фуж боланинг қўлини оталарча силтаб, ишларини сўради ва ёнида ўтирган сеҳргарларга таништирди.

- Танишинг, Гарри Поттер, - деди у Болгария сеҳргарлик вазирига.

Зар ука билан адипланган серҳашам қора бахмал кийим кийган болгар вазири инглиз тилини мутлақо тушунмайдиган кўринади.

- Гарри Поттер, тушунапсиз-ми... нима қилсам бўлар экан сизларни... бу бола кимлигини биласиз... Ўзингиз-Биласиз-Ким ўлдира олмай, омон қолган бола бу... у ҳақда эшитгансиз, албатта...

Бирдан Болгария вазири Гаррининг пешонасидаги чандикка эътибор қаратиб, алланималарни вайсай бошлади.

- Хайрият, тушунди, - деди уф тортган Фуж Гаррига мурожаат қилиб, - Тил билмасанг ҳам бир бало. Барти Сгорбс керак. Ҳа, ана, унинг эльфи соҳибига жой банд қилиб турибди... бир томондан банд қилиб қўйгани ҳам жуда яхши бўлибди. Мана бу болгар нусхаларга қўйиб берсанг энг яхши жойларнинг ҳаммасини эгаллаб олишдан тоймайди... Ана Люциус ҳам етиб келди!

Гарри, Рон ва Гермiona учовлон бир вақтда орқага ўтирилди. Иккинчи қатордаги учта бўш ўринни Доббининг собиқ хўжайинлари Люциус Малфой, унинг ўғли Драко ва яна аллақандай аёл, афтидан Драконинг онаси бўлса керак, эгаллашди.

Драко Малфой билан Гарри иккаласи «Хогварц-Экспресс»да илк бор учрашган кундан буён бир-бирига душман бўлиб қолишган. «Слизерин» коллежида таҳсил кўрадиган, димоғдор, рангпар юзи бир оз чўзилган, сочи платина рангли Драко қуйиб қўйгандек отасига ўхшайди. Онасининг ҳам сочи оқ сарик бўлиб, бўйи новча, қадди-қомати келишган аёл. Агар юзини худди бурнининг тагига аллақандай қўланса нарса суртиб қўйилгандай буриштириб олмаганида, ушбу аёлни соҳибжамол деса бўлар эди.

- А, Фуж, - овоз берди мистер Малфой вазирга қўл узатиб, - Соғлиқларингиз яхшими? Адашмасам, рафикам билан таниш эмассиз? Нарцисса... ва ўғлимиз Драко.

- Хурсандман, хурсандман, - ғудуллади Фуж, табассум-ла миссис Малфойга таъзим айлаб, - Ижозатингиз билан мен ҳам таништириб ўтсам. Бу киши мистер Обланск... Обалонск... қисқаси Болгария сеҳргарлик вазири. Бари-бир инглизчани тушунмайди. Шундай экан унга эътибор қаратмасангиз ҳам бўлаверади. Хўш, ўйлайман-ки, Артур Уэсли билан танишсизлар?

Ғайритабий сукут қарор топди. Мистер Уэсли билан мистер Малфой бир-бирига қараб қолишди. Гарри уларнинг «Жимжимадор ва сиёҳ доғи» китоб дўконида муштлашув билан яқун топган учрашувларини эсга олди. Мистер Малфой ўзининг пўлат кўзлари билан мистер Уэслига диққат билан совуқ разм солиб, креслоларнинг олдинги қаторига кўз

югуртириб чиқди.

- О, Мукаддас фалак, - аста хитоб қилди у, - Мўътабар Ложадан жой олиш учун нима иш қилган эдинг, Артур? Ахир уйингни сотсанг ҳам шунча пул олмас эдинг-ку?

Уларнинг суҳбатига қулоқ солмаган Фуж қувонч билан маълум қилди:

- Артур, сенга шуни айтиб қўймоқчиман-ки, Люциус тунов куни Мукаддас Резги шифохонаси – ғалати жароҳат ва патологиялар институтига олихиммат хайр-эхсон қилди. Бу ерга эса менинг таклифим билан ташриф буюрди.

- Жуда... яхши иш бўлибди, - деди мистер Уэсли зўрма-зўраки жилмайиб.

Мистер Малфой нигоҳини Гермионага қаратди. Қизалокнинг ранги пушти бўлиб кетди-ю, лекин мистер Малфойнинг нигоҳини қатъий қарши олди. Гарри мистер Малфойнинг нима сабабдан истехзоли иршайиб қараётганини жуда яхши билади. Малфойлар асилзода сеҳргарлар тоифасига мансублигидан жуда кеккаядилар. Бошқача қилиб айтганда, Малфойлар маглардан чиққан сеҳргарларни паст табақали кишилар сифатида кўрадилар. Бирок айна дамда мистер Малфой сеҳргарлик вазири олдида ўзининг ушбу масалага оид номаъқул фикрини билдира олмайди. У мистер Уэслига нафрат билан бош ирғиди-да, ўз жойи томон йўл олди. Драко ҳам Гарри, Рон ва Гермионага калондимоғ қараб қўйиб, онасининг ортидан эргашди.

- Қалтис хайвонлар, - тўнғиллади Рон.

Учовлон ўйин майдонига юзланди. Шу пайтда ложага Людо Шульман ҳовликиб кирди.

- Жамоа жамми? - қаҳқаҳлаб қўйди у.

Унинг юм-юмалоқ башараси бир калла эдам пишлоғи каби ялтираб турибди.

- Мухтарам вазир, бошлашга тайёрмисиз?

- Модомики сен тайёр экансан, Людо, мен ҳам тайёрман, - хайрихоҳлик-ла инонтирди Фуж.

Людо сеҳрли таёқчасини чиқариб, ўз томоғи томон бир силтади-да:

- Сонорус! - деб, ўйингоҳга йиғилган томошабинларга мурожаат қилди.

Унинг овози намоийшгоҳларни охиригача тўлдириб ўтирган томошабинларнинг шов-шувини батамом босиб кетди.

- Мухтарам хонимлар ва жаноблар... Хуш келибсиз! Квидиш бўйича тўрт юз йигирма иккинчи жаҳон чемпионатининг финал ўйинига хуш келибсиз!

Томошабинлар айюханнос солиб, қарсак уришди. Ҳавода минглаб байроқлар чайқалиб, умумий шовқин-суронга бир маромда янграмаган миллий мадҳиялар аралашиб кетди. Каттакон тоштахтадаги сўнги: *Барча таъмларни ўзига мужассам этган Берти Ботт ёнғоқлари. Ҳар бир ютумда ҳалокатли таҳлика!* реклама матни ғойиб бўлиб, ўрнига «БОЛГАРИЯ: 0, ИРЛАНДИЯ: 0» ёзуви пайдо бўлди.

- Ҳозир эса эътиборингизга, ҳеч қандай сусткашликка йўл қўймаган тарзда, Болгария жамоасини қўллаб-қувватлаш гуруҳининг чиқиши ҳавола этилади!

Намоийшгоҳларнинг қизил рангли ягона халқ оммасидан ташкил топган ўнг томони эълонни маъқуллаганча бўкириб юборди.

- Қизик, жуда қизик, - деди мистер Уэсли бироз олдинга эгилиб, - Ах!

Бирдан у кўзойнагини ечиб, коржомасининг этаги билан жуда тез артиб олди-да, боз тақди.

- Вейлалар! - хитоб қилди мистер Уэсли.

- Вейла деганингиз ни?...

Айни шу пайтда ўйингоҳга Гаррининг оғзида қолиб кетган саволига ўзининг пайдо бўлиши билан жавоб берган юзтача вейла сирпаниб чиқди. Булар аёллар... Гарри хали умрида кўрмаган ниҳоятда соҳибжамол аёллар... Фақат улар... улар одам бўлиши мумкин эмас... Гаррининг боши қотди. Одам бўлишмаса, ким улар? Нима учун уларнинг баданлари кумуш сингари, ялтираб кетди? Нега энди шамол эсмаётган бўлса-да, уларнинг оқ-тилла тусли сочлари бунчалик чиройли хилпираяпти? Бирдан мусика эшитилди. Энди Гаррини вейлаларнинг ғайриинсоний табиати ҳам, умуман айтганда, бошқа нарсалар ҳам мутлақо қизиқтирмай қўйди.

Вейлалар рақс туша бошлади. Гаррининг мияси эса батамом ва хушбахт бўшаб қолди. Ҳозир энг муҳими вейлалар ўз рақсини тўхтатмаслиги. Акс ҳолда мудҳиш ҳодиса юз бериши мумкин...

Вейлаларнинг рақс суръати тобора жадаллаша борди. Гаррининг гангиб қолган хаёлида ақлга сиғмайдиган, мубҳам фикрлар туғён ура бошлади. Шу тобда у бирон-бир салмоқли иш кўрсаткиси келиб қолди. Мана шу ложадан майдонга сакрасин-ми... яхши фикр... лекин чиндан ҳам яхшимикан?

Узоқдан Гермионанинг овози эшитилди:

- Гарри, нима қиялсан?

Музыка тўхтади. Гарри кўзини пирпиратиб олди. У оёқларини жуфтлаб олганча, ложанинг четига туриб олибди. Рон ҳам унинг ёнида, гўё трамплиндан сакрашга шай бўлгандай айнан шу ҳолатда турибди.

Ҳамма ёқдан томошабинларнинг дарғазаб кичкириқлари эшитилди. Халқ вейлаларни қўйиб юборишни хохламаяпти. Гарри бор вужуди билан уларга берилган. Турган гапки, энди у Болгария жамоасига мухлислик қилади. У кўкрагига қадаб қўйилган яшил себаргага ҳайрон бўлиб қараб қўйди. Хаёли қочган Рон эса шляпасидаги себаргани узиб ўтирибди. Мистер Уэсли мулойим кулиб, Роннинг қўлидаги шляпани олиб қўйди.

- Ирландлар чиқсин, кўрасан, бу сенга жуда керак бўлади.

- А?

Рон оғзини катта очганча, майдоннинг бир томонига текис саф тортган вейлаларга анграйиб қолди.

Тилини каттик тақиллатган Гермiona Гаррини тортиб, жойига ўткизиб қўйди.

- Ўзингни идора қилиб олсанг-чи! - сўкиб берган бўлди у.

- Энди эса муҳтарам хонимлар ва жаноблар, - боз янгради Людо Шульманнинг овози, - Марҳамат қилиб сеҳрли таёқчаларингизни кўтаринг... ва Ирландия жамоасини қўллаб-қувватлаш гуруҳини қарши олиб, олқишланг!

Кейинги фурсатда ўйингоҳга ниҳоятда улкан яшил-тилла рангли комета ёпирилиб кирди.

У ўйин майдони узра гир айланиб, иккита, нисбатан кичикроқ кометага бўлинди-да, ўйингоҳнинг икки томонидаги халқали ҳодалар томон учди. Дафъатан, майдон узра, ушбу иккита ёруғлик шарини ўзаро боғлаган камалак ҳосил бўлди. Халойик салют отилганда хитоб қилгандай, баланд овозда «Оҳ!» ва «Аҳ!» деб ўкириб юборди. Шундан сўнг, камалак хиралашиб, ёруғлик шарлари боз бирлашди-да, хилпираб турган катта себаргага айланиб, осмонга баланд кўтарилди ва намоёнишгоҳлар устида аста суза бошлади. Айни вақтда ундан... ха, ха, тилла тангалар ёмғири қуйилди...

- Қойил! - кичкирди Рон, себарга улар устидан учиб ўтганда.

Себаргадан томошабинлар бошлари-ю, креслолардан сапчиб учаётган оғир тилла тангалар тўқилди. Кўзини қисиб, юқорига қараган Гарри ушбу себарга аслида эгнига қизил нимча кийиб, қўлига яшил фонусча ушлаб олган минглаб миттигина соқолли одамчалардан ташкил топганини идрок этди.

- Непречёмлар! - гулдурос қарсақлар ичра хитоб қилди мистер Уэсли.

Намоёнишгоҳлардаги аксарият одамлар курсилар остида бир-бирини туртганча, тилла теришга киришиб кетди.

- Ма, ол, - бақирди бахтиёр Рон, Гаррининг қўлига бир сиқим тилла танга ушлатиб, - Бу омниокуляр учун! Энди Рождествога менга совға олиб беришинг керак бўлади, ха-ха-ха! Улкан себарга кўз очиб юмгунча ҳавода даф бўлди. Непречёмлар ўйин майдонига, вейлаларнинг рўпарасига тушиб, қвидиш томоша қилиш учун чордана куриб ўтириб олишди.

- Хонимлар ва жаноблар, қарши олинг... Қвидиш бўйича Болгария миллий терма жамоаси!

Ижозатингиз билан таништириб ўтаман: Димитров!

Супурги эгарлаган қизил кийимли ўйинчи мухлисларнинг гулдурос қарсақлари остида ўйингоҳ пастидан ҳавога шу қадар тез учиб кўтарилдики, томошабинлар кўзига худди хира доғ сингари кўринди.

- Иванова!

Иккинчи ўйинчи ҳам шу тарзда учиб чиқди.

- Зограф! Левски! Вулчанов! Волков! Ваааааааа - Крууууууу!

- Ана у, ана у! - бақирди Рон, Крум ортидан омниокулярни буриб.

Гарри ўзининг омниокулярини тез созлаб олди.

Озгин, қора сочли Виктор Крум юзининг синикқан ранги, бурнининг катталиги ва қора қошларининг калинлиги билан ажраб турибди. Ёши эндигина ўн саккизга кирганига ишониш қийин.

- Қарши олинг... Квидиш бўйича Ирландия миллий терма жамоаси! - зўр бериб бақирди Шульман, - Таништириб ўтаман: Конноли! Райан! Трой! Муллет! Моран! Квигли! Ваааааааа - Линч!

Ўйин майдонига еттита яшил доғ учиб чиқди. Гарри омниокулярдаги митти мурватни бураб, ўйинчилар ҳаракатини шу қадар секинлатдики, супургиларидаги «Чакмок» сўзи ва ўйинчилар кийимининг орқа томонига кумуш харфлар билан тикиб битилган фамилияларни ўқий олди.

- Ўйин ҳаками, олис Мисрдан ташриф буюрган, Халқаро квидиш ассоциациясининг сеҳргар-раиси ҳурматли Хасан Мустафо! Олкишлар!

Ўйин майдонига кичкинагина, мажмағил, эгнига ўйингоҳ рангига мос коржома кийган, тепа кал, аммо Вернон амаки ҳавас қилса арзийдиган узун мўйловли сеҳргар чиқди. Мўйлов остида кумуш хуштак кўринди. Ҳакам бир қўли билан катта ёғоч сават қўлтиқлаб, иккинчиси билан эса супургисини ушлаб чиқди. Гарри омниокулярнинг тезлик ростлагичини бураб, меъёрий ҳолатга келтирди ва Мустафонинг супурги эгарлагани ҳамда оёғи билан бир тепиб, сават копкағини очганини кўрди. Сават ичидан тўртта тўп, хусусан: битта қизил Квафл, иккита Тажовузкор ва кўздан ғойиб бўлишидан олдин Гарри бир сония ичида кўриб қолишга улгурган миттигина, қанотли Тилла чакқон отилиб чиқди. Қаттиқ хуштак чалган Мустафо тўплар ортидан ҳавога кўтарилди.

- Тўплар **ҲАВОДААААААААА!** - ўқирди Шульман, - Квафл Муллетда! Трой! Моран! Димитров! Муллетга қайта оширилди! Трой! Левски! Моран!

Бунақанги квидишни Гарри хали кўрмаган! У омниокулярни кўзига қаттиқ босиб олган чамаси, кўзойнагининг банди қаншарига ботиб, оғритди. Ўйинчиларнинг учиб тезлиги ҳақиқатдан йирок. Квафл бир Овчидан бошқасига шу қадар тез ўтмоқдаки, Шульман фамилияларни айтишга базўр улгурыпти. Гарри омниокулярнинг ўнг томонидagi «секинлатиш» мурватини бураб, «батафсил кўриш» тугмасини босди-да, ўйинни сушт суръатда томоша қилди.

Ирландларнинг уч нафар Овчиси ягона ҳайбатли сафга тизилгач, Гарри омниокуляр экранда кўринган: «*Қарчиғай боши хужумкор сафи*» изоҳли ёзувни ўқиди. Трой сал олдинда, Муллет билан Моран ундан бир оз орқада бориб, болгар халқалари томон шиддат билан учибмоқда. Қўлига Квафлни ушлаб олган Трой гўё юқорига кўтарилмоқчи бўлгандай ҳаракат бажариб, болгарлар Овчиси Ивановани ортидан жалб этди, ўзи эса айни пайтда Квафлни Мораннинг қўлига улоқтирди. Омниокуляр экранда: «*Уленёттов найранги*» изоҳли ёзуви кўринди. Болгарларнинг Уриб қайтарувчиларидан бири Волков қўлидаги қисқа клюшка билан яқин келган Тажовузкорни уриб, Моран учаётган йўналиш томон йўллади. Моран чап берганча пастга шўнғиди-ю, Квафлни қўлидан чиқариб юборди. Қаердандир пайдо бўлиб қолган болгар Овчиси Левски тўпни ушлади-да ва...

- ГОЛ! ТРОЙ БОЛГАР ҲАЛҚАЛАРИНИ ИШҒОЛ ЭТДИ! - ўқириб юборди Шульман.

Ўйингоҳ айюҳаннос ва гулдурос қарсақлардан титраб кетди.

- 10:0 Ирландия олдинда, - бақирди Людо.

- Нима? - бақириб юборди бошини айлантирган Гарри, омниокулярни туширмай, - Квафл Левскида-ку, қанақасига Трой уради?

- Гарри, агар ўйинни меъёрий тезликда кўрмас экансан, ҳамма нарсани ўтказиб юборасан!

- кичкирди турган жойида сакраб, қўллари билан силтаётган Гермiona.

Айни пайтда Трой ўйин майдони узра иззат-икром доираси бўйлаб учиб юрмоқда. Тўсик

олдида ўйин томоша килиб ўтирган непречёмлар тўдаси баралла ҳавога кўтарилиб, ниҳоятда улкан, ялтираб турган себарга шаклини яратди. Майдоннинг нариги томонидаги вейлалар эса дарғазаб қараб қолишди.

Ўзига ўзи жahl қилган Гарри омниокулярнинг тезлик ростлагичини бураб, меъерий ҳолатга келтирди.

Ўйин давом этмоқда. Ирландия Овчилари зўр ўйнашаётганини тушуниш учун Гарри квидиш ўйини қоидаларидан етарлича яхши хабардор. Ушбу Овчиларнинг ҳамжихат ҳаракатлари бенуксон кечмоқда. Улар ўз сафларини мохирона ўзгартириб боришларидан аёнки, бир-бирининг фикрини жуда тез ва аниқ илғайди. Гаррининг кўкрагидаги яшил тўгарак: «Трой - Муллет - Моран!» деганча, Овчилар фамилияларини тинимсиз санаб турибди. Тез орада Ирландия жамоаси яна иккита гол урди. Бу эса ўз навбатида, яшил рангли мухлислар қувончига қувонч қўшиб, қарсақлари янада баланд эшитилишига сабаб бўлди.

Ўйин шиддати авж ола бошлади. Болгарларнинг уриб қайтарувчилари Волков билан Вулчанов қутуриб кетишгандай Тажовузкорларни ирландларнинг Овчилари томон йўллаганча, савалай кетишди. Ирландлар ҳаракатига халақитлар яратиш учун иккаласи қув усуллар қўллаб бошлади. Ирландларнинг Овчилари икки мартаба ҳар томон чекинишга мажбур бўлди ва ниҳоят Иванова улар орасидан ўтиб, ирландлар Қўриқчиси Райанни чалғитганча, биринчи голни уришга муваффақ бўлди.

- Қулоқларингизни бекитинг! - қичқирди мистер Уэсли.

Бахтиёр вейлалар тантанавор рақсга туша бошлашди. Гарри қулоғини бекитиш билан бир вақтда, ўйиндан чалғимаслик учун кўзларини ҳам чирт юмиб олди. Бир неча сония ўтгач, кўзини очиб, ўйин майдонига қарашга журъат этди. Болгарлар Кваффлини боз эгаллаб олишган. Шульман уларнинг фамилияларини айтиб қичқирмоқда:

- Димитров! Левски! Димитров! Иванова - ўхў !...

Юз минг сеҳргар-у, афсунгар баралла оҳ-воҳ килиб юборди. Иккала жамоа Сайёдлари Крум билан Линч юқоридан пастга қараб шу қадар тез туша бошлашдики, четдан қараганда уларни кимдир самолётдан парашютсиз ташлаб юборган, деб ўйлаш мумкин. Уларнинг пастлаётганини омниокуляр орқали кузатаётган Гарри Тилла чакқонни кўришга уринди...

- Ҳозир иккаласининг ҳам абжағи чиқиб кетади! - бакириб юборди Гермiona.

Гермiona деярли ҳақ бўлиб чиқди. Сўнги фурсатда Крум пастга шўнгиш жараёнини кескин тўхтатиб, спираль шакли йўналишида буралганча, юқорига кўтарилди. Ўйингоҳда гумбурлаган мудҳиш товуш янгради. Ирландия мухлислари баралла инграб юборишди.

- Ҳа, аҳмоқ! - ингради мистер Уэсли, - Крум алдади!

- Тайм-аут! - бакирди Шульман, - Сеҳрошифокорлар Эйдан Линчни тиббий кўриқдан ўтказишлари лозим!

- Унга бало ҳам урмайди! Ҳа энди ерни озгина шудгорлаб қўйди-да! - овунтирган бўлди Чарли, ложа четидан осилиб, даҳшат-ла пастга қараб қолган Жиннани, - Крумнинг мақсади шу бўлган-да ўзи...

Гарри зудлик билан омниокулярнинг «такроран кўрсатиш» ва «батафсил кўриш» тугмаларини босиб, тезлик ростлагичини айлантирди-да, асбобни кўзига яқин келтирди. У ўйин вазиятини сушт суръатда ўрганиб чиқди. Мана Крум билан Линч ерга пастлаб келишмоқда. Омниокуляр линзасида қирмизи ҳарфлар билан битилган: *«Каззобскийнинг фириби – рақиб Сайёдини чалғитиш усули»* изоҳли сатр кўринди. Пастга шўнгиш жараёнини тўхтатаётган Крумнинг башараси зўриқмоқдан буришиб кетгани кўриниб турибди. Линч эса бу пайтда ерда, чалпак бўлиб ётибди. Гарри энди тушунди. Аслида Крум ҳеч қандай Тилла чакқонни кўрмаган. У Линчни алдаб, атайин ўз ортидан эргаштирган. Лекин Гарри бундай юксак маҳорат билан бажарилган парвоз амалларини энди кўриб туриши. Крум гўё супургида эмас, балки ҳавода ўзи, қушдай енгил учгандай парвоз этмоқда. Гарри омниокулярнинг тезлик ростлагичини бураб, меъерий ҳолатга келтирди-да, Крум томон йўллади. Болгарлар Сайёди баландда, сеҳрошифокорлар

бригадаси дамлама ичираётган Линч устида учиб юрибди. Гарри Крумга янада синчковлик билан разм солиб, қора кўзлари билан пастга қараганча, Тилла чакқонни кидираётганига эътибор қаратди. У ўзи кўзлаган мақсадга эришди. Рақиб Сайёди Линчни сафдан чиқариб, Тилла чакқонни ўзи топиб тутмоқчи.

Нихоят, яшил мухлислар томонидан қувонч-ла олқишланаётган Линч оёққа турди, «Чакмоқ»ни эгарлади, ердан итарилиб, ҳавога кўтарилди. Мустафонинг хуштаги янгради. Сайёднинг ҳаётга қайтиши Ирландия жамоасининг кучига куч, ғайратига ғайрат, шиддатига шиддат кўшиб юборди. Ирландларнинг Овчилари шунақанги маҳорат мўъжизаларини кўрсата бошлашдики, бундай ўйин усулларини Гарри тушида кўрмаган. Қутуриб кетган, шиддатли ўн беш дақиқа ичида Ирландия жамоаси яна ўнта гол урди. Умумий ҳисоб 130:10 га етди.

Ўйин қўполлашиб кетди. Кваффли маҳкам ушлаб олган Муллет болгарларнинг ҳалқалари томон болгар Кўриқчиси Зограф эса Муллет томон учди. Кейинги сонияда бўлиб ўтган ходисани Гарри илғаб олишга улгурмади. Лекин халойикнинг эътирозли хайкириги ва Мустафонинг хуштаги чалинганидан ўйин қоидаси бузилганлигини англади.

- Мустафо болгарлар Кўриқчисини дағал ўйин, яъни тирсак билан ҳаддан ортиқ ҳаракат бажаргани учун огоҳлантирди! - хабардор қилди Шульман айюҳаннос солаётган томошабинларни, - Ва табиийки, ҳа! Ирландияга эркин тўп тайинланди.

Болгарлар жамоасига жарима тўпи тайинлангач, ғазабланган яркироқ қовоғарилар галаси каби ҳавога кўтарилган непречёмлар зудлик билан бир-бирига отилганча: «ҲА-ҲА-ҲА» сўзларини ҳосил қилишди. Майдоннинг нариги томонидаги вейлалар оёққа туриб, сочларини жаҳл ила силтаганча, ракс туша бошладилар.

Гарри ва Уэслиларнинг ўғил болалари шу заҳоти бармоқларини қулоқларига тикиб олишди. Бундай қилмаган Гермiona сал ўтгач, Гаррининг енгидан тортиб, ўзига қаратди ва бармоғини қулоғидан суғуриб чиқариб:

- Ҳакам томон қараб қўй! - деб, хиринглади.

Гарри ўйин майдонига қараб, Ҳасан Мустафонинг ғалати қилиқларини кўрди. Мисрлик ҳакам ерга, раксга тушаётган вейлалар рўпарасига тушиб олиб, мушакчаларини ўйнатганча, узун мўйловини виқор-ла силамоқда.

- Шуниси етмай турган эди! - эшитилди Шульманнинг масхараомуз шарҳи, - Ҳакамнинг юзига бир тарсаки уриб қўядиган одам борми?

Икки қулоғига икки қўлининг бармоқларини тикиб олган сехрошифокорлардан бири ўйин майдонига югуриб чиқиб, қўллари банд бўлгани учун бўлса керак, ўнг оёғи билан ҳакамнинг човига қараб чунонам тепдики, жони оғриган Мустафо шу заҳоти ўзига келиб қолди. Гарри омниокуляр орқали хижолатда қолган ҳакамнинг бир қўлини човида тутганча, вейлаларга кичкирганини кўрди. Вейлалар ракс тушишдан тўхташди-ю, кишининг жиғига тегадиган қиёфаларини сақлаб қолишди.

- Агар адашмасам, - боз янгради Шульманнинг шарҳи, - Мустафо Болгария жамоасини қўллаб-қувватлаш гуруҳини ўйин майдонидан чиқариб юбормоқчи шекилли! Ие, ана холос! Унақасини ҳали кўрмаган эдик... О, бунинг охири бахайр бўлмади чоғи...

Айнан шундай бўлди ҳам: болгарларнинг Уриб қайтарувчилари Волков билан Вулчанов Мустафонинг икки ёнига келиб қўниб, маънодор имо-ишоралар ила непречёмлар томон кўрсатганча, жон аччиғи билан мубоҳаса қила бошлашди. Шод-хуррам непречёмлар эса ўз навбатида, «ҲИ-ҲИ-ҲИ» сўзларини ҳосил қилиди. Бироқ болгарларнинг важ-бахонаси Мустафога етарли бўлмади чоғи. У бармоқларини юкорига ўқтаб, Уриб қайтарувчилар ҳавога кўтарилишини ва ўз иши билан шуғулланишини талаб қилган бўлди. Болгарлар унинг талабини рад этишгач эса икки маротаба қисқа хуштак чалди.

- Икки маротаба жарима тўп улоқтирилади! - кичқирди Шульман.

Болгария жамоасининг ғазабланган мухлислари бўкириб юборишди.

- Жаноб Волков билан Вулчанов эса ўз супургиларини эгарлаб олишса яхши бўлар эди, - шарҳини давом этди Шульман, - Ҳа... улар айнан шундай қилишди ҳам... Кваффл Тройда... Ўйин мисли қўрилмаган шафкатсизлик руҳини касб этди. Иккала томон Уриб

қайтарувчилари, айниқса, Волков билан Вулчанов раҳм-шафқат деган тушунчани унутиб, қўлларидаги клюшкалари билан Тажовузкорларни савалашяпти-ми, рақиб ўйинчилариними, фаркига бормай қўйишди. Димитров эса қўлида Кваффлини ушлаб олган Моран томон ташланиб, уни супургидан кулатиб юборишига бир баҳя қолди.

- Ўйин қоидаси бузилди! - баралла қичқиришди яшин тўлқин сингари бир вақтда оёққа қалқиган Ирландия жамоасининг мухлислари.

- Ўйин қоидаси бузилди! - акс-садо каби янгради Людо Шульманнинг сеҳр қўлланилиб қучайтирилган овози, - Димитров Моранни туртиб юборди. Қасддан амалга оширилган тўқнашув. Афтидан ҳакам яна бир бор эркин тўп тайинлайди. Ҳа, худди шундай, хуштак чалинди!

Непречёмлар боз ҳавога кўтарилди. Бу сафар улар қўл шаклини ясаб, вейлаларга ниҳоятда беадаб ишора кўрсатишди. Махлуклар ўртасида қиёмат-қойим кўтарилди. Вейлаларнинг ғазаби қайнаб, ўзларини идора қилмай қолишди. Улар ўйин майдонининг четида жанговар марралар эгаллаб, непречёмларга қарата ҳовуч-ҳовуч олов ота бошлашди. Омниокуляр орқали кузатиб турган Гарри айна пайтда вейлалар энди сохибжамол аёллар эмас, аксинча, юзлари чўзилиб, бошлари даҳшатли қушлар бошига ўхшаб қолганини, башараларида мудҳиш тумшук, елкаларида эса тангачали қанотлар ўсиб чиққанини кўрди.

- Ана кўрдингиз-ми, болалар, - қичқирди мистер Уэсли, - Нафақат ташқи, балки ички гўзалликка ҳам эътибор қаратмоқ лозим!

Ўйин майдони сеҳргарлик вазирлиги вакилларига тўлиб-тошди. Улар вейлалар билан непречёмларни ажратишга уринишди-ю, барча хатти-ҳаракатлари зое кетди. Ҳавода юзага келган вазият эса бундан қолишмади. Гарри омниокулярини у ёқ, бу ёқ буриб, ўқ тезлигидай қўлдан-қўлга ўтаётган Кваффлини кузатишга улгурмас эди...

- Левски - Димитров - Моран - Трой - Муллет - Иванова - яна Моран - ГОЛ!!! МОРАН ҲАЛҚАНИ ЗАБТ ЭТДИ.

Бироқ вейлаларнинг қичқиришлари, вазирлик вакиллариининг сеҳрли таёқчаларидан берилган залплар ва болгар мухлисларнинг дарғазаб ўқиришлари ирланд мухлисларининг қувончли қичқирикларини босиб юборди. Ўйин давом этди. Левскининг қўлидаги Кваффл Димитровга ўтди...

Ирландларнинг Уриб қайтарувчиси Квигли қулоч очиб, бор кучини ишга солганча ёнидан учиб ўтаётган Тажовузкорга зарб бериб, уни Крум томон йўллади. Болгарлар жамоасининг Сайёди чап беришга уринди-ю, кеч бўлди. Тўп унинг юзига бориб солди.

Ўйингоҳдаги жамики томошабинлар баралла инграб юборишди. Аъзойи-бадани қонга беланган Крумнинг бурни сингани аниқ, лекин хуштак чалинмади. Вейлалардан бири ҳакамга қарата отган бир ҳовуч оловдан супургиси ёниб кетган Хасан Мустафо ўзи билан ўзи овора.

Крумнинг яраланганига ҳеч ким эътибор қаратмаётгани Гаррини ташвишга солди. Майли, Гарри Ирландия мухлиси бўлсин, бироқ ушбу ўйин майдонидаги барча ўйинчилар орасида Крум зўр ўйинчи эканлигини тан олади. Рон ҳам худди шу фикрда.

- Тайм-аут! Ахир у шу аҳволда ўйнай олмайди-ку... - қичқирди Рон.

- Қаранг! Линчга қаранг! - бақирди Гарри.

Ирландия жамоасининг Сайёди қутилмаганда тикка пастга қараб шўнғиди. Бу Каззобскийнинг фириби эмаслигига Гарри шубҳа қилмади. Бу чиндан ҳам...

- У Тилла чакқонни кўриб қолди! - қичқирди Гарри, - У кўриб қолди! Қаранглар, пастлашини қаранглар!...

Афтидан томошабинларнинг ярми нима бўлаётганини идрок этган. Ирландия жамоасининг мухлислари яшин тўлқин ҳосил қилганча, ўз Сайёдига далда бермоқда...

Аммо Линчнинг ортидан Крум қувиб келмоқда. Ҳар томон қон томчилари сачраётганини кўрган Гарри, Крумнинг қаёққа учаётганини қаердан билишини ҳеч тушуна олмади. Нима қилганда ҳам Крум Линчга етиб олиб, энди иккаласи теппа-тенг пастламоқда...

- Иккаласининг ҳам абжағи чиқади! - чийиллади Гермiona.

- Бўлмаган гап! - ўқирди Рон.

- Линчнинг абжағи чиқиб кетади! - бақирди Гарри.
 Гарри шу бугун иккинчи бор ҳақ бўлиб чиқди. Линч ерга жуда қаттиқ урилди ва шу заҳоти дарғазаб вейлалар хужумига мубтало бўлиб кетди.

- Қани, Тилла чаккон қани? - қичқириб сўради Чарли.
 - Унда, Крумда! Ўйин тугади! - чириллади Гарри.

Крумнинг кизил коржомаси бурнидан оққан қондан ялтираб кетган. Бироқ у ҳавога осон кўтарилиб, тилла нур таралиб турган ғолибона муштини боши узра баланд кўтарди. Ҳеч нарсани тушунмай қолган томошабинлар устидаги тоштахтада «БОЛГАРИЯ: 160, ИРЛАНДИЯ: 170» ёзуви пайдо бўлди. Шундан сўнг, Ирландия квидиш жамоасининг мухлислари орасида аста секин, худди улкан реактив самолёт ҳавога кўтарилаётгани каби қувончли ғовур-ғувур кўтарилиб, ниҳоят завққа тўлиб-тошган наърага айланиб кетди.

- ИРЛАНДЛАР ЮТДИ! - бақириб юборди шарҳловчи Шульман, ўйиннинг бу тарзда яқун топганидан ўзи ҳам гангиб қолиб, - КРУМ ТИЛЛА ЧАҚҚОННИ ТУТИБ ОЛДИ, АММО ИРЛАНДЛАР ҒАЛАБА ҚОЗОНДИ! О, Мукаддас фалак, бундай бўлишини ким... билибди... дейсиз!...

- Нимага Тилла чакконни тутиб олади? - инграб юборди Рон, қўлларини боши узра кўтариб, қарсақ урар экан, - Ирландларнинг бир юз эллик очкоси бўла туриб, негадир ўйинни тугатди-қўйди. Ҳа, аҳмоқ!

- Улар ҳеч қачон ирландларга ета олмасликларини тушуниб етди, - деди Гарри баланд қичқириб, - Ирланд Овчилари ниҳоятда кучли ўйинчилар... Шу боис ҳам у ўйинни ўз нуктаи назаридан келиб чиққан ҳолда яқунлади. Бор гап шу...

- У жуда жасур йигит экан, а? - деди Гермiona ложа панжарасидан пастга қараб. Крумнинг ерга қўнгани, сеҳрошифокорлар бир-бири билан олишаётган вейлалар ва непречёмлар орасидан ўзига базўр йўл очиб, Крум томон югуришаётганини кўрган кизалоқ:

- Қаранглар, нимага ўхшаб қолганини, - деб қўйди.

Омниокулярини кўзига келтирган Гарри, сон-саноксиз непречёмларнинг ўйин майдони узра елиб-югураётгани туфайли пастда нима бўлаётганини илғай олмади. Шундай бўлса ҳам у омниокуляр объективини сеҳрошифокорлар ўраб олган Крумга йўллашга муваффақ бўлди. Одатдагидан ҳам дарғазаб Крум юзини қондан тозалашга имкон бермаяпти. Унинг атрофидаги жамоа ранжиган қиёфа касб этганча, бош силтаяпти. Сал нарида непречёмлар сочаётган тилла ёмғир остида бахтиёр ирландлар рақс тушяпти. Намойишгоҳлардаги Ирландия жамоасининг мухлислари байроқ силкитиб, ўз миллий мадҳияларини янгратади. Вейлалар эса гарчи домангир қиёфа касб этишган бўлса-да, боз сохибжамол аёлларга айланиб қолишди.

- Нима қилганда ҳам, биз мардларча олишдик, - деди кимдир соф инглиз тилида. Гарри орқага қараб, ушбу сўзларни Болгария сеҳргарлик вазири айтганини англади.

- Ах, сиз инглиз тилини билар экансиз-да, - эътироз билдирди Фуж, - Нега бўлмасам куни бўйи мени қийшанглашга мажбур қилдингиз.

- Жуда қизиқ кўринар эканда, - елка қисди болгарлар вазири.

- Мухтарам хонимлар ва жаноблар! Ирландия терма жамоаси ўзининг қўллаб-қувватлаш гуруҳи қуршовида ўйин майдони узра иззат-икром доираси бўйлаб учар экан, - эълон қилди Шульман, - Марҳамат қилиб Мўътабар Ложага эътибор қаратинг, ЖАҲОН КУБОГИ!!!

Бирдан Мўътабар Ложа сеҳрли тарзда оппоқ бўлиб ёришиб, Гаррининг кўзлари қамашиб кетди. Энди томошабинлар ложа ичини кўра олишлари мумкин. Кўзларини қисиб олган Гарри икки нафар харсиллаб қолган сеҳргар олтин Кубок жойланган яшиқни ложага олиб чиқишганини кўрди. Сеҳргарлар Кубокни куни билан ҳеч қандай заруратсиз имо-ишора тилида мулоқот қилишга мажбур қилишганидан халигача хафа бўлиб турган Корнелиус Фужга узатишди.

- Келинлар, дастлаб бой берган шонли Болгария терма жамоасини олқишлайлик! - қичқирди Шульман.

Зинапоядан Мўътабар Ложага етти нафар мағлуб болгар ўйинчилари кўтарилди. Улар дастлаб ўз вазирлари, сўнг Фуж билан кўл сиқишар экан, Шульман исмларини эълон қилиб борди. Сафнинг охирида келаётган Крумнинг афти-ангорига қараб бўлмади. Қонга беланган юзидаги қора кўзлари дарғазаб ярқирамоқда. У ҳамон Тилла чаққонни кўлидан чиқаргани йўқ. Крум ерда ўзини унчалик ишончли тутмайди чоғи, хаёлдан ўтказди Гарри. Елкалари суйри бўлиб, ўрдакка ўхшаб юрар экан. Исми эълон қилинганида эса бутун ўйингоҳ кулокни қар қилиб юборгудай даражада Крумни олқишлаб, оёққа турди. Шундан сўнг, Мўътабар Ложага Ирландия терма жамоаси кўтарилди. Эйдан Линччи Моран билан Канноли суяб олган. Иккинчи зарба-ю, вейлалар хужумининг оқибати яққол кўриниб турибди. Линч батамом гаранг бўлиб қолган, нигоҳининг фокусига эса путур етган. Шундай бўлса ҳам, Трой билан Квигли намоёишгоҳларни гумбурлатганча Кубокни баланд кўтаришганини кўриб, кулиб қўйди.

Нихоят, Ирландия терма жамоаси ўз супургиларини эгарлаганча (Эйдан Линч Коннолининг ортидан, унинг белидан тутиб, бемаъни иршайганча), ўйин майдони узра яна бир бор иззат-икром доираси бўйлаб учиб кетгач, Шульман сеҳрли таёқчасини чиқариб, ўз томоғи томон бир силтади-да:

- Квиетус! - деб қўйди.

Сўнг атрофдаги одамларга қараб, хириллаган овоз билан:

- Бу ўйинни йиллар оша эслаб юришади. Кутилмаган якун. Эссиз... яна бироз давом этмади-да...

Фред билан Жорж ўз креслоларининг суюнчиқларидан ошиб ўтиб, Людо Шульманнинг ёнида кенг табассум-ла, қўлларини узатиб туришди.

- Ах, ҳа-я... Хўш, неча пул беришим керак сизларга?

IX БОБ.

АЖАЛ БЕЛГИСИ

Тўқ қизил гилам тўшалган зинапоядан тушишар экан, мистер Уэсли эгизаклар Фред билан Жоржга ёлворгандай мурожаат қилди:

- Пулга ўйнаганингизни онангизга асло айта кўрманг.

- Хавотир бўлманг, дада, - жавоб қайтарди кайфияти шод-хуррам Фред, - Ушбу пул ҳисобига улкан режаларимизни амалга оширмақчимиз. Шундай экан, унинг мусодара қилинишини асло истамаймиз.

Мистер Уэсли эгизаклар болаларининг улкан режалари билан қизиқиб кўрмақчи бўлди-ю, фикр юритиб кўргач, билишни ҳам истамасликка аҳд қилди.

Тез орада Гарри, Гермiona ва Уэслилар аста-секин ўйингоҳни тарк этиб чиқаётган халойиқ оқимига қўшилганча, фонуслар ёритиб турган ўрмон сўкмоғи бўйлаб лагерь томон йўл олишди. Қўлларига чирок ушлаб олган неперечёмлар одамлар боши узра қувонч-ла хиринглаб изғиб юришибди. Атрофда шовқин-сурон тинмагани сабабли бўлса керак, чодирга етиб келган саёҳатчиларнинг уйқуси келмади. Шу боис мистер Уэсли бир чашкадан қахва дамлаб ичишга рози бўлди. Улар хозиргина кўриб қайтишган ўйинни вақтичоғлик билан муҳокама қила бошлашди. Мистер Уэсли билан Чарлининг ўртасида ўйин давомида юз берган олишув мавзусига доир ихтилоф юзага келди. Кичкина стол ёнида ухлаб қолган Жинна иссиқ шоколадни полга тўкиб юборганидан сўнггина, мистер Уэсли мунозараларга чек қўйиб, зудлик билан уйкуга ётишни талаб қилди. Гермiona билан Жинна қизлар учун тикилган кўшни чодирга кириб кетишди. Гарри ва қолган Уэслилар эса пижамаларини кийиб, кўрпага бурқанди. Чодирли лагернинг нариги томонидаги одамлар ҳалигача қўшиқ куйлашмоқда. Кимдир ниманидир қаттиқ ургани боис ғалати зарба товуши ҳавода акс садо бериб эшитилди.

- Навбатчиликда бўлмаганимнинг ўзи мен учун катта бахт, - ғудуллади уйқусираган мистер Уэсли, - Айниқса ирландлардан байрам қилишни бас қилишни талаб этадиган навбатчилар ўрнида бўлишни мутлақо истамаган бўлар эдим.

Икковлон ўртоқ икки қаватли каравотни эгаллашган. Устки каравотга жойлашган Гарри

чодирлар узра ахён-ахён учиб ўтаётган непречёмларнинг фонуси билар ёритилаётган брезент шифтга қараб ётди. Ҳозир у хаёлан Крумининг энг моҳирона ҳаракатларини такрорлаб, ўзининг «Чакмок» русумли супургисини эгарлаганча, Каззобскийнинг фириби усулини бажариб кўришни истади. Негадир турли туман ҳаракатчан чизмалар муаллифи Оливер Древ ушбу усул ҳақида алоҳида тўхталиб, унинг қандай амалга оширилишини ҳеч тушунтириб ўтмаган экан... Гарри эгнига фамилияси ёзилган коржомо кийиб олганини фараз қилиб, ўйин шарҳловчиси Людо Шульманнинг бутун ўйингоҳни бошига кўтариб: «Энди эса қарши олинг, майдонда... Гарриииии Поттеееееер!», қичқириғига жавобан юз минг томошабин наъра тортиб юборганини тасаввур этиб кўрди.

Ухлаб қолишга улгурган-улгурмаганини бола англай олмади. Эҳтимол Крум сингари учиб юриш билан боғлиқ хаёллар тушга уланиб кетгандир, билмайди. Аммо мистер Уэслининг кутилмаганда қичқирганини аниқ идрок этди.

- Уйғонинг! Рон, Гарри! Туринглар, тез бўлинг!

- Мабўлди? - ноаниқ гўнғирлади Гарри, боши билан брезент шифтни кўтарганча, кўрпасига кескин ўтириб.

Гарри чодирли шаҳарчада нимадир содир бўлганини англаб етди. Ташқарида янграётган шовқин энди мутлақо бошқача эшитилмоқда. Қувноқ қўшиқлар тинган бўлиб, атрофни қий-чув, ҳар томон югуриб юрган одамларнинг шовқин-сурони, оёқларининг дуқурлагани камраб олган.

Каравотдан сирпаниб тушган Гарри кийимига қўл узатган эди ҳам-ки, пижамаси устидан жинси шимини кияётган мистер Уэсли қичқирди:

- Йўқ, Гарри, вақт йўқ. Кийимингни олгин-да, кўчага чик, тез бўл!

Гарри айтилган ишни қилиб, кўчага отилди. Рон унинг изидан чиқди.

Ҳали ўчмаган бир нечта гулхан ёруғлигида одамлар ўрмон томонга югураётганини кўрди.

Халойиқ артиллерия куролидан бажарилган ўт очиш амалига ўхшаш ғалати олов чакнатганча, дала бўйлаб яқинлашиб келаётган қандайдир ғалати нарсадан қочяпти. Маст одамларнинг аллақандай таҳқирловчи бақир-чақир ва қаҳқаҳа янграмоқда. Кўп ўтмай уларнинг хатти-ҳаракатларини ёритган яшил тусли ёруғлик чакнади.

Дала бўйлаб сеҳрли таёқчаларини юқорига кўтариб олганча, жипс саф тортган аллақандай сеҳргарлар гуруҳи ҳаракатланмоқда. Гарри кўзини қисиб олиб, ушбу сахнага диққат билан разм солди. Сеҳргарларнинг юзи кўринмайди. Сал ўтиб, Гарри, ушбу маст оломон бошларига қайтарма ёқа ташлаб олгани, юзларини эса ниқоб билан яширганини идрок этди. Оломон устида тўрт киши бесўнақай ҳолатда типирчилаб сузмоқда. Ниқоб такқан сеҳргарлар гўё кўғирчоқ ўйнатувчилар-у, ҳавода сузаётган одамлар сеҳрли таёқчалардан чиққан кўзга кўринмас арконлар воситасида ҳаракатланаётган кўғирчоқдай эди. Улардан икки нафари жуда ёш.

Марш юриб келаётган маст сеҳргарлар колоннасига янги ва янги сеҳргарлар бориб кўшилмоқда. Улар ниқоб такқанларни хандон отиб қарши олганча, қўлларидаги сеҳрли таёқчаларини ҳавода сузаётган таналарга ўқташди. Оломон сони борган сари ортиб, йўлидаги чодирларни учуриб ташламоқда. Қайсидир бири юришга ҳалал бераётган чодирларнинг бир жуфтини портлатиб юборди. Ўт кетган айрим чодирлар яқинида чорасиз кичкириклар янада баланд эшитилди.

Оломон гуриллаб ёнаётган чодир ёруғига яқин келгач, ҳавода сузаётган одамлар аниқ кўринди. Гарри, улардан бири қоровул мистер Робертс, қолганлар эса чамаси унинг рафикаси билан фарзандлари эканлигини англади. Марш иштирокчиларидан бири ўзининг сеҳрли таёқчаси воситасида миссис Робертсни оёғини осмондан келтириб айлантирди.

Аёлнинг тунги кўйлаги тушиб, ҳажмли панталонини очиб ташлади. Бечора аёл оёқларини ёпиб олишга уринар, ақлдан озган оломон эса кишининг нафратини кўзғатадиган даражада чирқирар ва миссис Робертсни очикдан-очик таҳқирлар эди.

Ердан ўн олти фут юқорида сузаётган кенжа болакай бирдан бизбизакдай айлана бошлади. Унинг кичкинагина жонсиз боши у ёқ, бу ёққа ожизона чайқалиб келмоқда.

- Жирканчлик, - пичирлади Рон, - Қандай жирканчлик...

Тунги кўйлак устидан пальто кияётган Гермiona билан Жинна, уларнинг кетидан эса мистер Уэсли етиб келишди. Ўғил болалар чодиридан эса тўлиқ кийинган, энглари шимарилган, кўлларига сеҳрли таёқчаларини ушлаб олган Билл, Чарли ва Перси чиқишди.

- Биз сеҳргарлик вазирлигига ёрдам беришимиз керак, - кичкирди мистер Уэсли энгини шимариб, - Сизлар эса бир-бирингиздан қолишмай ўрмонга қочинглар! Иш битгач мен ўзим сизларни қидириб топаман!

Билл, Чарли ва Перси яқинлашиб келаётган колонна томон югуриб кетишди. Мистер Уэсли уларнинг кетидан эргашди. Ҳамма ёқдан вазирлик вакиллари югуриб келиб, бир ерда қўшила бошлашди. Робертслар оиласини «кўтариб келаётган» оломон яқинлашмоқда.

- Кетдик, - деди Жиннанинг кўлидан ушлаб олган Фред.

Унинг кетидан эргашган Гарри, Рон, Гермiona ва Жорж ўрмон томон югуришди. Дарахтларга етиб олишгач, болалар орқага ўгирилишди. Робертслар оиласи остидаги оломон сони янада кўпайиб кетган. Вазирлик вакиллари қайтарма ёқа ташлаб олган сеҳргарлар ёнига, оломон ўртасига кириб боришга уринмоқда-ю, лекин уларнинг бу уринишлари осон кечмаяпти. Афтидан, вазирлик ходимлари афсун кўллашга кўрқишмоқда. Акс ҳолда Робертслар ерга кулаб тушиши мумкин.

Ўйингоҳ томон олиб борадиган йўлни ёритган ранг-баранг фонуслар аллақачон ўчган. Қоронғи ўрмон ичидаги одамлар дарахт пайпаслаб йўл қидиришмоқда. Муздай ҳавони болалар йиғиси, ваҳимали бақир-чақирлар титратмоқда. Юзи кўринмаган қандайдир одамлар Гаррини ҳар томон туртиб ўтишди. Сал ўтиб Роннинг оғриқдан бақирган овози эшитилди.

- Нима бўлди? - хавотирланиб сўради Гермiona.

Гарри кутилмаганда тўхтаб қолган Гермionaга бориб урилди.

- Қаердасан, Рон? - боз эшитилди Гермionанинг овози, - Вой, таёқчам бор-ку! Люмос! Гермionанинг таёқчаси ёришиб сўқмоқни ёритгач, ерда узала тушиб ётган Рон кўринди.

- Дарахт илдизига қоқилиб кетдим, - деди аччикланган Рон, оёққа турар экан.

- Ҳайрон қоладиган ери йўқ. Бундай туёқлар билан қоқилмай бўладими, - эшитилди кимнингдир чўзиб гапирган димоғдор овози.

Гарри, Рон ва Гермiona кескин орқага ўгирилиб, сал наридаги дарахтга бели билан суяниб олган Драко Малфойни кўришди. Кўлларини кўкрагига йиғиб олиб, хотиржам турганидан, лагерда бўлаётган ишларни кузатиб туриш Малфойга хуш ёқаётган кўринди.

Рон Малфойни шундай жойга жўнатди-ки, ўша жой миссис Уэслининг ёнида мутлақо тилга олинмаслиги аниқ.

Драконинг кўзлари сўниқ яркиради.

- Бу қанақа ибора бўлди, Уэсли? Агар анавини кўриб қолишларини истамас экансизлар, - деди у, Гермiona томон бош ирғиб, - Бу ердан тезроқ туёқларингни шикиллатинглар. Айни шу фурсатда лагер томондан гўё бомба портлаган каби товуш гумбурлаб, ёрқин яшил шуъла дарахтларни ёритиб юборди.

- Бу билан нима демокчисан? - дағдаға охангида сўради Гермiona.

- Грэнжер, улар магл овига чиқишган, - бепарво жавоб қайтарди Драко, - Сен ҳам ҳаммага трустикчангни кўрсатмоқчимисан? Хохласанг шу ерда тур... Биз эса сени томоша қилиб, мириқиб куламыз.

- Гермiona магл эмас, афсунгар қиз, - бақириб берди Гарри.

- Сенга қандай ёқса, шундай ҳисоблайвер, Поттер, - мурдор кулиб кўйди Малфой, - Агар улар маглваччаларнинг фаркига бормайди деб ўйласанг, шу ерда туравер.

«Маглвачча» сўзи сеҳргарлар насл-насабига мансуб бўлмаган афсунгар маъносини англатадиган ҳақорат сўзи эканлиги ҳаммага маълум.

- Оғзингга қараб гапир! - ўшқирди кўлини мушт қилиб туғиб олган Рон, Драко томон ҳаракатланиб.

- Тегма уни, Рон, - деди Гермiona Роннинг кўлидан ушлаб, - Нажасга тегмасанг,

сасимаиди.

Бошқа томондаги дарахтлар орасидан янада каттиқроқ портлаш товуши эшитилди. Яқин орада турган одамлар бақриб юборишди. Малфой эса аста хиринглаб қўйди.

- Шу қадар хуркак бўлишадими, а? - эринчоқлик билан ғижиниб гапирди у, - Ўйлашимча, дадаларинг сизларга бекиниб олишни буюрган, а? Ўзичи, ўзи қани? Маглчаларни кутқаргани кетди-ми?

- Сенинг ота-онанг-чи? - аччиқланди Гарри, - Қани улар? Никоб таққанлар орасидами? Малфой иршайиб турган башараси билан Гаррига юзланди.

- Хм... шундай бўлганда ҳам, Поттер, бу ҳақда сенга айтармидим?

- Э, қўйсаларинг-чи уни. Яхшиси юринглар, қолганларни қидириб топайлик.

- Грэнжер, барок бошингни эгиб юришни унутма, - хиринглаб қўйди Малфой.

- Кетдик, - такрорлади Гермиона Гарри билан Роннинг қўлидан тортиб.

- Онт ичиб айтаман-ки, унинг отаси никоб таққанлар орасида юрибди! - кичкирди қизишиб кетган Рон.

- Жуда соз, демак ҳозир уни вазирлик ходимлари қўлга олишади! - деди юракдан Гермиона, - Қолганлар қаёққа кетиб қолишди экан?

Гарчи сўқмоқда кўп одамлар йиғилиб, лагерда бўлаётган ишларни асабий ҳолатда кузатиб турган бўлса-да, улар орасида эгизаклар ҳам, Жинна ҳам йўқ.

Сал нарида нимадир ҳақида қизгин гаплашиб турган, эгниларига пижама кийган ўспиринлар тўдаси кўринди. Улар Гарри, Рон ва Гермионани кўришгач, қўнғироқ сочлари қалин ўсган қизалоклардан бири ўгирилиб, тез сўради:

- Ou est Madame Maxime? Nous l'avons perdue...

- Э-э-э... нима? - тушунмади Рон.

- О... - қизалок тескари ўгирилди.

Учовлон тўда ёнидан ўтиб кетаётган қизалокнинг:

- 'Огвағц, - деганини эшитиб қолди.

- Бэльстэк, - ғудуллади Гермиона.

- Нима? - тушунмади Гарри.

- Улар «Бэльстэк»дан шекилли, - деди Гермиона, - «Бэльстэк» сеҳр-жоду академияси... ўша академия тўғрисида «Европадаги сеҳргарлик мактабларининг нуфузи» китобида ўқиган эдим...

- А... ҳа... албатта... - деди иккиланиб Гарри.

- Фред билан Жорж бу қадар узоққа кетиб қолиши мумкин эмас, - деди Рон.

У сеҳрли таёқчасини қўлига олиб ёғду чиқарганча, қоронғиликка тикилди. Гарри ҳам ўз таёқчасини олиш учун чўнтак титкилаб, омниокуляридан бошқа нарса топа олмади.

- О, йўқ... Сеҳрли таёқчамни йўқотиб қўйганга ўхшайман!

- Ҳазиллашяпсан-ми?

Рон билан Гермиона атрофни ёритиш учун таёқчаларини баланд кўтаришди. Гарри ерни пайпаслаб, таёқчасини топа олмади.

- Чодирда қолгандир? - тахмин қилди Рон.

- Балки югураётганинда чўнтагиндан тушиб қолгандир? - хавотирланди Гермиона.

- Ҳа... Эхтимол, - маънос тортди Гарри.

Сеҳргарлар оламида у ҳеч қачон ўз таёқчасини ёнидан қўймаган. Мудҳиш вазият қарор топган айни вазиятда эса таёқчасиз қолган Гарри ўзини ниҳоятда заиф ҳис этди.

Бирдан нимадир шитирлаб, учаласини сескантириб юборди. Яқин орадаги буталар орасидан уй эльфи Винки кучаниб чиқиб келди. У қандайдир ғалати тарзда, гўё аллақандай кўринмас киши унинг этагидан маҳкам ушлаб олиб, олға одимлашига монелик қилаётгандай ниҳоятда қийин юрмоқда.

- Ёмон сеҳргарлар! Кўпчилик! Одамлар ҳавога кўтарилган! Баланд кўтарилган! Винки яшириниб олиши керак! - бақирди эльф.

Винки худди кўринмас куч қаршилигини енгаётгандай зўриқиб, қарийб икки букилиб югурганча, сўқмоқнинг нариги томонидаги дарахтлар ортига ўтиб, кўздан ғойиб бўлди.

- Нимагадир эльф ғайритабиий югурди. Унга нима қилди экан? - кизикди Рон Винкининг ортидан қараб.

- Бас боғлашим мумкинки, у яшириниб олиш учун ўз соҳибидан ижозат сўрамаган, - деди беихтиёр Доббини эслаган Гарри.

Добби Малфойлар маъқул деб топмайдиган бирон-бир иш қилиб қўйган бўлса, аллақандай ички куч уни ҳар сафар ўзини ўзи жазолашга мажбур қилар эди.

- Уй эльфларининг меҳнат шароитлари ниҳоятда ёмон эканлигини биласизми?! Ҳаёт эмас қуликнинг ўзгинаси-я! - аччиқ қилди Гермiona, - Мана, гапимнинг исботи сифатида сизга ҳаётини мисол. Винки баландликдан қўрқиниб кўра-била туриб, анави мистер Сгорбс бечора элфни намойишгоҳнинг энг юқори ложасига юборди. Даҳшатга тушган ожиз элф юраги ёрилиб, ўлиб қолишига сал қолди. Бу ҳам камлик қилгандай, ўша мистер Сгорбс, теваарак-атрофда чодирлар портлаётганига қарамай, қочиб кетмаслиги учун ўз қулини сеҳрлаб қўйганга ўхшайди! Нима учун ҳеч ким элфлар манфаати йўлида бирон-бир чора қўрмапти?

- Ахир уй элфлари ўз турмушлари, кечириётган ҳаёт тарзидан мамнун бўлиб, нолишмаяпти-ку, - эътироз билдирди Рон, - Анави кампир Винки ложада ўтирган жойида «Уй элфларига дам олиш мумкин эмас» деганини эса ўзинг эшитдинг. Соҳиби идора қилаётгани унга ёқади...

- Йўқ, Рон, - кизишиб кетди Гермiona, - Бундай ҳолатлар айнан сендай фикр юритадиган, бирон-бир чора қўришга эрингани учун ҳам пойдевори чириб кетган, адолатсиз тизимни қўллаб-қувватлайдиган кишилар туфайлигина юзага келади...
Ўрмон четида яна нимадир портлаб кетди.

- Юринглар, бу ерлардан нари кетайлик, - таклиф киритди Рон.

Гарри Роннинг Гермionaга кўз кирини ташлаб қўйганини пайқаб қолди. Эҳтимол Малфойнинг сўзларида оз бўлса ҳам ҳақиқат бордир. Балки чиндан ҳам бу ерда Гермionaга нисбатан хавф туғилиши мумкиндир. Улар жадал одимлай бошлашди. Гарри ёнида таёқчаси йўқлигини билса-да, чиқмаган жондан умид деганларидай, юрган йўлида чўнтақларини яна бир бор титкилаб чиқди.

Сўқмоқ бўйлаб юрган болалар, Фред, Жорж ва Жиннани кўриб қолиш илинжида олазарак бўлиб, ўрмон ичкарасига кириб кетди. Учовлон, афтидан ўйинда ютиб олинган шекилли, бир қоп тилла устида ғивирлаб, хандон отаётган гоблинлар тўдаси ёнидан ўтди. Лагерда бўлаётган ходисалар гоблинларнинг парвойига ҳам келгани йўқ. Яна бир оз юриб кумуш тусда ёритилган жойга келиб қолишди. Дарахтлар ортидаги яланглиқда баланд бўйли учта соҳибжамол вейла бир-бирига гап бермаган уч нафар ёш сеҳргар йигит даврасида турибди.

- Менинг йиллик даромадим тилла галлеонларнинг юз қопини ташкил этади, - кичкирдди йигитлардан бири, - Чунки мен хавфли хайвонларни йўқ қилиш қўмитасида аждар саллохи бўлиб ишлайман

- Ёлғон гапирма! - ўқирди бошқа бири, - Сен «Тешиқ қозон» майхонасининг идиш-товок ювувчиси бўлиб ишлайсан. Мана мен эса қонхўр овчиси бўлиб ишлайман. Бугунги кунга келиб тўксонинчи...

Вейлалар танасидан таралаётган кумуш тусли шуъла хира бўлса ҳам юзидаги ҳуснбузарлари аниқ кўриниб турган учинчи йигит шу заҳоти шеригининг гапини бўлди:

- Мен эса тез орада энг ёш сеҳргарлик вазири бўламан, эшитдингиз-ми?!

Гарри кулиб юборди. У уч қаватли «Тунги рицарь» автобусининг чиптачаси, юзини бўжама босган Стэн Кўрикчини таниди. Бу ҳақда Ронга айтмоқчи бўлиб орқасига ўгирилган эди ҳам-ки, ўртоғининг ақли паст қиёфасига рўбару бўлди. Ҳаёл ўтмай Рон ҳам кичкириб юборди:

- Мен сизларга Муштарийгача учиб борса бўладиган супурги ихтиро қилганимни айтдим-ми?

- Ўзингни идора қилиб олсанг-чи! - деди Гермiona.

Рон қандай ахволга тушиб қолганлигини идрок этган Гарри билан Гермiona уни қўлтиғидан тутиб, вейлаларга тескари ўгирганча, тез нари тортиб кетишди. Хушторлар

билан вейлаларнинг овози эшитилмай қолганда болалар ўрмоннинг қоқ ўртасига келиб қолишганини англаб етишди.

- Шу ерда туриб кутганимиз маъқул, - деди Гарри атрофга разм солиб, - Бир миля нарида биров келаётган бўлса, аниқ эшитилади.

У ҳали гапини тугатмай дарахтлар орасидан Шульман чиқиб келди.

Иккита сеҳрли таёқча таратаётган ёруғлик хира бўлса ҳам, Людонинг қиёфасида катта ўзгаришлар юз бергани кўриниб турибди. Энди у худди оёғи остига пружина маҳкамлангандай юрмас, кайфияти тушган, юзидан қон қочиб, қандайдир зўриққан холатда эди.

- Ким бор бу ерда? - сўради у, кўзларини пирпиратганча, болаларнинг юзига термилиб, - Ёлғиз ўзингиз нима қиляпсиз бу ерда?

Людонинг саволидан ҳайрон бўлган болалар бир-бирига қараб қўйишди.

- Ахир... лагерда тўс-тўполон кўтарилган-ку, ҳамма ёқ вайрон қилиняпти, - тушунтирган бўлди Рон.

Шульман бакрайиб қолди.

- Нима?!

- Чодирли лагерда... аллақандай сеҳргарлар магл оилани қийнашяпти...

Шульман чангитиб сўқинди.

- Жин урсин уларни, - деди у бирон-бир маъно уқиш қийин бўлган қиёфа касб этиб.

Шундан сўнг қарс этиб товуш чиқарган Шульман ҳавода даф бўлди.

- Дунёбеҳабар қолганга ўхшайди, - кошини чимирди Гермiona.

- Нима қилганда ҳам, бир вақтлар у тенги йўқ Уриб қайтарувчи бўлган, - деди қуруқ майса қоплаган ялангликка ўтган Рон дарахт остига ўтириб, - У ўйнаган даврда «Обормут арилари» жамоаси лига биринчилигини кетма-кет уч маротаба қўлга киритган.

У чўнтагидан Крумнинг митти коматини чиқариб ерга қўйди-да, атрофда сайр қилиб юришини томоша қилиб ўтирди. Митти комат ҳақиқий Крумга ўхшаб маймоқланиб, елкаларини ён томон ташлаб юрди. Унинг ерда юриши учала томошабинга супургида учганидай кучли таъсир кўрсатмади.

Гарри теварак-атрофга қулоқ тутди. Шовкин йўқ, ҳамма ёқ жимжит. Тўполон тинганга ўхшайди.

- Бизникилардан ҳеч қайси бирига шикаст етмаган, деб умид қиламан, - деди Гермiona бироздан сўнг.

- Хавотирланма, ҳеч кимга ҳеч нарса қилмаган, - тинчлантирди Рон.

Гарри Роннинг ёнига ўтириб, митти Крумнинг хазон устига эгилаётганини томоша қилди.

- Даданг Люциус Малфойни тутиб олган бўлса, а, - деди у орзу-хавасга тўлган охангда, У доимо Малфойни бирон-бир жиноят устида ушлаб олишни орзу қилишини гапириб юради.

- Ҳа, агар дадам ўша орзусига етадиган бўлса, гапимга ишонаверинг, Драконинг жирканч турқидаги мурдор табассум ҳам барҳам топади.

- Бечора магллар, - хавотирланди Гермiona, - Уларни ерга эҳтиёт қилиб туширишга эришилмаса нима бўлади?

- Эришилади, эришилади, - ишонтирди Рон, - Бирон-бир усул албатта топилади.

- Атрофда вазирликнинг тумонат вакиллари бўла туриб бундай қабих ишга қўл уриш жинниликнинг ўзгинаси-ку! - хитоб қилди Гермiona, - Айтмоқчиман-ки, қандай қилиб жазосиз қолишга умид қилишлари мумкин? Нима деб ўйлайсиз, улар қўп ичиб юборишган-ми ёки шунчаки...

У гапини тўхтатиб, елка узра ортга қаради. Гарри билан Рон ҳам тез ўша томонга ўгирилди. Орқа томондаги ялангликда худди кимдир изғиб юргандай туюлди. Болалар тек қотишиб, журъатсиз босилаётган қадам товушига қулоқ тутишди. Бирдан товуш тиниб қолди.

- Ҳой, ким у? - қичқирди Гарри.

Ҳеч ким жавоб қайтармади. Гарри ўрнидан туриб, дарахтлар ортига қаради. У ер қоронғи

бўлиб, ҳеч нарса кўринмаса-да, кимдир борлиги сезилиб турибди.

- Ким бор? - сўради Гарри.

Дафъатан сукунатни оҳанги хотиржам, қандайдир нотаниш овоз бузди. Кимнингдир афсун ўқиётгани эшитилди.

- МОРСМОРДРЕ!

Гарри қоронғиликка термилиб, афсун ўқиган кишини кўрмоқчи бўлди. Кутилмаганда аллақандай улкан, яшил тусли, ялтироқ нарса зулмат ичида ҳосил бўлиб, дарахтлар орасидан тикка осмонга кўтарилди.

- Бу қанақа?... - хириллади ўрнидан сапчиб туриб, юкорига қараган Рон.

Дастлабки бир неча сония давомида Гарри ҳосил бўлган ушбу нарсага непречёмлар томонидан яратилган яна бирор-бир шакл бўлса керак деган ҳаёлда қаради. Бироқ кўп ўтмай бу шакл зумрад юлдузчалардан ташкил топган, оғзидан тилга ўхшаб илон чиқаётган ниҳоятда катта бош суяк тасвири эканлигини идрок этди. Хира яшил тусли парда билан қопланаётган бош суяги тобора баланд кўтарилиб, қоп-қоронғи осмонда янги бурж каби шакллана бошлади.

Ўрмонда дафъатан бакир-чакир кўтарилиб кетди. Бундай ҳолат нима учун рўй берганлигини Гарри тушуниб етмади-ю, лекин у айни пайтда одамнинг ниҳоятда юкорига кўтарилган ва энди мудҳиш неон реклама сингари ўрмонни ёритиб турган бош суяги кутилмаганда пайдо бўлгани ягона сабаб бўлиши мумкин деган ҳаёлга борди. Гарри ҳамон қоронғиликка, бош суяк шаклини яратган кимсани кўриш илинжида термилар эди.

- Ким бор? - боз сўради у.

- Гарри, тезроқ, қочдик бу ердан!

Гермиона Гаррининг куртқасини орқа томондан ушлаб тортди.

- Тинчликми, нима гап?

Гарри Гермионанинг оқариб кетган юзини кўриб таажжубланди.

- Гарри, ахир бу Ажал белгиси, Ўзинг-Биласан-Кимнинг тимсоли-ку! - ингради Гермиона, бор кучи билан Гаррини тортиб.

- Вольдемортнинг тимсолими?

- Гарри, тезроқ!

Гарри ўртоқларига юзланди. Рон Крумнинг митти қоматини қўлига олгач, учовлон яланглик бўйлаб югуриб кетди. Бироқ улар бир неча қадам қўйишга улгурмай навбатма-навбат эшитилган бўғиқ қарсак товушлари ҳавода кам деганда йигирма нафар сеҳргар пайдо бўлиб, болаларни қуршовга олганидан далолат берди.

Гарри ўз ўқи атрофида бизбизакдай гир айланиб, бир оннинг ўзида жамики сеҳргарлар ўз сеҳрли таёқчаларини шай ҳолатда, Рон ва Гермиона уччаласига ўқтаб турганини англаб етди ва ғайриихтиёрий равишда:

- ЭГИЛИНГ! - деб қичқирганча, ўртоқларининг қўлларидан ушлаб, ерга тортди.

- СТУПЕФАЙ! - баралла ўқирди йигирматача овоз.

Кетма-кет отилган яшинлар товланиб, кўзни қамаштириб юборди. Гарри худди яланглик узра кучли шамол эсгандек сочлари тўзғиб, тик бўлиб қолганини ҳис этди. Бошини озгина кўтариб, устида сеҳргарларнинг таёқчаларидан отилиб чиққанча бир-бирига ҳавода урилиб, дарахт таналаридан сапчиб, қоронғиликка кириб кетаётган қип-қизил ёруғлик залпларини кўрди.

- Бас қилинг! - янгради таниш овоз, - Тўхтанг! Бу менинг ўғлим!

Гаррининг сочлари ўз холига қайтди. У бошини баландроқ кўтариб, қаршисида турган сеҳргар қўлидаги таёқчасини туширганини, ётган ерида ағанаб олгач эса ўларча кўркиб кетган мистер Уэсли яқинлашиб келаётганини кўрди.

- Рон... Гарри... - эшитилди мистер Уэслининг титроқ овози, - Гермиона... аҳволингиз яхшими?

- Йўлдан қоч, Артур, - янгради муздай эшитилган кескин овоз.

Болалар ёнига вазирликнинг бошқа вакиллари билан бирга мистер Сгорбс яқинлашди. Гарри ўрнидан туриб, сеҳргарларга юзланди. Қаттиқ ғазабга келган мистер Сгорбсининг

вужуди таранг тортилган тор каби титрамоқда.

- Қайси бирингиз қилдингиз бу ишни? - ириллади у, нигоҳини бир боланинг юзидан бошқасининг юзига олиб ўтиб, - Ажал белгисини қайси бирингиз яратдингиз?

- Биз яратганимиз йўқ! - бақирди Гарри бош суяги томон имо қилиб.

- Биз умуман ҳеч нарса қилганимиз йўқ! - маъқуллади тирсагини ишқалаб, дадасига норози қараб турган Рон, - Нега бизга ҳамла қиласиз?

- Ёлғон гапирманг, сэр! - бақирди кўзлари косасидан чиқиб кетгудай бакрайиб, қўлидаги сеҳрли таёқчасини Рон томон ҳамон ўқтаб турган мистер Сгорбс, - Сиз жиноят содир этилган жойда қўлга олиндингиз!

- Барти, - пичирлади эгнига жун газламадан тайёрланган халат кийган афсунгар аёл, - Ахир булар бола-ку ҳали! Ажал белгисини яратишни исташган тақдирда ҳам қўлларидан келмайди...

- Белги қаердан чиқди? - тез гапга аралашди мистер Уэсли.

- Хў анави ердан, - титраб турган лаблари билан жавоб қайтарди Гермиона, афсун эшитилган товуш томон имо қилиб, - Анави дарахтлар ортида кимдир бор эди... У аллақандай сўз... афсунни бақириб, талаффуз этди...

- Демак ўша ерда туришган эди денг? - захарли оҳангда сўради мистер Сгорбс, чакчайган кўзларини Гермионага олиб ўтиб, - Афсун ўқишди, денг? Қаранг-а, яхши қиз, Ажал белгисини қандай яратиш кераклигини яхши билар экансиз-да...

Вазирлик вакилларидан бирортаси ҳам мистер Сгорбсдан фаркли ўларок Гарри, Рон ёки Гермиона бош суяк тасвирини ярата олишига ишонмади. Аксинча, Гермионанинг сўзларини эшитгач, улар қоп-қора бўлиб кўриниб турган дарахтлар томон юзланганча, сеҳрли таёқчаларини боз кўтарди.

- Кеч қолдик, - бош чайқади эгнига жун газлама халат кийган афсунгар аёл, - Улар ҳавода даф бўлишга улгуришган.

- Бўлиши мумкин эмас, - эътироз билдирди Седрикнинг отаси, қўнғир-чўтка соқолли Амос Диггори, - Биз отган Уриб йиқитувчи яшинлар ўша дарахтлар орасидан учиб ўтди... Бирортасига теккан бўлиши аниқ...

У таёқчасини олдинга узатди-да, қаддини ростлаганча, яланглик бўйлаб қоронғилик томон шаҳдам қадам ташлаб кетди.

- Эҳтиёт бўл, Амос! - баралла огоҳлантирди шериклардан бир нечаси.

Узоқлашиб бораётган кекса сеҳргарнинг кетидан қараб қолган Гермиона кафтини оғзига босиб олди. Бир неча сония ўтар-ўтмас, мистер Диггорининг кичкириғи эшитилди:

- Айтдим-ку! Мана, тегибди! Улардан бири қўлга тушди! Хушидан кетган! У... вой... жин урсин!...

- Тутдинг-ми? - ишонқирамай бақирди мистер Сгорбс, - Кимни қўлга олдинг? Ким экан у? Шох-шаббалар қарсиллагани, хазон шитирлагани, сўнг оғир қадам эшитилгач, яланглиқда кекса Диггори кўринди. У қўлида кимнингдир миттигина, дами чикмай қолган танасини кўтариб келяпти. Гарри ушбу таначага тога сифатида ўралган ошхона сочиғини дархол таниди. Мистер Диггори Винкини кўтариб олган.

У хушсиз уй эльфини мистер Сгорбснинг оёғи остига ётқизди. Турган жойида қилт этмай ўз эльфига бакрайиб қолган мистер Сгорбс чурқ этмади. Вазирлик ходимлари ҳам бир сўз демай, унинг бўздай оқариб кетган икки юзи-ю, ёниб турган кўзларига қараб қолишди. Ниҳоят мистер Сгорбс ўзига келди.

- Бўлиши мумкин эмас, - бош силтади у, - Бундай бўлиши мумкин эмас...

У мистер Диггорининг ёнидан шиддат билан ўтиб, Винки топилган жой томон ошиқди.

- Фойдаси йўқ, мистер Сгорбс, - кичкирди унинг кетидан кекса Диггори, - У ерда ҳеч ким йўқ.

Гапга ишонмаган мистер Сгорбс қоронғилик қаърига кириб кетиб, у ёқ бу ёқ юргани, буталар орасини очиб, барг шитирлатгани эшитилди.

- Ноқулай бўлди-да, - деди мистер Диггори беҳуш ётган митти танага маъюс қараб, - Барти Сгорбснинг уй эльфи... айтмоқчиман-ки...

- Қўйсанг-чи, Амос, - хотиржам жавоб қайтарди мистер Уэсли, - Бу ишни уй эльфи қилган демокчи эмассан-ку? Ажал белгиси махлуқотлар эмас сеҳргар одамлар яратадиган белги. Уни яратиш учун эса авваламбор сеҳрли таёқча керак.

- Тўғри, - бош ирғиди мистер Диггори, - Эльфнинг сеҳрли таёқчаси бўлган.

- Нима? - хайрон бўлди мистер Уэсли.

- Мана, кара, - деди мистер Диггори таёқчани кўрсатиб, - Қўлида ушлаб ётган экан. Демак бу, авваламбор, Сеҳрли таёқчалардан фойдаланиш кодексининг қўпол равишда бузилиши саналади. Табиатан инсон бўлмаган тирик жонзодларга эса ёнида сеҳрли таёқча олиб юриш, шу жумладан, ундан фойдаланиш қатъиян ман этилади.

Шу пайтда яна бир қарсақ товуши эшитилиб, мистер Уэслининг ёнида Людо Шульман пайдо бўлди. У хансираб, ҳеч нарсани идрок эта олмаётган башараси билан осмондаги ям-яшил бош суяк шаклига анграйди.

- Ажал белгиси! - пичирлаганча қичқирди у.

Сўнг шерикларига юзланиб, Винкини босиб олишга сал қолди.

- Ким яратди уни? Бирортасини ушладингиз-ми? Барти! Нима бўляпти бу ерда?

Мистер Сгорбс қуруқ қайтди. У халигача арвоҳдай оппок, қўллари ва тиш чўткасига ўхшаб кетадиган мўйлови ҳамон титрамоқда.

- Қаердан келяпсан, Барти? - тинчимади Шульман, - Нега ўйинда кўринмадинг? Винкинг жойингни банд қилиб ўтирган эди... Вой... турки хунук махлуқ-ей! - хайрон бўлди Шульман, оёғи остида ётган Винкига эндигина эътибор қаратиб, - Мана бунга нима қилди?

- Мен банд эдим, Людо, - базўр жавоб қайтарди мистер Сгорбс, - Эльфим эса Уриб йиқитувчи яшинининг зарбига дучор бўлди.

- Сизлар отган Уриб йиқитувчи зарбига дучор бўлди-ми? Қайси гуноҳи учун?...

Ана шундагина вазиятни идрок этган Шульманнинг юмалоқ юзи ёришиб кетди. У дастлаб юқорига, осмонда кўринаётган бош суяк шаклига, сўнг пастга, ерда узала ётган Винкига ва боз мистер Сгорбсга юзланди.

- Бўлиши мумкин эмас! - қичқириб юборди у, - Винки? Ажал белгисини? Унинг қўлидан келмайди! Авваламбор, бунинг учун эльфга сеҳрли таёқча керак бўлади!

- Эльфнинг сеҳрли таёқчаси бўлган, - такрорлади мистер Диггори, - Мен уни қўлида таёқча ушлаб ётган холатида топдим, Людо. Агар сиз, мистер Сгорбс, эътироз билдирмасангиз, албатта, эльфнинг тушунтиришларини тингласак маъқул бўлар эди. Мистер Сгорбс мистер Диггорининг гапларини эшитган-эшитмаганлигини ҳеч қандай тарзда билдирмади. Мистер Диггори эса буни розилик аломати сифатида қабул қилиб, таёқчасини кўтарди-да:

- Энервейт! - деди.

Винки аста қимирлай бошлади. Эльф ўзининг катта-катта жигар ранг кўзларини очиб, бир неча бор маъносиз пирпиратди. Сўнг уни ўраб турган сеҳргарлар нигоҳи остида қаддини кўтариб, ерга ўтирди. Кўзини қаршисида турган мистер Диггорига тикди-да, янада баландроқ кўтариб, осмонга қаради. Гарри эльфнинг ақлга тўғри келмайдиган, кўзгуга ўхшаш йирик кўзида осмонда сузиб юрган бош суяк шаклининг аксини кўрди. Оҳ уриб юборган Винки бошини одам тўла яланглик бўйлаб айлантириб чиқиб, чўчиб кетганидан хўнграб юборди.

- Эльф! - қатъий оҳангда гап бошлади мистер Диггори, - Менинг кимлигимни биласан-ми? Мен Сеҳрли махлуқлар устидан назорат бўлимида ишлайман!

Винкининг танаси орқа-олдинга тебрана бошлади. Сиқилиб қолган нафаси кўкрак қафасидан базўр чиқаётгани эшитилди. Унинг ҳаракатларини кўрган Гарри Доббини эслади. Добби соҳибига бўйсунмаганидан ўзи кўркиб кетган холларда айнан шундай тебранар эди.

- Кўриб турибсан-ки, эльф, кимдир яқин орада Ажал белгисини яратган, - давом этди мистер Диггори, - Бир неча дақиқа ўтгач эса белги остида сен топилдинг! Марҳамат қилиб, ушбу холатга тушунтириш бер!

- Мен... мен... мен... ҳеч нима қилганим йўқ, сэр! - кўрқиб кетди Винки, - Бу иш қўлимдан келмайди, сэр!

- Сен сеҳрли таёқча ушлаб ётган ҳолатингда топилдинг, - ўшқириб берди мистер Диггори, қўлидаги ашёвий далилни силтаб.

Бош суяк тасвиридан таралаётган яшил тусли хира ёруғликда Гарри ўз таёқчасини таниб қолди.

- Тўхтанг! Ахир бу менинг таёқчам-ку! - хитоб қилди у.

Ҳамма унга юзланди.

- Нима?! - хайрон бўлди мистер Диггори.

- Бу менинг сеҳрли таёқчам! - такрорлади Гарри, - Мен уни тушириб қўйган эдим.

- Тушириб қўйган эдим?! - сўради мистер Диггори, ўз қулоқларига ўзи ишонмай, - Буни ўз айбингга иқроор бўлаётганинг, Ажал белгисини яратгач, таёқчани улоктириб юборганинг, деб тушуниш керакми-ми, йигитча?

- Амос, ким билан гаплашаётганингни ўйлаб кўр! - аччиқ қилди мистер Уэсли, - Гарри Поттер Ажал белгисини яратиб нима наф қўради?

Қария довдираб, бироз ўйланиб қолди.

- Ҳа... албатта... ҳеч қандай наф кўрмайди, - ғудуллади у, - Мени маъзур кўрасиз... сал ошириб юборганга ўхшайман...

- Мен таёқчани бу ерда туширганим йўқ, - тушунтириш берди Гарри, бош бармоғи билан шакл остидаги дарахтлар томон имо қилиб, - Ўрмон бошида йўқотиб қўйган эдим.

Мистер Диггорининг Винкига қаратилган нигоҳи янада қатъийлашди.

- Демак, эльф, гап бундай, - деди у оёғи остида ғужанак бўлиб ўтирган Винкига, - Сен таёқчани топиб олгансан. Шундайми? Топиб олгансан-да, бироз шўхлик қилишни истаб қолгансан, а? Айбингга иқроор бўл!

- Мен сеҳр-жоду билан шуғулланганим йўқ, сэр! - чийиллай бошлади Винки, помидорга ўхшаш бурнининг икки томонидан кўз ёш оқизиб, - Мен фақат... фақат... ерда ётган таёқчани олдим холос, сэр! Ажал белгисини яратганим йўқ, сэр, мен бу ишни қилишни билмайман!

- У қилмаган бу ишни! - чинқирди сабри чидамаган Гермiona.

Вазирлик вакиллари олдида гапиришга журъат этгани учун асабийлашганига қарамай, қизалоқ ўз фикрини билдиришга қатъий аҳд қилгани кўриниб турибди.

- Винкининг овози ингичка, чийилдоқ, афсун ўқиган кишининг овози эса анча йўғон эшитилди!

У Гарри билан Ронга юзланиб, маъқуллашларини кутди.

- Ўша овоз мутлақо бошқача эшитилди, тўғрими?

- Тўғри, - бош ирғиди Гарри, - Эльфнинг овозига ўхшамаган эди.

- Тўғри, - тасдиқлади Рон ҳам, - Одам овози эшитилди.

- Хўш, ундай бўлса, текшириб кўрамиз, - деди болалар берган шохидликдан қаноатланмаган мистер Диггори, - Сеҳрли таёқча сўнгги бор қайси афсунни амалга оширганини текширишнинг оддий усули бор. Буни биласанми, эльф?

Титраб ўтирган Винки, бошини чайқаб, қулоқларини хилпиратди. Мистер Диггори эса ўз таёқчасини чиқариб, учини Гаррининг таёқчаси учига тақади.

- Приори Инкантатем! - ўқирди у.

Чўчиб кетган Гермionанинг бўғиқ кичқириғи эшитилди. Иккита таёқча туташиб турган нуктадан илон тилли бош суякнинг каттагина шакли отилиб чиқди. Бироқ бу шакл ўрмон устида муаллақ осилиб турган яшил шаклнинг кўланкасидай кўриниб, кул ранг қалин тутундан ҳосил бўлди.

- Делетриус! - кичқирди мистер Диггори.

Бош суякнинг тутундан ҳосил бўлган шакли бузилиб, булутга ўхшаб қолди.

- Хўш! - музаффарият оҳангида хитоб қилди мистер Диггори, ҳамон титраб-қакшаб ўтирган Винкининг устига энгашиб.

- Мен сеҳр-жоду билан шуғулланганим йўқ, сэр! - такрор чийиллади кўзлари косасидан

чикиб кетишига сал қолган бахти қора эльф, - Мен бу ишни қилганим йўқ, қилганим йўқ, қандай қилишни ҳам билмайман! Мен яхши эльф! Мен сеҳрли таёқчаларга қўл теккизмайман, мен бу ишни қандай қилишни билмайман!

- Сен, эльф, жиноят содир этилган жойда қўлга олиндинг! - ўшқириб такрорлади мистер Диггори, - Айнан жиноят воситаси бўлмиш мана бу сеҳрли таёқчани қўлингда ушлаб ётган жойингда топилдинг!

- Амос, - гапни бўлди мистер Уэсли, - Сал фикр юритиб кўрсанг-чи... Ушбу афсун ижросини ҳар қандай сеҳргар ҳам уддалай олмайди... Эльф қаердан билиши мумкин?

- Балки Амос, - гапга аралашди мистер Сгорбс, ҳар бир сўзига алоҳида ғазаб урғусини бериб, - Ажал белгиси қандай яратилишини ўз хизматкорларимга ўргатаётганимга шама қилаётган бўлса керак?

Ноқулай сукунат қарор топиб, Амос Диггори хижолатда қолди.

- Мистер Сгорбс... йўқ... мен ундай демоқчи эмасман...

- Ушбу яланглиқда турган одамлар орасида Ажал белгисини яратиши мумкин бўлмаган икки киши, яъни Гарри Поттер билан мени айбламоқдасиз! - овоз кўтарди мистер Сгорбс,

- Умид қиламан-ки, ушбу йигитча ҳақидаги тарихдан хабарингиз бор, Амос?

- Албатта... бу тарихни ҳамма билади... - тутилиб қолди кекса Диггори.

- Узоқ йиллар олиб борган фаолиятим давомида ёвуз кучлар сеҳрини ҳам, бундай сеҳр билан шуғулланадиганларни ҳам ҳар қанақасига таъкиб қилиб келганимни жуда кўп маротаба исбот қилиб келганман. Буни ҳам ёдингиздан чиқармагансиз деб умид қиламан?

- деди мистер Сгорбс, кўзлари косасидан чикиб кетгудай бакрайиб.

- Мистер Сгорбс, мен... сиз бунга дахлдор эканлигингизга шама қилганим йўқ!

Қария Диггорининг юзи кизил соқолидан ҳам баттар кизариб кетди.

- Менинг эльфимни айблаганингиз, мени айблаганингиз билан баробар, Диггори! - кичқиришни давом этди мистер Сгорбс, - Афсун ижросини мана бу эльфга яна ким ҳам ўргатиши мумкин?

- Эльф... буни ҳар қандай жойда илаштириб олиши мумкин эди...

- Тўппа-тўғри, Амос, - гапга аралашди мистер Уэсли, - Ҳар қандай жойда илаштириб олиши мумкин... Винки? - мурожаат қилди у эльфга.

Мистер Уэсли мулойим оҳангда мурожаат қилган бўлса-да, бечора Винки бари-бир худди унга кичқириб беришгандай чўчиб кетди.

- Гаррининг таёқчасини қаердан топиб олганингни аниқроқ айта оласанми?

Эгнидаги кийимнинг этагини титиб ўтирган Винкининг бармоқлари остидан ошхона сочиғининг иплари сўтилиб чиқди.

- Мен... таёқчани... ўша ерда, сэр... - пичирлади Винки, - Ўша ерда... дарахтлар остида топдим, сэр...

- Тушундинг-ми, Амос? - хулоса чиқарди мистер Уэсли, - Ажал белгисини яратган киши зудлик билан ҳавода даф бўлиб, Гаррининг таёқчасини ташлаб кетган. Умуман айтганда, ўша киши бировнинг таёқчасини ишлатиб тўғри иш тутган. Акс холда ўзининг таёқчаси ўзини сотиб қўйиши мумкин. Винки эса ушбу таёқчага тўсатдан дуч келиб, қўлига олган.

- Бундан чиқди, мана бу эльф жиноятчидан атиги бир неча фут нарида бўлган! - хитоб қилди мистер Диггори, - Қани айт-чи, эльф, - сабрсизлик билан мурожаат қилди у Винкига, - Бирон-бир кишини кўрдинг-ми?

Винки баттар титрай бошлади. У йирик кўзларини мистер Диггоридан Людо Шульманга, ундан эса мистер Сгорбсга югуртирди. Сўнг бир ютиниб олди-да:

- Йўқ, сэр... мен ҳеч кимни кўрганим йўқ... - деди.

- Амос, - узук-юлуқ гап бошлади мистер Сгорбс, - Винкини, сўроқ қилиш учун ўз бўлимингизга олиб кетишингиз кераклигини тушуниб турибман. Шундай бўлса-да, бу ишнинг охирига ўзим етмоқчиман ва вазият бошқача бўлганини инобатга олиб бунга имкон беришингизни илтимос қилишга журъат этаман.

Гарри мистер Диггорининг бундай таклифдан хурсанд бўлмагани, бироқ вазирликнинг энг муҳим мансабдор шахсларидан бирига гап қайтаришга журъат эта олмаганини пайқади.

- Шубха қилманг, - совуқ оҳангда қўшимча қилди мистер Сгорбс, - Эльф каттиқ жазога тортилади.

- С-с-соҳиб, - дудукланди Винки, ёшга тўла кўзини мистер Сгорбсга ёлворгандай тикиб, - С-с-соҳиб, илтимос...

Мистер Сгорбс ҳар бир ажини аниқ ифодаланиб турган дарғазаб юзи билан эльф нигоҳини қарши олди. Унинг кўзларида зиғирдай бўлсин, раҳм-шафқат аломати кўринмади.

- Винкидан бундай итоатсиз хулқ-атвори ҳеч қачон кутмаганман, - бир маромда тушунтириш бера бошлади мистер Сгорбс, атрофда турган сеҳргарларга, - Мен унга, токи ўз ишларимни бир ёқлик қилиб қайтгунимга қадар чодирда қолишни амр этган эдим. Хўш, чодирга қайтганимдан кейин нимани кўрдим? - сўради у, ерда ўтирган Винкига қараб, - Хизматкор менинг амримга итоат этмаганини кўрдим. Бу эса унга кийим берилишини англади!

- Йўқ! - чийиллаб юборди Винки, соҳибининг оёғи остига чўзилиб, - Йўқ, соҳиб! Кийим эмас, ҳар қандай бошқа жазо тайинланг, фақат кийим берманг!

Уй элфини озодликка қўйиб юбориш ёки уйдан қувиб солиш учун хонадон соҳибни ўз элфига кийим ҳадя этиши кераклигини Гарри яхши билади. Хўнграб, овози бўғзига тикилиб қолаётган Винкининг ўз эгнидаги ошхона сочиғини маҳкам ушлаб олганини кўриш болага оғир кечди.

- У кўркиб кетган-ку, ахир! - дарғазаб бақирди Гермiona, мистер Сгорбсга еб қўйгудай қараб, - Сизнинг элфингиз баландликдан ўларча кўрқади. Анави ниқоб таққан сеҳргарлар эса одамларни ҳавога баланд кўтариб олишган эди! Нима учун улардан нари қочиб, жон сақлаб қолган элфни гуноҳкор деб билиб, итоатсизликда айбляпсиз?! Мистер Сгорбс юзини буриштириб, пастга қаради ва ялтираб қолгунча сайқал берилган ботинкасини булғамокчи бўлган аллақандай жирканч, юқумли касали бор нарсадан халос бўлишга урингандай элфдан нари чекинди.

- Кўрсатмаларимни бажармайдиган уй элфи менга керак эмас, - совуқ овозда баёнот қилди у, Гермionaга юзланиб, - Соҳибини унутадиган, обрўсини кадрламайдиган хизматкорга эҳтиёж сезмайман.

Зорланиб хўнграётган Винкининг оҳ-фиғони бутун ялангликни камраб олди.

Бироз ноқулай аҳволда қолган сеҳргарлар орасидаги жимликни мистер Уэсли бузди.

- Агар ҳеч кимда эътироз бўлмаса, болаларни чодирга олиб кетмоқчиман. Амос, сеҳрли таёқча бизга зарур бўлган барча маълумотларни бериб бўлди. Ижозат берсанг, уни Гаррига қайтариб берсак.

Гарри мистер Диггори узатган таёқчани олиб, чўнтагига солди.

- Юринглар, болалар, кетдик, - чақирди мистер Уэсли паст овозда.

Гермiona турган жойидан қилт этмай, хўнграётган Винкига қараб қолди.

- Гермiona! - янада каттиқрок оҳангда чақирди мистер Уэсли.

Қизалок ўгирилиб, Гарри билан Роннинг изидан эргашди.

- Винкига нима бўлади энди? - сўради у ялангликни тарк этиб, ўрмон ичига киришлари билан.

- Билмайман, - жавоб берди мистер Уэсли.

- Унга қилинган муомалани қаранг-а! - аччиқланди Гермiona, - Анави мистер Диггори деганлари унга фақат «эльф», деб мурожаат қилди-я... Бераҳм мистер Сгорбс-чи! Қилғиликни Винки қилмаганини кўра-била туриб, уни уйдан ҳайдамоқчи! Винки қанчалик кўркиб кетганига ҳам, ўзини йўқотиб қўйганига ҳам тупурган у! Гўё Винки одам эмасдай муомала қиляпти!

- Умуман айтганда, Винки чиндан ҳам одам эмас, - таъкидлаб қўйди Рон.

Гермiona шартта тўхтаб, ғазаб билан Ронга юзланди.

- Бу ҳолат Винкида ҳеч қандай кадр-қиммат йўқлиги, хис-туйғу деган тушунчалардан маҳрум эканлигини англамайди, Рон. Уларнинг хулқ-атворлари жуда жирканч бўлди...

- Гермiona, мен сенинг фикрингга тўла-тўқис қўшиламан, - деди мистер Уэсли, ҳаракатни давом эттириш кераклигини имо билан кўрсатиб, - Бироқ ҳозир элфларнинг ҳақ-

хукукларини муҳокама қилиш мавриди эмас. Чодиримизга имкон қадар тезроқ етиб олишимиз керак. Ҳа, айтгандай, қолганлар қаёққа йўқолиб қолишди?

- Биз ўрмон қоронғилигида бир-биримизни йўқотиб қўйдик, - тушунтирди Рон, - Дада, нима учун ҳамма анави бош суяк шаклидан кўрқиб кетди?

- Чодирга қайтишимиз ҳаммоно тушунтириб бераман ўғлим, - зўриқиб жавоб қайтарди мистер Уэсли.

Ўрмондан чиқаверишда қутилмаган тўсикка рўбару бўлишди. Кўрқиб кетган сеҳргар кишилар-у, афсунгар аёллар ўрмон четида тўпланиб олишган. Уларнинг аксарияти мистер Уэслини кўрибқоқ ёнига югуриб келди.

- Нима бўлди, Артур?

- Ким қилди бу ишни?

- Артур, ахир бу ишни... ўзи қилмаган-ку, шундайми?

- Албатта у қилмаган, - жавоб қайтарди мистер Уэсли бир оз аччиқланиб, - Биз жиноятчилар шахсини аниқлай олмадик. Афтидан улар хавода даф бўлишга улгуришган кўринади. Энди эса мени маъзур кўрасизлар, ўларча толиқдим. Бироз ухлаб олмасам бўлмайди.

У Гарри, Рон ва Гермионани халойиқ орасидан олиб ўтди. Тез орада улар чодирли лагерга кириб боришди. Ҳамма ёқ жимжит. Бир нечта мажакланган чодирларнинг тутаб ётганини инобатга олмаганда, никоб таккан сеҳргарлар изидан асар ҳам қолмаган.

Чарлининг ўғил болалар чодиридан чиқиб турган боши кўринди.

- Дада, тинчликми? - қичқирди у, - Фред, Жорж ва Жинна эсон-омон қайтиб келишди, қолганлар эса...

- Мен топиб келяпман уларни, - деди эгилиб, чодирга кираётган мистер Уэсли.

Гарри, Рон ва Гермиона мистер Уэслининг кетидан чодирга киришди.

Қонаётган қўлига латта босиб олган Билл ошхона столи ёнида ўтирибди. Чарлининг эгнидаги қўйлаги йиртилиб кетган. Перси эса бурни лат еганидан ғурурланаётгани аён кўриниб турибди. Бир қадар хаяжонли ҳолатда бўлишса ҳам, эгизаклар билан Жиннага ҳеч нима қилмаган.

- Ажал белгисини яратганлар қўлга олинди-ми, дада? - сўради Билл.

- Йўқ, - деди мистер Уэсли, - Биз Гаррининг сеҳрли таёқчасини ушлаб ётган Барти Сгорбснинг эльфини тутиб олдик холос. Бироқ Ажал белгисини ким яратганини ойдинлаштиришга муваффақ бўлмадик.

- Нима?! - баралла бақириб юборишди Билл, Чарли ва Перси.

- Гаррининг сеҳрли таёқчаси билан? - хитоб қилди Фред.

- Мистер Сгорбснинг уй эльфини? - таажжубланди Перси.

Мистер Уэсли ўрмонда бўлиб ўтган ҳодиса ҳақида Гарри, Рон ва Гермионанинг ёрдами билан сўзлаб берди. Воқеа баёни ниҳоясига етганда Перси қовоғини чимириб олди.

- Бундай итоатсиз эльфдан халос бўлишга аҳд қилган мистер Сгорбс тўғри иш тутибди! - баёнот қилди у, - Жойидан кўзгалмаслик тўғрисида буйруқ олган экан, постни ташлаб кетмай, тек ўтириши керак эди!... Ўз сохибини бутун вазирлик олдида ноқулай ҳолатга солибди!... Агар уни Сеҳрли махлуқлар устидан назорат бўлимига чақиришса нима деган гап...

- У ҳеч қандай ёмон иш қилмаган! Винки шунчаки ногўғри жойга, бемаврид келиб қолган холос! - бақириб берди Гермиона Персига.

Гермиона Персига ҳар доим ҳурмат билан қараган. Аниқроқ айтиладиган бўлса, бошқаларга нисбатан яхшироқ муносабатда бўлган.

- Гермиона, - деди кўрқиб кетган Перси бироз ўзига келиб олгач, - Бировнинг таёқчасини олиб, кетини ўйлаб-нетмай таваққалига қочиб қоладиган уй элфи мистер Сгорбсдай мавкега эга сеҳргарга керак эмас, - фикр билдирди у кибр-хаво ила.

- Винки таёқчани олиб қочган эмас! - боз бақирди Гермиона, - Ерда ётган таёқчани топиб олган холос!

- Тўхтанглар! Анави бош суяк ҳақида тушунтириш бера оласизми? - гапни бўлди Рон

сабрсизланиб, - Ўша шакл ҳеч кимга зарар етказмади-ку... Нега бунчалик ваҳима кўтарилиб кетди?

- Ахир Ажал белгиси Ўзинг-Биласан-Кимнинг тимсоли бўлади, деб айтган эдим-ку, Рон, - ҳаммадан олдин жавоб қайтарди Гермиона, - Ўша тимсол ҳақида «Ёвуз кучлар равнаки ва барҳам топиши» китобида ёзилган.

- Ўша белгини эса мана ўн уч йилдир-ки ҳеч ким кўрмаган, - паст овозда қўшиб қўйди мистер Уэсли, - Одамларнинг кўркиб кетгани табиий. Ахир Ажал белгисини кўриш улар учун «Ўзингиз-Биласиз-Ким қайтибди», деган гапни эшитиш билан тенг-ку.

- Ҳеч нарсани тушунмадим... - қошини чимирди Рон, - Ахир бу... шунчаки, қоғозга эмас осмонга чизилган расм холос-ку...

- Рон, бу иш Ўзинг-Биласан-Ким ва унинг малайлари учун одат тусига кирган. Улар ҳар сафар, бирон-бир кишини асфаласофилинга йўллагач, ҳавога Ажал белгисини учиришган, - батафсил тушунтиришга уринди мистер Уэсли, - Сен ҳали ёшсан. Ўша белги соладиган даҳшат одамлар қалбини қанчалик қамраб олишини тушунмайсан. Ўзинг тасаввур қилиб кўр: сен бирон-бир жойдан уйга қайтыпсан-у, уйинг устида Ажал белгиси муаллақ осилиб турибди. Ичкарида эса сени қандай манзара кутиб турганини жуда яхши идрок этиб турибсан, - деди мистер Уэсли, ўз гапидан ўзи чўчиб кетиб, - Ўша даврларда ҳар бир одам ўз уйининг устида Ажал белгисини кўришдан ўларча кўркиб юрган.

Қўлининг жароҳатини кўриш учун латтани кўтариб қараган Билл бир неча дақиқа давом этган сукунатни бузди.

- Нима қилганда ҳам, Ажал белгисини яратган киши Ўлимдан мирикувчиларни кўркитиб юбориб, бизга ҳалал берди. Уларнинг ниқобларини юлиб олишга улгурмасимиздан олдин ҳавода даф бўлиб, жуфтакни ростлаб қолишди. Хайриятки Робертслар оиласини, ерга тушиб, чалпак бўлиб кетишларига йўл қўймай, тутиб олишга муваффақ бўлдик. Ҳозир уларнинг хотираларига тегишли ўзгартириш киритиляпти.

- Ўлимдан мирикувчилар? - ҳайрон бўлди Гарри, - Ким улар?

- Ўзинг-Биласан-Кимнинг издошлари ўзларига шундай ном қўйишган, - жавоб қайтарди Билл, - Ўйлайман-ки, бугун ўша арбоблар тўдасининг Азкабанга камалмай қолиб кетган сўнгги парчасини кўрдик.

- Улар айнан ўша арбоблар эканлигини исбот қила олмаймиз, - хўрсинди мистер Уэсли, - Гарри бунга ҳеч ким шубҳа қилмаса-да, - қўшиб қўйди у умидсиз оҳангда.

- Шубҳа йўқ, дада! - қутилмаган ғайрат-ла қичқирди Рон, - Биз ўрмонда Драко Малфойни учратдик. Дадаси ниқоб таққанлар орасида юрганлигига у деярли иқрор бўлди! Ахир Малфойлар Ўзингиз-Биласиз-Ким атрофидаги энг яқин кишилар доирасига кирганлиги ҳеч кимга сир эмас-ку!

- Нега энди Вольдемортнинг малайларига... - гап бошлади Гарри, лекин чодирда ўтирганларнинг барчаси бир сесканиб тушди.

Сеҳргарлар дунёсининг аксарият фуқаролари каби Уэслилар ҳам Ёвуз Лорднинг исмини тилга олишмайди.

- Маъзур кўринг, - тез узр сўради Гарри, - Нега энди уларга магларни осмонга кўтариш керак бўлиб қолди? Бундай ҳаракатнинг маъноси нима?

- Маъноси? - маънос кулиб қўйди мистер Уэсли, - Гарри, улар шу тарзда вақтичоғлик қилишади! Ўзинг-Биласан-Ким ўз ҳукмини суриб юрган кезларда маглар билан боғлиқ қотилликларнинг ярми айнан эрмак учун содир этилган. Бугун улар бўкиб ичиб, афтидан ҳали кўпчилик эканликларини ёдимизга солишга аҳд қилишган кўринади. Шу тарзда «қадрдон дўстлар учрашуви» бўлиб ўтди, - гапини яқунлади у жирканч қиёфа ясаб.

- Модомики улар Ўлимдан мирикувчилар экан, нега бўлмаса Ажал белгисини кўриб, даф бўлишди? - сўради Рон, - Ахир улар ўз белгиларини кўриб хурсанд бўлишлари керак эди-ку, шундай эмасми?

- Ўзинг ўйлаб кўр, Рон, - деди Билл, - Айттайлик, улар чиндан ҳам бир вақтлар Ўлимдан мирикувчилар бўлишган. Ўзинг-Биласан-Кимнинг ҳукми барҳам топгач эса Азкабанга камалмаслик мақсадида ўз соҳибидан тонишган. Бунинг учун ёлғон гапириб: «одамларни

қийнаш ва ўлдиришга айнан Ўзингиз-Биласиз-Ким бизни мажбур қилган», деб туриб олишган. Бор нарсамни ўртага қўйиб айтаман-ки, улар Ажал белгисини, яъни соҳибнинг қайтиб келганини кўриб, бошқалардан баттар кўрқиб кетишган. Ахир улар Ўзинг-Биласан-Ким билан ҳар қандай муносабатдан тониб, оддий ҳаёт тарзига қайтишган-да... Буни эса ўша соҳиб кечириши амри маҳол.

- Хўш, ундай бўлса, Ажал белгисини яратган киши ҳақида қандай хулоса чиқармоқ даркор... - ўйчан гап бошлади Гермiona, - Унинг мақсади Ўлимдан мириқувчиларни қўллаб-қувватлаш бўлганми ёки аксинча, кўрқитиш-ми?

- Биз буни била олмаймиз, Гермiona, - елка қисди мистер Уэсли, - Бироқ шуни аниқ айтишим мумкинки... Ажал белгисини яратиш усули фақат Ўлимдан мириқувчиларгагина яхши маълум. Иттифоқо, ўша белгини яратган одам Ўлимдан мириқувчилар доирасига муқаддам кирмаганлиги аниқланса, мен ниҳоятда таажжубланган бўлар эдим. Қулоқ солинг, болалар, кеч бўлди. Агар ойингиз бу ерда бўлиб ўтган ҳодисалардан хабар топгудай бўлса борми, қаттиқ ташвишга тушиши муқаррар. Шу боис ҳам бироз ухлаб олиб, энг биринчи портшлюс билан жўнаб қолишга ҳаракат қилишимиз даркор. Гарри ўз каравотига боз ётганида боши ғувуллаётганини хис этди. Аслида у ҳозир, тунги соат учда, ўзини ўларча толиққан кишидай хис этиши керак. Аммо зиғирдай бўлсин, уйку йўқ. Бунинг устига уни нимадир ташвишга соляпти.

Гўё орадан анча вақт ўтиб кетгандай бўлса ҳам, чандиғи атиги уч кеча олдин оғриб уйғонган эди. Бугун эса ўтган ўн уч йилдан сўнг илк бор осмонда Лорд Вольдемортнинг тимсоли кўринди. Буларнинг бари нимани англатади?

У Одамовилар хиёбонини тарк этишидан олдин Сириусга йўллаган хатини эсга олди. Сириус олдимикан хатни? Жавобини қачон йўллайди? Гарри брезент шифтга термилиб ётди. Лекин бу сафар кўзига квидишнинг, ухлаб қолишга ёрдам берадиган қизикарли лавҳалари кўринмади. Гарри уйкуга кетиши, Чарлининг хурраги чодирни қамраб олиши учун етарлича кўп вақт керак бўлди.

Х БОБ.

ВАЗИРЛИҚДАГИ ТЎПОЛОН

Мистер Уэсли болаларга атиги бир неча соат ухлаб олишга имкон бериб, эрта тонгда уйғотди-да, сеҳр қўллаб чодирни йиғиштирди. Уэслилар, Гарри ва Гермiona чодирли лагерни имкон қадар тез тарк этишар экан, кичкинагина тош қулба остонасида ғалати, ҳеч қандай маъно қасб этмаган нигоҳ-ла қараб турган мистер Робертсга дуч келишди. Магл қўл силтаб, сайёҳларга Рождество байрамини бахайр кутиб олишни тилаб қолди.

- У албатта соғайиб кетади, - деди мистер Уэсли паст овозда, - Хотирасига ўзгартириш киритилган ҳар қандай кишининг фикрлари муайян вақт давомида чалкашиб туради... мистер Робертсга эса кўп, жуда кўп мудҳиш нарсаларни унутишга тўғри келди.

Улар ботқоқ бўйлаб кетишди. Портшлюс тарқатиш пункти яқинига етган болаларнинг қулоғига ҳаяжонли овозлар эшитилди. Аниқланишича, портшлюс хизматининг нозири Бейзилни кўплаб сеҳргар эркаклар-у, афсунгар аёллар ўраб олишга улгурган. Лаънат ўқилган ушбу лагердан нарига иложи борича тезроқ жўнаб кетишни истаган халойик портшлюс талаб қилмоқда. Мистер Уэсли Бейзил билан аллақандай масалани тез муҳокама қилиб олгач, болалар навбатга туришди. Тонг отмасдан улар эскириб йиртилган резина покришка воситасида Оксичқон боши тоғига қайтишга улгурди. Тонг отардаги ғира-ширада эса толиққан болалар мазали нонушта ҳақида орзу қилганча, Колготтери Сент-Инспекторт кишлоғи бўйлаб Уэслилар Бошпанаси томон чурқ этмай юришди. Муюлиш ортига ўтиб, Бошпана кўринадиган жойга етишгач, шудринг нами қамраб олган хавода кадрдон овоз янгради:

- Фалакка шукурлар бўлсин! Беҳад шукурлар бўлсин!

Афтидан ховлида кутиб ўтиришга сабри чидамаган миссис Уэсли эрталабки «Башорат-у, каромат газетаси»ни қўлига маҳкам сиқиб олганча, ҳатто оёғидаги уй шиппагини алиштириб олишни ҳам унутиб, болаларни қарши олгани кўчага чиққан кўринади.

- Артур!... Мен шундай хавотир олдимики, шундай хавотир олдимики...
У ўзини эрининг бўйнига отиб, бўшашиб қолган қўлидаги газетани ерга тушириб юборди.
Пастга қараган Гарри газетадаги: *«КВИДИШ КУБОГИНИНГ ФИНАЛ ҲАҚИДА РЎЙ БЕРГАН МУДҲИШ ҲОДИСА»* сарлавҳасини ўқиб, ўрмон дарахтлари устида яркираб турган Ажал белгисининг оқ-қора фотосуратини кўрди.

- Хайрият тирик экансизлар, - гудуллади эридан нари қочган миссис Уэсли йиғидан қизариб кетган кўзлари билан қолганларни санаб чиқиб, - Тирик экансизлар... болаларим...
Миссис Уэсли ҳаммани хайрон қолдирган тарзда эгизакларни бағрига чунонам босиб олдики, Фред билан Жорж бошлари билан уришиб кетишди.

- Вой! Ойи, бўғиб қўясиз!...

- Ахир мен сизларга ўшқириб, қичқириб берган эдим-ку! - миссис Уэсли хикиллай бошлади, - Хаёлимга бошқа ҳеч нарса келмади! Ўзингиз-Биласиз-Ким сизларни ўлдириб қўйган бўлса-ю, мен эса бу дунёда иккалангиз эришган МОСДнинг савияси паст бўлгани учун вайсаган хотираларим билан қолиб кетсам, ўзимни қандай ҳис этган бўлар эдим? О, Фред... Жорж...

- Тинчлан, Молли, бизга ҳеч нима қилгани йўқ, - деди хотинини эгизаклардан ажратганча, эркалаб, уй томон етаклаган мистер Уэсли, - Билл, ўғлим, анави газетани ол, - қўшиб қўйди у паст овозда, - Унда нима ёзилганини ўқиб билмоқчиман...

Ҳамма Бошпананинг кичкинагина ошхонасига кириб олди. Гермiona миссис Уэслига аччиқ чой дамлаб, мистер Уэслининг қистовига кўра Огден Олднинг куйдирадиган вискисидан «бир томчи» қўшиб берди. Мистер Уэсли Билл узатган газетани қўлига олиб, биринчи саҳифасига кўз югуртирди. Перси эса мақолани отасининг орқасида туриб ўқиди.

- Ўзим ҳам шундай деб ўйлаган эдим, - оғир хўрсинди мистер Уэсли, - *Вазирлик томонидан йўл қўйилган омилкорсизлик... айбдорлар топилмади... хавфсизлик чораларига эътиборсизлик... ёвуз сеҳргарларнинг монесиз кириб келиши... миллатга теккан иснод...* Ким ёзибди ўзи бунга? А... ким бўларди... Рита Вритер-да.

- Бу аёлнинг олдида турган асосий мақсад – сеҳргарлик вазирлигининг нуфузига путур етказиш шекилли! - деди Перси аччиғи чиқиб, - Ўтган хафта у, қонхўрларни кириб битказиш ўрнига қозонлар билан ғимирлаб юрганимизни ёзган эди! Гўёки, «Табиатан сеҳргар бўлмаган ярим одамсимон махлуқотлар билан муомала қилиш бўйича қўлланма»нинг 12- бандида атайин кўрсатиб ўтил...

- Перс, илтимос, - эснади Билл, - Овозингни ўчир

- Бу ерда мен ҳақимда ҳам ёзишибди, - деди мақолани охиригача ўқиб чиққан мистер Уэсли кўзларини катта-катта очиб.

- Қаерида? - қулқуллаб қолди миссис Уэсли бўғзига виски аралаштирилган чой тикилиб, - Билиб ўқиганимда, сизлар тирик эканликларингдан хабар топган бўлар эдим-ку!

- Исмин айтилмаган, - бош чайқаб қўйди мистер Уэсли, - Мана, қулоқ солинг: *«Ўрмон четида ўларча кўрқиб, юрак олдирганча турган сеҳргар эркалар-у, афсунгар аёлларнинг вазирлик ходимларидан таскин топиб, далда олиш умиди аянчли равишда пучга чиқди. Фалакда Ажал белгиси пайдо бўлиб, бир қадар вақт ўтганидан сўнг, ўрмон ичидан вазирлик ходимларидан бири чиқди. Мансабдор шахс ҳеч кимга шикаст етмагани ҳақида маълум қилди-ю, бошқа бирон-бир ахборот беришдан бош тортди. Бироқ унинг ушбу қисқагина баёноти ўрмондан бир нечта хушсиз тана олиб чиқилганлиги ҳақидаги миш-миш гапларга чек қўйиш учун етарли бўлиш-бўлмаслигини аниқлаш керак бўлади».*

Ошириб юборибди, - деди газетани Персига узатган мистер Уэсли чор-ночор оҳангда, - Ахир ҳақиқатан ҳам ҳеч кимга шикаст етмаган-ку, бошқа нимани айтишим керак эди? Ўрмондан бир нечта хушсиз тана олиб чиқилганлиги ҳақидаги миш-миш гапларга келсак... Унинг бундай сатрларидан сўнг, энди чиндан ҳам бемаъни овоза тарқаладиган бўлди.

У яна бир бор чуқур хўрсиниб қўйди.

- Молли, бундай бемаънилиқни бартараф этиш учун ишга боришим керак

- Мен сиз билан бораман, дада, - мардонавор истак билдирди Перси, - Бугун мистер

Сгорбсга бўлимнинг барча ходимлари керак бўлади. Бундан ташқари, ҳисоботимни унга шахсан ўзим топширишим мумкин.

Перси ошхонадан чиқиб кетди. Миссис Уэслининг эса кайфияти бузилди.

- Артур, ахир меҳнат таътилидасан-ку! Бу ишнинг сен бошқарадиган бўлимга дахли йўк! Вазирлик сенсиз ҳам тинчитар ўша бемаънилиқни...

- Йўк, Молли, боришим керак, - қатъий аҳд қилди мистер Уэсли, - Ишлар айнан менинг дастимдан пачава бўлди. Одамга ўхшаб кийиниб чиқай, кетаман.

- Миссис Уэсли, мабодо Хедвиг менга хат келтиргани йўқми? - сўради сабри чидамаган Гарри.

- Хедвиг, хат? Йўк ёқимтойгинам, - жавоб қайтарди паришонхотир миссис Уэсли, - Умуман ҳеч қандай хат келмади.

Рон билан Гермiona Гаррига қизиқсиниб қараб қўйди. Ўртоқларига пурмаъно қараб қўйган Гарри Ронга мурожаат қилди:

- Нарсаларимни хонангга киритиб қўйсам майлими.

- Ҳа... Мен ҳам ўз лаш-лушларимни киритиб қўяман, - жавоб қайтарди Рон, - Сен-чи, Гермiona?

- Мен ҳам, - дарҳол бош ирғиди Гермiona.

Учовлон ошхонани тарк этиб, зинапоядан юқорига кўтарилди.

- Нима гап, Гарри? - сўради Рон қия шифтли болохонадаги хонасининг эшигини ёпиши билан.

- Сизларга айтишим шарт бўлмаган бир гап бор, - маълум қилди Гарри, - Якшанба куни чандиғим оғриб уйғониб кетган эдим.

Дўстларнинг ушбу гапга билдирган муносабати Гаррининг тасаввурида кечди. Қичкириб юборган Гермiona шу захоти тегишли китоблардан олинган маълумотлар, шунингдек, Альбус Дамблдордай нуфузли зотлардан бошлаб, мактаб фельдшери Помфри хонимгача билдириши мумкин бўлган фикр-мулоҳазалар-у, кўриши мумкин бўлган чоралар ҳақида гапира кетди.

Рон эса тамоман эсанкираб қолган.

- Аммо... Лекин... Бироқ... Ахир... Ўзинг-Биласан-Ким бўлмаган-ку у ерда, шундай эмасми?... Яъни... ўтган сафар чандиғинг оғриганида Ёвуз Лорд «Хогварц»да бўлган-ку...

- Ёвуз Лорд Одамовилар хиёбонига ташриф буюрмаган. Бунга ишончим комил, - ўйчан жавоб берди Гарри, - Аммо ўша кеча тушимда Вольдеморт билан Питерни... яъни Чувалчангдумни ҳам кўрдим. Тушимни тўлиқ эслай олмайман-у... иккаласи кимнидир ўлдиришни режалаштиришган.

Гарри «мени» демоқчи бўлди-ю, Гермionанинг чўчиб турган ахволини кўриб, фикридан қайтди.

- Бу бор-йўк туш холос-ку, - ясама бардамлик-ла овунтирган бўлди Рон, - Шунчаки тунги босинқираш.

- Шундайликка шундай-куя, лекин чиндан ҳам шундаймикан? - деди Гарри ёришаётган осмонга қараб, - Жуда ғалати-да... Дастлаб чандиғим оғриғи, уч кун ўтгач Ўлимдан мирикувчиларнинг намоишкорона юриши, сўнг Вольдемортнинг осмонга кўтарилган тимсоли...

- Унинг исмини талаффуз этма! - маҳкам қисиб олган тишлари орқали дона-дона қилиб ўшқирди Рон.

Гарри «Хогварц»да ўқитиладиган башорат фани ўқитувчисини эслади.

- Профессор Треланининг башорати ёдингиздами? - фикрини давом этди у, Роннинг холатига эътибор ҳам қаратмай, - Ўтган ўқув йилининг охиридаги башорати?

Гермionанинг юзидаги кўркув бир зумда барҳам топиб, истехзоли қулиб юборди.

- Э Худойим, Гарри, миясини еган ўша қари кизнинг башоратига лаққа тушмоқчи бўляпсан-ми?

- Сен у ерда бўлмагансан-да, - эътироз билдирди Гарри, - Унинг қай тарзда гапирганини эшитмагансан. Ўша сафар ҳамма нарса умуман бошқача кечган. Гапимга ишон, у

гапираётганида ўз хушида бўлмаган. Онги ўчиб қолган, ҳақиқий транс ҳолатида бўлганча: *Ёвуз Лорд танҳо ўзи, дўстлари ва издошлари томонидан унутилган, қаровсиз қолдирилган аҳволда ётибди. Унинг энг садоқатли хизматкори ўн икки йил бадарғада бўлди... Хузурига қайтган хизматкорининг ёрдами ила Ёвуз Лорд олдинги ҳолатидан ҳам буюк ва янада даҳшатли ҳолатда яна бош кўтаради...* деб башорат қилган эди.

Чувалчангдум эса айнан ўша кеча кочиб кетди.

Сукунаг чўқди. Паришон киёфа касб этган Рон қора рангли йирик «ОЗ» ҳарфлари ва отилган замбарак ўқининг тасвири тикилган тўқ сарик ўрин ёпинчиғидаги тешикка тикиб олган бармоғини ўйнатиб ўтирди.

- Хедвиг учиб келган-келмаганини нега сўрадинг? - сўради Гермiona, - Бирон кишидан хат кутяпсан-ми?

- Сириусга чандигим ҳақида ёзиб юборган эдим, - елка қисди Гарри, - Нима деб жавоб қайтаришини кутяпман.

- Зўр иш тутибсан! - хитоб қилди юзи ойдинлашиб кетган Рон, - Сириус аниқ билади нима қилиш кераклигини!

- Жавобини тезроқ олсам керак, деб умид қилган эдим, - ғудуллади Гарри.

- Унинг қаердалигини билмаймиз-ку... Балки у Африкада юргандир, - жўяли таъкидлаб ўтди Гермiona, - Бундай узоқ масофага Хедвиг бир неча кун ичида бориб қайта олмайди, ахир.

- Ҳа, албатта, - рози бўлди Гарри.

Деразадан ташқарига яна бир бор қараб Хедвигни кўрмаган боланинг қалбини ғам-ташвиш қамраб олди.

- Юр, Гарри, бокка чиқиб қвидиш ўйнаймиз, - таклиф киритди Рон, - Билл, Чарли, Фред ва Жорж ҳам жон деб ўйнашади. Уч кишига қарши уч киши чиқамиз... Каззобскийнинг фирибини амалда қўллаб кўрасан...

- Рон, - деди Гермiona ифодали оҳангда, - Ҳозир Гаррининг кўнглига қвидиш сиғади, деб ўйламайман... У чарчаган, асабий бир ҳолатда... Ҳаммамиз ухлаб олсак ёмон бўлмас эди...

- Ҳозир айнан қвидиш ўйнагим келяпти, - кутилмаганда иқроор бўлди Гарри, - Шошмай тур, «Чакмоқ»ни олай.

Гермiona алланима вайсаб, «Ёш болачалар» деганча хонани тарк этди.

Келгуси ҳафта давомида мистер Уэсли билан Перси деярли кўриниш беришмади. Улар тонг сахар, хали ҳамма ухлаб ётган маҳалда уйдан чиқиб, кечки овқат вақтидан анча кейин қайтишар эди.

Якшанба кун кечқурун, болалар мактабга жўнаб кетадиган сана арафасида ўларча толиққан киёфа ясаб олган Перси кибр-ҳаво ила ўз фаолиятига тааллуқли сирлардан бирини озгина очган бўлди.

- Вазирликда қанақанги тўполон бўлаётганини сиз тасаввур ҳам қила олмайсиз. Ҳафта бўйи ўт ўчириш билан овора бўлдим, - маълум қилди у, - Бизга Қичқирикнома кетидан Қичқирикнома йўлланяпти. Уларни тез очмас экансиз портлаб, ўт олади. Столимнинг усти қуюкка тўлиб кетди. Ҳатто энг яхши пат-қаламим ҳам ёниб битди.

- Нега энди сизларга Қичқирикномалар йўлланяпти? - сўради Жинна.

Қизалоқ камин олдидаги шолчада ўтириб, сеҳргарлар тасмаси воситасида Филлида Споранинг «Мингта сеҳрли алаф ва кўзикоринлар» китобини таъмирлаб ўтирибди.

- Одамлар финал ўйининг кўриқлаш хизмати талаб даражасида ташкиллаштирилмаганидан нолиб, хусусий мол-мулкларига етказилган зарар ўрнига бадал тўланишини талаб этишмоқда, - тушунтирди Перси, - Анави муттаҳам Мундугнус Флетчер эса махсус жиҳозланган ювиниш хонаси ва ўн иккита ётоқхонага эга чодир ҳақини ундириб олиш мақсадида даъво кўзгабди. Мен эса унинг маккорона фирибини фош қилиб ташладим. Ўша кунлари у, чодирли шаҳарчада тўртта ёғоч таёққа тортилган ридоси остида, қуруқ ерда ётганини жуда яхши эслайман.

Миссис Уэсли полда турган баланд соатга қараб қўйди. Бу соат Гаррига жуда ёқади. Ҳозир соат неча бўлганини кўрсатмаса-да, унинг миллари етарлича тўлиқ ахборот беради. Хусусан, ушбу соатнинг тўққизта тилла мили бўлиб, ҳар бирига Уэслилардан бирининг исми ўйиб ёзилган. Соат доирасига рақам ўрнига оиланинг тегишли аъзоси айна вақтда қаерда эканлигини англатадиган ёзувлар, чунончи: «Уйда», «Ишда», «Мактабда» ва ҳатто «Бедарак кетди», «Касалхонада», «Қамоқда» каби сўзлар, «12» рақами ўрнида эса «Ҳалокат ёқасида» ёзуви битилган.

Ҳозир милларнинг саккизтаси «Уйда» ёзувининг рўпарасига йиғилган. Фақат энг узун, мистер Уэслига тааллуқли биттагина мил ҳанузгача «Ишда» ёзувини кўрсатиб турибди.

- Дадангиз Ўзингиз-Биласиз-Ким замони ўтиб кетгандан буён дам олиш кунлари ишга бормаган эди, - чуқур хўрсинди миссис Уэсли, - Раҳбариятдан бирортаси ҳам уни авайламайди-я. Агар у ҳозир етиб келмас экан, кечки овқати айнаиб қолади.

- Дадам ўйин куни йўл қўйган хатосини текислашга уриниб, тўғри иш қиляпти, шундай эмасми? - деди Перси, - Тўғриси айтиладиган бўлсак, ўз фикрини департамент раҳбари билан олдиндан мувофиқлаштирмай омма олдида баёнот қилгани – кетини ўйламай қилинган иш бўлади...

- Анави мудҳиш аёл каби отангга тухмат қилиб, қилмаган ишини қилди деб айблама уни! - жаҳл қилди миссис Уэсли.

- Агар дадам бирон оғиз сўз айтмаганида ҳам, ўша тентак Рита: «бўлиб ўтган ходисани вазирлик ходимларидан бирортаси ҳам шарҳлаб ўтмади», деб бари-бири вазирликни айблаган бўлар эди, - эътироз билдирди Рон билан шахмат ўйнаб ўтирган Билл, - Рита Вритер ҳали бирор киши ҳақида яхши сўз ёзмаган. «Гринготтс» банкининг афсун таъсирига барҳам берувчи ходимларидан олган интервьюси, ўша интервьюда мени «Сочи узун овсар» деганини эслайсиз-ми?

- Сочинг чиндан ҳам ҳаддан ортиқ узун-да, ўғлим, - таъкидлаб қўйди миссис Уэсли мулоим оҳангда, - Ижозат берсанг бўлди, ўзим...

- Йўк, ойи.

Акаси билан шахмат ўйнаётган Рон бармоқлари билан меҳмонхона деразасининг ойнасини чертиб ўтирди. Гермiona Миранда Гошокнинг «Афсунлар тўплами (тўртинчи қисми)»ни мутолаа қилишга берилиб кетган. Миссис Уэсли Диагон хиёбонига ташриф буюриб, ушбу китобнинг учтасини Гермiona, Гарри ва Рон учун харид қилиб келди. Гарри ўн уч ёшга тўлгани муносабати билан Гермionадан олган совғаси – супургига техник хизмат кўрсатиш учун мўлжалланган асбоб-ускуналар тўпламини оёғи остига ёзиб олиб, «Чақмоқ»ка сайқал беряпти. Қўлларига пат-қалам ушлаганча пергамент варағи устига эгилиб олишган Фред билан Жорж эса бир бурчақда аланима ҳақида пичирлашмоқда.

- Иккалангиз нима қиляпсиз у ерда? - шубҳа билан қараб қўйди миссис Уэсли.

- Уйга берилган вазифани бажариб ўтирибмиз, - мубҳам жавоб берди Фред.

- Мени аҳмоқ қилма, ҳозир таътил-ку, - овоз кўтарди миссис Уэсли.

- Тўғри, аммо биз айрим вазифаларни бажаришга улгурганимиз йўк, - деди Жорж.

- Иттифоқо, ўша вазифа буюртмаларнинг янги бланкаси эмасми? - зийрак тикилиб қаради миссис Уэсли, - «Уэслиларнинг ажойиб ультрафокуслари»ни қайтадан бошлаётганларинг йўкми, ишқилиб?

- Қулоқ солинг, ойи, - деди Фред миссис Уэслига қараб, - Мабодо эртага «Хогварц-Экспресс» ҳалокатга учраб, Жорж иккаламиз ҳалок бўлсак-у, сиз бу дунёда иккала болангизни адолатсиз айблаган хотираларингиз билан қолиб кетсангиз, ўзингизни қандай хис этган бўлар эдингиз?

Ҳамма, ҳатто миссис Уэсли ҳам кулиб юборди.

- О, ана отангиз ишдан қайтпти! - бирдан хитоб қилди у, яна бир бор соатга қараб.

Мистер Уэслига тааллуқли соат мили «Ишда» ҳолатидан «Йўлга чиқди» ёзувига сакраб ўтди. Бир сония ўтгач эса бироз титраб, қолган миллар каби «Уйда» ҳолатига келиб қолди. Сал ўтиб, ошхонадан мистер Уэслининг овози эшитилди.

- Ҳозир чиқаман, Артур! - кичқирди миссис Уэсли, хонадан ўқдай отилиб чиқиб.

Дакиқа ўтгач, тинка-мадори қуриган мистер Уэсли қўлига патнис ушлаганча илиқ меҳмонхонага кириб келди-да, камин ёнига ўтириб, қуришиб қолган гулкарамни санчки билан титкилашга киришди.

- Фалокат юз берадиган кўринади, Молли, - деди у ниҳоят, - Рита Вритер ҳафта давомида ҳар хил қоғозлар титиб, вазирлик томонидан йўл қўйилган яна бирорта хато топишга уринди. У ўз олдига қўйган мақсадига эришган кўринади чамаси. Бечора Берта ҳақидаги маълумотларни топиб олибди. Эртага «Башорат-у, каромат газетаси»да ўша қиз ҳақида мақола чиқадиган кўринади. Шульманга юз йил олдин айтган эдим-а, ўша қизни қидириш тадбирларини бошлаш керак, деб.

- Мистер Сгорбс ҳам доим шу ҳақда кўп гапириб келган эди, - шу заҳоти гапга аралашди Перси.

- Э, ўша мистер Сгорбснинг... - аччиқланди мистер Уэсли, - Хайриятки, Рита Вритер Винки ҳақида хабар топмади. Сгорбснинг омади чопди деса лоф бўлмайди, акс ҳолда вазирлик ходимининг уй эльфи Ажал белгисини яратган сеҳрли таёқча билан қўлга олинганлиги ҳақидаги бемаъни, пурбўхтон мақолаларнинг бутун бошли серияси чоп этилишига сабаб топилган бўлар эди.

- Ўша Винки ўта масъулиятсиз бўлса-да, Ажал белгисини ярата олмаслигини ойдинлаштириб олган эдик шекилли, - қизишди Перси.

- Агар шахсан менинг фикрим қизиқ бўлса, мистер Сгорбснинг омади чиндан ҳам чопди деса бўлаверади. Чунки мистер Сгорбс уй эльфларига нисбатан қандай бешафкат муносабат билдиришини «Башорат-у, каромат газетаси» мухбирларининг хабари йўк, - деди Гермiona.

- Билиб қўй, Гермiona! - деди Перси, зардаси қайнаб, - Мистер Сгорбсдек юқори мартабали мансабдор шахснинг хизматкорлари унга сўзсиз бўйсунуши шарт...

- Қуллари, демоқчисан шекилли! - гап қайтарди Гермiona жарангдор оҳангда, - Ахир у Винкига ҳақ тўламайди-ку, шундай эмасми?

- Назаримда ҳаммангиз нарсаларингизни йиғиштириб, сафарга шай ҳолатга келтирилганини текшириш учун юқорига чиққанингиз маъқул! - баҳсга чек қўйди миссис Уэсли, - Қани ўрнингиздан тулинг. Ҳаммангиз. Тез бўлинг!

Гарри супургига техник хизмат кўрсатиш тўпламини ёпиб, «Чакмоқ»ни елкасига ташлади-да, Рон билан бирга юқорига кўтарилди.

Шамолнинг ғувиллаши билан жаланинг шовқини том остида янада баланд эшитилмоқда. Чордоқда яшайдиган йирик кўршапалакнинг вақти-вақти билан солган айюханносини эса гапирмаса ҳам бўлаверади. Болалар хонага кириб келишлари билан қафас ичида типирчилай кетган Чўчринстель чуғур-чуғурини бошлаб юборди. Хонада сафар олдидан юзага келган вазият, сандиқлар ҳали тўла-тўқис йиғиштирилмаган аҳвол, ушбу бойқушчанинг кайфиятини идора қилиб бўлмайдиган даражада кўтариб юборган кўринади.

- Унга «Бойқуш қувончи»дан озгина тўқиб бер, зора унини ўчирса, - деди Рон Гаррига қоғоз халтача узатиб.

Гарри қуш емининг бир жуфтини қафас панжарасининг чивиклари орқали суқиб киритиб, сандиғи ёнида ҳанузгача бўш турган Хедвигнинг қафаси томон юзланди.

- Бир ҳафтадан ўтди, - деди бўш кўнокқа қараб қолган Гарри маъюс оҳангда, - Рон, нима деб ўйлайсан, Сириусни қўлга олишмадимикан мабодо.

- Йўк, - ишонч-ла жавоб қайтарди Рон, бошини чайқаб, - Қўлга олинганида «Башорат-у, каромат газетаси» саҳифаларида бу ҳақда аллақачон жар солинган бўлар эди. Ахир вазирлик лоақал бир кишини бўлса ҳам қўлга олишга муваффақ бўлганини маълум қилиши керак-ку.

- Ҳа, албатта...

- Гарри, мана бу ерда оғим Диагон хиёбонидан сенга харид қилган нарсалар, сен учун банкдан олинган пул ва ювилган пайпоқларинг ётибди.

Рон Гаррининг каравотига бўхчалар уюмини олиб ўтиб, ҳамён билан пайпоқларни

улоқтирди. Гарри харид қилинган нарсаларни очиб кўришга киришди. Миранда Гошокнинг «Афсуслар тўплами (тўртинчи қисми)»дан ташқари, унга бир сиқим янги пат-калам, пергамент қоғозининг ўн иккита ўрами ва сеҳрли дамламалар тайёрлаш учун қўлланиладиган таркибий қисмларнинг айримлари харид қилинибди. Гаррининг захираларида шер-балиқнинг туйилган умуртқаси билан белладонна экстракти деярли тугаб қолган эди. Ички кийимини қозон ичига тахлар экан Роннинг нимадандир жирканганча, бақириб юборгани эшитди (**Белладонна – заҳарли ўтсимон ўсимлик ва ундан тайёрланган дори. Экстракт – кимёвий йўл билан органик тўқималардан олинган модда**).

- Бу қанақанги қабоҳат бўлди?

У қўлига тўқ қизил рангли духобадан тикилган узун кўйлакка ўхшаш тушуниб бўлмайдиган аллақандай кийимни ушлаб олган. Енглари ва ёқасининг гардиши йўсин босган тўрлар билан безалган.

Эшик тақиллаб, хонага ювилиб, дазмол босилган коржомаларнинг бир дунёсини қучоқлаб олган миссис Уэсли кириб келди.

- Бу сизларники, - деди у коржомаларни иккита дастага айириб, - Батартиб жойланг, гижимланмасин.

- Ойи, Жиннанинг кийимини менинг кийимларим орасига солиб қўйибсиз, - деди Рон, тўқ қизил хламидани миссис Уэслига узатиб (**Хламида – Юнонистонлик ва римлик эркакларнинг плашга ўхшаш кийими**).

- Жиннаники эмас, сеники, - эътироз билдирди миссис Уэсли, - Бу тантанали маросимларга кийиладиган парад кийиминг.

- Нима?! - хайрон қолди Рон, башараси яшин урган кишининг туркига ўхшаб қолиб.

- Парад кийиминг, - такрорлади миссис Уэсли, - Мактабдан йўлланган бу йилги рўйхатда ўқувчиларнинг парад кийими бўлиши тайинланган... тегишли маросимларда кийиш учун.

- Ҳазиллашяпсиз шекилли, а? - ишонқирамай шивирлади Рон, - Мен бу матоҳни ҳаётда киймайман.

- Ҳамма кияди уни, Рон! - аччиқланди миссис Уэсли, - Бундай кийимлар ўзи шунақа бўлади! Дадангда ҳам худди шунақаси бор... тантана ва маросимларга кийиш учун.

- Буни кийиб боргандан кўра, ўша тантанада қип-яланғоч иштирок этганим афзал, - ўжарлик қилиб туриб олди Рон.

- Аҳмоқона гапларингни йиғиштир, - ўғлини тинчлантиришга уринди миссис Уэсли, - Маросимларга кийиладиган коржомаларинг бўлиши шарт. Рўйхатда кўрсатилган. Гаррига ҳам сотиб олдим... кўрсат унга Гарри...

Она-бола ўртасидаги гапни эшитиб, ҳаяжондан титраб-қалтираб қолган Гарри сўнгги бўҳчасини аста очди. Ёмон эмас. Хайриятки, унинг парад кийимида тўрлар йўқ. Умуман айтганда, бу кийим нимаси биландир оддий коржомага ўхшаб кетади. Фақат ранги қора эмас яшил.

- Кўзларинг рангига мос келади, деб мана шу рангни танладим, ёқимтойгинам, - деди миссис Уэсли завқланиб.

- Тўғри, бунақасини кийса бўлади! - деди Рон, дарғазаб нигоҳ-ла Гаррининг парад кийимига баҳо бериб, - Нега энди менга ҳам шунга ўхшашини олиб бермадингиз?

- Чунки... чунки мен сенинг кийимингни тутилган буюмлар дўконидан харид қилдим. У ерда эса танлаб олинадиган моллар кўп бўлмайди! - тушунтирди лунжлари қизариб кетган бечора она.

Гарри кўзини олиб қочди. У пулларини бажони дил Уэслилар билан бирга баҳам кўрган бўлар эди-ю, бироқ улар ҳаётда олишмаслигини яхши билади.

- Мен бу матоҳни ҳеч қачон киймайман, - ўжарлик-ла такрорлади Рон, - Ҳеч қачон.

- Жуда соз, - ўшқириб берди миссис Уэсли, - Қип-яланғоч боравер ўша маросимга. Сен эса Гарри, уни фотосуратга туширишни эсингдан чиқарма. Фалак шохид, баъзан вақтичоғлик қилиш менга ҳеч ҳам зарар қилмайди.

Миссис Уэсли эшикни қарсиллатиб ёпганча, хонадан чиқиб кетди. Шу пайт биқирлаган

ғалати товуш эшитилди. Чўчринстелнинг томоғига «Бойқуш қувончи»нинг каттагина бўлаги тикилиб қолибди.

- Нима учун нарсаларимнинг ҳаммаси икки пулга қиммат, а? - юракдан нолиди Рон, Чўчринстель томон, унинг тумшугини очиш учун борар экан.

XI БОБ.

«ХОГВАРЦ-ЭКСПРЕС»ДА

Эртасига эрталаб уйғонган Гарри Бошпанада, ёзги таътил тугаганини англатаётган қандайдир ғалати кайфият ҳукм сураётганини хис этди. Дераза ойнасини интиҳоси йўқ ёмғирнинг йирик томчилари саваламоқда. У ўрнидан туриб жинси шими билан свитерини кийиб олди. Мактаб кийими, одатда, поездда кийилади.

Ошхонага йўл олиб зина бошига етган Гарри, Рон ва эгизаклар ҳали биринчи қаватга тушмай туриб, пастда, ниҳоятда ҳаяжонланиб кетган миссис Уэслини кўришди.

- Артур! - чақирди у баланд овозда, - Артур! Пастга туш, тезроқ, вазирликдан шошилиш хабар!

Коржомасини тескари кийиб олганча, пастга гумбурлаб тушаётган мистер Уэслини ўтказиб юбориш учун Гарри деворга қапишиб олди. Болалар ошхонага кириб келганда жонсарақ ҳолатга келиб қолган миссис Уэсли кийим жавонининг яшиқларини титкилаётган экан.

- Ахир шу ерда ҳам бор эди-ку, пат-қаламларим!

Мистер Уэсли эса бу пайтда ўчоқ чўғига юзланиб олганча... ким биландир суҳбат қурмоқда...

Гарри ўзи кўриб турган манзарани тўғри идрок этганига ишонч ҳосил қилиши учун кўзини чирт юмиб, яна очди.

Камин ичида гўё соқол ёпиштирилган катта тухум каби кекса сеҳргар Амос Диггорининг муаллақ осилиб турган боши кўринди. У ўз атрофида сачраётган учқунларга ҳам, қулоқларини ялаб турган гулхан тилларига ҳам эътибор қаратмай тез гапиряпти.

- ... шовқин-суронни эшитган қўшни мағллар, анави... нима деб аташар эди уларни... ха, полуцейчиларни чақиришибди. Артур, сен зудлик билан ўша ерга етиб боришинг керак бўлади.

- Мана! - овоз чиқармай хансиради миссис Уэсли, эрининг қўлига пергамент варағи, сиёҳдон ва эзилган пат-қалам ушлади.

- ... тасодифан хабар топганимнинг ўзи катта бир омад, - гапини давом эттирди мистер Диггорининг боши, - Хар хил манзилларга бир нечта бойқуш жўнагишим керак бўлгани учун идорага эртароқ борган эдим. Қарасам, Сеҳргарлик ва афсунгарлик фаолияти устидан назорат бўлимининг ходимлари тўла таркибда йиғилиб, воқеа жойига жўнашга шай туришибди... Агар Рита Вритер бу гаплардан хабар топадиган бўлса, Артур...

- Ўйноқкўзнинг ўзи қандай тушунтириш берди? - сўради сиёҳдонни очиб, пат-қалам ботирган мистер Уэсли ёзишга шайланиб.

Мистер Диггорининг боши кўзини тепага қаратди.

- Ҳовлисига кимдир ошиб тушаётганини эшитган эмиш. Гўё улар уйга сездирмай яқин келишмоқчи бўлган-у, чиқинди ташлаш бакларининг пистирмасига рўбару бўлиб қолишган.

- Хўш, чиқинди ташлаш баклари нима хунар кўрсатибди?

Жиддий қиёфа касб этган мистер Уэсли алланима ёзиб ўтирди.

- Нима қилар эди, чиқинди отибди. Умуман катта тўс-тўполон кўтарилган, - деди мистер Диггорининг боши, - Тушунишим-ча, полуцейчилар етиб келишганида чиқинди ташлаш бакларидан бири шиддат билан ўт очишни давом эттираётган экан...

Мистер Уэсли инграб юборди.

- Ҳовлига писиб кирганлар борасида ҳам бирон-бир маълумот борми?

- Артур, Ўйноқкўзни яхши биласан-ку, - мистер Диггорининг боши кўзини яна тепага қаратди, - Тун ярмида унинг ҳовлисига чиндан ҳам биров бостириб кирган, деб ўйлайсан-

ми? Картошка пўчоклари-ю, ҳар хил ахлатга беланган мушук кирган бўлиши мумкин. Бироқ ўйлаб кўр, агар Сеҳргарлик ва афсунгарлик фаолияти устидан назорат бўлими томонидан Ўйноқкўзга нисбатан бирон-бир чора кўриладиган бўлса, тамом бўлди, деб ҳисоблайвер. Ўйноқкўз ҳужжатларининг жилдини эсла! Бу ишларни босди-босди қилиш, Ўйноқкўзни сенинг идорангга тааллуқли бирор-бир арзимас нарсада айблаб, сақлаб қолиш керак. Чикинди отар баклар учун нима чора кўрилади сизларда?

- Дастлаб огоҳлантирилади, - деди қошини чимириб олган мистер Уэсли алланима ёзишда давом этиб, - Ўйноқкўз сеҳрли таёқча қўлади-ми? Бирор-бир кишига хамла қилди-ми?

- Ишончим комилки, Ўйноқкўз каравотидан туриб-ла, деразадан ташқарида кўринган нарса борки, ҳаммасига қарши афсун ўқишга киришиб кетган, - жавоб берди мистер Диггорининг боши, - Бироқ буни исботлаш керак. Жабрланганлар йўқ-ку, ахир.

- Бўпти, ундай бўлса мен учдим, - мистер Уэсли қоғозни чўнтагига солиб, югурганча ошхонадан чиқиб кетди.

Кекса Диггорининг боши миссис Уэслига юзланди.

- Мени кечир, Молли, - деди у нисбатан босиқроқ оҳангда, - Сизларни жуда эрта безовта қилиб қўйдим. Ўйноқкўзни фақат Артургина қутқариб қолиши мумкин. Бунинг устига, бугун, Ўйноқкўз янги жойда иш бошлайдиган биринчи кун... Айнан шу бугун тунда тўполон кўтарганига ҳайронман...

- Ҳеч қиси йўқ, Амос, - тинчлантирди миссис Уэсли, - Йўлга чиқишдан олдин бутерброд-ми ёки бирон бошқа нарса-ми, еб оласанми?

- А? Бўпти, узат, - рози бўлди мистер Диггори.

Миссис Уэсли ошхона столи устига таҳланган бутербродлар уюми чўққисидаги сариёғ суртилган нон бўлақларидан биттасини олди-да, олов тиллари орасидан мистер Диггорининг оғзига солиб қўйди.

- ... аҳ-аҳмат, Молли, - пўнғиллади оғзи тўлиб қолган бош ва енгилгина қарсиллаб, кўздан ғойиб бўлди.

Гарри мистер Уэслининг Билл, Чарли, Перси ва қизалоқлар билан хайрлашганини эшитди. Беш дақиқа ўтмай эгнидаги коржомани тўғри кийиб, сийрак сочларини тараганча, ошхонага кириб келганини кўрди.

- Хўп, болалар, мен кетдим. Мактабда яхши ўқинглар, - тилак билдирди плашини кийиб, ҳавода даф бўлишга отланган мистер Уэсли Гарри, Рон ва эгизакларга, - Молли, болаларни Кингс-Кроссга ўзинг элтиб қўя оласанми?

- Албатта, - ишонтирди миссис Уэсли, - Сен Ўйноқкўзнинг ишини бир ёкли қилавер-чи, бу ёғини ўзимиз амаллаймиз.

Мистер Уэсли ҳавода даф бўлиши билан ошхонага Билл билан Чарли кириб келди.

- Ким Ўйноқкўз деди? - сўради Билл, - Яна нима каромат кўрсатибди у.

- Кимдир бугун тунда унинг уйига яширинча киришга уринган эмиш, - жавоб берди миссис Уэсли.

- Ўйноқкўз Хмури, - ўйчан эслади Жорж, нонига қуюқ шинни суртиб, - Анави савдойи...

- Отангиз Ўйноқкўз Хмурига катта ҳурмат ила қарайди, - боласининг танқидий гапини кесди ошхонани тарк этаётган миссис Уэсли.

- Дадам ҳам оппоқ эмас. Электр санчқиларни йиғиб юради-ку, ахир, - деди Жинна, - Шундай экан, иккаласини бир боғда етилган мева деса бўлаверади...

- Хмури ўз даврининг буюк сеҳргарларидан бири бўлган, - деди Билл.

- У Дамблдорнинг кадрдон дўсти-ку, шундай эмасми?

- Дамблдорнинг томини ҳам жойида деб бўлмайдими, тўғрими, - гапга аралашди Фред, - У авлиёликка, авлиё, албатта, бироқ...

- Ўйноқкўз деганлари ким ўзи? - сўради Гарри.

- Илгари вазирликда ишлаган, ҳозир пенсияда, - жавоб берди Чарли, - Бир вақтлар дадам ўзи билан мени ҳам ишига олиб бориб юрганида кўрганман уни. Ўшанда Хмури аврор, яъни ёвуз сеҳргарларни таъқиб қиладиган ходим бўлиб ишлаган, - дарҳол тушунтириш берди Чарли, Гаррининг тушунмай қолган нигоҳини кўриб, - Азқабан камераларининг

ярми айнан Хмурининг саъй-ҳаракатлари билан тўлган. Бироқ душманлари ҳам етарлидан ортиқ... Улар асосан Ўйноқкўз қаматиб юборган сеҳргарларнинг қариндош-уруғлари бўлади. Эшитишимга қараганда Хмури қариб, параноя касалига дучор бўлган. Ҳеч кимга ишонмайди. Ҳамма унинг ўйноқ кўзига ёвуз сеҳргар бўлиб кўринаверади (*Параноя – руҳий касалликнинг бир тури*).

Билл билан Чарли ҳам болаларни кузатгани темир йўл вокзалига бориш истагини билдиришди. Перси эса узр сўраб, чиндан ҳам тезроқ ишга етиб бориши зарурлигини маълум қилди.

- Шундай мураккаб вазиятда ишга бормасликни ўзимга эп кўра олмайман, - эълон қилди у, ҳаммага эшиттириб, - Мистер Сгорбс ҳамма ишни менга ишониб топширишга аллақачон кўникиб бўлди.

- Тўғри, - деди бош ирғиган Жорж, жиддий оҳангда, - Билсанми, Перси, назаримда у тез орада фамилиянгни ҳам эслаб қолади.

Миссис Уэсли қишлоқ почта бўлинмасига бориб, Лондонгача элтиб қўйиши учун магларнинг учта таксисини телефон орқали чақиртирди.

Таксичилар машиналарнинг юк бўлмаларига олтита оғир сандикни ортар экан, ҳамма ёмғир ивитиб юборган ҳовлига чиқиб, томоша қилиб турди.

- Артур вазирлик машиналарини олишга уринди-ю, бўши топилмади... - тушунтириш берган бўлди миссис Уэсли Гаррига, - Анави таксичилар нимадандир норозига ўхшайдими, а? Сенга шундай туюлмапти-ми?

Маглар дунёсининг таксичилари қутуриб кетган бойкушларни ниҳоятда камдан-кам ташишини Гарри тушунтириб ўтирмади. Таъкидлаб ўтмоқ жоизки, Чўчринстель чиндан ҳам қулоқни қар қилиб юборгудай айюҳаннос сола кетди. Бунинг устига Фреднинг сандиғи беҳосдан очилиб кетиб, доктор Филибустернинг сувдан оловсиз отиладиган фантастик мушакларидан муайян қисми портлаб кетди. Қўрқиб кетган таксичининг юраги ёрилиб кетишига бир баҳя етмай қолгани камлик қилгандай, жон-пони чиқиб кетган Маймоқоёқ ўткир тирноқлари билан келиб-келиб ўша таксичининг оёғига тирмашиб, елкасига чиқиб олди. Жони оғриган таксичи боз дод солди.

Тўлиб-тошган машиналарда йўл юриш ҳам осон кечмади. Тинчланиб олиши учун Маймоқоёққа кўп вақт керак бўлди. Лондонга етиб олгунга қадар у Гаррини ҳам, Ронни ҳам, Гермионани ҳам тирнаб ташлашга улгурди. Кингс-Кросс вокзалига етишгач, жала янада кучли қуяётганига қарамай, таксини ташлаб чиқиб, учовлон анча енгил тортди. Сандиқлар машиналар тирбанд кўчадан вокзал ичига олиб кирилгунга қадар ҳамма шалаббо бўлди.

Гарри тўққиз бутун тўртдан учинчи платформага ўтиб олишнинг ғалати усулига аллақачон кўникиб қолган, албатта. Бунинг учун тўққизинчи ва ўнинчи платформаларни ажратиб турган темир тўсиқ орқали ўтиб кетиш керак. Ягона шарт шундан иборатки, бу ишни ҳеч кимга сездирмай, магларнинг диққатини жалб этмай амалга ошириш даркор. Бугун болалар бу ишни кичик гуруҳларга бўлиниб бажаришди. Чўчринстель билан Маймоқоёқни кўтариб олганча, жуда шубҳали кўринаётган учлик – Гарри, Рон ва Гермиона биринчи бўлиб ўтадиган бўлди. Беғам вайсаб келган болалар тўсиққа бепарво суяниб олишди-да, ён томонлари билан сеҳргарлар дунёсига ўтиб кетишди... Шу захоти тўққиз бутун тўртдан учинчи платформа уларнинг кўз ўнгида моддий тус олди.

Яркираб турган тўқ қизил «Хогварц-Экспресс» паровози аллақачон темир йўлда туриб, платформага паға-паға тутун пуркамқда. Қалин тутун орасида эса «Хогварц» ўқувчилари ва уларнинг ота-оналари худди арвоҳлар каби дам кўриниб, дам кўринмай турибди. Ўзаро суҳбат қуришаётган бойкушларнинг гурсиллаганини эшитган Чўчринстель янада баттар чиркираб юборди. Бўш жой кидирган Гарри, Рон ва Гермиона поезд ёнидан бориб, кўп ўтмай сандиқларини ўртадаги вагонлардан бирига ортишди. Шундан сўнг улар, миссис Уэсли, Билл ва Чарли билан хайрлашиш учун яна платформага сакраб тушишди.

- Эҳтимол, сизлар ўйлаган вақтдан ҳам кўра эртароқ учрашармиз, - кулиб қўйди Чарли, синглиси Жиннани қучиб хайрлашар экан.

- Нега энди эртароқ учрашишимиз керак экан? - сўради Фред, акасига синчковлик билан қараб.

- Мана кўрасан, - мубҳам жавоб қайтарди Чарли, - Фақат бу ҳақда оғиз очганимни Персига асло айта кўрманглар. Ахир бу, унинг таъбири билан айтиладиган бўлса: «Сехргарлик вазирлиги томонидан ошкор этишга махсус рухсат берилгунга қадар сир тутилиши шарт бўлган махфий ахборот саналади».

- Ҳа, бу йил «Хогварц»да яна бир бор ўқиш таклифини рад этмаган бўлар эдим, - деди кўлини чўнтагига солиб олган Билл поездга маъюс қараб.

- Нега энди? - боз такрорлади Жорж, талаб оҳангида.

- Бу ўқув йили қизикрок ўтади, чамамда, - жавоб қайтарди Билл, кўзи ярқираб, - Балки вақт топиб... томошага келарман...

- Нимани томоша қилгани? - сўради Рон.

Шу пайтда хуштак янграб, миссис Уэсли болаларни поездга туртиб кирита бошлади.

- Таклифингиз учун раҳмат, миссис Уэсли, - деди Гермiona.

Болалар купега кириб, эшикни ёпишди-да, деразалардан бош чиқаришди.

- Мехмондорчилик учун раҳмат, миссис Уэсли, - деди Гарри.

- Қўйсаларинг-чи, ёқимтойларим! Бундай мехмондорчилик ўзимга завқ бағишлайди-ку! - деди миссис Уэсли, - Мен сизларни Рождество таътилига ҳам таклиф қилган бўлар эдим-у... юзага келган вазиятни инобатга олган ҳолда... м-м-м... таътилни мактабда ўтказишни ўзингиз афзал кўрасиз, деб ўйлайман.

- Ойи! - аччиқланди Рон, - Учалангиз нимани сир тутяпсиз биздан?

- Ўйлайман-ки, бугун кечқурун ҳамма гапдан ўзингиз воқиф бўласиз, - кулиб юборди миссис Уэсли, - Бу жуда қизик гап. Биласизлар-ми, қоидаларга ўзгартириш киритилганини эшитиб нихоятда хурсанд бўлдим...

- Қайси қоидаларга? - баралла сўрашди Гарри, Рон, Фред ва Жорж.

- Ишончим қомилки, профессор Дамблдор ҳаммасини сизларга батафсил тушунтириб беради... Хушхулқ бўлинглар, хўпми? Ваъда берасизми? Ваъда берасизми? Фред?... Жорж?...

Поршенлар буғ вишиллаб, поезд жойидан кўзгалди.

- Айтсаларинг-чи, нима бўлади ўзи «Хогварц»да? - бақириб берди асаби чидамаган Фред, тез узоқлашиб қолаётган миссис Уэсли, Билл ва Чарлига, - Қайси қоидаларга ўзгартириш киритилди?

Бироқ миссис Уэсли сирли кулганча, силтаб қўйди. Билл билан Чарли эса поезд муюлиш ортига ўтмай, ҳавода даф бўлишди.

Гарри, Рон ва Гермiona купега киришди. Жала чунонам кучли қуймоқда-ки, ташқаридаги бирон нарса кўринмайди. Рон сандиғини очиб, тўқ қизил парад коржомасини чиқарди-да, чирқирашини сал бўлса ҳам тўхтатиш учун Чўчринстелнинг қафаси устига ташлаб, қушчани ёпиб қўйди.

- Ёдингиздами, ўйин бўладиган қуни ҳатто Шулман ҳам «Хогварц»да ўтадиган аллақандай тадбир ҳақида айтиб бермоқчи эди? - сўради у, Гаррининг ёнига жойлашиб, - Ўз онам эса мендан сир тутди! Қизик, нима...

- Ш-ш-ш! - қутилмаганда пичирлади Гермiona, кўрсаткич бармоғини лабига босганча, қўшни купе томон имо қилиб.

Очик эшик орқали уларга ўларча таниш чўзиқ овоз эшитилди.

- ... умуман айтганда, дадам «Хогварц»да эмас, «Дурмштранг»да таҳсил кўришимни хоҳлаган. Ўша мактаб директори билан дадам иккаласи яхши таниш. Анави магларвар Дамблдорга бўлган муносабатидан эса хабарингиз бор, албатта. Чунки «Дурмштранг»га ҳар хил исқиртлар қабул қилинмайди. Лекин онам мени узоқ юртга қўйиб юборишни истамади. Дадамнинг фикрича, «Дурмштранг»да ёвуз кучлар сеҳрига анчагина оқилона қаралар экан. Аслида, ёвуз кучлар сеҳри «Дурмштранг»да бизнинг мактабимиз сингари ёвузлик кучидан ҳимояга ўхшаш аҳмоқона фан сифатида эмас, балки мустақил фан сифатида ўзлаштирилади...

Гермиона ўрнидан туриб, оёк учида юрганча, кўшни купенинг кириш эшиги ёнига бориб, Малфойнинг овози эшитилмаслиги учун ёпиб қўйди.

- Демак унга «Дурмштранг» маъкул келар экан-да! - юракдан хитоб қилди у, - Эссиз, ўша ерга юборишмабди-да уни, бизга ҳам тишни-тишга қўйиб чидаб юришга тўғри келмас эди.

- «Дурмштранг» ҳам сеҳргарлик мактабими? - сўради Гарри.

- Ҳа, - жирканч қиёфа ясади Гермиона, - Нуфузи жуда паст мактаб. «Европадаги сеҳргарлик таълимининг қиёсий тахлили»да ёзилишича, у ерда ёвуз кучлар сеҳрига алоҳида эътибор қаратилар экан.

- Назаримда, ўша мактаб хақида қаердадир эшитгандай бўляпман, - эслади Рон, - Қаерда у? Қайси юртда?

- Буни ҳеч ким билмайди-ку, - қошини кўтарди Гермиона.

- А... Нима учун? - хайрон бўлди Гарри.

- Сеҳргарлик мактаблари орасида азалдан ноошкор рақобат ҳукм суриб келган.

«Дурмштранг» билан «Бэльстэк» мактаблари ўз сирларини муҳофаза қилиш мақсадида қаерда жойлашганликларини доимо сир тутиб келган, - тушунтирди Гермиона, худди ҳаммага маълум, табиий бир нарсани айтиб бергани каби.

- Қўйсанг-чи, Гермиона, - кулиб юборди Рон, - «Дурмштранг» ҳам худди «Хогварц» сингари катта бўлса керак. Қандай қилиб шундай йирик қасрни одамлар кўзидан бекитиб қўйиш мумкин?

- Бироқ «Хогварц» бекитиб қўйилган-ку! - хитоб қилди лол қолган Гермиона, - Бу ҳаммага... хар қалай ««Хогварц» тарихи»ни ўқиганларга маълум.

- Демак, фақат сенга маълум, - таъкидлаб қўйди Рон, - Қани, давом эт, қандай қилиб шундай катта қасрни ҳаммадан бекитиб қўйиш мумкин?

- Қасримиз сеҳрланган, - тушунтира кетди Гермиона, қаршисида ўтирган иккала дунёбеҳабарга, - Агар унга маглар юзланадиган бўлса, уларнинг кўзига: «КИРМА, ТИЛ ТОРТМАЙ ЎЛАСАН!» ёзуви осилган кўҳна, йўсин қоплаган харобазор кўринади.

- Демак, «Дурмштранг» ҳам бегоналар учун харобазор бўлиб кўринар экан-да, а?

- Эҳтимол, - елка қисди Гермиона, - Балки унга Квидиш бўйича жаҳон кубоги ўтказилган ўйингоҳ деворига қопланган каби Маглчўчитиш афсуни қоплангандир, ким билади.

Хорижий сеҳргарлар топа олмаслиги учун эса Тасвирланмас қилиб қўйилган бўлиши ҳам мумкин.

- Нимамас қилиб қўйилган?

- Тасвирланмас, яъни бино шундай сеҳрланадики, унинг аксини ҳам, шартли белгисини ҳам харитага тасвирлаб бўлмайдиган бўлиб қолади. Сен биласан-ку.

- М-м-м... сен шундай десанг, албатта, - ғудуллади Гарри.

- Фикримча, «Дурмштранг» жуда совуқ юртда, узоқ шимолда жойлашган, - деди Гермиона, ўйланиб, - Негаки, у ерда таҳсил кўрадиган хар бир ўқувчининг мактаб кийими таркибига мўйна пўстин киритилган.

- Қандай имкониятларимиз бўлишини ўйлаб кўринглар, - орзу-хаёл ичра фикр алмашди Рон, - Малфойни муз бўлагидан сувга туртиб юбориб, бахтсиз ходиса сифатида кўрсатишимиз мумкин бўлар эди... Афсус, уни яхши кўрадиган онаси бор экан-да... Поезд шимол томон ҳаракатланган сари ёмғир кучайиб борди. Дераза ойнаси терлаб купе қоронғилашиб қолгани боис, чироклар кун ярмида ёқилди. Вагон йўлагидан лунжи чуқурчали кулимсираган чиройли аёл егулик ортилган аравачасини тортганча, ўтиб қолди. Гарри ҳамма учун қозон шаклидаги кексининг йирик бўлагини харид қилди.

Кун давомида уларнинг купесига синфдошлари, жумладан Симус Финниган, Дин Томас ва фаромушхотирлиги билан ажраб турадиган кулчаюз Невилль Лонгботтом кириб турди.

Невилль ўзининг ниҳоятда қаттиққўл афсунгар бувиси қўлида тарбия кўрган. Симус ханузгача кўкрагидан яшил тус бериб ёришганча, Ирландия терма жамоаси ўйинчиларининг исмларини қичқириб айтаётган тўгаракчани ечиб қўймаган.

Тўгаракчаниннг сеҳри аста-секин барҳам топмоқда. У халигача «Трой! Муллет! Моран!», деб қичқирса-да, овози қандайдир суст ва ҳорғин оҳангда эшитилмоқда. Ярим соатдан

сўнг, охир-поёни йўқ квидиш мавзусидан чарчаган Гермiona «Афсунлар тўплами (тўртинчи қисми)»ни мутолаа қилиб, Буюм чақириш афсунини ўзлаштиришга киришиб кетди.

Невилль Квидиш бўйича жаҳон чемпионатининг финал ўйини ҳақидаги гапларни ҳасад билан тинглаб ўтирди.

- Бувим ўйинга боришни истамай, чипта харид қилмади, - деди у бебахт оҳангда, - Сизларнинг ҳикояларингиз жуда қизиқ эшитилляпти.

- Ҳақиқатан ҳам зўр бўлди, - тасдиқлади Рон, - Мана қара, Невилль...

У юк тоқчасида турган сандиғини титқилаб, Виктор Крумнинг митти қоматини чиқарди.

- Вой-бўй, зўр-ку! - хитоб қилди Невилль, кафтига Роннинг кафтида юрган ўйинчок сакраб ўтгач.

- Биз Крумнинг ўзини жуда яқиндан кўрдик, - деди Рон, - Чунки ўйинни Мўътабар Ложада ўтириб томоша қилган эдик...

- Ҳаётингда биринчи ва сўнги бор, Уэсли.

Купе эшигида Драко Малфойнинг рухсори кўринди. Унинг ортида қуролланган ўғри киёфасини касб этган баҳайбат улфатлари Краббе билан Гойл турибди. Ёз давомида иккаласининг бўйи кам деганда яна бир футдан ўсибди. Афтидан улар болаларнинг суҳбатини Дин билан Симус қия очик қолдирган эшик орқали эшитишган кўринади.

- Сени купега чақирганимизни эслай олмайман, Малфой, - деди Гарри муздай оҳангда.

- Уэсли... мана бу қанақанги қабоҳат бўлди, а? - бакрайди Малфой, Чўчринстелнинг қафасига имо қилиб.

Қафас устидан осилиб тушган парад коржомасининг енги поезд ҳаракати билан бир маромда силтанмоқда. Қадама енгаги тўр эса аниқ кўриниб турибди.

Рон коржоме енгини яшириш учун тез ҳаракат қилди-ю, Малфой эпчиллик қилиб чангаллаб олди-да, кийимни қафас устидан тортиб олди.

- Мана бунга қаранг! - хитоб қилди Малфой жазавази тутиб.

У коржомани Краббе билан Гойлнинг тумшуги остига келтириб, хилпиратди.

- Уэсли, шуни кийиб юраман демокчимисан, а? Тўғри, бир вақтлар бу расм бўлган, бироқ у даврлар 1890- йилларда қолиб кетган...

- Наҳасга тикилиб ўл, Малфой! - юракдан тилади Рон, юзи Малфойнинг кўлидан тортиб олган парад коржомасининг рангидай тус олиб.

Малфой, Гойл ва Краббе ҳузур қилиб кишнашди.

- Хўш, Уэсли... сен ҳам иштирок этасанми? Оиланг шуҳратини оламга ёйишга уриниб кўрарсан, ахир? Қолаверса, мўмайгина пул ҳам ишлаб олишинг мумкин... Голиб чиқсанг, ўзингга дурустроқ парад кийим оласан...

- Нималар деб валдираяпсан? - ириллади Рон.

- Иштирок этасанми, деб сўраяпман? - қайтарди Малфой, - Сен-ку, Поттер, иштирок этишинг аниқ, а? Омма олдида яна бир бор қийшанглаш имконини ҳеч ҳам қўлдан чиқармасанг керак, шундайми?

- Ё нимани назарда тутаётганингни тушунтириб гапир, Малфой, ё йўқол бу ердан, - деди Гермiona, китоб устидан нафрат-ла қараб.

Малфойнинг рангпар юзи қулгидан кенгайиб кетди.

- Хабарим йўқ, демокчимисан, Уэсли?! - ҳайратланиб чинқирди Малфой, - Аканг ҳам, отанг ҳам вазирликда ишлашса-ю, сен дунёбеҳабар юрибсан-ми? Вой, Худо! Дадам бор гапни айтиб, батафсил тушунтириб берганига юз йил бўлди!... Шахсан Корнелиус Фуждан хабар топган у. Тўғриси айтганда, дадам ниҳоятда йирик амалдор шахслар билан мулоқот қилади... Сенинг даданг-чи, Уэсли? Афтидан аҳамиятсиз, кичик бир амалдор шекилли, а? Унга бирон-бир арзигулик гап айтилмаса керак-да... Ҳа, шунга ўхшайди... Даданг бор жойда муҳим мавзулар тўғрисида гапирилмайдиган кўринади...

Яна бир бор ҳузур қилиб кишнаб олишгач, Малфойнинг имосига кўра учала башара нари кетди.

Уларнинг ортидан ташланган Рон купе эшигига чунонам урилиб кетдики, эшик ойнаси

синиб, чилпарчин бўлди.

- Рон! - кичкирди Гермiona, таъна охангида.

Қизалоқ сеҳрли таёкчасини чиқарди-да:

- Репаро! - деб ғудуллади.

Ойна парчалари атрофдан йиғилиб, бир бутун бўлди-да, эшик кўзига қайта жойлашди.

- Нега энди у ўзини ҳамма нарсадан бохабар-у, бизни аҳмоқ қилиб кўрсатяпти... - бакирди

Рон, - Дадам ниҳоятда йирик амалдор шахслар билан мулоқот қилади эмиш... Менинг

дадам аллақачон катта амалдор бўлиб кетиши мумкин эди, факат у...

- Албатта бўлиши мумкин эди, - рози бўлди Гермiona вазмин охангида, - Рон, Малфойга сир бой берма...

- Ким? Мен? Унга? Овора бўлади!

Рон кексинг бир бўлагини чангаллади-да, бир мушт уриб увоклаб, йўлнинг қолган қисмини ёмон кайфият билан босиб ўтди. У индамай мактаб кийимини кийиб олди-да, «Хогварц-Экспресс» ҳаракати секинлаб, Хогсмёд станциясидаги коп-қоронғи зулматда тўхтагунча чурқ этмай ўтирди.

Поезднинг эшиклари очилиши билан момақалдинок гумбурлади. Гермiona Маймоқоёкни ридога ўраб олди. Рон эса парад коржомасини Чўчринстель қафаси устида қолдирди.

Бошларини эгиб, кўзларини қисиб олган болалар қиялама ташлаётган жала остига чиқишди. Ёмғир худди челақдан тўкилаётган сув каби кучли ёғмоқда.

- Салом, Хагрид! - кичкирди Гарри, платформанинг нариги бошида турган давангир дўстини кўриб.

- Ишлар жойидами, Гарри? - жавобан эшитилди Хагриднинг овози, - Зиёфатда учрашгунча! Агар чўкиб ўлмасак, албатта.

Анъанага кўра, Хагрид, ҳар йили, биринчи синф ўқувчиларини қасрга кичик қайиқчалар флотилиясида кўл орқали олиб ўтади.

- Вууу! Шундай ҳавода кўлда сузишни ҳеч истамаган бўлар эдим! - хитоб қилди совуқдан қалтираётган Гермiona, ниманидир тасаввур қилгандай бўлиб.

Халойиққа кўшилиб кетган болалар платформа бўйлаб ҳаракат бошлашди. Станция яқинида уларни сон-саноксиз кўринмас отлар кўшилган аравалар кутиб турибди. Гарри, Рон, Гермiona ва Невилль ушбу араваларнинг бирига кириб олишгач, фалакка шукрона ўқишди. Эшик ёпилиб, бир неча дақиқа ўтгач қинғир-қийшиқ аравалар қарвони «Хогварц» қасри томон йўл олди.

ХИ БОБ.

УЧ СЕҲРГАР БЕЛЛАШУВИ

Довул кучини шиддат билан қасб этаётган шамол таъсиридан хавфли даражада оғиб бораётган отсиз аравалар қаср худудига олиб қирадиган данғиллама чўян дарвозанинг икки ёнида, тепа қисмини қанотли тош тўнғизлар бегаб турганча қад кўтарган мрамар устунлардан ўтгач, тик қиялик бўйлаб кўтарила бошлади. Яқинлашган сари қасрнинг сарғиш ёритилган деразалари шаррос жала ҳосил қилаётган сув пардаси орқали хира милтиллаб кўринмоқда. Арава катта эман дарвоза бўсағасига олиб чиқадиган тош зинапоёга етиб тўхтаган пайтда эса яшин чакнаб осмон ёришиб кетди. Олдин етиб келган ўқувчилар қаср зинапоёси бўйлаб юқорига ошиқмоқда. Аравадан сакраб тушган Гарри, Рон, Гермiona ва Невилль ҳам бошларини эгиб, елкаларини қисиб олганча, зинапоё бўйлаб югуришди. Улар машғалалар билан ёритилган, нимаси биландир ғорга ўхшаб кетадиган, серҳашам мрамар зинапоёси қасрнинг юқори қаватларига олиб чиқадиган вестибюлга киргандагина, ўзларини хавфсиз билиб, қад ростлашди.

- Дахшат, - деди Рон, бошини кучук сингари силтаб, - Агар ёмғир, шу тарзда тинмай қуядиган бўлса, кўл сатҳи тез орада кўтарилиб, сохилдан ошиб чиқади... Кийимим ивиб кетди-я... **ВОЙ ДООООТ!**

Шифтдан Роннинг бошига сув тўлдирилган қизил рангли ҳаво шари тушиб, ёрилиб кетди. Устидан сув оқаётган Рон қулқуллаб, Гаррига суяниб қолди. Яна бир сониядан сўнг

юқоридан навбатдаги сув бомбаси тушиб, Гермионанинг ёнидан ўтганча, Гаррининг оёғи яқинида портлади. Муздай сув пойафзалдан сингиб ўтиб, пайпоққа етди. Қий-чув кўтариб, бомбардимон қилинаётган майдонни тезроқ тарк этиш пайига тушган халойик бир-бирини туртганча нари қоча бошлади. Гарри тепага қараб, полдан йигирма футча юқорида муаллақ осилиб олган, бўйнига малла ранг капалакнусха бўйинбоғ тақиб, бошига кўнғироқсимон шляпа кўндириб олган полтергейст Дрюзгни кўрди. У кенг, дарғазаб юзини буриштириб олиб жамики диққат-эътиборини ўз иши – навбатдаги нишон танлашга жамлаган.

- ДРЮЗГ! - янгради таниш дарғазаб овоз, - Башаранг курсин, Дрюзг! БАС ҚИЛ! Йўқол бу ердан!

Вестибюль бўйлаб бир нарсани бошқа нарсага айлантириш фани ўқитувчиси, «Гриффиндор» коллежи мудури профессор Макгонагалл шиддат билан одимлаб келмоқда. У ҳўл полда тойиб кетиб, полга қулаб тушмаслик учун Гермионанинг бўйин аралаш томоғидан ушлаб қолди.

- Вой жоним-ей! Узр, миссис Грэнжер...

- Ҳеч қ-қ-киси йўқ, проф-ф-фессор! - хириллади бўғилиб қолган Гермиона, томоғини силаб.

Профессор Макгонагалл ғазабга тўлган нигоҳини квадрат гардишли кўзойнак орқали полтергейстга қаратди.

- Йўқол дедим сенга, Дрюзг! - такрор қичқирди у, бошидаги чўққидор шляпасини тўғрилаб.

- Мен бирон-бир айб иш қилаётганим йўқ-ку! - хиринглади Дрюзг қасрга эндигина кириб келган бешинчи синф ўқувчилари устига навбатдаги бомбани улоқтириб, - Ахир уларнинг ҳаммаси шундоқ ҳам жикқа ҳўл! Бу ҳам ёмғир! Ўт оч! - деди-да, анқайиб кирган иккинчи синф ўқувчиларининг бошига яна бир бомбани улоқтирди.

- Директорни чақиришга мажбур қиласан шекилли! - қичқирди профессор Макгонагалл, - Огохлантириб қўй, Дрюзг...

Дрюзг тилини чиқарганча сўнгги бомбани юқорига улоқтирди-да, ақлдан озган кишидай хандон отиб, мрамар зинапоя узра юқорига учиб кетди.

- Нега анқаясиз, ўтинг, Катта Залга марҳамат қилинг, ўтинг! - шошилтирди профессор сувдан чикқан мушук болаларига ўхшаб вестибюлда ғуж бўлиб олган ўқувчиларни. Юрган йўлида тойиб, бир-бирини ушлаб олган учовлон ўртоқ амаллаб қадам ташлаб, ўнгга, қўш эшик томон бурилди. Ёпишиб қолган ҳўл сочини пешонасидан сидириб борган Рон дарғазаб вайсай кетди.

Байрамона ясатилган Катта Зал ҳар сафаргидай ажиб кўринмоқда. Коллежлар учун ўрнатилган тўртта узун столга тортилган ликоп ва қадахлар шифт остида муаллақ осилиб турган минглаб шамлар шуъласида тилла тус бериб ярқирайди. Гарри, Рон ва Гермиона «Слизерин», «Равенкло» ва «Хуффльпуфф» столлари ёнидан ўтиб, Катта Залнинг нариги чеккасида ёзилган «Гриффиндор» коллежининг дастурхони атрофига, қадрдон факультетларининг садафдек оппоқ танаси ярим шаффоф кўринадиган, бугун қандайдир бошқача ясаниб, шуқухли ёқа таққан арвоҳи Деярли Бошсиз Ник ёнида жойлашди. Арвоҳнинг ёқаси биратуласига иккита вазифа бажаради: биринчидан, бугунги оқшомнинг нақадар тантанавор эканлигини таъкидлаб турса, иккинчидан, даҳшатли бўйинини яшириб, охиргача жудо этилмаган бошининг елка устида турғун туришини таъминлайди.

- Хайрли оқшом, дўстлар, - ёришиб сўрашди Ник.

- Ҳа, шундай хайрли-ки, чеки йўқ, - гудуллади Гарри, оёғидан ечиб олган пойафзали ичидаги сувни полга тўкиб, - Саралаш таомилини чўзиб юборишмас, деган умиддаман.

Қорним очлигидан ичакларим умуртқамга ёпишиб қолди.

Саралаш таомили – ҳар ўқув йилининг бошида биринчи синф ўқувчиларини мактаб коллежларига тақсимлаш учун ўтказиладиган мажбурий тадбир саналади.

Аммо Гарри биринчи синфга келган йили ўзи бевосита иштирокчи бўлган кундан ташқари, бундай таомилнинг сўнгги иккитасида жуда нобоп тарзда юзага келган вазият

туфайли иштирок эта олмади. Ҳозир эса агар ростини айтадиган бўлса, овқатланишдан кўра, ушбу таомил ўтишини томоша қилиш иштиёқида ўтирибди.

Кутилмаганда столнинг нариги бошидан, Гаррига сал кам сажда қилиб юрадиган, учинчи синф ўқувчиси Колин Кривининг хаяжондан узук-юлуқ эшитилган хитоби янгради.

- Ҳо-о-ой, Гарри!

- Салом, Колин, - жавоб қайтарди ортиқча шов-шув кўтарилишини истамаган Гарри.

- Биласанми, Гарри? Хабаринг борми, Гарри? Бу йил-чи, Гарри, укам, менинг укам Деннис ўқишга қиряпти!

- М-м-м... жуда яхши.

- У бирам хурсандки, Гарри, шундай хурсандки, қўяверасан! - деди курсисидан сакраб кетгудай ўтирган Колин, - «Гриффиндор»га сараланади деб ўйлайман! Бармоқларингни чалиштириб ол, хўпми, Гарри? (*Эслатма: Бармоқларни чалиштириб олиш – бировга омад тилаб бажариладиган насроний ирим*)

- М-м-м... хўп, яхши, - ишонтирди Гарри.

Гарри Уэслилар хонадонининг етти нафар фарзанди «Гриффиндор»да таҳсил кўргани хақида ўйлаб Рон, Гермиона ва Деярли Бошсиз Никка мурожаат қилди:

- Ака-ука ва опа-сингиллар, одатда, битта коллежга тақсимланадилар-ку, а?

- Ҳар доим ҳам эмас, - бош чайқади Гермиона, - Мисол учун, Парватти Патилнинг Пэтил исмли эгизак синглиси бор. Аслида иккаласи бир-бирига икки томчи сувдай ўхшаб, битта коллежда ўқишлари керакдай кўринади. Бироқ Пэтил «Равенкло»да ўқийди.

Гарри ўқитувчилар ўтирадиган Мўътабар Столга назар солиб, баъзи жойлар бўш турганини кўрди. Хўп, айттайлик, биринчи синф ўқувчиларини кўл орқали олиб ўтаётган Хагрид айна пайтда тўлкинларга қарши кураш олиб бормоқда, профессор Макгонагалл эса уларни кутиб вестибюль полини ювиб қуритиш ишларига раҳбарлик қилаётган бўлса керак. Лекин яна битта жой бўш турибди-да... Бу жой кимнинг жойи бўлиши мумкинлигини Гарри ҳеч фахмлай олмади.

- Ёвузлик кучидан ҳимоя фанининг янги ўқитувчиси қани? - сўради Мўътабар Столга қараган Гермиона.

Ҳали бирорта ўқитувчи ушбу лавозимда учта семестрдан ортиқ ушалиб қолмаган. Улар орасида ҳурматга кўпроқ сазовор бўла олган ўқитувчи, ўтган ўқув йилининг охирида ишдан бўшаб кетган профессор Люпин бўлди. Гарри яна бир бор Мўътабар Столга кўз югуртириб чиқиб, бирорта ҳам нотаниш чехра кўрмади.

- Наҳотки ҳеч ким топилмаган бўлса? - ташвишланди Гермиона.

Гарри ўқитувчиларнинг ҳаммасига бир чеккадан синчковлик билан назар солди. Ҳар томон тўзиб кетган оқ сочлари устидан сеҳргарлар шляпасини босиб кийган гербология фани ўқитувчиси профессор Сарсабил хонимнинг ёнида афсун ўқиш фанининг муштдайгина ўқитувчиси профессор Флитвик курсига таҳланган ёстикчалар устида ўтирибди. Сарсабил хоним билан нималардир хақида қизик суҳбат кураётган астрономия бўлинмасида фаолият юритувчи профессор Зловестранинг чап ёнида эса Гарри ёмон кўрадиган кийғирбурун ўқитувчи, сеҳрли дамламалар тайёрлаш фани профессори Северус Снегг жойлашган. Ушбу профессор ўзининг ёғли сочи, юзи доимо касалманд кўриниши билан бошқалардан ажраб туради. Гаррининг Снеггдан нафратланиш даражаси фақат Снеггнинг Гаррига бўлган нафрати билангина тенг келиши мумкин. Ўтган ўқув йилида Гарри Снеггнинг каттагина тумшуғи остида Сириус Блэкнинг қочиб қутулишини уюштирганидан сўнг, профессорнинг болага нисбатан нафрати янада ошиб кетди. Аниқланишича, Снегг билан Сириус мактабда ўқиб юришган кезларда бир-бирига ашаддий душман бўлиб қолишган экан.

Снеггнинг ёнидаги бўш кресло афтидан профессор Минерва Макгонагалл учун бўлса керак. Кейинги, яъни Мўътабар Стол марказидаги креслода эгнига мухташам, ситоралар-у, янги чиққан ойлар тасвири билан безатилган тўқ-яшил коржома кийган, иягини ўзаро чалиштирилган узун бармоқларига тираб олган, узун соч-соқоли шам шуълаларида кумуш тус бериб товланаётган мактаб директори профессор Альбус Дамблдор ўтирибди. Ўз

фикр-хаёлларига берилиб қолган директор ярим ой шаклидаги шиша кўзойнагини Катта Залнинг сеҳрланган шифтидан узгани йўқ. Гарри ҳам қаср устидаги само ҳолатини акс эттириб турадиган шифтга қараб, осмоннинг авзойи бузилган, тўқ қизил булутлар қамраб олган тасвирини кўрди. Айни шу фурсатда дераза ортида навбатдаги момақалдирок гумбурлаб, кўзни қамаштириб юборадиган яшин чакнади.

- Тезроқ бўлишмайди-ми, бутун бошли гиппогрифни икки ямлаб бир ютиб юборадиган бўлиб қолдим-ку! - ингради Рон.

Унинг гапи ҳали охиригача етмай Катта Залнинг эшиги ланг очилиб, орага сукунат чўқди. Хаёл ўтмай «Хогварц»нинг биринчи синф ўқувчиларини Мўътабар Стол томон бошлаб келаётган профессор Макгонагалл кўринди. Гарри, Рон, Гермиона ва қолган ўқувчиларнинг эғнидаги кийими ҳўл бўлгани билан уларнинг ҳолатини Катта Залга кириб келган болачаларнинг аҳволи билан солиштириб бўлмайди. Болачаларнинг кепатаси кўлдан флотилия қайиқчаларида эмас ўзлари сузиб ўтганга ўхшаб қолибди. Ўқитувчилар столи ёнига келиб, бир қатор саф тортган биринчи синф ўқувчилари ҳам совқотиб қолишганидан, ҳам, қаср арвоҳларига рўбару келишганидан бўлса керак, даҳшатга тушиб дағ-дағ титрашмоқда. Фақат кул ранг сочли кичкинагина ўғил болачагина бундан мустасно. Бу бола Хагриднинг крот пўстинига ўраб қўйилган. Пўстин болага шу қадар каттаки, гўё у кора мўйна чодирга кириб олгандай кўринади. Улкан кийим ёқасининг бир четидан мисли йўқ завқ-шавқ ифода этаётган кичкинагина чехра чиқди. Ўз ўртоқларининг яқинида турганча, Катта Залда ўтирган Колин Кривининг нигоҳини топган ушбу болача иккала бош бармоғини баланд кўтариб қўйди. Афтидан юз берган ҳодисадан чексиз қувонаётган бўлса керак, лаби билан «Мен кўлга тушиб кетдим!», дегани кўринди. Болачалар саф тортгунга қадар профессор Макгонагалл уларнинг қаршисига уч оёкли курси, курси устига эса ҳаддан ташқари кир, аъзойи-бадани ямоқ бўлиб, роса эскириб кетган чўққидор шляпани қўйди. Болачалар Катта Залдаги бошқа одамлар каби шляпадан кўзларини узмай, тек қотиб қолишди. Бир неча сония давомида Катта Залда мутлақ сукунат ҳукм сурди. Бир вақт шляпа жойидан кўзғалиб, четида оғизга ўхшаш тешик ҳосил бўлгач, кўшиқ айтишга киришиб кетди:

*Минг йил олдин тўрт нафар яшаб ўтди сеҳргар,
Бош кийим сифатида мени шунда тикдилар.
Буюк аждоддир бугун, сиз билган ўша зотлар
Мўътабар номлари-ла аталади коллежлар.*

*Гриффиндор – оёқ етмас ботқоқликнинг жасур ўғлони,
Равенкло – тоғ кўлларида чиққан доно қиз, мисли ижод булоғи,
Хуффльпуфф – текисликнинг доно қизи, яхшиликни аямас,
Слизерин – мансабпараст, маккорликда ҳеч ким унга тенг келмас.*

*Сеҳргарлар қилди қарор мактаб таъсис этгани,
Қобилиятли авлодга сеҳр сирин очгани.
Улар қаср тиклашиб, «Хогварц» деган ном берди,
Тўртовлон тўрт талаб-ла шогирд қидира кетди.*

*Модомики талаблар тафовутга бой экан,
Шогирдларга алоҳида таълим жорий этилган.
Шу зайл ушбу мактаб тўрт қисмга бўлинган,
Коллежлар бир-бирдан аста ажралиб қолган.*

*Гриффиндор шогирдларнинг мардлигин қадрлаган,
Равенкло азалдан заковатни тан олган,
Хуффльпуффнинг шиори тиришқоқ меҳнат бўлган,*

Слизерин мағзурларни ўзига чорлаб келган.

*Бош қотирди тўртовлон
Кунлардан бир кун келиб,
«Ким саралар шогирдларни
Омонатни топширсак?» - деб.*

*Муаммонинг ечимин топди жасур Гриффиндор
Шартта ечди-да мени ва деди: «Бир йўли бор!»
Шу тариқа масъулият қолди зиммамда абад,
Билиш сизга табиат қандай берган қобилият.*

*Кўлингга ол дўстим мени, қулоққача кийиб ол,
Мен кўрсатган йўл сари фаолиятни бошлаб қол.*

Шляпа қўшиғини якунлагач, Катта Зал гулдурос қарсақлардан портлаб кетгандай бўлди.
- Бизни саралаётганида бу шляпа бошқача қўшиқ айтган эди, - эслади Гарри эл қатори қарсақ урар экан.

- У ҳар йилги саралаш таомилига янги қўшиғи билан чиқади, - деди Рон, - Шляпа бўлиш қанчалик зерикарли эканлигини тасаввур қиялсан-ми? Навбатдаги таомил учун йил бўйи шеър ёзиб, куй басталаб ётса керак.

Профессор Макгонагалл кўлидаги узун пергамент ўрамини ёзди.

- Мен сизларнинг фамилиянгиз ва исмингизни айтиб, навбат билан чақираман, сиз эса сафдан чиқиб шляпани бошингизга қиясиз-да, курсига ўтирасиз, - тушунтириш берди у биринчи синф ўқувчиларига, - Шляпа сиз тайинланган коллеж номини эълон қилгач, тегишли стол томон йўл оласиз.

- Аккерли, Стюарт!

Сафдан аъзойи-бадани титраётган болача чиқиб, шляпани бошига кийди-да, курсига ўтириб олди.

- «Равенкло»! қичқирди шляпа.

Стюарт Аккерли шляпани ечиб, уни қарсақлар ила қарши олаётган «Равенкло» коллежининг столи томон йўл олди. Гарри кўзининг қири билан дастурхон атрофидаги жойлардан бирини эгаллаётган Стюартни эл қатори кутиб олаётган «Равенкло» жамоасининг Сайёди Чунни кўриб қолди.

- Бэддок, Малкольм!

- «Слизерин»!

Энди олқишлар Катта Залнинг бошқа томонида янгради. Гарри Бэддокни қарши олаётган Малфойнинг қарсақ ураётганини кўрди. Қизик, хаёлидан ўтказди Гарри, анави Бэддок «Слизерин»дан бошқа коллежларга нисбатан анча кўп ёвуз сеҳргарлар етишиб чиққанидан хабари бормикан. Бэддок ўз жойини эгаллаётган фурсатда Фред билан Жорж вишиллаб қўйишди.

- Брэнстоун, Элеанор!

- «Хуффльпуфф»!

- Колдуэлл, Оуэн!

- «Хуффльпуфф»!

- Криви, Деннис!

Олдинга чиқаётган миттигина Деннис Криви Хагрининг крот пўстинига қоқилиб кетди. Хагрининг ўзи эса бу пайтда яккакифт юриб, ўқитувчилар столининг ортига ўтиб олди. Бўйи ҳар қандай меъёрий одамдан икки чандон баланд, эни эса уч қарра энли, сочи хурпайган, соқоли бароқ Хагрининг қиёфаси бир қарашда кўрқинчли кўрингани билан аслида ундай эмас. У табиатан меҳрибон эканлигини Гарри, Рон ва Гермiona бошқалардан кўра яхши билишади. Ўз жойини эгаллар экан Хагрин болаларга кўз қисиб қўйиб,

Денниснинг шляпа кийишини томоша қилди. Шляпа оғзини катта очди-да...

- «Гриффиндор»! - деб эълон қилди.

Хагрид барча гриффиндорчилар билан биргаликда қарсақ урди, оғзи қулоғига етган Деннис Криви эса бошидаги шляпани ечиб курсига қўйиб қўйганча, акасининг ёнига югурди.

- Колин, тасаввур қиляпсан-ми, қайиқдан ағанаб, шалоп этиб сувга тушдим! - хитоб қилди у, бўш жойлардан бирига ўтирар экан, хаяжондан вужуди титраб, - Ажойиб! Аллақандай кўл жонивори мени тутиб олиб, боз қайиққа чиқариб қўйди!

- Зўр-ку, Деннис! - деди хайратда укасидан қолишмаган Колин, - Ўша жонивор бахайбат кальмар бўлса керак!

- Йўғ-е! - завқ олди Деннис.

Болачанинг назарида ҳеч ким, ҳатто ақлга сиғмас хаёлларда ҳам, пўртана вақтида қайиқдан тубсиз кўлга тушиб кетишни-ю, сув махлуғи ёрдами ила омон қолишни орзу қила олмаган

- Деннис! Анави кўзойнак таққан қора сочли болани кўряпсан-ми? Уни кимлигини биласанми, Деннис?

Гарри ака-укаларга тескари қараб, диққат-эйтиборини айна пайтда Эмма Дobbснинг бошидаги сараловчи шляпага қаратди.

Таомил давом этиб, анча чўзилиб кетди. Юзларида турли даражада қўрқув акс этган ўғил ва қиз болачалар навбат билан уч оёкли курсига ўтириб, сафлари қисқара борди.

Профессор Макгонагалл фамилияси «Л» ҳарфи билан бошланадиган болаларни чакириб бўлди.

- Тезроқ, тезроқ, - ингради очликка бардош бера олмаётган Рон қорнини силаб.

- Нималар деяпсан, Рон, - ёзгирди Деярли Бошсиз Ник «Мэдди Лаура» «Хуффльпуфф»га тайинланган фурсатда, - Ахир саралаш таомили овқат ейишдан мухимроқ-ку.

- Албатта, айниқса киши ўлик бўлиб, овқатланиши шарт бўлмаса, - кесатди Рон.

- Гриффиндорчиларнинг янги авлоди бизнинг шонли анъаналаримизга муносиб бўлишига жуда умид қиламан, - ишонч билдирди Деярли Бошсиз Ник эндигина «Гриффиндор» сафига қўшилган «Мақдональд Натали»ни олқишлар экан, - Омад ва ғалабаларимиз занжири узилиб қолишини истамаймиз-ку, шундай эмасми?

Мана уч йилдир-ки, коллежлар орасида ўтказиладиган мусобақада «Гриффиндор» мактаб кубогини кўлдан чиқаргани йўқ.

- Причард, Грэм!

- «Слизерин»!

- Уирке, Орла!

- «Равенкло»!

Нихоят «Хуффльпуфф»га тайинланган «Уитби Кевин» билан саралаш таомили ўз якунига етиб, профессор Макгонагалл шляпа билан курсини олиб кетди.

- Ва ниҳоят, - ғудуллади Рон.

У санчки билан пичоқни чангаллаб олди-да, дастурхонда турган бўш тилла ликопга тикилиб, мўъжиза рўй беришини кутди.

«Хогварц» директори профессор Дамблдор ўрнидан туриб, кўлларини кўтарганча кенг очди-да, болаларга кулиб қаради.

- Қулоқ солинг, қулоқ солинг! - бакиришди Гарри билан Рон.

- Мен атиги бир оғиз сўз айтмоқчиман. Човут солинг! - амр қилди директор.

Бўш идишлар болаларнинг кўз ўнгида турли-туман таомларга тўлиб-тоша бошлади.

- О-о-о, анн-нна энна-ди зў.. бўўлл-ди, - хурсанд бўлиб кетди дархол оғзини картошка бўтқаси билан тўлдириб олган Рон.

- Омадингиз бор экан-ки, зиёфат амалга ошди, - маълум қилди Деярли Бошсиз Ник, - Ошхонада бугун катта тўполон кўтарилиб кетган эди.

- Тиннн-чликммм-и? Нимм-ма бўлди? - қизиқди Гарри стейкнинг каттагина бўлагини ғажир экан.

- Нима ҳам бўлар эди... Дрюзг ва унинг навбатдаги қилиғи-да, - бошини тебратди Деярли Бошсиз Ник уни тўғри вазиятда тутиб қолиш учун шуқухли ёқасини тўғрилаб, - Одатий ҳолат. У ҳам зиёфатда иштирок этмоқчи бўлиб юрган эди. Бунга эса йўл қўйиб бўлмайди. Унинг табиатида боадаб тарбия деган тушунчадан ҳеч қандай аломат йўқлиги ўзингизга яхши маълум. Овқат солинган ликопга хотиржам қараб тура олмайди. Токи таомни тўқиб сочмас экан, қўнгли тинчимайди. Арвоҳлар кенгашининг йиғилиши ўтказилди. Таъкидлаб ўтиш жоизки, Семиз Роҳиб одатдагидай полтергейстга яна бир маротаба имкон бериш тарафдори бўлди, бироқ Қонхўр Барон қатъиян ман этиш фикрини билдириб, назаримда тўғри қилди.

Баджаҳл, камгап, эғни доимо кумуш тусли қон доғларига беланиб юрадиган Қонхўр Барон «Слизерин» коллежининг арвоҳи бўлиб, ушбу мактабда Дрюзгнинг танобини тортиб қўйишга қодир бўлган ягона руҳ саналади.

- Дрюзгнинг нимадандир жаҳли чиққанини қасрга кирибок тушундик, - деди Рон қовок солиб, - Хўш, ошхонада нима каромат кўрсатди у?

- Нима каромат кўрсатар эди, ҳар доим кўрсатиб келган тартибсизлик ва вайроналикни-да, - елка қисди Деярли Бошсиз Ник, - Ошхона идишларини-ю, товаларни онтариб, атрофга улоқтирди. Ҳамма нарса шўрвада сузиб юрди. Хизматкор уй эльфларининг ўтақасини ёриб ташлади...

Жаранг. Гермiona қўлидаги қадахни тушириб юборди. Ошқовок шарбати оппоқ дастурхонга тўкилиб, унинг катта қисми тўқ сариқ ранга бўялди. Қизалок бунга эътибор ҳам қаратмади.

- Бу ерда уй эльфлари борми? - қўзини чакчайтирди у Деярли Бошсиз Никка, - «Хогварц»-да-я?

- Албатта, - жавоб қайтарди Деярли Бошсиз Ник Гермionанинг билдирган муносабатидан ҳайратланиб, - Уларнинг сони Британиядаги ҳар қандай бошқа қасрга нисбатан анча кўп. Юздан зиёд.

- Ахир мен шунча вақтдан буён уларнинг бирортасини ҳам кўрмадим-ку! - хитоб қилди Гермiona.

- Жуда тўғри, - деди Деярли Бошсиз Ник, - Улар кундузи ошхонадан чиқишмайди. Фақат тунда чиқиб теварак-атрофни тартибга келтиришади, каминларга ўт қалашади... хуллас хўжаликнинг барча зарурий ишларини бажариб юришади. Айтмоқчиман-ки, улар ҳақиқатан ҳам кўзга кўринмаслиги керак, тўғрими? Ахир кўринмаслик ва эшитилмаслик уй элфининг энг яхши фазилатларидан бири-ку.

Қизалок Никка еб қўйгудай қараб турди.

- Уларга маош тўланадими? - ғазаб-ла сўради Гермiona, - Мехнат ва касаллик таътилларида чиқишадими? Кексаларига пенсия тўланадими? Хуллас, шунга ўхшаш бошқа шарт-шароит ва имтиёзлар ҳавола этилганми?

Деярли Бошсиз Ник шундай қулиб юбордики, унинг шуқухли ёқаси бўйнидан сирғалиб тушиб, боши ён томонга ағанаганча, арзимаган мушаклар тутами ва тери бўлагига илиниб қолди.

- Касаллик таътили? Пенсия? - сўради у елкага боз ўрнатган бошини ёқа воситасида маҳкамлар экан, - Уй эльфларига бундай нарсалар керак эмас!

Гермiona ҳали тузук-қуруқ татиб кўришга улгурмаган овқатга қаради-да, қўлидаги пичоқ билан санчқини столга қўйиб, ликопни ўзидан нари сурди.

- Ҳой, бас қилс-с-сангчи-и, Ер-мона, - жаҳл қилди Рон, Гаррининг эғнига эндигина оғзига солган Йоркшир пудингини бехосдан тупуриб юбориб, - Ие, узр... Арри...

У оғзидагини бир илож қилиб ютиб юборди.

- Сени касрингдан тикилиб ўлишимга сал қолди, - гапини давом этди у, - Очлик эълон қилганинг билан, эльфларга касаллик таътили берилишига эриша олмайсан!

- Қуллар мехнати! Ана шундай тайёрланган бу овқат, - баёнот қилди Гермiona, бурун катақларини шишириб, - Нихоятда оғир ва машаққатли мехнат-ла тайёрланган.

Қизалок туз ҳам тотмади.

Жала Катта Залнинг қоп-қора кўринаётган баланд деразаларини ҳамон саваламоқда. Момақалдирокнинг навбатдаги гумбурлаши ромларни қарсиллатиб юборди. Сехрланган шифтда яшин чақилиб, биринчи тортилган таом қолдиқлари тез йўқолаётган, ўрнига эса ширин таом пайдо бўлаётган тилла ликопларни ёритди.

- Гермиона, қара, сен ёқтирган қуюқ шиннили торт берилди! - деди Рон, ширинлик хиди Гермионага етиб бориши учун кафтини силтаб, - Қорағат пудинги! Шоколад пирожний! Гермионанинг нигоҳи профессор Макгонагаллнинг нигоҳига ўхшаб кетганини кўрган Рон унини ўчирди.

Ширинликларнинг охириги ушоқлари ликоплардан гум бўлиб, идишлар боз ялтираб қолганидан сўнг Альбус Дамблдор яна ўрнидан турди. Катта Залдаги қувноқ ғўнг-ғўнг бир зумда тиниб, фақат шамолнинг увиллаётгани-ю, ёмғирнинг дукиллаётгани эшитилди.

- Шундай қилиб! - гап бошлади Дамблдор ўтирганларга табассум-ла қараб чиқиб, - Еб ичиб, қорнимизни тўйгазиб олдик.

- Ҳм, - дарғазаб кулиб кўйди Гермиона.

- Энди сўзларимга диққат билан кулоқ солишингизни илтимос қиламан. Негаки мен, бир нечта ниҳоятда муҳим баёнот бермоқчиман.

Дамблдор эшик ёнида ўзининг миссис Норрис лақабли мушугини маҳкам қучоқлаб турган Филч томон имо қилди.

- Мактабимиз назоратчиси мистер Филч, мазкур даргоҳда қўлланилиши ман этилган буюмлар рўйхати бу йил янада кенгайганлиги, энди улар жумласига ўлдирилган уй-йашкалар, дандонли фрисбилар ва бум-бум бумеранглари киритилганлиги ҳақида сизларни хабардор қилиб ўтишимни меъдан илтимос қилди. Билишимча, мулоҳаза юритилаётган рўйхат тахминан тўрт юз ўттиз еттита буюмни ўз ичига мужассам этган. Ким ушбу рўйхат билан яқиндан танишиш ёки ёд олишни истаса, уни мистер Филчнинг хизмат хонасидан топиши мумкин. Ҳаммага кўринадиган жойга осиб қўйилган рўйхат девор гулқоғози вазифасини ўтаяпти.

Сезилар-сезилмас кулиб кўйган Дамблдор гапини давом эттирди:

- Ўзгармас талаблар ўз кучини сақлаб қолаётганлиги, яъни, қаср худудини қуршаб олган ўрмонга кириш жамики ўқувчилар учун ман этилганлиги, учинчи синфдан қуйи синфда таҳсил кўраётган ўқувчиларга Хогсмед қишлоғига ташриф буюришга рухсат берилмаслигини эслатиб ўтмоқчиман. Бундан ташқари, оғир мажбуриятимни бажарган ҳолда мактабимизнинг квидиш бўйича чемпионати бу йил ўтказилмаслиги ҳақида сизни хабардор қилмоқчиман.

- Нима?! - хитоб қилди Гарри.

У «Гриффиндор» жамоасида биргаликда ўйнайдиган Фред билан Жорж томон юзланди. Эгизаклар сўз айтишга ярамайдиган ҳолатга келиб, лабларини қимирлатганча Дамблдорга тикилиб ўтиришибди.

Дамблдор гапини давом эттирди:

- Гап шундаки, мактабимизда, октябрь ойидан бошлаб, ушбу ўқув йилининг охиригача, ўқитувчиларимизнинг кўп вақтини олиб, улардан бисёр куч-қувват талаб этиладиган тадбир ўтказилади. Бироқ ишончим комилки, мулоҳаза юритилаётган тадбир ҳаммага ёқади. Бағоят улкан мамнуният ила эълон қиламан-ки, бу йил «Хогварц»да...

Айни шу фурсатда қулоқни битказиб юборгудай момақалдирок гумбурлаб, Катта Залнинг эшиги тарақлаганча очилиб кетди.

Остонада қўлига узун асо ушлаб, сафар ридосига ўраниб олган киши кўринди. Катта Залда ўтирганларнинг ҳаммаси дафъатан шифтдан чақнаган қўшалок яшин ёритган нотаниш киши томон юзланди. Мусофир бошидан қора рангли ридосининг қайтарма қалпоғини ечиб, отнинг ҳаддан ташқари ўсиб кетган ёлини эслатадиган узун мош-гуруч сочларини қаттиқ силтади-да, ўқитувчилар столи томон равона бўлди.

У босаётган хар иккинчи қадам тарақлаб эшитилмоқда. Мусофир столнинг охирига етиб бориб, ўнг томонга бурилди-да, Дамблдор томон каловланди. Шифтдан отилган яна бир яшин ёрқин чакнади. Нотаниш каснинг яшиндан ёришган юзини кўрган Гермиона ох

уриб, оғзи хайратдан ланг очилиб қолди.

Одамнинг юзи шундай бўлиши мумкинлигини Гарри ҳеч тасаввур қилиб қўрмаган экан. Боланинг назарида мана бу кишининг юзини аллақандай нотавон, уста қўрмаган, тош пичок-у, искана каби асбоб-ускуналар қандай ишлатилишини билмайдиган, инсоннинг юзи аслида қандай тузилиши даркорлигидан мутлақо беҳабар одам чатнаб кетган ғўладан йўнганга ўхшаб кўринди. Келгиндининг юзидаги тери қопламаси фақат чандиклардан иборат. Қийшиқ кетган диагонал йирмоч унинг оғзи бўлиб, бурнининг каттагина бўлаги етишмайди. Бирок энг дахшатлиси бу одамнинг юзи эмас, кўзи экан...

Битта кўзи кичкина мунчокқа ўхшайди. Каттагина, тангага ўхшаш юмалок иккинчи кўзи эса электр ёруғидай мовий тус бериб кўринмоқда. Ушбу кўз соғлом одамнинг меъерий кўзига мутлақо ўхшамай, пирпирамай, ҳар томон тинмай ҳаракатланганча, чаноғида гир айланмоқда. Ниҳоят мовий кўз нотаниш кишининг бош суяги ичига юмалаб кириб, ташқарида фақат оқ сокқа қолди.

Дамблдорнинг ёнига етган мусофир тери қопламаси юз терисидан қолишмайдиган қўлини директорга узатди. Қўл сиқишган Дамблдорнинг нотаниш кишига ғудраниб айтган гапини Гарри англай олмади. Афтидан директор бир нима сўради шекилли, мусофир бош ирғиб, юзи ўта жиддий қиёфа касб этганча, паст овоз билан жавоб қайтарди. Дамблдор ҳам бош ирғиб, меҳмонга ўнг томондаги бўш ўринни кўрсатди.

Таклиф этилган жойга ўтирган киши юзини тўсиб қўйган сочини орқага силтаб қолбасали таом солинган ликопни ўзига тортди-да, кимдир чопиб ташлаган бурнига яқин келтириб хидлади. Шундан сўнг киссасидан кичкина пичок чиқариб қолбасининг бир бўлагини санчиб олди-да, овқатланишга киришди. Айни пайтда унинг кичкина кўзи қолбасага йўналтирилган бўлса, катта кўзи чаноғида тинимсиз айланганча, Катта Зални батафсил ўрганиб чиқишга киришди.

Завқланиб кетган Дамблдор Катта Залда қарор топган ўлик сукунатни бузди.

- Ижозатингиз билан таништириб ўтай. Ёвузлик кучидан химоя фанининг янги ўқитувчиси профессор Хмури.

Одатда, янги ўқитувчи гулдурас қарсақлар билан қарши олинади. Бирок бу гал Дамблдор билан Хагриддан ташқари на ўқитувчилар ва на ўқувчилар қарсақ урди. Сукунат ичра танҳо чалинаётган чапаклари мудҳиш эшитилаётганини идрок этишгач, иккаласи ҳам қарсақ уришни баробар бас қилди. Қолганлар хаддан ортик ғалати ўқитувчининг янада ғалати тарзда пайдо бўлганидан серрайиб, Хмурига бақрайиб ўтиришди.

- Хмури? - пичирлади Гарри, - Ўйноқкўз Хмури-ми? Бугун эрталаб даданг шу кишига ёрдам бергани йўлга чиққанмиди?

- Эҳтимол, - паст овозда жавоб қайтарди янги ўқитувчидан кўзини уза олмаётган Рон.

- Унга нима қилган экан, а? - сўради Гермiona ҳам пичирлаб, - Юзини назарда тутяпман.

- Тасаввуримга сиғдира олмайман, - чўзиб жавоб берди Рон, Хмурига хайрат-ла қараб.

Совуқ қабул қилинганлиги Хмурининг парвойига ҳам келгани йўқ. Қаршисида шарбат қуйилган кўза турганига қарамай янги ўқитувчи сафар ридосининг қатларини титиб идиш чиқарди-да, бўғзини оғзига келтириб катта хўплаб олди. Қўлини баланг кўтарганча, бошини орқага ташлаб ичар экан ридосининг этаги кўтарилди. Гарри ўткир тирнокли панжа шаклида яқунланган ёғоч оёқнинг учини кўрди.

Хайрат тўла нигоҳларини Ўйноқкўз Хмуридан уза олмаётган катта-кичик томошабинларга қулиб қараган Дамблдор, томоғини қириб олди.

- Юкорида баён этаётган фикримга қайтмоқчиман, - деди у, - Шундай қизиқ тадбир борки, унинг ўтказилмаганига юз йилдан ошди. Фавқулудда улкан завқ ила эълон қиламан-ки, келаси бир неча ой давомида айнан бизнинг мактабимиз «Хогварц»да Уч сеҳргар беллашуви бўлиб ўтади.

- ҲАЗИЛЛАШМАНГ! - кичкириб юборди Фред Катта Зални бошига кўтариб.

Ҳамма қулиб юборди. Хмури кириб келган фурсатдан буён ҳукм сурган кескин вазият бирданига барҳам топди. Ҳатто Дамблдор ҳам маъқуллаганча ҳиринглаб қўйди.

- Йўқ, мистер Уэсли, ҳазиллашаётганим йўқ, - деди директор, - Гарчи ҳазил масаласини

кўтарган экансиз, ёзда айтиб берилган бир латифа ёдимга тушди. Демак, ходиса бундай бўлган экан: кунлардан бир кун қахвахонада тролль, афсунгар аёл ва непречём учрашиб қолибди...

Профессор Макгонагалл қаттиқ йўталиб қўйди.

- М-м-м... хозир мумкин... мавриди эмасдир... м-ха... - гапини йўқотиб қўйди Дамблдор, - Нима деб турган эдим? Ҳа-я, Уч сеҳргар беллашуви... Баъзилар қандай тадбир тўғрисида гап кетаётганлигини билмай ўйланиб ўтиргандир, эҳтимол. Бохабарлар эса тарих саҳифаларини яна бир карра эсга олиб ўтаётганим учун мени маъзур санаб, уларга ўз хаёлларининг оғушида ўтиришларига ижозат берамиз. Уч сеҳргар беллашувини ўтказиш тахминан етти юз йил муқаддам анъана тусига кирган. Ушбу Беллашув Европадаги учта йирик сеҳргарлар мактаби, хусусан «Хогварц», «Бэльстэк» ва «Дурмштранг» ўқувчилари ўртасида дўстона мусобақалар кўринишида ўтказилиб келинган. Ҳар бир мактаб мулоҳаза юритилаётган Беллашувга ўз вакилини йўллаган. Санаб ўтилган мактаблардан ташриф буюрган чемпионликка даъвогарларнинг ҳар бири сеҳр-жодуга оид учтадан вазифа бажариши керак. Ҳар беш йилда ҳар бир мактаб ўз даргоҳида Беллашув иштирокчиларини қабул қилиб борган. Ўхшаш тадбирлар турли халқ ва миллатларга мансуб йигит-қизлар ўртасида дўстона муносабатлар қарор топилишининг энг яши усули, деб эътироф этилган... Бироқ бундай Беллашувларда ўлим билан якун топган ҳолатлар сони ҳаддан ортиқ ошиб кетгач, ўтказилишига чек қўйилган.

- Ўлим билан якун топган ҳолатлар? - дахшат-ла такрорлади Гермiona.

Бироқ Катта Залда ўтирганларнинг аксариятини бундай хабар ташвишга солмади.

Аксинча, кўпчилик орасида жонли шивир-шивир бошланди. Гарри ҳам юзлаб йиллар олдин содир бўлган ўлим ҳолатлари ҳақида ўйлаб, бошини оғритмай, Беллашув ҳақида батафсил маълумотларга эга бўлишга қизиқди.

- Сўнгги бир неча асрлар давомида Уч сеҳргар беллашуви анъаналарини тиклашга қаратилган уринишлар кўп бўлган-у, лекин ҳар сафар натижасиз якун топиб келаверган, - давом этди Дамблдор, - Бу сафар эса Буюк Британия Сеҳргарлик вазирлигининг Сеҳргарлик ўйинлари ва спорт департаменти Уч сеҳргар беллашуви ўтказилишига доир қарор қабул қилди. Мусобақалар давомида қандай вазият юзага келмасин, Беллашувнинг бирорта ҳам иштирокчисига ўлим таҳдид қилмайдиган хавфсизлик чоралари устида вазирликнинг аксарият юқори малакали мутахассис-сеҳргарлари томонидан ёз бўйи кўп тер тўкилди. Октябрь ойида «Бэльстэк» ва «Дурмштранг» директорлари ўз тасарруфидаги мактабнинг чемпионликка даъвогарлари билан бирга мактабимизга ташриф буюради. Беллашув иштирокчиларини танлаш маросими Хэллоуин байрами куни бўлиб ўтади. Таъкидлаб ўтишим жоизки, ким ўз мактабининг шони ва фаҳри, Уч сеҳргар беллашувида иштирок этиб, минг галлеон ютукни қўлга киритиш учун курашишга муносиб эканлигини фақат бетараф ҳакамгина ҳал этади.

- Мен албатта ўз кучимни синаб кўраман! - баланд овозда пичирлади Фред.

Шон-шуҳрат ва бойликка эга бўлиш орзуси унинг юзида барқ уриб кетди. Катта Залда ўтирганлар орасида ўзини «Хогварц»нинг энг муносиб, танҳо даъвогари деб билган фақат Фред эмаслиги яққол кўзга ташланди. Ҳар бир стол атрофида Дамблдорнинг сўзларини берилиб тинглаб, унга тикилиб ўтирганлар кам эмас. Кўпчилик ўзаро шивирлашишга киришиб кетган.

Дамблдор боз гап бошлагач, Катта Залга сув қуйгандек сукунат чўқди.

- Ҳар бирингиз Уч сеҳргар беллашуви Кубогини «Хогварц»да олиб қолиш йўлида курашишни ўзингиз учун юксак шараф деб билишингиз ва бундан бениҳоя бахтиёр бўлишингизга шубҳа йўқ. Шунга қарамай иштирокчи-мактаб директорлари томонидан Буюк Британия Сеҳргарлик вазирлиги билан биргаликда чемпионликка даъвогарлар орасида ёш бўйича айрим чекланишлар жорий этишга доир қўшма қарор қабул қилинди. Мазкур қарорга мувофиқ Беллашувда иштирок этиш учун фақат ўн етти ёшга тўлган даъвогарларнинг аризалари қабул қилинади.

Катта Залда эътирозли хайқириқлар кўтарилди. Эгизак Уэслиларнинг эса чинакамига

жахли чикди. Директор ўз гапини баланд овозда давом этишга мажбур бўлди.

- Бу зарурий шартлардан бири саналади. Негаки, ўқитувчилар томонидан қандай хавфсизлик чораси кўрилмасин, Уч сеҳргар беллашувида ҳал этиладиган вазифалар жуда мураккаб ва хавфлидир. Олтинчи-еттинчи синфдан қуйи синфда таҳсил кўрадиган ўқувчилар бундай вазифаларни уддалай олишлари амри маҳол. Зикр этилган ёшга тўлмаганлар орасидан бирор-бир киши бетараф ҳакамни алдай олмаслиги учун кўлимдан келганча иш тутиб, ғов кўйишга аҳд қилганман, - деди Дамблдор мовий кўзларини ярқиратганча Фред билан Жоржнинг исёнчи юзларига қараб кўйиб, - Шундай экан, ўн етти ёшга тўлмаганлар ўз вақтини беҳуда ўтказиб, ариза беришга уринишмасин. «Бэльстэк» ва «Дурмштранг» вакиллари октябрь ойида ташриф буюриб, ўқув йилининг деярли охиригача даргоҳимизда қолишади. Ишончим комилки, хорижий меҳмонларни илтифот-у, иззат-икром-ла қабул қилиб, ким ва қайси коллеждан саралаб олинишидан қатъи назар «Хогварц»нинг чемпионликка даъвогар йигити ёки қизини самимий қўллаб-қувватлайсиз. Айтилиши лозим бўлган гаплар айтилди. Кеч бўлди. Яхши дам, эртанги машғулотларга ҳамдам. Шундай экан, хайрли тун. Ётоқхоналар томон қадам бос! Дамблдор жойига ўтириб, Ўйноқкўз Хмури томон юзланди. Ўқувчилар шовкин-сурон солганча ўринларидан туриб, Катта Залдан олиб чиқадиган қўшалок эшиклар томон йўл олишди.

- Қандай журъат этишди?! - ўқирди стол ёнида қолган Жорж Уэсли, худди нигоҳ-ла ёндириб юборишга урингандай Дамблдорга чақчайиб, - Апрель ойида ўт еттига тўламыз. Нега энди Беллашувда иштирок этишга ҳақимиз йўқ экан.

- Ўзларининг бўлмағур қоидалари билан мени тўхтатиб қолиша олмайди! - ўжарлик-ла баёнот қилди Фред, ўқитувчилар столи томон норози қараб, - Оддий ҳолатларда ман этилган айрим нарсалар чемпионликка даъвогарларга ижозат берилади! Плюс минг галлеон соврин уларни кутади!

- Ҳа-а, - чўзиб тасдиқлади Рон, - Минг галлеон-а...

- Кетдик, - шошилтирди Гермiona, - Хаёл ўтмай Катта Залда ёлғиз ўзимиз қоламыз. Гарри, Рон, Гермiona ва эгизаклар чиқиш эшиги томон йўл олишар экан ўн етти ёшга тўлмаган ўқувчилар Уч сеҳргар беллашувида иштирок эта олмаслиги учун Дамблдор томонидан кўриладиган жоиз чораларни муҳокама қилиб кетишди.

- Чемпионликка даъвогарларни танлаб оладиган бетараф ҳакам ким экан ўзи, а? - сўради Гарри.

- Тасаввур ҳам қила олмайман, - деди Фред, - Бирок бари-бир мен уни алдайман. Ўйлайман-ки, Қаритиш дамламасининг икки томчиси етарли бўлади, а, Жорж?

- Нима қилсаларинг ҳам, бари-бир ёшингиз ўт еттига тўлмаганини Дамблдор билади, - елка қисди Рон.

- Ҳа, тўғри, бироқ чемпионликка даъвогарни у танламайди-ку, тўғрими? - эътироз билдирди Фред, Ронга ўқрайиб, - Фикримча, ўша ҳакам Беллашувда иштирок этмокчи бўлганларнинг рўйхатини олади-да, ҳар бир мактабдан бир нафардан энг зўр даъвогарни саралаб олади. Даъвогарнинг ёши эса уни мутлақо қизиқтирмайди. Айнан шу сабабли, Дамблдор, нима қилиб бўлса ҳам ариза беришимизга тўсқинлик қилмокчи. Болалар гобелен воситасида бекитилган эшиқдан ўтиб, торгина зинапоя қаршисидан чиқишди.

- Беллашувларда ўлим билан якун топган ҳолатлар ҳам бўлганини унутманг! - эслатди Гермiona ташвишли оҳангда.

- Бўлган, - рози бўлди бепарво Фред, - Миллион йил муқаддам бўлган, шундайми? Нима қилганда ҳам ўйчи ўйига етгунча, таваккалчи ишини битирибди... Хой, Рон, агар Дамблдорни алдаш йўлини топадиган бўлсак, Беллашувда иштирок этиш масаласига қандай қарайсан?

- Сен-чи, Гарри, нима дейсан? - сўради Рон Гарридан, - Ариза бериш имконига эга бўлсак зўр иш бўлади-ку, а?! Фақат бари-бир ўша бетараф ҳакам ёши каттарок даъвогарни танласа керак, деб ўйлайман... Унинг фикрича, бизнинг билимларимиз етишмас, мумкин...

- Менинг билимларим етишмаслиги турган гап, - эшитилди эгизаклар орқасидан судралиб келаётган Невиллнинг овози, - Шундай бўлса ҳам, бувим, ўзимни синаб кўришимни истаган бўлиши муқаррар. Бир гап икки бўлди дегунча, хонадон шаънини сақлаб боришим даркорлигини таъкидлагани-таъкидлаган. Фараз қиллинг мен не-не заҳматлардан ўтишим керак бўла... ВОЙ!...

Невиллнинг бир оёғи зинапоя ўртасига тушиб кетди. «Хогварц»да жами бир юз қирк иккита зинапоя бўлиб, уларнинг айримлари кенг, нишаб, айримлари тор, ғижирлайдиган, баъзилари ҳар жума куни керак бўлмаган томонга олиб чиқиб кетса, баъзиларининг ўртасидаги поғоналари ўзидан ўзи йўқолиб қоладиган бўлиб, бундай жойлардан сакраб ўтишни унутмаслик керак. Аксарият мактаб ўқувчилари учун хавfli поғоналар узра сакраб юриш одат тусига кирган. Бироқ Невиллнинг хотираси фавқулодда ёмон бўлиб, бундай нарсаларни доимо унутиб юради. Рон билан Гарри унинг қўлтиғидан ушлаб, чиқаришга улгуриб қолишди. Зинапоя охирида турган рицарларнинг яроғ-аслаҳалари кулиб, зирллаб қўйишди.

- Ўчир овозингни, - деди улардан бирининг ёнидан ўтаётган Рон, дубулғасининг пардасини қарсиллатганча ёпиб.

Нихоят болалар «Гриффиндор» биносига олиб кирадиган туйнукни тўсиб турадиган, эгнига пушти шойи кўйлак кийган Семиз Хола портретига етиб келишди.

- Пароль? - талаб қилди Семиз Хола.

- Бемаъни гап, - жавоб берди Жорж, - Синфбоши айтган эди менга, пастда турганимизда. Портрет юқорига кўтарилиб, девордаги туйнукни очди. Болалар навбат билан ичкарига киришди. Думалок шаклга эга умумий меҳмонхона каминидаги олов чирс-чирс ёниб турибди. Меҳмонхонага кичик столлар ва дўмбок креслолар ўрнатилган. Гермiona ўйнаб ёнаётган гулханга хўмрайиб қўйди. Гарри қизалокнинг: «Қуллар меҳнати», деб ғудуллаганини аниқ эшитди. Гермiona ҳаммага хайрли тун тилаганча, ётоқхонасига равона бўлди.

Гарри, Рон, Невилль эса сўнгги айланма зинапоядан, минора чўққисида жойлашган ётоқхоналарига кўтарилди.

Хона деворлари ёнидаги тўқ-қизил рангли баҳмалдан тайёрланган бешта гулдор чодир остига бешта каравот ўрнатилган. Болаларнинг сандиқлари аллақачон ётоқхонага олиб чиқилиб, каравотларнинг оёқ томонига териб чиқилган. Дин билан Симус ётиш тараддудида. Симус ўз каравотининг бош томонига Ирландия терма жамоасининг мухлислари таккан тўғаракни, Дин эса кичкина жавон тепасидаги деворга Виктор Крумнинг портрети билан Вестхэм футбол жамоаси тасвирланган плакатни маҳкамлаб қўйибди.

- Телбалик, - хўрсинди мутлақо ҳаракатсиз футболчиларни кўрган Рон бошини тебратиб. Учаласи пижамаларини кийиб, кўрпасига ётди. Кимдир, ҳеч шубҳа йўқ-ки, уй эльфлари бўлса керак, чойшаблар орасига грелка ташлаб қўйибди. Бу мисли йўқ шинамлик ҳиссини уйғотади. Дераза ортида бўрон ўйнаса-ю, сен илиққина кўрпада ётиб, ташқаридаги тўс-тўполонни эшитиб ётсанг!

- Биласанми нима, мен албатта Беллашувда иштирок этаман, - уйқусираганча ғудуллади Рон, - Агар Фред билан Жорж... йўлини топишса... мусобақа... билмайсан-ку, нима бўлишини... тўғрими?...

- Ҳа... - жавоб қайтарди Гарри ёнбошлар экан.

Унинг кўз олдига қизик манзара келди... гўё бетараф ҳакамни лақиллатишга эришибди-ю, «Хогварц»нинг ўн етти ёшга тўлган чемпионликка даъвогари сифатида сараланиб, жамики мактаб олдида, худди зафар қозонган каби қўлларини баланд кўтариб олибди... ҳамма айюҳаннос солганча, Гаррини олқишламоқда. Халойиқ орасида Чунинг завқли чехраси алоҳида ажраб турибди...

Ўзи кўра оладиган нарсани Рон кўра олмаслигидан хурсанд бўлиб кетган Гарри юзини ёстиғига босиб кулиб қўйди.

Эрталаб довул тинди-ю, қаср устидаги осмон ҳолатини акс этадиган Катта Зал шифти йирик, калай тусли кул ранг булутлар билан тўсилганча, бадқовоқ қолди. Гарри, Рон ва Гермiona нонушта қилишар экан янги ўқув йилига тузилган машғулотлар жадвалини ўрганиб ўтиришди. Фред билан Жорж киши қаришининг турли усулларини дўстлари Ли Жордан билан қизғин муҳокама қилишмоқда. Уч сеҳргар беллашувида иштирок этиш учун ёлғон-яшиқ йўллар билан ариза бериш фикри уларни ҳамон тинч қўйгани йўқ.

- Бугун яхши кун экан... айтмоқчиман-ки, тушликкача вақтимиз ҳовлида ўтади, - деди машғулотлар жадвалининг душанба кунига тааллуқли устуни бўйлаб бармоқ юритган Рон,

- Дастлаб хуффльпүффчилар билан гербология, кейин сеҳрли хайвонларни парвариш қилиш фани... Жин урсин, яна слизеринчилар билан бирга!...

- Тушликдан сўнг эса қўш соатли башорат, - инграб юборди Гарри жадвалга қараб. Башорат сеҳрли дамламалар тайёрлаш дарслари билан бир қаторда Гарри ёктирмайдиган фан саналади. Гаррининг куни битишига оз қолгани профессор Трелани томонидан ҳар дарсда башорат қилинган сари, боланинг жони чиқаверади.

- Ўша бемаъни фандан аллақачон қўлингни ювишинг керак эди, Гарри, - ишонч-ла баёнот қилди Гермiona нонга сариеғ суртиб, - Мана мен башоратнинг тутуриқсиз машғулотларига кирмай қўйдим-ку! Сен ҳам шундай қилсанг бирон-бир бамаъни, мисол учун арифмантика фанини ўзлаштиришингга имкон туғилади.

- Бундан ташқари, агар тўғри тушунган бўлсам, энди сен овқатланишдан ҳам бош тортмайдиган бўлиб қолдинг, - гап қистирди Рон, Гермionанинг бутерброд устига жем босаётганини кўриб.

- Эльфларнинг ҳақ-ҳуқуқлари учун олиб бориладиган курашнинг бошқа, янада самарали усулларини қўллашга аҳд қилдим, - гурур-ла маълум қилди Гермiona.

- Ҳа, албатта... айниқса қорнинг пўстакни еб юборадиган даражада оч қолган бўлса, - хиринглаб қўйди Рон.

Кутилмаганда бош узра шитир-шитир эшитилди. Катта Залнинг очиқ деразаларидан эрталабки почтани етказиб келган сон-саноксиз бойқушлар ёпирилиб келди. Минг афсуски, кул ва жигар ранг қушлар оқимида бирорта бўлсин оқ бойқуш кўзга ташланмади. Қушлар галаси хат ва жўнатма эгаларини кидирганча столлар узра гир айланмоқда. Болалар боши устида муаллақ осилиб олган аллақандай йирик, малла ранг бойқуш Невилль Лонгботтомнинг тиззасига нимадир ташлаб кетди. «Хотира кучи» масаласида Невиллга етадиган одам бўлмаса керак «Хогварц»да. У яна бирон нарсасини уйда қолдириб келган кўринади.

Катта Залнинг нариги бошида қарчиғайлар оиласига мансуб укки ўз сохиби Драко Малфойнинг елкасига кўнди. Қуш одатдагидай Малфойга пирог ва ширинликлар келтирган. Ҳафсаласи пир бўлган Гаррининг юраги ачишиб кетди. Ташвиш таъсирига берилиб қолмаслик учун бўтқа ейиш билан машғул бўлди. Хедвигга бирон қор-хол бўлмадимикан? Гаррининг хати Сириусга етиб бормаган бўлса-чи?

Фикр-хаёлларини нохуш ўйлар қамраб олган Гарри экинзор орасидан учинчи иссиқхона томон йўл олди. Ўқув йилининг биринчи машғулоти Гаррини маъюс хаёллардан чалғитди. Профессор Сарсабил хоним ўқувчилар эътиборини иссиқхона эгатларида саф тортиб ўсган ниҳоятда хунук ўсимликка қаратди. Аниқроқ айтиладиган бўлса, ўсимлик бўлиб ўсимлик ҳам эмас, ҳар бири ердан тикка чиқиб, билинар-билинемас тебраниб турган аллақандай йирик, қоп-қора, семиз шилликқуртга ўхшайди. Поясининг силлиқ юзасида ичи суюқликка тўлган катта-катта шишлар кўринмоқда.

- Буботубер, - эълон қилди бахтиёр қиёфа касб этган Сарсабил хоним, - Мана бу шишларини сиқиб, ичидаги фасодни чиқариш керак. Сиқиб чиқарилган фасодни анави...

- Нимани сиқиб чиқаришимиз керак? - жирканиб бақирди Симус Финниган.

- Фасодни, Финниган, фасодни, - такрорлади профессор Сарсабил хоним, - Бу фасод ниҳоятда ноёб, қимматбаҳо модда саналади. Шу боис бирорта ҳам томчисини увол

қилманг. Демак фасодни мана бу шишаларга сиқиб оласиз. Аждар терисидан тайёрланган химоя қўлқопини албатта кийиб олинг. Эритилмаган буботубер фасоди киши баданининг тери қопламасини ақлга сиғмас ҳолатга келтириб қўйиши мумкин.

Буботубер фасодини сиқиб чиқариш жараёни жуда ёқимсиз кечгани билан қандайдир ғалати қаноатланиш ҳисси сезилди. Шиш ёрилиши билан ичидан қуюқ, бензин ҳидини эсга соладиган сарғиш-яшил суюқлик отилиб чиқди. Сарсабил хоним суюқлик оқимини шиша оғзига йўллаш усулини кўрсатиб қўйди. Машғулот ниҳоясига қадар бир неча пинта фасод йиғишга эришилди (*Эслатма: Пинта – англиз ўлчовларини қўлловчи мамлакатларда суюқлик ва сочилувчи нарсалар ҳажмининг (сигимининг) ўлчов бирлиги. Буюк Британияда бир пинта галлоннинг саккиздан бир қисмига тенг (0,568261 дмЗ). АҚШда пинта суюқ ва қуруқ пинтага фарқ қилади. Суюқ пинта Америка галлонининг саккиздан бир қисмига тенг (0,473179 дмЗ) бўлса, қуруқ пинта Америка бушелининг олтмиш тўртдан бир қисмига тенг (0,550614 дмЗ). Пинта ўлчов бирлиги метрик ўлчовлар бирлиги қабул қилинганга қадар бошқа давлатларда ҳам қўлланилган. Масалан Францияда бир пинта 0,931389 дмЗ га, Нидерландияда эса 0,6063 дмЗ га тенг бўлган).*

- Помфри хоним роса хурсанд бўладиган бўлди, - деди Сарсабил хоним сўнгги шишанинг бўғзини тикинлаб, - Буботубер фасоди ҳуснбузар тошмасининг деярли даволаб бўлмайдиган ёки шифоси ниҳоятда қийин кечадиган шаклларига қарши кучли ва жуда самарали восита саналади. Умид қиламан-ки, ўқувчилар бундан буён ҳуснбузардан халос бўлиш учун турли-туман аҳмоқона ишларини бас қилишади.

- Элоиза Мошкар каби, - даҳшатли пичирлаб гап қўшди хуффльпуффчи ўқувчи қиз Ханна Аббот, - Бечора юзидаги ҳуснбузарни афсун воситасида йўқ қилишга уринган эди.

- Тентак қиз, - бошини сарак-сарак қилди Сарсабил хоним, - Яхши ҳам-ки, Помфри хоним унинг бурнини ўз жойига ўрнатиб қўйишга муваффақ бўлди.

Қаср томондан дарс вақти ниҳоясига етганини англаган кўнғироқ зарби янгради.

Ўқувчилар гуруҳи иккига бўлинди: хуффльпуффчи ўқувчилар бир нарсани бошқа нарсага айлантириш дарсига қаср томон, гриффиндорчилар эса қарама-қарши йўналиш, сирғанчик қияликдан пастга тушиб, Ман этилган ўрмон четидаги Хагрининг кулбаси томон йўл олишди.

Кулба ҳовлисига терилган усти очик бир нечта яшик ёнида ўзининг Сўйлоқтиш лақабли қоп-қора, баҳайбат немис догининг бўйинбоғидан ушлаб олган Хагрин ўқувчиларни кутиб турибди. Сўйлоқтиш вангиллаганча, яшиқларга интилиб, ичидагиларни ўрганиб чиқишга ошиқмоқда. Яқин борган болаларнинг қулоғига яшиқлар ичидан галма-гал янграётган гумбур-гумбур ва портлашларнинг бўғиқ товушлари чалинди.

Гарри, Рон ва Гермионага кўзи тушган Хагрин иршайди.

- Салом! Слизеринчиларни кутганимиз маъқул. Улар ҳам қизиқарли жойини ўтказиб юборишни исташмайди!... Қаранг, портловчи драклар!

- Нималар? - тушунмади Рон.

Хагрин бармоғини яшиқларга ўқтади. Лаванда Браун чириллаганча нари сакраб:

- Эқ! - деб қўйди.

Яшиқ ичига қараган Гарри драклар хақида чиндан ҳам «Эқ» дейишдан бошқа сўз топиш қийинлигини тушунди. Сасиган балиқ хиди гупиллаб турган яшиқ ичидаги, танаси сирпанчик, ҳар бирининг узунлиги олти дюймча келадиган, жирканч даражада рангсиз, бош деган аъзодан ном-нишон йўқ, сон-саноксиз оёқлари ҳар томон чиққан юзга яқин дракл косасиз, танасининг шакли бузилган тошбақаларга ўхшайди. Улар тиним билмай бир-бирининг устига чиқиб, яшиқ деворларига урилмоқда. Танасининг бошқа томонидан гоҳ-гоҳ «пурт» этган бўғиқ товуш чиқиб, бир неча дюйм нарига учиб етаётган ёрқин учқунлар сачрамоқда.

- Тухумини эндигина очиб чиқишди, - гурур-ла маълум қилди Хагрин, - Уларни ўзингиз тарбиялайсиз! Менинг ғоям шундай! Шунақа «лойиха» бўлади!

- Нимага энди биз уларни тарбиялашимиз керак? - эшитилди совуқ овоз.

Слизеринчилар етиб келибди. Мурдор хирирлаган Краббе билан Гойл Драко Малфойнинг

сўзларини шу тарзда кўллаб-қувватлашмоқда.

Хагринд эсанкираб қолди.

- Тарбиялаб нима наф кўрамыз? - фикрини ойдинлаштирган бўлди Малфой, - Нима каромат кўрсата олишади булар?

Хагринд оғзини очди-ю, узок ўйланиб қолиб, ниҳоят узук-юлуқ жавоб берди:

- Бу келаси машғулот мавзуси бўлади, Малфой. Ҳа, айтиб қўяй. Мен муқаддам дракл бокмаганман, шу боис улар нимани кўпроқ хуш кўришини билмайман. Мана, мана бу ерда чумоли тухуми, қурбақа жигари, бир бўлак сувилон бор. Ҳамма нарсадан оз-оздан бериб кўрамыз.

- Дастлаб фасод, энди кабоҳат, - ғудуллади Симус Финниган.

Гарри, Рон ва Гермионани ёқимсиз-сирпанчиқ қурбақа жигарини ҳовучлаб олиб, драклларни кизиктириш учун яшиққа солишга фақат Хагриндга бўлган хурматгина мажбур қилди. Драклларнинг оғзи йўқлиги, ҳар қалай оғзи борлигининг аломати сезилмаганлиги туфайли Гарри ушбу ишни беҳуда билди.

- Вой! - бақириб юборди Дин Томас ўн дақиқа ўтгач, - Тишлаб олди.

Ташвишга тушган Хагринд дархол Томаснинг ёнига ошиқди.

- Нотўғри томони портлади! - ғудуллади Дин куйган кафтини Хагриндга кўрсатиб.

- Ҳа... тўғри... шундай бўлади, улар портлаб туришади, - иш кўзини билгандай бош иргиди Хагринд.

- Эқ! - боз бақирди Лаванда Браун, - Эқ, Хагринд, қара, драклнинг анави учли нарсаси нима бўлди?

- Айримлари нишли бўлади, - иштиёқ-ла маълумот берди Хагринд, - Фикримча, бундай дракллар эркак жинсига мансуб саналади... Урғочисининг қорин соҳасида эса сўрғичга ўхшаш аъзоси бор... Афтидан улар бошқа ҳайвонларнинг қонини сўради (*Сўрғич – баъзи текинхўр ўсимлик ёки ҳайвонларнинг бошқа ўсимлик ёки ҳайвонларни сўриб олишга мослашган органи*).

- Нима учун уларни боқишимиз кераклигини ниҳоят тушунгандай бўлдим, - таъкидлаб қўйди Малфой истехзоли оҳангда, - Бир томони билан чақиб оладиган, иккинчи томони билан тишлаб оладиган, яна бир жойи билан қуйдирадиган ҳайвон соҳиби бўлишдан ким ҳам воз кечади?

- Драклнинг хунуклиги, бефойда эканлигини англамайди, - жеркиб берди Гермиона, - Масалан, аждарнинг қони фойдали эканлиги эътироф этилган, бироқ сен уйингда аждар бокмайсан-ку!

Гарри билан Рон қув қулиб Хагриндга қараб қўйишди. Хагринд ҳам соқол-мўйловлари орасидан билинар-билимас иршайди. Уйда аждар боқиш Хагринднинг армонли орзуси. Унинг бундай орзу-хаваси Гарри, Рон ва Гермионага жуда яхши маълум. Учовлон биринчи синфда ўқиб юрган кезларда Хагринд, қисқа муддат бўлса ҳам, Норберт лақабли дандон белли норвег аждарининг соҳиби бўлган. Давангир даҳшатли махлуқларни, улар табиатан қанчалик захри қотил бўлса, шунчалик қаттиқ яхши кўради.

- Нима ҳам дер эдим, - хулоса чиқарди Рон, бир соатдан сўнг қаср томон йўл олишгач, - Ҳар қалай дракллар аждарга нисбатан майдарок-ку.

- Ҳозирча, ҳа, майда, - маънос хўрсиниб қўйди Гермиона, - Бироқ Хагринд дракллар нимани хуш кўришларини аниқлаб олса бас, кўп ўтмай кам деганда олти футга ўсиб кетишади.

- Аҳамияти йўқ. Агар улар денгиз тўлкинидан кўнгил айнаш касалидан даво эканлиги аниқланса-чи, - пичинг қилди Рон, айёрона қулиб.

- Ўша гапни Малфойнинг унини ўчириш учун айтганимни жуда яхши тушунгансан, - чақиб олди Гермиона, - Умуман айтганда, бу сафар у ҳақ. Яхшиси, бизни тишлаб олмасидан олдин, дракллардан қутулган маъқул.

Болалар гриффиндорчиларнинг дастурхони атрофига жойлашиб, кўйнинг тўқмоқлаб юмшатиш билан биргаликдаги картошкани мириқиб ейишди. Гермиона шу қадар тез овқатландики, Гарри билан Рон қизалокқа бақрайиб қолишди.

- Тинчликми?... - сўради Рон, - Эльфларнинг ҳақ-ҳуқуқлари учун курашнинг янги,

еганингни қайт қилиб юбориш усулини ўйлаб топдинг-ми дейман, а?

- Йўқ, - жавоб қайтарди оғзи сарсабилга тўла Гермiona, оҳанги имкон қадар гурур-ла чиқишига уриниб, - Кутубхонага боришим керак.

- Нима?! - хайрон қолди Рон ўз қулоғига ўзи ишонмай, - Гермiona! Бугун энди биринчи ўқув куни! Хали ҳеч ким уйга вазифа бергани йўқ!

Гермiona елкасини қисиб қўйиб, оғзини худди бир неча кун овқат емаган кишидай емишга тўлдиришни давом этди. Сўнг ўрнидан ирғиб туриб:

- Кечки овқат маҳалида учрашгунча! - деди-да, югурганча Катта Залдан чиқиб кетди. Тушлиқдан кейинги машғулотлар вақти бошланишини англатадиган қўнғироқ зарби янгради. Гарри билан Рон Шимолий минора томон йўл олди. Икковлон энсиз айлана зинапоя бўйлаб, миноранинг энг юқори қаватига чиқди. Сўнгги поғоналарга етгач, шифтнинг мис тахтача маҳкамланган юмалоқ туйнугидан туширилган кумуш нарвон орқали профессор Треланининг хизмат хонасига кўтарилди.

Болалар туйнукка бош суқишлари билан каминдан гупиллаб тараладиган таниш хидни сезишди. Тўқ қизил ёритилган хонанинг деразалари одатдагидай пардаланган. Кам деганда йигирматача юм-юмалоқ пастак столчалар устига ўрнатилган чирокларнинг ҳар бирига қизил шарф ўралиб, шляпа кийдириб қўйилган. Синфдошлар аллақачон дарсга тайёр. Чит қопланган креслолар-у, дўмбоқ курсилар орасидан ўтган Гарри билан Рон ҳам ўз жойларини топиб ўтирди.

Қутилмаганда орқа томондан янграган профессор Треланининг сирли овози Гаррини чўчитиб юборди.

- Хайрли кун.

Профессор Трелани фавқулудда озгин аёл бўлиб, катта кўзойнак ортидаги кўзлари жуда йирик кўринади. Новча бўйи билан Гаррига қарар экан унинг юзи ҳар сафаргидай фожиали қиёфа касб эти. Бўйнидаги кўп сонли маржонлари-ю, занжирлари, бармоқ ва билакларидидаги турли-туман узук ва билагузуклари камин оловидан ярқираб кўринмоқда.

- Нимадандир безовта кўринасан, кадрдоним, - гап бошлади профессор Трелани худди нариги дунёдан эшитилаётган овоз оҳангида, - Менинг Ички кўзим мардонавор юзингда ўз аксини топган ташвишли руҳингни кўрмоқда. Безовталигинг асосиз эмаслигини дилсиёҳлик-ла таъкидлаб ўтишга мажбурман. Минг афсус!... Олдинда машаққатли давр кутмоқда сени... Жуда, жуда машаққатли давр... Сен хавфсираётган кунлар чиндан ҳам келади... сен кутгандан ҳам эрта келади...

Сўнгги сўзларини у пичирлаб гапирди. Гаррига қараб қўйган Рон кўзини тепага қаратиб олди. Гарри ўртоғининг нигоҳини тошдек қотган қиёфа билан қарши олди. Профессор Трелани қўйлагини шитирлатганча болаларнинг ёнидан ўтиб, камин ёнидаги тирсакқўйғичли креслога жойлашиб ўтирди. Унинг яқинига, ушбу соҳибқаромат аёлга сал кам сажда қиладиган Лаванда Браун билан Парватти Патил дўмбоқ курсиларга жойлашиб олган.

- Азизларим, мана ниҳоят ситоралар билан мулоқот қилиш вақти етди, - дарс бошлади ўқитувчи, - Осмонда кечадиган сайёралар ҳаракати, юлдузлар рақсининг мазмун-моҳиятини идрок этишга кодирларгагина аён бўладиган сирли аломатларни ўзлаштириш вақти етди. Инсон қисмати сайёралардан тараладиган нурлар замирига яширинган бўлиб, уларнинг уйғунлиги...

Гаррининг фикр-хаёллари узоқ-узоқларга кетиб қолди. Каминдан хид берганча гупиллаб чиқаётган иссиқлик ҳар доим уйқусини келтириб, миясини гангитиб қўяди. Гарчи профессор Треланининг эндигина айтган «Сен хавфсираётган кунлар чиндан ҳам келади...» сўзлари Гаррини ўйлантириб қўйган бўлса ҳам соҳибқароматнинг бир оҳангда ғудуллаши Гарри учун ҳеч қачон таъсирли бўлмаган.

Гермiona ҳақ, аччиқланганча ўйланиб қолди Гарри, профессор Трелани ҳақиқатан ҳам миясини еб қўйган қари қиз холос. Аслида Гарри ҳозир ҳеч нарсадан безовта бўлаётгани йўқ... Сириусни келгусида нималар кутаётганини ўйлаб хавотир олаётганини ҳисобга олмаганда, албатта. Бироқ ўқитувчи бу ҳақда нимани ҳам билиши мумкин? Гарри

аллақачон тегишли хулоса чиқариб бўлган: профессор Треланининг башорати хаёлий фарздан бошқа нарса эмас. Фақат у ўз тахминларини сирли оҳангда ифода этиб, турли қиёфа ва қилиқлар-ла бойитади холос.

Ўтган ўқув йилининг охирида рўй берган ҳолатни эътибордан четга чиқариб бўлмайди, албатта. Ўшанда профессор Трелани Вольдемомортнинг қайтиб келишини башорат қилган эди... Гаррининг бу борадаги таассуротларини эшитган Дамблдор профессор Треланининг транс ҳолати ҳақиқий эканлигини тан олган эди...

- Гарри! - чакирди Рон паст овозда.

- Нима?

Гарри атрофга назар солиб, жамики синф унга қараб ўтирганини кўргач, қаддини тўғрилаб олди. Хонадаги иссиқдан гангиб, ўз хаёлларига берилиб қолган бола деярли ухлаб қолибди.

- Сен Зухалнинг ҳалокатли таъсири остида туғилган кўринасан, деб турган эдим, кадрдоним, - овоз кўтарди профессор Трелани.

Ўқитувчининг оҳангидан ҳар бир сўзини берилиб тингламаган ўқувчидан бир оз хафа бўлгани сезилиб турибди.

- Мени маъзур сананг... ниманинг остида туғилибман? - сўради Гарри.

- Зухалнинг, кадрдоним, Зухал сайёрасининг! - чириллади профессор Трелани, бундай хабарни эшитган бола кўркиб кетганидан хушини йўқотиб қўймагани учун бўлса керак, аччиқланиб, - Сен туғилган фурсатда, афтидан Зухал таъсири ниҳоятда кучли бўлган, деб турган эдим... сочларингнинг қоп-қоралиги... озгинлигинг... болалигингдаги фожиаги йўқотишларинг... Қиш фаслининг қоқ ўртасида туғилгансан, десам хато қилмаган бўламан, а?

- Йўқ, аксинча, - бош чайқади Гарри, - Ёз фаслининг қоқ ўртасида, яъни июль ойида туғилганман.

Рон ич-ичидан отилиб чиққан кулгисини базўр йўталга ўхшата олди.

Ярим соатдан сўнг ҳар бир болага биттадан доира шаклидаги мураккаб чизма тарқатилиб, ўзи туғилган фурсатда сайёралар қандай ҳолатда бўлганини чизмага тасвирлаш вазифаси қўйилди. Жадвалларни диққат билан ўрганиб, бурчакларни ҳисоблаб чиқаришга мажбур бўлган ўқувчилар хуноб бўлиб кетишди.

- Менинг чизмамда Нептун иккита бўлиб чикяпти, - деди бир оздан сўнг Гарри, кошини чимириб, - Бунақа бўлиши мумкин эмас-ку, а?

- Ҳа-а-а, Гар-р-ри, - сирли пичирлади Рон, профессор Треланига таклид қилиб, - Фалақда Нептунлар жуфт бўлиб кўрингани ўша фурсатда қаердадир сенга ўхшаган кўзойнакли чурвақа туғилаётганини англатади...

Унинг яқинида ўтирган Симус билан Дин пиқиллаб кулиб юборишди. Лекин уларнинг кулгисини Лаванда Брауннинг чинқириғи босиб юборди.

- О, мана буни қаранг, профессор! Менинг чизмамда ҳали кашф этилмаган сайёра мавжудлиги аниқланди, назаримда! О-о-о, қанақанги сайёра экан бу, профессор?

- Бу, Уран, азизам, - деди профессор Трелани, ситоралар харитасига узоқ тикилиб.

- Ура, ура, Ур-р-а-анус! Кўрсат, Лаванда! - ўзидан ўзи қувониб кетди Рон.

Афсуски, Роннинг сўзлари профессор Треланининг қулоғига чалиниб, миясига етиб борди. Шу сабаб бўлса керак, бир дунё уйга вазифа берди.

- Сайёраларнинг келаси ой давомида кечадиган ҳаракати сизнинг тақдирингизга, табиатингизга хос хусусий харитангизга мувофиқ, қандай таъсир ўтказишини душанба кунгача батафсил таҳлил қилиб келинг, илтимос, - кескин гапирди у, ўзининг одатдагидай хаёл қочган оҳангини йиғиштирганча, профессор Макгонагаллни эслатиб, - Ўтинаман, ҳеч қанақанги ваз-баҳоналарни рўқач қилманг.

- Қари кўршапалак, - вайсади Рон, зинапояда Катта Зал томон кетаётган халойикка қўшилиб, - Бутун бошли дам олиш кунининг бошини ейдиган бўлди-ку!

- Ҳа, уйга кўпроқ вазифа берилди-ми дейман, а? - сўради уларга етиб олган Гермiona, - Профессор Вектор эса бизга ҳеч қандай вазифа бермади!

- Жин урсин, ўша профессорингни, - аччикланди Рон.

Болалар халойиқ тўпланиб қолган вестибюлга тушиб, Катта Залга кираётган ўқувчилар навбатининг охирига туришди. Шу пайт орқа томондан кичкириқ эшитилди:

- Уэсли! Хой, Уэсли!

Гарри, Рон ва Гермiona ўгирилиб қаради. Уларнинг ортида нимадандир мамнун бўлган Малфой, Краббе ва Гойл турибди.

- Нима керак сенга? - қисқа қилди Рон.

- Даданг ҳақида ёзишибди, Уэсли! - деди қўлига «Башорат-у, каромат газетаси»нинг янги сонини ушлаб олган Малфой, ҳамма эшитиши учун атайин баланд овозда, - Кулоқ сол, газетанинг махсус мухбири Рита Вритер ёзибди!

СЕХРГАРЛИК ВАЗИРЛИГИНИНГ НАВБАТДАГИ ХАТОСИ

Сехргарлик вазирлигининг бошига тушган бало-ю, мушуқликларнинг охири йўқ кўринади. Квиддиш бўйича жаҳон чемпионатининг финал ўйини давомида бўлиб ўтган оммавий тартибсизлик каби салбий жараёнларни идора этишга қодир эмаслигини намоён этган, ўз ходимларидан бири ном-нишонсиз йўқолиб кетишининг сабабини ҳанузгача аниқ-равшан тушунтириб бера олмаётган ушбу вазирлик магларнинг рўзгор буюмларидан нотўғри фойдаланиш бўлимида фаолият юритаётган Арнольд Уэслининг кечаги ножўя ҳаракати тўфайли боз ноқулай аҳволга тушиб қолди.

Малфой мақоладан бошини кўтарди.

- Қара-я, Уэсли, дадангнинг исми нотўғри ёзилган. Вазирликнинг бирон-бир қимматга эга бўлмаган ходими бўлса керак-да даданг, - хандон отди Малфой ўз тасаввуридан ўзи суюниб.

Энди вестибюлда борки одамлар Малфойнинг мутолаасини диққат билан тинглаб турибди. Бунга кўрган Малфой ҳузур-ла давом этди:

Икки йил муқаддам учар автомобиль соҳиби бўлганлигида айбланган Арнольд Уэсли кеча, магларнинг ҳуқуқни муҳофаза қилиш органи вакиллари («полициячилар») билан бўлиб ўтган, аллақандай, ҳаддан ортиқ тажовузкор чиқинди ташлаш баклари билан боғлиқ можарога аралашиб қолди. Афтидан Арнольд Уэсли илгари вазирликда аввор бўлиб ишлаган, ҳозирда пенсионер саналадиган, қўл бериб кўришиш ҳаракатини қотиллик ҳаракатларидан ажрата олмай қолгани боис истеъфога чиқарилган «Ўйноқкўз» Хмуруни қутқаргани этиб борган кўринади. Аёнки, мистер Хмурунинг уйига этиб борган мистер Уэсли навбатдаги ёлгондакам тревога сигнали билан чақирилганлигини тушуниб етган. Хмурунинг табиатига хос хатти-ҳаракатлар инобатга олинадиган бўлса, бунинг ҳайрон бўладиган жойи йўқ. Мистер Уэсли полициячилардан бир неча нафарининг хотирасини ўзгартирганидан сўнггина, улардан халос бўлишга муваффақ бўлди. Сехргарлик вазирлигини бундай ношоён ва хавfli аҳволга солиб қўйиш нима учун керак бўлганлигига доир «Башорат-у, каромат газетаси» мухбирлари томонидан берилган саволларга жавоб беришдан эса мистер Уэсли бош тортиди.

- Бу ерда фотосурат ҳам бор, Уэсли! - эълон қилди Малфой газетани боши узра кўтарганча, ёзиб, - Ота-онанг уйланинг ёнида турибди. Агар бу харобазор уй, деб аталишга арзиса, албатта. А, Уэсли?

Рон ғазабдан дағ-дағ титраб турибди. Хамманинг нигоҳи унда.

- Ифлос оғзингни ёп, Малфой, - буюрди Гарри, - Кетдик, Рон...

- Ҳа-я, Поттер, ушбу ёз фаслида Уэслилар хонадонининг меҳмони бўлгансан-ку, шундайми? - жирканч қиёфа ила «эслади» Малфой, - Қани ўзинг айт-чи, унинг онаси чиндан ҳам шунчалик семириб, ёғ босганми ёки фотосурат чаток чиққанми?

Малфойга ташланмаслиги учун Гермiona билан биргалиқда Ронни маҳкам ушлаб турган Гарри жавоб қайтарди:

- Малфой, сенинг онанг эса юзини, худди бурнининг тагига аллақандай қўланса нарса суртиб қўйилгандай буриштириб турар экан, шуни биласанми? Унинг афти туғма кийшиқми ёки сен унинг ёнида турганинда шунақа қиёфа касб этиб қоладими? Малфойнинг рангпар юзи пушти тус олди.

- Онамни ҳақорат қилма, Поттер.

- Ёкмайдиган бўлса, жирканч тилингни тийиб юр, тушундинг-ми?

Гарри тескари ўгирилди.

ТАРС!

Бакир-чакир қўтарилди. Гарри юзига қандайдир иссиқ нарса текканини хис этиб, сеҳрли таёқчасини қидира кетди. Бирок таёқчани қўлига олишга улгурмай яна бир «тарс» этган товушни-ю, вестибюлда қаттиқ жаранглаган ҳайқирикни эшитди:

- ЙЎҚ, ЙИГИТЧА!

Гарри овоз эшитилган томон кескин ўгирилди. Ҳашаматли мраммар зинапоядан чўлоқланганча, профессор Хмури тушиб келмоқда. Унинг қўлидаги сеҳрли таёқча хозиргина Малфой турган жойда қўрққанидан зина поғонасига маҳкам ёпишиб олган, мўйнаси кўзни камаштириб юборгудай оппоқ сассиқкузанга ўқталган. Вестибюлда сув куйгандек жимжитлик қарор топди. Каловланаётган Хмуридан ташқари ҳеч ким қилт этгани йўқ. Хмури бурилиб, Гаррига қаради. Ҳар қалай унинг соғ қўзи Гаррига қараб турибди. Иккинчиси эса бошининг ичкари томонига кириб кетган.

- Сенга зиён етказди-ми? - сўради профессор.

- Йўқ, - жавоб берди Гарри, - Ҳаракати хато кетди.

- ТЕГМА! - қичқириб юборди Хмури.

- Нимани тегмай? - хайрон бўлди қўркиб кетган Гарри.

- Сен эмас, анави!

Хмури бош бармоғи билан ўз елкаси узра орқа томонида, оқ сассиқкузанни қўлига олмоқчи бўлиб, ярим эгилган ҳолатда қотиб қолган Краббени кўрсатди. Афтидан Хмурининг айланадиган кўзи сеҳрли шекилли, орқасида нима бўлаётганини кўрди. Хмури оқсоқланганча Краббе, Гойл ва сассиқкузан томон одимлади. Турган жойида сийиб қўйган сассиқкузан мўйнасини ўйноқи ялтиратганча қасрнинг ер ости йўлаги томон талпинди.

- Унақаси кетмайди! - ўкириб юборди Хмури, қўлидаги сеҳрли таёқчасини сассиқкузанга боз ўқтаб.

Жонивор юқорига ўн футча қўтарилиб, тош ётқизилган полга шалоплаб тушди-да, копток сингари сапчиди.

- Орқадан номардларча ҳамла қиладиган одамларни жиним ёқтирмайди, - деди Хмури, тинимсиз полга урилиб, юқорига қўтарилаётгани боис, жони оғриб чириллаётган сассиқкузанга мурожаат қилиб, - Бундай қилмиш сафолатдир, малъунлик ва қўрқоқликдир!

Ҳавога қўтарилаётган жонивор типирчилагани-типирчилаган.

- Такрор ундай қила кўрма, - деб турди Хмури, сассиқкузан ҳар ерга урилганида.

- Профессор Хмури! - жаранглади яна бир овоз.

Энди ҳашаматли мраммар зинапоядан қўлига бир даста китоб ушлаган профессор Макгонагалл тушиб келмоқда.

- Бу нимаси?... Нималар қиялпсиз? - сўради у, кўзини полга урилиб, юқорига сапчиётган сассиқкузан изидан югуртириб.

- Тарбиялаяпман, - жавоб берди Хмури.

- Тарбиялаяпсиз?... Хмури, ахир бу ўқувчи-ку?! - чинқириб юборди профессор Макгонагалл.

- Тўғри, айнан шунинг учун ҳам уни тарбиялаяпман, - ғудуллади Хмури, ўз ишини давом эттириб.

- Нотўғри! - бақириб юборди зинапоядан югурганча, қўлига сеҳрли таёқчасини олган профессор Макгонагалл.

Бир сония ўтар-ўтмас, «тарс» этган товуш чиқарган сассиккузан ерда узала тушиб ётган Драко Малфойга айланиб қолди. Унинг платина рангли сочи тўқ қизил тус олган юзига тушган. Оғриқдан афтини жийирган Малфой оёқка турди.

- Хмури, биз ҳеч қачон айлантириш усулини жазо тарикасида қўлламаймиз! - деди профессор Макгонагалл дармонсизланиб қолган овози билан, - Ишончим комилки, профессор Дамблдор бу ҳақда сизни хабардор қилган?

- Айтгандай бўлди шекилли, - жағини хотиржам қашлади Хмури, - Бирок яхшигина таёқ-у, қўрқув...

- Бизда бошқача жазо, меҳнат жазоси тайинланади, Хмури! Ёхуд коллеж мудирига маълум қилинади!

- Хўп, майли, энди мен ҳам шундай қиламан, - бош ирғиб қўйди Хмури, Малфой томон ғижиниб қараб.

Малфой оғриқ ва таҳқирдан ёшга тўлган кўзларини Хмурига чақчайтирганча, ғазаб билан нималардир англаб бўлмас ғудуллади. Фақат «дадам» деган сўзигина аниқроқ эшитилди.

- Дадам, дегандай бўлдинг-ми? - хотиржам сўради Хмури, Малфойга яқинроқ бориб.

Ёғоч оёқнинг ҳар бир тақиллаши вестибюлда акс садо бериб эшитилди.

- Нима ҳам дер эдим, сенга, йигитча... Дадангни кўпдан буён танийман... Унга етказиб қўй... Энди унинг арзандасини бундан буён мен, Хмури, қузатиб юраман... Хўш... Демак, мудирларнинг Снегг, шундайми?

- Ҳа, - ғудуллади Малфой, алам билан.

- Уни ҳам яхши танийман, - деди Хмури, истехзоли оҳангда, - Бажонидил суҳбатини оламан... Қани, юр-чи...

Хмури Малфойнинг қўлтиғидан маҳкам чангаллаб, ер ости томон тортиб кетди.

Профессор Макгонагалл иккаласининг кетидан маълум вақт ташвишли қараб турди-да, сеҳрли таёқчасини зина поғоналарида сочилиб ётган китобларга ўқтади. Китоблар ҳавога кўтарилиб, профессорнинг қўлига тахланди.

Бир неча дақиқа ўтгач, Гарри, Рон ва Гермиона гриффиндорчилар дастурхони атрофига жойлашди. Ҳодисани ҳаяжон-ла муҳокама қилаётган овозлар атрофда ғўнғилламоқда.

- Мен билан бир пас гаплашмай туринглар, - деди кўзларини чирт юмиб олиб, юзи бахтиёр қиёфа касб этган Рон паст овозда.

- Нима учун? - таажжубланди Гермиона.

- Бўлиб ўтган ходисанинг жамики тафсилотларини эслаб қолмоқчиман. Фараз қилинг, Драко Малфой, ғайриоддий сакрайдиган сассиккузан...

Гарри билан Гермиона кулиб юборди. Шундан сўнг Гермиона тоблаб пиширилган гўштни ликопларга тақсимлаб чиқди.

- Назаримда у чиндан ҳам Малфойнинг жонини қаттиқ оғритди, - хавотир олди Гермиона,

- Профессор Макгонагалл келиб ўша ишни тўхтатгани яхши бўлди...

- Гермиона! - бақириб берди кўзлари катта-катта очилиб кетган Рон, - Ҳаётимнинг энг лаззатли фурсатини расво қилдинг!

Жаҳли чиққан Гермиона пишқириб қўйиб, тез овқатлана бошлади.

- Фақат яна кутубхонага шошиляпман дема, - деди Гарри Гермионанинг ҳаракатларини қузатиб.

- Нима қилай, - деди Гермиона, - Бир олам иш кутиб турибди.

- Ўзинг айтдинг-ку, профессор Вектор...

- Йўқ, бу уйга берилган вазифа эмас, - қисқа қилди Гермиона.

Икки дақиқадан сўнг, Гермиона овқатланиб бўлиб, югурганча Катта Залдан чиқиб кетди. У кетиши билан ўрнини Фред эгаллади.

- Хмури зўр экан, а?! - хитоб қилди у.

- Жуда зўр! - хитоб қилди Фреднинг қаршисига ўтирган Жорж.

- Зўр ҳам гапми, суперзўр! - гапни маъқуллади эгизакларнинг дўсти, курсини сурмай сирпанганча, Жоржнинг ёнига жойлаша олган Ли Жордан, - У хозиргина бизга дарс ўтди, - тушунтириш берди Жордан Гарри билан Ронга.

- Хўш, қалай ўтар экан? - кизиқди Гарри.
- Фред, Жорж ва Ли бир-бирига пурмаъно қараб қўйишди.
- Унақаси ҳали бўлмаган, - ишонч-ла фикр билдирди Фред.
- Ҳа, у билади, - бош ирғиди Ли.
- Нимани билади? - энгашди Рон.
- Йўлини билади, - эхтирос-ла жавоб қайтарди Жорж.
- Ниманинг йўлини билади? - сўради Гарри.
- Ёвузлик кучларига қарши кураш йўлларини, - тушунтирган бўлди Фред.
- Ажойиб, - қўшиб қўйди оғзини овқатга тўлдириб олган Ли.
- Рон шоша-пиша юк халтасини титиб, машғулотлар жадвалини чиқарди.
- Пайшанба куни дарс ўтар экан бизга, - ҳафсаласи пир бўлиб, лабини чўччайтирди у.

XIV БОБ. ОҚИБАТИ МУДҲИШ ҚАРҒИШЛАР

Сеҳрли дамламалар тайёрлаш фани дарсида Невилль ўзининг олтинчи қозонини эритиб юборганини ҳисобга олмаганда, навбатдаги икки кун деярли эсда қолмас даражада ўтди. Интиқом олиш ниятларининг микёси ёз давомида мисли қўрилмаган даражада ошиб кетган профессор Снегг бечора Невиллни меҳнат жазосига тортди. Шўрлик Невилль Лонгботтом мугузли қурбақаларнинг бир бочкасини ичак-човоқдан тозалаб, умумий меҳмонхонага ақлдан озишга яқин ҳолатда қайтди.

- Нега Снегг бунчалик разилона кайфиятда юрганининг сабабини тушуниб етяпсан-ми? - сўради Рон Гарридан.

Икковлон Гермионанинг Невиллга тирноқлар орасидаги қурбақа ичакларини кеткизиш учун Кир тозалаш афсунини ўргатаётганини томоша қилиб ўтирибди.

- Биладан, албатта, - бош ирғиди Гарри, - Хмури туфайли.

Снегг ёвузлик кучидан ҳимоя фани ўқитувчиси лавозимини орзу қилаётгани, бироқ мана тўрт йилдир-ким, бундай имконият уни четлаб ўтаётгани ҳаммага маълум. Гарри Снегг Ўйноқкўз Хмурига нисбатан зид муносабатини қандайдир сабабга қўра очик намоён этишдан хавфсираётган бўлса-да, ушбу фаннинг олдинги ўқитувчиларидан нафратланганини ҳеч қачон яширмаган. Иккала ўқитувчи қаср йўлакларига ёки овқатланиш маҳалида бўлсин, бирга бўлар экан, Снегг профессор Хмурининг кўзларига, хусусан соғига ҳам, сеҳрлисига ҳам, тик қарашга журъат эта олмаётгани Гаррининг эътиборини ўзига жалб этган эди.

- Назаримда Снегг Хмуридан кўрқади, - ўйчан фикр билдирди Гарри.

- Хмури Снеггни мугузли қурбақага айлантириб қўйиши-ю, қаср остидаги йўлакларда ҳаққалатишини тасаввур қилиб кўр, - хаёлга берилди Рон.

«Гриффиндор»нинг тўртинчи синф ўқувчилари Хмурининг биринчи дарсини шу қадар сабрсизлик билан кутишди-ки, пайшанба куни тушлиқдан сўнг, кўнғироқ зарби янграмасдан анча олдин, синф хонасининг эшиги олдига келиб, навбат сафини тизиб олишди.

Ўқувчилар орасида фақат Гермионагина йўк. Қизалок бевосита дарс бошланиши олдидан етиб келди.

- Мен...

- Кутубхонада эдинг, - гапни охирига етказди Гарри Гермионанинг ўрнига, - Юринглар тезроқ, акс ҳолда дурустроқ жой қолмайди.

Улар хонага отилиб кириб, ўқитувчининг столига туташ жойларни эгаллашди-да, Квентин Тряслнинг «Ёвуз кучлар: ўзини ўзи ҳимоя қилиш бўйича қўлланма»сини чиқариб, чурқ этмай ўқитувчини кутиб ўтиришди. Кўп ўтмай йўлакдан ҳаммага таниш бўлиб қолган так-туқ эшитилди. Хонага коржомасининг этаги остидан тирноқли ёғоч панжа чиқиб турган, одатдагидай ғалати, кишини хуркитадиган Хмури кириб келди.

- Китобингизни йиғиштириб қўйишингиз мумкин. Бугун керак бўлмайди - хириллади у, ўз столига каловланганча яқинлашиб, курсига ўтирар экан.

Болалар китобларини юк халталарига солиб кўйишди. Роннинг юзида зўр завк барк урмоқда.

Хмури синф журналини кўлига олиб, чандиклар тириштириб юборган юзини тўсган оқарган сочини ортга ташлади-да, ўқувчиларнинг фамилияларини ўқий кетди. Унинг соғ кўзи журнал сатрлари бўйлаб югуриб, сеҳрли кўзи «мен», деб жавоб берган ҳар бир болага чаноғида айланганча диққат билан тикилиб борди.

- Жуда яхши, - деди у, сўнгги ўқувчи шу ерда эканлигини маълум қилгач, - Мен профессор Люпиндан сизларнинг синфингиз борасида хат олдим. Тушунишим бўйича сиз боггарт, кизилқалпок, финтиплюх, гриндилоу, каппа каби ёвуз сеҳрга оид турли-туман қабохатлар-у, махлук тусига кирадиган одам билан мулоқот бобида анчагина таълим олган кўринасиз, тўғрими?

Ўқувчилар орасида тасдиқ оҳангидаги тушунарсиз пичир-пичир эшитилди.

- Шунга қарамай, айниқса, қарғишлар масаласида қолақ бўлганча қолмоқдасиз, - давом этди Хмури, - Ёвуз сеҳр таъсирига қаршилик кўрсатишни ўргатиш учун ихтиёримда бир йил бор. Шундай экан, сеҳргар ва афсунгарлар ҳаётда бир-бирини қай кўйга солиб кўйиши мумкинлиги ҳақида сизларни бохабар қилиш – бугундан эътиборан менинг олдимда турган асосий вазифадир.

- Кейинги йили-чи? - беихтиёр сўради Рон.

Чаноқда айланган кўз Ронга тикилганча тек қотиб, бола бечорани кўрқитиб юборди. Лекин Хмури, мактабга келганидан буён илк бор бўлса керак, кулиб кўйди. Шундагина Роннинг юзида таърифлаб бўлмайдиган енгиллик сезилди. Табассум юзини баттар буриштириб юборган бўлишига қарамай, хайбатли ўқитувчи кулгидан бохабар эканлиги яхши, албатта.

- Сен, Артур Уэслининг ўғли бўлсанг керак, а? - фахлади Хмури, - Бир неча кун мукаддам даданг мени жуда нохуш аҳволга тушиб қолишдан асраб қолди... Ҳа, мен бу ерга атиги бир йилга... Дамблдорнинг илтимосига биноан келдим. Сўнг яна ортга, пенсияга, тинч ва осойишта ҳаётга қайтаман.

У хириллаганча хиринглаб кўйган бўлди-да, чўтир кафтлари билан қарс урди.

- Хўш, чўзиб ўтирмасдан, тўғри ишга киришамиз. Демак, қарғишлар. Қарғишлар ҳар хил бўлиб, уларнинг таъсир кучи ҳам турли-тумандир. Умуман айтганда, сеҳргарлик вазирлигининг кўрсатмаларига мувофиқ, менинг зиммамга фақат қарғишга қарши қарғиш қўллашни ўргатиш вазифаси юкланган холос. Олтинчи синфга ўтмасингиздан олдин ёвуз сеҳрнинг ман этилган афсунлари нималардан иборат бўлишини сизларга тушунтиришга ҳақли эмасман. Бундай афсунлардан бохабар бўлишга ҳали ёшлиқ қилишингиз вазирлик томонидан эътироф этилган. Бироқ профессор Дамблдор сизларнинг бардошингиз ҳақида нисбатан ижобий фикр билдирмоқда. Унинг фикрича, сиз ўзингизни идора этиш қобилиятига эга экансиз. Шахсан менинг фикримни сўрайдиган бўлсангиз ҳаётда нималар билан тўқнаш қилишингиз мумкинлигини қанча эрта тушуниб етсангиз, шунча яхши, деб жавоб қайтарган бўлар эдим. Ахир ўзингиз ўйлаб кўринг, ҳали ҳеч қачон кўрмаган, билмаган, тасаввур ҳам эта олмайдиган куч таъсиридан қандай сақланиш мумкин? Агар бирор-бир сеҳргар ман этилган афсунлардан бирон-бир турини сизга қарши қўллашни ният қилган бўлса, бу ҳақда у сизни олдиндан огоҳлантириб қўймайди-ку, шундай эмасми?! Модомики, ният қилган экан, ийманиб ҳам ўтирмайди. Демак, сиз доимо шай бўлишингиз шарт. Сиз диққат-эътиборли, сергак ва огоҳ бўлишингиз даркор. Ва сиздан, мисс Браун, ҳар қандай ишингизни бир четга йиғиштириб, менинг сўзларимни диққат билан тинглаш талаб этилади.

Ўзи тузган юлдузлар жадвалини парта остидан Парваттига кўрсатиб ўтирган Лаванда сесканиб кетиб, бир зумда кип-қизил бўлиб қолди. Бундан чиқди, Хмурининг сеҳрли кўзи нафақат боши ортидаги манзара, балки қаттиқ жисмлар ортидаги буюмларни ҳам кўра олар эканда.

- Хўш... Қай бирингиз айта оласиз, қайси афсунларнинг қўлланилиши сеҳргарлар дунёсида жазога тортилишга сабаб бўлади?

Парталар устида астагина бир нечта, шу жумладан, Рон билан Гермионанинг ҳам кўли кўтарилди. Хмури сеҳрли кўзини ханузгача Лавандадан узмаган бўлса-да, бармоғини Ронга ўктади.

- М-м-м... - иккиланди Рон, - Бундай афсунлардан бирини дадам айтгандай бўлувди... Агар адашмаётган бўлсам Қарам қилиш қарғиши, деб аталади шекилли?

- Тўппа-тўғри, - бош ирғиди маъқуллаб Хмури, - Бир вақтлар вазирликни мушкул ахволга солиб қўйган бундай қарғиш туридан даданг яхши хабардор, албатта.

Хмури ўзининг ҳар хил оёқларига бир илож қилиб туриб олганча, стол тортмасини тортиб, шиша банка чиқарди. Банка ичида учта коп-кора йирик ўргимчак ғимирламоқда.

Ўргимчаклардан ўларча кўрқадиган Рон ғужанак бўлиб олди.

Хмури кўлини банкага солиб, хашаротлардан бирини кафтига олди-да, синфга кўрсатди.

Сўнг сеҳрли таёқчасини ўргимчакка ўқтаб, паст овозда:

- Имперо! - деб ғудуллаб қўйди.

Хмурининг кафтидан тушган ўргимчак ингичка шойи ипакка осилиб, худди трапецияга осилиб тебрангандай, тебрана бошлади (*Трапеция – гимнастика асбоби, икки учига арқон боғлаб осиб қўйилган таёқ*). Сўнг, оёқларини ғайритабиий тарзда ҳар томон узатиб, думбалок ошди. Шойи ипак узилиб, партага тушган ўргимчак ғилдирак сингари юмалай кетди. Хмури таёқчасини силтаб қўйган эди ҳам-ки, хашарот орқа оёқларидан иккитасига туриб олиб, чечётка раксига туша кетди.

Ўргимчакнинг ҳаракатларини кўриб ҳамма кулиб юборди. Фақат Хмури кулмади.

- Сизга кулгили туюляпти-ми? Агар мен шахсан сизни шу кўйга солсам, кулармидингиз?

Ўқувчиларнинг юзидаги кулги бир зумда барҳам топди.

- Бировнинг хатти-ҳаракатларини тўла-тўқис бошқариш, - паст овозда давом этди Хмури, ўргимчакни гувала бўлиб, тез айланишга мажбур қилганча, - Ўзини деразадан ташлаб юбориш, мана бу идишдаги сувга ғарқ бўлиш ёки ҳар қандай бирингизнинг бўғзингизга кириб кетишга мажбур қилишим мумкин...

Рон беихтиёр сесканиб кетди.

- Шундай бир замонлар бўлган эдики, кўплаб афсунгар аёллар-у, сеҳргар эркакларнинг хатти-ҳаракатлари айнан Қарам қилиш қарғиши ила бошқарилган, - маълумот берди Хмури маъюс оҳангда.

Хмури Лорд Вольдеморт ҳукм сурган мудҳиш даврни назарда тутиб айтаётганини Гарри фаҳмлади.

- Ўшанда ўзининг жиноий хатти-ҳаракатларини ким онгсиз, яъни ушбу қарғиш таъсири остида, ким адоват руҳида, онгли равишда содир этганини билиш, ойдинлаштириш, тагига етиш сеҳргарлик вазирлиги учун қанчалик мушкул кечганини тасаввур эта оласизми?! - давом этди Хмури, - Шунга қарамай, Қарам қилиш қарғишига қаршилик кўрсатса бўлади. Бунга қай тарзда бажариш кераклигини мен сизга кўрсатаман. Бироқ бунинг учун ҳаммада ҳам бирдай бўлмайдиган кучли, букилмас ирода, метиндек шижоат, жанговар руҳ керак бўлади. Шундай экан, яхшиси, Қарам қилиш қарғиши таъсирига дучор бўлиш эҳтимоли бўлган вазиятлардан ўзингизни четга олинг. Бунинг учун эса сиздан БЕТИНИМ СЕРГАКЛИК ТАЛАБ ЭТИЛАДИ! - қутилмаганда ўқириб юборди Хмури.

Жамики болалар ўтирган ўрнида бир сапчиб тушди.

Хмури тинмай сальто бажараётган ўргимчакни иккита бармоғи билан ушлаб, банкага солди.

- Сеҳргарлар дунёсида жазога тортилишга сабаб бўладиган яна қандай афсун бор? Ким айта олади?

Энди Гермионадан ташқари, Гаррини хайрон қолдирган Невилль ҳам қўл кўтарди. Одатда, Невилль бундай ишга фақат ўзи яхши кўриб, пухта ўзлаштирадиган гербология дарсида журъат эта олади холос. Ҳозир эса унинг юзи ўз мардлигидан ўзи таажжубланаётган киефа касб этиб турибди.

- Хўш?

Хмурининг сеҳрли кўзи айланишдан таққа тўхтаб, Невиллга тикилиб қолди.

- Мен... Қийноққа солиш қарғишини эшитганман, - паст овозда, аммо аниқ талаффуз этди Невилль.

- Фамилиянг Лонгботтом-ми? - сўради Хмури сеҳрли кўзини пастга, синф журналига қаратиб.

Невилль асабий бош ирғиди, лекин Хмури унга ортиқ савол бермади. Синфга ўгирилган ўқитувчи банка ичидан навбатдаги ўргимчакни чиқариб, стол устига ташлади. Ҳашарот ҳозир қай кўйга тушишини сезгандай турган жойида қотиб қолди.

- Қийноққа солиш қарғиши, - хўрсиниб кўйди Хмури, - Тушуниб етишингиз, таъсирлироқ кечиши учун нимадир керак... Хўш, ундай бўлса, мана бундай қиламиз... Энгоргио! Ўргимчак шишиб, бийдан ҳам йирик бўлиб қолди. Боядан буён кўрқаётганини билдирмасликка уриниб ўтирган Рон курсисини ўқитувчининг столидан имкон қадар нарига тортди.

Хмури боз таёқчасини кўтариб, ҳашаротга ўктади-да:

- Крусио! - деб ғулдиради.

Ўргимчак шу заҳоти оёқларини танасига тортиб олди. У ётган ерида ағанаб, у ёқ, бу ёқ тебраниб, қаттиқ тўлғана бошлади. Тўғри, у товуш чиқаргани йўқ. Аммо унинг бундай қобиляти бўлганда эди, қулоқни қар қилиб юборгудай даражада чинқириши шубҳасиз. Хмури таёқчасини туширмади, ҳашарот эса янада кучли титради...

- Бас қилинг! - чинқириб юборди Гермiona.

Гермионага юзланган Гарри қизалоқ ўргимчакка эмас Невиллга қараб ўтирганини кўриб, у ҳам Лонгботтомга эътибор қаратди. Парта остидаги қўлларини бармоқларининг бўғинлари оқариб кетгунга қадар чирмаштириб олган Невилль даҳшатга тушганидан кўзларини катта-катта очиб ўтирибди.

Хмури таёқчасини нари олди. Ўлчами сеҳр воситасида йириклаштирилган ҳашаротнинг оёқлари бўшаши-ю, танасининг титраши тўхтамади.

- Редуцио! - ғудуллади Хмури.

Ўргимчак ўз ўлчамига қайтди. Хмури уни ҳам банкага солди.

- Оғрик, - деярли шивирлаб фикр билдирди Хмури, - Бировни қийноққа солиш керак бўлса, ушбу қарғиш қўлланилса бас, ҳеч қандай гира-ю, пичоқ керак бўлмайди. Қийноққа солиш қарғиши ҳам бир замонлар оммалашиб кетган... Хўш... Яна қандай афсун бор? Ким айта олади?

Гарри синфга кўз югуртириб чиқди. Синфдошларининг юзида сўнгги ўргимчакнинг қисмати билан боғлиқ хавф акс этаётганини уқди. Гермiona боз қўлини кўтарди. Бирок бу сафар унинг қўли титрамоқда.

- Эшитаман, - деди Хмури Гермionaга юзланиб.

- Авада кедавра, - пичирлади Гермiona.

Бир неча киши, ҳатто Рон ҳам ғужанак бўлиб олганча, Гермionaга қараб қолди.

- А? Ҳа-я, - деди қийшиқ оғзида яна бир табассум кўринган Хмури, - Сўнгги ва энг даҳшатли қарғиш. Авада кедавра... Ўлдириш қарғиши.

У қўлини банкага солди. Қуни битганини сезган учинчи ўргимчак Хмурининг бармоқларидан қочиб қутулишга уринганча, банка тубида гир айлана бошлади. Ниҳоят тутиб олинган ҳашарот столга ташланди. Вужудини ваҳима қамраб олган бечора ўргимчак ёғоч юзада югура кетди.

Хмурининг таёқча кўтарганини кўрган Гарри даҳшатли манзара рўй беришини кутиб, тек қотди.

- Авада кедавра! - ўкириб юборди Хмури.

Кўзни қамаштириб юборган яшил рангли чакмоқ яшнади, худди кўзга кўринмас аллақандай йирик нарса ҳавода учиб ўтган каби ғалати шитир-шитир эшитилди. Белига ағанаган ўргимчакнинг жони бир лаҳзада, билинмай узилди. Қизлардан қайсидир бири бўғиқ овозда қичқириб юборди. Сирпаниб келаётган ўргимчакнинг танасига чап бериш учун ўзини орқага ташлаган Рон курси билан бирга полга ағанаб тушишига сал қолди. Хмури ўргимчакнинг жасадини ушлаб, полга улоқтирди.

- Ана шундай, - хотиржам давом этди профессор, - Дилкашликка ўрин йўқ. Бундай қарғишга қарши қарғиш ҳам йўқ. Унинг таъсирини муҳосара қилиб бўлмайди. Аммо таъкидлаб ўтиш даркорки, ушбу қарғиш таъсиридан бу ёруғ оламда ёлғиз бир кишигина омон қолган. У ҳам бўлса, менинг рўпарамда ўтирибди.

Хмурининг иккала кўзи Гаррининг кўзларига қилт этмай қараб қолди. Гарри жамики синфдошлари унга бақрайиб қолишганини сезиб, қизариб кетди. Бола худди сеҳрлаб қўйилгандай синф тахтасига қараб ўтирибди-ю, аслида кўзи тахтани кўраётгани йўқ... Демак, унинг ота-онаси шу тариқа... худди мана бу ўргимчак каби... Қизик, улар ҳам сўнгги фурсатда айнан шу хашарот сингари аянчли, кўримсиз бўлишган-ми? Улар ҳам фақат яшил рангли чакмоқни кўриб, ҳали таналари ерга етмай, яқинлашиб келаётган ажалнинг шитир-шитирини эшитишган холос-ми?

Уч йилдир-ким Гарри ота-онаси ўлдирилганлиги, ўша машъум тунда нималар содир бўлганлиги, хусусан: Чувалчангдум Вольдемортга Поттерлар қаёққа бекиниб олишганини сотгани, шундан сўнггина Лорд Вольдеморт уларнинг уйини топиб кела олганини билгач, улар қандай ҳалок бўлишганини тасаввур қилишга уриниб келган эди. Ёвуз Лордни тўхтатиб қолишга уринган отаси Жеймс Поттер рафикасига Гаррини олиб қочишни буюриб, бақиргани ва айни шу пайтда Лорд Вольдеморт томонидан ўлдирилгани... онаси Лили Поттер чақалоқ Гаррини қўлига олиб югургани... Вольдеморт унга етиб олиб, Гаррини ўлдиришга имкон бериши учун нари туришни буюргани... онаси Лорд Вольдемортга ялиниб-ўтингани, боланинг ўрнига унинг жонини олишни сўрагани... Вольдеморт дастлаб онасини ўлдириб, сўнг ўз таёқчасини Гаррига ўқтагани... шуларнинг барини бола тасаввур қилиб ўтирди.

Ушбу тафсилотлар Гаррига ўтган йили, дементорлар яқин келган фурсатда ота-онасининг бевосита ўлими олдидаги қичқириқлари қулоғига эшитилгани туфайли маълум бўлди. Зеро дементорларнинг даҳшатли қудрати айнан шундан, яъни ўз қурбонларини ҳаётларидаги энг мудҳиш фурсатларни такрор ва такрор бошдан кечиришга мажбур қилиш, кучсизлантириб, умидсизлик денгизига ғарқ қилиб юборишдан иборатдир... Худди узокда жаранглаётгани каби, Гаррининг қулоғига Хмурининг сўзлари боз эшитилди. Бола мудҳиш ҳаёллардан чалғиб, дарсга қайтиши учун бор кучини сарфлаб, профессорнинг сўзларига қулоқ тутди.

- Авада кедавра ниҳоятда катта сеҳр кучига эга бўлишни тақозо этадиган қарғишдир. Ҳаммангиз бир бўлиб сеҳрли таёқчаларингизни менга ўқташингиз ва ушбу қарғишни баралла талаффуз этишингиз мумкин. Менга эса ҳеч нима қилмайди. Нар и борса, бурнимдан қон келади. Бирок ҳозир гап бунда эмас. Мен мактабга қарғиш ижросини ўргатиш учун келганим йўқ. Қарғишга қарши қарғиш йўқ экан, нега бўлмаса Ўлдириш қарғишининг таъсирини бизга кўрсатдингиз, деган оддий савол беришингиз табиий, албатта. Жавоби ҳам содда: сиз воқиф бўлишингиз, ҳамма гапдан, ҳатто энг мудҳиш оқибатлардан бохабар бўлишингиз керак. Яхшиси, бундай қарғиш таъсирига дучор бўлиш эҳтимоли бўлган вазиятдан ўзингизни четга олишингиз даркор. Бунинг учун эса сиздан ягона нарса БЕТИНИМ СЕРГАКЛИК ТАЛАБ ЭТИЛАДИ! - боз қутилмаганда ўкириб юборди Хмури.

Жамики болалар ўтирган ўрнида яна бир бор сапчиб тушди.

- Мухтасар қилиб айтганда... юқорида зикр этилган Ўлдириш, Қарам қилиш ва Қийноққа солиш қарғишлари – оқибати мудҳиш қарғишлар туркумига киради. Улардан ҳар қандай бирининг инсон зотига қарши қўлланилиши Азкабанга умрбод қамалиш учун етарли бўлади. Сиз айнан мана шунга қарши кураша билишингиз даркор. Қандай курашишни эса мен сизга ўргатаман. Шуниси аёнки, сизни ҳозирдан тайёрлаш, етарлича қуроллантириш лозим. Энг асосийси, бетиним, сусаймайдиган сергакликка ўрганиб олишингиз шарт. Пат-қаламингизни қўлингизга олинг-да, ёзинг...

Ўқувчилар дарснинг қолган қисмини оқибати мудҳиш қарғишларнинг ҳар бири тўғрисида тегишли маълумотлар ёзиб ўтказди. Қўнғирок зарби эшитилгунга қадар ҳеч ким чурқ этмади. Аммо болалар Хмурининг хонасини тарқ этиб, йўлакка чиқишгач, худди ички гап

қоплари ёрилиб кетгандай бўлди. Кўпчилик зўр иззат-хурмат оҳангида қарғишлар таъсирини муҳокама қила кетди.

- Тўлғанганини кўрдинг-ми?!...

- ... ўлдириши-чи, шап этди-да, асфаласофилинга йўллади қўйди!...

Синфдошлар ёвузлик кучидан ҳимоя фанидан ўтказилган дарс ҳақида худди марокли томошани муҳокама қилгандай гапириб борди. Гаррига эса бундай муҳокама қизик туюлмади. Афтидан Гермionaга ҳам.

- Юринглар тезроқ, - шошилтирди Гермiona дўстларини.

- Яна ўша аҳмоқона кутубхонанггами? - сўради Рон.

- Йўқ. Кўряпсан-ми, Невилль, - қисқа қилди Гермiona, ён томондаги йўлакка имо қилиб.

Невилль ҳеч нарсани кўрмаётган кўзларини катта-катта очиб олганча, рўпарасидаги деворга бақрайиб, йўлак ўртасида танҳо ўзи турибди. Хмури Қийноққа солиш қарғишининг таъсирини намоёиш этаётган пайтда шаклланиб қолган қиёфа юзида қотиб қолган.

- Невилль, - мулоғим оҳангда аста чақирди Гермiona.

Невилль бошини бурди.

- А, салом, - одатдагидан баланд овозда гапира бошлади Невилль, - Дарс қизикарли ўтди, а? Тушликка нима беришар экан, билмайсиз-ми? Очимдан ўляпман. Сизлар-чи?

- Сенга нима қилди, Невилль? - сўради Гермiona.

- Ҳеч нима, ишлар жойида, - гудуллади Невилль, ҳамон ўша ғайриоддий овози билан, - Жуда қизикарли тушлик бўлди... дарс бўлди демоқчи эдим. Нима овқат беришар экан? Рон чўчиб Гаррига қараб қўйди.

- Невилль, нима бўлди?...

Йўлакда таниш тақир-тукур эшитилди. Болалар ўгирилиб, каловланиб келаётган профессор Хмурини кўришди. Тўртовлон тек қотиб, аллақандай даҳшат-ла, ўқитувчига чурқ этмай қараб қолди. Хмури кутилмаганда паст ва нисбатан мулоғим овозда хириллаб гап бошлади.

- Ҳеч қиси йўқ, ўғлим, - деди у Невиллга, - Юр... иккаламиз хонамга бориб, чойхўрлик қиламиз...

Хмури билан чойхўрлик қилиш истикболи Невиллни баттар чўчитиб юборгандай бўлди. У ҳеч нима демади, бироқ қилт ҳам этмади.

Хмурининг сеҳрли кўзи Гарри томон айланди.

- Ишларинг жойидами, Поттер?

- Жойида, - жавоб қайтарди Гарри, сал кам ўзини қарши қўйиб.

Гаррини бошдан оёқ ўрганиб чиқаётган сеҳрли кўз бир оз титраган бўлди.

- Сизлар воқиф бўлишингиз керак, - боз фикр билдирди Хмури, - Эҳтимол бу шафқатсизликдир, лекин бохабар бўлишингиз керак. Ўзингизни гўлликка солиб юришингиздан наф йўқ... м-м-м-ха... Юр, Лонгботтом, менда бирталай қизикарли китоблар бор, сенга ёқиши аниқ.

Невилль ўтинчи нигоҳ-ла учала ўртоғига қараб қўйди. Улардан садо чикмагач, тақдирга тан бериб, чўтир қўлни елкасида кўтарганча, Хмури билан бирга кетишга мажбур бўлди.

- Бун қандай тушуниш керак, а? - сўради Рон, мулоғиш ортига ўтиб кетаётган Невилль билан Хмурининг кетидан қараб қолиб.

- Билмадим, - маъюс жавоб берди Гермiona.

- Чиндан ҳам сабоқ олса бўладиган дарс деса бўлади, а, Гарри? - хулоса чиқарди Рон, Катта Зал томон боришар экан, - Фред билан Жорж ҳақ. Хмури деганлари ростдан ҳам ўз ишини билади! Авада кедаврани ҳам бошлади, а? Ўргимчакни кўрдинг-ми, шартта ўлди-қўйди...

Бироқ Гаррининг юзи касб этган қиёфани кўрган Рон унини ўчирди-да, Катта Залга етиб боргунга қадар чурқ этмади. Дастурхон атрофида жойлашгач эса профессор Трелани учун фол тайёрлашга киришиш кераклиги, акс холда улгурмай қолишлари мумкинлигини ҳар эҳтимолга қарши эслатиб қўйди.

- Қизик, анави қарғишлар таъсири бизга намоиш этилгани ҳақидаги маълумотлар вазириликка етиб борадиган бўлса, Хмури билан Дамблдорнинг боши маломатга қолмасмикан? - қизиқиб сўради Гарри, Семиз Холанинг портретига етиб бориб.

- Эҳтимолдан холи эмас, - бош ирғиди Рон, - Бироқ Дамблдор ўзи билганча иш тутишга ўрганиб қолган. Хмури эса бундай маломатларсиз яшай олмайдиган кўринади. Дастлаб бажар, сўнг ўйла тамойили, унинг ҳаётидаги асосий шиор бўлса, ҳеч ажабланмайман. Бемаъни гап.

Паролни эшитган Семиз Хола девор туйнугини очганча, юқорига кўтарилди. Икковлон «Гриффиндор» коллежининг одамга тўла, тўс-тўполон бўлиб кетган умумий меҳмонхонасига кирди.

- Хўш, юқорига чиқиб, башорат қоғозларини олиб тушамизми? - сўради Гарри.

- Илож қанча, - ингради Рон.

Икковлон китоб ва хариталарини олиб тушиш учун ётоқхонага кўтарилиб, ёлғиз ўтирган Невиллни кўрди. Лонгботтом каравотда ўтириб, аллақандай китоб ўқиётган экан. Холати зўр бўлмаса ҳам, ҳар қалай тинчлангани кўриниб турибди. Бироқ кўзлари қизарган.

- Ахволинг яхшими, Невилль? - сўради Гарри.

- Ахволим? Ҳа, яхши, - жавоб қайтарди Невилль, - Ишлар жойида, раҳмат. Мана, профессор Хмури берди, ўқиб ўтирибман...

У кўлидаги «Ўрта денгиз ҳавзасида ўсадиган сеҳрли сув ўсимликларининг ўзига хос хусусиятлари» китобини кўрсатди.

- Профессор Сарсабил хоним профессор Хмурига гербология бўйича лаёқатим кучлироқ эканлигини айтиб ўтган эмиш, - ўртоқлашди Невилль, камдан-кам эшитиладиган ғурур оҳангида, - Айтишига қараганда бу китоб менга қизиқроқ туюлиши керак экан.

Хмури Невиллга далда бериб, яхши иш қилибди, ўйлади Гарри, профессор Люпин ҳам шундай иш тутган бўлар эди. Бечора болани камдан-кам мақташади.

Гарри билан Рон Кассандра Ваблатскаянинг «Келажакни тўсиб турган туманни ҳайдаш» китобини олиб меҳмонхонага тушишди. У ерда бўш стол топиб, фол очишга киришиб кетишди. Бир соат ўтгач, гарчи стол усти турли-туман ҳисоб-китоблар-у, сирли белгиларга қалашиб кетган бўлса ҳам, соҳага доир дурустроқ натижага эришмаганини кўришди.

Гаррининг мияси, худди биров профессор Треланининг каминидан чиқадиган тутунни унинг бошига дамлаб киритгандай, хиралашиб кетди.

- Бу бемаънилиқлар нимани англатиши мумкин, тасаввур ҳам қила олмайман, - ғудуллади у, узундан-узқоқ рақамлар сатрига қараб

- Биласанми, назаримда табиатимиздаги янги қирраларни кашф этиш, соҳибқароматлик уйдирмаларини ўйлаб топиш қобилиятимизни ишга солишга тўғри келади шекилли, - таклиф киритди, сочларининг орасига бармоқ солавериб хурпайтириб юборган Рон.

- Нима? Таҳлил натижаларини тўқиб чиқарайлик, демокчимисан?

- Ҳа-да.

Рон стол устидаги пергамент бўлақларини сидириб ташлади-да, пат-каламни сиёҳдонга ботириб олиб, овоз чиқарганча ёзишга киришиб кетди.

- Миррих билан Муштанийнинг ўзаро ноқулай жойлашгани боис келаси душанба куни нафас йўлларимнинг касалланиш эҳтимоли бор, - у бошини кўтариб, Гаррига қаради, - Таҳлил қизганч ходисаларга қанчалик бой бўлса, Трелани шунчалик ўзини бахтиёр ҳис этишини биласан-ку.

- Тўғри айтасан, - завкланиб кетди Гарри.

У хомаки қўлёмаларини ғижимлаб коптокча ясади-да, вақтичоғлик қилиб ўтирган биринчи синф ўқувчиларининг боши узра каминга улоқтирди.

- Хўш... демак, душанба куни... мен... м-м-м... куйиб қолишим мумкин.

- Тўғри, - маъюс тасдиқлади Рон, - Чунки душанба куни портловчи драклар билан боз учрашамиз. Хўп, майли, давом этамиз... Сешанба куни мен... м-м-м...

- Қалбингга яқин нарсадан жудо бўласан, - ёрдам бериб юборди Гарри, дурустроқ ғоя топиш илинжида «Келажакни тўсиб турган туманни ҳайдаш» китобини варақлаб.

- Жуда соз, - деди Рон, зуддик билан қайд этиб, - Меркурийнинг нотўғри холати туфайли.
- Сен-чи, дўстинг сенга зимдан хиёнат қилса ёмонми? Ёз!
- Ҳа-я... зўр-ку... чунки Зухра ўн иккинчи ўринга ўтиб олади, - қўшиб қўйди Гарри.
- Чоршанба куни биров билан муштлашиб, яхшигина калтак ейман.
- Ҳой! Мен уришмоқчи эдим! Хай, майли, ундай бўлса, мен гаровда ютқазиб қўяман.
- Тўғри, чунки сен ўша муштлашувда устун келишимга ишонган эдинг..

Икковлон бир соат худди шу руҳда давом этди. Сайёраларнинг келаси ой давомида кечадиган харакати иккаласининг тақдирига ўтказадиган таъсири ниҳоятда фожиали тус олиб кетди. Халойиқ ўз ётоқхоналарига тарқалиб, умумий меҳмонхона аста-секин бўшаб борди. Болаларнинг ёнидаги бўш креслога сакраб чиққан Маймоқоёк, Гаррига, уй вазифасининг ижросига бунчалик аҳмоқона ёндашгани учун Гермiona қандай муносабат билдирган бўлиши мумкин бўлса, шундай қиёфа ясаганча, бақрайиб ўтирди.

Нигоҳини хона бўйлаб юритганча, навбатдаги бахтсизликни ўйлаб топишга уринган Гарри нариги девор яқинида, қўлларига пат-калам ушлаб, бир варақ пергамент устида бош эгиб ўтирган Фред билан Жоржни кўриб қолди. Бурчакка биқиниб олиб, уйга берилган вазифани тайёрлаш эгизаклар табиатига хос иш эмас. Иккаласи доимо воқеалар марказида бўлиш, тўс-тўполок кўтариш, умуман ҳаммининг эътиборини ўзларига жалб этишни хуш кўради. Аммо ҳозирги ҳолатларининг замирида қандайдир сир борга ўхшайди. Гарри эгизакларнинг Бошпанада ёнма-ён ўтириб олиб, алланима ёзиш билан машғул бўлишганини эслади. Кўп вақт ўтмай ўша қоғоз «Уэслиларнинг ажойиб ультрафокуслари»га оид буюртмалар бланкаси эканлиги аниқланди. Лекин, шак-шубҳа йўқ-ки, мана бу пергамент мутлақо бошқа нарса. Акс ҳолда улар дўстлари Ли Жорданни ҳам чақиришган бўлар эди. Иттифоқо, бу қоғоз Уч сеҳргар беллашувига дахлдор эмасмикан, ўйлаб қолди Гарри.

У эгизакларни кузатиб ўтирар экан, Жоржнинг эътироз билдириб, бош силтаб қўйгани, ниманидир ўчирган Фреднинг деярли бўшаб қолган хонада базўр эшитилган овоз билан айтган сўзларини эшитиб қолди.

- Йўқ, бўлмайди... уни айблаётган бўлиб қоламиз. Эҳтиётлик билан иш тутмоқ даркор... Бошини бурган Жорж Гаррининг қараб ўтирганини кўриб қолди. Гарри кулиб қўйиб, гап пойлаб ўтиргани ҳақидаги фикрга боришларини истамай, ўз башоратларига юзланди. Кўп ўтмай эгизаклар пергаментни ўраб, ҳаммага хайрли тун тилаганча, ётоқхоналарига кириб кетишди.

Тахминан ўн дақиқа ўтгач, портрет тўсиб турган туйнук очилиб, умумий меҳмонхонага бир қўлига пергамент дастасини, иккинчисига эса шақир-шукур қилаётган кути ушлаб олган Гермiona кириб келди. Ўз соҳибасини кўрган Маймоқоёк суюнганидан белини букиб, хириллаб қўйди.

- Салом, - деди Гермiona, - Эндигина тугатдим.

- Мен ҳам! - ўтирган жойида зафарли чўзилди Рон, қўлидаги пат-каламни стол устига ташлаб.

Гермiona қўлидаги нарсаларни бўш креслолардан бирига қўйиб, болаларнинг ёнига ўтирди-да, Роннинг башоратларини ўзига тортди.

Танаси йирик Маймоқоёк соҳибасининг тиззасига сакраб чиқиб, имкон қадар қулайроқ жойлашиб олишга уринди.

- Келаси ой сен учун ҳаддан ортиқ мудҳиш кечадиган кўринмайди-ми?! - хулоса чиқарди Гермiona заҳарлигина оҳангда.

- Ҳеч қиси йўқ. Буларнинг баридан бохабар эканман, демак, огоҳ бўлиб, сергакрок юраман, - эснади Рон.

- Назаримда икки маротаба ғарқ бўладиган кўринасан, - боз истехзо қилди Гермiona.

- Нима?! Ростданми? - пергаментга бақрайди Рон, қаддини тўғрилаб, - Ундай бўлса, биринчисини кутуриб кетган гиппогриф тепалаб ташлайдиган хавфга алмаштирамиз.

- Буларнинг барини тўкиб ёзганинг яққол сезилиб тургани ҳақида ўйлаб кўрмадинг-ми?

- Қандай журъат этдинг! - эътироз билдирди Рон, ёлғондакам аччикланиб, - Гарри

иккаламиз уй эльфларидай меҳнат қилдик!

Гермионанинг қошлари кўтарилиб кетди.

- Бу шунчаки, гап келганда айтилган гап-да, - шоша-пиша қўшиб қўйди Рон.

Боши узилиб ўлишини башорат қилган Гарри ҳам уй вазифасини тугатиб, пат-қаламни ташлади.

- Қутида нима бор? - кизиқди у.

- Хайрият, сўрадинг-а! - деди Гермиона Ронга ғижиниб қараб.

Гермиона қутини очди. Қути ичида элликтача ранги ҳар хил бўлса ҳам, сиртига юритилган харфлари бир хил кўкрак нишонлари кўринди.

- Сассиқ? - ўқиди Гарри, улардан бирини қўлига олиб, - Қайси маънода?

- Сассиқ эмас, - аччиқланди Гермиона, - С-А-С-С-И-Қ. Жамиятнинг қисқартма номи.

«Сабабсиз абгор-у, саргардон сеҳргарлар истибдодига қаршиман», дегани.

- Ҳеч қачон эшитмаганман бундай жамият борлигини, - таажжубланди Рон.

- Турган гап, - қувониб кетди Гермиона, - Чунки мен унга эндигина асос солдим.

- Нималар деяпсан? - хайрон бўлди Рон, - Хўш, неча кишидан иборат экан, ўша жамият?

- М-м-м..... Агар иккалангиз ҳам аъзо бўлсангиз, уч киши бўлади.

- Нега энди сассиқликка даъват этадиган кўкрак нишонини таъқиб юришимизга бунчалик ишонч билдирмоқдасан? - суриштирди Рон.

- С-А-С-С-И-Қ, - кизишиб кетди Гермиона, - Мен жамиятимизнинг номини «Абгор Сеҳргар Биродарларимизга Нисбатан Аблахона Муносабатларга Чек Қўйиш ҳамда Уларнинг Хуқуқий Мавқеини Ўзгартиришга Қаратилган Кампания», деб атамоқчи бўлдим-у, сиғмади. Шу боис ҳам унинг қисқароқ номи С-А-С-С-И-Қ бўлиб қолди.

Гермиона пергамент варақларининг дастасини қўлига олиб силкитди.

- Ниҳоятда батафсил тергов ўтказдим. Эльфлар асорати асрлар оша давом этиб келаётган экан. Менга қадар бирор-бир кас бирор чора кўрмаганига ҳеч ишонгим келмаяпти.

- Гермиона! - бақирди Рон, - Танангнинг кулок, деган аъзоси борми? Агар бўлса, гапларимни тингла! Бундай асорат уларнинг ўзига хуш келади. Қарамлик уй эльфларига ёқади!

- Бизнинг келгуси саъй-ҳаракатларимизга доир қисқа муддатли дастуримиз, уй эльфларига муносиб ҳақ тўланиши ва қулай меҳнат шароитлари яратиб берилишини таъминлашдан, - давом этди Гермиона, Рондан ҳам баланд кичкириб ва умуман ўзини, худди Рон бирон оғиз сўз айтмагандай тутиб, - Узоқ муддатли дастуримиз эса қонун ҳужжатларининг уй эльфларига сеҳрли таёқчалардан фойдаланиш ман этилган моддаларига тегишли ўзгартиришлар киритиш ҳамда уларнинг вакиллари вазирликнинг Сеҳрли махлуклар устидан назорат бўлими таркибига киритишдан иборатдир. Чунки уй эльфларининг ушбу бўлим фаолиятидаги иштироки ақлга сиғмас даражада оз фоизни ташкил этмоқда!

- Хўш, ушбу дастурларни қай тарзда ҳаётга татбиқ этамиз? - сўради Гарри.

- Тарафдорларимиз сонини ошириб, доирасини кенгайтираамиз, - бахтиёр оҳангда тушунтира кетди Гермиона, - Менимча, жамиятимизга кириш бадалини икки склат белгиласак-да, кўкрак нишонларининг пулини олиб, аъзолик бадалларини йиғиб борсак, мавзуга доир варақалар нашр этиш тадбирларини молиялаштириш учун етарли бўлади.

Сен, Рон, жамиятимизнинг ғазначиси бўласан. Бунинг учун сенга консерва банкасини тайёрлаб қўйганман. Юқорида, хонамда турибди. Гарри эса жамият котиби бўлади.

Шунинг учун у ҳозир мен айтадиган сўзларни ҳужжатлаштириб ўтириши лозим. Негаки бу сўзлар илк мажлисимизнинг кун тартибига чиқарилган масала бўлади.

Ўртада қутилмаган танаффус юзага келди. Бу орада ташаббуси қўллаб-қувватланишини кутган Гермиона яшнаб турган юзи билан болаларга қараб ўтирган бўлса, бир томондан, Гермионанинг мулоҳазаларидан аччиқланиш, иккинчи томондан Роннинг башараси касб этган тентакнамо киёфадан қувноқ таажжубланиш ҳисси Гаррини аросатда қолдирди.

Ниҳоят жимлик бузилди. Фақат ушбу сукунатни овсарлик ҳолатига муваққат тушиб қолган Рон эмас, дераза ойнаси чертилиб чиқаётган товуш бузди. Гарри энди бағамом бўшаб қолган меҳмонхона орқали деразага қараб, ташқи тоқчада ўтирганча, Ой нурида

кордай оппоқ ярқираётган бойкушни кўрди.

- Хедвиг!

Кувончи ичига сиғмаган бола креслодан сакраб туриб, дераза очгани ошиқди. Хонага отилиб кириб, шифт остида бир оз шитирлаган Хедвиг Гаррининг келаси ой башоратлари устига кўнди.

- Ниҳоят! - хитоб қилди Гарри, қуш ёнига югуриб.

- Жавоб хатини келтирибди! - деди севиниб кетган Рон, бойкушнинг панжасига боғланган пергаментнинг эзилиб кетган парчасини кўрсатиб.

Гарри зудлик билан пергаментни бўшатиб, ўқишга ўтирди. Мулойим гурсиллаган Хедвиг эса боланинг тиззасида питирлади.

- Нима гап? - деярли унсиз сўради Гермиона.

Хат жуда қиска, дастхатга қараганда, шоша-пиша ёзилган. Бола овоз чиқариб ўқиди:

Салом, Гарри,

Зудлик билан шимол томон учиш тараддудига тушаман. Чандигинг ҳақидаги хабар сирасига тарқалган бирталай шубҳали миш-миш гапларнинг сўнги томчиси бўлди. Агар чандиқ боз оғрийдиган бўлса, зудлик билан Дамблдорга маълум қил. Айтишларига қараганда у Ўйноқкўзни ишга олган эмиш. Бу эса ўз навбатида, директор ҳам, гарчи энди ҳеч кимнинг қўлидан келмаса-да, тегишли аломатларни тўғри идрок этаётганини англатади. Тез орада сенга яна хат йўллайман. Рон билан Гермионага энг яхши тилақларимни етказиб қўй. Огоҳ бўл, Гарри.

Сириус

Гарри нигоҳини кўтариб, бақрайиб қолган Рон билан Гермионага қаради.

- У шимол томон учиш тараддудига тушибди-ми? - шивирлади Гермиона, - Қайтыпти-ми?

- Яна қанақанги аломатларни идрок этипти экан Дамблдор? - сўради ҳеч нимани тушунмаган Рон, - Гарри... нима?...

Гарри бор кучи билан пешонасидаги чандигига мушт қўйиб, тиззасида ўтирган Хедвигни хуркитиб юборди.

- Унга индамаслигим керак эди! - қичқирди ўзидан ўзи нафратланиб кетган Гарри.

- Нималар деяпсан? - таажжубланди Рон.

- Шу арзимаган нарса туфайли қайтишга аҳд қилган эмиш! - стол муштлиди Гарри.

Эътироз-ла гурсиллаган Хедвиг учиб, Рон ўтирган креслонинг суянчиғига бориб кўнди.

- Унинг назарида менга нисбатан хавф туғилган-у, тез қайтиши керак бўлиб қолган! Мени эса жин ҳам ургани йўқ! Сенга ҳам берадиган нарсам йўқ! - ўшқириб берди Гарри, умид билан тумшук шакиллатаётган Хедвигга, - Қорнинг очган бўлса, бойкушхонага бор! Хафа бўлган Хедвиг Гаррига чакчайиб қўйди-да, ҳавога кўтарилаётиб қаноти билан Гаррининг бошига солганча, деразадан учиб чиқди.

- Гарри, - тинчлантиришга уринди Гермиона.

- Мен ётаман, - баёнот қилди Гарри, - Эрталаб кўришгунча.

Юқорига чикқач, пижамасини кийиб ўрнига ётди. Уйқудан эса асар ҳам йўқ.

Сириус қайтиб келиб, қўлга тушиб қолгудай бўлса, Гарри айбдор бўлади. Нима учун тилини тийиб, дардини дастурхон қилмай юрмади? Андак оғриган бўлса, оғрибди-да. Дарҳол арз қилиш керакми-ди?... Нега ўз муаммоларини ўз ичида қолдиришга ақли етмади?...

Кўп ўтмай ётоқхонага Рон кириб келгани, бироқ у билан гаплашиш ҳозир ортиқча, деб билганини сизди. Гарри каравоти устига тортилган пашшахонага тикилганча узоқ ўйланиб ётди. Ётоқхонада мутлақ сукунат ҳукм сурмоқда. Агар у ўз ташвишларига камроқ берилиб кетганда, Невиллнинг каравоти томонидан эшитиладиган одатий пишиллаш йўқлигига эътибор қаратган, уйқусиз ётган ёлғиз ўзи эмаслигини идрок этган бўлар эди.

Эрталаб Гарри, гўё танаси ухлаган-у, мияси фикр юритишдан тўхтамагандай, келгуси хатти-ҳаракатларнинг пухта ўйланган режаси билан уйғонди. У ўрнидан туриб, тонг қоронғисада бир илож қилиб кийинди-да, Ронни уйғотмай, ётоқхонадан чиқиб, коллежнинг кимсасиз умумий ётоқхонасига тушди. Келаси ой учун тузган башоратлари ётган стол устидан тоза пергамент варағини олди-да, хат ёзишга киришди:

Қадрли Сириус!

Ўшанда менга чандигим оғригандай туюлган эди холос. Ўтган сафар хатни уйқусираб, каллам ишлаб-ишламай ёзган эдим. Шу боис, шимолга қайтишингга ҳожат йўқ. Ташвиш тортма, ишларим жойида, соғлигим яхши, ҳеч қаерим оғримаяпти.

Гарри.

Шундан сўнг, портрет тўсиб турган туйнукдан чиқиб, жимжитлик ҳукм сураётган қаср бўйлаб Ғарбий минора чўққисада жойлашган бойқушхона томон йўл олди. Фақат тўртинчи қаватга етиб, бошига ваза ташлашга уринган Дрюзгнинг хатти-ҳаракатлари туфайлигина бир оз тўхташга мажбур бўлди.

Деразаларига ойна солинмаганлиги боис тош деворли думалок бойқушхона ичида кучли елвизак эсмоқда. Полга тўшалган похолда бойқуш гўнги билан қайт қилинган сичқон скелетлари қалашиб ётибди. Шифтгача ўрнатилган кўноқлар қаторида боланинг ақлига сиғадиган ва сиғмайдиган кўпдан-кўп бойқуш зотлари ўтирибди. У ер, бу ерда синчковлик билан қараб турган қаҳрабон кўзлар инobatга олинмаганда, қушларнинг ҳаммаси ухляпти. Гарри омбор бойқуши билан аллақандай жигар ранг бойқуш ўртасида ухлаб ётган Хедвигни топиб, гўнг тепалаганча, ёнига ошиқди.

Кўноқда айланиб, думи билан тесқари ўгирилиб олаверган қушини уйғотиб, ўзига қаратиб олиш учун бола анча овора бўлди. Кеча оқшом меҳнатига яраша рағбатлантирилмаган Хедвиг ҳалигача аразлаётган кўринади. Гарри қушнинг жуда толиққани ва афтидан Чўчринстель хизматидан фойдаланиш учун Рондан ижозат сўраш кераклигини ўйлаб қолган эди ҳам-ки, Хедвиг панжасини узатишга марҳамат қилиб, хат боғлашга имкон берди.

- Уни дементорлар қидириб топмасдан олдин ўзинг топгин, хўпми? - тайинлади Гарри Хедвигнинг белини силаганча, девор туйнуғи томон кўтариб бориб.

Бойқуш боланинг бармоғини одатдагидан кўра қаттиқроқ чўқиб олди. Эҳтимол Хедвиг шу тариха аламидан чиққандир. Нима қилганда ҳам у Гаррини тинчлантирган бўлиб, паст овозда гурсиллаб қўйди-да, қанотларини кенг ёзиб, тонгги шафақ томон учиб кетди. Сириусдан кутган жавоб хати юрагини тинчлантиришига умид қилган, аммо аксинча, ташвишларига ташвиш қўшилиб, нигоҳи хавотирга тўлиб-тошган бола қушини кузатганча қолди.

- Ахир бу кип-қизил ёлғон-ку, - койиб берди Гермиона, Гаррининг қилган ишини эшитиб, - Чандигинг оғригани сенга туюлгандай бўлмаган, бунга ўзинг ҳам жуда яхши биласан.

- Нима қилибди ёлғон бўлса? - деди Гарри, - Шу арзимаган оғрик дастидан Сириус яна Азкабанга қамалиши керакми?

- Тинч қўй уни, - овоз кўтарди Рон энди оғиз жуфтлаган Гермионага.

Шуниси қизиқки, қизалоқ танбехга қулоқ тутиб, гап қайтармади.

Кейинги икки ҳафта давомида Гарри Сириуснинг қисмати билан боғлиқ ташвишларини босишга уринди. Эрталабки бойқуш почтаси келганида ҳаяжонини идора қилиб ўтириш анча кийин кечди, албатта. Кечқурун уйқуга ётишдан олдин ҳам шу ахвол. Лондоннинг қоронғи кўчаларидан бирида Сириуснинг дементорлар томонидан бурчакка сиқиб олингани каби мудҳиш тасаввурлардан халос бўлишнинг иложи йўқ. Лекин кундуз кунга Гарри чўқинтирган отаси ҳақида ўйламасликка уринди. Квидиш машқлари бекор

килингани чаток бўлди. Ҳеч нарса киши руҳиятини яхшигина, ҳолдан тойдирадиган машқ каби тинчлантирмайди. Бошқа томондан қараганда, тўртинчи синф ўқувчиларининг машғулотлари, айниқса, ёвузлик кучидан ҳимоя фани дарслари анчагина мураккаб бўлиб, илгаригига нисбатан кўпроқ вақт ажратилишини талаб қилар экан.

Таажжубки, профессор Хмури ҳар бир ўқувчига Қарам қилиш қарғишини қўллаши, болалар ушбу қарғиш таъсирини ўз таналарида синаб кўриб, унинг кучига қаршилиқ кўрсата олиш-олмаслигини ўзлари идрок этиб олишлари мумкинлигини эълон қилди. Ўқитувчи сеҳрли таёқчасини сал ҳаракатлантириб парталарни гум қилганча, синф хонасининг ўртасида катта сахна ҳосил қилганини кўрган Гермiona иккиланиб ғудуллади: - Аммо... профессор... ушбу амални ғайриқонуний, яъни оқибати мудҳиш қарғишлар туркумига киради, деб ўзингиз айтган эдингиз-ку! Улардан ҳар қандай бирини инсон зотига қарши қўллаш...

- Қарғиш таъсирини синаб кўришингизни Дамблдор истамоқда, - деди сеҳрли кўзини қилт эткизмай Гермionaга, қизалокнинг танасини тешиб юборгудай йўналтирган Хмури, - Агар ушбу амални бошқа йўл билан масалан, бирон-бир ёт сеҳргар сизга қарши қўллаб, хатти-ҳаракатларингизни тўла-тўқис назорат қилаётганида ўзлаштирмоқчи бўлсангиз, марҳамат, мен эътироз билдирмайман. Машғулотда иштирок этишингиз шарт эмас. Кетишингиз мумкин.

Профессор Хмури чўтир қўлини узатиб, эшикни кўрсатди. Қизариб кетган Гермiona пўнғиллаб, ўз фикрини кетиш ниятида айтмаганини тушунтирди. Гарри билан Рон бир-бирига қараб, захарханда кулиб қўйишди. Гермiona буботубер фасодини ичса ичиб юборадики, бундай муҳим дарсни ўтказиб юбормаслигини иккаласи жуда яхши билади. Хмури ўқувчиларни битта-битта ўртага чакириб, Қарам қилиш қарғишини қўллади. Гарри қарғиш таъсирига дучор бўлган синфдошларининг ниҳоятда ғалати қилиқлар қилишганини кўриб турди. Дин Томас миллий мадҳияни ижро этганча синф хонасини уч маротаба сакраб чиқди. Лаванда Браун олмаҳоннинг ҳаракатларини бажарди. Невилль меъёрий ҳолатида ҳеч қачон бажара олмайдиган гимнастика амалларини кўрсатди. Ҳеч ким қарғиш кучига қаршилиқ кўрсата олмади. Хмури қарғиш таъсирини бекор қилгандагина болалар ўзларига келишди.

- Поттер, - ғудуллади Хмури, - Сени галинг.

Гарри синф хонасининг ўртасига, парталардан халос этилган жойга чиқди. Ўқитувчи таёқчасини Гаррига ўқтаб:

- Имперо! - деди.

Гарри вужудини қандайдир ғалати туйғу қамраб олиб, фикр-хаёли узокларга кетиб қолаётгани, борки ташвиш-хавотирлари миясини тарк этгани, қалбида фақат қандайдир мубҳам, туткич бермайдиган бахтиёрлик ҳисси қолганини сезди. У мутлақо тинч қолиб, барча синфдошлари унга қараб турганини ғира-шира идрок этди.

Шундан сўнг миясида, онгининг узок бурчагида Ўйноқкўз Хмурининг овози эшитилди:

- Партага сакра... партага сакра...

Гарри тиззаларини итоаткорона букиб, сакрашга ҳозирланди.

- Партага сакра...

Миясининг янада чуқурроқ жойидан бошқа, иккинчи овоз эшитилди:

- Тўхта, нега энди мен партага сакрашим керак экан? Партага сакраш ғирт аҳмоқлик-ку.

- Партага сакра...

- Йўқ, сакрамайман, - рад этди иккинчи овоз, янада қатъий оҳангда, - ... йўқ, истамайман.

- Сакра! ТЕЗ БЎЛ!

Ана шунда Гарри қаттиқ оғриқ сезди. У бир вақтнинг ўзида ҳам сакради, ҳам сакрамасликка уринди. Натижада боши билан партага урилиб, уни ағдариб юборди.

Бундан ташқари, оғриқнинг зўрига қараганда, тиззасининг иккала кўзини синдириб олган кўринади.

- Йўқдан кўра бори, - гумбурлади Хмурининг овози.

Гарри миясидаги жарангдор бўшлиқ йўқолганини ҳис этди. Унга нима қилганини жуда

яхши эслайди. Тизза оғриғи икки чандон кучайиб кетди.

- Эътибор қаратинг... Поттер қаршилиқ кўрсатишга уринди! У қаршилиқ кўрсатиб, нимагадир эриша олди ҳам! Бир оздан сўнг ушбу амални боз такрорлаймиз, Поттер. Ҳозир эса ҳамма унинг кўзларига эътибор қаратсин! Унинг нигоҳида барча саволларга жавоб топа оласиз! Жуда яхши, Поттер, жуда яхши! Улар сени енга олишмайди!

Токи Гарри Қарам қилиш қарғишини тўла-тўқис муҳосара қилишни ўзлаштириб олгунга қадар Хмури тажрибани тўрт мартаба такрорлади.

Бир соатдан сўнг, машғулотдан каловланиб қайтаётган Гарри хулоса чиқарди:

- Унинг гапларига кулоқ соладиган бўлсак, кўп вақт ўтмай бизга қарши хужум бошланади.

- Нимасини айтасан, - тасдиқлади, қарғиш таъсирига қаршилиқ кўрсатишга анча қийналган, ҳозир эса зинапоянинг ҳар иккинчи поғонасини сакраб ўтаётган Рон, - Унинг рухий касаллиғи ҳақида бир гап эсимга тушди...

Рон яқин атрофда профессор Хмури гап пойлаб турмаганига ишонч ҳосил қилиш учун елкаси орқали асабий ўгирилиб қўйди.

- Сеҳргарлик вазирлигидагилар ундан халос бўлишганидан қанчалиқ хурсанд бўлишгани ҳақидаги миш-миш гаплардан энди хайрон бўлмаса ҳам бўлаверади. Биринчи апрель куни самимий ҳазиллашиш ниятида орқасидан сездирмай яқин келиб «Ваҳ!», деб кўрқитишга уринган афсунгар аёлни қай аҳволга солгани ҳақида Симусга айтиб берган гапини эшитдингиз-ми? Қани энди айтинг-чи, уйга берилган бир олам вазифалар турганида, Қарам қилиш қарғишининг таъсирига қаршилиқ кўрсатишга қачон тайёргарлик кўришимиз мумкин, а?

Ушбу семестрда уйга берилаётган вазифалар ҳажми қанчалиқ ошиб кетганини тўртинчи синф ўқувчилари жуда яхши идрок этишди. Навбатдаги вазифани олиб, оҳ-воҳ қилиб юборган болаларга профессор Макгонагалл тушунтириб ўтди.

- Сиз сеҳргарлик таълимотининг энг масъулиятли босқичига қадам ташладингиз! - баёнот қилди у, квадрат кўзойнагини хайбат-ла ярқиратиб, - Аттестацион имтиҳон учун белгиланадиган баҳо, яъни сиз Мутлако оддий сеҳргарлик даражасининг зарурий савиясига эга бўлишингиз учун синовдан ўтадиган вақт яқинлашиб келмоқда.

- МОСД имтиҳонлари бешинчи синфда бўлади-ку! - эътироз-ла овоз кўтарди Дин Томас.

- Тўғри, Томас, бироқ ўша имтиҳонларга ҳозирдан тайёргарлик кўриб боришингиз керак! Синфингизда фақат мисс Грэнжергина кирпини игна ва тўғноғич санчиш ёстикчасига қоникарли даражада айлантира олади холос. Сизнинг ёстикчаларингиз эса Томас, эслатиб ўтишим жоизки, тўғноғични кўриши билан кирпига айланиб қолмоқда!

Боз қизариб кетган Гермiona ғурурдан хаддан ортиқ яшнаб кетмасликка уриниб ўтирди.

Келаси ой башоратлари учун профессор Треланининг юқори баҳосига эришганини эшитган Гарри билан Рон башорат фани бўйича навбатдаги дарсда роса завқланди. Ўқитувчи иккала бола тузган фолнинг йирик қисмини ўқувчиларга ўқиб эшиттириб, бўлғуси ғам-андухларни мардонавор қарши олишга тайёр эканликлари учун Гарри билан Ронни мактаб қўйди. Лекин уларнинг хурсандчилиғи узоққа чўзилмади. Чунки ўқитувчи кейинги ой учун ҳам ўхшаш вазифа берди. Иккаласининг бахтсизлик ва кўнғилсиз ходисалар захираси эса поёнига етган эди.

Бундан ташқари, сеҳргарлик тарихи фанидан дарс ўтадиган ягона арвоҳ ўқитувчи профессор Биннз ҳар ҳафта ўн саккизинчи асрда бўлиб ўтган гоблинлар кўзғолонларига доир иншолар ёзиб келишни буюриб борди. Профессор Снегг ўқувчиларни жаҳонда мавжуд зидди-заҳарларнинг ҳаммасини ўзлаштиришга мажбур қилмоқчи шекилли. Ушбу вазифага ниҳоятда жиддий ёндашишга тўғри келди. Негаки, Снегг Рождество байрамига қадар ҳаммани атайин заҳарлаш ва заҳарланган ўқувчилар омон қолиши учун ўзига зарур бўладиган зидди-заҳарни топа олиш-олмаслигини томоша қилиб ўтиришини ваъда қилди. Профессор Флитвик эса Буюм чақириш афсунига доир амалий машғулотга олдиндан пухта ҳозирлик кўриш учун қўшимча адабиёт сифатида учта китобни мутолаа қилиб келишни амр этди.

Ҳатто Хагрид ҳам ўлганни устига тепган қабилида иш тутиб, муаммолар устига муаммо

кўшди. Гарчи нимани хуш кўришларини ханузгача ҳеч ким аниқлай олмаган бўлса-да, портловчи драклар хайрон қолдирган даражада тез улғая бошлашди. Бундай тараққиёт Хагридни кувонтирмай қўймади, албатта. «Лойиха» суръати ва мазмунини янада ривожлантириш учун ўқувчилар унинг кулбасига навбат билан ташриф буюриб, дракларни кузатганча, тегишли ёзувлар олиб боришларини таклиф сифатида киритди. Хагрид ўзининг ушбу ғоясини худди копидан суперкатта совға чиқарган қорбободай эълон қилганини кўрган Драко Малфой ўқитувчининг таклифини қатъиян рад этди.

- Ҳеч қачон! Уларни дарсда кузатаётганимнинг ўзи етади.

Хагриднинг юзидаги кулги шу заҳоти барҳам топди.

- Менга қара... болақай... сен айтганимни қилишинг керак, - ғудуллади у, - Акс ҳолда профессор Хмуридан ўрнак олишга мажбур бўламан... Эшитишимча, сендан зўр сассикузан чиққан эмиш.

Гриффиндорчилар кулавериб қорниларини ушлаб қолишди. Ғазаби қайнаган Малфой кизариб кетди, бироқ профессор Хмури берган сабоқ ҳали ёдидан чиқмаган шекилли, гап қайтармади. Гарри, Рон ва Гермиона қасрга Хагриднинг дарсидан кўтаринки қайфият-ла қайтишди. Ўтган йили Малфой Хагридни ўқитувчиликдан ҳайдагиш учун роса чиранган эди. Бугун эса Хагрид оз бўлса ҳам, Малфойнинг таъзирини бериб қўйди.

Қаср эшигини очган болалар ичкарига қара олишмади. Вестибюль одамга тўла.

Ўқувчилар ҳашаматли мрамар зинапоянинг бўсағаси яқинидаги деворга осиб қўйилган катта эълон олдиға тўпланиб олишган. Учовининг орасида бўйи новчароқ Рон оёқ учига турганча, овоз чиқариб ўқиди:

УЧ СЕХРГАР БЕЛЛАШУВИ

«Бэльстэк» ва «Дурмитранг» мактабларининг вакиллари 30 октябрь жума куни кечки соат олтида этиб келишади. Ушбу кунги машғулотлар ярим соатга эртароқ тугатилади...

- Жуда соз! - хурсанд бўлди Гарри, - Жума куни сеҳрли дамламалар тайёрлаш фанининг таътил олди дарси бўлади! Снегг ҳаммамизни захарлашга улгурмайди!

Эълонда ўқувчилар ўша куни ўз юк халталари-ю, дарсликларини ётоқхоналарига элтиб қўйиб, меҳмонларни қарши олиш учун қаср олдида йиғилишлари лозимлиги тайинланган. Шундан сўнг, меҳмонлар ташрифига бағишланган тантанали зиёфат уюштирилиши маълум қилинган.

- Атиги бир ҳафта қолибди-ку! - хитоб қилди кўзларида завқ барқ ураётган хуффльпуффчи Эрни Макмиллан халойиқ орасидан чиқиб, - Қизик, Седрикнинг хабари бормикан? Бориб хабардор қилай...

- Седрик? - тушунмади Рон, Эрнининг ортидан қараб.

- Дигтори, - эслатди Гарри, - Беллашувда иштирок этиш учун ариза берса керак-да.

- Ўша аҳмоқ-а? «Хогварц» чемпионлигига даъвогар бўладими? - кўзларини чакчайтирди Рон, мрамар зинапоя томон ҳаракат бошлаб.

- Ҳеч ҳам аҳмоқ эмас у. Ўтган йили «Гриффиндор» квидиш жамоаси «Хуффльпуфф» жамоасига ўша йигит туфайли ютқазиб қўйгани учунгина сен уни ёмон кўриб қолгансан, - эътироз билдирди Гермиона, - Эшитишимга қараганда у ёмон ўқимас экан. Бундан ташқари, у синфбоши.

Гермиона «синфбоши» сўзини шундай талаффуз этдики, гўё ушбу мезон борки масалани узил-кесил ҳал этади.

- Башараси барно бўлгани учун ҳам ёқади-да, сенга у, - захардек гап кистирди Рон.

- Мени маъзур сананг-у, одамларга, уларнинг ташқи киёфасига қараб баҳо берганимни ҳеч эслай олмайман, - эътироз билдирди Гермиона.

Рон балаңд ва сохта йўталиб қўйди. Йўтал орасида «Чаруальд!» сўзи аниқ эшитилди.

Вестибюлга осилган эълон қаср аҳолисига кучли таъсир ўтказди. Ҳафта давомида қаерда бўлмасин, Гарри, фақат Уч сеҳргар беллашувни ҳақидаги гапларни эшитиб юрди. Ким

«Хогварц» чемпионлигига даъвогар бўлмоқчи эканлиги, Беллашув топшириқлари мазмунан нималардан иборат бўлиши, «Бэльстэк» билан «Дурмштранг» ўқувчилари «Хогварц» ўқувчиларидан нимаси билан фарқ қилиши ҳақидаги миш-миш гаплар худди грипп вируси каби бир кишидан бошқа кишига ўтиб борди.

Бундан ташқари, қаср астойдил тартибга келтирилаётгани Гаррининг эътиборидан четда қолмади. Чунончи, хаддан ортиқ кир бўлиб кетган айрим портретлар тозаланди. Уларда тасвирланган каслар эса юзларининг қизариб, яллиғланиб қолган тери қопламасини силаб, пешоналарини тириштириб, тумшайиб олишганча, норози оҳангда эътироз билдиришди. Рицарларнинг қурол-аслаҳалари қутилмаганда ялтираб, ғичирламай қолди. Аргус Филч эса оёғини артмай юрганларга жуда дағал муомала қилиб, ўзининг хатти-ҳаракатлари билан биринчи синфда таҳсил кўраётган икки нафар қизалокни асабий ҳолатга тушириб қўйди.

Мактабнинг қолган ходимлари эса ғалати тарзда зўриққан кўринади.

- Лонгботтом, сиз, энг асосийси, «Дурмштранг» ўқувчиларига Айланиш тилсимини бажаришга қодир эмаслигини кўрсатиб қўймасангиз бўлди! - ўшқириб берди профессор Макгонагалл, ўта мураккаб дарслардан бирининг ниҳоясида Невилль бехосдан ўз қулоғини кактус кўринишига трансплантация қилиб қўйганини кўриб.

Ўттизинчи октябрь куни эрталаб нонушта қилгани тушган болалар Катта Залнинг тантанали тадбир шарофатига безатилганини кўришди. Деворларга шойидан тайёрланган йирик байроқлар осиб қўйилган. Уларнинг ҳар бири «Хогварц» коллежларидан бирини, хусусан:

тилла тусли шер тасвирланган қизил байроқ – «Гриффиндор» коллежини;

бронза рангли бургут тасвирланган кўк байроқ – «Равенкло» коллежини;

қора бўрсик тасвирланган сариқ байроқ – «Хуффльпуфф» коллежини;

кумуш тусли илон тасвирланган яшил байроқ – «Слизерин» коллежини ифодалайди.

Мўътабар Стол ортига эса «Хогварц» герби: катта «Х» ҳарфини ўраб олган шер, бургут, бўрсик ва илон тасвири туширилган энг йирик байроқ тортилган.

Гарри, Рон ва Гермiona «Гриффиндор» дастурхони атрофида ўтирган Фред билан Жоржни кўришди. Эгизаклар ҳаммадан ажралиб олиб, паст овозда гаплашиб ўтиришибди. Рон акаларига яқин борди.

- Бу, муваффақиятсизлик, албатта, - деди Жорж Фредга, - Агар у биз билан гаплашишни истамаса ҳам, бари-бир унга хат йўллашимиз керак. Ёки ўша хатни кўлига ушлатиб қўямиз. Бир умр қочиб юрмайди-ку, биздан.

- Ким сизлардан қочиб юрибди? - сўради Рон акаларининг ёнига жойлашиб.

- Эссиз, сен эмассан-да, - гапи бўлинганидан аччиқланди Фред.

- Қанақанги муваффақиятсизлик ҳақида гапиряпсан? - сўради Рон Жорждан.

- Тагпурс укали бўлиш муваффақиятсизлиги ҳақида, - жавоб берди Жорж.

- Беллашув борасида бирон нарса ўйлаб топдингиз-ми? - қизиқди Гарри, - Ариза бериш масаласида бирон-бир ғоя туғилди-ми?

- Чемпионликка даъвогарлар қандай саралаб олинишини профессор Макгонагаллдан сўраб билишга уриндим. Бироқ кампир индамаяпти, - деди Жорж, аччиқ оҳангда, - Овозимни ўчириб, еотни айлантириш амалларидан чалғимасликни буюрди.

- Қизиқ, қанақанги топшириқлар берилар экан, а? - ўйчан сўради Рон, - Биласанми, Гарри, ишончим комилки, сен билан мен ўша топшириқлар ижросини удралаймиз, албатта. Ахир қанчадан қанча хавфли тадбирларни бошимиздан кечирганмиз...

- Ҳар қалай, ҳакамлар кўз ўнгида эмас-ку, - эътироз билдирди Фред, - Макгонагаллнинг айтишига қараганда, баллар топшириқ ижросининг беқусурлигига қараб белгиланар экан.

- Кимлар ҳакамлик қилади? - сўради Гарри.

- 1792 йили бўлиб ўтган Уч сеҳргар беллашувини мисол тариқасида оладиган бўлсак, асосий ҳакамлар биринчи навбатда, Беллашувда иштирок этаётган мактаб директорлари бўлишади, - саволга жавоб берди Гермiona, ҳамманинг таажжубли нигоҳини ўзига қаратиб, - Бироқ ўшанда учала директор ҳам қаттиқ жароҳатланган эди. Негаки,

чемпионликка даъвогарлар тутиб олишлари керак бўлган Василиск қутуриб кетган экан. Гермiona атрофида қараб турган лол қиёфаларни кўриб, табиийки, у ўқиган китобларни бошқа ҳеч ким ўқимаганлигидан аччиқланди.

- Буларнинг бари ««Хогварц» тарихи»да келтирилган. Китобнинг ишончли ёзилганлигига шубҳа қиламан, албатта. Мен уни «Тузатишлар ва қўшимчалар киритилган «Хогварц» тарихи», деб номлаган бўлар эдим. Агар «Ҳаддан ортиқ бузиб кўрсатилган, тарихий ходисалар оралаб келтирилган «Хогварц» тарихи», деб номланса, янада аниқроқ бўлар эди.

- Нималар ҳақида гапиряпсан? - тушунмади Рон.

Гермiona нимага шама қилаётганини Гарри фахмлаб бўлди.

- Уй эльфлари ҳақида! - баёнот қилди қизалоқ баланд овозда, Гаррининг миясига келган фикрни тасдиқлаб, - ««Хогварц» тарихи»нинг мингта саҳифасидан бирортасида ҳам юзлаб кулларнинг истибодод қилинишида барчамиз иштирок этаётганимиз ҳақида бирон-бир сатр келтирилмаган!

Гарри бошини чайқаб қўйиб, қуймоқ билан машғул бўлди. Гарри билан Ронда тадбирда иштирок этиш иштиёғи йўқлиги Гермionани уй эльфларига нисбатан адолатсиз муносабатларга қарши кураш ҳовуридан туширмади. Болалар САССИҚ жамиятининг кўкрак нишони учун икки склатдан тўлашди, албатта. Бироқ бу ишни улар Гермiona тинч қўйиши учунгина қилишган эди холос. Бироқ Гермiona ўз ғояларини баттар илгари сураб экан, иккаласи чучварани хом санашганига, ушбу тўлов амалларини беҳуда бажаришганига кундан кунга ишонч ҳосил қилишмоқда. Қизалоқ Гарри билан Ронни дастлаб кўкрак нишонларини тақиб юриш ва бу билан бошқаларни ҳам жамият аъзолигига даъват этишга мажбур қилиб, қийнаб юборди. Бундан ташқари, қизалоқ, кечкурунлари умумий меҳмонхонадаги халойиқ қаршисига чиқиб, қўлидаги консерва банкасини тарақ-туруқ қилганча:

- Чойшабларингни алмаштириш, каминларга ўт қалаш, сизга овқат тайёрлаш, синф хоналарини тозалаш каби ишларни бахти қора уй эльфлари бажараётгани, бунинг учун уларга ҳақ тўланмаслиги, умуман уларга кул сифатида қаралаётганини ҳеч ўйлаб кўрганмисиз? - деб, хайр-эхсон талаб қиладиган одат чиқариб олди.

Айрим, мисол учун Невиллга ўхшаган болалар, Гермionанинг дағдағали нигоҳидан халос бўлиш учунгина пул тўлашди. Баъзилар унинг нутқини бир оз қизикиб тинглашади-ю, тадбирда шахсан иштирок этишни исташмайди. Аксарият ўқувчилар эса унинг хатти-харакатларини ҳазил тариқасида кўради. Эгизаклар САССИҚ жамиятининг кўкрак нишони учун пул тўлашдан бош тортишди.

Ҳозир Рон кўзини куз қуёши ярқираб турган шифтга кўтариб олди. Фред дафъатан беконга қизикиш билдирди.

Қутилмаганда Жорж қизалоқ томон энгашиб, сўраб қолди:

- Гермiona, ошхонага бирор маротаба бўлсин, кирганмисан?

- Йўқ, албатта, - жеркиб берди Гермiona, - Ўқувчиларга ман этилган...

- Биз эса кирганмиз, - Гермionанинг гапини бўлди Жорж, Фред томон имо қилиб, - Егулик олиш учун минг маротаба кириб-чиққанмиз, десам муболаға қилмаган бўламан. Айтмоқчиман-ки, биз улар билан шахсан мулоқот қилиб кўрганмиз. Улар ўзларини ниҳоятда бахтиёр билишади. Ўз фаолиятларини бу ёруғ оламдаги энг зўр иш, деб ҳисоблашади...

- Чунки улар илмсиз, оми халк! Чунки бугунги қулдорлар томонидан олиб борилаётган мафкуравий иш уй эльфлари онгига айнан сен айтган тушунча-ю, ғояларни сингдириб боришга йўналтирилган! - дарғазаб бўлди Гермiona.

Бироқ унинг сўзларини почта бойкушлари етиб келганини англаган шифт остидаги баланд шитир-шитир босиб юборди. Гарри дарҳол тепага қараб, шиддат билан яқинлашиб келаётган Хедвигни кўрди. Гермiona шу захоти унини ўчириб, ташвишли нигоҳ-ла Гаррининг елкасига ҳорғин қўниб, қанотларини йиғганча, панжасини узатган бойкуш ҳаракатини Рон билан бирга кузатиб ўтирди.

Гарри Сириусдан келган жавоб хатини Хедвигнинг панжасидан ечиб олиб, бекондан ортган тери бўлагини кушга узатди. Миннатдор Хедвиг егуликни паққос туширди. Фред билан Жорж Уч сеҳргар беллашувини қизгин муҳокама қилишаётганига ишонч ҳосил қилгач, Рон билан Гермионага хатни пичирлаб ўқиб берди:

Салом, Гарри!

Беҳуда уринибсан. Мен аллақачон мамлакатга қайтиб келганман. Ҳозир ишончли паногоҳдаман. «Хогварц»да бўлаётган ишлар ҳақида мени бохабар қилиб тур, илтимос. Фақат Хедвиг орқали эмас. Умуман бойқушларни тез-тез алмашлаб бор. Мендан ташвиш тортма, ўзинг ҳам огоҳ бўл. Чандигинг ҳақида айтган гапларимни унутма.
Сириус.

- Нима учун бойқушларни тез-тез алмашлаб бориш керак? - паст овозда сўради Рон.
- Хедвиг ҳар қандай кишининг эътиборини ўзига тортади, - тушунтирган бўлди Гермиона,
- У хаддан ортиқ кўзга ташланиб туради. Паногоҳ яқинида кутб бойқушининг мунтазам кўриниш бериб бориши эса ҳар хил гумонлар туғилишига сабаб бўлади... Бойўғлиларнинг бундай зоти юртимизда кенг тарқалмаган. Энди тушундинг-ми?

Ташвиши ортган ёки қайтганини ҳали тушуниб етмаган Гарри хатни ўраб, ички киссасига солиб қўйди. Модомики Сириус қўлга тушмай мамлакат ҳудудига кириб келган экан, демак чиндан ҳам кўп ташвиш тортмаса бўлаверади. Бойқушини силаб қўйган Гарри яна бир нарсани, у ҳам бўлса, Сириуснинг яқин атрофда бўлиши дадиллигининг ошишига омил бўлиши, жавоб хатларини ҳам узок кутмаслигини тан олмасдан иложи йўқ.

- Раҳмат сенга, Хедвиг.

Хедвиг Гаррининг қадаҳидаги шарбатдан қониб ичди-да, афтидан бойқушхонадаги узок уйқу ҳақида орзу қилган шекилли, шошганча учиб кетди.

Бугунги кун ёқимли кутиш хисси билан ўтди. Мехмонларни қарши олиш ҳақида ўйлаган ўқувчилардан бирортаси дарсга қулоқ солмади. Хатто ярим соатга қисқартириб юборилган сеҳрли дамламалар тайёрлаш дарси ҳам баҳарнав ўтди. Қўнғирок зарби янграши билан Гарри, Рон ва Гермиона «Гриффиндор» минораси томон югуриб, дарсликка тўла юк халталарини ташлашди-да, ридоларини кийганча, эл қатори пастга, вестибюлга ошиқди. Коллеж мудирлари ўз ўқувчиларини сафга тизиб чиқишди.

- Уэсли, шляпангизни тўғрилаб олинг, - кўрсатмалар берди профессор Макгонагалл, - Мисс Патил, сочингиздаги анави аҳмоқона нарсани олиб ташланг.

Лаб-лунжини осиб олган Парватти кокилига маҳкамланган жимжимадор капалакнусха соч тўғноғичини ечиб қўйди.

- Ортимдан юринг, - буюрди профессор Макгонагалл, - Биринчи синф ўқувчилари олдинда боришади... туртишманг...

Улар асосий зинапоядан пастга тушиб, қаср қаршисида саф тортишди. Оқшом осмони мусаффо, ҳавоси совуқ. Қоронғи тушиб, Ман этилган ўрмон узра хира, шаффоф Ой кўринмоқда. Тўртинчи қаторда, Рон билан Гермионанинг ўртасида турган Гарри биринчи синф ўқувчилари орасида сабрсизликдан титраётган Деннис Кривига қараб қўйди.

- Деярли олти бўлди, - деди соатига қараган Рон мактаб дарвозаси томон юзланиб, - Нимада келишар экан, а? Поезддами?

- Бу масалада шубҳам бор, - бош силтади Гермиона.

- Хўш, унда нимада келишади? Супургиларда ташриф буюришадими? - тахмин қилди Гарри, ситоралар сочилиб кетган осмонга қараб.

- Ундай ҳам эмас... - деди Гермиона, - Масофа хаддан ортиқ узок.

- Портшлюс воситасида келишса керак-да? Ёки ҳавода пайдо бўлишади. Балки уларнинг миллий қонунларига мувофиқ ўн етти ёшга тўлмаган бўлсанг ҳам ҳавода даф бўлиш ва пайдо бўлишга изн берилар? - деди Рон.

- Неча маротаба айтиш керак сизларга, а? «Хогварц» қасри нафақат ўз деворлари билан, балки ҳудудига ҳеч ким беижозат қира олмаслиги учун турли-туман сеҳр-жоду билан ҳам

химояланган. Бу ерга хавода пайдо бўлиш йўли билан кириб бўлмайди, - аччикланди Гермиона.

Улар қоронғилик қалинлашиб бораётган ҳовлига кўз югуртириб чиқишди. Ҳеч қаерда ҳеч қандай ҳаракат сезилмади. Ҳамма ёқда одатий жимжитлик, сукунат ва осойишталик ҳукм сурмоқда. Гарри совқота бошлади. Тезроқ кела қолишса эди... Эҳтимол хорижий меҳмонлар таъсирли, дабдабали кириб келишни кўзлаб қўйишгандир? У Квидиш кубогининг финал ўйини олдидан мистер Уэсли айтган сўзларни эслади: «Элатимиз зиғирдай бўлсин, ўзгаргани йўқ. Бир жойга тўпланиб қолсак бас, мақтанчоқлик қилмай тура олмаймиз»...

Дафъатан орқа қаторда, бошқа ўқитувчилар орасида турган профессор Дамблдорнинг овози янгради:

- Аҳа! Адашмасам, «Бэльстэк» вакиллари яқинлашмоқда.

- Қани? - сўрашди аксарият болалар бошларини ҳар томон айлантириб.

- Ана! - кичкирди Ман этилган ўрмон томон қўл узатган олтинчи синф ўқувчиларидан бири.

Ўлчами супургидан катта, йўқ, ҳатто юзта супургидан ҳам улкан аллақандай калон нарса ҳар сония ўтган сари йириклашиб тўқ кўк осмондан қаср томон учиб яқинлашмоқда.

- Аждар! - кичкириб юборди даҳшатдан эсини йўқотган биринчи синф ўқувчиси.

- Нималар деяпсан, нодон!... Учар уй-ку, бу! - эътироз билдирди Деннис Криви.

Денниснинг фикри ҳақиқатга яқинроқ... Қаср деразаларидан таралаётган нур пастлаш баробарида ўрмон дарахтларининг учларига тегиб бораётган баҳайбат қора шарпани ёритди. Ҳамманинг кўз ўнгида хира мовий, катталиги уйдайд келадиган, ҳар бирининг ўлчами филдан қолишмайдиган ўн иккита учар отга қўшилган арава пайдо бўлди.

Шиддат билан ерга яқинлашаётган араванинг вазоҳатидан ўқувчилар сафининг олдинги учта қатори ортга тисланди. Айни шу пайтда туёқлари лагандай келадиган қанотли отлар гумбурлаганча ерга қўнди. Сесканиб орқага ташланган Невилль бешинчи синфда ўқийдиган слизеринчи боланинг оёғини босиб олди. Сония ўтиб-ўтмай, мисли кўрилмаган катта ғилдиракли арава ҳам ерга тушди. Йирик бошларини чайкаётган тилла тусли отларнинг кип-қизил йирткич кўзлари чаноғидан чиқиб кетай деяпти.

Гарри арава эшигига тасвирланган ҳар бири учтадан юлдузча чиқарганча, кесишиб турган иккита тилла ранг сеҳрли таёқчадан иборат гербга эътибор қаратди. Эшик шу заҳоти очилди. Ичкаридан эгнига хира мовий коржома кийган болакай сакраб тушиб, бирпас ивирсиди-да, арава полидаги йиғма тилла нарвонни туширди. Ўз ишини бажарган бола чуқур эхтиром-ла ортга тисланди. Шундан сўнг, арава ва отларнинг ўлчами нега бу қадар йирик эканлигига жавоб топилган бўлди. Гап шундаки, арава ичидан дастлаб пошнаси баланд, ўлчами болалар чанғисидай келадиган ялтироқ ботинка, ботинка кетидан эса Гарри ҳали ҳаётда кўрмаган баҳайбат аёл чиқди. «Хогварц» томошабинларидан айримлари ғайриихтиёрий равишда оҳ уриб юборди.

Гарри ушбу аёлга ўхшаш фақат бир киши – давангир Хагрідни билади холос.

Иккаласининг бўйи бир дюймга бўлсин, фарқ қилмаса керак. Шундай бўлса-да, эҳтимол Хагрідга кўникиб қолганидан бўлса керак, асосий кириш эшигига яқинлашган, кўзларини бақрайтирганча, чурқ этмай кузатаётган халойиққа қизиксиниб қараб турган ушбу жувон негадир Хагрідга нисбатан кўпроқ таъсир ўтказди. Вестибюлдан таралаётган ёруғликка етган давангир аёл хушрўй, юзининг тери қопламаси зайтун рангли, серсув кўзлари қоп-қора, бурни қирғийбурун эканлиги маълум бўлди. У бошдан оёқ қора шойига бурканган, бўйни ва йўғон бармоқларида опал кўзли зеб-зийнатлар хира ялтирамоқда.

Дамблдор қарсақ урди. Ўқувчилар ҳам директорга жўр бўлиб қарсақ урди. Кўпчилик, ушбу тонг қолдирадиган аёлни яхшироқ кўриш учун оёқ учига туриб олди.

Хонимнинг юзи назокатли табассумдан мунаввар бўлди. Ялтироқ қўлларини узатган аёл Дамблдор томон одимлади. Бўйи паст бўлмаган Дамблдорга, ушбу аёлнинг қўлидан бўса олиш учун эгилишга тўғри келмади.

- Максим хоним, азизам,- саломлашди директор, - «Хогварц»га хуш келибсиз.

- Дамбл-доғ, - деди Максим хоним, - Соғ-саломатсиз деган умиддаман?
- Ишонтириб айтаман-ки, тўрт мучам бутун, соғ-саломатман, - жавоб қайтарди Дамблдор.
- Менинг шоғигдларим, - таништирди Максим хоним, йирик қўлларини орқага бепарво узатиб.

Шу вақтгача давангир аёлдан кўзини узмаган Гарри аравадан тахминан ўн икки нафарча, афтидан ўн етти-ўн саккиз ёшга тўлган, ўз раҳбарларининг ортида саф тортиб турган йигит-қизлар тушганига эътибор қаратди. Ушбу ўқувчилар дағ-дағ қалтираётганидан хайрон бўлмаса ҳам бўлаверади. Максим хонимнинг улкан соясида туриб, «Хогварц» қасрига хавфсираб қараб турган меҳмонлар эғнида шойи коржомадан бошқа нарса йўқ. Айримлари бошларига шарф ёки рўмол ўраб олган холос.

- Кағкағов етиб келди-ми? - қизиқди Максим хоним.
- Ҳа демай келиб қолиши керак, - жавоб берди Дамблдор, - Қарши олиш учун шу ерда кутасизми ёки қасрга кириб бир оз исиниб оласизми?
- Биғ оз исигиб оламиз, - аҳд қилди Максим хоним, - Биғоқ, менинг отлағим...
- Сеҳрли хайвонларни парвариш қилиш фани ўқитувчиси отларингизга севинч-ла ғамхўрлик қилади, - ишонтирди Дамблдор, - Қўли бўшаши билан. Ҳозир у бошқа жониворлари билан боғлиқ... м-м-м... арзимас муаммо билан овора.
- Дракллар билан боғлиқ муаммолар, - пичирлади истехзоли хириглаб қўйган Рон Гаррининг қулоғига.
- Отлағим жуда кучли. Улағга бақувват қўл кеғак бўлади, - огоҳлантирди Максим хоним, «Хогварц»да бундай ўқитувчи топилишига шубҳа қилган оҳангда.
- Ташвиш тортманг. Хагрид отларингизни тойчоқларни эплаган каби уддалайди.
- Жуда соз, - енгил таъзим бажо айлади Максим хоним, - Илтимос, ўша Хағғидга айтиб қўйсангиз. Отлағни фақат ундиғиб янчилган буғдой вискиси билан суғоғиш кеғак.
- Албатта, - жавобан таъзим қилди Дамблдор.
- Юғинглағ, - амр этди Максим хоним шоғирдларига.
- «Хогварц» ўқувчилари икки томонга сурилиб, меҳмонларга асосий зинапоя томон ўтишлари учун йўл очишди.
- «Бэльстэк» отлари бунчалик катта бўладиган бўлса, «Дурмштранг» отлари қандай бўлар экан, а? - сўради Лаванда билан Парваттининг орасида турган Симус Финниган Гарри билан Ронга мурожаат қилиб.
- Агар манави отлардан ҳам катта бўладиган бўлса, уларни хатто Хагрид ҳам уддалай олмайди, - жавоб қайтарди Гарри, - Уни дракллар еб қўйишмаган бўлса, албатта. Қизиқ, драклларга нима қилди экан, а?
- Тарқаб кетишгандир? - хаёлчан оҳангда тахмин қилди Рон.
- Ундай дема, - сесканиб кетди Гермiona, - Ҳовлига ўрмалаб келишса нима бўлишини тасаввур қилиб кўр...
- «Дурмштранг» мактабидан ташриф буюрадиган меҳмонларни ҳаракатсиз туриб кутаётган болалар ҳам совқота бошлашди. Кўпчилик умид билан осмонга боқди. Жимликни фақат Максим хоним отларининг пишқиришлари-ю, ер депсинишлари бузиб турди. Ниҳоят...
- Эшитяпсан-ми? - кутилмаганда сўраб қолди Рон.
- Гарри диққат билан атрофга қулоқ солди. Зулмат қаъридан қандайдир баланд, худди охиратдан янграётган каби бўғиқ гумбур-гумбур, гирдобга тортаётган хўриллаш эшитилди. Гаррига гўё дарё тубида улкан чангюткич ишлаётгандай туюлди...
- Қўл! - ўқириб юборди Ли Жордан, қўлини узатиб, - Қўл томон қаранг!
- Дўнглик чўққисида турган халойикка ниҳоятда гўзал манзара, коп-қора сув хавзасининг силлиқ юзаси очилиб турган эди. Бироқ ҳозир қўл юзаси силлиқ эмас, унинг ўртасида ғайриоддий кўзғалиш кузатилмоқда. Йирик пуфаклар пайдо бўлиб, сув тўлкини лойка кирғоққа урила кетди. Хаёл ўтмай, худди кимдир қўл тубидаги улкан тикинни суғуриб юборгандай, хавза марказида катта гирдоб ҳосил бўлди...
- Гирдобнинг қоқ ўртасидан аста-секин узун, қора хода ўсиб чиқди... Гарри елкан анжомлари-ю, арқонларни кўриб қолди...

- Мачта! - хитоб қилди у, Рон билан Гермionaга юзланиб.
Сув юзасига Ой нурида ярқираб кўринган кема аста-секин, серхашам-ла сузиб чиқа бошлади. Унинг корпуси қандайдир ғалати, худди қачонлардир ҳалокатга учраб, ғарк бўлган-у, энди юқорига олиб чиқилган кема скелетига ўхшайди. Иллюминаторлардан кўринаётган хира, тарқоқ ёруғлик эса нимаси биландир арвоҳ кўзини эсга солади. Ниҳоят қаттиқ ғичирлаган кема сув остидан тўла-тўқис чиқиб, айқираётган сув оқими узра тебранганча, қирғоқ томон сузди. Икки дақиқа ўтар-ўтмас ташланган лангарнинг зарбидан сувнинг чайқалгани ва қирғоққа ташланган кема нарвонининг бўғиқ зарбаси қарши олаётганлар қулоғига етиб келди.

Кемадаги одамлар соҳилга туша бошлади. Иллюминатор ёнидан ўта бошлашгач, қоматлари кўриниш берди. Таналарининг бичими билан ҳаммаси бирдай Краббе билан Гойлга ўхшайди... Бироқ вестибюль рўпарасидаги ёритилган майдонга яқинроқ келишгач, эгниларига аллақандай чигаллашиб, ранги кетган мўйнадан тикилган ридо кийишгани учун ҳам жуссалари квадрат бўлиб кўринаётганлиги маълум бўлди. Бироқ меҳмонларга раҳнамолик қилиб келаётган бошлиқнинг эғнидаги кийим эса мўйнанинг бошка, худди ўзининг сочига ўхшаш кумуш тусли ва силлиқ навидан тайёрланган экан.

- Дамблдор! - шодиёна кичқирди у, қиялиқдан кўтарилар экан, - Салом, кадрдон дўстим! Эсон-омонмисиз?

- Миннатдорман, профессор Каркаров, соғ-саломатман, - саломлашди Дамблдор. Каркаровнинг овози мулойим, жарангдор эшитилди. Қаср эшигидан таралаётган ёруғликка етгач, у худди Дамблдор каби новча бўйли, озгин эканлиги, фақат Дамблдордан фаркли ўлароқ оқ сочлари қиска олингани, учи ўроғлик чўққи соқоли эса қатъиятсиз жағини тўлиқ бекита олмаётгани кўринди. Дамблдорга яқин келган Каркаров директорнинг кўлини иккала кўли билан сиқиб, силкитди.

- Қадимий ва кадрдон «Хогварц», - деди Каркаров, сариқ тишларини яланғочлатганча, қасрга назар ташлаб.

Ушбу сўзларни севиниб айтгани билан Каркаровнинг нигоҳи совуқлигича қолаётгани Гаррининг эътиборидан четда қолмади.

- Кадрдон даргоҳга яна ташриф буюришга нима етсин... Виктор, иссиққа кир...

Эътирозингиз йўқми, Дамблдор? Викторимиз бироз шамоллаб қолган...

Каркаров ўқувчиларидан бирини имлаб чақирди. Қора қошлари қалин қарчигаёйбурун ўсмир Гаррининг ёнидан ўтди. Уни таниш учун Роннинг чимдишига ҳам, қулоғига пичирлашига ҳам эҳтиёж йўқ эди.

- Гарри, ахир бу, Крум-ку!

XVI БОБ.

ОТАШЛИ ЖОМ

Мармар зинапоядан «Дурмштранг» вакиллари кетидан «Хогварц» ўқувчилари кўтарилди.

- Кўзларимга ишонмайман! - деди Рон, тўлқинланиб, - Гарри, ахир бу, Крум-ку! Виктор Крум!

- Э, Худойим, у бор-йўқ қвидиш ўйинчиси холос, - деди Гермiona.

- Қвидиш ўйинчиси холос?

Рон энди ўз қулоқларига ишонмаётган каби Гермionaга юзланди.

- Гермiona, ахир у жаҳоннинг энг зўр Сайёдларидан бири-ку! Мактаб ўқувчиси эканлигини тасаввур ҳам қилмаган эканман!

Қатта Зал томон ҳаракатланаётган Гарри Ли Жорданнинг Крумни кўриш иштиёкида оёқ учида сакраб бораётганини кузатиб борди. Олтинчи синфда таҳсил кўрадиган қизлар эса юрган йўлларида кисса титкилаб боришди.

- Қара-я, ўчакишгандай, бирорта ҳам пат-қалам топилмайди!

- Нима деб ўйлайсан, шляпамга лаб бўёғи билан дастхат қўйиб беришга кўнармикан, а? Хаёл ўтмай қизлар битта лаб бўёғи орқасидан гап таллашиб қолишди.

- Ўзингизни сал идора қилиб олсангиз-чи, - деди уларнинг ёнидан ўтаётган Гермiona,

димоғдор беписандалик билан.

- Мен ҳам иложи бўлса, унинг дастхатини олишга уриниб кўраман, - деди Рон, - Гарри, иттифоқо, ёнингда бирорта пат-қалам йўқми?

- Йўқ, ҳаммаси ётоқхонада, юк халтамда.

Улар «Гриффиндор» столи томон йўл олишди. Рон атайлаб, ҳалигача остонада, қаерга жойлашишни билмай ивирсиб турган Крум ва унинг ўртоқлари томон юзланиб ўтирди. «Бэльстэк»дан келган болалар «Равенкло» дастурхони атрофига ўтиришга аҳд қилишибди. Улар нохуш қиёфа ясаб, Катта Зални томоша қилишди. Уч нафари ҳалигача бошидаги шарф ва шолрўмолларини ечгани йўқ.

- Бу ер совук эмас-ку, - деди бэльстэкчиларни кузатиб ўтирган Гермiona, - Умуман айтганда, нега улар ридо кийиб келишмабди?

- Бу ёққа! Келинлар, мана бу ерга ўтиринлар! - деди кутилмаганда Рон, - Бу ёққа! Гермiona, силжи, жой бўшат...

- Нима?!

- Бўлди, кеч бўлди, - алам-ла хўрсинди Рон.

Виктор Крум бошқа дурмштрангчилар билан бирга «Слизерин» столи атрофига жойлашди. Малфой, Краббе ва Гойл мағрурона қиёфа касб этишди. Гарри Малфойнинг энгашиб Крум билан суҳбатлашаётганини кузатиб ўтирди.

- Ҳа, Малфой, ялтоқлан, - пичирлади зардаси қайнаган Рон, - Ишончим комилки, Крум кўзингга қараб, орқангни кўра олади... Одамларнинг суркалишларига ўрганиб қолган бўлса керак... Нима деб ўйлайсиз, улар қаерда ухлашади? Ётоқхонамизни таклиф қилишимиз мумкин, а, Гарри, нима дейсан?... Мен унга ўрнимни бўшатиб, ўзим йиғма каравотда ётган бўлар эдим...

Гермiona истехзоли пишқириб қўйди.

- Қиёфалари бэльстэкчиларга нисбатан мамнунроқ, - таъкидлаб қўйди Гарри.

Мўйнали кийимларини ечаётган «Дурмштранг» ўқувчилари Катта Залнинг юлдузли шифтини томоша қилишди. Айримлари эса дастурхондаги тилла ликоп ва қадахларни қўлга олиб, бундай ҳашамдан таъсирланганча, айлантириб кўришди.

Назоратчи Филч Мўътабар Стол ёнида кўшимча креслолар ўрнатиш билан овора.

Тантанали кун муносабати билан у ўзининг йўсин қоплаган фракани кийиб олган.

Дамблдорнинг икки томонига иккитадан тўртта кресло қўшилгани Гаррини таажжублантирди.

- Нега Филч тўртта кресло келтирди? Ахир катта меҳмонлардан атиги икки киши келди холос-ку? - қошини кўтарди Гарри, - Яна кимдир келиши керакми?

- А? - саволни тушунмади Крумдан кўзини узмаган Рон.

Ўқувчилар жойлашиб олгач, Катта Залга ўқитувчилар кириб келиб, Мўътабар Стол атрофидаги жойларни бирин-кетин эгаллашди. Ўқитувчилар навбатининг охирида профессор Дамблдор, профессор Каркаров ва Максим хоним туришибди. Ўз директорларини кўрган бэльстэкчилар тик туришди. Буни кўрган айрим «Хогварц» ўқувчилари қулиб юборди. Уларнинг қулгиларидан бэльстэкчилар оз бўлса ҳам хижолат тортишгани йўқ. Максим хоним Дамблдорнинг чап томонида ажратилган креслога ўтиргунга қадар бэльстэкчилар килт этмай оёқда турди. Дамблдор ҳам оёқда турганча қолди. Шундан сўнг Катта Залга мутлақ сукунат чўқди.

- Хайрли окшом, мухтарам леди ва жентльменлар, арвоҳлар ва энг асосийси, азиз меҳмонлар, - сўз бошлади Дамблдор хорижий ўқувчиларга қараганча, яшнаб кетиб, - Сизларни «Хогварц» даргоҳида қутлаш мен учун буюк шарафдир. Умид қиламан-ки, бу ерда ўтказадиган кунларингиз сизларга ёқимли, хушнуд ва шиная кечади.

Бошидаги шарфини қўли билан ҳамон тутиб турган «Бэльстэк» қизларидан бири яққол эшиттириб истехзоли қулиб қўйди.

- Ёқмаса, йўқол! - пичирлади Гермiona аччиқланиб.

- Беллашувнинг расмий очилиши зиёфат ниҳоясида бўлиб ўтади, - эълон қилди Дамблдор,

- Ҳозир эса таомлар-у, ичимликлардан лаззатланиб ўтиришингиз ва умуман ўзингизни ўз

уйингизда, деб билишингизни илтимос қиламан.

Дамблдор ўтириши билан Каркаров энгашиб, иккаласи жонли сухбат куриб кетишди. Стол устидаги идишлар ҳар доим содир бўлгандай, сеҳрли тарзда таом ва ичимликка тўлиб-тошди. Уй эльфлари бугун зўр маҳорат кўрсатишган. Ушбу даргоҳда кўп зиёфатлар бўлиб ўтган бўлса-да, бу қадар ранг-баранг егуликни Гарри муқаддам кўрмаган. Бир қанча таомлар хорижий эканлиги яққол кўзга ташланмоқда.

- Мана буниси нима бўлди? - сўради Рон гўшт ва буйрақдан тайёрланган пудинг ёнидаги димланган моллюскаларга ўхшаш нарсага тўла лаганни кўрсатиб.

- Буйабес, - деди Гермиона.

- Соғ бўл, - тилак билдирди Рон.

- Мен чушқирганим йўқ. Бу французча таом. Номи шундай талаффуз этилади, - тушунтирган бўлди Гермиона, - Ёзги таътилда еган эдим. Татиб кўр, жуда мазали.

- Шундоқ ҳам гапингга ишонаман, - деди Рон ликопига пудинг солиб.

Келган бўлса жами йигирматача меҳмон келгандир. Бироқ ҳозир, балки рангли кийимлар «Хогварц»нинг қора коржомалари орасида яққол ажраб турганидан бўлса керак, Катта Зал одамга тўлиб кетгандай туюлмоқда. «Дурмштранг» ўқувчилари ечиб қўйишган мўйналар остидаги кийим қондай қип-қизил экан.

Зиёфат бошланиб, йигирма дақиқа ўтгач, ўқитувчилар столига яққакифт юрган Хагрид яқинлашди. У Мўътабар Стол четидаги креслосига жойлашиб, бингга ўралган қўлини Гарри, Рон ва Гермионага силтади.

- Драклчалар қалай, Хагрид, соғ-саломатми? - қичқирди Гарри.

- Зўр, - жавоб қайтарди бахтиёр Хагрид.

- Ким ҳам шубҳа қилиши мумкин, уларнинг саломатликларига. Афтидан драклар нимани хуш кўришлари ниҳоят аниқланган кўринади. Хагриднинг бармоқлари эканда.

- Мени маъзуф сананг, буйабесдан яна ейсизми?

Болаларнинг рўпарасида ниҳоят бошидаги шарфини ечиб қўйган, Дамблдорнинг гапига истехзоли кулиб қўйган қиз турибди. Кўм-кўк кўзлари катта-катта, оппоқ тишлари теп-текис кўринаётган ушбу қизнинг қумуш-тилла тусли сочлари шаршарадай товланиб, белигача тушиб турибди.

Ранги қизариб кетган Рон, оғзи ланг очилганча, қизалоққа бақрайиб қолди. Саволга жавоб бермоқчи бўлди-ю, оғзига икки калима сўз келмади.

- Йўқ, олаверинг, - деди Гарри лаганни қиз томон суриб.

- Еб кўғдингиз-ми?

- Ҳа, - ниҳоят унсиз жавоб берди Рон, - Ниҳоятда мазали экан.

- Тўғғи айтасиз, миннатдоғман.

Қизалоқ лаганни олиб, эҳтиётлик билан «Равенкло» столи томон равона бўлди. Рон, худди ҳаётида қиз кўрмагандек, меҳмоннинг ортидан қараб қолди. Ўртоғининг афтини кўриб кулиб юборган Гарри Роннинг хушини жойига қайтарди.

- Вейла-ку! - хириллади Рон.

- Бўлмаган гап! - лабини қимтиди Гермиона, - Сендан бошқа ҳеч ким унга худди эси паст овсардай чакчайгани йўқ!

Бироқ Гермионанинг сўзлари ҳақиқатдан йироқ. Аксарият ўғил болалар узун сочли қиз ортидан қараб ўтиришар, айримлари эса худди Рон каби донг қотиб қолишган эди.

- Чин сўзим, бу оддий қиз эмас! - деди Рон, кузатув объектини кўздан йўқотиб қўймаслик учун ён томон оғиб, - «Хогварц»да бундай қизлар ясалмайди!

- Адашасан, «Хогварц»да ҳам ясалади, - ўйлаб-нетиб ўтирмай валдиради Гарри, қумуш сочли қиз яқинида ўтирган Чу Чэнга қараб.

- Иккалангиз ҳам соғлом ақлингиз ва кўриш қобилятингизни тиклаб олсангиз, ҳозиргина «Хогварц»га ким ташриф буюрганини кўрасиз, - деди Гермиона, Мўътабар Стол томон имо қилиб.

Кўшимча қўйилган тўртта креслодан яна иккитаси ниҳоят банд қилинибди. Профессор Каркаровнинг ёнидаги креслони Людо Шульман, Максим хонимнинг ёнидаги креслони

эса Персининг бошлиғи мистер Сгорбс эгаллабди.

- Уларга нима керак экан бу ерда? - хайрон бўлди Гарри.

- Ҳар қалай, Уч сеҳргар беллашувини айнан шу кишилар ташкиллаштиришган, - кесатди Гермiona, - Ўйлашимча, тантанали очилиш маросимида ҳақли равишда иштирок этишгани келишган.

Узатилган ширинликлар орасида боз нотаниш егуликлар кўринди. Рон бланманжени диққат билан ўрганиб чиқди-да, «Равенкло» столдан кўриниши учун сал ўнгроқ суриб кўйди. Бироқ вейлага ўхшатиш қизнинг қорни тўйган кўринади, қайтиб келмади (*Бланманже – қаймоққа қорилган мағиз, шакар ва желатиндан тайёрланган дирилдоқ*). Кўп ўтмай тилла идишлар бўшаб, тозалигидан яркиради. Дамблдор яна оёққа тургач, Катта Залда ҳаяжонли сукунат қарор топди. Гаррининг танаси ёқимли титраб кетди. Қизик, нима бўлар экан ҳозир? Ундан бир нечта курси нарида ўтирган Фред билан Жоржнинг вужуди қулоққа айланиб қолгандай гўё. Иккаласи энгашиб олиб, диққат билан Дамблдорга тикилиб ўтирибди.

- Вақт етди, - эълон қилди «Хогварц» директори чехралар уммониға мурожаат қилиб, - Уч сеҳргар беллашуви бошланяпти. Сандиқча олиб келингунга қадар, ушбу ўқув йилида нималар бўлиб ўтиши ҳақида айрим тушунтиришлар бериб ўтмоқчиман...

- Нима олиб кирилгунга қадар? - тушунмади Гарри.

Рон елка қисди.

- Даставвал, ижозатингиз билан, меҳмонларимизни таништириб ўтсам. Демак, танишинг: мистер Бартоломеус Сгорбс, Буюк Британия Сеҳргарлик вазирлиғи Халқаро сеҳргарлик ҳамкорлиғи департаменти бошлиғи.

Боадаб қарсақлар чалинди.

- Ва мистер Людо Шульман, вазирликнинг Сеҳргарлик ўйинлари ва спорт департаменти бошлиғи.

Эҳтимол қвидиш ўйинида эришган сўнмас шон-шухрати, балки мистер Сгорбсга нисбатан барно кўрингани сабабдир, Шульманнинг шарафига анча қаттиқ қарсақ урилди.

Миннатдорлик сифатида бўлса керак, Шульман кўли билан артистларга хос имо кўрсатди. Бартоломеус Сгорбс эса аксинча, исми эълон қилинганига ҳеч қандай муносабат билдирмади. Чодирли лагерга бекусур кийимда келганини эслаган Гарри сеҳргарлар кийими Сгорбсга ярашмаслигини ичида таъкидлаб кўйди. Чўткага ўхшаш мўйлови-ю, сочининг ўртасидан ниҳоятда тўғри очилган фарқ Дамблдорнинг узун соч-соқоли олдида жуда ғалати кўринар экан.

- Мистер Шульман билан мистер Сгорбс, - давом этди Дамблдор, - Уч сеҳргар беллашуви ўтказилишини ташкиллаштириш йўлида кўп ойлар тер тўкишди. Шундай экан, улар мен, профессор Каркаров ва Максим хоним билан биргалиқда ҳакамлар таркибига кириб, чемпионликка даъвогар-иштирокчиларнинг маҳоратларига баҳо бериб боришади.

«Чемпионликка даъвогар-иштирокчилар» сўзлари талаффуз этилганида, барчанинг шундоқ ҳам зўр берилган диққат-эътибори янада ошиб кетди.

Буни Дамблдор ҳам сезгандай бўлди шекилли, қулиб кўйди.

- Ана энди навбат сандиқчага. Мистер Филч, марҳамат қилсангиз.

Шу вақтга қадар ҳеч кимнинг назарини ўзига жалб этмай Катта Залнинг узок бурчагида турган Филч Дамблдорнинг ёнига қимматбаҳо тошлар билан безатилган каттагина ёғоч қутини келтириб кўйди. Қути ниҳоятда қадимий бўлиб, одамлар орасида ҳаяжонли пичир-пичир кўтарилишига сабаб бўлди. Деннис Криви яхшироқ кўриш учун хатто курсига чиқиб олди. Лекин жуссаси чиндан ҳам митти бўлгани учун унинг боши ўтирганлар боши узра базўр чиқди.

Қутини кўйган Филч нари кетгач, Дамблдор боз гап бошлади.

- Мистер Сгорбс ва мистер Шульман икковлон чемпионликка даъвогарлар томонидан бажарилиши лозим бўлган топшириқларга оид йўриқномаларни атрофлича ўрганиб чиқиб, барча зарурий тадбирларни тўла-тўқис ташкиллаштирди. Топшириқлар жами учта бўлиб, ижро муддати бўйича ўқув йили давомига бўлиб чиқилган. Бу эса ўз навбатида, ҳар

бир даъвогарнинг қобилияти, сеҳргарликка, яъни хусусий хулосалар чиқаришга қодирлиги ва албатта хавфли вазиятни муносиб қарши олиб, тегишли хатти-ҳаракатларни бажара билишини пухта текшириб чиқиш имконини беради.

Катта Залдаги жимжитлик шу даражага бориб етдики, бировнинг нафас олгани эшитилмайди.

- Сизга маълумки, - хотиржам давом этди Дамблдор, - Беллашувда ҳар бир иштирокчи-мактабдан биттадан, жами уч нафар сеҳргар куч синашади. Топширик ижросининг сифати ва беками-қўстлигига қараб, чемпионликка даъвогарларга балл ёзиб борилади. Энг кўп балл тўплаган даъвогар Уч сеҳргар беллашувининг чемпиони, деб эътироф этилади. Чемпионликка даъвогарларни эса бетараф ҳакам... хусусан мана бу сандиқча ичидаги Оташли жом танлайди.

Дамблдор сеҳрли таёқчасини қўлига олиб, сандиқчага уч маротаба уриб қўйгач, қопқоғи ғижирлаб очилди. Шундан сўнг, қўлини сандиқчага солиб, аллақандай ғализ ўйилган жом чиқарди. Агар ичидан ўйноқлаб, оқиш-мовий тусда ёнаётган қандайдир олов четларигача чиқаётгани инобатга олинмаса, ушбу жомнинг диққатга сазовор жойи йўқ.

«Хогварц» директори сандиқчанинг қопқоғини ёпиб, устига Оташли жомни қўйди. Ана энди жом ҳаммага аниқ кўринмоқда.

- Беллашувда иштирок этиш истагини билдирган ўқувчи пергамент парчасига ўзининг фамилияси ва қайси мактаб вакили эканлигини ёзиб, ушбу жом ичига ташлаши даркор, - тушунтириш берди Дамблдор, - Чемпионликка даъвогарлар ихтиёрига, ўйлаб кўриш учун йигирма тўрт соат вақт ҳавола этилган. Оташли жом ўз мактабининг шарафини химоя қилишга ким муносиб эканлигини ҳал этгач, эртага, Хэллоуин кунини, уч нафар сеҳргарнинг исмларини бизга маълум қилади. Бугун оқшом Оташли жом барча талабгорлар бемалол кириши мумкин бўлган вестибюлга ўрнатиб қўйилади.

Бир оз танаффус қилган Дамблдор қўшимча қилди:

- Уч сеҳргар беллашувида иштирок этиш учун белгиланган ёшга етмаган ҳар қандай ўқувчи васвасага тушиб қолишининг олдини олиш мақсадида жом вестибюлга ўрнатилиши билан мен, унинг атрофига Ёш чегарасини юритиб қўяман. Ишонтириб айтаман-ки, ўн еттига тўлмаган бирор-киши ушбу маррани кесиб ўта олмайди. Айтилаётган ҳар бир сўзни губка сув шимган каби эшитаётган халойиққа диққат билан назар солиб, бир оз сукут сақлаган Дамблдор давом этди:

- Ва ниҳоят, сўзимни яқунлар эканман, маълумотингиз учун яна бир жиддий хабарни сизга етказиб қўймоқчиман. Ўз кучини синаб кўрмоқчи бўлган чемпионликка даъвогарларни огоҳлантириб қўйиш менинг зиммамга юкланган бурчдир. Шуни билинг-ки, Беллашув шартлари у қадар содда эмас. Оташли жом томонидан саралаб олинган чемпионликка даъвогар Беллашувнинг бошидан охиригача иштирок этиши шарт. Зеро, фамилиянгиз ёзилган пергамент бўлаги Оташли жомга тушиши ҳамоно, сиз билан жом ўртасида узлуксиз алоқа юзага келади, яъни ўзига хос сеҳрли битим тузилади. Модомики, Оташли жом томонидан чемпионликка даъвогар сифатида саралаб олинадиган экансиз, энди ҳеч нарсани ўзгартириб бўлмайди. Бас, шундай экан, Уч сеҳргар беллашувининг охиригача иштирок этишга қурбингиз етадимиз етмайди-ми, обдан ўйлаб кўришингиз талаб этилади... Хўш, ётар вақт етди. Марҳамат, ҳамма уйқуга. Хайрли тун.

- Ёш чегараси! - хитоб қилди Фред, эл қатори Катта Залдан чиқиш эшиги томон йўл олар экан, - Бундай ғов биз учун чўт эмас. Уни енгиб ўтиш воситаси сифатида айнан Қаритиш дамламаси қўл келади. Энг асосийси, пергамент бўлагини Оташли жомга ташлашга улгурсак бўлди. Ана ўшанда иш битиб, марра бизники дейиш мумкин. Сен ўн етти ёшга тўлганинг ёки ҳали бешиқда ётганингни жонсиз жом қаердан билсин?

- Бирок фикримча, ўн етти ёшга тўлмаган эканмиз, топшириқлар ижросини удралай олмаймиз, - гапга аралашди Гермiona, - Биз ҳали жуда кўп нарсаларни билмаймиз...

- Ўз номингдан гапир, - кесатди Жорж, - Хўш Гарри, сен нима дейсан? Фреднинг таклифини амалда синаб кўрасанми?

Дамблдорнинг: «... ўн етти ёшга тўлмаганлар ўз вақтини беҳуда ўтказиб, ариза беришга

уринишмасин», - деган сўзларини қисқа фурсат бўлса ҳам, эсга олган Гарри Уч сеҳргар беллашуви Кубогини қўлга олаётганини тасаввур этгач... Қизик, агар ўн етти ёшга тўлмаган ўқувчи Ёш чегарасини ошиб ўтиш усулини топа олганини Дамблдор билса, у қанчалик қаттиқ ранжиши мумкин...

Рон суҳбатга мутлақо эътибор қаратгани йўқ. Унинг кўзлари аланг-жаланг бўлганча, Крумни кидирмоқда.

- Қани у, а? Дурмштрангчилар қаерда ухлаши хақида Дамблдор тўхталиб ўтмади-ми, иттифоқо?

Саволга жавоб шу захоти топилди. Айни пайтда улар слизеринчилар столи ёнидан ўтиб боришаётган бўлиб, Каркаров ўз ўқувчиларини йиғиб турганини кўришди.

- Бўлди, кемага қайтамиз, - деди у шогирдларига, - Виктор, ахволинг қалай? Қорнинг тўйди-ми? Глинтвейнга одам жўнатай-ми? (*Глинтвейн – ширинлик нарсалар қўшиб, қизил винодан тайёрланган иссиқ ичимлик*)

Мўйна кийимини кияётган Крум бош чайқаб қўйди.

- Профессор, вино беришса, рад этмас эдим, - умид билан сўради бошқа бола.

- Мен уни сенга таклиф қилганим йўқ, Поляков, - ириллаб қўйди Каркаров, оталарча ғамхўрлиги бир зумда барҳам топиб, - Сен яна коржомангни овқатга булғаб олибсан, палпис...

Каркаров ўгирилиб, ўқувчиларини чиқиш эшиги томон етаклаганча, Гарри, Рон ва Гермionaга етиб олди. Гарри тўхтаб, профессорни одоб билан олдинга ўтказди.

- Ташаккур, - деди Каркаров.

Лоқайдлик билан бола томон қараб қўйган профессор қутилмаганда тўхтаб, кўзларига ишонмай Гаррига бақрайиб қолди. Директорнинг ортидан эргашиб бораётган «Дурмштранг» ўқувчилари ҳам тўхтади. Каркаров Гаррига бошдан-оёқ назар солиб, чандикка тикилди. Дурмштрангчи болалар ҳам Гаррига қизиксиниб қарашди. Палпис бола эса тирсаги билан ёнидаги кизни туртиб, очиқдан-очиқ чандикка имо қилди.

- Ҳа, бу айнан ўша бола, - гуриллаб эшитилди орқадан.

Профессор Каркаров овоз эшитилган томон кескин ўгирилди. Унинг қаршисида қўлига асо ушлаган Ўйноқкўз Хмури турибди.

- Сиз?! - оҳ уриш оҳангида сўради Каркаров, худди арвоҳни кўриб қолгандай бўлиб.

- Мен, - ғазаб-ла жавоб қайтарди Хмури, - Агар Поттерга айтадиган сўзингиз бўлмаса, Каркаров, йўлингизни давом этинг. Тирбандлик ҳосил қилиб қўйдингиз.

Чиндан ҳам унинг кетида анчагина одам тўпланган бўлиб, нима бўлаётганини билиш учун бўйин чўзишмоқда.

Профессор Каркаров шогирдларини ортидан эргаштириб, индамай нари кетди. Сеҳрли кўзини дурмштрангчилар директорининг белига тикиб олган Хмури жирканч киёфа ясаганча кузатиб турди.

Эртаси куни шанба бўлгани боис, аксарият болалар Катта Залда ўтадиган нонуштага нисбатан кеч келиши керак эди. Бироқ бугун, ҳали қарға гўнг титмай туриб, Гарри, Рон ва Гермiona уйғониб олишди. Учовлон пастга тушиб вестибюлга аллақачон йигирмага яқин бола тўпланиб олганини кўрди. Кимдир бутерброд кавшаяпти, кимдир Оташли жомни томоша қиялпти. Жом полга юритилган, радиуси ўн футча келадиган тилла тусли доира марказида, одатда, ўқув йили бошланиши муносабати билан ўтказиладиган зиёфат бошида сараловчи шляпа қўйиладиган курси устига ўрнатилган.

- Жом ичига бирон киши қоғоз ташлади-ми? - қизиксиниб сўради Рон учинчи синфда таҳсил кўрадиган ўқувчи киздан.

- «Дурмштранг» ўқувчиларининг ҳаммаси, - жавоб берди кизалоқ, - Бироқ «Хогварц»дан бирон киши қоғоз ташлаганини кўрмадим.

- Балки айримлар кечаси, ҳамма ухлаб ётганда ташлашгандир, - фикр билдирди Гарри, - Мен ҳам, бировга кўрсатишни истамай, айнан шундай қилган бўлар эдим. Агар жом

пергаментни ташлашинг билан ҳамманинг кўз ўнгида тупуриб ташласа нима бўлишини тасаввур қилиб кўр?!

Оркада кулги эшитилди. Мармар зинапоядан ҳаддан ортик тўлқинланиб кетган. эгизаклар Фред, Жорж ва уларнинг дўсти Ли Жордан тушишмоқда.

- Журъат этдик, - пичирлади музаффар қиёфа касб этган Фред, учовининг хулқини кўриб турган Гарри, Рон ва Гермионага, - Уриб олдик!

- Нимани уриб олдингиз? - сўради ҳеч нимани тушунмаган Рон.

- Қаритиш дамламасини, бефаҳм, - тушунтирди Фред.

- Биз атиги бир неча ойга кексайишимиз керак холос. Шу боис бир томчидан ичганимиз етарли бўлади, - қувонч-ла қўл ишқалади Жорж.

- Қайси биримиз ғолиб чиқишимиздан қатъи назар минг галлеонни уч кишига бўлишиб олишга аҳд қилдик.

- Бу қилигингиз қор беришига шубҳа қиламан. Ишончим комилки, Дамблдор бу каби найрангларни ҳам кўзда тутган, - огоҳлантирди Гермиона.

Фред, Жорж ва Ли Гермионанинг сўзларини писанд қилишмади.

- Тайёрмисиз? - сўради Фред иккала шеригига мурожаат қилиб, - Ундай бўлса, кетдик.

Мен бошлаб бераман...

Чўнтагидан «Фред Уэсли – «Хогварц»» сўзлари битилган пергамент парчасини чиқариб, тилла тусли Ёш чегараси ёнига, худди эллик фут баландликдан сакрашга хозирланаётган кишидай туриб олган Фреднинг ҳаракатларини Гарри кўзларини катта-катта очганча кузатиб турди. Вестибюлда борки одам Фредга бақрайиб қолган. Чуқур нафас олган Фред чегара чизигини шартта кесиб ўтди.

Гарри, ушбу найранг қор берганига маълум вақт бовар қилди. Бу масалада ишончи комил бўлган Жорж музаффарият наърасини тортганча, акасининг кетидан сакради. Навбатдаги сонияда аллақандай вишиллаган товуш эшитилиб, эгизаклар, худди кўзга кўринмас манжаниқ воситасида улоқтириб юборилгандай, доира ташқарисига учиб чиқди. Иккаласи Оташли жомдан ўн футча нарига, тошдан тўшалган муздай полга жони оғриб тушди. Бундай хўрлик камлик қилгандай нимадир қарс этиб, иккаласининг боши узун, оппоқ соч-соқолга бурканди.

Янграган қаҳҳаҳадан вестибюль деворлари титраб кетди. Ҳатто оёққа турган Фред билан Жорж ҳам бир-бирининг башарасига қараб кулиб юборди.

- Мен сизларни огоҳлантирган эдим-ку, - эшитилди таажжубли овоз.

Ҳамма Катта Залга кириш эшиги олдида Дамблдор турганини кўрди. Директор кўзларидаги қув нигоҳ-ла Фред билан Жоржни диққат билан кўздан кечириб чиқди.

- Назаримда Помфри хонимнинг ҳузурига боришингиз даркор. У айни пайтда худди иккалангиз каби бироз қаришга аҳд қилган равенклучи мисс Фоссетт билан хуффльпуффчи мистер Саммерсни даволаш билан машғул. Таъкидлаб ўтмоқ жоизки, уларнинг соқоллари сизнинг соқолингиз олдида ип эша олмайди.

Эгизаклар кулавериб хўнграб юборишга сал қолган дўстлари Ли Жордан ҳамроҳлигида шифохона томон ўқдай учиб кетди. Гарри, Рон ва Гермиона эса хиринглаганча, нонушта қилгани йўл олди.

Бугун, Хэллоуин байрами муносабати билан Катта Залнинг қиёфаси ўзгача. Хавода муаллақ осилиб, каттагина булут ҳосил қилган ҳақиқий кўршапалаклар сеҳрланган шифт остида қанотларини шитирлатиб турибди. Бурчакларда эса ошқовоқдан жимжимадор кесиб ясалган башаралар бақрайиб кўринмоқда. Гарри «Хогварц»нинг чемпионликка даъвогар бўлишга муносиб, ўн етти ёшга тўлган ўқувчиларини муҳокама қилиб ўтирган Дин билан Симуснинг ёнига жойлашди.

- Айтишлари-ча, «Слизерин» жамоасининг Овчиси Уоррингтон ўз исми ёзилган пергаментни тонготар маҳалда жомга ташлабди, - деди Дин Гаррига, - Нимаси биландир ленивецга ўхшаб кетадиган слизеринчи-томтешарни эслайсан-ми? (*Ленивец – дарахтларда ўрмалаб, барглари билан овқатланадиган, ерда юришга яхши мослашмаган, асосан Жанубий Америкада тарқалган сутэмизувчи ҳайвон*).

- Одам куриб кетгандай, келиб-келиб слизеринчи даъвогар бўладими? Ҳеч қачон!

- Хуффльпуффчилар эса ҳаммаси бирдай Диггорига ёпишиб олган. Фақат, назаримда, ўша хушрўй Диггорининг ичаги таваккал қилишга ингичкалик қиладиёв, - фикр билдирди Симус, жирканиб.

- Эшитяпсиз-ми? - кутилмаганда суҳбатни тўхтатди Гермiona.

Вестибюлдан қувончли кичкириклар янграганини эшитган болалар ўтирган жойида ўгирилиб, уятчан табассум-ла Катта Залга кириб келаётган, новча бўйли, қора сочли, «Гриффиндор» квидиш жамоасининг Овчиси Ангелина Жонсонни кўрди. У Гаррига яқин турган курсига ўтирди-да:

- Бўлди, ариза бердим! Қоғозни жомга ташладим! - деб қўйди.

- Ростданми?! - деди Рон таъсирланиб.

- Демак ўн еттига тўлган экансан-да? - сўради Гарри.

- Соқолини кўрмайсан-ми? Тўлган, албатта, - хулоса чиқарди Рон.

- Туғилган куним ўтган ҳафта бўлиб ўтди, - маълум қилди Ангелина.

- Хайрият, «Хогварц» ўқувчилари орасидан бир киши бўлса ҳам, ариза берди, - деди Гермiona, - Ангелина, айнан сени танлашларига жуда умид қиламан!

- Раҳмат, Гермiona, - бош ирғиб қўйди Ангелина.

- Тўғри, анави барно Диггоридан кўра сен иштирок этганинг афзал, - фикр билдирди Симус.

Унинг оғзидан гап чиқиши билан айни пайтда болалар ёнидан ўтаётган хуффльпуффчилар гуруҳи ўқрайиб, жеркиб кетишди.

Учовлон ўртоқ нонушта қилиб бўлиб, Катта Залдан чиқиш эшиги томон йўл олди.

- Хўш, бугун нима иш қиламиз? - сўради Рон Гарри билан Гермionадан.

- Биз ҳали Хагриднинг кулбасига ташриф буюрганимиз йўқ, - эслади Гарри.

- Ундай бўлса, кулбага борамиз, - рози бўлди Рон, - Агар у дракларни боқиш учун бир жуфтдан бармоғимизни сўрамаса, албатта.

Гермионанинг юзи кутилмаганда яшнаб кетди.

- Тўхтанг, Хагридга ҳалигача САССИҚ жамиятига аъзо бўлишни таклиф этмаган эдим, - қувонч-ла бақирди у, - Шу ерда кутиб туриш, мен югуриб бориб, кўкрак нишонларидан олиб келай.

- Қанақанги одам у, а? - уф тортди Рон, мрамар зинапоя бўйлаб югурганча кўтарилаётган Гермionанинг кетидан қараб.

- Уялмайсан-ми, Рон? - деди Гарри, - Нималар деясан? Ахир у дўстинг-ку...

Кўчадан асосий эшик орқали бэльстэкчилар вестибюлга кириб келишди. Улар орасида вейлага ўхшаб кетадиган узун сочли қиз ҳам бор. Оташли жом атрофига тўпланиб олганлар нари қочиб, нима бўлишини кутганча, қараб қолишди.

Вестибюлга охириги бўлиб кириб келган Максим хоним ўқувчиларини бир чизикқа тизди. Ўта интизомли бэльстэкчилар Ёш чегарасини навбат билан кесиб ўтиб, ўз пергаментларини оқиш-мовий тусда ёнаётган оловга ташлашди. Қоғоз бўлаги тушиши ҳамано олов муайян вақт қизил ранг олиб, учкун сачратиб турди.

- Нима деб ўйлайсан, Гарри, - пичирлаб сўради Рон, вейлага ўхшаш қиз ўз пергаментини оловга ташлаб, сафга қайтгач, - Танланмаган меҳмонлар ўз юртига қайтиб кетадими ёки Беллашув томошасига қоладими?

- Билмадим, - елка қисди Гарри, - Қолишса керак. Ахир Максим хоним шу ерда қолиб, ҳакамлик қилади-ку...

Бэльстэкчилар ариза бериб бўлгач, Максим хоним шогирдларини кўча томон эргаштириб кетди.

- Қизик, улар қаерда ухлашади? - сўради Рон худди сеҳрланиб қолгандай уларга эргашиб.

Баланд эшитилган шақир-шуқур товуш САССИҚ жамиятининг кўкрак нишонларига тўлган кути ушлаб олган Гермiona қайтганидан далолат берди.

- О, жуда соз, энди тезроқ чиқайлик, - суюниб кетди Рон, чиқиш эшиги томон ошиқиб.

У қияликнинг ўртасига етиб борган Максим хоним гуруҳи орасидаги вейла қизнинг

белидан ҳеч кўз уза олмади.

Болалар Хагрининг Ман этилган ўрмон четига кулбасига етиб боргач, «Бэльстэк» қароргоҳи қаерда жойлашгани маълум бўлди. Хагрининг кулбасидан тахминан икки юз ярд нарида катталиги уйдаи келадиган хира мовий арава турибди. Айна пайтда бэльстэкчилар навбат билан аравага чиқишаётган экан. Қанотли, ўлчами филдай келадиган ўн иккита от эса наридан-бери тайёрланган қўтон ичида ўтлаб юрибди.

Гарри эшик тақиллатиши билан Сўйлоқтишнинг ақиллагани эшитилди.

- Хайрият! - хитоб қилди эшикни очиб, кимлар ташриф буюрганини кўрган Хагрин, - Менинг кулбам қаердалигини унутиб юборган бўлсангиз керак, деган хаёлга борган эдим.

- Биз ниҳоятда банд эдик, Хаг...

Қутилмаганда гапириш қобилиятини йўқотиб қўйган Гермiona Хагринга бакрайиб қолди. Хагрин негадир жигар ранг, сертук, ниҳоятда хунук байрамона костюм кийиб, тўқ малла катакли бўйинбоғ тақиб олибди. Буниси-ку, майли, бироқ энг даҳшатлиси, Хагрин, ўзининг ҳаётда тарок кўрмаган ёввойи сочларини ғилдирак мойини эслатадиган аллақандай модданинг ниҳоятда кўп миқдори воситасида тартибга келтиришга урингани бўлибди. Энди унинг бошидаги худди мол ялаганга ўхшаб қолган ёли тенг иккига бўлиниб турибди. Афтидан Хагрин Биллга тақлид қилганча, дастлаб сочини ўрмай боғлаб, отнинг думи сингари орқага ташлаб олишга ҳаракат қилган-у, сочи ҳаддан ортиқ кўплигини тушуниб етган. Қисқаси, бундай кепата Хагринга ярашмабди.

Гермiona бир оз чакчайиб турди-да, Хагрининг туркига изоҳ беришдан ўзини тийиб, ниҳоят сўради:

- М-м-м... драклар қалай?

- Ошқовок эгатларида, - жавоб қайтарди Хагрин, бахтиёр оҳангда, - Ўсишдан тўхташгани йўқ. Таналари уч футга етиб қолди! Фақат бир ноҳушлик бор, у ҳам бўлса, бир-бирини ўлдириб қўйиши!

- Бўлиши мумкин эмас! - оҳ урган бўлди Гермiona, Хагрининг сочларидан кўзини узмай, алланима дейиш учун оғиз жуфтлашга ҳозирлик кўраётган Ронга ўқрайиб.

- Шунақа, - деди Хагрин ташвишли оҳангда, - Лекин чора топгандай бўлдим. Ҳар бирини алоҳида-алоҳида яшикка қамаб қўйдим.

- Жуда яхши ўйлабсан, - деди Рон.

Унинг оҳангидаги истехзони Хагрин уқиб олмади.

Кулба атиги бир хонали бўлиб, устига қуроқ аёл ташланган улкан каравот бурчакка ўрнатилган. Тозаланган қуш таналари-ю, сон гўшти осиб қўйилган шифт остидаги камин рўпарасида атрофига курсилар терилган, ўлчами каравотдан қолишмайдиган ёғоч стол ўрнатилган. Каминда гуриллаётган очик олов устида мис чойнак қайнамоқда. Учовлон стол атрофига жойлашди, Хагрин эса чой дамлашга киришиб кетди. Кўп ўтмай Уч сеҳргар беллашуви ҳақида баҳс бошланди. Хагрин келгуси тадбирлардан ҳаяжонланиш масаласида болалардан қолишгани йўқ.

- Шошманг, - иршайди у, - Ҳали шунақа томошалар бўлади-ки, етти ухлаб тушингизга кирмаган. Биринчи топширик... Ҳа-я, бу ҳақда гапириш мумкин эмас-ку!

- Айт, Хагрин, айтиб бер, илтимос! - баралла ўтинди болалар.

Бироқ иршайиб турган Хагрин бош чайқашини қўймади.

- Йўқ, айтиб берсам қизиқ бўлмай қолади... Шуни таъкидлаб ўтишим мумкинки, зўр томоша бўлади. Чемпионликка даъвогарларга анчагина тер тўкишга тўғри келади. Уч сеҳргар беллашувлари боз ўтказиладиган кунга қадар етиб бораман, деб ҳеч ўйламаган эдим.

Болалар Хагрин билан тушлик қилишга қолишди-ю, тўйиб овқатлана олишмади. Давангир дастурхонга тобланган мол гўшти, деб ном берган таом узатди. Бироқ Гермionанинг порциясидан каттагина тирноқ чикқач, Рон билан Гаррининг иштаҳаси бўғилиб қолди. Шундай бўлса-да, улар марокли суҳбат қуриб, чемпионликка даъвогар сифатида кимлар сараланиши мумкинлигини муҳокама қилишди. Биринчи мусобақа хусусида Хагриндан гап сўгуриб олишга уринишди, Фред билан Жорж ўз соч-соқолларидан холи бўлишган-

бўлишмагани тахмин қилишди.

Кун ярмидан ўтиб, ёмғир енгил савалай бошлагач, болалар камин ёнида қулай жойлашиб, катраларнинг дераза ойнасига урилишини эшитганча, уй эльфлари борасида Гермiona билан мувоҳаза ўтказётган Хагриднинг пайпоқ ямашини томоша қилиб ўтиришди. Кўкрак нишонларига кўзи тушган ҳамона Хагрид САССИҚ жамиятига аъзо бўлишни қатъий рад этди.

- Гапларимни тўғри тушунгин-у, Гермiona, уй эльфларининг хуррияти йўлида олиб бориладиган ҳар қандай саъй-ҳаракат айнан эльфлар учун ҳеч қандай наф келтирмайди, - қатъий фикр билдирди Хагрид, сариқ ип ўтказилган суяк игнани тортар экан, - Одамлар хизматида бўлиш – эльфлар табиатида хос фазилатдир. Уларни Парвардигор айнан шундай яратган, тушуняпсан-ми? Агар бундай хизматдан ҳалос этиладиган бўлса, улар бадбахт бўлиб қолишади, хизматларига ҳақ тўлайдиган бўлсанг, қаттиқ ҳақорат қилган бўласан.

- Лекин Гарри Доббини озод этди-ку. Хурриятга эришган ўша эльф хурсандлигидан боши осмонга етди! - эътироз билдирди Гермiona, - Эшитишимизга қараганда, ҳозир у ҳақ тўланадиган иш кидираётган эмиш.

- Нима ҳам дер эдим. Ўз элатидан ажралиб турадиганлар ҳамма жойда топилади. Уй эльфлари бундан мустасно эмас. Бироқ уларнинг аксариятини дўк-пўписа билан ҳам ихтиёрий хурриятга қувиб чиқара олмайсан. Йўк, Гермiona, уринишларинг беҳуда. Гермiona аразлаб, лаб-лунжини осиб олганча, кўкрак нишонлари жойланган қутини қоржомасининг киссасига солиб қўйди.

Соат беш яримда қош қорайди. Болалар қасрга, Хэллоуин байрамини нишонлаш учун уюштириладиган зиёфат ва энг асосийси, Беллашув иштирокчилари саралаб олиниб, чемпионликка даъвогарларнинг исмлари эълон қилинадиган тадбирга ошиқди.

- Мен сизлар билан бораман, - деди Хагрид, чеварчилик ашёларини йиғиштириб, - Бир дақиқа сабр қилинг.

У қаравотдан туриб, яшиқларни титқилай кетди. Болалар мудҳиш хид сезишгунга қадар Хагрид томон қарашмаган эди. Бадбўй хидга бардош бера олмаган Рон йўталганча, бақириб юборди:

- Нима қилдинг, Хагрид?

- А? - деди қўлига қатта шиша ушлаб олган Хагрид, болаларга юзланиб, - Ҳа, ёмон-ми?

- Соқол олинганидан сўнг суртиладиган лосьон-ми? - қизиқди нафаси бўғилиб қолган Гермiona.

- М-м-м... атир, - жавоб берди Хагрид қизариб, - Сал ошириб юбордим чоғи. Ҳозир ювиб ташлайман... ҳозир, шу ерда кутиб туринг...

У ташқарига чиқиб кетди. Болалар деразадан Хагриднинг ҳовлидаги бочкага тўлдирилган сув билан ювинаётганини кўришди.

- Атир? Ва Хагрид? - хайрон бўлди Гермiona, болаларга юзланиб.

- Сочи билан костюми-чи? - қўшиб қўйди Гарри.

- Ташқарига қаранг! - қутилмаганда бақириб юборди Рон.

Бочка устида энгашган Хагрид айна фурсатда қаддини ростлаб олган. Агар унинг муқаддам кузатилган бундай ҳолати «қизариб кетди», деб таърифланганда, ҳозирги ахволини тавсифлаш учун васф топилмайди. Гарри, Рон ва Гермiona Хагрид сезиб қолмаслиги учун аста ўринларидан туриб, деразага яқин келишди. Зиёфатга отланган Максим хоним ўз ўқувчилари билан бирга аравадан тушган экан. Болаларга Хагриднинг сўзлари эшитилгани йўк, аммо унинг Максим хоним томон юзланган қиёфаси, юзида барқ уриб турган завқ, нигоҳининг хиралашиб кетганидан ҳамма нарса тушунарли бўлди-қолди. Гарри Хагриднинг бундай нигоҳини бир вақтлар эндигина тухумдан чиққан Норбертга қараб ўтирганида кўрган эди.

- Қаранг, қасрга анави билан бирга кетди-я! - жаҳл қилди Гермiona, - Нега у бизни унутиб қўйди?

Қулбаси томон бирор маротаба ҳам қиё бокмаган Хагрид Максим хонимнинг ёнида битта-битта қадам ташлаганча, нари кетди. Улкан қадам ташлаб бораётган иккала давангирга

етишиб юриш учун бэльстэкчи болалар лўкиллаб юришга мажбур бўлди.

- Жигаридан урганга ўхшайди! - пичирлади ўз сўзларига ўзи ишонмаган Рон, - Нима ҳам дер эдим. Агар иккаласи фарзанд кўришадиган бўлса, жаҳон рекордини қўйишади. Онт ичиб айтаман-ки, туғилажак чақалоқ вазни бир тоннадан енгил бўлмайди!

Болалар кулбадан чиқиб, эшикни ёпиб қўйишди. Ташқари қоронғи. Ридоларига зичроқ ўраниб олиб, қиялик бўйлаб кўтарила бошлашди.

- О-о-о, қаранг, яна бир гуруҳ мехмон! - пичирлади Гермиона.

Кўл томондан қаср томон йўлга чиққан дурмштрангчилар кўринди. Виктор Крум Каркаровнинг ёнида, қолганлар орқада келишмоқда. Рон Крумга завқ тўла нигоҳ-ла қараб қўйди. Бироқ кириш эшиги ёнида Гарри, Рон ва Гермионага етиб олган Крум қиё ҳам боқмай ўтиб кетди.

Сон-саноксиз шам нурлари билан ёритилган Катта Зал одамга тўла. Вестибюлда турган Оташли жом ҳам Катта Залга олиб кирилиб, Мўтабар Стол устига, хозирча бўш турган Дамблдор креслосининг рўпарасига ўрнатиб қўйилган. Соч-соқолдан халос бўлган, муваффақиятсизликни муносиб қарши олган Фред билан Жорж ҳам ўз жойларида гурур-ла ўтиришибди.

Гарри, Рон ва Гермиона эгизаклар ёнига жойлашгач, Фред умид билдирди.

- Ишончим комилки, Ангелина танланади.

- Мен ҳам шунга умид қиялман, - деярли унсиз қўшилди Гермиона, - Тез орада ҳаммасини биламиз.

Хэллоуин муносабати билан уюштирилган зиёфат анча чўзилиб кетди. Кетма-кет иккинчи зиёфат бўлгани сабаблидир, беназир тайёрланган тансиқ таомлар Гаррининг иштаҳасини зўр қўзғата олмади. Аксинча, агар кимлар чемпионликка даъвогар сифатида саралаб олинганини тезроқ билиш учун ушбу таомлар зудлик билан гум бўлса, беҳад хурсанд бўлар эди. Катта Залда ўтирган аксарият одамларнинг бўйин чўзишлари, сабрсизлик барқ ураётган қиёфалари, беҳаловат хатти-ҳаракатлари, «Хогварц» директори овқатланиб бўлган-бўлмаганини кўриш учун айримлар вақти-вақти билан ўтирган ўрнидан туриб, қараб-қараб қўйишидан билса бўладикки, қолганлар ҳам Гарри каби фикр юритмоқда. Ниҳоят, узок кутилган фурсат етди. Тилла ликоп-у, қадахлар яна топ-тоза бўлиб қолди. Тўлқинланиб кетган халойиқ шов-шув кўтарди-ю, Дамблдор ўрнидан туриши билан Катта Зални, худди сув сепгандай, боз сукунат камраб олди. «Хогварц» директорининг икки ёнида ўтирган иштирокчи-мактаб директорлари профессор Каркаров ва Максим хонимнинг юзларида ҳам айни дамда жамики одамлар қалбида туғён ураётган хаёжон туйғуси яққол ифодаланиб турибди. Юзи яшнаб кетган Людо Шульман атрофга қараб кўз қисгани-қисган. Мистер Сгорбснинг юзида эса аксинча, қандайдир зерикиш аломатлари, бўлаётган ходисага ҳеч қандай қизиқиш билдирмаётгани кузатилди.

- Хўш, - гап бошлади Дамблдор, - Оташли жом сиз-у, биз анча вақтдан буён кутаётган саволга жавоб беришга тайёр. Чамамда бир дақиқадан оз вақт қолди. Чемпионликка даъвогарларнинг исмлари эълон қилиниши билан улардан ўқитувчилар столига келиб, дастлабки йўл-йўриқ олиш учун мана бу хонага киришларини сўрайман, - эълон қилди у, орқадаги эшикни кўрсатиб.

Дамблдор сеҳрли таёқчасини қўлига олиб, айлантирди. Шу захоти, ошқовоқдан кесилган башаралар ичида ёнаётганларидан ташқари, барча шамлар ўчди. Катта Залда аллақандай сирли қоронғилик қарор топди. Энг ёрқин доғ энди Оташли жом бўлиб қолди. Унинг ўйноқлаб, оқиш-мовий тусда ёнаётган ярқироқ олови кўзни оғритиб юбормоқда. Ҳамма жим... Айрим сабрсизлар соатига қараб-қараб қўйишмоқда...

- Мана ҳозир, - пичирлади Гарридан икки курси нарида ўтирган Ли Жордан.

Бирдан олов кип-қизил тус олди. Жом ичидан учқун сачраб, гулханнинг узун тили билан бирга қуйиб қорайган пергамент бўлаги учиб чиқди. Бундай бўлишини кутмаган Катта Зал оҳ уриб юборди.

Дамблдор пергаментни тутиб олиб, ундаги ёзувни ўқиш учун иккала қўлини боз оқиш-мовий ранг олган оловдан таралаётган ёруғликка узатди.

- «Дурмштранг» мактабининг чемпионликка даъвогари, - эълон қилди у жарангдор, тиник овози билан, - Виктор Крум!

Катта Зал қувончли айюханнос-у, гулдурос қарсақлардан портлаб кетгандай бўлди.

- Ҳеч хайрон бўладиган жойи йўқ, - бақирди Рон.

«Слизерин» столи ортида ўтирган Виктор Крум ўрнидан туриб, букчайганча дастлаб Дамблдор йўналишида, сўнг Мўътабар Стол ёнидан ўнг томон юриб, орқадаги хонага олиб кирадиган эшик ортига ўтиб кетди.

- Балли, Виктор! - баланд бақирди Каркаров, гумбур-гумбурга карамай, ҳаммага эшиттириб, - Билар эдим! Айнан сен саралаб олиншингни сезган эдим!

Хитоб ва олқишлар тинди. Боз сукунат. Ҳамманинг диққат-эътибори яна Оташли жомга қаратилди. Икки сония ўтиб олов яна қизил тус олди. Гулхан тиллари устида гир айланганча пергаментнинг иккинчи бўлаги учиб чиқди.

- «Бэльстэк» мактабининг чемпионликка даъвогари, - эълон қилди Дамблдор, - Флёр Делакёр!

- Ўша қиз-қу, Рон! - ўкириб юборди Гарри.

Вейлага жуда-жуда ўхшаб кетадиган қиз енгил назокат ила ўрнидан туриб, кумуш-тилла тусли сочини орқага ташлаганча, «Равенкло» ва «Хуффльпуфф» столлари ўртасида хиром айлаб Мўътабар Стол томон йўл олди.

- Қаранг-а, хафа бўлишди, - деди Гермiona захаргина оҳангда тўполон орасида бэльстэкчилар томон имо қилиб.

«Хафа бўлишди» изоҳи одоб билан айтилган фикрдир, ўйлади Гарри бэльстэкчиларнинг ҳолатини кўриб. Сараланмай қолганлар орасида икки нафар қиз юзларини кафтлари билан бекитиб олишганча, хўнграшмоқда.

Флёр Делакёр орқа томондаги хонага кириб кетгач, Катта Залга боз жимлик чўқди. Ушбу сукунат хаяжонга шу қадар тўйинган эди-ки, гўё мазасини татиб кўрса бўлади. Навбат «Хогварц»га етди...

Оташли жом олови боз қизариб, учкун сачрата бошлади. Ҳавога гулханнинг узундан-узун тили отилиб чиқди. Дамблдор тил учидан пергаментнинг сўнгги, учинчи бўлагини тутиб олди.

- «Хогварц» мактабининг чемпионликка даъвогари, - қичқирди Дамблдор, - Седрик Диггори!

- Йўқ! - инграб юборди Рон.

Қўшни столда кўтарилган тўфон шу қадар шиддатли эди-ки, Роннинг ушбу сўзини Гарри билан Гермionaдан ташқари ҳеч ким эшитмади. Жамики хуффльпуффчилар дод-вой кўтарганча, оёққа қалқиб олган. Оғзи қулоғига етган Седрик болалар ёнидан ўтиб, ўкитувчилар столининг ортида кўздан ғойиб бўлди. Олқишлар узоқ давом этди. Дамблдор яна сўз олгунга қадар анча вақт ўтди.

- Жуда соз! - қувонч-ла хитоб қилди у, сўнгги қичқириқлар тингач, - Ана энди уч нафар чемпионликка даъвогаримиз бор. Ҳар бирингиз, шу жумладан, саралаб олинмай қолган «Бэльстэк» ва «Дурмштранг» ўқувчилари ўз даъвогарларини қўллаб-қувватлаб боришларига ҳеч шубҳа қилмайман. Зеро, бу билан сиз чиндан ҳам бебаҳо...

Дамблдор кутилмаганда унини ўчирди. Хаёл ўтмай бунинг сабаби ҳаммага аён бўлди.

Оташли жом олови яна кип-қизил тус олди. Теварак-атрофга бир олам учкун сачради.

Ҳавога гулхан тили отилиб, жом ичидан яна битта пергамент бўлаги учиб чиқди.

Дамблдор шу захоти узун қўллари билан қоғоз парчасини тутиб олди. У қўлини олдинга узатиб, пергамент бўлагига битилган исмга бақрайиб қолди. Довдираб қолган Дамблдор қоғозга, Катта Залдаги жамики халойиқ эса Дамблдорга узоқ тикилиб турди. Ниҳоят, томоғини қириб олган мезбон ҳакам овоз чикариб ўқиди:

- Гарри Поттер.

XVII БОБ. ТЎРТ НАФАР ЧЕМПИОНЛИККА ДАЪВОГАР

Катта Залдаги жамики халойиқ кескин юзланганча, қараб қолганини кўрган Гарри қилт эта олмади. Бола хайрон. У ҳеч нарсани сезаётгани, ҳис этаётгани йўқ. Гўё мизғиб қолган-у, қандайдир нотўғри сўзларни эшитиб уйғонган.

Ҳеч ким қарсак урмади. Катта Залда аста-секин кўтарилаётган ғовур-ғувур нимаси биландир уяси тўзғитилиб, жаҳли чиқарилган ари галасининг ғўнғир-ғўнғирини эслатмоқда. Хайратдан тошдай қотган Гаррини дурустрок кўриш учун баъзилар оёкка туриб олган.

Профессор Макгонагалл кескин турди-да, шиддат билан Людо Шульман ва профессор Каркаровнинг орқа томонидан ўтиб, Дамблдорнинг қулоғига нималардир шивирлади. Дамблдор қошини чимирганча, қулоғини профессор Макгонагаллнинг оғзига яқинрок тутди.

Рон билан Гермионага юзланган Гарри «Гриффиндор» коллежининг жамики ўқувчилари оғзиларини катта очиб олганча, унга бақрайиб ўтирганини кўрди.

- Ўзингиз яхши биласиз, мен ҳеч қандай ариза берганим йўқ, - баёнот қилди Гарри.

Юзи ҳеч нарсани ифода этмаётган Гаррига Рон билан Гермиона ҳам эл қатори тикилиб қолган.

Дамблдор профессор Макгонагаллнинг сўзларини маъқуллаган кўринади, бош ирғиб қадини ростлади.

- Гарри Поттер! - боз эълон қилди у, - Гарри! Илтимос, бу ёкка ўт.

- Бор, - деди Гермиона, Гаррини енгил туртиб.

Ўрнидан турар экан ўз қоржомасининг этагини ўзи босиб олган Гарри қулаб тушишига бир баҳя қолди. Юзлаб кўзлар қараб турганини танаси билан ҳис этган бола «Гриффиндор» ва «Хуффльпуфф» столлари орасидаги йўлак бўйлаб Мўътабар Стол томон йўл олди. Йўлакнинг охири кўринмай, назарида мангу юргандай бўлди. Ўқитувчилар столи ҳеч яқинлашмади. Дамблдорнинг қаршисига етиб боргунга қадар худди бир соат ўтгандай туюлди. Бирорта ўқитувчи ундан кўзини узгани йўқ.

- Хўш... Гарри, анави хонага кир, - деди эшик кўрсатган Дамблдор, табассумсиз.

Гарри ўқитувчилар столини айланиб ўтар экан, унинг четида ўтирган Хагридга қараб қўйди. Хагрид кўз ҳам қисиб қўймади, қўл ҳам силтамади. Гаррига тахайюр қараб қолган давангирнинг юзидаги саросималик бошқаларнинг қиёфасидан ҳеч фарқ қилмади. Гарри кўрсатилган эшик томон юриб, Катта Залдан кичикрок, деворларига қандайдир сеҳргар эркаклар-у, афсунгар аёлларнинг портретлари осилган хонага келиб қолди. Хонанинг нариги томонидаги каминда олов гуркураяпти.

Ичкарига кириши билан портретларда тасвирланган одамлар ҳам Гаррига юзланди. Юзини ажин босган бир кампир мўйлови моржнинг мўйловини эса соладиган кишининг расми солинган портретга сакраб ўтиб, қўшнисининг қулоғига алланима пичирлай кетди.

Виктор Крум, Седрик Диггори ва Флёр Делақёр камин атрофида туришибди. Учовининг қомати олов тусида қандайдир сирли ва хайбатли кўринмоқда. Букчайиб олган домангир Крум қолганлардан нарида, камин тоқчасига суяниб, қўлини орқага қилган Седрик эса оловга қараб турибди. Флёр Делақёр хонага кириб келган Гаррини кўриб, кумуш сочларини орқага ташлади.

- Нима габ? - сўради у, - Бизни залга чоғлашмоқда-ми?

Афтидан инглизчани бузиб гапирадиган ушбу қиз Гаррини, залга чорлагани келган чопар сифатида қабул қилган кўринади. Гарри ҳозиргина бўлиб ўтган ходисани уларга қандай тушунтиришга боши қотди. Бола учала даъвогарга қараганча, тек туриб қолди. Уларнинг новчалигига эътибор қаратган Гаррининг ичи ағдар-тўнтар бўлиб кетди.

Қадам товуши эшитилиб, хонага отилиб кирган Людо Шульман кўринди. У Гаррининг тирсагидан ушлаб, учала даъвогарга яқин тортди.

- Фавқулудда ҳолат! - ғудуллади у, Гаррининг қўлини сиқиб, - Хаддан ортик, мисли кўрилмаган фавқулудда ҳолат! Жаноблар... ва хонимлар! - қўшиб қўйди у, оловга яқин борганча, учала даъвогарга мурожаат қилиб, - Ақлга қанчалик тўғри келмаётган бўлишидан қатъи назар, Уч сеҳргар беллашувининг тўртинчи иштирокчисини

таништиришга ижозат бергайсиз.

Қадди беихтиёр ростланиб қолган, Гаррини бошдан-оёқ ўрганиб чиққан Виктор Крумнинг хўмрайган башараси баттар буришиб кетди. Седрик шошиб қолди. У бирон сўзни нотўғри англаганига шубҳа қилмаётгани каби, нигоҳини Шульмандан Гаррига, Гарридан Шульманга дамба-дам олиб ўтди. Флёр Делақёр эса сочини силтаб, табассум қилганча:

- О, қандай қулгили қазил, мистег Шульман, - деб қўйди.

- Ҳазил? - вужудидаги ҳаяжони тугён ураётган Шульман, - Йўк, хоним, бу ҳазил эмас! Ҳозиргина Оташли жом Гаррининг исми ёзилган пергаментни чиқариб берди!

Крумнинг қалин қошлари сапчиб тушди. Седрикнинг бутун борлиғи ҳалигача боадаб талмовсираб турганини ифода этмоқда. Флёр эса тумшайиб олди.

- Биғок, қандайдир католик ўтган кўгинади, - кўрс муомала қилди Делақёр, - У бизлағга қағши беллаша олмайди. У кали жуда кичкина.

- Фикрингизга қўшиламан хоним. Чемпионликка даъвогарлар орасида ёш бўйича айрим чекланишларга доир қўшма қарор жорий йили, тарихда илк бор қабул қилинган бўлса-да, буларнинг бари жуда ғалати, - деди Шульман, силлиқ жағини силаганча, Гаррига кулиб қараб, - Бунинг устига Гаррининг исмини Оташли жом чиқарди... Айтмоқчиман-ки, энди ортга чекиниш йўк... ҳеч нарсани ўзгартириб бўлмайди. Қоида шунақа, Гарри... Оташли жом томонидан саралаб олинган чемпионликка даъвогар Беллашувнинг бошидан охиригача иштирок этиши шарт.

Хона эшиги ланг очилиб, бирданига кўпчилик: профессор Дамблдор, унинг изидан мистер Сторбс, профессор Каркаров, Максим хоним, профессор Макгонагалл ва профессор Снегг кириб келди. Профессор Макгонагалл эшикни ёпиб қўйишидан олдин, Гарри, Катта Залда кўтарилган тўс-тўполон, қий-чувни эшитишга улгурди.

- Максим хоним! - арз қилди Флёр ўз раҳбари томон ошиқиб, - Улағнинг айтишлагига қагаганда анави кичкина бола ҳам Беллашувда иштиғок этағ эмиш.

Юз бераётган ходисалардан донг қотаётган бўлса-да, Флёрнинг «кичкина бола»си Гаррининг номусига тегиб ўтди. Кичкина деманг бизни, кўтариб урамиз сизни. Бу сўзларнинг асл маъносини кўрсатиб қўяман ҳали сенга. Кичкина бола эмиш-а?!

Максим хоним паст бўлмаган қаддини ростлаб, чиройли бошининг учи билан шифтга осилган катта шамдонга тегиб кетганча, шойи билан тўсилган йирик кўкрагини кериб олди.

- Буни қандай тушунмоқ дағкоғ, Дамбл-доғғ? - буйруқ охангида сўради у.

Каркаровнинг юзида совуқ табассум қотиб қолган, мовий кўзлари эса икки парча музга айланиб қолгандай гўё.

- Мен ҳам нима бўлаётганини англаб етмоқчиман, Дамблдор, - деди у Максим хонимнинг саволини қўллаб-қувватлаб, - «Хогварц»дан икки нафар даъвогар иштирок этадиган бўлди-ми? Қабул қилувчи томон бундай ҳуқуққа эга бўлишини биров менга айтганини ҳеч эслай олмаяпман. Ёки мен Уч сеҳргар беллашувининг қоидаларини етарлича синчковлик билан ўрганиб чиқмаганман-ми?

Каркаров истехзоли хандон отиб қўйди.

Максим хоним серхашам опаллар билан безатилган йирик кафтини Флёрнинг елкасига қўйиб олди.

- C'est impossible. Бўлиши мумкин эмас. «Хогвагц»дан икки нафар даъвогар иштирок эта олмайди. Бу адолатдан эмас.

Каркаровнинг мурдор табассуми юзидан ханузгача барҳам топгани йўк. Кўзлари эса муздан ҳам совуқ кўринмоқда.

- Сиз қўллаган Ёш чегараси, Дамблдор, белгиланган ёшга етмаган даъвогарлар учун Оташли жом йўлида ғов бўлишига ишонган эдик. Акс ҳолда, табиийки, номзодларимиз доираси анча кенг бўлар эди.

- Каркаров, илтимос, Дамблдорни айбламанг, - аста фикр билдирди қора кўзлари ғазабдан ярқираётган Снегг, - Бўлиб ўтган ишда Поттернинг ўзигина айбдор. Негаки у, мактабга келган илк кунларидан буён, ушбу даргоҳда жорий этилган жамаики қоидаларни бирма-бир

бузиб чиқишга жон-жаҳд ила чираниб келмоқда...

- Етар, бас, Северус. Мени ҳимоя қилганингиз учун ташаккур, - гапни кесди Дамблдор. Снегг унини ўчирган бўлса-да, ёғли сочи орасидаги кўзи яркираганча қолди.

Профессор Дамблдор Гаррининг, бола эса директорнинг кўзига тик қаради. Гарри ярим ой шаклидаги кўзойнак ортидаги кўзлар нимани ифода этаётганини англаб етишга уринди.

- Гарри, Оташли жомга ариза ташладинг-ми? - хотиржам сўради Дамблдор.

- Йўқ, - жавоб берди Гарри ҳамманинг нигоҳини ҳис этиб.

Ним коронғилиқда турган Снегг истехзоли овоз чиқариб қўйди.

- Бирорта юкори синф ўқувчисидан номинг ёзилган пергаментни Оташли жомга ташлашни илтимос қилдинг-ми? - давом этди Дамблдор Снеггнинг овозини писанд қилмай.

- Йўқ, - бош чайқади жазаваси тутаётган Гарри.

- Табиийки у ёлғон гапигяпти! - овоз кўтарди Максим хоним.

Захархандалик қилаётган Снегг бош чайқади.

- У Ёш чегарасидан ўта олмас эди, - гапга аралашди профессор Макгонагалл, - Назаримда, бунга ҳамма амин бўлди...

- Эҳтимол Дамл-доғғ ўша чегагага оид биғоғта хатога йўл қўйгандиг, - елка қисди Максим хоним.

- Бўлиши мумкин, албатта, - боадаб рози бўлди Дамблдор.

- Мухтарам Дамблдор, бу масалада ҳеч қандай хатога йўл қўйилмаганини жуда яхши биласиз! - аччиқланди профессор Макгонагалл, - Қандай бемаънилик! Такрор айтаман, Гарри Ёш чегарасини ўзи мустақил кесиб ўта олмас эди. Юкори синф ўқувчисидан ўз номи ёзилган пергаментни Оташли жомга ташлашни илтимос қилмаганига ҳам, профессор Дамблдор тўла-тўқис ишонади. Яна нима керак сизларга?

Профессор Макгонагалл Снегг томон ниҳоятда домангир нигоҳ ташлаб қўйди.

- Мистер Сгорбс... мистер Шульман, - мурожаат қилди Каркаров риёкорона оҳангда, - Сизлар орамизда... м-м-м... бўлиб ўтаётган ҳодисаларга нисбатан холисона баҳо берадиган ягона кишиларсиз. Ишончим комилки, айни пайтда ўта номувофиқ иш бўлаётганини таъкидлаб ўтасиз, шундай эмасми?

Ҳаддан ортик ўсиб кетган мактаб ўқувчисининг сиймосига ўхшаш юзини дастрўмоли билан бекитган Шульман, мовий кўзларини камин таратаётган ёруғлик доирасидан нарида, коронғилиқда турган мистер Сгорбсга қаратди. Юзи нимкоронғилиқда кўринмай, бош суягини эслатаётган мистер Сгорбс худди кексайиб қолган, умуман айтганда, охиратдан қайтиб чиққан кишига ўхшайди.

- Қоидага амал қилиниши шарт, - жавоб қайтарди мистер Сгорбс, - Қоидада эса: «Оташли жом томонидан исми саралаб олинган киши Уч сеҳргар беллашувида иштирок этишга мажбурдир», деб белгиланган.

- Мана марҳамат! Барти қонунлар тўпламини узунасига ҳам, кўндалангига ҳам ёд олган, - хулоса чиқарди Шульман.

У масала узил-кесил ҳал бўлганини ифода этаётган қиёфа ила Каркаров билан Максим хоним томон юзланди.

Ниҳоят Каркаровнинг юзидаги мурдор табассум барҳам топди. Энди унинг қиёфаси чиндан ҳам дарғазаб тус олди.

- Тасарруфимдаги мактабдан ташриф буюрган номзодларга такроран ариза бериш имконияти ҳавола этилишини талаб қиламан, - деди у риёкорона оҳангини бир четга йиғиштириб, - Сиз Оташли жомни яна ўз жойига ўрнатиб қўйишга мажбурсиз. Токи ҳар бир мактабдан икки нафардан чемпионликка даъвогар саралаб олинмас экан, жараёни бот-бот такрорлайверамиз. Шундай қилсак, Дамблдор, адолат қарор топишини рад этмасиз.

- Тўғри, Каркаров. Сиз айтгандай иш тутилса, адолат чиндан ҳам қарор топган бўлар эди, - эътироз билдирди Шульман, - Бироқ Оташли жом совиди ва энди у навбатдаги Беллашувга қадар ўт олмайди...

- ... ва ўша Беллашувда, ўша даврда қандай вазият юзага келишидан қатъи назар «Дурмштранг» иштирок этмайди! - ғазаб-ла баёнот қилди Карқаров, - Шунча учрашувларимиз, музокараларимиз, муроса-ю, сон-саноксиз ён беришларимиздан сўнг ҳам, меҳмонларга бундай муносабат кўрсатилишини ҳеч қутмаган эдим! Билмадим, балки тугун-терсагимни йиғиштириб, жўнаб кетганим маъқулдир!

- Бундай таҳдидларнинг бари беҳуда, Карқаров, - эшик томондан жаранглади кимнингдир овози, - Сиз ўз даъвогарингизни ташлаб кета олмайсиз. У эса ҳозиргина таъкидлаб ўтилгандай, Беллашувда иштирок этишга мажбурдир. Тўрталаси ҳам мажбур. Модомики, улар Оташли жом томонидан чемпионликка даъвогар сифатида саралаб олинган экан, энди ҳеч нарсани ўзгартириб бўлмайди. Даъвогарлар билан жом ўртасида узлуксиз алоқа юзага келган, ўзига хос сеҳрли битим тузилган. Бу ҳақда Дамблдор огоҳлантириб ўтган эди, агар ёдингизда бўлса, албатта. Жуда қулай йўл топилган, шундай эмасми, а?

Хонага Хмури кириб келиб, каловланганча камин оловига яқинлашди. Унинг ҳар бир босган қадами акс садо бериб эшитилди.

- Қулай йўл топилган? - сўради Карқаров, - Фикрингизни тушунмадим, Хмури. Карқаров ўз оҳангига истехзоли тус беришга, Хмурининг сўзлари эътиборга лойик эмаслигини кўрсатишга чиранаётгани, бироқ мушт бўлиб тугилаётган қўллари сирини очиб қўяётгани Гаррининг эътиборидан четда қолмади.

- Тушунмадим, денг? - хотиржам такрорлади Хмури, - Обдан ўйлаб кўрсангиз, Карқаров, фикримни тушуниб етиш у қадар мураккаб кечмайди. Кимдир Поттернинг фамилияси ёзилган аризани жомга қасддан ташлаган. Зеро, бола сараланиб олинса, Беллашувда иштирок этишга мажбур бўлишини жуда яхши билган.

- Бундай ишни ҳаммага беғилган биғ дона олмадан «ХогваҒц» икки тишлам узиб олишни истаган киши қилгани аён! - гап ташлади Максим хоним.

- Фикрингизга тўла-тўқис қўшиламан, Максим хоним, - деди Карқаров таъзим бажо айлаб,

- Мен албатта Буюк Британия Сеҳргарлик вазирлиги ва Халқаро сеҳргарлар конфедерациясига шикоят йўллаймаман...

- Қайси бирингиз арз қилишингиз кераклигини билмадим-у, аммо Поттер арз қилиши кераклигини аниқ биламан, - ўшқирди берди Хмури, - Бироқ... масаланинг таажжубланарли жойи шундаки... ундан бирон оғиз шикоят эшитмаяпман...

- Нега энди у ағз қилиши кеғак экан? - жаҳл қилди Флёр Делақёр, оёғи билан ер депсиниб,

- У биз билан қуч синашиш имконига эга бўлди-ку, шундай эмасми? Биз ҳаммамиз сағалаб олинишни қўб оғзу қилганмиз, бунга кафталаб қутганмиз! Аҳиғ бу мактаблагимиз учун буюк шағағ! Минг галлеон совғин учун қўбчилик ўлиб кетишга ҳам тайёғ!

- Ҳамма гап шунда-да, қизалок, - таъкидлаб қўйди Хмури, сезилар-сезилмас наъра тортиб,

- Кимдир Поттернинг ўлиб кетишига умид боғлаган.

Бундай сўзлардан сўнг ниҳоятда кескин сукунат чўқди. Ташвишга тушган Людо Шульман товонида тебраниб қўйди.

- Хмури, қария... нималар деяпсан!

- Профессор Хмури тушликка қадар олтига фитна фош этилмас экан, куннинг ярми бекор ўтди, деб ҳисоблашини ҳаммамиз яхши биламиз, - баёнот қилди Карқаров баланд овозда, - Ҳозир у ўз ўқувчиларига ёлланган қотиллардан огоҳ бўлиш усулларини ўргатаётган бўлса, ажаб эмас. Ёвузлик қучларидан ҳимоя фани ўқитувчисининг табиати учун жуда ғалати сифатлар, шундай эмасми? Аммо... бу масалада ўз мантиқларинг борга ўхшайди, а, Дамблдор?

- Демак менга шундай туйилибди-да? - ўшқирди Хмури, - Тўқиб чиқарибман-да, а? Фақат юқори малакали сеҳргар эркак ёки афсунгар аёлгина боланинг исмини Оташли жомга ташлай олиши мумкин...

- Гапни қағанг-а! Исаботингиз боғми? - йирик қўлини силтади Максим хоним.

- Исабот шундан иборатки, улар Оташли жомдай ўта қудратли сеҳр қўлланилган буюмни алдай билишди! - овоз кўтарди Хмури, - Фавқулудда қучли Мия айнитиш суқи қўлланилиб, жом, Беллашувда атиги учта мактаб иштирок этаётганини унутиб қўйиши

учун етарли бўлди... Ўйлашимча Поттернинг исми тўртинчи мактабдан илгари сурилган номзод сифатида киритилган ва бундай вазиятда бола жом учун ягона номзод бўлиб қолган...

- Ҳаддан ортиқ кўп ўйлаб юборибсиз, Хмури, - муздай оҳангда гапни бўлди Каркаров, - Табиийки, дохиёна хулосалар чиқаргансиз... Гарчи, агар мен эшитган миш-миш гаплар рост бўлса, туғилган кунингизга тухфа қилинган от аравасига ўрнатиладиган соатни яхшигина ниқобланган Василск тухуми сифатида эътироф этиб, парча-парча қилиб ташлаганингиздан сўнг, ўхшаш хулосаларингиздан ажабланмаса бўлаверади. Шу боис, сўзларингизни жиддий қабул қилмасак, бизни тўғри тушунасиз, деган умиддаман...

- Шундай кишилар борки, Каркаров, - таҳдид солганча, жавоб қайтарди Хмури, - Ниҳоятда соддадил айтилган сўзларни бузиб кўрсатиб, нотўғри талқин қилишдан ҳазар қилишмайди. Менинг ишим, ёвуз сеҳр вакиллари каби фикр юритиб, улар томондан амалга оширилган хатти-ҳаракатлар ва жоиз қилмишларни таҳлил қилишдан иборат... Сиз эса Каркаров, ёдингизда бўлса...

- Аластор! - вазиятнинг олдини олиб қичқирди Дамблдор.

Дамблдор қимга мурожаат қилганини Гарри дастлаб тушунмади-ю, шу заҳоти идрок этди. Инсонга «Ўйноккўз» деган исм берилмайди-ку, ҳар қалай. Хмури унини ўчирди, лекин Каркаровни юзи ёниб кетгудай ҳолатга келтириб қўйганидан мамнун бўлиб, унга қараб қолди.

- Мазкур ҳолат қай тарзда юзага келганини ҳеч қайси биримиз билмаймиз, - деди Дамблдор ҳаммага мурожаат қилиб, - Бироқ назаримда, чемпионликка даъвогарлар учун ушбу ҳолатни тан олишдан бошқа илож йўқ, Седрик ҳам, Гарри ҳам Оташли жом томонидан Беллашув иштирокчиси сифатида сараланиб олинди. Бинобарин, улар айнан шу ишни бажаришади...

- Ах, Дамбл-доғғ, биғок...

- Азизам Максим, агар муқобил қарор таклиф этсангиз, ундан хабар топишдан ўзимни бениҳоя бахтиёр билган бўлар эдим.

Дамблдор Максим хонимнинг оғзига қараб турди. Бироқ «Бэльстэк» директори бутун вужуди ила қаҳр сочиб туришдан бошқа нарсага ярамади. Фақат Максим хонимгина эмас, Снегг ҳам, Каркаров ҳам дарғазаб қолишди. Аммо келгуси шод-хуррамликни ўйлаётган Шулманнинг юзида бесабрлик ёғилиб турибди.

- Ҳўш, ундай бўлса, ишга киришармиз? - таклиф киритди у, ҳаммага табассум ҳадя этганча кафтларини бир-бирига ишқаб, - Чемпионликка даъвогарларимиз дастлабки йўриқни кутишмоқда, шундай эмасми? Барти, раислик қилишга эътирозинг йўқми?

Мистер Сгорбс ўйчан ҳолатдан чиқди.

- Ҳа, - бош ирғиди у, - Йўл-йўриқ ва... биринчи топширик...

У каминга яқинроқ келди. Гарри мистер Сгорбсни яқиндан кўриб, кўзларининг ости кўкариб қолганига қараганда, тоби йўқлигига, юзининг ажин қоплаган тери қопламаси жаҳон кубогининг финал ўйини ўтгандан буён юпқаланиб, қандайдир қоғоз қопламасига ўхшаб қолганига эътибор қаратди.

- Биринчи топшириқда мардлик ва жасоратингизни синовдан ўтказиш мақсади кўзланади,

- эълон қилди мистер Сгорбс Гарри, Седрик, Флёр ва Крумга, - Шу боис, ушбу топшириқ мазмунан қандай хатти-ҳаракатлардан ташкил топиши ҳозир сизга маълум қилинмайди.

Мажхуллиқ олдида намоён этиладиган довьораклик сеҳргарнинг ниҳоятда жиддий сифатларидан биридир... ниҳоятда жиддий...

Мистер Сгорбс бироз ўй суриб, гапини давом эттирди:

- Биринчи мусобақа йигирма тўртинчи ноябрь куни жамики ўқувчилар ва ҳакамлар хайъатининг кўз ўнгида ўтказилади. Уч сеҳргар беллашувига дахлдор топшириқлар ижроси давомида ўқитувчилардан бирон-бир шаклда ёрдам берилишини сўраш ёки уларнинг ёрдам қўлини қабул қилишга руҳсат берилмайди. Чемпионликка даъвогарлар биринчи синовни фақат ўз сеҳрли таёқчалари билан қуролланган ҳолатда қарши оладилар. Иккинчи топшириқ ҳақидаги маълумотлар сизларга биринчи топшириқ ижросидан сўнг

етказилади. Уч сеҳргар беллашуви чемпионликка даъвогарлардан кўп вақт ва куч талаб қилиши туфайли, даъвогарлар барча имтиҳонлардан озод қилинадилар.

Мистер Сгорбс яна бир оз ўйланиб, Дамблдорга юзланди:

- Ҳеч нарсани унутмадим шекилли, а, Альбус?

- Менимча, йўқ, - деди Дамблдор, мистер Сгорбсга ташвишли қараб, - «Хогварц»да қолмаслик аҳдинг қатъийлигига ишончинг қилми, Барти?

- Ҳа, Дамблдор, вазирликка қайтишим шарт, - таклифни рад этди мистер Сгорбс, - Ҳозир биз учун жуда мураккаб, ниҳоятда кескин давр кечмоқда... Ўрнимга ёш Уэзербини қўйиб келишга мажбур бўлдим... у ҳозир зўр жаҳд-у жадал намоён этмоқда... Ростини айтсам, ҳаддан ортиқ кўрсатмоқда...

- Лоқал, йўл олдидан бирон нарса ичиб оларсан? - таклиф қилди Дамблдор.

- Қўйсанг-чи, Барти! Мана мен қоляпман! - завқ-ла гапга аралашди Шульман, - Тушун, энг муҳим нарсалар ҳозир шу ерда ва айни дамда кечмоқда. Сен эса вазирликка, вазирликка деганинг деган...

- Янглишяпсан, Людо, - деди Сгорбс, илгариги сабрсизлик оҳангида.

- Профессор Каркаров, азизам Максим хоним, уйқудан олдин бир рюмкадан кетадимми? - лутфан таклиф қилди Дамблдор.

Бироқ Максим хоним қўлини Флёрнинг елкасига қўйиб, хонани тарқ этишга отланди.

Қатта Залга чиқишар экан, уста-шоғирд француз тилида алланима ҳақида тез гапириб кетди. Каркаров Крумга имо қилгач, икковлон чурқ этмай хонани тарқ этди.

- Гарри, Седрик, фикримча иккалангиз ҳам юқорига кўтарилганингиз маъқул, - деди Дамблдор «Хогварц»нинг чемпионликка даъвогарларига қулиб қараб, - Ҳеч шубҳа йўқ-ки, гриффиндорчилар ҳам, хуффльпуффчилар ҳам ғалабангизни нишонлаш учун сизни сабрсизлик билан кутмоқда. Ўйлашимча, уларнинг тугён тортиб хушвақтлик қилиш баҳонасидан маҳрум қилсак, ўта шафқатсизлик бўлади.

Гарри Седрикка қараб қўйди. Диггори бош ирғигач, икковлон биргалиқда чиқиб кетишди. Қатта Зал қимсасиз қолган. Шамлар деярли ёниб битиб, милт-милт этиб туришидан ошқовокларнинг ўткир тишли хандалари қандайдир сирли, мудҳиш тус олибди.

- Шундай қилиб, - деди Седрик билинар-билинемас тиржайиб, - Биз бир-биримизга боз қарши чиқадиган бўлибмиз-да.

- Шунга ўхшайди, - елкасини бир оз кўтарди Гарри.

Мияси худди ҳозиргина тинтув қилингандай ҳаёли бесаранжом бўлиб қолган Гарри яна нима дейиш мумкинлигини билмади.

Иккаласи етиб борган вестибюлда энди Оташли жом йўқ. Ёруғлик фақат деворга маҳкамланган машъалалардан таралмоқда.

- Қани энди ростини айт-чи, - сўраб қолди Седрик, - Ариза беришга қандай эришдинг?

- Бундай иш қилганим йўқ, - жавоб берди Гарри, Седрикнинг кўзига тик қараб, - Ариза берганим йўқ, чин сўзим.

- Ҳа-а... яхши, - елка қисди Седрик, Гаррининг сўзларига ишонмаганини аён билдириб, - Ундай бўлса... учрашгунча.

Марказий эшикка етиб келишгач, Седрик ўннга бурилиб, ён эшик томон йўл олди. Гарри тош зинапоя поғоналари бўйлаб пастлаб кетаётган қадам товушларига қулоқ тутганча, бир оз турди-да, мрамор зинапоя бўйлаб юқорига кўтарилиб кетди.

Қизик, Гаррининг сўзларига Рон билан Гермионадан ташқари, яна бирор киши ишонадимми? Ёки ҳамма Гарри аллақандай хийла ишлатган, деган ҳаёлга борадимми? Сеҳр-жоду борасида тажрибаси уч йилга ортиқ рақибларга қарши курашиш кераклиги, синовлар нафақат хавфли кечиши, балки юзлаб одамларнинг кўз ўнгида ўтишини била туриб, бундай хийла ишлатишдан нима наф? Тўғри, Гарри Уч сеҳргар беллашувида иштирок этишни орзу қилган, албатта. Бироқ бу болаларча орзу-ҳавас, ҳаёлпарастликдан ортиқ нарса эмас эди! Ахир у, бирор маротаба бўлсин, чемпионликка даъвогар бўлиш юзасидан ариза бериш борасида жиддий ўйламаган эди-ку!...

Лекин кимдир унинг ўрнига ўйлаган... Кимдир Гаррининг Беллашувда иштирок этишини

истаган ва саралаб олиними учун қўлдан келганча уринган. Бирок нима учун? Нима мақсадда? Ўзига хос тухфа сифатидами?... Ҳеч ўхшамайди... Гарри ҳаммининг кўз ўнгида аҳмоқона ҳолатга тушиб қолиши учунми? Ундай бўлса, уларнинг режалари рўёбга чиқиши эҳтимолдан холи эмас... Лекин ҳалок қилиш мақсади кўзланиши?! Балки бундай бемаъни фикр Хмурунинг одатий руҳий хуружидан бошқа нарса эмасдир? Нега энди буни ҳазил тариқасида қилинган қилиқ, деб эътироф этиш мумкин эмас? Нахотки чиндан ҳам Гаррининг ўлими кимгадир керак бўлса, а?

Бу саволга Гаррининг жавоби тайёр. Бор биттаси. Лорд Вольдеморт. Гарри эндигина бир ёшга тўлган гўдаклигидан буён Ёвуз Лорд боланинг ўлимини истайди. Бирок қандай қилиб Лорд Вольдеморт Оташли жомга Гаррининг исми ёзилган пергамент бўлаги ташланишига эришиши мумкин? Эътироф этилишича, айти пайтда Вольдеморт олис юртда, танҳо ўзи... заиф, мажолсиз бекиниб юрибди-ку...

Шундай бўлса-да, чандиғи қаттиқ оғриган ўша тунги тушида Лорд Вольдеморт ёлғиз бўлмаган... У Чувалчангдум билан гаплашиб... Гаррини ўлдиришни режалаштирган эди... Гарри Семиз Холанинг рўпарасида турганини идрок этиб, таажжубланди. Қандай этиб келганини ўзи билмайди. Семиз Хола ҳам ёлғиз эмаслигини кўриб, баттар лол бўлди. Холанинг ҳузурига ўзининг жойи Катта Залга туташган хонадаги портрет матосида бўлиб, Гарри чемпионликка даъвогарлар даврасига қўшилган пайтда ўз жойидан қўшни портретга сакраб ўтган, юзини ажин босган анави кампир ташриф буюрибди. Афтидан, еттинчи қаватга боладан олдин этиб келиш учун кампир қаср деворларига осилган бир расмдан кейингисига ўтганча, ҳаллослаб югурган кўринади. Тўлқинланиб кетган иккала хоним пастда турган Гаррига жўшқин нигоҳ-ла қараб турибди.

- Хўш, йигитча, - гап бошлади Семиз Хола, - Виолетта менга бўлиб ўтган ишни айтиб берди. Демак, чемпионликка даъвогар сифатида сараланиб олдик, денг?

- Бемаъни гап, - ночноғ кайфият-ла, жавоб қайтарди Гарри.

- Нега энди бемаъни гап экан, - эътироз билдирди кампир, аччиғи чиққанидан ранги оқариб.

- Йўқ, йўқ, Ви, - тинчлантирди кампирни Семиз Хола, - Бола минорага кириш паролени айтди.

Хонимлар коллежнинг умумий меҳмонхонасига олиб кирадиган туйнукни очганча, юқорига кўтарилди.

Портрет йўл бериши билан ичкаридан Гаррини тислантириб юборгудай даражада гумбурлаган товуш эшитилди. Нима бўлганини ҳали идрок этишга улгурмай, уни кам деганда ўн иккитача қўл маҳкам ушлаб, ичкарига кўтариб кирганини, ерга қўйилгач эса жамики гриффиндорчилар чинқириб, ҳуштак чалиб, қарсак уриб турганини англаб етди.

- Ариза берганингни бизга айтишинг керак эди! - бақирди бир вақтнинг ўзида ҳам эътироз билдираётган, ҳам қойил қолган Фред.

- Соқол ўстирмасликка қандай эришдинг? Маҳоратни қаранг-а! - бақирди Жорж.

- Мен ариза берганим йўқ, - гап бошлади Гарри, - Билмайман қандай қилиб...

Ҳеч ким унинг тушунтиришларига қулоқ солгани йўқ. Гаррининг олдига Ангелина келди.

- Мен сараланиб олинмаганим, Беллашувда иштирок этмаганим учун хафа эмасман, майли, лекин нима қилганда ҳам, гриффиндорчи иштирок этганидан, коллежимиз бир четда қолиб кетмаганидан беҳад хурсандман...

- «Хуффлпупф» билан ўтган сўнгги учрашув учун Диггоридан ўч оласан, Гарри! - чириллади «Гриффиндор» квидиш жамоасининг иккинчи Овчиси Кэтти Бэлл.

- Гарри биз ҳар хил егуликлар олиб келганмиз, юр бу ёққа...

- Мен оч эмасман. Зиёфатда тўйиб олдим...

Бирок унинг оч эмаслиги ҳеч кимни қизиқтиргани йўқ, ариза бермагани ҳақидаги тушунтиришларини ҳеч ким эшитишни истагани йўқ, бирон нарсани нишонлаш кайфиятида эмаслигига ҳеч ким эътибор қаратгани ҳам йўқ... Қаердандир «Гриффиндор» байроғини топиб келган Ли Жордан Гарри уни ридо каби эгнига ўраб олишини талаб қилиб, туриб олди. Буларнинг баридан қочиб қутулишининг иложи бўлмади. Гарри

ётоқхонага олиб чиқадиган зина томон яккакифт бўлиб ўтишга уринган ҳамано қутуриб кетган халойиқ уни шу захоти ўраб олиб, хузур-лаззат ичимлигининг навбатдаги порциясини мажбур ичирганча, ковуриб куритилган картошка ва ёнғоқларни қўлига тутқизиб борди... Аризани жомга қай тарзда жойлай олгани, Ёш чегарасидан ўтишга қандай эришганини билишга ҳамма орзуманд бўлди...

- Мен ариза берганим йўқ, - қайта-қайта такрорлади Гарри, - Бундай ҳолат қай тарзда юз берганини билмайман.

Бу сўзларни айтиши шарт эмас. Бари-бир ҳеч ким ишонгани, эътибор ҳам бергани йўқ.

- Мен чарчадим! - ниҳоят портлаб кетди у, - Йўқ Жорж, чин сўзим, мен бориб ётаман...

У ҳозир Рон билан Гермионани қидириб топмоқчи, улар билан ўтириб тинчланмоқчи бўлди-ю, лекин дўстлари мехмонхонада кўринмади. Уйқуси келганлиги, бориб ётиши кераклигини қаттиқ туриб, талаб қилган Гарри йўлини тўсишга уринган ака-ука Кривиларни деворга қапиштириб қўйишга бир баҳя қолиб, ниҳоят ҳаммадан халос бўлиш ва айланма зинадан тезлик билан кўтарилиб, ётоқхонасига кириб кетишга муваффақ бўлди.

Хайриятки Рон ётоқхонада экан. Негадир у каравотда, устки кийимини ечмай ётибди.

Гарри эшикни ёпгач, Рон кўзини очиб, бошини кўтарди.

- Сен қаерда эдинг? - сўради Гарри.

- О... салом, - жавоб қайтарди Рон.

У кулиб турибди-ю, табассуми қандайдир ғалати, зўраки кўринди. Гарри ҳалигача эгнида «Гриффиндор» байроғи билан турганини идрок этиб, ечишга уринди-ю, тугун ҳеч итоат қилмади. Рон қилт этмай, Гаррининг байроқ билан овора бўлишини томоша қилиб ётди.

- Хўш, - деди у, Гарри ниҳоят байроқдан халос бўлиб, бурчакка улоқтириб юборгач, - Табриклайман.

- Табриклайман, деганинг нимаси?

Гарри Ронга тикилиб қаради. Дўстининг кулгиси қандайдир нотўғри кулги. Аслида бу кулги ҳам эмас, сохта ясалган афтдай кўринмоқда.

- Табриклайман-да, албатта. Ҳар қалай Ёш чегарасини сендан бошқа ҳеч ким алдаб ўта олгани йўқ, - тушунтириш берган бўлди Рон, - Қанчалик фирибгар бўлишмасин, ҳатто Фред билан Жорж ҳам бунинг уддасидан чиқа олишмади. Сен қандай эриша олдинг? Кўринмас плашингни кийиб олдингми?

- Кўринмас плаш Ёш чегарасини кесиб ўтишга ёрдам бера олмайди, - аста гапирди Гарри.

- Ҳа, албатта! - хитоб қилди Рон, - Агар плаш ёрдам бера олганида ҳеч шубҳа йўқ-ки, сен менга айтган бўлар эдинг... унга иккаламиз ҳам сиғар эдик... Сен бошқача усул топгансан... Хўш, айт, қанақа усул экан у?

- Қулоқ сол, - деди Гарри Роннинг кўзига тик қараб, - Мен ариза берганим йўқ. Бу ишни бошқа биров қилган.

Роннинг қошлари кўтарилиб кетди.

- Нега энди?

- Мутлақо хабарим йўқ.

Гарри «Мени ҳалок қилиш мақсадида», демоқчи бўлди-ю, гапи хаддан ортик фожиали чиқишини ўйлаб, тилини тийди.

Роннинг қошлари шу қадар кўтарилиб кетдики, сочларининг орасида кўринмай қолди.

- Қўркма, менга ростини айтишинг мумкин, - кесатди у, - Ҳеч кимга айтишни истамайсанми, жуда яхши. Фақат бир нарсани аклимга сиғдира олмаяпман, ёлғон гапириб нима наф кўрасан? Ахир сени жазога тортишмади-ку! Семиз Холанинг дугонаси, анави Виолетта, ҳаммага жар солиб, Дамблдор сенга Беллашувда иштирок этишга рухсат берганини айтиб бўлди. Минг галлеон мукофот оласан, шундайми? Имтихондан ҳам озод этилдинг...

- Мен Беллашувда иштирок этиш учун ариза берганим йўқ, - жаҳл қилди Гарри.

- Ҳа, ҳа, албатта, - деди Рон, худди Седрик каби Гаррининг сўзларига ишонмаганини аён билдириб, - Сен бугун эрталаб, бировга кўрсатишни истамай аризани жомга кечаси, ҳамма ухлаб ётган маҳалда ташлаган бўлар эдим деган эдинг... Мен, билсанг агар, ахлоқ эмасман.

- Менинг сўзларимни бузиб, нотўғри талкин қиялпсан, - жеркиб берди Гарри.
- Шундайми? - деди юзида на самимий, на ясама кулги кўринган Рон, - Ётадиган вақтинг бўлди, Гарри. Газета саҳифаларида чоп этиладиган фотосуратга тушиш-у, ўхшаш тадбирлар учун эртанги кунга тайёр бўлишинг керак.
Рон пардасини зарда билан ёпиб олди.
Гарри тўқ-кизил бахмалдан тайёрланган гулдор чодир ортидаги, унга ишониши керак бўлган озгина одамлардан бири ётган томон қараб, эшик олдида турганча қолди.

XVIII БОБ. СЕҲРИ ТАЁҚЧАЛАР КЎРИГИ

Эртасига, якшанба куни эрталаб уйғонган Гарри нима учун ташвиш чекаётгани, ўзини бахтсиз ҳис этаётганини дарҳол эслай олмади. Хаёл ўтмай кечаги оқшом хотиралари миясига зарб берди. Ётган ўрнига кескин ўтириб, чодирининг пардасини куч билан очганча, Рон билан гапни очди қилмоқчи, мажбуран ишонтирмоқчи бўлди. Бирок қўшни қаравот бўш. Рон нонушта қилгани ёлғиз ўзи тушишга аҳд қилган кўринади. Гарри юз-қўлини ювгач, кийиниб, айланма зинапоядан пастга тушди. Умумий меҳмонхонага кириши ҳамано, нонуштадан қайтган болалар уни гулдурас қарсақлар билан қарши олди. Айни дамда Катта Залда ўтирган, ҳар бири Гаррини қахрамон деб биладиган гриффиндорчиларнинг ҳузурига тушиш истикболи уни ўйлантириб қўйди. Илож қанча! Аразлаган бўрининг хуржуни бўш қолади. Ё нонушта қилиш учун Катта Залга тушиши керак, ё зўр бериб қўл силтаганча, ўз даврасига чорлаётган ака-ука Кривиларга таслим бўлиши керак. Гарри қатъият-ла чиқиш томон йўл олиб, портретни шартда очди-ю, Гермiona билан юзма-юз келиб қолди.

- Салом, - деди қўлига сочикка ўралган бутербродларни ушлаб олган Гермiona, - Мана... сенга олиб келдим. Сайр қилиб келмаймиз-ми?

- Ажойиб фикр, - деди миннатдор Гарри.

Икковлон аста пастга тушиб, Катта Зал томон қарамай вестибюлдан тез ўтди-да, икки дақиқадан сўнг майсазор бўйлаб, ойнадай силлиқ юзасида дурмштрангчиларнинг сохилга боғлаб қўйилган кемаси ўзининг қоп-қора сояси билан бирга чайқалиб турган қўл сари йўл олди. Гарри бутерброд кавшаб, кеча дастурхондан турган фурсатдан эътиборан бўлиб ўтган гап-у, ходисаларни батафсил сўзлаб берди. Тонг хавоси совуқ бўлгани учун иккаласи бир ерда тўхтамай, у ёқ, бу ёққа санқиб юрди. Гермiona Гаррининг сўзларига эътирозсиз ишонгани учун бўлса керак, боланинг руҳи анча тетиклашди.

Гарри Катта Залга туташган хонада бўлиб ўтган саҳнани тавсифлаб бўлгач, Гермiona фикр билдирди:

- Бу ишни сен қилмаганингни билардим. Ишонч ҳосил қилиш учун эса Дамблдор исминини эълон қилган фурсатда башарангга қарашнинг ўзи кифоя эди! Ҳозир энг муҳими, аризани ким берганини билишдир. Хмури ҳақ, Гарри... Бирорта ҳам мактаб ўқувчиси сенинг номингдан ёзилган аризани бера олмади... бирортасининг қўлидан Оташли жомни ҳийла билан енгиш ёки Дамблдорни чув тушириш келмайди...

- Ронни кўрдинг-ми? - гапни бўлди Гарри.

Гермiona тутилиб қолди.

- М-м-м... ха... нонушта қилиб ўтирган эди.

- Бу ишни ўзим қилганим ҳақидаги фикридан ҳалигача қайтмади-ми?

- М-м-м... йўқ, ундай бўлмаса керак... У даражада эмас-у... - тўнғиллади Гермiona.

- У даражада эмас деганинг нимаси?

- О, Гарри, наҳотки тушунмаётган бўлсанг? - ноилож бақириб юборди Гермiona, - У сенга ҳасад қиялпти!

- Ҳасад қиялпти? - инонмади Гарри, - Нимага ҳасад қилади? Менинг ўрнимда бўлиб, жамики мактабнинг кўз ўнгида аҳмоқона ҳолатга тушиб қолишни хоҳлайди-ми?

Шундайми?

- Қулоқ сол, - бардош-ла тушунтира кетди Гермiona, - Одамларнинг диққат-эътибори

доимо сенда. Буни рад эта олмайсан. Биламан, бунда сенинг айбинг йўқ, - тез кўшиб кўйди Гермiona, газаби қайнаб кетган Гаррининг оғиз жуфтлаганини кўриб, - Бундай бўлишини одамлардан ҳам, Худодан ҳам илтижо қилмаслигингни биламан... бироқ... Роннинг бир олам акалари борлиги, эринмаган киши уни акалари билан қиёслаб боришини яхши биласан. Сен эса унинг энг яқин, энг донгдор, жуда машхур дўстисан. Сени кўрган ҳар қандай киши ёнингда турган Ронга эътибор ҳам қаратмайди. Бундай ҳолатга у кўникиб қолган, албатта ва бу ҳақда ҳеч қачон гапирмайди ҳам. Аммо назаримда, бу сафар... юзага келган мана бу ҳолат Рон учун чидаб бўлмас, хаддан ортик иш бўлган...

- Ажойиб, - алам-ла хитоб қилди Гарри, - Жуда соз. Ҳар қандай фурсатда ўз ўрнимни бўшатиб беришим мумкинлигини унга айтиб кўй. Қаерда пайдо бўлмасин, шу захоти одамлар унинг пешонасига бақрайиб қолишидек самимий тилакларимни Ронга етказ...

- Мен унга ҳеч нарса етказмайман, - гапни кесди Гермiona, - Бўлган ишни ўзинг тушунтирасан. Гапни очди қилиб олишнинг ягона йўли шу.

- Онг-ла улғайишини сўраб, ортидан югуриб юрмоқчи эмасман! - бақирди Гарри, кўшни дарахтда ўтирган бир нечта бойқушни хуркитиб юбориб, - Беллашувда жигим узилиб кетиши мумкинлигидан бирон-бир наф топмаслигимни англаб етгач, балки ўзи ишонар гапларимнинг чинлигига ёки...

- Бундай хазиллашма, - деди хаяжонланиб кетган Гермiona паст овозда, - Буларнинг бари ҳеч қилгани эмас. Гарри, фикримча... Ўзинг ҳам яхши билсанг керак қасрга қайтишимиз билан нима иш қилиш кераклигини, шундайми?

- Биламан, албатта. Роннинг юмшоқроқ жойига яхшилаб тепаман...

- Йўқ, ундай эмас. Сириусга хат йўллашинг, бўлиб ўтган гапларнинг барини ёзиб юборишинг керак. Ёдингда бўлса, «Хогварц»да рўй бераётган ҳодисалар ҳақида ёзиб боришингни илтимос қилган эди... Назаримда, ўхшаш воқеалар содир бўлишини у кутган. Мен киссамга пергамент билан пат-қалам солиб келганман...

- Ақлингни единг-ми, Гермiona, - деди Гарри, ҳеч ким эшитмаётганига ишонч ҳосил қилиш учун теварак-атрофга қараб, - Чандиғим оғригани учунгина хориждан қайтиб келган эди. Агар у Уч сеҳргар беллашувида иштирок этишим номаълум киши томонидан зимдан уюштирилгани ҳақида хабар топадиган бўлса, қасрга ёпирилиб кириши турган гап...

- У билиши керак, - деди Гермiona қатъий оҳангда, - У бари-бир хабар топади...

- Қандай қилиб?

- Гарри, бундай янгиликлар эътиборсиз қолдирилмайди, - деди Гермiona жиддий қиёфа касб этиб, - Уч сеҳргар беллашуви жиддий аҳамиятга эга халқаро тадбирлар сирасига киради. Сен эса сеҳргарлар оламида жуда машхур шахс саналасан. «Башорат-у, каромат газетаси»нинг бугунги сониде сенинг иштирокинг ҳақида мақола чиқмаган бўлса, жуда хайрон бўламан... Сенинг исминг шундоқ ҳам Ўзинг-Биласан-Ким ҳақида ёзилган китоблар-у, рисоаларда зикр этилган... Сириус бор гапни ўзингдан билишни афзал кўрган бўлар эди. Ишончим комилки...

- Бўпти, бўпти, ёзаман, - деди Гарри ортиб қолган бутербродни кўлга улоқтириб. Икковлон ўйчан ҳолатда хўракнинг сувда қалқиб туриши, дақиқа ўтар-ўтмас сув ичидан чиққан улкан пайпаслагич тортиб кетишини кузатгач, қаср томон йўл олди.

- Кимнинг бойқушини олсам экан? - сўради зинапоядан кўтарилаётган Гарри, - Сириус Хедвигни жўнатма, деб тайинлаган эди-ку.

- Рондан сўра, балки...

- Ундан ҳеч нарса сўрамайман, - гапни кесди Гарри равон оҳангда.

- Ундай бўлса мактаб бойқушларидан бирини ол, - таклиф киритди Гермiona, - Уларнинг хизматидан ҳамма баробар фойдаланиши мумкин.

Иккови бойқушхонага кўтарилди. Гермiona Гаррига сиёх шишаси, пергамент ва пат-қалам бергач, узун кўноқлар ёнида юриб, бойқуш зотларини томоша қилишга киришди. Гарри эса деворга суяниб ўтирганча, хат битишга тушди:

Қадрли Сириус!

«Хогварц»да бўлаётган ишлар ҳақида бохабар қилиб боришимни илтимос қилган эдинг. Шундай экан, марҳамат, билиб қўй. Билмадим, балки хабар топгандирсан, бу йил «Хогварц»да Уч сеҳргар беллашуви бўлиб ўтади. Шанба куни кечкурун эса мен чемпионликка тўртинчи даъвогар сифатида саралаб олиндим. Менинг номимдан ёзилган аризани Оташли жомга ким ташлаганини билмайман. Лекин шуни аниқ биладим-ки, бу ишни ўзим қилганим йўқ. «Хогварц»нинг бошқа даъвогари Седрик Диггори. У «Хуффлпупф» коллежида таҳсил кўради.

Шу ерга келганда Гарри ўйланиб қолди. Кеча оқшомдан буён ичини нимадир таталаётгани, ташвишга солаётганини ёзмоқчи бўлди-ю, буларнинг барини қандай баён этишга сўз топа олмади. Шу боис, пат-қаламни сиёҳдонга ботирди-да, хатни тугатди-қўйди:

*Отбургут иккалангизнинг ишларингиз жойида, деган умиддаман.
Гарри.*

- Бўлди, - деди у Гермionaга ва ўрнидан туриб, коржомасига илашган похолни қокиб ташлади.

Шу пайтда Гаррининг елкасига қанотларини хилпиратган Хедвиг қўниб, панжасини узатди.

- Йўқ, дўстим, сени юборишга ҳақим йўқ. Анави қабиладошларингдан бирортасини жўнатишим керак.

Ғазаби қайнаб кетган Хедвиг зўриқиб чинкирганча, шундай кескин учдики, тирноқларини сохибининг елкасига ботириб, жонини оғритди. Бола йирик омбор бойкушининг панжасига хат боғлар экан, Хедвиг тескари ўгирилиб, думини кўрсатиб ўтирди. Почта бойкушини жўнатган Гарри Хедвигни силаб, юпатиш учун қўл узатган ҳамоно, қордай оппоқ қутб бойкуши тумшуғини дарғазаб шақиллатганча учиб, чордоқ тўсинига кўтарилди.

- Даствлаб Рон зарда қилди, энди эса сен феъл кўрсатяпсан. Билиб қўй иккаланг, мен айбдор эмасман, - ўшқириб берди жажли чикқан Гарри.

Агар ҳамма чемпионликка даъвогар сифатида саралаб олинганимга тез орада кўниқиб қолса, ишлар яна ўз изига тушади, ўйлади Гарри. Лекин бола чуқур янглишди. Душанба куни машгулотлар бошланди. Табиийки, энди у мактабдошлардан бекина олмайди. Жамики мактаб, худди гриффиндорчилар сингари Гаррининг Оташли жомни хийла билан енгиб, Беллашувда иштирок этиш аризасини ўзи берганига шубҳа қилмагани, бироқ гриффиндорчилардан фарқли ўларок, бундай ҳолатдан мамнун бўлмагани аён бўлди. Гриффиндорчилар билан доимо дўстона муносабатда бўлиб келган хуффлпупфчилар қутилмаганда совуқ қарайдиган бўлиб қолишди. Буни англаб етиш учун янги ўқув ҳафтасида гербологиядан ўтказилган биринчи дарс етарли бўлди. Аникланишича, Гарри хуффлпупфчилар даъвогарининг қисматига ёзилган шон-шуҳратни ўғирлаган эмиш. Агар «Хуффлпупф»га бирон-бир кўринишдаги шон-шараф камдан-кам насиб қилгани инобатга олинадиган бўлса, бундай ҳолатни ўзлари ҳам яхши биладиган хуффлпупфчиларнинг ҳис-туйғулари баттар оғирлашиб кетди. Седрик ўтган йили «Гриффиндор» квидиш жамоаси билан ўтказилган ўйинда ғалаба қозониб, ўз коллежига шуҳрат келтирган озгина одамлардан бири саналади. Шу кунга қадар Гарри билан яхши мурасада бўлган Жастин Финч-Флетчи билан Эрни Макмиллан, гарчи битта патнисга терилган туваклардаги саваловчи пиёзларни биргаликда кўчириб, эгатларга экишларига тўғри келган бўлса-да, Гарри билан гаплашишни исташмади. Пиёзлардан бири Гаррининг

қўлидан бўшаб чиқиб, кўзига зарб берган фурсатда эса разилона хандон отиб, хузур қилишди. Рон ҳам Гарри билан гаплашмай қўйган. Гермiona иккала ўртоғининг ўртасида зўрма-зўраки суҳбат уюштиришга уриниб ўтирди. Иккаласи ҳам Гермiona билан тўғри оҳангда гаплашса-да, бир-бирининг кўзига тик қарашни истамади. Гаррининг назарида ҳатто «Хуффлпүфф» коллежининг мудираси профессор Сарсабил хоним ҳам гриффиндорчилар билан жуда расмий оҳангда мулоқот қила бошлади.

Одатий вазиятда Гарри Хагрид билан учрашадиган вақтни сабрсизлик билан кутади. Бирок сеҳрли хайвонларни парвариш қилиш фани бўйича ўтадиган навбатдаги дарс чемпионликка даъвогар сифатида сараланиб олинган кундан сўнг нафақат Хагрид, балки слизеринчилар билан ҳам учрашиш кераклигини англатади.

Тўппа-тўғри. Таажжубланадиган иш бўлгани йўқ. Малфой юзига сингиб кетган мурдор табассуми ила Хагриднинг кулбасига, Гарри аниқ эшитадиган масофага яқинлашгач, Краббе билан Гойлга мурожаат қилди:

- Ие, қаранглар, чемпионликка даъвогар-ку. Дастхатини олиш учун ён дафтарчангизни олиб келдингиз-ми? Фикримча, унинг имзосини ҳозир олган маъқул. Негаки у орамизда узок қолиши даргумон... Хой, Поттер, қанча вақт тирик қолмоқчисан? Биринчи мусобақа бошланган фурсатдан эътиборан ўн дақиқа нафас олишингга тикмоқчиман, панд бериб қўймайсан-ми? Эртароқ ўлиб қолмайсан-ми, ишқилиб?

Краббе билан Гойл Малфойга ялтоқланганча иршайди. Кулба ортидан чиққан Хагридни кўрган манфур слизеринчи овозини ўчиришга мажбур бўлди. Хагрид чайқалаётган саватлар тахини қорнига босганча кўтариб келмоқда. Уларнинг ҳар бирига биттадан портловчи дракл камалган. Хагрид нима учун драклар бир-бирини нобуд қилаётганининг сабабини тушунтириб, ўқувчиларни даҳшатга солди. Унинг фикрича, саватга камалган драклар орасидаги қотиллик жониворларнинг ҳаёт тарзи ҳаракатсиз кечаётгани, кун сайин ошиб бораётган ички куч-қувватни сарф этиш имкони деярли йўқлиги туфайли содир этилаётган эмиш. Энди ўқувчилар ўзига биттадан дракл танлаб, бўйинбоғ солганча, сайр қилдириши керак экан. Ушбу ғоянинг ягона ижобий томони Малфойни Гарридан батамом чалғитгани бўлди.

- Сайр қилдириш керак? Манави бадбашараларни-я?! - ҳазар қилиб сўради Малфой, саватлардан бирига қараб, - Хўш, ким билади, бўйинбоғ ушбу қабоҳатнинг қаерига боғланади? Нишигами, сўрғичигами ёки портлаткичигами?

- Танасининг ўртасига, - пинагини бузмай кўрсатди Хагрид, - М-м-м... Эҳтиёт чораси сифатида аждар терисидан тайёрланган ҳимоя қўлқопини тақиб олинглар. Гарри, бу ёққа кел. Мана бу бакувватроғини боғлашга ёрдамлашиб юбор.

Аслида Гаррини четга чорлаб, суҳбатини олмоқчи бўлган Хагрид ҳамма ўз драклини танлаб, ҳар томон тарқаб кетгач, болага юзланди.

- Уч сеҳрлар беллашувида иштирок этар экансан-да, а, Гарри? Мактабнинг чемпионликка даъвогари бўлдим, дегин?

- Даъвогарларидан бири бўлдим, - тузатиб қўйди Гарри.

Девқомат Хагрид қалин қошларини чимириб, иккита қора қўнғиздай келадиган қатта-қатта кўзлари билан болага қаради.

- Бу ишга сени ким тортиганини билмайсан-ми?

Саволни эшитган Гарри, вужудини қамраб олган миннатдорлик туғёнини базўр идора қила олди.

- Демак, аризани ўзим бермаганимга ишонар экансан-да, а?

- Албатта ишонаман, - тасдиқлади Хагрид, - Ахир ўзинг айтдинг-ку, мен берганим йўқ, деб. Дамблдор ҳам ишонади. Ҳамма ишонади.

- Кимнинг қилиғи эканлигини ўзим ҳам жуда билгим келяпти, - алам-ла хўрсинди Гарри.

Иккаласи ўқувчилар тарқаб кетган майсазор томон юзланди. Ҳамма муаммога йўлиққан.

Драклар узунасига уч футга ўсган бўлиб, куч-қувватга тўлиб-тошган. Энди улар илгаригидек яланғоч, рангсиз эмас. Ҳар бирининг тери қопламаси пўлат-кул рангли қалин зирхга айланиб қолган. Нимаси биландир йирик чаён билан хаддан ортиқ узайиб кетган

крабнинг дурагайига ўхшаб кетади. Бирок боши-ю, кўзи қаерда жойлашганини англатувчи аломат ханузгача кўринмайди. Шундай бақувват бўлиб кетган-ки, хатти-ҳаракатини идора қилиш осон кечмаяпти.

- Қара, қувонишаётганини кара! - завқланди бахтиёр Хагрід.

Хагрід ўқувчиларни эмас, дракларни назарда тутиб хурсанд бўлаётганига Гарри шубҳа қилмади. Синфдошларининг афтига қарайдиган бўлса, қувонишаётгани ҳеч билингани йўқ. Баъзан «бум!» этган портлаш товуши янграб, ҳар томон учкун сачраб кетади. Ҳар портлаш зарбидан дракл етаклаётган бола қорни билан ерга қулайди-да, оёққа туриб олиш учун ётган жойида типирчилайди.

- Ох, шўрлик Гарри, - кутилмаганда хўрсинди Хагрід, ташвиш тўла нигоҳ-ла болага қараб, - Энди чемпионликка даъвогарлик дегин... Нималар кўрмадинг ёш бошинг билан, а?

Гарри жавоб қайтармади. Чиндан ҳам, не-не кунлар ўтмади унинг бошидан... Худди шу гапни яқшанба кун эрталаб қўл атрофида сайр қилиб юришганда Гермiona ҳам айтган эди. Унинг сўзларига қараганда, айнан шу боис ҳам Рон Гарри билан гаплашмай қўйган эмиш.

Кейинги бир неча кун Гарри учун «Хогварц»га келганидан буён ниҳоятда мудҳиш даврга айланди. Иккинчи синфда ўқиб юрган кезларида ўқувчиларга уюштирилган ҳамлалар борасида жамики мактаб ундан гумон қилганда ҳам ўхшаш аҳволга тушиб қолган эди, албатта. Бирок ўшанда Рон Гаррига ишониб, тарафини олган. Агар Рон у билан ярашиб олганда, қолганларнинг муносабатига чидаса бўлади. Лекин у ярашишни истамас экан, Гарри ҳам ялинмоқчи эмас. Аммо уни ёлғизлик қийнапти. Бунинг устига адоват ҳар томондан томчилаб турибди.

Хуффлпупфчиларнинг муносабати ёкмаса-да, ушбу мактабдошларни Гарри тўғри тушунади. Ахир улар ўз даъвогарини қўллаб-қувватлашлари керак-ку. Слизеринчилардан, табиийки, ғазабнок таҳқирлардан бошқа нарса кутмайди. Улар доимо Гарридан нафратланиб келишган. Негаки, айнан Гарри туфайли «Гриффиндор» коллежи мана бир неча йилдир-ки қвидиш ўйинларида ҳам, мактаб кубоги учун йил давомида олиб бориладиган курашда ҳам «Слизерин»дан устун келмоқда. У равенкочиларга ишонган, уларнинг қалбларида Седрик билан бирга жой топа олишига катта умид боғлаган эди. Бирок Гарри бу масалада ҳам янглишди. Аксарият равенкочиларнинг онгида Гаррига шухрат етишмай, хийла қўллаб, Оташли жомни ариза қабул қилишга мажбур қилганча, донгдорликни янада орттиришга уринди, деган фикр мустаҳкам ўрнашиб қолган кўринади.

Умуман айтганда, тан олиш керакки, чемпионлик қиёфаси Гаррига нисбатан кўпроқ Седрик Диггорига ярашади. Сўнги вақтларда диққат-эътибор кимга кўпроқ қаратилаётганини айтиш қийин: бадқовок дурмштрангчи Крумга-ми ёки бурни тўғри, сочи қора, кўзи қул ранг ўта барно йигит Седрикка-ми. Бир вақтлар Крумнинг дастхатини олиш учун лаб бўёгини талашиб қолган олтинчи синф қизлари тушлик танаффуси вақтида юк халталарига дастхат қўйиб беришини энди Седриқдан сўраб, ўтинаётганини Гарри кўриб қолди.

Бундан ташқари, Сириусдан ханузгача жавоб келмаяпти, Хедвиг аразлаган, профессор Трелани Гаррининг ўлимини олдингидан зўр ишонч-ла башорат қилмоқда, профессор Флитвик эса Буюм чақирини афсунини яхши урдалай олмаган Гаррига қўшимча вазифа берди. Айтиш жоизки, агар Невилль хисобга олинмаса, ўша кун уйга вазифа ёлғиз Гаррига берилди.

Бутун дарс давомида худди ойскоп, синф тахтасининг латтаси, қоғоз чиқиндисини ташланадиган сават учун ўзига хос миқнотисга айланиб қолган Гермiona, ушбу буюмларни ўз яқинига катта тезликда учиб келишга мажбур қилиб ўтирди.

Флитвикнинг хизмат хонасидан чиқар экан, қизалоқ Гаррига далда берган бўлди:

- Афсун ижросининг ҳеч қийин жойи йўқ, Гарри. Сен ўз фикр-хаёлингни бир жойга

жамлай олмаяпсан холос.

- Нега шундай бўляпти, ҳеч тушуна олмаяпман, - вайсади Гарри, - Лекин... ўйлашимча, бунга жиддий аҳамият беришга ҳожат йўқ. Ахир олдинда мени бахтиёр онлар кутмоқда. У ҳам бўлса, сеҳрли дамламалар тайёрлашнинг кўш соатли дарси. Роса таскин топадиган бўлдим-да!

Уларнинг ёнидан ноз-истигнолик қилаётган кизлар галаси ўраб олган Седрик Диггори ўтиб кетди. Гаррини кўрган кизлар худди бехосдан энг жирканч портловчи драклга дуч келиб қолишгандай киефа ясаб кўйишди.

Сеҳрли дамламалар тайёрлаш фанининг кўш соатли дарси Гарри учун доимо оғир синов бўлиб келган. Бироқ сўнгги вақтларда дарс эмас, ҳақиқий қийноққа айланди.

Чемпионликка даъвогар бўлиб олгани учун Гаррига жазо беришни ўз олдига олий мақсад қилиб олган Снегг ва слизеринчилар билан бир ярим соат давомида деярли яккама-якка қолишдан баттар азобни ўйлаб топиш қийин бўлса керак. Ўтган жума куни улар Гаррини роса бошлашган. Ўшанда Гаррининг ёнида ўтирган Гермиона бир оҳангда: «эйтибор берма, эйтибор берма, эйтибор берма», - деган сўзларини ҳеч кўймаган эди. Бу сафар дарс нисбатан тинчроқ ўтишига умид йўқ.

Тушлиқдан сўнг Гермиона иккаласи Снегг тасарруфидаги ер ости йўлакларига тушиб, эшик яқинида тўпланиб олган слизеринчиларга рўбару бўлишди. Ҳаммасининг кийимида, истисносиз, аллақандай кўкрак нишони қадалган. Бир неча ақлга сиғмас сониялар давомида Гаррига ушбу кўкрак нишонлари Гермиона асос солган САССИК жамиятининг кўкрак нишонларидай бўлиб кўринди. Бироқ дурустрок қараб, қизил харфлар билан ёзилган, нимқоронғи йўлакда ярқираб кўринган сўзларни ўқиди:

«Хогварц»нинг ҳақиқий чемпионликка даъвогари – Седрик Диггори кўллаб-қувватланг!

- Қалай, ёқди-ми, Поттер? - баланд овозда сўради Малфой, яқинроқ келган Гарридан, - Тўхта, бу ҳали ҳаммаси эмас... Давомини ўқи!

Малфой кўкрагидаги нишонни босди. Ёзув йўқолиб, ўрнига яшил харфлар билан битилган бошқа ёзув пайдо бўлди:

Поттер – бадбўй

Ўқириб қулган слизеринчиларнинг ҳар бири ўз кўкрак нишонини босди. Атрофда Поттер – бадбўй ёзуви ярқираб кетди. Гаррининг юзи қизиб, харорат бўйнига тарқалди.

- Оҳ, жудаям кулгили, - деди Гермиона истехзо оҳангида Пэнси Паркинсон ва унинг дугоналарига қараб, - Ажойиб заковат кўрсатибсиз.

Девор ёнида, Дин ва Симус билан бирга Рон ҳам турибди. У слизеринчиларга қўшилиб қулгани йўқ, бироқ Гаррини ҳимоя ҳам қилмади.

- Биттасини берай-ми, Грэнжер? - деди Малфой Гермионага кўкрак нишонини узатиб, - Ма, ол, менда бундай нишонлар жуда кўп. Фақат қўлимга тегиб кетма. Ҳозиргина ювган эдим. Ҳар хил маглваччалар тегиб, яна булғаланишини истамайман.

Кўп кунлардан буён Гаррининг юрагига тўпланиб қолган ғазаб кўринмас тўғонни вайрон қилиб юборгандай бўлди гўё. Нима қилаётганини идрок этишга улгурмай, сеҳрли таёқчасини шартта қўлига олди. Ёнида турганлар ундан нари кочди.

- Гарри! - олдини олгандай бақирди Гермиона.

- Хўш, Поттер, - деди Малфой, таёқчасини хотиржам чиқариб, - Бу ерда ҳимоячинг Хмури йўқ. Қани энди кўрайлик-чи, нималарга қодир экансан...

Бир сония ҳам ўтмай иккаласи бир-бирига ҳамла қилди.

- Фурункулюс! - бақирди Гарри.

- Дантисимус! - ўқирди Малфой.

Иккала таёқчадан отилиб чиққан ёрқин яшин ҳавода тўқнаш келиб, нари сапчиди.

Гаррининг яшини Гойлнинг, Малфой отган яшин эса Гермионанинг юзига урилди. Гойл

Ўқирганча, бир зумда зиндони чиккан бурнини ушлаб олди. Қўрқиб кетган Гермiona эса инграганча, кафтини оғзига босди.

- Гермiona! - кичкирди Рон.

Гарри ўгирилиб, Рон Гермionанинг қўллари билан бекитиб олган юзини очишга уринаётганини кўрди. Дахшатли манзара. Гермionанинг шундоқ ҳам қиска бўлмаган бир жуфт олд тиши дастлаб пастки лаби, сўнг жағига қадар тез ўсиб, сув қундузига ўхшаб қолди. Вужудини ваҳима қамраб олган қизалоқ ниҳоят чинқириб юборди.

- Нима шовқин? - эшитилди тилёглама оҳангли, машъум овоз.

Йўлакда Снегг кўринди.

Слизеринчилар баралла арз қила бошлашди. Ҳеч нарсани укмаган Снегг узун сарик бармоғини Малфойга ўқтаб:

- Сиз тушунтиринг, - деди.

- Поттер менга ҳамла қилди, сэр...

- Биз бир-биримизга бир вақтда ҳамла қилдик! - ўшқирди Гарри.

- ... у Гойлнинг соғлигига зиён етказди, сэр, ана ўзингиз кўринг.

Снегг Гойлнинг захарли кўзикоринлар таъсири ҳақидаги китобда расм сифатида келтирса бўладиган башарасини тадқиқ қилиб чиқди.

- Шифохонага, - хотиржам буюрди Снегг.

- Малфой эса Гермionанинг соғлигига путур етказди! - гапга аралашди Рон, - Мана қаранг!

Рон Гермionани тишини кўрсатишга мажбур қилди. Қизалоқ имкон қадар тишини бекитишга уринса-да, фойдаси йўқ. Тиш ёқага қадар ўсиб етган. Снеггнинг орқасида турган Панси Паркинсон Гермionaга бармоқ ўқтаганча, дугоналари билан бирга унсиз кулиб, икки букилиб қолди.

- Олдинги ҳолатидан кўп фарқ қилаётганини сезмадим, - хулоса чиқарди Снегг Гермionaга совуқ назар ташлаб.

Кўзлари ёшга тўлган Гермiona чириллаб, шартта бурилди-да, йўлак бўйлаб югурганча кўздан ғойиб бўлди.

Гарри билан Рон баралла кичкиргани яхши бўлди. Иккаласининг овози тош йўлак деворларидан акс садо бўлиб қайтиб, нималар деб ҳақорат қилишганини Снегг илғай олмади-ю, мазмунни укиб олди.

- Энди фахмлаб олайлик, - деди Снегг ўта мулойим овоз билан, - «Гриффиндор»дан эллик балл айрилади. Поттер билан Уэсли бир кунли меҳнат жазосига тортилади. Энди тез синфга кириш, акс ҳолда бутун ҳафтага жазо тайинлайман.

Гаррининг қулоқлари жаранглаб кетди. Адолатсизлик унинг ғазабини қайнатиб юбориб, Снеггни минглаб жирканч бўлақларга бўлиб ташлашни истади. Икковлон Снеггнинг ёнидан ўтиб, йўлак охиридаги синф хонасига кирди. Гарри бор кучи билан юк халтасини партага улоқтирди. Рон ҳам ғазабдан дағ-дағ тирамоқда. Маълум вақт иккаласи ярашиб олгандай бўлди гўё. Бироқ Рон тесқари ўгирилиб, Гаррини ёлғиз қолдирганча, Дин билан Симуснинг ёнига ўтирди. Хонанинг нариги томонида ўтирган, Снегг орқа ўтирган фурсатдан фойдаланган Малфой, кийимига қадалган кўкрак нишонини босиб, *Поттер – бадбўй* ёзувини боз кўрсатиб қўйди.

Дарс бошланди. Гарри Снеггдан кўзини узмай, у йўликиши мумкин бўлган энг дахшатли манзараларни кўз олдига келтириб ўтирди... Эҳ, қани энди Қийноққа солиш қарғишини қўллай билса... Снегг ҳозир анави ўргимчак сингари белида ётиб, тўлғаниб, типирчилаган бўлар эди...

- Зидди-захарлар! - мавзуни эълон қилди Снегг, ярқираётган кўзи билан синфга назар солиб, - Ҳамма бугунги кунга қадар зидди-захар тайёрлаш усулларини ўзлаштириб келган бўлиши шарт эди. Бинобарин, дамламани астойдил тайёрлаш талаб этилади. Негаки бугун, дамламани тўғри тайёрлаганини текшириш мақсадида синовдан ўтказиладиган одам танланади...

Снегг билан Гаррининг нигоҳи тўқнаш келди. Бола бугун нима бўлишини дархол ва жуда

яхши англади. Снегг айнан Гаррини захарламоқчи. У қозонини қўлига олганча, синф бўйлаб югуриб бориб, бор куч-у, нафрати ила Снеггнинг ифлос бошига солишини кўз олдига келтириб кўрди...

Шундай ширин хаёлдан эшикнинг қаттиқ тақиллаши чалғитиб юборди.

Хонага Колин Криви кириб келди. У яшнаганча Гаррига қараб, Снеггнинг столига яқин борди.

- Эшитаман? - қисқа қилди Снегг.

- Сэр, Гарри Поттер юқорига чакириляпти. Шуни етказиш менга буюрилди.

Снегг ёвуз кўзларини илгаксимон узун бурни узра Кривига чакчайтирди. Бечора болачанинг ҳозиргина яшнаб турган юзидаги табассум бир зумда барҳам топди.

- Поттер яна бир соат сеҳрли дамламалар билан машғул бўлади, - муздай овози билан маълум қилди Снегг, - Дарс тугаганидан сўнггина юқорига чиқади.

Даҳшатга тушган Колиннинг ранги қизил тус олди.

- Сэр... сэр, мистер Шульман чакиртиряпти уни, - қўрқув ичра маълум қилди болача, - Чемпионликка даъвогарларнинг ҳаммаси чакиртирилган. Менимча уларни фотосуратга олишади

Криви шу фикрини айтмаса, Гарри энг қиммат нарсаларини берган бўлар эди-я. У таваккалига Рон томон юзланди. Рон ҳаракатсиз, шифтга тикилиб ўтирибди.

- Яхши, яхши, - жеркиб берди Снегг, - Поттер, нарсаларингизни қолдириб, бораверинг. Тадбир ўтгач, қайтиб келинг. Сиз тайёрлаган зидди-захарни амалда текшириб кўрмоқчиман.

- Мени маъзур сананг, сэр... У нарсаларини ҳам ўзи билан олиши керак экан, - чийиллаб қўйди Колин, - Чемпионликка даъвогарларнинг ҳаммаси...

- Жуда яхши! - ўшқирди Снегг, - Поттер, нарсаларингизни олинг-да, даф бўлинг бу ердан, тезроқ!

Юк халтасини елкасига ташлаган Гарри, ўрнидан туриб, чиқиш эшиги томон йўл олди.

Слизеринчилар ёнидан ўтар экан, ҳамма жойда Поттер – бадбўй ёзуви ярқираб кўринди.

- Зўр, а, Гарри? - бидирлай кетди Колин, Гарри эшикни ёпиши билан, - Чемпионликка даъвогар бўлганинг зўр иш бўлди, а?

- Нимасини айтасан, жуда зўр, - ғамгин жавоб берди Гарри, - Колин, хабаринг йўқми, нега бизни суратга олишар экан?

- «Башорат-у, каромат газетаси» учун бўлса керак!

- Ажойиб! - деди Гарри янада тушқун оҳангда, - Менга айнан шуҳрат етишмай, донгдорликни янада орттиришим керак эди.

- Омадингни берсин! - тилак билдирди Колин, ўнг томондаги аллақандай эшик ёнига етгач.

Гарри эшик тақиллатиб, ичкарига кирди.

Бу ер кичик хона бўлиб, деярли барча парталар орқага сурилганча, ўртада тор бўшлиқ ҳосил қилинган. Фақат учта парта синф тахтасининг рўпарасига бир қатор терилиб, устига духоба ёзилган. Шу тарзда наридан-бери тайёрланган узун стол ортига бешта курси қўйилиб, улардан бирида эгнига пушти қўйлак кийган, Гарри муқаддам учратмаган афсунгар аёл билан суҳбат қураётган Людо Шульман ўтирибди.

Бурчақда ҳеч ким билан мулоқот қилмаётган бадқовоқ Виктор Крум турибди. Седрик билан Флёр эса аксинча, жонли суҳбат қурган. Флёр бугун бахтиёр, ҳар қалай илгаригига нисбатан мамнунроқ кўринади. У дам-бадам бошини ортга силтаб турибди. Унинг кумуш тусли узун сочлари ёруғлик шуъласида тилла ранг касб этмоқда. Тутун бурқиб турган фотокамера ушлаган қорни қатта киши Флёрга зимдан қараб-қараб қўймоқда.

Гаррини кўриб қолган Шульман ўрнидан сакраб туриб, бола томон ошиқди.

- Ана у! Тўртинчи рақамли чемпионликка даъвогаримиз! Кир, Гарри, киравер... Хавотир бўлма, бу атиги сеҳрли таёқчалар кўриги холос, қолган ҳакамлар ҳам тез орада етиб келади...

- Сеҳрли таёқчалар кўриги? - чўчиб сўради Гарри.

- Чемпионликка даъвогарларнинг сеҳрли таёқчаларини текшириб, бенуксон иш ҳолатида эканлигига ишонч ҳосил қилишимиз керак. Ўзинг биласан, сеҳрли таёқча бўлажак синовларда энг асосий қурол саналади, - тушунтирди Шульман, - Текширув ўтказадиган мутахассис ҳозир юқорида, Дамблдорнинг хонасида. Маросим ўтгач, фотосуратга тушамиз. Танишинглар, Рита Вритер. У Уч сеҳргар беллашуви ҳақида «Башорат-у, каромат газетаси» учун кичик мақола ёзмоқда...

- Эҳтимол у қадар кичик бўлмаслиги ҳам мумкин, - деди эгнига пушти кўйлак кийган афсунгар аёл Гарридан кўзини узмай.

Унинг соч турмаги зичлаб гажакланган мураккаб зулфдан иборат бўлиб, квадрат шаклини эслатадиган бош суягидан кескин ва жуда ғалати тарзда фарқ қилиб турибди.

Кўзойнагининг гардиши қимматбаҳо тошлар билан безатилган. Тимсоҳ терисидан тайёрланган сумкачани маҳкам ушлаб олган йўғон бармоқлари тўқ кизил рангли ялтироқ лакка бўялган, узунлиги камида икки дюйм келадиган тирноқлар билан яқун топган.

- Маросим бошлангунга қадар Гарри иккаламиз суҳбатлашиб олишимизга эътироз билдирмайсиз-ми? - деди боладан кўзини узмаган Рита Вритер Шульманга мурожаат қилиб, - Энг ёш чемпионликка даъвогар! Тушуняпсиз-ми?... Бу мақолага янада ёркин ифода беради...

- Албатта! - рози бўлди Шульман, - Агар... Гаррининг ўзи эътироз билдирмаса.

- М-м-м.. - дея олди Гарри, кўйилган саволга жавобан.

- Жуда соз, - деди Рита Вритер, боланинг мингирлаганини розилик аломати сифатида қабул қилиб.

У шу заҳоти кизил тирноқлари билан Гаррининг ўнг қўлини чангаллаб олди-да, синф хонасидан тортиб чиқиб, йўлақда дуч келган биринчи эшикни очди.

- Хонадаги шовкин суҳбатимизга халал беришини истамаймиз-ку, шундайми? - деди у, - Қани, кўрайлик-чи... жуда яхши... мана шу ер жуда шинам ва қулай экан.

Иккаласи челақ, супурги ва полювгичлар сақланадиган қазноқ рўпарасида туриб олишган. Гарри мухбирга тахайёр қараб қолди.

- Кир, ёкимтойгинам... мана шундай... жуда соз.

Онтарилган челақка аста ўтириб олган Рита Вритер куч ишлатиб, болани картон қутига ўтқизиб кўйди-да, эшикни ёпди. Қазноқ зулматга чўмди.

- Ана энди бир иш қиламиз...

Рита Вритер тимсоҳ терисидан тайёрланган сумкачасини очиб, ичидан бир сиқим майда шам чиқарди-да, кафт ҳаракати ила ёқиб, хонани ёритиш учун ҳавога, ҳар жойга муаллақ осиб кўйди

- Мулоқот пат-қаламидан фойдаланишим масаласига қаршилик билдирмайсан-ми, Гарри? Шундай қилсак, иккаламиз бамайлихотир мулоқот қилиб ўтиришимиз мумкин...

- Нимадан фойдаланасиз? - тушунмади Гарри.

Рита Вритернинг табассуми янада кенгайиб, Гаррининг кўзига ҳозирча учта тилла тиш кўринди. Вритер сумкачасини яна титкилаб, унинг ичидан ям-яшил пат-қалам ва пергамент ўрамини чиқарди-да, миссис Шваберснинг расвогарчиликни ўчириш универсал воситаси жойланган сават устига ёзди. Рита яшил пат-қаламнинг учини оғзига солиб, ҳузур-ла сўргач, пергамент устига тик ўрнатиб кўйди. Пат-қалам аста титраб, учида турганча мувозанат сақлаб қолди.

- Текширув...

Мен, «Башорат-у, каромат газетаси»нинг мухбири Рита Вритер.

Гарри нигоҳини Вритернинг сўзларини шатирлатиб ёзиб ташлаган пат-қаламга тез олиб ўтди.

Макрли пат-қалами ҳаддан ортиқ шишиб кетган кўйлаб донг-шуҳратларни тешиб, дамани чиқариб ташлаган оқ-сарик сочли жозибадор аёл Рита Вритер, 43...

- Жуда соз, - боз такрорлади Рита Вритер пергаментнинг бош қисмини йиртиб, гижимлаганча, сумкачасига солиб.
- Хўш, Гарри, - суҳбат бошлади Рита, - Уч сеҳргар беллашувида иштирок этиш учун ариза беришга сени нима мажбур қилди?
- М-м-м... - яна минғирлади Гарри.
Бироқ боланинг фикрини пат-қалам чалғитди. Гарчи у хали ҳеч нима демаган бўлса-да, пат-қалам пергамент юзаси бўйлаб, сатр битганча, югура кетди:

Фожиаги ўтмишдан ачинарли эсдалик сифатида қолган ваҳимали чандиқ Гарри Поттернинг ёқимли юзини расво қилиб, кўзлари...

- Пат-қаламга эътибор қаратма, Гарри, - деди Рита Вритер.
Гарри истар-истамас пат-қаламга қадалган нигоҳини Вритерга олиб ўтди.
- Савол эсингдами? Беллашувда иштирок этиш учун ариза беришга сени нима мажбур қилди?
- Бу ишни мен қилганим йўқ, - жавоб қайтарди Гарри, - Менинг номимдан ёзилган ариза Оташли жомга қандай қилиб тушиб қолганини билмайман. Уни мен ташлаганим йўқ. Ританинг қорага қалин қилиб бўялган кошлари кўтарилиб кетди.
- Қўйсанг-чи, Гарри, бу ишинг учун жавобгарликка тортишмайди-ку, сени. Ариза берганинг нотўғри иш эканлиги ҳаммага шундоқ ҳам аён. Лекин бу масалада ташвиш тортмасанг бўлаверади. Газетхонларимиз оқимга қарши юрадиган кишиларни жуда ёқтиради.
- Лекин мен ариза бермаганман, - такрорлади Гарри, - Билмайман ким...
- Бўлғуси синовлар арафасида нималарни ҳис этяпсан? - боланинг гапини бўлди Рита Вритер, - Қурашга тайёрмисан? Ёки асабийлашяпсан-ми?
- Бу ҳақда хали ўйлаб кўрганим йўқ... Асабийлашаётган бўлсам керак, - иқроқ бўлди Гарри, ичида нимадир ёқимсиз сиқилганини ҳис этиб.
- Ўтмишда ўтган беллашувларда чемпионликка даъвогарлар халок бўлган ҳолатлар ҳам бўлган, хабаринг борми?
- М-м-м... бу Беллашув анча хавфсиз ўтади, деб ишонтириляпти.
Пергаментнинг у четидан, бу четига шиддат билан ҳаракатланаётган пат-қалам муз устида учаётган конькига ўхшайди.
- Аммо сен илгари ҳам ажал билан юзма-юз келгансан-ку, шундай эмасми? - давом этди Рита Вритер боланинг кўзларига синчковлик-ла қараб, - Нима деб ўйлайсан, бундай ҳолат табиатингда маълум бир из қолдирганми?
- М-м-м, - боз минғирлади Гарри.
- Бошингдан муқаддам ўтган рухий ларза бугунги кунга келиб нимага қодир эканлигингни ҳаммага кўрсатиб қўйиш, ўхшаш ҳиссиётларинг туғён уриши, ўз исмингга муносиб бўлишга интилишингга сабаб бўладими? Уч сеҳргар беллашувида иштирок этиш истагинг туғилишига...
- Бундай истак менда бўлмаган, - деди Гарри асабийлашиб.
- Ота-онангни эслайсан-ми? - боладан баландроқ гапирди Рита Вритер.
- Йўқ, - кўрслик қилди Гарри.
- Нима деб ўйлайсан, Уч сеҳргар беллашувининг иштирокчиси сифатида саралаб олинганингдан ота-онанг хабар топишганида қандай ҳис этган бўлар эди ўзларини? Фахрланган, ташвишга тушган ёки жаҳли чиққан бўлармиди?
Ана энди Гаррининг ростокамига ғазаби қайнади. Ахир қаердан билсин у, ота-онаси тирик бўлганда ўзларини қандай ҳис этган бўлишини? Бола мухбир аёлнинг чакчайиб турганини ҳис этиб, кўзларига қарамаслик учун ковоғини солганча, пат-қалам битаётган сатрларга эътибор қаратди.

Гап ота-онаси ҳақида очилар экан, уларни эслай олмайдиган боланинг ҳайратомуз яшил кўзи жик ёшга тўлди.

- Ҳеч қанақанги ёшга тўлгани йўк, менинг кўзларим! - эътироз билдирди дарғазаб Гарри. Рита оғиз жуфтлашга улгурмай, қазноқнинг эшиги ланг очилди. Ёрқин нурдан кўзи камашиб кетган Гарри остонада тахайюр нигоҳ-ла қараб турган Дамблдорни кўрди.

- Дамблдор! - хитоб қилди Рита Вритер, завқланиб кетгандай бўлиш учун жамики ноз-карашмасини ишга солиб.

Айни пайтда, Гарри, мулоқот пат-қалами ҳам, расвогарчиликни ўчириш воситалари жойланган сават устига ёзилган пергамент ўрами ҳам дафъатан гум бўлгани, Рита Вритернинг узун тирноқли йўғон бармоқлари эса сумкачани шик этиб ёпиб қўйганини сезиб қолди.

- Саломатлигингиз яхшими? - сўради Вритер, эркакнинг кафтига ўхшаш қўлини Дамблдорга узатар экан, - Халқаро сеҳргарлар конфедерациясига оид ёзда чоп этилган мақоламини ўқигансиз, деган умиддаман, Дамблдор.

- Ҳар бир жумласидан захар чаккалаб турадиган бундай мақолалар камдан-кам чиқади, - фикр билдирди Дамблдор кўзлари ярқираб, - Айниқса, камтарин каминангизни «Куч-қувватдан қолиб, йўсин қоплаганига кўп йиллар бўлган чол» сифатида тавсифлаганингиз менга алоҳида хузур бағишлади.

Ританинг безбет башарасида хижолат аломатидан асар ҳам кўринмади.

- Баъзи қарашларингиз ўз умрини ўтаб бўлган фикр-мулоҳазалар сирасига киришини таъкидлаб ўтдим холос, Дамблдор. Сеҳргар элатимизнинг айрим тор фикрли вакиллари эса...

- Дағал ва такаббур оханг замирида қандай мантиқ борлигидан хабар топсам, ўзимни бениҳоя бахтиёр билган бўлар эдим, - деди Дамблдор аёлга илтифот-ла таъзим бажо айлар экан, - Аммо ҳозир мавриди эмас. Ушбу масала муҳокамасини кечга қолдиришга тўғри келади, деб қўрқаман. Хаёл ўтмай сеҳрли таёкчалар кўриги бошланади. Чемпионликка даъвогарлардан бири полювгичлар сакланадиган қазноққа бекитилиб қўйилар экан, бундай удумнинг бошланиши амри маҳол.

Рита Вритердан кутулганидан мамнун бўлган Гарри синф хонасига ошиқди. Қолган даъвогарлар эшик ёнидан жой олишган. Гарри лип этиб Седрикнинг ёнидаги курсига жойлашди. Тўрт нафар ҳакам: профессор Каркаров, Максим хоним, мистер Сгорбс ва Людо Шульман духоба ёзилган стол ортида ўтиришибди. Гарри Рита Вритернинг бурчакка биқиниб олиб, ўзининг мулоқот пат-қаламини сўрганча, тиззасига ёзилган пергамент устига тик ўрнатганини кўрди.

- Сизларни мистер Олливандер билан таништириб ўтишга ижозат бергайсиз, - деди ҳакамлар столи ортидаги жойини эгаллаётган Дамблдор чемпионликка даъвогарларга мурожаат қилиб, - У сеҳрли таёкчаларингизни текшириш учун атайин ташриф буюрган. Уч сеҳргар беллашувини бошлашдан олдин иштирокчиларнинг таёкчалари текширилиб, бенуқсон иш ҳолатида эканлигига ишонч ҳосил қилишимиз шарт.

Гарри хонага кўз югуртириб чиқиб, дераза ёнида кўзлари бир жуфт тўлин ойга ўхшаб кетадиган қария турганини кўрди. Бола дарҳол Хагрид билан бирга Диагон хиёбонидаги «Олливандерлар: қиблалмилоддан аввалги 382 йилдан буён сеҳрли таёкчалар тайёрлаб келган хонадон!» дўконининг соҳиби, сеҳрли таёкчалар тайёрлаш устаси бўлмиш кекса сеҳргардан уч йил муқаддам ўзи учун сеҳрли таёкча харид қилганини эслади.

- Мадемуазель Делақёр, - деди хона ўртасига чиққан мистер Олливандер Флёрга мурожаат қилиб, - Сизнинг таёкчангиздан бошласак, агар қарши бўлмасангиз, албатта.

Флёр Делақёр мистер Олливандернинг ёнига бориб, сеҳрли таёкчасини узатди.

- Ҳм-м-м... - тўнғиллади мистер Олливандер.

Қария таёкчани узун бармоқларининг орасидан спираль шакли йўналишида юргизган эди ҳам-ки, таёкчанинг учидан пушти ва тилла тусли учкунлар отилиб чиқди. Шундан сўнг, кўзларига яқин келтириб, уни диққат билан ўрганиб чиқди.

- Хўш, - деди у паст овозда, - Тўққиз ярим дюйм... каттик... атиргул дарахти... ва таркибида... о, Муқаддас фалак...

- Вейла бошидан олинган соч, - эълон қилди Флёр, - Бувиларимдан бирининг сочи. Демак, Флёр, чиндан ҳам қисман вейла эканда, ўйлади Гарри, Ронга айтиб қўйишни унутмаслик керак... ва шу захоти у билан гаплашмай қўйгани эсига тушди.

- Албатта, - бош ирғиди мистер Олливандер, - Албатта. Ўзим эса вейла сочини ҳеч қачон қўлламайман. Фикримча, таркибига бундай соч киритилган сеҳрли таёқча ўжар бўлади. Лекин ким неки истаса, шуни топади. Модомики сизга тўғри келар экан...

Кекса сеҳргар бармоқларини таёқча сиртида юргизиб, тимдаланган ёки бўртган жойлари йўқлигига ишонч ҳосил қилгач:

- Орхидеус! - деб қўйди.

Таёқча учидан бир даста гул отилиб чиқди. Мистер Олливандер гул дастасини чапдастлик-ла, тутиб олиб Флёрга узатди.

- Жуда яхши, жуда соз. Таёқча аёло даражада ишляпти. Мистер Диггори, навбат сизга. Флёр сирғалиб, ёнидан ўтаётган Седрикка илжайиб қўйганча, жойига бориб ўтирди.

- Аҳа, буниси энди менинг асарим, шундай эмасми? - деди оҳангига кўпроқ завқ қўшилган мистер Олливандер, - Тўппа-тўғри. Уни жуда яхши эслайман. Таркибига яккашоҳ нарвал нарининг камдан-кам учрайдиган намунасига тегишли дум туки киритилган... яғринидан кам деганда ўн етти кафт наридаги ёли... шумтол... хуш келадиган таранглик. Ҳолати жуда яхши. Мунтазам сайқал бериб турибсан-ми?

- Кечагина сайқал бердим, - яшнаб кетди Седрик.

Гарри ўзининг таёқчасига эътибор қаратди. Таёқча ушланавериб кир бўлиб кетган. У коржомасининг этагини қўлига олиб, таёқчани артмоқчи бўлди-ю, Флёрнинг рағбатлантирувчи нигоҳига кўзи тушгач, фикридан қайтди.

Мистер Олливандер хонанинг узунасига тутун ҳалқалар чиқаргач, қаноатланганини маълум қилди.

- Мистер Крум, марҳамат қилсинлар.

Виктор Крум ўрнидан турди-да, букчайиб, оёғи билан эшкак эшгандай қариянинг ёнига келди. Таёқчасини мистер Олливандернинг қўлига санчиб юборгудай узатгач, гердайганча, қўлини коржомасининг чўнтагига солиб турди.

- Ҳм-м-м... - чўзиб тўнғиллади мистер Олливандер, - Янглишмасам, Грегорович махсулоти, шундайми? Мохир уста, гарчи унинг услуби, мен қўллайдиган... лекин шундай бўлса-да...

Чол таёқчани юқорироқ кўтариб, миллиметрма-миллиметр ўрганиб чиқди.

- Демак... граб ва аждар қалбининг тори эканда, а? - сўради у Крумдан (*Граб – қайинлар оиласига мансуб дарахт ёки бута*).

Крум тасдиқлаб, бош ирғиб қўйди.

- Одатдагидан қалин, - давом этди қария, - Жуда каттик... ўн бутун тўртдан бир дюйм... Авис!

Граб таёқча замбарак каби товуш чиқариб, учидан учиб чиққан бир гала митти куш чуғур-чуғур қилганча деразадан ташқарига, хира осмонга кўтарилди.

- Жуда соз, - хулоса қилди мистер Олливандер, Крумга таёқчасини қайтариб берар экан, - Энди... мистер Поттер.

Гарри ўрнидан туриб, Крумнинг ёнидан ўтганча, қариянинг қаршисига келиб тўхтади.

- А-а-а-ах, албатта, - ярқираб кетди чолнинг хира кўзлари, - Ха, ха, ха. Жуда яхши эслайман ўша кунни.

Гарри ҳам жуда яхши эслайди ўша кунни. Шу қадар аниқ эслайди-ки, худди кеча бўлиб ўтгандай.

Қарийб тўрт йил олдин, ўн бир ёшга тўлган куни Хагрід сеҳрли таёқча харид қилиш учун уни мистер Олливандернинг дўконига етаклаб борган эди. Мистер Олливандер Гаррининг танасини бошдан-оёқ хар қанақасига ўлчаб чиққач, синаб кўриши учун сон-саноксиз сеҳрли таёқчаларни узатиб турди. Нихоят болага айнан мана шу, таркибига қанқус

думидан олинган пат киритилган, найзабаргдан тайёрланган, узунлиги ўн бир дюйм, жуда ёқимли, муомала қилиш қийин кечмайдиган сеҳрли таёқча тўғри келди. Ўшанда мистер Олливандер таёқча жойланган қутини, жигар ранг қоғозга аста ўрар экан: «Қизик... қизик ..» - дейишини кўймади. Гарри мистер Олливандердан буни нимаси қизик эканлигини сўраган. Шунда қария: «Дўконда сотилган ҳар бир сеҳрли таёқчани жуда яхши эслайман, мистер Поттер. Эшитдингиз-ми, ҳар бирини! Ҳозир шундай бир ҳолат юз бердики, таёқчангиз таркибига киритилган қакнус қуши бор-йўқ икки дона пат берган эди. Ушбу патларнинг бири ҳозиргина таъкидлаб ўтганимдай сизнинг сеҳрли таёқчангиз, иккинчиси эса пешонангизга чандиқ қолдирган бошқа бир сеҳрли таёқча таркибига киритилган. Энди тушундингиз-ми? Бу ҳақиқатан ҳам қизик эмасми? Ҳа, ҳа. Ўн уч ярим дюйм. Ўйлаб кўринг! Дарҳақиқат, бундай ҳолат юзага келиши жуда қизик-ку. Ёдингизда бўлсин, таёқча ўз соҳибини ўзи танлайди... Ўйлайман-ки, биз сиздан буюк ишлар қутишимиз керак, мистер Поттер. Ахир, Исми-Ёдга-Олинмаслиги-Керак-Киши жуда буюк ва таассуфки, ниҳоятда даҳшатли ишлар қилган» деб жавоб берган эди. Гарри бу ҳақда ҳеч қачон, ҳеч кимга айтиб бермаган. У ўзининг таёқчасини жуда ёқтиради. Таёқчаси Лорд Вольдемортнинг таёқчаси билан қариндош эканлигини, ўзи Петунья хола билан қариндошлигини рад эта олмайдиган ҳолатдай қабул қилади. Аммо ҳозир мистер Олливандер, ушбу маълумотни ҳаммага ошкор этмаслигини жуда истар эди. Қария, Худо кўрсатмасин, оғзидан гуллаб қўядиган бўлса борми, Рита Вритернинг мулоқот пат-қалами шу заҳоти завққа тўлиб-тошиб, портлаб кетишига шубҳа йўқ. Мистер Олливандер Гаррининг таёқчасини ўрганиб чиқиш учун анча вақт сарфлади. Ниҳоят у таёқча учидан вино фавворасини сачратганча, бекусур ишлаётганини эълон қилиб, Гаррига қайтариб берди.

- Ҳаммага ташаккур, - деди Дамблдор, ҳакамлар даврасидан туриб, - Сизлар дарсга қайтишингиз мумкин. Умуман айтганда, тушлик қилгани тушсангиз оқилона иш тутган бўласиз. Негаки, тез орада қўнғирок зарби янграйди.

Ниҳоят ишлар қўнғилли якун топганидан мамнун бўлган Гарри хонани тарк этишга тараддудланди. Шу пайт қўлига фотокамера ушлаб олган киши маъноли йўталиб қўйди.

- Суратга тушамиз, Дамблдор, суратга! - қувонч-ла кичкирди Шульман, - Ҳакамлар-у, чемпионликка даъвогарлар, ҳаммамиз биргалашиб тушамиз! Нима дединг, Рита?

- М-м-м... Ҳа, дастлаб шундай қилган маъқул, - рози бўлди ханузгача Гарридан кўзини узмаган Рита, - Шундан сўнг, чемпионликка даъвогарлар якка тартибда суратга олиниши керак.

Суратга тушиш жараёни ҳам анча вақтнинг бошини еди. Максим хоним қаёққа турмасин, қўланкаси ҳаммани камраб олаверди. Бундан ташқари, тик турган Максим хоним кадрга сиғиши учун кичкина хонада фотосуратчи ортга чекинадиган жой йўқ. Ниҳоят у курсига ўтирадиган, қолганлар эса атрофига тўпланадиган бўлди. Каркаров бармоқлари билан соқолини эшгани-эшган, Крум, жаҳонга машҳур бўла туриб, бундай ишларга аллақачон кўникиб қолиши керак эди, лекин у бошқалар ортига ўтиб олишга уринишини кўймади. Фотосуратчи ўртага Флёрни қўйиш, Рита Вритер эса югуриб келиб марказга Гаррини суриш билан машғул бўлди. Умумий сурат олингач, Вритер ҳар бир даъвогар алоҳида суратга тушишини талаб қилиб, туриб олди. Хонани тарк этишга ижозат олингунга қадар бир олам вақт ўтди.

Гарри тушлик қилгани Катта Залга тушди. Гермiona йўқ. Афтидан у ҳалигача тишини даволатаётган кўринади. Бола ёлғиз ўзи тушлик қилиб, Буюм чакириш афсунига доир қўшимча иш ҳақида истар-истамас ўйлаганча, «Гриффиндор» минораси томон йўл олди. Ётоқхонага киргач, Ронга дуч келди.

- Сени бойқуш кутиб ўтирибди, - дағал оҳангда маълум қилди Рон, Гаррининг каравотига имо қилиб.

Мактабнинг йирик омбор бойқуши ёстиқ устига астойдил жойлашиб олибди.

- О! Жуда соз, - бош ирғиди Гарри.

- Эртага кечқурун эса Снегнинг ертўлаларида иккаламиз жазо ўташимиз керак, - қўшиб

қўйди Рон ва Гаррига қиё ҳам бокмай хонадан чиқиб кетди.

Гарри бир муддат Ронни қувиб етиш ҳақида ўйлаб қолди. Лекин нима мақсадда: гапни очди қилиш учунми ёки бўйнига яхшилаб солиш учунми ўзи билмайди. Униси ҳам, буниси ҳам кизик туюлди-ю, Сириусдан келган хатни ўқиш истаги устун келди. Гарри бойкуш ёнига келиб, унинг панжасига боғланган мактубни ечиб олди.

Гарри,

Айтиб беришим керак бўлган гапларнинг барчасини хатда баён эта олмайман. Ҳаддан ортиқ таваккалчилик қилган бўламан. Негаки, ушбу хат бировнинг қўлига тушиб қолиши эҳтимолдан холи эмас. Биз юзма-юз учрашиб суҳбатлашишимиз даркор. 22 ноябрь куни кечаси соат бирда «Гриффиндор» минорасининг камини ёнига ёлғиз ўзинг кела оласанми? Ўзингни хафа қилдириб қўймаслигингни ҳаммадан кўра мен яхши биламан. Бундан ташқари, Дамблдор билан Хмури ёнингда экан, сенга ҳеч ким зиён етказа олмайди. Шунга қарамай, қандайдир номаълум шахс Беллашувда иштирок этишинг учун Дамблдорнинг ҳузурида амалга оширган хатти-ҳаракатлари жуда хавфли эканлигини била туриб, сенга зиён етказмоқчи бўлаётгани аниқ.

Сендан илтимос, Гарри, жуда эҳтиёт бўл. Кўзингга ғайриоддий кўринган ҳар қандай нарса ҳақида зудлик билан мени бохабар қилиб бор. 22 ноябрь борасида имкон қадар тезроқ хабар етказ.

Сириус.

ХІХ БОБ.

ТИКАНАК ДУМЛИ ВЕНГР АЖДАРИ

Кейинги икки ҳафта давомида Гаррига фақат Сириус билан юзма-юз учрашиш умидигина, ҳали бу қадар рўшноликсиз яқинлашиб келмаган келажакнинг ягона ёруғ доғидай кўриниб, куч-қувват бағишлади. Мактабнинг чемпионликка даъвогари сифатида сараланиб олингани туфайли кечган руҳий ҳаяжон аста-секин барҳам топиб, ўрнини бўлғуси синовлар олдидаги кўрқув эгаллай бошлади. Биринчи мусобақа санаси оғишмай яқинлашиб, Гаррининг назарида, ушбу тадбир ҳаёт йўлида дафъатан пайдо бўлган махлуқдай таҳдид солмоқда. Муқаддам Гаррини ҳеч нарса, ҳеч қачон, бирорта қвидиш ўйини, ҳатто «Слизерин» жамоаси билан ўтган, қвидиш кубоги кимга насиб қилиши ҳал бўлган учрашув ҳам бу қадар асабийлашишга мажбур қилмаган. Олдинда нималар кутаётгани ҳақидаги ўйлар мажбуран бўлса ҳам миясига келмаяпти. Нафақат ўтган қиска ҳаёти, балки хотимасининг маънисини ҳам айни мана шу синовга мужассам бўлиб қолгандай кўринади гўё...

Умуман айтганда, Сириус бирон бир кўринишда ёрдам қўлини узатиши, далда бера олиши даргумон. Товуқ тухумига хоҳ у ёнидан қара, хоҳ бу ёнидан шакли бирдай кўрингани каби, Гарри истайди-ми, йўқми, ундан юзлаб одамларнинг кўз ўнгида, вазиятнинг ўта мураккаб шароитида сеҳр-жоду маҳоратини кўрсата билиши талаб этилади. Шундай бўлса-да, ушбу ҳолатда чин дўст билан дийдор кўришиш болага таскин берадиган юпанчдай туюлди. Гарри Сириусга умумий меҳмонхонанинг камини ёнида тайинланган вақтда бўлиши ҳақида хабар бериб, Гермiona иккаласи тунги вақтда коллежнинг кечётар ўқувчиларидан қандай халос бўлиш кераклигини соатлаб муҳокама қилди. Сўнгги чора сифатида гўнг бомбаларини қўллашга аҳд қилинди-ю, ҳар қалай иш бомба портлатишга қадар бориб етмаслиги иккаласининг сўнгги умиди бўлиб қолди. Акс ҳолда Филч уларнинг етти қават терисини шилиб олиши муқаррар. Бу вақтга келиб Гаррининг ҳаёти тоқат қилиб бўлмайдиган даражага етди. «Башорат-у, каромат газетаси»да Рита Вритернинг Уч сеҳргар беллашуви ҳақидаги мақоласи чоп этилди. Бироқ ушбу мақолани бўлғуси мусобақалар ҳақидаги маълумот эмас, балки Гарри Поттернинг мазмуний бўёқлари ўта мос туширилган таржимаи холи деса, тўғрироқ бўлади. Биринчи саҳифанинг асосий қисми Гаррининг фотосуратига ажратилган. Газетанинг иккинчи, олтинчи ва етти саҳифаларидан жо олган мақола фақат Гаррига

бағишланган бўлиб, имловий хато билан ёзилган «Бэльстэк» ва «Дурмштранг» вакилларининг исмлари энг сўнгги жумлада зикр этиб ўтилган. Седрикнинг исми эса бировнинг эсига ҳам келгани йўқ.

Газетанинг ўша сони чиққанига ўн кун бўлди. Лекин Гарри машъум мақолани эслаши ҳамано хар сафар ич-ичини ёндирадиган, кўнглини беҳузур қиладиган уят ҳисси вужудини камраб олади. Лаънати Ританинг сўзларига қараганда Гарри шунақанги гаплар айтган эмишки, бундай уйдирмалар ҳаётда, айниқса, полювгичлар сақланадиган қазноқда боланинг ҳаёлига келмаган.

Ўйлашимча, куч-қудратимни ота-онамдан оламан. Ҳозир улар мени кўришганда ниҳоятда фахрланган бўлишар эди... Ҳа, иккаласини ёдга олар эканман, ханузгача кечалари билан йиғлаб чиқаман. Бунга иқрор бўлишдан эса ҳеч хижолат тортмайман... Ишончим комилки, Беллашув давомида менга ҳеч нима қилмайди. Чунки ота-онам ҳақидаги хотиралар мени асраб-авайлайди...

Бироқ Гаррининг қазноқда «М-м-м...»лаб минғирлаганини Рита Вритер нафақат узундан-узоқ, жирканч жумла сифатида баён этибди, балки бошқа болалардан ҳам Гарри ҳақида интервью олибди.

«Хогварц»га келган Гарри ниҳоят ўз муҳаббатини топишга муваффақ бўлган кўрилади. Энг яқин дўсти Колин Кривининг сўзларига қараганда, Гарри мактаб ҳудудида ўзи сингари энг ибратли ўқувчи, ниҳоятда кўхлик, маглар оиласида туғилган афсунгар қиз Гермiona Грэнжерсиз деярли юрмас эмиш.

Мақола чиққанидан буён бола кўп бемаъни гаплар-у, масхараларни эшитиб, ҳаммасига бардош беришига тўғри келди. Кўпчилик, асосан слизеринчилар, албатта, Гаррини кўриб-Вритернинг мақоласидан цитата келтирадиган, унда билдирилган фикрларга манфур шарҳлар бериб борадиган одат чиқарди.

- Дастрўмол берайлик-ми, Поттер? Дарсда йиғлаб юборгудай бўлсанг, асқатади деймиз-да!

- Ҳой, Поттер, қачондан буён сен мактабнинг энг ибратли ўқувчиси бўлиб қолдинг? Ёки гап Лонгботтом иккаланг ўқийдиган бошқа мактаб тўғрисида боряпти-ми?

- Ҳой, Гарри!

Бундай гаплар Гаррининг жонига шу қадар тегиб кетдики, овоз эшитилган томон охиригача ўгирилишга улгурмай, ҳатто ўзи учун қутилмаган тарзда бақириб юборди

- Ҳа, ҳа, тўппа-тўғри. Раҳматли оймни эслаб йиғлаганим-йиғлаган. Ҳозир ҳам бирон-бир хонага қираман-да, тўйиб-тўйиб йиғлаб ола... ман...

- Йўқ... мен... шунчаки... Пат-қаламинг тушиб кетди, шуни айтмоқчи эдим холос.

Ер ёрилмади-ю, Гарри кириб кетмади. Унинг қаршисида «Равенкло» коллежининг ўқувчи кизи Чу Чэнг турибди.

- А! Сен-ми... Ҳа... Мени маъзур кўрасан, - минғирлади Гарри, Чу узатаётган пат-қаламни олиб.

- М-м-м... Сешанба куни сенга омад ёр бўлишини тилаб қоламан, - деди Чу, - Синовдан муносиб ўта олишинга ишонаман.

Ўзини аҳмоқона ҳис этган Гарри турган жойида қолди.

Таъкидлаб ўтмоқ жоизки, Гермiona ҳам турли пичинглардан бенасиб қолмади. Аммо у Гарри каби беайб одамларга ўшқириб бериш холатига етгани йўқ. Чиндан ҳам Гарри Гермionанинг таҳаммул қилиши, ўзини муносиб тута олиши, хатти-харақатлари ва мулоҳазаларини идора эта билишини кўриб, ҳаваси келди.

- Ниҳоятда кўхлик? Анави-я? - чириллади Панси Паркинсон, мақола чиққанидан сўнг илк бор Гермionани кўриб, - Оласичқонга нисбатан-ми?

- Ўтибор қаратма уларга, Гарри? - деди ўз кадр-қимматини сақлай биладиган Гермiona,

слизеринчи қизлар ёнидан викор-ла, худди уларнинг гапини эшитмаган сингари ўтиб, - Эътибор қаратмасанг, нажас еган итдай қолишади.

Аммо Гарри, минг уринмасин, «эътибор қаратмай» юра олмади. Рон, жазо ўташлари керак бўлган вақт ҳақида маълум қилганидан буён бошқа бирон оғиз сўз айтмади. Гарри ертўлани Рон билан бирга каламуш миясидан икки соат давомида тозалар экан, ярашиб олишни орзу қилди. Аммо бахтга қарши бу айнан Рита Вритернинг мақоласи чиққан ва бу билан Роннинг онгидаги Гарри ҳақида шакланган фикрлар ўз тасдиғини топган кун бўлди.

Иккаласидан жаҳли чиққан Гермиона бирини қўйиб, иккинчининг олдига, бир-бири билан гаплашишга мажбур қилишга уриниб юрди. Бироқ Гарри Оташли жомга ариза ташламаганини Рон тан олиб, ёлғончиликда айблагани учун узр сўрасагина, у билан гаплашишини талаб қилиб, қатъий туриб олди.

- Аразлашишни мен бошлаганим йўқ, - саркашлик қилди Гарри, - Бу унинг муаммоси.

- Сен усиз зерикяпсан! - бақириб берди тоқати тоқ бўлган Гермиона кунлардан бир кун, - Биламан-ки, у ҳам сенсиз зерикяпти!

- Зерикяпман? - эътироз билдирди Гарри, - Ҳеч ҳам зерикканим йўқ!...

Бироқ Гермиона ҳақ. Гаррининг Гермиона билан муносабати қанчалик яхши бўлмасин, қизалоқ Роннинг ўрнини боса олмайди. Агар ёш кишининг дўсти Гермиона каби инсон бўладиган бўлса, ҳеч муболағасиз айтиш мумкинки, ҳаёт қувончлари нисбатан чекланиб, умрнинг аксарият қисми кутубхонада ўтиб кетади. Гарри Буюм чақириш афсунининг ижросини халигача ўзлаштириб олгани йўқ. Бунга, Гаррининг фикрича, аллақандай рухий ғов тўскинлик қилмоқда. Гермиона эса ишни дастлаб назариядан бошлаш кераклиги, уни пухта ўзлаштириш даркорлигини такрор ва такрор таъкидлаб келмоқда. Шунинг учун иккаласи тушлик танаффуси мобайнида китоб-у, рисоаларга термилиб ўтиришади.

Виктор Крум ҳам асосий вақтини кутубхонада ўтказади. Қизик, унга нима керак экан бу ерда, ўйлади Гарри. У шунчаки ўзи учун шуғулланияпти-ми ёки биринчи мусобақа манфаатларида, синов давомида асқатиб қоладиган маълумотлар кидириш билан машғулми? Крумнинг кутубхонага ташрифи ҳалал бераётгани ҳақида Гермиона тез-тез арз қилиб туради. Йўқ, Крум унга бирор маротаба бўлсин, мурожаат қилиб ҳалал бергани йўқ. Крумнинг кетидан соядек эргашиб юрадиган, китоб тоқчаларининг ортига бекиниб олиб, хиринг-хиринг қиладиган бир гала қиз шовқини ҳалал беради.

- Жўяли мулоҳаза юритадиган бўлсак, Крум ҳатто барно ҳам эмас, - нолиб минғирлади Гермиона, Крумнинг ён томонидан қараб, - Қизлар унинг кетидан донгдор бўлгани учунгина югуриб юришади! Агар у анави... нима деб аталар эди... Қассобнинг фикрини... бажара олмаганда, унинг кутубхонада ўтирганини сезмай, ёнидан ўтиб кетишган бўлар эди.

- Каззобскийнинг фириби, - эътирозли оҳангда тузатиб қўйди Гарри.

Гарри квидиш термини бузиб талаффуз этилгани учунгина ранжимай, «Қассобнинг фикри»ни эшитган Роннинг башараси ҳозир қандай қиёфа касб этишини тасаввур этиб, ичи ачишди.

Шуниси таажжубланарлики, муайян ходиса юз беришидан чўчиган киши, вақт ўтишини секинлатиш имконига эга бўлиш учун ихтиёрида бор бисотини беришга тайёр бўлса, бунинг мутлақо акси рўй беради, худди биров атайин қилгандай, вақт ниҳоятда тез чопа бошлайди. Биринчи мусобақага ўтадиган санага қадар қолган кунлар, гўё кимдир соат ҳаракатининг тезлигини икки чандон ошириб юборгандай, ўтди-кетди. Гарри қаёққа бормасин, «Башорат-у, каромат газетаси»нинг мақоласига таҳқирли шарҳлар эшитиш билан бирга, идора қилиниши қийин кечадиган ваҳимали кайфият ҳам ҳамроҳ бўлди. Шанба куни, биринчи мусобақалардан олдин, учинчи ва ундан юқори синф ўқувчиларига Хогсмед қишлоғига ташриф буюришга ижозат берилди. Гермионанинг фикрича, қасрдан ташқарига чиқиб, сайр қилиб келиш Гаррига фойдали эмиш. Бу борада Гаррини

ишонтириш учун кўп вақт кетмади.

- Рон-чи? - сўради Гарри, - Балки сен у билан боришни истарсан?

- О... ўйлайман-ки, у билан «Уч супурги» қахвахонасида учрашишимиз мумкин, - жавоб берди рангига қизил югурган Гермиона.

- Йўқ, - гапни қиска қилди Гарри.

- Гарри, ахир бу ғирт аҳмоқликнинг ўзгинаси-ку...

- Мен бораман, лекин Рон билан учрашмайман. Кўринмас плашимни кийиб оламан.

- Билганингни қил, - жаҳл қилди Гермиона, - Фақат айтиб қўяй, ўша плашингни кийганингда сен билан гаплашишни ўлгудай ёмон кўраман. Сенга қараб гапиряпман-ми, тескари қараб олганманми, билмайман.

Шундай қилиб Гарри ётоқхонада кўринмас плашини кийиб олди-да, Гермиона билан бирга Хогсмёдга қараб йўл олди.

Плаш кийиб олган Гарри ўзини анча эркин ҳис этди. Қишлоқ бўсағасига етганда уларни бошқа ўқувчилар қувиб ўтди. Ҳаммасининг кийимига «Хогварц»нинг ҳақиқий чемпионликка даъвогари – Седрик Диггорини қўлаб-қувватланг! кўкрак нишони қадалган. Бироқ улардан ҳеч қайси бири ҳақоратомуз сўз айтмай, манхус мақоладан цитата келтирмай ўтмоқда.

Ўзининг шакарпазлик корхонасига эга «Роҳат-лукум» қандолат дўконидан қўлида крем билан бойитилган шоколад ушлаб чиқар экан Гермиона боз эътироз билдирди:

- Менга ҳамма таҳайюр бақрайиб кетяпти. Худди менинг томим сал оғиб қолган-у, тентакка ўхшаб ўзим билан ўзим гаплашиб кетяпман.

- Сен лабингни кўп ишлатма, - маслаҳат берган бўлди Гарри.

- Қўйсанг-чи, Гарри! Ечиб ташла мана шу аҳмоқона плашингни. Сенга бу ерда ҳеч ким тегажўғлик қилмайди.

- Шундай деб ўйлайсан-ми? Атрофга бир кара-чи.

«Уч супурги» қахвахонасидан ўзининг фотосуратчи касбдоши билан бирга Рита Вритер чиқиб келди. Иккаласи паст овозда гаплашганча, Гермионанинг ўнг томонидан ўтар экан, қизалокқа киё ҳам боқишмади. Гаррига эса Ританинг тимсоҳ терисидан тайёрланган сумкачаси тегиб кетмаслиги учун, «Роҳат-лукум» дўконининг деворига қапишиб олишга тўғри келди.

- У кетмади-ми, демак мусобақа томошасига келади, - деди Гарри, шериги билан бирга нари кетган Ританинг ортидан қараб.

Ушбу сўзларни айтиши ҳамона ич-ичини ёндириб юборган қўрқув хисси боланинг вужудини камраб олди. У бошқа ҳеч нима демади. Мусобақада нималар рўй бериши мумкинлигини Гермиона иккиси муҳокама қилишмади. Гаррининг назарида, Гермиона, муҳокама у ёқда турсин, бу ҳақда ўйлашдан ҳам қўрқяпти.

- Вритернинг қораси ўчди, - деди Гермиона Гарри орқали Дароз кўчага қараб, - Балки қахвахонага кириб, ҳузур-лаззат ичармиз, совқотдим. Рон билан гаплашининг шарт эмас!

- дарғазаб қўшиб қўйди у, Гаррининг сукут сақлаб туришини тўғри талқин қилиб.

«Уч супурги» қахвахонаси асосан «Хогварц» ўқувчилари билан тўлган. Бироқ бу ерда сеҳргарлар элатининг турли-туман вакиллари ҳам ўтиришибди. Гарри уларни бошқа жойларда камдан-кам учратади. Хогсмёд Буюк Британиянинг бирорта ҳам мағл яшамайдиган ягона кишлоғи бўлиб, никобланиш бобида сеҳргар эркаклар-у, афсунгар аёллар каби устаси фаранг бўлмаган жин, алвасти кабилар учун ўзига хос сокин бандаргоҳ саналади.

Кўринмас плаш кийиб, халойиқ ичра юриш ниҳоятда мушкул иш. Бирор кишини туртиб юбориб, ортиқча саволлар туғилиши ҳозир Гаррига ҳеч керак эмас. Гермиона ҳузур-лаззат ичимлигига бориб келгунга қадар, Гарри бурчакда турган бўш столни эгаллади. Стол томон борар экан Фред, Жорж ва Ли Жордан билан ўтирган Ронни кўрди. Бориб бошига бир туширмоқчи бўлди-ю, ўзини тийди.

Дакика ўтмай етиб келган Гермиона ҳеч кимга билдирмай ҳузур-лаззат ичимлигини плаш остига узатди.

- Ана энди яккамоховга ўхшаб ўтираман, - яна эътироз билдирди у, - Яхши ҳам-ки қиладиган ишим бор.

Гермиона САССИҚ жамиятига аъзо бўлганлар рўйхатини юритиб борадиган ён дафтарчасини чиқарди. Қисқагина рўйхат бошида Гарри ўзи ва Роннинг исмини кўрди. Рон билан бирга сохибқароматлик уйдирмаларини ўйлаб топиш қобилиятини ишга солиб ўтирган пайтда Гермиона келиб ўзи таъсис этган ушбу жамиятнинг котиблик ва ғазначилик лавозимларини иккаласига таклиф қилган кундан буён минг йил ўтгандай бўлди ғўё.

- САССИҚ жамиятига қишлоқ аҳолисидан бирортаси аъзо бўлишига уриниб кўришим керак, - чуқур маъноли фикр билдирган бўлди Гермиона, қахвахона мижозларини кўздан кечириб.

- Ҳа, албатта, улар дархол югуриб келиб, ёзилишади, - истехзоли жавоб берди Гарри, хузур-лаззат ичимлигидан хўплаб, - Гермиона, қачон бас қиласан САССИҚ гапларингни, а?

- Уй элъфларига муносиб иш ҳақи тайинланиб, талаб даражасидаги меҳнат шароитлари хавола этилганидан сўнг! - вишиллади Гермиона, - Ўйлашимча, янада қатъий хатти-ҳаракатлар вақти етди. Қизик, мактаб ошхонасига қандай кирилар экан, а?

- Тасаввур ҳам қила олмайман. Фред билан Жорждан сўраб кўр. Улар аниқ билишади. Гермиона чуқур ўйга толди, Гарри эса хузур-лаззат ичиб, қахвахонадаги халойиққа назар солиб чиқди. Ҳамма қувноқ ва беташвиш... Кўшни стол атрофида ўтирган Эрни Макмиллан билан Ханна Аббот шокобака дастаси ичидан чиққан машҳур сеҳргарлар суратини ўзаро алмашиб ўтиришибди. Иккаласининг ридосига «Хогварц»нинг ҳақиқий чемпионликка даъвогарлари – Седрик Диггорини кўллаб-қувватланг! кўкрак нишони қадалган. Чикиш эшиги яқинида равенклучи дўстлари даврасида Чу ўтирибди. Унинг кийимида кўкрак нишонини кўрмаган Гарри бир оз қувонди.

Нега энди Гарри мана шу ерда беғам, фикр-хаёлларини уйга берилган вазифалар ижросидан ташқари, бошқа ҳеч қандай ташвиш эгаллаб олмаган, вақтни хушчақчақ ўтказиб, алланима ҳақида вайсаб ўтирган болалардан бири эмас, а? Агар Оташли жом уни чемпионликка даъвогар сифатида саралаб олмаганда ҳозир ўзини қандай ҳис этган бўлишини тасаввур қилиб кўрди. Авваламбор у, мана бу плашсиз, очиқ-ойдин, Рон билан бирга ўтирган бўлар эди. Сешанба кунини чемпионликка даъвогарларни қандай дахшат ва машаққатлар кутаётганини учовлон шодмон кайфият-ла муҳокама қилиб, марокли томошани кутган, уддалаш талаб қилинган топширикни чемпионликка даъвогарлар уддалай олиш-олмаслигини ўз кўзи билан кўришга ошиққан, намойишгоҳнинг хавфсиз жойида ўтириб, Седрикка далда берган бўлар эди. Эҳ, нимасини айтасиз...

Ҳозир бошқа даъвогарлар ўзини қандай ҳис этаётгани Гаррига қизик туюлди. Седрик сўнгги вақтларда фақат мухлис ва мухлисалар даврасида юрибди. Унинг қиёфаси бир оз чўчиган кўринса-да, кайфияти қувноқ. Димоғдор ва беташвиш Флёр Делакёр баъзан қаср йўлакларида кўриниш бериб туради. Крум эса кутубхонадан чикмайди.

Сириусни эсга олган Гарри кўкрак қафасини сиқиб олган тугун сал бўшаганини ҳис этди. Атиги ўн икки соатдан сўнг иккаласи юзма-юз кўришиб, суҳбатлашади. Чунки камин ёнидаги учрашув айна шу кечага тайинланган. Кутилмаган, сўнгги вақтда одат тусига кирган бирор қор-хол юз бермаса, албатта...

- Қара, Хагрид ҳам шу ерда экан! - хитоб қилди Гермиона.

Халойиқ узра бароқ бошнинг орқа томони кўринди. Хайрият Хагрид сочларини отнинг думига ўхшатганча боғлаб, ўзига ярашмаган тарзда орқага осилтириб юрмайдиган бўлибди. Нега шунча вақтдан буён Хагридни пайкамаганидан хайрон бўлган Гарри ўрнидан туриб сабабини англади. Профессор Хмури билан суҳбатлашиб ўтирган давангир анча энгашиб олган экан. Хагриднинг олдида одатдагидай челақ-кружка турибди. Хмури эса ўз сувдонидан алланима ичиб ўтирибди. Ушбу муассаса сохибаси, чехраси чиройли, қадди-қомати келишган Росмерта хонимга Хмурининг хулқи ёқмаган, қахвахона маҳсулоти бўлмиш глинтасални Хмури ҳақоратомуз писанд қилмади деб эътироф этган

кўринадди. У бўшаган кружкаларни йиғиб юрар экан, Хмурига дам-бадам савол назари билан қараб ўтмоқда. Аммо гап нимада эканлигини Гарри яхши билади. Ёвузлик кучидан химоя фанининг ўтган сўнгги дарсида профессор Хмури ўзи тайёрлаган ичимликлар-у, таомларни афзал кўришини таъкидлаб ўтган эди. Чунки қаровсиз қолган егуликни захарлаш ёвуз сеҳргар учун чўт эмас экан.

Гарри иккаласини кузатиб ўтирар экан, Хагрид билан профессор Хмури ўрнидан туриб, қахвахонани тарк этишга тараддудланганини кўрди. Бола дўстига қўл силтаб қўйди-ю, Хагрид уни кўрмаётгани эсига тушди. Бироқ Хмури Гарри ўтирган бурчак томон қараганча, бир оз ушланиб қолди. Қўли давангирнинг елкасига етмаслиги боис, белига туртиб, алланима деди. Шундан сўнг, иккаласи бутун қахвахонани кесиб ўтганча, тўппа-тўғри Гарри билан Гермиона ўтирган стол томон йўл олди.

- Ишлар жойидами, Гермиона? - баланд сўради Хагрид.

- Салом, - деди Гермиона жавобан.

Хмури каловланганча столни айланиб ўтиб, энгашди. Профессор САССИҚ жамиятига оид ёзувлар билан танишиб чиқмоқчи шекилли, ўйлади Гарри.

- Чиройли плаш экан, Поттер.

Гарри профессорга тахайюр бақрайиб қолди. Хмурини бу қадар яқин масофадан энди кўраётган Гарри чиндан ҳам иршайиб турган профессорнинг бурнида бир бўлак етишмаслигига ишонч ҳосил қилди.

- Нима, сизнинг кўзингиз?... Яъни айтмоқчи эдим-ки, сиз?...

- Ҳа, устига кўринмас плаш ташлаб олганларни ҳам кўра оламан, - хотиржам тасдиқлади Хмури, - Баъзан бу жуда асқатади, ишонавер.

Хагрид ҳам Гарри томон қарар экан, юзи яшнаб кетди. Хагрид-ку, Гаррини кўрмаётгани аниқ, лекин унга бола шу ерда ўтирганини Хмури айтганга ўхшайди. Хагрид ҳам ён дафтарчани ўқиган бўлиб эгилди-да, фақат Гарри эшитадиган паст овозда пичирлади:

- Гарри, бугун ярим тунда плашингни кийиб кулбамга кел, гап бор.

Шундан сўнг, Хагрид қаддини ростлаб, Гермиона билан хайрлашди.

- Кўришганимдан хурсандман, Гермиона.

Давангир кўз қисиб қўйиб, нари кетди. Хмури ҳам унинг ортидан эргашди.

- Нега энди ярим тунда унинг кулбасига боришим керак экан? - ғудуллади Гарри боши қотиб.

- Сенга шундай деди-ми? - Гарридан баттар хайрон бўлди Гермиона, - Нимани бошламоқчи экан? Билмадим, боришинг керакми-йўқми, Гарри, хайронман...

У асабий ҳолатда атрофга қараб қўйди-да, огоҳлантирган бўлиб, пичирлади.

- Сириус билан учрашувга улгурмай қолишинг мумкин.

Чиндан ҳам тунги ўн иккида ўтадиган сафарни Сириус билан соат бирга тайинланган учрашув билан боғлаш қийин кечиши мумкин. Гермиона Хагриднинг хузурига Хедвигни йўллаб, бойкуш рози бўлса, албатта, бора олмаслигини маълум қилиш таклифини киритди. Аммо Гарри дастлаб Хагриднинг ниятидан хабар топиш керак, деган фикр билдирди. Ахир Хагрид Гарридан бундай кеч вақтда кулбага ташриф буюришни муқаддам сўрамаган.

Эрта ётиб ухлаш истагини билдирган Гарри кечаси соат ўн бир яримда кўринмас плашини кийиб, астагина умумий меҳмонхонага тушди. Меҳмонхонада хали одам кўп. Ака-ука Кривилар қаердандир бир даста «Хогварц»нинг ҳақиқий чемпионликка даъвогарлари – Седрик Диггорини қўллаб-қувватланг! кўкрак нишонини топиб келиб, қайтадан сеҳрлаш ва «Седрик Диггорини» сўзларини «Гарри Поттерни» сўзларига алмаштириб қўйишга уриниш билан овора. Бироқ ҳозирча уларнинг ишлари нишондаги ёзув энди алмашмай қолиб, Поттер – бадбўй сўзлари қотиб қолиши билан яқун топган. Гарри уларни четлаб, чиқиш туйнуғи олдида, соатга қараб турди. Олдиндан келишиб олинган режага мувофиқ Гермиона Семиз Холанинг портретини ташқаридан очди. Гарри унинг ёнидан ўтиб,

«Рахмат!» деб пичирлаб кўйганча, зим-зиё қаср бўйлаб нари кетди. Мактаб ховлиси ҳам жуда қоронғи. Гарри қиялик бўйлаб кулба чироқлари томон йўл олди. Бэльстэкчиларнинг араваси ҳам ичкаридан ёритилган. Максим хонимнинг француз тилида алланима деётгани аниқ эшитилиб турибди.

Гарри кулба эшигини тақиллатиб, Хагрининг пичирлаб берган саволини эшитди.

- Сен-ми, Гарри?

- Мен, - деди ичкарига кириб, плашини ечган Гарри, - Тинчликми, нимага чақирдинг?

- Бир нарсани кўрсатиб кўймоқчиман сенга.

Давангир нимадандир қаттиқ ҳаяжонланган. Ёқасига ҳаддан ортиқ қатталашиб кетган артишокка ўхшаш гул қадаб олибди. Бошига ғилдирак мойини сурмай кўйибди-ю, лекин сочларининг орасидан тароқнинг синган тишлари чиқиб турганига қараганда, тараниб олишга урингани билиниб турибди (*Артишок - ўтсимон полиз ўсимлиги*).

- Яна нимани кўрсатмоқчисан, Хагринд? - сўради Гарри, толиққан оҳангда, - Драклларинг тухум туғди-ми ёки майхонада ичиб ўтириб, навбатдаги уч каллали итвачча харид қилдинг-ми?

- Ортимдан юр. Фақат нима қилганда ҳам плашингни ечма. Овоз ҳам чиқарма, тушундинг-ми? - тайинлади Хагринд, - Сўйлоқтишни олмаймиз, унга ёқмайди...

- Қулоқ сол Хагринд, мен узоқ қола олмайман... Соат бирга қолмай қасрга қайтишим керак...

Бироқ Хагринд қулоқ солмади. У кулбанинг эшигини очиб, қоронғиликка кириб кетди. Гарри унинг изидан ошиқиб, бэльстэкчилар араваси томон йўл олишганидан ҳайрон бўлди.

- Хагринд, нима?...
- Ш-ш-ш!

Хагринд кесишиб турган сеҳрли таёқчалар расми тасвирланган эшикни уч маротаба тақиллатди.

Эшикни йирик елкаларига шойи рўмол ташлаб олган Максим хоним очди. Хагриндни кўрган аёлнинг юзи табассумдан яшнаб кетди.

- Ах, Хағғид... Вақт бўлди-ми?

- Бонь-суар, - жавоб қайтарди бахтиёрлигининг чеки кўринмаган Хагринд.

У хонимга тилла зинадан пастга тушишга ёрдам бериш учун йирик кўлни узатди. Максим хоним арава эшигини ёпиб кўйгач, Хагринд одоб-назоқат-ла қўл узатди. Иккаласи бэльстэкчиларнинг қанотли отлари учун наридан-бери тайёрланган қўтон панжараси бўйлаб номаълум томон йўл олди. Бир жуфт давангирга етишиб юриш учун бола югуриб юришга мажбур бўлди. Наҳотки Хагринд Максим хонимни кўрсатқиси келган? Гарри хонимни кўп кўрган, яна кўриши мумкин, қолаверса, кўришни хохламаганида ҳам бундай қатта аёлни кўрмасликнинг иложи йўқ.

Бироқ сал ўтиб, Максим хонимнинг Хагриндга ишва билан берган саволига қараганда, аёл ҳам Гарри каби қизиқ томошага таклиф қилингани маълум бўлди.

- Қаяққа ўғиғлаб кетяпсиз мени, Хағғид?

- Сизга ёқадиган жойга, - хириллади Хагринд, - Чин сўзим, томоша қилишга арзийди. Фақат ўтинаман... Сизга кўрсатганимни ҳеч кимга айтманг, хўпми? Аслида сизга бундай маълумотдан хабар топиш мумкин эмас.

- Ҳеч кимга чуғқ этмайман, - ваъда берди Максим хоним, узун киприкларини пирпиратиб. Улар анча юришди. Иккаласининг кетидан югурганча эргашиб келаётган Гарри асабийлашиб, соатига қараб-қараб борди. Афтидан Хагринд қандайдир тутуриқсиз, бирон-бир бемаъниликни ўйлаб топган-у. Лекин унинг шарофати билан Гарри учрашувга кечикиши мумкин. Агар яна икки дақиқадан сўнг керакли жойга етиб боришмас экан, у шартта бурилади-да, қасрга қайтади. Хагринд эса Максим хоним билан биргаликда оидин кечада сайр қилса, қилаверсин.

Учаласи Ман этилган ўрмон четидан бориб, шу қадар узоқлашиб кетишди-ки, энди қаср ҳам, қўл ҳам кўринмай қолди. Бир пайт тепалиқдан қандайдир қичқириқлар ва сал ўтиб...

кулокни кар қилиб юборгудай наъра эшитилди.

Хагрид Максим хонимни ёш дарахтлардан айлангириб ўтиб, ниҳоят тўхтади. Гарри уларга тез етиб олди. Дастлаб у аллақандай бир гала эркак гулхан атрофида югуриб юргангани кўрди. Лекин дурустроқ разм солиб қарагач, ияги осилиб қолди.

Аждарлар.

Тўртта ниҳоятда йирик, баджаҳл, балоғатга етган аждар дахшатли пишкирганча, калин тахта билан тўсилган қўтон ичида орқа оёқларига ўтириб олган. Тўрталаси бўйинини элик фут юқорига чўзганча, сўйлоқ тишга тўла оғзини катта очиб, қоп-қора осмонга қарата олов гирватини пуркамоқда. Ўткир шохлари узун, қул ранг-мовий тусли аждар наъра тортганча, атрофда ивирсиб юрган сеҳргарлар томонидан устига ташланган занжирлардан халос бўлишга уринмоқда. Яна бири яшил, силлиқ-тангачали бўлиб, жон-жаҳд билан биланглаб, тўлғанмоқда. Паға-паға қўзиқоринсимон олов пуркаётган учинчи аждар кип-қизил бўлиб, тумшугининг атрофида ўсиб чиққан тилла тусли ўткир игналар башарасини бурма қилиб юборган. Гаррига яқинроқ турган йирик, қоп-қора тўртинчи махлук эса хаммасидан катта бўлиб, нимаси биландир яшерга ўхшаб кетади (*Яшер – асосан Африка ва Жанубий Осиёда яшайдиган калтакесакка ўхшаган йирик сутэмизувчи ҳайвон*).

Камида ўттиз нафар сеҳргар ҳар бир аждар атрофига етти-сақкиз кишидан бўлиниб, махлукларнинг бўйни ва оёқларига боғланган энли чарм камарлардан тортилган занжирлар воситасида бўйсундиришга уринмоқда. Манзарадан ханг-манг бўлиб, бошини юқорига кўтарган Гаррининг нигоҳи хирилдоқ увлаётган қора аждар нигоҳи билан учрашди. Қорачиғи мушук кўзининг қорачиғига ўхшайдиган ушбу кўз кўркувданми, ғазабданми, айтиш қийин-у, косасидан чиқиб кетар ҳолатга келиб қолган.

- Яқин келма, Хагрид! - қичқирди қўтон панжараси ёнида турган сеҳргарлардан бири, бор кучи билан занжир тортиб, - Улар йигирма фут нарига олов пуркайди! Манави тиканак думли эса қирқ футга етказганини ўз кўзим билан кўрдим!

- Нақадар чиройли жониворлар, шундай эмасми? - мулойим овоз-ла ғуриллаб қўйди Хагрид.

- Чиройли бўлгани билан хавфсиз бўлиб қолишмайди! - қичқирди бошқа сеҳргар, - Уриб йикитиш қарғиши, учгача санайман, тезроқ!

Барча аждар ҳуркитувчилар қўлларига сеҳрли таёқчаларини олишди.

- СТУПЕФАЙ! - баралла ўқирди улар.

Уриб йикитувчи яшинлар олов ракеталари каби қоронғиликка учиб, аждарларнинг силлиқ-тангачали терисига урилди-да, юлдузлар фавворасига айланганча, парчаланиб кетди.

Яқинроқ турган махлук оғзини катта очиб таҳдид солганча, орқа оёғи билан бир қадам одимлади-ю, қутилмаганда бўғиқ ўқириб, бурун катагидан чиқаётган олов, гарчи тутун бурқиши тўхтамаган бўлса-да, ўчиб қолди. Аждар аста-секин ерга онтарилди. Вазни бир неча тонна келадиган тана ерга чунонам урилди-ки, ҳатто Гаррининг орқасида турган йирик дарахтлар зир титраб кетди.

Аждар ҳуркитувчилар сеҳрли таёқчаларини тушириб, ҳаракатсиз ётган, ҳар бири кичик тоғдай келадиган махлуклар ёнига боришди. Улар занжирларни эпчиллик билан таранг тортиб, сеҳрли таёқчалар воситасида ерга чуқур киритилган темир қозикларга ишончли қадаб қўйишди.

- Яқинроқ бориб кўришни истайсиз-ми? - завқ-ла таклиф қилди Хагрид Максим хонимга. Иккаласи панжарага яқинроқ борди. Гарри уларнинг ортидан эргашди. Боя яқин келмасликни талаб қилган, ҳозир суҳбатлашиш учун Хагридга юзланган сеҳргар Роннинг акаси Чарли Уэсли экан.

- Ишлар қалай, Хагрид? - ҳансираб сўради Чарли, - Энди улар жим бўлиб қолишади. Бу ерга етказиб келтириш учун Уйку дамламасини ичирдик. Сукунат ва қоронғиликда уйғонишса, тинч туришади, деган хаёлга борган эдик. Чучварани хомроқ санаган эканмиз. Бу ер уларга ёкмади... мутлақо ёкмади...

- Қанақанги аждар зотлари, булар, Чарли? - сўради Хагрид, иззат-икромга тўлиб-тошган кўзини яқинроқ ётган қора аждардан узмай.

Махлукнинг кўзи очик қолган. Ажин босган қовоғи остида сарик тусли чизик кўриняпти. - Мана буниси тиканак думли венгр аждари, - тушунтира кетди Чарли, - Анави яшили оддий уэльва аждари, кул ранг-мовий туслиси тўмтоқ тумшукли швед аждари, қизили эса оловли шар пурковчи хитой аждари.

Чарли панжара бўйлаб юриб, ҳаракатсиз ётган аждарларни томоша қилгани кетган Максим хонимга қараб қўйди.

- Уни етаклаб келишингдан беҳабар эдим, Хагрид, - қовоқ солди Чарли, - Чемпионликка даъвогарлар нимага дуч келишини мутлақо билмаслиги керак. Ахир у ўз ўқувчиларига айтиши муқаррар-ку.

- Мен шунчаки... аждарлар аёлга ёқади деган ҳаёлга бордим, - елка қисиб қўйди Хагрид, аждардан кўзини узмай.

- Дарҳақиқат, нақадар ажойиб романтик учрашув, - бош чайқаб қўйди Чарли.

- Тўртта-я... - хитоб қилди Хагрид, - Демак, ҳар бир даъвогарга биттадан эканда, шундайми? Нима қилишлари керак улар? Жанг қилишлари керакми?

- Жанг қилиб, енгилни-ку, ҳеч қайси бири эплай олмаслиги турган гап. Ёнидан ўтиб бирор иш қилишлари керак бўлади шекилли. Биз аждарга яқин жойда турамыз. Бирор қор-хол бўладиган бўлса, Ўчириш афсунини қўллаемиз. Нима сабабдан эканлигини билмадим-у, негадир, айнан эндигина тухум қўйган урғочиларга буюртма берилган... Лекин шуни аниқ айтишим мумкинки, тиканак думлисига рўбару бўладиган чемпионликка даъвогарга ҳеч ҳавас қилмайман. Ўлгудай дарғазаб. Зеро, унинг оғиз томони ҳам, дум томони ҳам бир хилда хавфли. Бу ёққа юр, ўзинг кўрасан.

Аждар думининг ҳар бир неча дюймидан узун бронза тусли зирх тиканаклар ўсиб чиққан. Шу пайт тиканак думли аждар ёнига Чарлининг беш нафар ҳамкасби келди. Улар аёлга терилган кул ранг-гранит тусли йирик тухумларни кўтариб келиб, аждар ёнига қўйишди. Хагрид инграб юборди.

- Тухумлар санокли, Хагрид, - қатъий оҳангда огоҳлантириб қўйди Чарли, - Гаррининг ишлари қалай?

- Жойида, - жавоб берди ҳаёли паришон Хагрид, тухумларга бақрайиб.

- Мана бу оташқалб дўстларимиздан бири билан ўтган учрашувидан сўнг ҳам ишлари жойидалигича қолади деган умиддаман, - деди Чарли маъюс оҳангда, - Болани қанақанги синов кутаётганини ойимга айтишга тилим айланмади. У шундоқ ҳам Гарри туфайли ақлдан озиш даражасига етиб қолган.

Чарли ойисининг ташвишга тўлиб-тошган овозига таклид қилиб, айтган сўзларини такрорлаб берди:

- «Қандай журъат этишди! Ахир у ҳали ёш бола-ку! Нега Беллашувда иштирок этишга ижозат беришади! Ёш бўйича чекланишлар жорий этилди, энди уларга ҳеч қандай хавф таҳдид қилмайди, деб хотиржам юрган эканман!». Шундан сўнг, «Башорат-у, қаромат газетаси»да анави мақола чоп этилди. Уни ўқиб, ойим роса хўнгради... «Бечора бола! У ҳалигача ота-онасини қўмсаб йиғлар экан-а, билганимда!...», деб йиғлагани-йиғлаган. Кўрганларидан қаноатланган Гарри, тўртта аждар ва Максим хонимнинг жазб қиладиган кучи таъсирида қолган Хагрид зерикиб қолмаслигига қомил ишонч билдириб, турган жойида бурилди-да, қаср томон йўл олди.

Бўлғуси синов ҳақида хабар топганидан хурсандми, йўқми, Гарри ҳали тушуниб етгани йўқ. Шуниси ҳам яхши. Ҳар қалай дастлабки ҳаяжон ўтди. Агар аждарларни биринчи маротаба сешанба кунини кўрганида, эҳтимол жамики мактабнинг кўз ўнгида ҳушидан кетган бўлармиди. Шундай бўлса ҳам, бари-бир қулаб тушса керак. Оташнафас, катталиги эллиқ фут келадиган, аъзойи-бадани зирх билан қопланган, тиканак думли аждарга қарши сеҳрли таёқчасидан ташқари қўядиган яна нимаси бор. Зотан, сеҳрли таёқча ўзи нима? Ингичкагина новдадан ўзга нарса эмас... Ҳар қалай ҳозир шундай туюляпти... Шу таёқча билан ҳаммининг кўз ўнгида анави махлукнинг ёнидан ўтиш керак. Бироқ қандай қилиб? Гарри қадамини тезлатди. Қасрга етиб олиш, Сириус билан учрашиш учун ихтиёрида атиги ўн беш дақиқа қолган. Ҳозир у чиндан ҳам бирор киши билан гаплашишга эҳтиёж

сезмоқда. Гарри кутилмаганда нимагадир урилиб кетиб, белига йиқилди. Кўзойнаги ён томон сурилиб кетган бола плаш билан яхшилаб ўраниб олар экан кимнингдир овозини эшитди.

- Ҳой! Ким бу?

Гарри плашнинг очилиб кетмаганини тез текшириб кўрди-да, юқорига, урилиб кетган сеҳргарнинг қора шарпасига қаради. Таниш соқол... Каркаров!

- Ким бор бу ерда? - саволини қайтарди Каркаров, агрофга аланглаб.

Гарри чурқ этмай, қимирламай ётди. Бир дақиқача ўтгач, Каркаров, афтидан, бирор-бир жонзодга урилиб кетдим, деган хаёлга борди чамаси, агрофни, итга ўхшаш хайвон кўриш илинжида, бели баробар баландликда кўздан кечириб чиқди. Шундан сўнг, дарахт таналарига яқин бориб аждарлар томон аста-секин йўл олди.

Гарри эса эҳтиётлик билан оёқка туриб, ортиқча шовқин солмасликка уринганча қаср томон югурди.

Каркаровнинг тунги сайри борасида Гаррининг ҳеч қандай шубҳаси йўқ. Табиийки, у, ўз кемасидан пинҳона тушиб, биринчи синовга доир бирон-бир маълумот қидириб чиққан.

Эҳтимол Хагрид билан Максим хонимнинг ўрмонга кириб кетганини ҳам кўргандир.

Иккала давангирни узоқ масофада туриб ҳам кўрмасликнинг иложи йўқ. Энди у ҳам, Максим хоним каби чемпионликка даъвогарларни қандай синов кутаётганидан хабар топади. Мажхуллик билан ростакамига юзма-юз келадиган фақат Седрик қолади.

Гарри қасрга етиб, асосий эшиқдан кирди-да, ҳашаматли мрамор зинапоядан кўтарилди.

Камин ёнидаги учрашувга беш дақиқа қолгани боис, хансираб қолганига қарамай қадамини секинлатмади.

- Бемаъни гап! - нафас чиқарди у, мизғиб ўтирган Семиз Холанинг юзига.

- Нима десанг, шу-да, - деди уйқусираган портрет, юқорига кўтарилиб.

Гарри туйнуқдан ичкарига кирди. Умумий мехмонхонада ҳеч ким йўқ. Хона ҳавоси одатий бўлганига қараганда, Гермionaга, Гарри билан Сириус ёлғиз учрашиши учун гўнғ бомбаларини портлатишга тўғри келмаган.

Гарри эғнидаги кўринмас плашни ечиб, ўзини камин ёнидаги креслолардан бирига ташлади. Хона ғира-шира ёритилган. Камин оловининг қиска тиллари ягона ёруғлик манбаи бўлиб қолган. Ёнидаги стол устида ака-ука Кривилар куймаланган бир даста «Хогварц»нинг ҳақиқий чемпионликка даъвогарлари – Седрик Диггорини қўллаб-қувватланг! кўкрак нишонлари сочилиб ётибди. Фақат энди нишонларда Поттер – жуда бадбўй сўзлари ярқираб турибди. Нигоҳини камин оловига олиб ўтган Гарри кўрқиб кетганидан ўтирган ўрнида бир сапчиб тушди.

Чўғда Сириуснинг боши турибди. Агар Гарри мукаддам Уэслилар Бошпанасининг ошхонасидаги каминда мистер Диггорининг худди шу ҳолатдаги бошини кўрмаганида, ҳозир даҳшатдан сийиб қўйиши муқаррар эди. Хушини йиғиб олган Гарри кўп кунлардан буён биринчи бор кулиб, креслодан тушди-да, полга чордана қуриб ўтириб олди.

- Салом, Сириус... ишлар қалай?

Сириус Гаррининг хотирасида сақланиб қолган қиёфаси билан солиштириб кўриладиган бўлса, тамоман бошқача кўринмоқда. Улар хайрлашган кунни Сириуснинг ниҳоятда ориқ юзини чигаллашиб кетган ёлдек қир қора сочлари тўсиб турган эди. Ҳозир эса сочини ювиб, қисқартирибди. Тўлишиб, юзига бир оз қон югурибди. Анча ёшариб, кўпроқ тўй кунни олинган ўша фотосуратдаги тасвирига ўхшаб қолибди.

- Мен-ку, майли... бир илож қилиб амалаяпман. Сен-чи, сенинг ишларинг қалай? - сўради Сириус жиддий оҳангда.

- Менинг ишларим...

Гарри «жойида» демоқчи бўлди-ю, тили айланмади. Анча вақтдан буён бунчалик кўп гапирмаган бола ўзини тўхтата олмади. У ичидаги бор дардини дастурхон қилиб, тўкиб-сочди. Беллашувда иштирок этиш учун ариза бермаганига ҳеч ким ишонмаётгани, Рита Вритернинг уйдирма-ю, бўҳтонларга тўлиб тошган мақоласи, юрган йўлида таҳқирли сўз эшитаётгани ва энг асосийси, Рон унга ишонмай, ҳасад қилаётгани ҳақида айтиб берди...

- ... хозир эса Хагрид биринчи мусобақа нимадан иборат бўлишини менга кўрсатди... Сириус, ишонасанми, аждарлар. Мен тамом бўлдим! - хикоясини тугатди бола тарки дунё кайфиятида.

Сириуснинг Азкабанда шакланган нурсиз, жонсиз нигоҳи бархам мутлақ ўзгарган бўлиб, хозир ташвишга тўлган кўзларини болага тикиб турибди. У Гаррининг гапини бўлмай, охиригача қулоқ солди.

- Гарри, аждар чўт эмас, уни бир ёклик қиламиз. Фақат бу ҳақда сал ўтиб гаплашамиз... Каминдан фойдаланиш учун мен бир сеҳргар хонадонига ўғринча кириб олганман. Лекин уй эгалари ҳар қандай фурсатда келиб қолишлари мумкин. Сени баъзи нарсалар ҳақида хабардор қилиб қўйишим керак.

- Нималар ҳақида?

Гаррининг кайфияти янада чўкиб кетди. Куйдириб, пишириб, ямламай ютадиган аждардан баттар яна нима бўлиши мумкин?

- Каркаров ҳақида, - деди Сириус, - Гарри, у бир вақтлар Ўлимдан мириқувчи бўлган. Ўлимдан мириқувчилар кимлигини биласан-ку, тўғрими?

- Биламан... У?...

- У қўлга олиниб Азкабанга қамалган ва мен билан бирга ўтирган. Бироқ кўп ўтмай чиқариб юборилган. Хоҳлаган нарсангни ўртага қўйиб бас боғлашим мумкинки, бу йил мактабда аврор бўлиши, Дамблдорга, айнан Каркаров туфайли керак бўлган. Чунки, айнан Хмурининг сая-ҳаракати билан Каркаров қўлга олиниб, Азкабанга қамалган эди.

- Каркаров озодликка чиқарилган? - аста сўради Гарри, - Нима сабабдан?

Боланинг мияси рухий ларзанинг навбатдаги порциясини қабул қилишни истамаяпти.

- Каркаров сеҳргарлик вазирлиги билан битимга келган, - алам-ла жавоб қайтарди Сириус,

- У гўё ўз хатоларини тушуниб, айбига иқдор бўлган ва кўплаб шерикларини айтиб берган... Унинг дастидан кўпчилик қамалиб кетди... Таъкидлаб ўтишим керакки, бу иши унинг обрўйига обрў қўшмади. Озодликка чиққач, эшитишимга қараганда, ўқувчиларини ёвуз кучлар сеҳрига ўргата бошлади. Шундай экан, дурмштрангчи даъвогардан ҳам огоҳ бўл.

- Тушундим, - ўйчан жавоб берди Гарри, - Демак... фикрингча, менинг номимдан ёзилган аризани Оташли жомга Каркаров ташлаган, шундайми? Агар ҳақиқатан ҳам бу ишни Каркаров қилган бўлса, у дурустгина актёр экан. Чунки у, ўша куни ўзини жуда дарғазаб тутди. Менинг иштироким ман этилишини талаб қилиб туриб олди.

- Модомики, сеҳргарлик вазирлиги уни озодликка чиқаришига эриша олган экан, демак Каркаров чиндан ҳам мохир актёр, - тасдиқлади Сириус, - Бундан ташқари, Гарри, мен «Башорат-у, каромат газетаси»ни ҳам ўқиб бораман ва...

- Ёлғиз сен эмас, жамики жаҳон ўқийди уни, - маънос гап кистирди Гарри.

- ... ва анави хоним, Рита ёзган мақоланинг замиридаги маънони тўғри англаган бўлсам, Хмурига айнан «Хогварц»га ишга келиш арафасида суикасд уюштирилган. Биламан, Вритернинг сўзларига қараганда бу яна бир ёлғондакам тревога бўлган, - тез қўшиб қўйди Сириус, Гаррининг оғиз жуфтлаганини кўриб, - Бироқ мен негадир бунга ишонмайман. Фикримча, кимдир Хмурининг «Хогварц»да пайдо бўлишини истамаган. У мактабда бўлар экан, кўзланган ниятнинг амалга оширилиши мураккаблашишини, тергов тадбирлари билан бирор-бир киши жиддий шуғулланмаслигини кимдир тушуниб етган. Ўйноқкўз текис жойда гудда қидириб юришини ҳамма билади. Бироқ Хмурининг бундай табиати ҳақиқий жиноятчини фарқлай олмайдиган бўлиб қолганини англамайди. Сеҳргарлик вазирлигида Хмурига бас келадиган аврор ҳали бўлмаган.

- Сўзларингнинг маъносига қараганда, Каркаров мени ўлдириш пайига тушган, шундайми? Нима... мақсадда? - аста сўради Гарри.

Сириус бир оз тутилиб қолди.

- Мен ҳар хил миш-миш гапларни эшитдим, - деди у ўйланиб тургач, - Сўнгги вақтларда Ўлимдан мириқувчиларнинг фаолияти хаддан ортиқ жадаллашиб кетди. Ўзинг ўйлаб кўр: жаҳон кубогига улар очикдан-очик кўриниш беришди, қайсидир бири Ажал белгисини

яратди... Бундан ташқари, вазирлик ходимаси йўқолиб қолганини эшитдинг-ми?

- Берта Жоркинс-ми?

- Тўппа-тўғри. У Албанияда йўқолган. Миш-миш гапларга қараганда эса Лорд Вольдемортнинг изи сўнгги бор айнан ўша ерда кўринган... Берта Уч сеҳргар беллашуви шу йилдан эътиборан боз ўтказила бошланишини яхши билган, тўғрими?

- Тўғрилиқка тўғри-куя, бироқ у, тўғри бориб айнан Вольдемортга дуч келганини ишонч билан айтиш қийин-ку? - шубҳаланди Гарри.

- Қулоқ сол, болакай, мен Бертани жуда яхши биламан, - қатъий оҳангда жавоб берди Сириус, - У мен ўқиган замонда ўқиган. Даданг иккала миздан беш-олти ёш катта эди холос. Фирт аҳмоқ, ҳамма нарсага қизиқиб қарайдиган, суриштираверадиган, тагпурс, лекин нўхатдек бўлсин мияси йўқ қиз бўлган ўшанда. Бу ниҳоятда дахшатли уйғунликдир, Гарри. Айтмоқчиман-ки, бундай аёлларни тузokka тушириш ҳеч гап эмас.

- Демак... Вольдеморт Беллашув ўтказилишидан хабар топган, шундайми? Фикрингча, Каркаров бу ерга унинг топшириғига биноан ташриф буюрган, а?

- Билмадим, - ўйланиб қолди Сириус, - Бир нарса дейиш қийин... Вольдеморт етарлича кучга эга бўлганига ишонч ҳосил қилмай туриб, унга боз тарафдор бўладиганлар, химоя қиладиганлар сирасига кирмайди у, назаримда. Нима қилганда ҳам, сенинг номингдан ёзилган аризани Оташли жомга ташлаган одам ўз ишини яхши билган. Беллашувда иштирок этишингни уюштирган тарзда сенга суиқасд қилиш ва буни бахтсиз ходиса сифатида кўрсатиш улар учун энг қулай усул деган фикрдан ҳеч халос бўла олмаёпман.

- Ишонтириб айтаман-ки, уларнинг режаси бекусур, - маъюс тасдиқлади Гарри, - Бир четда туриб, аждар мени ковуриб ютишини кутиб туриш қолади холос уларга.

- Ҳа, айтгандай, энди аждарларга қайтамиз, - шошиб қолди Сириус, - Аждарга қарши курашишнинг яхшигина бир йўли бор, Гарри. Уриб йикитиш қарғишини қўллашга уринма. Зеро, аждар хаддан ортиқ кучли ва қудратли сеҳр кучига эга махлуқдир. Шундай экан, Уриб йикитувчи воситасида ёлғиз ўзинг уддалай олмайсан уни. Чунки аждарни уриб йикитиш учун камида ўн икки киши керак бўлади...

- Хабарим бор, ҳозиргина кўриб келдим, - бош ирғиди Гарри.

- Агар мен айтган усулни қўлласанг, аждарни танҳо ўзинг бир ёқлик қила оласан, - давом этди Сириус, - Бунинг учун сенга оддийгина бир афсунни қўллаш керак бўлади... Лекин Гарри қўлини олдинга узатиб, Сириусга жим бўлишни имо қилди. Қадам товуши эшитилиб, боланинг юраги кўкрак қафасидан чиқиб кетадиган даражада каттиқ ура бошлади. Кимдир айланма зинапоядан пастга тушиб келяпти.

- Кет! - пичирлади у Сириусга, - Кимдир келяпти! Тезроқ кет!

Гарри ўрnidан ирғиб туриб, танаси билан каминни тўсди. Агар биров Сириусни кўриб қолса, ваҳима кўтарилиб, вазирлик ходимлари етиб келади. Қочоқ жинойтчининг қаерга яшириниб олганини билиш учун Гарри сўроққа тутилади...

Гарри орқасида «пақ» этган товушни эшитиб, Сириуснинг гум бўлганига ишонч ҳосил қилди. Тунда ким сайр қилмоқчи эканлиги, аждарга қарши кураш усулини охиригача эшитишга ким халал берганини билиш учун зина бўсағасига қараб қолди.

Бу гулдор тўқ қизил пижамасини кийиб олган Рон экан. Хонанинг нариги томонида турган Гаррини кўрган Рон оёғи ерга қўмилгандай тек қотиб, атрофга қаради.

- Ким билан гаплашаётган эдинг? - сўради у.

- Сени нима ишинг бор? - деди Гарри кажбахслиги тутиб қолиб, - Ўзинг-чи, тун ярмида нима қилиб юрибсан?

- Кўрқиб кетдим, сенга... - Рон ўзининг гапини ўзи бўлди-да, елка қисди, - Ҳеч нарса қилаётганим йўқ. Ухлагани кетяпман.

- Балки жосуслик қилмоқчи бўлгандирсан? - ўшқирди Гарри.

Рон хонада нима бўлганидан мутлақо беҳабар эканлиги, халал бериш учун атайин тушмаганини Гарри яхши билиб турибди-ю, аммо ҳозир унга фарқи йўқ. Айни пайтда Гарри Рондан, унинг бошидан тортиб, токи иштонининг почасидан бир неча дюймга чиқиб турган оёғининг учига қадар нафратланиб кетганини аниқ билади.

- Маъзур кўрасан, - деди ғазабдан ранги қизариб кетган Рон, - Сени безовта қилиш мумкин эмаслиги ёдимдан чиқибди. Ахир сен навбатдаги интервьюга тинчгина хозирлик кўриб олишинг керак-ку.

Гарри стол устидаги *Поттер* – жуда бадбўй сўзлари битилган кўкрак нишонларидан бирини олди-да, бор кучи билан Ронга қарата улоқтирди. Нишон Роннинг пешонасига урилиб, нари сапчиди.

- Мана сенга, - қилган ишидан қаноатланиб нафас чиқарди Гарри, - Сешанба куни ёкангга тақиб ол. Агар омадинг юришса, пешонангга чандиқ пайдо бўлар... Ахир сен шуни истайсан-ку, тўғрими?

У меҳмонхона бўйлаб зинапоя томон йўл олар экан Рон уни тўхтатиши, башарасига келиштириб туширишини кутди. Бироқ пижамаси танасига кичиклик қилаётган Рон турган жойида тек қолди. Гарри айланма зинапоядан шиддат билан кўтарилиб, ётоқхонага кирди-да, узоқ вақт ғазабдан қайнаб ётди. Лекин Роннинг ётоқхонага қайтганини эшитмади.

XX БОБ.

БИРИНЧИ МУСОБАҚА

Якшанба куни эрталаб уйғонган Гарри кийинишга киришди-ю, ишни эътиборсиз бажаргани учун оёғини пайпоққа эмас, шляпага суқаётганини дархол англаб етмади. Хатти-ҳаракатларини ўнглаб олгач, кийимининг барча таркибий қисмларини танасининг тегишли жойларига кийганча, Гермионани қидириб, Катта Залда, Жинна билан бирга гриффиндорчилар дастурхони атрофида овқатланиб ўтирган жойида топди. Кўнгли айниётган Гарри ҳеч нарса емай, Гермиона сули бўтканинг охирги қошиғини оғзига солишини кутиб ўтирди. Шундан сўнг, дўстини кўл соҳилида ўтказиладиган навбатдаги сайрга етаклади. Аждарлар ҳақида ҳам, Сириус билан ўтган суҳбатни ҳам ўша ерда батафсил айтиб берди.

Каркаровнинг жоиз ниятлари ҳақидаги хабар Гермионани қаттиқ ташвишга солган бўлса-да, ҳозир биринчи навбатда ҳал этилиши лозим бўлган муаммо аждарлар эканлигини таъкидлаб ўтди.

- Даставвал фикр-хаёлимизни сешанба куни кечқурун тирик қолишинг кераклигига жамлайлик, - ҳаяжон-ла хитоб қилди у, - Шундан сўнг, Каркаров масаласига ўтамиз. Улар аждарни тинчитиши мумкин бўлган оддий афсун ҳақида ўйлаб кўл атрофини уч маротаба айланиб чиқишган бўлишса-да, мияга бирон-бир дурустрок фикр келмади ва ноилож кутубхонага равона бўлишди. Гарри аждаршуносликка оид китобларни топиб келиб, стол устида баланд тах ҳосил қилгач, Гермиона иккаласи ишга киришди.

- Аждар тирноғини олиш афсуни... аждар танасидаги тангачалар иришини даволаш... буларнинг бари бизга эмас, аждарларнинг саломатлиги йўлида куйди-пишди қиладиган Хагридга ўхшаш савдойиларга керак...

- *Аждар зирҳига ниҳоятда ибтидоий ва жуда қудратли сеҳр кучи сингиб кетгани туфайли, унинг терисини фақат фавқулодда қудратли қарғишигина тешиб ўтиши мумкин...* Сириус эса «оддийгина афсун», деган эди.

- Ундай бўлса оддий тилсимларга оид дарсликларни варақлаб кўрайлик, - таклиф киритди Гарри «Аждарларни хаддан ортиқ суйган кишилар» китобини четга ташлаб.

У адабиётларнинг бошқа дастасини йиғиб келиб, ҳаммасини бир четдан варақлай бошлади. Қулоғининг тагида эса Гермиона ўзига ўзи тинимсиз алланима вайсагани-вайсаган:

- Айлантириш афсунлари ҳам бор албатта... лекин нима наф бериши мумкин улар? Тишларини анжир сақичи ёки ўхшаш нарсага айлантириб қўйиш мумкин, шунда у нисбатан хавфсиз бўлиб қолади, лекин ҳамма бало, анави китобда ёзилишича, аждар зирҳини унча-бунча нарса тешиб ўта олмаслигида-да... Яхшиси аждарнинг ўзини нимагадир айлантириб ташлаш керак, аммо... ажалинг келгур жуда йирик-да... йўк, бўлмайди... ҳатто профессор Макгонагалл ҳам эплай олмаса керак... Агар кишининг ўзи

бирон нарсага айланиб олиши кўзда тутилмаса, а? Кўшимча сеҳр кучига эга бўлиш учунми? Афсуски, бундай нарсалар оддий афсунлар сирасига кирмайди-да. Биз уларни ўтмаганмиз. Мен буларнинг барини МОСДнинг зарурий савиясига эга бўлиш тестларини синаб кўрганим учунгина бир оз биламан...

- Гермiona, илтимос, ичингда мулоҳаза юрит, хўпми? Хаёлимни жамлай олмаяпман. Гермiona унини ўчиргани билан фойдаси бўлмади. Аксинча, мияси бир маромда гувиллаб, хаёлини жамлай олмади. У бармоғини «Вақт йўқ, бироқ ғазабдан энса қотяптими? Тез ва самарали ишдан чиқариш» рисоласининг мундарижаси бўйлаб умидсиз юритиб ўтирди: бош терисини соч билан бирга бир зумда шилиб олиш... лекин аждарнинг жуни бўлмайди... аччиқ нафас олдириш... бундан эса унинг олов пуркаш қудрати баттар ошади... мугуз тил... уни қаранг-а, яна нима? Кўшимча куруллантеришнинг ўзгинаси-ку, бу...

- О, йўқ, шуниси етмай турган эди! Нахотки ўзининг аҳмоқона кемасида ўтириб ўқий олмаса, а? - дарғазаб вайсади Гермiona.

Кутубхонага бесўнақай Крум кириб келиб, болалар томон нохуш қараб кўйди-да, узок бурчакка, олдига бир даста китоб кўйганча, ялпайиб ўтириб олди.

- Кетдик бу ердан, Гарри. Мехмонхонага қайтамиз... ҳозир бу ерга унинг мухлислари келиб, чуғур-чуғур қила бошлашади...

Дарҳақиқат, иккаласи кутубхонани тарк этишар экан, ёнларидан хипча белларига болгар шарфини ўраб олган бир гала киз оёқ учида юриб ўтди.

Тунни Гарри деярли уйқусиз ўтказди. Душанба кунни эрталаб туриб хаётида илк бор «Хогварц»ни ташлаб қочиш ҳақида жиддий ўй сурди. Аммо нонушта қилиб ўтирар экан Катта Залдаги ҳашаматга маъюс қараганча, қасрдан кетиб қолса қай кўйга тушишини тасаввур қилиб, уни ҳеч қачон тарк эта олмаслигини идрок этди. Ахир ер юзида ўзини бахтиёр ҳис этадиган ягона жой айнан шу даргоҳ-ку... тўғри, ота-онаси билан ҳам у ўзини жуда яхши ҳис этган, бироқ бола буни эслай олмайди-да...

Одамовилар хиёбонига қайтишдан кўра шу ерда қолиб, аждар билан жанг қилмоқ афзал эканлигини тушуниб етгани негадир Гаррига далда бўлди, ҳатто бир оз тинчлантирди ҳам.

У беконнинг қолган бўлагини, сўнги вақтларда ўз вазифасини дуруст бажармаётган томоғидан бир илож қилиб ўтказгач, Гермiona билан бир вақтда ўрнидан турар экан, «Хуффльпуфф» дастурхонини тарк этаётган Седрикни кўриб қолди.

Агар Гаррининг шубҳаси тўғри бўлса, Максим хоним билан Каркаров аждарлар ҳақида Флёр билан Крумга айтиб бўлган. Демак чемпионликка даъвогарлар орасида махлуклардан мутлақо беҳабар ягона Седрик бўлиб қолмоқда...

Узоқлашиб кетаётган Седрикнинг қиёфаси Гаррига кутилмаганда қатъийлик бахш этди.

- Гермiona, иссиқхонада учрашамиз. Боравер, мен сенга етиб оламан.

- Гарри, дарсга кечикасан, ҳа демай кўнғироқ зарби янграйди...

- Етиб оламан дедим-ку, хўпми?

Гарри вестибюлдаги мрамор зинапояга етиб борган пайтда анча юқорига кўтарилган Седрикни бир тўда синфдошлари ўраб олибди. Бола бошқалар олдида Седрикка мурожаат қилмади. Олтинчи синф ўқувчилари орасида Гаррини кўриб, Рита Вритернинг мақоласидан цитата келтириб юрадиган болалар ҳам бор. Анча нарида эргашиб борган Гарри Седрикнинг афсун ўқиш фани хонасига олиб борадиган йўлак томон бурилганини кўрди. Шунда унинг миясида бир ғоя туғилди. У тўхтаб, яхшилаб нишонга олди-да, пичирлади:

- Диффиндо!

Седрикнинг юк халтаси чок бўйлаб ёрилиб кетди. Китоблар, пергамент ўрами, пат-каламлар ерга тўкилиб, сиёҳдони синди.

- Бораверинг, ўзиб йиғиб оламан, - деди таъби кир бўлган Седрик, ёрдам бериш учун эгилган дўстларига, - Флитвикка айтинг, ҳозир кираман...

Гаррига эса айнан шу керак. Бола таёқчасини яшириб, Седрикнинг ўртоқлари кўздан

ғойиб бўлишини кутиб турди-да, Диггоридан бошқа ҳеч ким қолмаган йўлак бўйлаб тез одимлади.

- Салом, - деди сиёҳ сачраган «Олий даражадаги айланиш ва айлантириш курси»ни ердан олаётган Седрик, - Тасаввур қиялпсан-ми, халтам ёрилиб кетди... ҳали яп-янги эди-я...

- Седрик. Биринчи синов – аждарлар! - маълум қилди Гарри.

- Нима? - хайрон бўлди Седрик.

- Аждарлар, - такрорлади Гарри, профессор Флитвикнинг чиқиб қолишидан хавфсираб, - Тўртга аждар. Ҳар биримизга биттадан. Уларнинг ёнидан ўтиб, нимадир қилишимиз керак бўлади.

Бакрайиб қолган Седрикнинг кул ранг кўзларига қараган Гарри шанба кунидан буён ўзи ҳис этиб юрган ваҳимани уқди.

- Ишончинг комилми? - хириллаб сўради Седрик.

- Юз фоиз. Ўз кўзим билан кўрдим уларни.

- Бундан хабар топишга қандай эришдинг. Ахир биз мутлақо беҳабар бўлишимиз керак-ку...

- Бунинг аҳамияти йўқ, - гапни тез бўлди Гарри, агар рост гапни айтадиган бўлса, Хагридни қандай нохушликлар кутиши ҳақида ўйлаб, - Бундан фақат менгина боҳабар эмасман. Флёр ҳам, Крум ҳам билади. Чунки Максим хоним билан Каркаров ҳам аждарларни кўришди.

Таажжуб ила шубҳа уйғунлашиб кетган нигоҳини ханузгача Гарридан узмаган, елкасида йиртиқ юк халта осилганча, сиёҳга булганган китобча, пат-қалам ва пергамент ўрамларини қучиб олган, Седрик аста ўрнидан турди.

- Нега энди бу гапларни менга ошқор қиялпсан?

Гарри ўз қулоғига ишонмади. Агар аждарларни Седрикнинг ўзи кўриб, маълум қилганида, улар билан юзма-юз келишни ҳатто энг жоҳил душманларига ҳам раво кўрмайдиган Гарри бундай савол бермаган бўлар эди... Малфой билан Снегг истисно, албатта.

- Шундай қилсам... адолатдан бўлади, - жавоб қайтарди Гарри, - Ҳамма баб-баравар бўлсин дейман.

Гаррининг ортида таниш тарақ-туруқ эшитилган пайтда ҳам Седрик шубҳали нигоҳини Гарридан узмади. Бола ортга ўгирилиб, қўшни синф хонасидан Ўйноқкўз Хмури чиқиб келганини кўрди.

- Ортимдан юр, Поттер, - гумбурлади у, - Диггори, йўлингдан қолма.

Ушбу ҳолатдан бирон-бир яхшилик кутмаган Гарри Хмурига қараб қолди. Қизик, Седрик иккаласининг суҳбатини эшитдимикан?

- М-м-м... Профессор... Мен гербология дарсига боришим керак.

- Ҳеч қиси йўқ, Поттер. Борасан, ўша гербологиянгга. Қочиб кетмайди. Хонамга, марҳамат...

Гарри энди нима бўлишини ўйлаганча, Хмурининг ортидан эргашди. Аждарлар ҳақида сўраб қолса-чи? Ҳақиқатдан хабар топгач, Дамблдорнинг ҳузурига Гарри билан Хагрид борасида чақимчилик қилгани югурадими ёки сассиккузанга айлантириб қўяди-ми? Бир томондан шуниси ҳам яхши, маъюс хаёл сурди Гарри, сассиккузан кичкина бўлади, аждарнинг ён-атрофида пилдираб, нима қилса, қилаверади. Бўйи элик фут келадиган аждар эса уни кўрмайди ҳам...

Иккаласи хонага киришгач, Хмури эшикни ёпиб, соғ кўзи билан ҳам, сеҳрли кўзи билан ҳам Гаррига қараб қолди.

- Сен ниҳоятда олижаноб иш тутдинг, Поттер, - деди у хотиржам.

Бундай муносабат билдирилишини кутмаган Гарри нима жавоб қайтаришга хайрон.

- Ўтир, - амр этди ўқитувчи.

Гарри ўтириб, муқаддам ташриф буюриб борган хонага назар солди. Унинг икки сохибидан бири профессор Чаруальд даврида ўқитувчининг ғамза қилаётган жилоли суратлари билан тўлиб-тошган хона деворларида тангадек бўлсин, бўш жой бўлмаган. Профессор Люпин замонида бу хонада, дарс давомида ўқувчиларга кўрсатиш максасида

ўзи топиб, йиғиб юрган ёвуз сеҳр вакиллари: боггарт, қизилқалпок, финтиплюх, гриндилоу, каппа каби турли-туман кабоҳатларни кўриш мумкин эди. Энди эса хона жуда ғалати буюмлар билан жиҳозланган. Афтидан Хмури буларни сеҳргарлик вазирлигида аврор бўлиб ишлаб юрган кезларида қўлаб юрган.

Ёзув столи устида каттагина, дарз кетган шиша пилдирок турибди. Ушбу буюмнинг офатскоп эканлигини Гарри дархол фаҳмлади. Бундай жиҳоз унда ҳам бор. Фақат Гаррининг офатскопи анча кичкина. Бурчакка ўрнатилган кичкина стол устида эса паст ғувиллаб турган, нимаси биландир ҳаддан ортиқ қайрилиб, эшилиб кетган телевизион антеннага ўхшаш тилла тусли асбоб бўй чўзиб турибди. Гаррининг рўпарасидаги деворга кўзгу осиб қўйилган. Унда хонадаги бирон нарса акс этмаяпти-ю, ичида аллақандай ғалати доғлар ҳаракатланяпти.

- Хўш, ёвузлик детекторларим ёқди-ми сенга? - кизиқди Гаррини диққат билан кузатаётган Хмури.

- Мана бу нима? - сўради Гарри эшилиб кетган тилла тусли асбобга имо қилиб.

- Сир сезгири. Агар ёнимдаги одам ёлғон гапирётган ёки бирон гапни мендан сир тутаётган бўлса, зириллайди... Бу ерда ундан фойда йўқ, албатта. Уйга берилган вазифани бажармай келган ўқувчилар ёлғон-яшиқ гаплар тўқишни ҳеч қўйишмагани учун бу даргоҳга келган кунимдан буён тингани йўқ. Офатскопни эса узлуксиз чийиллагани боис, ўчириб қўйишга мажбур бўлдим. У ниҳоятда таъсирчан бўлиб, бир миля радиусда рўй берган ҳар қандай адоватли ҳаракатни сезади. Табиийки, фақат болаларнинг шўхлигини эмас, жиддийроқ хавф ҳақида ҳам маълум қилади.

- Анави кўзгу-чи?

- Ашаддий душманлар кўзгуси. Кўряпсан-ми, унда менинг энг ашаддий душманларим юрибди? Уларнинг бундай ҳаракатлари хавфли эмас, лекин кўзларининг оқи кўринадиган ўлчамда яқин келишса, дархол сандигимни очаман.

У баланд, қисқа хандон отганча, дераза остида турган сандигини кўрсатди. Сандиқ бир қатор жойлашган етита кулф тешигига эга. Гаррининг сандиқ ичида нима бўлиши мумкинлиги ҳақида юритаётган хаёлларини Хмурининг навбатдаги саволи бўлди.

- Демак... аждарлар ҳақида хабар топибсан-да, а?

Гарри иккиланиб қолди. Айнан шу саволдан чўчиб турган эди. Нима қилганда ҳам, у, Хагрид коидани бузганлигини Седрикка айтмагани каби Хмурига ҳам айтмайди.

- Ташвиш тортма, - тинчлангирди уни Хмури, ёғоч оёғини олдинга узатиб, инграганча креслога ўтирар экан, - Қаллоблик Уч сеҳргар беллашуви атрофида шакланган доимий анъаналардан бири саналади. Азалдан шундай бўлиб келган ва шундай бўлиб қолади.

- Мен қаллоблик қилганим йўқ, - деди Гарри жиғибийрони чиқиб, - Бу... Мен...

Тасодифан...

Хмури иршайди.

- Мен сени айблаётганим йўқ, йигитча. Мен Дамблдорнинг миясига бир ҳақиқатни қуйиб қўйишга уриниб келмоқдаман. У ўзининг юксак ва олижаноб ғоялари-у, мақсадлари ила кўнглига сиққанича югуриб-елиб юриши мумкин, лекин Каркаров билан Максим бундай тушунчаларнинг барига тупурган. Ўзлари бохабар бўлишган ҳар қандай маълумотларни ўз чемпионликка даъвогарларига етказишларига шубҳа йўқ. Уларнинг мақсади муштарак – Беллашувда ютиб, Альбуснинг курагини ерга теккизиш ва бу билан Дамблдор ҳам оддий инсоний хислатлар, хом сут эмган бандага хос табиатдан холи эмаслигини исбот қилиш. Боз қисқа хандон отган Хмурининг сеҳрли кўзи шиддат-ла айланиб, Гаррига қаради. Кўз ҳаракатини кузатган боланинг боши айланиб кетди.

- Хўш... Аждарни бир ёқли қилиш йўлини ўйлаб топдинг-ми?

- Йўқ, - иқрор бўлди Гарри.

- Нима қилиш кераклигини сенга айтмоқчи эмасман. Эркатоё ўқувчиларга эга бўлиш менга хос одат эмас. Бироқ фойдали маслаҳат беришим мумкин. Биринчи койда – энг кучли қобилиятингни ишга сол.

- Бундай қобилиятга эга эмасман, - шу захоти бош тортди Гарри.

- Бекор гап, - наъра тортди Хмури, - Ҳар қандай инсон табиатидаги маълум бир қобилият бошқаларидан устун бўлади. Қани ўйлаб кўр-чи, қандай ҳаракатни яхши уддалай оласан, қайси ишнинг бурнини қоната оласан?

Гарри ўйга толди. Нимани яхши уддалай олади? Ҳа... лекин бу жуда содда нарса-ку...

- Қвидиш ўйинини, - ифодасиз жавоб берди у, - Жа фойда беради-да...

- Тўппа-тўғри, - деди Хмури иккала кўзи билан болага тик қараб, - Эшитишимга қараганда, сен супургида парвоз қилишни эшиб ташлар экансан.

- Тўғри, аммо... - деди Гарри ҳам кўзини Хмуридан узмай, - Мусобақа давомида менинг ихтиёримда супурги бўлмайди-ку, фақат сеҳрли таёқча...

- Иккинчи қоида, - давом этди Хмури боланинг гапини бўлиб, - Киши истаган нарсасини кўлига олиши учун қадимдан қўлланилаётган, бисёр синовлардан ўтиб, асрлар оша бугунги кунга қадар етиб келган оддий афсундан фойдаланиши даркор.

Гарри ўқитувчига бақрайиб қолди. Хўш унга нима керак бўлади?

- Бошингдаги қатиғингни ишга сол, йигитча, - пичирлади Хмури, - Бу у қадар қийин эмас...

Ана шундагина Гаррининг миясида чирок ёнгандай бўлди. У супургида учишни боплайди. Шундайми? Шундай. Демак, у, аждарнинг ёнидан ҳавода бемалол учиб ўтиши мумкин. Шундайми? Албатта шундай. Бунинг учун унга «Чакмоқ» керак бўлади. Шундайми? Ҳа, шундай. «Чакмоқ»ка эга бўлиш учун эса...

Уч дақиқа ўтар-ўтмас Гарри иссиқхонага ёпирилиб кирганча, профессор Сарсабил хонимдан узр сўраб, Гермияоннинг ёнига ошиқди.

- Гермияна, - пичирлади Гарри, - Сен менга ёрдам беришинг керак.

Титроқгул бутаб турган Гермияна титраб турган барглари узра Гаррига ташвишли қаради.

- Сенинча, шунча вақтдан буён мен нима қилиб юрган эдим? - сўради қизалоқ пичирлаб.

- Гермияна, мен эртага эрталабгача Буюм чақириш афсунини ўзлаштириб олишим шарт.

Иккаласи тушлик қилгани ҳам бормай, кимсасиз синф хоналаридан бирига кириб олиб, афсун ижросини ўзлаштиришга киришиб кетди. Гарри ўз иродасига зўр бериб, ҳар хил буюмларни хона бўйлаб учирганча, ўзига чорлай бошлади. Ёмон. Китоблар-у, пат-қаламлар ярим йўлга етганда, худди фикридан қайтгандай, таппа полга тушиб кетаверди.

- Фикрингни жамлаб ол, Гарри, жамлаб ол...

- Мен нима қиялман? - аччиғи чиқди Гаррининг, - Негадир доимо кўз олдимдан... улкан, жирканч аждар нари кетмаяпти... Хўп, майли. Яна уриниб кўрамиз...

У башорат дарсига боришни истамай, машғулоти давом этмоқчи бўлди. Лекин Гермияна арифмантикани ўтказиб юборишдан бош тортди. Гермиянаси шуғулланишнинг эса фойдаси йўқ. Илож қанча, бир соат профессор Треланининг дарсига бардош беришга тўғри келди.

Профессор Трелани дарснинг ярмини иккита сайёранинг ўзаро ҳолатига бағишлади.

Унинг тушунтиришларига қараганда, Миррихнинг Зухалга нисбатан жойлашган ҳолати шундай эканки, июль ойида туғилган кишилар учун кутилмаган, дахшатли ўлимдан қочиб қутулишнинг ҳеч иложи йўқ экан.

- Жуда яхши, - баёнот қилди тоқати тоқ бўлган Гарри баланд овозда, - Азоб чекишни истамайман. Кутилмаганда ўлиб қолишни афзал биламан.

Роннинг юзи шундай қиёфа касб этдики, худди ҳозир кулиб юборадигандай. У кўп кунлардан буён илк бор Гаррининг кўзига тик қаради. Бироқ ундан қаттиқ хафа бўлган Гарри ўзини Роннинг нигоҳидаги мазмунни укмаган кўйга солиб олди. Гарри дарснинг қолган қисмини таёқча воситасида стол остидаги майда жисмларни ўзига чақиришга сарф этиб, ҳавода учиб кетаётган пашшани муштига кириб кетишга мажбур қилишга эриша олди. Аммо бу ҳолат Буюм чақириш афсунини ўзлаштириб олгани туфайли рўй берганига шубҳа қилди. Эҳтимол бу эсвос пашшадир.

Башорат ўтгач, Гарри, кечки овқат маҳалида ўзини бир оз овқатланиб олишга мажбур

қилди-да, ортиқча савол берилмаслиги учун кўринмас плашни Гермиона билан бирга кийиб, бўш синф хонасига қайтиб келди. Иккаласи ярим тунга қадар машқ қилди. Улар яна давом эттиришлари мумкин эди-ю, Дрюзг келиб қолди. Аҳволни кўрган полтергейст Гаррига қарата нарса улоқтириш керак экан, деган хаёлга борди шекилли, болага қарата синф курсиларини улоқтиришга киришиб кетди. Бундай шовқин Филчнинг эътиборини ўзига жалб этиши мумкинлигидан чўчиб кетган Гарри билан Гермиона жуфтаси ростлаб қолишди. Хайриятки «Гриффиндор»нинг умумий меҳмонхонасида ҳеч ким йўқ экан. Тунги соат иккида камин ёнида турган Гаррининг атрофи рисоалар, онтарилиб ётган бир нечта курсилар, пат-қаламлар, шиқилдоқларнинг эски тўпламлари ва шу каби турли-туман буюмларга тўлиб-тошди. Ҳатто Невиллнинг қурбақаси Тревор ҳам четда қолмади. Гарри ушбу афсуннинг сир-асрорини кутилмаганда энг сўнгги соатда англаб етди.

- Ҳаракатларинг анча дуруст, Гарри, энди анча дуруст, - деди ўларча чарчаганига қарамай, машқ натижаларидан қаноатланиб, давом этаётган Гермиона.

- Келаси сафар, агар мен бирон-бир афсун ижросини уддалай олмасам, нима қилиш кераклигини энди биласан, Гермиона, - деди Гарри Қадимий руналар луғатини, такроран чақириш учун Гермионага улоқтириб, - Мени аждар билан кўрқит. Ассио луғат!

Оғир луғат жилди Гермионанинг қўлидан отилиб чиқиб, хона бўйлаб учганча, тўппа-тўғри Гаррининг қўлига бориб тушди.

- Гарри, ўрганиб олдинг! - завқланиб хитоб қилди Гермиона.

- Буни эртага кўрамиз, - деди Гарри, - «Чакмок» мана бу нарсаларга нисбатан мендан анча олисда, қасрда бўлади. Мен эса ўрмонда бўламан...

- Бунинг аҳамияти йўқ, - ишонч-ла баёнот қилди Гермиона, - Агар сен ўз фикр-хаёлларингни талаб даражасида, эшитяпсан-ми, талаб даражасида жамлаб олсанг, «Чакмок» албатта учиб келади, Гарри. Энди бир оз ухлаб олишинг керак... бу сенга, қолаверса менга ҳам жуда зарур.

Гарри Буюм чақириш афсунини ҳақида шу қадар кўп ўйладики, сўнгги вақтда вужудини қамраб олган номаълум дахшатни ёдидан чиқариб юборди. Бироқ эртасига эрталаб ваҳима ўз жойига тўла-тўқис қайтиб келди. Қасрда ҳаяжонли ва айни вақтда қувончли кутиш муҳити қарор топган. Гарчи бугун қандай томоша кўрсатилишини ҳеч ким билмас-да, бугунги машғулотлар, ўқувчилар намоёнишгоҳларга етиб олишлари учун, кун ярмида ниҳоясига етади.

Гарри ўзини бошқалардан узоқлашиб, бегоналашиб кетгандай ҳис этди. Мактабдошлари унга омад тилаб қолишадими ёки изидан «Поттер, биз аза тутиш учун рўмолчаларимизни тайёрлаб қўйдик», деб вишиллаб қолишадими, унга фарқи йўқ. Бола шундай бир алоғ-чалог асабийлашган ҳолатда-ки, уни аждар олдиға олиб чиқишаётганда ўзини идора қилмай, қарғиш яшинларини аждар қолиб, одамларга қарата ўнг-у, сўлнинг фарқиға бормай сирасига қўллаб юборишдан хавфсирамоқда.

Вақт ҳам худди ўчақишгандай ўзини жуда ғалати, йирик-йирик бўлақлари сезилар-сезилмас гум бўлиб кетаётган каби тутмоқда. Гарри гўё ҳозиргина биринчи, сеҳргарлик тарихи дарсида эди, энди эса тушлик қилиб ўтирибди. Тонгги ғимир-ғимир қачон ўтди, билмайди... Ана энди профессор Макгонагалл Катта Зал бўйлаб Гарри томон ошиқиб келмоқда. Кўпчилик унга эътибор қаратиб ўтирибди.

- Поттер, чемпионликка даъвогарлар зудлик билан ҳовлиға чиқишлари лозим... Биринчи мусобақаға ҳозирлик кўриш вақти етди.

- Яхши, - деди қўлидаги санчки жаранлаганча ликопға тушган Гарри ўрнидан туриб.

- Омад ёр бўлсин, Гарри, - пичирлади Гермиона, - Ҳаммаси яхши бўлади!

- Албатта, - жавоб қайтарди Гарри, мутлақо ёт оҳангда.

Бола профессор Макгонагалл билан биргалиқда Катта Зални тарқ этди. Коллеж мудирини ҳам ўзини йўқотиб, гангиб қолган. Унинг ташвишли қиёфаси Гермионанинг қиёфасидан ҳеч қолишмайди. Ноябрьнинг муздай шабадасига пешвоз чиқиб, тош зина поғоналаридан

пастга ёнма-ён тушар экан, профессор Макгонагалл кўлини Гаррининг елкасига кўйди.

- Энг асосийси, саросимага тушма, - насихат берди у, оҳангининг вазминлигини саклаб қолишга уринганча, - Атрофда вазиятни назорат қилиб турадиган сеҳргарлар яшириниб олишган. Кўлдан келганча уринсанг бўлди, ҳеч бир кимса сен ҳақингда ёмон фикрга боришга журъат этмайди... Ахволинг яхшими?

- Яхши, - деди Гарри ўзининг овозини эшитганидан таажжубланиб, - Ахволим жуда яхши. Профессор Макгонагалл болани Ман этилган ўрмон чети бўйлаб аждарлар камалган кўтон томон етаклаб кетди. Ёш дарахтзорга етгач, кўтонни тўсиб турган чодирга рўбару бўлишди.

- Сен, Поттер, қолган даъвогарлар билан биргаликда мана шу чодир ичида бўлишинг ва ўз навбатингни кутишинг керак, - деди профессор Макгонагалл таъсирли титраётган овозда, - Мистер Шульман ҳам ичкарида... У сизларга... мусобақа жараёни ҳақида айтиб беради... Омад ёр бўлсин.

- Раҳмат, - жонсиз миннатдорлик билдирди Гарри.

Бола профессор Макгонагаллни ташқарида қолдириб, чодир ичига кирди. Бурчакда, пастаккина курсида Флёр Делақёр ўтирибди. Унинг одатий вазминлигидан асар ҳам қолмаган. Юзидан қон қочиб, совуқ терга ботган. Виктор Крум одатдагидан ҳам баттар бадқовоқ кўринади. Демак, у ҳам асабийлашган, тахмин қилди Гарри. Седрик худди чодир ичини ўлчаётган каби у ёқ, бу ёқ тинимсиз юрибди. Гаррининг кириб келганини кўриб, уни табассум-ла қарши олгандай бўлди. Бола ҳам жавобан кулиб кўйдю, юзининг мушаклари итоат қилмаётгани, худди қандай кулиш кераклигини унутиб кўйгандек бўлганини ҳис этди.

- Ўҳў! Гарри! - завқ-ла қичқирди Шульман, болага юзланиб, - Кир, киравер, ўзингни ўз уйингда, деб бил.

Ранги ўчган чемпионликка даъвогарлар орасида Шульман ўз хатти-ҳаракатлари билан қандайдир ғалати, ўлчами ҳаддан ортиқ қатта мультипликация тасвирига ўхшаб кетди. У яна ўша, ўзининг эскириб кетган қвидиш кийимини кийиб олган.

- Хўш, ана энди жамоа жам. Демак, зарурий маълумотларни беришга киришсам бўлаверади! - шодиёна эълон қилди Шульман, - Томошабинлар ўз жойини эгаллагач, ҳар бирингизга мана бу қопчикни ҳавола этаман, - деди у, қирмизи шойидан тикилган қопчикни силтаб, - Унинг ичидан сиз рўбару бўладиган нарсанинг кичик қоматини чиқарасиз! Улар ҳар хил... м-м-м... кўринишга эга. Яна нимадир айтишим керак эди... ха, эсладим... сизнинг олдингизда турган вазифа – тилла тухумни қўлга киритиш!

Гарри шерикларига разм солди. Седрик бош ирғиб, Шульманнинг сўзларини уққанлигини билдирди-да, ранги бир оз кўқарганча, у ёқ, бу ёқ юришини давом эттирди. Флёр Делақёр билан Крум эса ҳеч қандай муносабат билдиришмади. Эҳтимол жавоб қайтариш учун оғиз очишадиган бўлса, қайт қилиб юборишдан чўчишаётган бўлса керак. Ҳар қалай Гарри ўзини айнан шундай ҳис этмоқда. Бироқ таъкидлаб ўтмоқ жоизки, учаласи, Гарридан фаркли ўлароқ, ушбу чодирда ўз хоши-иродаси билан турибди...

Орадан бир сония ҳам ўтмади гўё, лекин ташқарида тумонат одам юргани, хаяжонли суҳбат, ҳазил-мутойиба, кулги эшитилди. Гарри худди зотлари бошқа-бошқадай ўзини ўша одамлардан мутлақо ёт ҳис этди. Хаёл ўтмай Шульман қўлидаги қирмизи қопчикнинг тугунини ечишга киришди.

- Хоним бошлаб беради, - деди у Флёрга қопчик узатиб.

Флёр титраётган кўлини қопчик ичига суқиб, оддий уэльва аждарининг аниқ ўхшатиб ясалган, бўйнига «2» рақами боғланган миттигина моделини чиқарди. Ҳамонки Флёрнинг юзида таажжуб эмас, умидсиз қатъият ифодаланган экан, Гарри ўзининг ҳақлиги, яъни Максим хоним бор гапни ўз шогирдига айтиб берганига тўлиқ ишонч ҳосил қилди. Крум ҳақидаги фикр ҳам ўз исботини топди. У бўйнига «3» рақами боғланган оловли шар пурковчи хитой аждарини чиқарди-да, кўзини пирпиратиб ҳам қўймай, ерга қаради. Седрик кўлини қопчик ичига солиб, «1» рақамли тўмтоқ тумшукли швед аждарининг моделини чиқарди. Гаррига эса табиийки, охирги, бўйнига «4» рақами боғланган тиканак

думли венгр аждари насиб қилди. У ўзининг аждарчасига каради. Тиканак дум канотчаларини ёзиб, митти сўйлоқларини яланғочлади.

- Ана бўлди! - эълон қилди Шульман, - Энди ҳамма ўз рақибини билади. Аждарча бўйнидаги рақам майдонга чиқиш навбатини англатади, тушунарлими? Энди мен, мусобақа шархловчиси бўлганим боис, сизларни тарк этаман. Мистер Диггори, хуштакни эшитишингиз билан майдонга чиқинг, хўпми? Хўш, яна нима... Гарри? Ташқарига чиқасанми? Сенга бир оғиз гапим бор, майлими?

- М-м-м... ха, албатта, - минғирлади ҳеч нарсани тушунмаган Гарри, Шульманнинг ортидан эргашиб.

Шульман чодирдан муайян масофа нарига узоқлашди-да, дарахтлар орасида тўхтаб, Гаррига оталарча юзланди.

- Ахволинг қалай, Гарри? Сенга бирон нарса келтириб берай-ми?

- Нима? - тушунмади Гарри, - А... йўқ, раҳмат.

- Режанг борми? - сўради Шульман, овозини маккорона пасайтириб, - Чунки, эътироз билдирмасанг албатта, айрим ғоялар билан ўртоқлашмоқчиман. Сен ахир ёшига етмаган даъвогарсан-ку, Гарри, - деди у, овозини янада пасайтириб, - Агар бирон-бир нафим тегса...

- Йўқ, - гапни кесди Гарри, - Нима қилишни ўзим биламан. Раҳмат.

- Ҳеч ким сезмайди, Гарри, - кўз қисди Шульман.

- Йўқ, раҳмат. Ишлар жойида, - деди Гарри, ахволи ҳали бу қадар ёмон бўлмаган бўлса-да, нега бу сўзларни қайтараётганига ўзи хайрон бўлиб, - Режам бор, мен...

Узоқдан хуштак овози эшитилди.

- Ё тавба! Мен югуришим керак-ку! - хаёлини йиғиб олди Шульман, чопкилаганча нари кетиб.

Гарри чодирга яқин бориб, ранги баттар кўкариб кетган Седрикни кўрди. Унинг ёнидан ўтаётган Гарри омад тиламоқчи бўлди-ю, томоғини ғалати қира олди холос.

У Флёр билан Крум ўтирган чодирга қайтиб кирди. Икки сония ўтар-ўтмас халойик айюҳаннос солиб юборгани эшитилди. Афтидан Седрик қопчиқдан суғуриб олган қоматчанинг ҳақиқий тимсоли билан юзма-юз келган кўринади...

Чодирда ўтириб кутиш бу қадар даҳшатли кечишини Гарри тасаввур ҳам қилиб кўрмаган экан. Томошабинлар, худди кўп бошли махлук каби Седрикнинг тўмтоқ тумшукли швед аждари ёнидан ўтиш учун бажараётган хатти-ҳаракатларига ягона муносабат билдирганча, дам кичкирар, дам чириллар, дам оҳ урар эди. Крум кўзини полдан узгани йўқ. Флёр Седрик каби у ёқ, бу ёқ юриб, чодир ичини қадамлаб ўлчашга киришди. Шульманнинг шархлари эса умумий вазиятни баттар оғирлаштирмоқда:

- О-о-о, бир баҳя қолди-я... жуда тавакқалчи йигит экан-ку!... яхши ҳаракат, бироқ наф бермади...

Яна ўн беш дақиқадан сўнг қулоқни қар қилган шовқин эшитилиб, Седрик аждар ёнидан ўтгани-ю, тухумни қўлга киритганини англатди.

- Яхши, жуда яхши! - кичкирди Шульман, - Қани кўрайлик-чи, ҳакамлар қандай қарорга келишганини...

Бироқ у баҳоларни ўқиб эшиттирмади. Афтидан ҳакамлар баҳоларни томошабинларга ўзлари кўрсатишмоқда.

- Бири тугатиб, уч нафари қолди! - кичкирди Шульман, боз хуштак янграгач, - Мисс Делакёр, марҳамат қилсинлар!

Бошдан-оёқ дағ-дағ титраётганига карамай Флёр Делакёр чодирни сеҳрли таёқчасини маҳкам ушлаганча, бошини баланг кўтариб тарк этди. Буни кўрган Гаррининг қалбида қизга нисбатан бир оз эҳтиром уйғонди. Чодирда қарама-қарши деворлар ёнида ўтириб, бир-бирига қарамасликка уринганча Крум иккаласи қолди.

Яна ўша аҳвол, Шульманнинг мудҳиш шархлари:

- О, шу иш бамаъни эканлигига ақлим етмайди... О!... Деярли... Энди эҳтиёткорона иш тутмоқ даркор!... Муқаддас фалак!... Кўзимга ямлаб юборгандай кўринди-я!

Ўн дақиқадан сўнг намоишгоҳлардан қарсақлар янгради. Демак, Флёр ҳам топширикни бажарди. Жимлик... Афтидан баҳо белгиланмоқда... боз қарсақлар... Шундан сўнг, учинчи хуштак.

- Майдонга мистер Крум чиқади! - эълон қилди Шульман.

Крум Гаррини ёлғиз қолдириб, чодирни тарк этди.

Бола танасини жуда ғалати хис этмоқда. Юраги уриши, бармоқлари дахшатдан уйишиб қолаётганини сезмоқда-ю, чодир деворларига қараб, халойикнинг кичкирикларини эшитар экан, рухи танасидан анча нарида эканлигини идрок этмоқда.

- Жуда дадил ҳаракат! - янгради оловли шар пурковчи хитой аждарининг наъраси билан бир вақтда Шульманнинг кичкириги, - Мана буни мардлик деса бўлади!

Томошабинларнинг енгил нафас чиқаргани эшитилди.

- Ва... Ха! Тухум забт этилди!

Қиш ҳавосида янграган қарсақлар шиша синган товушдай эшитилди. Крум ўз чиқишини яқунлади. Навбат Гаррига.

Ўрнидан турган бола оёқлари желега айланиб қолганини хис этиб, таклифни кутди.

Хуштак янгради. Гарри чодирдан чиқди. Вужудини камраб олган дахшат тобора авж олмоқда. Ёш дарахтлар ёнидан ўтиб, кўтонга кирганини идрок этди.

Гаррининг кўз ўнгида намоён бўлган манзара худди жуда равшан, рангли тушга ўхшайди.

Бу ерга ташриф буюрган ўша тундан сўнг сеҳрли тарзда барпо этилган намоишгоҳлардан тумонат одамлар унга қараб турибди. Кўтоннинг нариги томонида эса ўз тухумлари устига энгашган тиканак думли аждар қанотларини ярим букканча, сап-сарик дарғазаб кўзларини болага бақрайтириб олган. Танаси тангачали баҳайбат яшер ўзининг тиканак думини, ҳар бир тиканаги билан узунлиги бир ярд келадиган из қолдирганча, ерга гумбурлатиб урмоқда. Намоишгоҳларни мудҳиш шовқин камраб олган. Мактабдошлари уни олқишлашмоқда-ми, ўлим тиламоқда-ми, ҳозир Гаррига фарқи йўқ. Вақт етди. Бўладиган ишнинг бўлгани маъқул. Ҳозир жамики фикр-хаёлини уни кутқариб қоладиган ягона нарсага жамламоқ даркор...

Гарри таёкчасини кўтариб, баланд овоз-ла ўқирди:

- Ассио «Чакмоқ»!

Ва умидвор бўлиб, ич-ичида Худого илтижолар қилиб, вужудининг жамики толалари ила кутди... Агар юз бермаса-чи... Супургиси учиб келмаса-чи... Қандайдир шаффоф, қизиб кетган, қалқиб турган парда уни теварак-атрофдан тўсиб кўйиб, кўтон ҳам, одамлар ҳам ҳавода учаётган бўлиб кўринди...

Баногоҳ Гаррининг қулоғига кадрдон товуш эшитилди. Супурги. У ортга ўгирилиб Ман этилган ўрмон узра ниҳоятда катта тезликда учиб келадиган «Чакмоқ»ни кўрди. Супурги кўтонга ёпирилиб кириб, Гаррининг амрини кутганча, қаршисига келиб тўхтади.

Томошабинларнинг шовқини янада кучайиб кетди... Шульман ҳам алланима кичкирмоқда... бироқ Гаррининг эшитиш қобилияти ҳозир ишлаётгани йўқ. Умуман айтганда, у айна вақтда ҳеч нарсани эшитмоқчи ҳам эмас, ҳозир ким нима деяпти, ахамияти йўқ...

У оёғини кўтариб, супурги устидан олиб ўтди-да, ер тепди. Ва шу захоти мўъжиза рўй берди...

Бола ҳавога кўтарилиши ҳамоно, шамол сочларини қўзғатгани ҳамоно, томошабинларнинг юзлари тана рангли тўғноғич боши, аждар эса оддий ит танасининг ўлчами каби майда бўлиб қолиши ҳамоно нафақат ерни, балки кўрқув ва дахшатни ҳам пастда қолдирганини идрок этди... Гарри ўзининг кадрдон мухитига кириб олди...

Бу навбатдаги қвидиш ўйини, бошқа нарса эмас... Ҳа, оддий қвидиш ўйини, тиканак думли аждар эса ўта жирканч рақиб жамоаси...

У пастга, аждарнинг олд оёқлари билан ишончли химояланган тухумлар уюмига қараб, тош тусли тухумлар орасида ялтираб турган тилла тухумни кўрди.

- Хўш, Гарри, - деди у ўзига ўзи, - Чалғитиш манёврени қўллаймиз... Бошладик.

Бола пастга шўнғиди. Тиканак думнинг боши унинг ҳаракати томон бурилди. Нима

қилишни Гарри яхши билади. У шўнгиш ҳаракатини тўхтатиб, ўз вақтида юқорига кўтарила бошлади. Аждар пуркаган оловли шар айна фурсатда Гарри етиб бориши керак бўлган нуктадан ўтиб кетди... Бола ҳозир ҳар қандай хавфга тупурган... У ўз ҳаракатини Тажовузкор тўпга чап берган билан баробар кўрмоқда...

- О, Олий ҳиммат Скотти! Бу йигитча учиш нима эканлигини жуда яхши билар экан-ку! - ўкириб юборди Шульман, томошабинларнинг оҳ-воҳларини босиб юбориб, - Мистер Крум, сиз ҳам кўрдингиз-ми?

Гарри юқорида айлана бошлади. Тиканак дум эса бўйнини баланд чўзганча, бошини боланинг ҳаракати баробар айлантирмоқда. Агар ҳаракат шу зайлда узоқ давом эттириладиган бўлса, махлуқнинг боши айланиб кетиши муқаррар. Лекин узоқ чўзмаган маъкул, акс ҳолда ҳайвон яна олов пуркаб юбориши мумкин...

Тиканак дум энди оғиз очган эди ҳам-ки, Гарри боз пастга шўнғиди. Бироқ бу сафар омад у қадар зўр чопмади. Олов болани ёндириб ташламади-ю, ўзини четга тортаётган фурсатда аждар силтаган думдаги тиканаклардан бири унинг елкасига бир оз тегиб ўтиб, коржомасини йиртиб юборди.

Гарри оғриқ сезиш билан бир вақтда намоёишгоҳлардан янграган кичкириқ ва инграшларни эшитди. Афтидан жароҳат жиддий эмасга ўхшайди. Аждар ортидан ўқдай учиб ўтар экан, миясига бир ўй келди...

Ўз тухумларидан ташвиш тортаётган она аждар осмонга кўтарилишни истамаяпти. У жойида айланиб, тўлғаниб, қанотларини дам ёзиб, дам йиғиб, сап-сарик кўзларини Гарридан узмай турибди. Болаларини ёлғиз ташлаб кетмоқчи эмас... Шунга қарамай, уни учишга мажбур қилмоқ даркор. Акс ҳолда тилла тухумга яқин бориб бўлмайди... Ҳамма гап, ушбу ишни аста-секин, эҳтиёткорона бажаришда...

Гарри аждарнинг рўпарасида дам у томон, дам бу томон хира пашшадай учиб, махлуқ ўз олови билан нари ҳайдай олмайдиган, бироқ қорачиғи тикка кетган кўзларини узмай, кузатадиган масофа сақлаб борди. Сўйлоқлари яланғочланган аждарнинг боши ҳам тинимсиз ҳаракатланмоқда...

Бола юқорига кўтарилди. Тиканак думнинг боши ҳам унинг кетидан, бўйни худди илон ўйнатувчининг амрини бажараётган илон каби тебраниб, баланд чўзилди...

Гарри яна бир неча футга кўтарилгач, алам қилган махлуқ ўкириб юборди. У Гаррини чиндан ҳам хира пашшани тинчитмоқчи бўлгандай ўлдиришга уринмоқда. Силтаётган думи Гаррига қадар етиб бормаяпти... олов пуркади, аммо Гарри чап берди... энди эса оғзини кенг очиб олган...

- Тур ўрнингдан, дангаса, - гижгижлади Гарри, махлуқни гипноз қилаётгандай чарх уриб, - Тур дедим сенга, тутиб ол мени...

Нихоят аждар орқа оёқларига тик туриб олганча, самолёт қанотларидай келадиган қанотларини кенг ёзди. Фурсатдан фойдаланган Гарри эса тикка пастга шўнғиди. Токи аждар ақлини йиғиб, хира пашша қаёққа гум бўлганини тушуниб етгунча, ақлга сиғмас тезлик олиб учаётган бола, ерга, энди ўткир тирноқли панжалар билан ҳимоя қилинмай қолган тухумлар тўпламига яқинлашди-да, супургининг сопини қўйиб юбориб, тилла тухумни тутиб олди...

Тезликни янада оширган Гарри жуфтакни ростлади. У оғир ўлжани соғ қўли билан қўлтиқлаб олганча, намоёишгоҳлар узра парвоз қилмоқда. Гаррининг эшитиш қобилияти яна тиклангандай бўлди. Гулдурос қарсақ ураётган томошабинлар худди Квидиш бўйича жаҳон чемпионатининг финал ўйинида Ирландия терма жамоасининг мухлислари каби айюханнос солишмоқда...

- Эътибор қаратинг! - кичқирди Шульман, - Энг ёш чемпионликка даъвогар тухумни ҳаммадан тез қўлга киритди! Қаранг-а! Бу мистер Поттернинг имкониятларини тенглаштиради, албатта!

Тиканак думни тинчлантириш учун ҳар томондан аждар хуркитувчилар югуриб чиқишди. Қўтоннинг кириш эшигидан Гарри томон қувонч-ла қўл силтаётган профессор Макгонагалл, профессор Хмури ва Хагрид шошиб келишмоқда. Уларнинг мамнун

табассумлари узоқдан кўринмоқда. Гарри намоёишгоҳлар устидан ўқитувчилар томон учиб, аста ерга қўнди. Қичкириқлардан қулоқ пардалари йиртилиб кетиш ҳолатига келиб қолган. Боланинг қалби анча вақтдан буён илк бор таскин топиб, вужуди енгил тортди. У биринчи синовдан ўтиб, тирик қолди...

- Ажойиб, Поттер! - қичқирди профессор Макгонагалл, бола супургидан тушиши билан. Профессор Макгонагаллнинг бундай мақтови жуда таажжубли. У титраётган қўлини Гаррининг елкасига ўқтади.

- Ҳакамлар натижани эълон қилгунга қадар зудлик билан Помфри хонимнинг ҳузурига бориб кел... Бу томонга... У Диггорини даволаш муолажасини тугатган бўлса керак...

- Баракалла, Гарри! - хириллади Хагрид, - Қойил! Тиканак думли венгер аждарига қарши-я! Чарлининг гапи эсингдами? Ўлгудай дарғазаб деган...

- Раҳмат, Хагрид, - бакирганча гапни бўлди Гарри, Хагрид оғзидан гуллаб қўймаслиги учун.

Профессор Хмури ҳам ниҳоятда мамнун. Унинг сеҳрли кўзи чаноғида гир айланмоқда.

- Тез ва соз иш бўлди, Поттер, - наъра тортганча мактаб қўйди у.

- Бўлди, Поттер, тиббиёт пунктига югур, илтимос, - амр қилди профессор Макгонагалл. Ҳалигача ҳаллослаб, нафасини ростлай олмаётган Гарри қўшни чодирга кириб, Помфри хонимнинг ташвишли нигоҳини кўрди.

- Аждарлар! - жирканганча хитоб қилди фельдшер аёл, Гаррини ичкарига тортиб.

Чодир бўлмаларга бўлинган. Гарри парда ортидаги Седрикнинг қоматини таниди. Афтидан Диггори жиддий жароҳатланмаган кўринади. Хар қалай у ўтирибди. Жағи тинмаган Помфри хоним алланима ҳақида вайсаганча, Гаррининг елкасини кўздан кечириб чиқди.

- Ўтган йили дементорлар, бу йил аждарлар, - жаврашини қўймади Помфри хоним, - Қизик, яна нима олиб келишар экан мактабга, а? Омадинг бор экан... жароҳатинг у қадар чуқур эмас... фақат битказиб юборишимдан олдин, яхшилаб дезинфекция қилишим керак... бир оз бардош қилишингга тўғри келади...

Помфри хоним аллақандай вишиллаб, тутун пурқаб турган тўқ қизил суюқлик билан ярани дезинфекция қилди-да, сеҳрли таёқчасини Гаррининг елкасига теккизди. Жароҳат бир зумда битди-қолди.

- Бир оз тинч ўтир. Тинч ўтир, дедим сенга. Улгурасан баҳоларингни билишга.

Помфри хоним қўшни бўлмага тез ўтиб кетди.

- Энди ахволинг яхшими, Диггори? - сўради у.

Гарри жойида босиб ўтира олмади. У ташқарида нима бўлаётганини билиш учун ўрнидан туриб, чиқиш эшигига етиб улгурмай, ичкарига икки киши, Гермиона билан Рон кириб келди.

- Сен зўрсан, Гарри! - деди иккала юзида тирноқ излари кўринган Гермиона йиғламсираган оҳангда.

Афтидан у даҳшатга тушиб, ўзини тимдалаб олган кўринади.

- Зўр бўлди, Гарри! Чин сўзим!

Бироқ Гаррининг эътибори ранги мурдадай оқариб кетган Ронга қаратилган.

- Гарри, - деди Рон, жиддий оҳангда, - Сенинг номингдан ёзилган аризани Оташли жомга ким солганини билмайман-у, ишончим комилки, бу билан улар жонингга қасд қилишган! Ана энди, худди сўнгги бир неча ҳафта ўтмаган-у, Гарри чемпионликка даъвогар сифатида эълон қилинганидан буён иккаласи илк бор учрашгандай, ҳамма нарса ўз изига тушди.

- Етиб борди-ми, ниҳоят? - сўради Гарри муздай оҳангда, - Анчагина вақт керак бўлди-я! Чўчиб кетган Гермиона, кўзларини дўстларининг дам униси, дам бунисига югуртирганча, ўртага туриб олди.

Роннинг оғиз жуфтлаб, узр сўрамоқчи бўлаётганини фахмлаган Гарри ўртоғини тўхтатди.

- Майли, бўлар иш бўлиб ўтди, унутамиз.

- Йўқ, - эътироз билдирди Рон, - Мен ўзимни бундай...

- Унутамиз дедим-ку, - такрорлади Гарри.

Рон асабий кулиб кўйди. Гарри ҳам жавобан иршайди. Гермiona эса йиғлаб юборди.

- Кўз ёш тўкадиган бирон-бир сабаб кўрмаяпман! - деди таажжубланган Гарри.

- Иккалангиз ғирт тентакис! - хўнграб юборди Гермiona ер депсиниб.

Гермiona қаршилик кўрсатишга улгурмай қолган болаларни маҳкам кучиб олди-да, уввос солганча, чодирдан ўқдай чиқиб, қочиб кетди.

- Биз эмас, ўзи тентак, - бош чайқади Рон, - Кетдик, Гарри, ҳозир баҳоларинг эълон қилинади.

Бир соат олдин бундай бўлишини хаёлига ҳам келтирмаган Гарри рухан кўкларга кўтарилганча, ўлжа олинган тилла тухум-у, «Чакмоқ»ни қўлтиқлаб, чодирдан сакраб чиқди. Рон унинг ёнида бориб, бўлиб ўтган ҳодисаларни тез айтиб берди.

- Биласан-ми, сенинг чиқишинг қолганларнинг чиқишидан зўр бўлди! Қиёслашга ўрин йўқ! Седрик аллақандай ғалати хунар кўрсатди. Ерда ётган тошлардан бирини итга айлантириб, аждарнинг эътиборини чалғитмоқчи бўлди. Йўқ, унинг айлантириш маҳорати яхши чиқди, албатта. Модомики, тухумни қўлга киритган экан, хунари дастлаб қор бергандай бўлди. Бироқ Седрикнинг эти куйди-да. Махлуқ хаёлини йиғиб олган кўринади, сўнги фурсатда лабрадорга эмас, Диггорига ҳамла қилишга аҳд қилди (*Лабрадор – Ньюфаундленд ит зотларидан бири бўлиб, ундан қўриқчилик хизмати, балиқчилик соҳаси (сувдан тўр тортиб чиқариш) ва қутқарув (ғарқ бўлаётган кишини қутқариш) тадбирларида фойдаланилади. МДХга аъзо давлатларда, ушбу зот «водолаз», деб аталади*). Седрик шашликка айланиб қолмаслик учун базўр чап беришга улгурди. Анали Флёр эса аждарни транс ҳолатига солишга уринди. Унинг хунари ҳам иш берган бўлди. Махлуқ ҳатто ухлаб ҳам қолди. Аммо хуррак отган аждарнинг бурнидан учқун отилиб чиқиб, Флёрнинг этаги ўт олиб кетди. Сеҳрли таёқчасидан сув чиқаришга мажбур бўлиб, тириқлайин ёниб кетишдан базўр омон қолди. Крумнинг чиқиши яхши бўлгани билан сенга ета олмайди. Айтсам ишонмайсан. Ўзи моҳир учувчи-ю, ҳавога кўтарилишни хаёлига ҳам келтиргани йўқ. Аллақандай афсун ўқиб, ҳайвоннинг кўзига зарб берди! Ёмони шунда-ки, ерга қулаган аждар ўз тухумларининг ярмини эзиб кўйди. Бунинг учун эса балл айрилади. Чунки тухумларга зиён етмаслиги шарт эди.

Иккаласи аждар кўтонига етиб олгунча, шоша-пиша гапирган Рон хансираб қолди. Гарри беш нафар ҳакам қаерда ўтирганини тиканак думли венгр аждари олиб кетилганидан сўнг, энди кўрди. Улар қарама-қарши томонда, тилла тусли мато билан тўсилган, юқори кўтарилган курсиларда ўтиришибди.

- Уларнинг ҳар бири бирдан ўнгача балл беради, - маълум қилди Рон.

Гарри кўзини қисиб, биринчи ҳакам Максим хоним ўзининг сеҳрли таёқчасини юқорига кўтараётганини кўрди. Ҳавога «8» рақами шаклида ўралган қумуш тасма отилиб чиқди.

- Ёмон эмас! - хитоб қилди Рон, намойишгоҳлардан янграган қарсақлар остида, - Елканг учун икки балл айирган кўринади.

Навбатдаги ҳакам мистер Сгорбс. У «9» рақамини кўрсатди.

- Зўр-ку! - хурсанд бўлди Рон, Гаррининг белига туртиб.

Дамблдор ҳам ҳавога «9» рақамини улоқтирди. Томошабинлар янада кучли олқишлашди.

Навбат Людо Шульманга етди. У «10» балл берди.

- Ўн балл? - кўзларига ишонмади Гарри, - Лекин... мен яраландим-ку... Нима қиляпти у?

- Қўп арз қилаверма, Гарри? - завқ-ла қичқирди Рон.

Нихоят Каркаров ўз таёқчасини кўтариб, «4» рақамини улоқтирди.

- Нима? - нафратланди Рон, - Тўрт? Ах, сен бир қоп гўнг. Крумга «10» балл бердинг-ку! Бироқ Гаррига фарқи йўқ. Каркаров «0» кўймайди-ми! Ҳозир Роннинг жон куйдираётгани Гарри учун юз баллдан юқоридир. Буни у Ронга айтмади, албатта. Аммо юраги қувончдан ёрилиб кетиш ҳолатига келиб қолганини ҳис этиб турибди. Гарри чиқиш эшиги томон ўгирилди. Унинг муваффақиятидан фақат Рон... ёки гриффиндорчилар қувонаётгани йўқ. Намойишгоҳларда ўтирган жамики мактаб уни олқишламоқда. Қандай синовдан ўтганини кўрган мактабдошлар энди уни ҳам, худди Седрикка тарафдор бўлгандай олқишлашмоқда. Слизеринчиларга эса Гарри тупурди... нима деб ақиллашса, ақиллайверишсин.

- Иккалангиз биринчи ўриндасиз! Сен ва Крум! - хитоб қилди Чарли Уэсли, қаср томон йўл олган Гарри билан Роннинг қаршисидан югуриб чиқиб, - Маъзур сананг, шошяпман. Ойимга бойкуш йўллаб, бўлиб ўтган ишлардан бохабар қилишим керак. Ваъда берганман. Ишларнинг эса мисли йўқ! Ҳа, айтгандай... кетиб қолмаслигинг керак экан. Шу гапни сенга етказишни тайинлашган эди менга... Шульманнинг чемпионликка даъвогарларга айтадиган гапи бор экан... чодирда.

Рон шу ерда кутиб туришини айтди. Гарри боз чодирга кирди. Чодир энди ўзгача, қандайдир шинам ва мехмонпарвар кўринди кўзига. Гарри ўзининг тиканак думга чап бераётгандаги ҳиссиётлари билан чодирда, ўз навбатини кутиб ўтиргандаги ҳиссиётларини таққослаб кўрди. Кутиш чиндан ҳам қийин кечадиган ҳиссиёт экан, хулоса чиқарди Гарри.

Флёр, Седрик ва Крум бирга кириб келишди.

Юзининг ярмига малла тусли, афтидан куйган жойни даволаш малҳами қалин суртилган Седрик Гаррини кўргач, кулиб:

- Баракалла Гарри, - деб қўйди.

- Сенга ҳам қойил, - жавобан кулиб қўйди Гарри.

- Ҳаммаларингга қойил, ҳаммаларингга! - мамнун ёпирилиб кирди Шульман, худди ўзи ҳам бир-иккита аждар тинчителиб қайтаётгандай, - Энди эса сўзларимга диққат билан қулоқ тутинг. Иккинчи мусобақадан олдин узоқ танаффус бўлади. Негаки, синов йигирма тўртинчи февраль куни эрталаб ўтказилади. Лекин, ушбу танаффус давомида сиздан бир топишмоқнинг жавобини топиш талаб этилади! Агар кўлингиздаги тухумга диққат билан қарасангиз, у очиладиган тухум эканлигини кўрасиз... учидеги ҳалқасини кўрдингиз-ми? Топишмоқ тухум ичида. Жавобини топсангиз, иккинчи синов мазмунини тушуниб етиб, ижросига ҳозирлик кўриш имконига эга бўласиз! Гапимни тушундингиз-ми? Аниқ тушундингиз-ми? Хўш, ундай бўлса, бўлди. Сизларни ортиқ ушлаб турмайман! Гарри чодирдан чиққач, Рон иккаласи қувноқ сўзлашганча, Ман этилган ўрмон четидан қаср томон йўл олди. Гарри қолган чемпионликка даъвогарларнинг чиқишлари ҳақида батафсил билмоқчи бўлди. Бир оздан сўнг, улар ёш дарахтзорни айланиб ўтди. Гарри аждар наърасини илк бор ўша тунда шу ерда эшитган. Дафъатан дарахтлар орасидан аллақандай афсунгар аёл сакраб чиқди.

Рита Вритер. Бугун у эгнига мулоқот пат-қаламининг тусига мос келадиган ям-яшил коржомо кийиб олибди.

- Табриклайман, Гарри! - кичқирди яшнаб турган Вритер, - Атиги бир оғиз сўз, мумкин бўлса агар? Аждар билан юзма-юз келган фурсатда ўзингни қандай ҳис этдинг?

Ҳакамларнинг адолати ҳақида қандай фикр билдирасан?

- Атиги бир оғиз сўз, денг? - деди Гарри, - Марҳамат, мана ўша сўз: хайр!

Ўз жавобидан мамнун Гарри тескари ўгирилиб, қувноқ кайфият-ла, Рон билан бирга йўлини давом эттирди.

XXI БОБ. УЙ ЭЛЬФЛАРИНИ ҲУРРИЯТГА ЧИҚАРИШ ФРОНТИ

Кечқурун Гарри, Рон ва Гермiona бойкушхона томон йўл олишди. Гарри аждарни бир ёкли қилиб, ўзи омон қолгани ҳақида Роннинг Чўчринстели оркали Сириусга хат юборишга аҳд қилди. Йўл давомида Гарри Ронга Каркаров ҳақида Сириусдан эшитган гапларни айтиб берди. Каркаров бир вақтлар Ўлимдан мириқувчи бўлганини эшитган Рон дастлаб таажжубланди, бироқ бойкушхонага оз қолганида, Каркаровни илк бор кўрган кундан эътиборан у ҳақда айнан шундай хаёлга борганини маълум қилди.

- Гап гапга қовушяпти! - баланд овозда фикр билдирди у, - Поездда келаётганимизда Малфойнинг сўзларини эшитиб қолганимиз эсингдами? Дадаси «Дурмштранг» мактаби директори билан яхши таниш эканлиги ва ўша мактабга ўқишга юбормоқчи бўлганини айтган эди. Улар қаерда дўстлашиб қолгани энди тушунарли! Жаҳон чемпионатининг финал ўйинида ҳам никоб тақиб бирга югуриб юришган бўлса, ажаб эмас. Лекин шуни

айтишим мумкинки, Гарри, агар аризангни Оташли жомга чиндан ҳам Каркаров ташлаган бўлса, hozир у ўзини ғирт ахмоқдай хис этаётган бўлса керак! Кўзлаган мақсадига эриша олмади! Сал тимдаландинг-у, боз омон қолдинг! Шошма... ўзим эплайман уни...

Жўнатма топширилишини анлаган Чўчринстель шундай хаяжонланиб кетдики, худди эси оғиб қолгандай Гаррининг боши узра чириллаб, гир айлана бошлади. Рон уни тутиб олиб, панжасига хат боғлангунга қадар маҳкам ушлаб турди.

- Навбатдаги синов бундан ҳам хавфли бўлиши мумкин эмас-ку, тўғрими? - давом этди Рон, Чўчринстелни деразага олиб бориб, - Фикримча, Беллашув чемпиони бўлишинг учун барча имкониятларинг бор, Гарри, жиддий айтяпман.

Рон ушбу сўзларини сўнгги бир неча ҳафта давомида намоён этган хулқ-атвори учун ўзига хос узр сифатида айтаётганини Гарри тушуниб турибди, албатта. Лекин ёқди. Гермиона эса аксинча, қўлларини кўкрагида йиғиб, бойкушхонанинг деворига суяниб олганча, Ронга юзланиб қошини чимирди.

- Беллашув тугашига ҳали анча бор, - фикр билдирди у, жиддий оҳангда, - Агар биринчи синов шунчалик даҳшатли экан, кейингилари қандай ўтишини ўйласам, юрагим орқага тортиб кетади.

- Порлоқ келажакка доир фикр-мулоҳазалар борасида профессор Трелани иккалангиз бир жуфт калишдай яхши дўст бўласиз! - истехзоли гап қистирди Рон, Чўчринстелни деразадан улоктириб.

Қушча тош сингари ўн икки футча пастлаб, ўзини базўр эплаб олди. Гарри барча хатти-харакатлари, тиканак думли венгр аждари атрофида гир айланиб, ҳамлаларига чап берганлари ҳақида батафсил хисобот ёзгани учун бўлса керак, хат узун ва анчагина вазмин чиққан эди.

Болалар Чўчринстелнинг қоронғида гум бўлишини кузатиб туришди.

- Хўш, пастга тушамиз-ми энди? - таклиф киритди Рон, - Гарри, сени мехмонхонада совғасалом кутяпти. Фред билан Жорж ошхонадан ҳар хил егуликлар олиб келишган бўлса керак.

Улар коллежнинг умумий мехмонхонасига кириб келишлари билан чиндан ҳам айюханнос кўтарилди. Столларга пирожнийлар уюб қўйилган, ошқовоқ шарбати ва ҳузур-лаззат ичимлигига тўлдирилган кўзалар терилган. Ли Жордан доктор Филибустернинг сувдан оловсиз отиладиган фантастик мушакларини учириб, хонани юлдузчалар-у, учкунларга тўлдириб юборибди. Расм солиш устаси Дин Томас эса супургини эгарлаб аждарнинг боши атрофида учиб юрган Гарри тасвирланган бир нечта плакат тайёрлабди. Боши ёнаётган Седрикнинг тасвири туширилган бир-иккита ҳажвий расмлар ҳам йўқ эмас. Анча вақтдан буён тўқлик нима эканлигини унутиб қўйган Гарри овқатланишга зўр берди. Дўстлари даврасида ўтирар экан, дунёда бундан ортиқ бахт бўлиши мумкинлигини тасаввур қила олмади. Рон ёнида ўтирибди, биринчи синов ортда қолди, навбатдагиси эса уч ойдан сўнг бўлади.

Столга қўйиб қўйилган тилла тухумни қўлида тортиб кўрган Ли Жордан хитоб қилди:

- Мунча оғир бўлмаса! Ма, Гарри, оч, кўрайлик-чи, ичида нима бор экан!

- Беллашув шартларига кўра, топишмоқ жавобини ёлғиз ўзи топиши керак, - тез эслатиб қўйди Гермиона, - Қоидаси шунақа...

- Беллашув шартларига кўра, аждар ёнидан ўтиш усулини ҳам ўзим ўйлаб топишим керак эди, - пичирлади Гарри Гермионага эшиттириб.

Гермиона айбдор кишидай кулиб қўйди.

- Оч, Гарри, оч! - баралла ўтинди коллеждошлар.

Тухумнинг ўртасини белбоғ сиқиб турибди. Уни бўшатиш учун тухум учида махсус ҳалқа мавжуд. Гарри Ли узатган тухумни қўлига олиб, ҳалқани куч билан бураб очди.

Тухумнинг ички қисми бўшлиқ бўлиб, ҳеч нарса кўринмади, лекин очилиши билан умумий мехмонхонани ниҳоятда ёқимсиз, баланд ғижирлаган товуш камраб олди. Гарри ушбу товушни Деярли Бошсиз Никнинг ўлган кун юбилейида арвоҳлар оркестри томонидан мусиқа арралари воситасида чалинган куйга ўхшатди.

- Ёп, тезроқ ёп, - ўқирди Жорж, кафтлари билан қулоқларини маҳкам босиб.

- Нима эди у? - ғудуллади Симус Финниган ёпилган тухумга дахшат-ла қараб, - Нариги дунёдан вакил бўлиб келган аёл овозига ўхшаб кетди-я... Иккинчи синовда аждар эмас, вакил аёл бўлармикан, а?

- Қийноққа солинган одам афғонлари! - фикр билдирди кўлидаги гўштли сомсани полга тушириб юборган Невилль, ранги бўздай оқариб, - Қийноққа солиш қарғиши таъсирига бардош беришинг керак бўлади шекилли.

- Нималар деяпсан, Невилль, ундай қилмиш қонунга хилоф-ку! Чемпионликка даъвогарларга нисбатан Қийноққа солиш қарғишини қўллаш мумкин эмас, - эътироз билдирди Жорж, - Назаримда бу товуш Персининг қўшиғига ўхшаб кетди... Гарри, менимча душхонада ювинаётган Персига тажовуз қилишингга тўғри келади-ёв...

- Гермiona, торт ейсанми? - таклиф қилди Фред.

Гермиона Фред узатган ликопага шубҳа билан қаради.

- Қўркма, бу бўлакка ҳеч нима қилганим йўқ, лекин сариёғли чўзмалардан хавфсираган маъқул.

Чўзмалардан бирини эндигина тишлаб узган Невилль шу заҳоти тупуриб юборди.

- Ҳазиллашдим, Невилль, - деди Фред маккорона иршайиб.

- Фред, буларнинг барини ошхонадан олиб келгансиз, шундайми? - сўради Гермiona тортни олиб.

- Ҳа, - иршайди Фред ва уй эльфнинг овозига таклид қилди, - «Сўранг, сэр, истаган нарсангизни муҳайё қиламиз!» Улар очларга бажони дил ёрдам беришга тайёр. Қорним оч десанг бўлди, керак бўлса, олдинга, нимталанмай қовурилган новвосни қўйишади.

- Ошхона қаерда ўзи? - нозик овоз-ла сўради Гермiona, шунчаки қизикқан бўлиб.

- Мактаб ошхонасига яширин эшиқдан кирилади. Эшикни эса ҳар хил мевага тўлдирилган вазанинг расми тўсиб туради. Ундаги нок тасвирини қитикласанг бас, мева хиринглаб... Бирдан Фред унини ўчириб, Гермionaга диққат билан разм солди.

- Шошма, ошхона нима учун керак бўлиб қолди сенга?

- Шунчаки, сўрадим-қўйдим-да, - тез жавоб қайтарди Гермiona.

- Уй эльфларининг иш ташлашларини уюштирамоқчимисан? - қизикди Жорж, - Варақа тарқатиш босқичидан энди эльфар қўзғолонини кўтариш босқичига ўтмоқчимисан? Айримлар кулиб юборишди. Гермiona индамай қўя қолди.

- Ошхонага кирадиган бўлсанг, эльфар кийим кийиб, иш ҳақи талаб қилишлари кераклиги ҳақида гап оча қўрма! - таҳдид оҳангида огоҳлантирди Фред, - Уларнинг кайфиятини бузиб, таом тайёрлашдан чалғитганинг қолади холос! Агар омон чиқсанг, албатта.

Шу пайтда йирик канарейкага айланиб қолган Невилль ҳамманинг эътиборини ўзига қаратди.

- Вой!... Маъзур кўрасан, Невилль! - қичқирди Фред умумий қаҳқаҳа остида, - Унутиб қўйибман шекилли... Биз чиндан ҳам сарёғли чўзмаларни сеҳрлаб қўйган эдик! Бир дақиқа ўтар-ўтмас Невилль туллай бошлаб, сўнгги пати тушгач, асл қиёфасига қайтди ва бошқаларга жўр бўлиб, ўзи ҳам мириқиб қулди.

- Канарейка қандлари! - эълон қилди Фред, қойил қолган халойиққа мурожаат қилиб, - Жорж иккаламизнинг ихтиромиз! Бир донаси етти склат, марҳамат!

Гарри ўртоқлари Рон, Невилль, Симус ва Дин билан бирга ётоқхонага кириб кетганида тунги соат бирдан ўтган эди. Тўқ-қизил рангли бахмалдан тайёрланган гулдор чодирининг пардасини тортишдан олдин Гарри каравотининг ёнидаги столча устига тиканак думли венгр аждарининг митти коматини қўйиб қўйди. Аждарча чуқур эснаб, гувалача бўлиб ётди-да, кўзларини чирт юмиб олди. Умуман айтганда, ўйлади Гарри, пардани тортар экан, Хагрид ҳақ, ўзига хос қўрки бор, ушбу аждарларнинг...

Декабрь ойи «Хогварц»га кучли шамол-у, ёмғир аралаш қор келтирди. Қиш фаслида

елвизак шамол қасрнинг у ёғидан кириб, бу ёғидан чиққанча, ичида ўйнаб юради. Шунга карамай, Гарри ҳар сафар дурмштрангчиларнинг кемаси ёнидан ўтар экан, қасрнинг калин деворлари-ю, иссиқ каминлари ҳақида миннатдор ўйлаб қолади. Кема шамолда кучли чайқалиб, елканлари қора осмон тусида тинимсиз ҳилпирайди. «Бэльстэк» мактабининг араваси ҳам иссиқ бўлмаса керак, хаёлдан ўтказди Гарри. Хагрид Максим хонимнинг отларини виски билан узлуксиз суғориб бормоқда. Эсаётган шамол қўтон бурчагидаги охурдан виски бугини келтириб, сеҳрли ҳайвонларни парвариш қилиш фани дарсида шуғулланаётган ўқувчиларнинг кайфиятини чоғ қилиб юбормоқда. Уларнинг бундай ҳолатда юриши эса мақсадга мувофиқ келмайди. Негаки, ўқувчилар ҳамон анави мудҳиш портловчи дракларни парвариш қилмоқда. Бундай иш эса ўз навбатида, болалардан ҳушёрликни талаб этади.

- Драклар қишки уйқуга ётади-ми, йўқ-ми, ҳеч тушунмаяпман, - мулоҳазаси билан ўртоқлашди Хагрид, ошқовоқ етиштириладиган эгатларда совуқдан дағ-дағ титраётган ўқувчилар билан, - Афтидан, тумшуклари ер чўқияпти-ми, йўқ-ми, кузатиб боришга тўғри келади шекилли... Ҳозир эса уларни мана бу яшиқларга киритамиз...

Драклар атиги ўнта қолган. Ўзига ўхшаганларни ўлдириш ушбу махлуқларнинг табиатидаги ҳеч аримайдиған одатга ўхшайди. Бугунги кунга келиб ҳар бир дракларнинг узунлиги олти футга етган. Қул ранг зирҳлари, крабникига ўхшаб кетадиган бақувват оёқлари, нишлари, сўрғичлари ва олов пуркайдиган думлари дракларга шундай киёфа бахш этган-ки, Гарри муқаддам булардан ўтадиган жирканч ҳайвонни кўрмаган. Ўқувчилар Хагрид келтирган катта яшиқларга ғалати қараб қўйишди. Ҳар бир яшиқ ичига пат тўшалган бўлиб, биттадан ёстик қўйилган.

- Энди сизларни яшиқларга ётқизиб, қопқоғини ёпиб қўямиз, - эркалаб гапирди Хагрид дракларга, - Қани кўрайлик-чи, нима бўлар экан

Бироқ аниқланишича, драклар қишки уйқуга кетмас, шунингдек, ичига пат тўшак ва ёстик қўйилиб, қопқоғи миҳлаб қўйиладиган яшиқ ичида ётмас экан. Кўп ўтмай Хагрид дракларга:

- Жим, тинчланинг, ваҳима қилманг, - дея ўқира кетди.

Драклар эса тутаб ётган яшиқ парчаларига тўлиб-тошган ошқовоқ эгатлари бўйлаб югуриб, ҳар томон тарқаб кетди.

Аксарият ўқувчилар Малфой, Краббе ва Гойл бошчилигида Хагриднинг кулбасига орқа эшиқдан кириб, ичкаридан бекиниб олди. Гарри, Рон ва Гермиона эса қолган ўқувчилар билан биргалиқда Хагридга ёрдам беришди. Эти куйиб, кўп жароҳат олган болалар катта куч сарфлаб дракларнинг тўққизтасини қўлга олишга муваффақ бўлди. Озодликда фақат битта драк қолди.

Гарри билан Рон сеҳрли таёқчалар воситасида белидаги нишини титратганча таҳдид солиб келаётган дракга қарата оловли учқун чиқараётганини кўрган Хагрид кичкириб юборди:

- Энг асосийси, уни чўчитиб юборманг! Ўз шерикларига захмат етказишига йўл қўймаслик учун нишига арқон ташлашга уриниб кўринг.

- Бу билан шавқатсизлик қилиб қўйган бўлмаймиз-ми?! - кесатиб бақирди Рон, Гарри иккаласи бели билан кулба деворига суяниб олганча, таҳдид солиб яқинлашаётган дракга қарата учқун отиб.

- Хўш-хўш-хўш... нақадар қизиқ қўнғилхушлик.

Боғ тўсиғига суяниб олган Рита Вритер кечаётган ушбу тартибсизликни зўр қизиқиш билан томоша қилиб турибди. Бугун у эгнига арғувон ёқали тўқ қизил ридо кийиб, тимсоҳ терисидан тайёрланган сумкачасини қўлига олиб олибди.

Хагрид Гарри билан Ронни бурчакка сиқиб қўйган дракларнинг устига ўзини ташлаб, ерга босиб олди. Махлуқнинг дум томонидан портлаш товуши янграб, эгатдаги бир-иккита ошқовоқ бурда-бурда бўлиб кетди.

- Сиз ким? - сўради дракларнинг нишига арқон сиртмоғини ташлаб, маҳкам сиққан Хагрид Ритага мурожаат қилиб.

- «Башорат-у, каромат газетаси»нинг махсус муҳбири Рита Вритер, - қувонч-ла ўзини

таништирди Рита, тилла тишларини яланғочлатиб.

- Билишимча, Дамблдор сизни мактаб хўдудига киритишни ман этган, - деди қошини чимирган Хагрід, бир оз эзилган драклнинг устидан турганча, махлукни шериклари томон тортиб.

Рита Хагріднинг сўзларига эътибор қаратмади.

- Бу қизик ҳайвонча нима деб аталади, - сўради у пинагини бузмай, янада яшнаб.

- Портловчи драклар, - ғудуллади Хагрід.

- Нималар деяпсиз?! - қизиксиниб хитоб қилди Рита, - Илгари эшитмаган эканман...

Қаердан келтирилган?

Хагріднинг қоп-қора пахмоқ соқол қамраган юзи арғувон тус олаётганини кўрган Гарри ўйланиб қолди. Ҳақиқатан ҳам, қаердан топиб келган Хагрід ушбу турки хунук ҳайвонларни? Афтидан худди шуни ўйлаган Гермиона гапга аралашди:

- Жуда қизик ҳайвон, а? Тўғрими, Гарри?

- Нима?! А, ҳа... вой... жуда қизик ҳайвон, - жавоб қайтарди Гарри, оёғини Гермиона босиб олгач.

- Ах, Гарри! Сен ҳам шу ердами? - чинқирди Рита болалар томон юзланиб, - Демак, сеҳрли ҳайвонларни парвариш қилиш фанини ёқтирар экансан-да, а? Яхши кўрган фанинг-ми?

- Ҳа, - қатъий бош ирғиди Гарри.

Хагріднинг юзи табассумдан ёришиб кетди.

- Жуда соз, - деди Рита, - Жуда соз. Сиз кўпдан буён ўқитувчилик қиласиз-ми, мактабда? - муружаат қилди у Хагрідга.

Рита Вритер нигоҳини дастлаб юзи қаттиқ жароҳатланган Динга, коржомаси яхшигина куйган Лавандага, куйган бармоқларини пуфлаётган Симусга сўнгра, драклар билан ўтган муҳорабанинг якунига етишини кутиб, кулбага кириб олганча, бурунларини дераза ойнасига босиб олган бошқа ўқувчиларга бир четдан олиб ўтди.

- Иккинчи йил, - жавоб берди Хагрід.

- Жуда соз, - боз такрорлади Рита, - Менга интервью бериш, сеҳрли ҳайвонларни парвариш қилиш борасида тўпланган бой тажрибаларингиз билан ўртоқлашишни истамасиз-ми? «Башорат-у, каромат газетаси»нинг ҳар чоршанба кунги сониде зоология рукуни чоп этилади. Буни ўзингиз ҳам жуда яхши билсангиз керак. Газетхонларга анави... ўқотар драклар ҳақида маълумот бериб ўтсангиз, ёмон бўлмас эди.

- Портловчи драклар, - ғайрат-ла тўғрилаб қўйди Хагрід, - М-м-м... шунчалик экан, беришим мумкин ўша интервьюни.

Бу гап негадир Гаррига ёкмади. Бироқ ўз фикрини Хагрідга, анави Ритага билдирмай етказишнинг иложини топа олмагач, давомли суҳбат қуриш учун шу ҳафта ичида «Уч супурги» қаҳвахонасида учрашишга келишиб олишганини индамай кузатиб туришга мажбур бўлди. Тез орада қасрдан дарс ниҳоясига етганини англагучи кўнгирак зарбаси эшитилди.

- Кўришгунча, Гарри! - қувноқ кайфият-ла хайрлашди Рита Вритер, қаср томон йўл олган Гарри билан, - Жума кун учрашгунча, Хагрід.

- Хагріднинг ўша интервью давомида айтадиган сўзларини уйдирма, ёлгон-яшиқ гаплар сифатида баён этиши муқаррар, - пичирлади Гарри.

- Хагрід дракларнинг тухумини юртимизга яширин йўл билан олиб кирмаганига умид қилишдан бошқа чора йўқ, - умидсиз хўрсиниб қўйди Гермиона.

Болалар бир-бирига қараб қўйишди. Хагріддан яна нимани ҳам кутиш мумкин?

- Хагрід ўхшаш қилиқларини юзлаб маротаба қилган бўлишига қарамай, Дамблдор шу бугунга қадар уни ишдан ҳайдаб юбормаган, - ўртоқларини тинчлантирган бўлди Рон, - Оқибати ёмон бўлса, ўз дракларидан халос бўлишга мажбур бўлади. Узр, ёмон бўлса, дедим-ми? Йўқ, нари борса!

Гарри билан Гермиона кулиб, кайфиятлари бир оз кўтарилгач, учовлон тушлик қилгани йўл олди.

Куннинг иккинчи ярмида ўтган қўш соатли башорат дарсида Гарри роса мириқди. Улар

халигача ситоралар харитасини тузиш-у, ушбу харитага асосланган ҳолда фол очиш билан машғул бўлишди. Рон иккаласи ярашиб олган экан, бу иш янада қувноқ кечди. Ўз ажалларининг турли-туман вариантларини башорат қилган иккала боладан мамнун бўлган профессор Трелани кўп ўтмай иккаласидан аччиқлана бошлади. Негаки, ўқитувчи Плутоннинг кундалик ҳаётга ҳалокатли таъсир ўтказиши ҳақида сўзлаб берар экан, Гарри билан Рон истехзоли пишқиришларини ҳеч қўйишмади.

Профессор Трелани Гаррига маъноли бақрайиб, гарчи оханги ғазабини ниқобламаган бўлса-да, сирли пичирлай кетди:

- Агар ораларингда ўтирган айрим шахслар ўтган кеча Биллур шар қаърида менга кўринган нарсани ўз кўзлари билан кўришганда эди, ўзларини бу қадар эркин тутишмаган бўлишарди. Тўқиш ишлари билан банд бўлиб ўтирган эдим. Қўққисдан Шардан маслаҳат олгим келиб қолди. Ўрнимдан туриб, Шарнинг рўпарасига ўтирдим-да, унинг биллур қаърига қарадим... Хўш, нима деб ўйлайсиз, Шар ичидан нима қараб турган экан менга?

- Йирик кўзойнак тақиб олган, турки хунук қари кўршапалак-ми? - базўр эшиттириб тахмин қилди Рон.

Пинагини сақлаб, жиддий ўтириш учун Гаррига анча куч сарфлашга тўғри келди.

- Ажал, кадрдонларим, ажал кўринди!

Даҳшатга тушган Парватти билан Лаванда кафтларини оғзиларига босиб олишди.

- Ҳа, - ҳайбат-ла бош ирғиди профессор Трелани, - Ажал хали бу қадар яқин келмаган.

Бош узра қарчигай сингари гир айланиб, қаср устига тобора пастлаб тушмоқда.

У Гаррига маъноли қараб қўйди. Гарри эса оғзини тўсмасдан ланг очиб, очикдан-очик эснаб қўйди.

- Агар у айни бир нарсани саксон маротаба башорат қилмаганда эди бугунги гапидан дурустроқ таъсирланган бўлармидим?! - фикр билдирди Гарри, профессор Треланининг хизмат хонасини тарк этиб, тоза хавода чуқур нафас олгач, - Ҳар сафарги башоратидан сўнг таппа йиқилиб ўлаверсам, тиббиёт соҳасига оид фавқулудда намунага айланиб қолишим турган гап-ку.

- Йўқ, ҳаддан ортиқ қайсар арвоҳ бўлар эдинг, - деди кулгидан эзилиб кетган Рон.

Айни шу пайтда уларнинг рўпарасидан Қонхўр Барон чиқиб, кўзларини таҳдидли яркиратиб ўтди.

- Ҳа, майли. Ҳеч бўлмаса, уйга вазифа берилмади-ку, - деди Рон, арвоҳнинг кетидан қараб қўйиб, - Умид қиламан-ки, Гермionaга аксинча, кўпроқ вазифа берилди. Қани энди у дарс қилса-ю, биз бекор ўтирсак. Жуда ёқтираман шунақа кечаларни.

Бироқ Гермiona тушлик қилгани келмади. Виктор Крумнинг ёлғиз ўзи ўтирган кутубхонада ҳам кўринмади. Рон китоб тоқчалари ортига ўтиб, Крумнинг дастхатини олиш-олмаслик ҳақида Гарри билан бир оз мунозара қилди. Лекин қўшни тоқчалар ортида худди шу мавзунини муҳокама қилаётган беш-олти нафар қизни кўриб, шаштидан қайтди.

- Қизик, қаёққа йўқолиб қолди экан у? - такрор сўради Рон, «Гриффиндор» минорасига яқин қолганда.

- Билмадим... Бемаъни гап.

Семиз Хола эндигина юқорига кўтарила бошлаган эди ҳам-ки, тапир-тупур эшитилган қадам товуши Гермionанинг югуриб келаётганидан далолат берди.

- Гарри! - ҳаллослаб келди Гермiona болаларнинг ёнида кескин тўхтаб, - Гарри, юр мен билан, - деди у, дўстининг қўлидан тортганча, йўлак томон тортиб, - Юр, жуда ғайриоддий нарса, юр, илтимос...

Семиз Хола қошларини баланд кўтариб, Гермionaга қараб қолди.

- Нима бўлди, тинчликми? - хайрон бўлди Гарри.

- Ўзинг тушуниб оласан. Тезроқ юр!

Гарри Ронга қараб қўйди. Ўртоғи ҳам қизиқиб қолган.

- Борсак, бора қолайлик, - рози бўлди Гарри Гермionанинг ортидан эргашиб.

Рон ўртоқларига етиб олиши учун бир-икки қадам югуришга мажбур бўлди.

- Менга, демак, эътибор қаратмаса ҳам бўлаверади, шундайми? - вайсаб қолди Семиз Хола

болаларнинг ортидан, - Бзовта қилинганим учун узр сўралмаса бўлаверар экан-да, а?
Қайтиб келиш шарафига муяссар қилганингизга қадар шундай очик ҳолатда тураверай, а?
- Ҳа. Раҳмат, - кичкирди Рон елка орқали.

Болалар олти қават пастга тушиб, ҳашаматли мармар зинапоядан вестибюлга тушишди.

- Гермiona, қаёққа кетяпмиз? - сўради Гарри, тоқати тоқ бўлиб.

- Кўрасан, ҳозир ўзинг кўрасан! - жавоб қайтарди талвасали ҳолатини базўр идора қилаётган Гермiona.

Зинапоядан тушгач, Гермiona чапга бурилди ва Оташли жом Гаррини бошқалар қатори чемпионликка даъвогар сифатида эълон қилган кеча Седрик Диггори кириб кетган эшик томон югуриб кетди. Гарри ҳали ҳеч қачон бу йўлакка кирмаган. Рон иккаласи Гермionaга эргашиб, тош зинадан пастга тушишди. Лекин Снеггнинг ертўла хоналари каби қоронғи эмас, балки машъалалар билан ёритилган, тош деворли кенг йўлакка кириб қолишди.

Деворларга асосан турли-туман егуликлар тасвирланган чиройли натюрмортлар осилган.

- Тўхта, Гермiona, бир дақиқа шошма-чи, - деди Гарри йўлакнинг ўртасига келиб.

- Нима? - сўради Гермiona сабрсизлик барқ уриб турган қиёфаси билан ўтирилиб.

- Бизни қаёққа етаклаётганингни фаҳмлаган бўлдим.

Гарри Роннинг бикинига туртиб, Гермionанинг ортидаги мевалар солинган вазанинг расмига имо қилди.

- Гермiona! - деди нима гаплигини фаҳмлаган Рон, - Яна сассик ишларингга аралаштирмоқчимисан бизни?!

- Йўқ-йўқ, асло ундай эмас! - бошини силтади Гермiona, - САССИҚ жамияти эмас, Рон...

- Балким номини ўзгартиргандирсан, ўша жамиятингни? - қатъий нигоҳ-ла қаради Рон, -

Хўш, қайси жамият аъзоларимиз энди биз? Уй эльфларини хурриятга чиқариш fronti аъзолари-ми? Ошхонага, уларни иш ташлашга кўндириш учун кирмайман, ҳеч қачон...

- Бундай қилишни сендан сўраётганим йўқ! - гапти бўлди сабри чидамаётган Гермiona, - Мен ҳозиргина ўша ердан чиқдим, улар билан шунчаки суҳбатлашмоқчи эдим, у ерда эса...

Вой, юрсаларинг-чи, Гарри, ўзим кўрсатаман сизларга!

У яна Гаррининг қўлидан тутиб, натюрморт томон тортди-да, кўрсаткич бармоғи билан каттагина яшил нокни китиклади. Нок хирирлаганча тўлғаниб, яшил рангли эшик дастасига айланиб қолди. Гермiona дастани тортиб эшикни очди-да, Гаррининг белидан итариб, куч билан ичкарига киритди.

Катта Зал каби ниҳоятда кенг, баланд шифтли, деворлари бўйлаб бир олам мис кастрюлькалар-у, товалар терилган, нариги томонида улкан ғишт ўчоқ кўринган, афтидан айнан Катта Зал остида жойлашган хонани томоша қилишга улгурмаган Гаррининг қорнига аллақандай кичик нарса келиб урилди.

- Гарри Поттер, сэр! Гарри Поттер!

Нафасини чиқариб юборган ушбу митти махлуқ шу қадар кучли кучиб олди-ки, Гарри беихтиёр ковурғаси ҳақида ўйланиб қолди.

- Д-добби? - эзилиб сўради Гарри.

- Добби, сэр, Добби, албатта Добби! - эшитилди киндик соҳасидан чиққан овоз, - Добби кўп кунлардан буён Гарри Поттер билан учрашиш ниятида юрган эди. Мана ниҳоят, Гарри Поттернинг ўзи Добби билан учрашишга ҳозир бўлибди, сэр!

Добби кадрдон меҳмонни халос этиб, бир неча қадам ортга ташлади-да, завқ-ла Гаррини томоша қилди. Ҳар бири теннис коптогидай келадиган ям-яшил бақакўзлар қувонч ёшларига тўлган. Гарри қандай эслаб қолган бўлса, эльф ўша қиёфада: қалам бурни узун, қулоқлари кўршапалак қулоқларига ўхшаш бўлиб, танасига нисбатан анча катта, бармоқлари-ю, оёқ учлари узун-узун. Фақат кийими батамом ўзгарган.

Добби Малфойлар хонадонининг хизматкори бўлиб юрган кезларда, эгнидан кийим сифатида хизмат қилган бўлиб, қуллик рамзи саналган ифлос ёстикжилд тушмас эди.

Энди-чи, қиёфасини бирон нимага ўхшатиш кийин. Кийим танлаш бобида қвидиш кубогининг финал ўйинини томоша қилгани келган сеҳргарлардан қолишмайди. Бошига, шляпа ўрнига, бир олам кўкрак нишони қадалган чойнак ғилофини кийиб олибди.

Яланғоч кўкрагини тақалар расми солинган бўйинбоғ, танасининг пастки қисмини эса болачаларнинг футбол шорти тўсиб турибди. Оёғига хар хил пайпоқларнинг биттадан пойини кийиб олган. Улардан бирини бир вақтлар Гарри ўз оёғидан ечган бўлиб, айёр йўлла мистер Малфойни Доббига узатишга ва бу билан ўз эльфини ғайриихтиёрий равишда хурриятга чиқаришга мажбур қилган. Иккинчи пайпоқ пойи эса пушти ва малла тусли йўлақлари билан кўзга яққол ташланиб турибди.

- Нима қиялсан бу ерда, Добби? - хайрон бўлиб сўради Гарри.

- Добби «Хогварц»га ташриф буюриб, ишли бўлди, сэр! - ғижирлаб мақтанди эльф, - Профессор Дамблдор Добби билан Винкига иш берди, сэр!

- Винки? У ҳам шу ерда-ми?

- Ҳа, сэр, ҳа, шу ерда! - хитоб қилди Добби Гаррининг кўлидан ушлаганча, иккита узун ёғоч стол орасидан ошхона ичкарасига тортиб.

Гарри ушбу столлар юқори қаваддаги Катта Залда турган тўртта коллеж столи сингари ўрнатилганига эътибор қаратди. Ҳозир, кечки овқатланиш вақти ўтгани боис, столлар устида ҳеч қандай егулик йўқ. Аммо шубҳа йўқ-ки, бу столлар бир соат олдин шифт орқали юқорига, тегишли столга йўлланадиган таомларга тўлиб-тошган.

Ошхонадаги эльфлар сони юзтадан кам эмас. Эгнига «Хогварц» герби тасвирланган ошхона сочиғини тога сифатида ўраб олган уй эльфлари иршайганча, Добби етаклаб кетаётган Гаррига ҳақирона тавозе қилишмоқда. Гарри Винкини илк бор кўрганида сочикни эгнига худди шу тарзда ўраб олганини эслади.

Добби ғиштдан терилган ўчоқ ёнида тўхтаб, бармоқ узатди.

- Винки, сэр!

Олов яқинидаги курсида ўтирган Винки Доббидан фаркли ўлароқ эгнидаги кийимни ўзига ўзи кидириб топмаган кўринади. У калтагина батартиб юбка, чиройлигина кўйлак ва кулоқлар учун тешик очилган қалпоқча кийиб олган. Бироқ Доббининг кийимлари худди янгидай топ-тоза бўлса, Винки ўз кийимига мутлақо бепарво юрадиган кўринади.

Кўйлагига шўрва тўкилиб, доғ қилган, юбкасини эса чўғ куйдириб тешибди.

- Салом, Винки, - саломлашди Гарри.

Лаблари титраб кетган Винки худди финал ўйинидан сўнг йиғлаган каби, хўнграб юборди. Йирик жигар ранг кўзларидан оқа бошлаган шашқатор кўз ёши кўйлагини бир зумда хўл қилди.

Гарри ва Доббининг изидан Рон билан бирга эргашиб келган Гермиона Винкини юпатишга киришди.

- Вой Худойим, Винки, кўй йиғлама. Винки, кўйсанг-чи энди, бўлди, йиғлама...

Винки эса аксинча, баттар уввос солди. Гаррига завқ-ла қараб турган Добби Винкининг йиғи товушини босишга уринганча, баланд чириллаб сўради:

- Бир пиёла чой кетади-ми, муҳтарам Гарри Поттер?

- М-м-м... майли, йўқ демайман.

Бир зумда тапир-тупир эшитилиб, устига бир чойнак чой, Гарри, Рон ва Гермиона учун чашкалар, сутга тўла кўза ва бир ликоп бисквит терилган катта кумуш патнис кўтарган олтига уй элфи яқинлашди.

- Яхши ишлар экансиз! - мақтаган бўлди Рон.

Гермиона қошини чимириб қўйди. Аммо мақтов эшитган эльфлар ялтоқланганча, хокисорона тавозе қилишди.

- Қачондан буён ишлялсан бу ерда? - кизикди Гарри Добби узатган чашкани олиб.

- Энди бир ҳафта бўлди, Гарри Поттер, сэр! - хузур-ла жавоб қайтарди Добби, - Добби, профессор Дамблдорнинг хузурига ташриф буюрди, сэр. Билмоқчи бўлсангиз, сэр, қувғин қилинган уй элфига, сэр, иш топиш у қадар осон кечмайди, сэр. Жуда-жуда кийин, сэр...

Доббининг сўзларини эшитган Винки баттар фарёд кўтариб, ўлчами ҳам, шакли ҳам йириккина помидорга ўхшаш бурни оқа бошлаганига қарамай, уни артиш учун ҳаракат ҳам қилмади.

- Добби иш излаб икки йил юрт кезди, сэр! - чийилдоқ овози билан давом этди Добби, -

Бирок ҳеч бир натижа чиқмади, сэр. Чунки энди Добби маош олиши керак, сэр! Сухбатни зўр қизиқиш-ла эшитиб турган бошқа эльфлар худди Добби уятсиз гап айтгандай, юзларини тескари ўгириб олишди. Гермiona эса аксинча, унинг сўзларини маъқуллади.

- Тўғри қиласан, Добби!

- Миннатдорман, мисс! - қинғир-кийшиқ тишларини кўрсатиб иршайди Добби, - Фақат аксарият сеҳргарлар уй эльфига маош тўлашни ўзларига эп кўрмади, мисс. Доббининг талабини эшитиб: «Нега энди аллақандай қаланғи-қасанғи уй эльфига ҳақ тўлашим керак экан» дейишганча, эшикни шартта ёпиб қўйишди. Добби меҳнатдан қочмайди, лекин у кийим кийиш, меҳнатига яраша ҳақ олишни истайди. Гарри Поттер... Доббига хуррият жуда ёқади!

«Хогварц»нинг жамики эльфлари худди Добби аллақандай юқумли касалликка чалинганини эндигина эшитишган каби, орқага тисланди. Фақат борган сари баланд овоз-ла бақириб йиғлаётган Винки жойида қолди.

- Шундан сўнг, Гарри Поттер, Добби Винкининг холидан хабар олгани бориб, у ҳам хурриятга чиққанини билди, сэр! - хитоб қилди Добби.

Винки ўзини тош қошин қоплаб безатилган полга ташлаб, юзини ердан кўтармай ётганча, дод солиб ер муштлади. Гермiona шу заҳоти Винкининг қаршисига чўккалаб, уни яна бир бор юпатишга уриниб кўрди. Бирок урғочи эльфнинг қулоғига кизалокнинг бирон-бир сўзи кирмади.

Добби ҳам овозини кўтариб, хикоясини давом этди.

- Сал ўтиб, Доббининг миясига бир ўй келди, Гарри Поттер, сэр! Добби Винки билан биргаликда иш қидирадиган бўлди! Винки: «Бирварақайига иккита эльфта қаердан ҳам иш топар эдинг?», деб эътироз билдирди. Шунда Добби ўйлаб-ўйлаб, ўйига етди, сэр! Албатта «Хогварц»да! Шу тариқа Добби билан Винки профессор Дамблдорнинг хузурига иш қидириб келишди, сэр. Қаранг-ки, профессор Дамблдор бизни ишга қабул қилди! Хурсандлигидан яшнаб кетган Доббининг йирик кўзлари яна кўз ёшига тўлди.

- Профессор Дамблдор Добби истагандек иш ҳақи тўлашга рози бўлди, сэр! Энди Добби мутлақо озод эльф, сэр! Унга ҳафтада бир галлеон маош тўланиб, бир ойда бир кун дам олиш имконияти ҳавола этилади!

- Ахир бу жуда оз-ку! - эътироз-ла қичкириб юборди полда ўтирган Гермiona ер муштлаб ётишини қўймаган Винки узра қараб.

- Профессор Дамблдор ҳафтада ўн галлеон ҳақ тўлаш ва икки кун дам олишни таклиф этди, мисс, - сесканиб тушунтириш берди Добби, худди бунча кўп бойлик-у, бекор юриш истикболи уни кўрkitиб юборгандай, - Лекин Добби баҳони пасайтиришга муваффақ бўлди, мисс... Добби хурриятни яхши кўради, албатта, мисс, бироқ унга ҳаддан ортик озодлик керак эмас, у кўпроқ меҳнатни ёқтиради, мисс.

- Сенга-чи, Винки? Профессор Дамблдор қанча ҳақ тўлаяпти? - мулойим овозда сўради Гермiona.

Шу тариқа Винкига далда бермоқчи бўлган Гермiona қаттиқ янглишди. Урғочи эльф хўнграшни бас қилди. У қаддини кўтариб, ётган ерида ўтириб олди. Шилта юзининг деярли ярмини эгаллаган кўзлари қаҳр-ғазабдан ярқираб кетди.

- Винки паст кетган эльф, албатта, мисс. Бироқ ҳали ўзини сиз ўйлаган даражада, меҳнатига ҳақ оладиган даражада ерга ургани йўқ! - чириллаб берди у, - Винки бу қадар тубанлашиб кетмайди! Винки ўз хурриятдан ор қилади!

- Ор қилади? - тушунмади Гермiona, - Аммо... Қўйсанг-чи, Винки! Сен эмас, мистер Сгорбс уялиши керак ўз қилмишидан! Сен ҳеч қандай ножўя иш қилганинг йўқ. Аксинча, у сенга мудҳиш муносабат билдирган эди...

Гермионанинг сўзларини эшитган Винки кафтчалари билан бошидаги қалпоқчанинг қулоқлар учун очилган тешигини маҳкам босиб олди.

- Менинг соҳибимни ҳақорат қилишга журъат этманг, мисс! Мистер Сгорбс яхши сеҳргар, мисс! Мистер Сгорбс Винкини қувиб солиб тўғри қилди!

- Винки хурриятга қийин мослашяпти, Гарри Поттер, - деди Добби, - Винки мистер Сгорбсга тегишли кул эмаслигини доимо унутиб қўймоқда. У энди хаёлига келган фикрни айтавериши мумкин. Лекин у бундай қилмайди чоғи.

- Демак, уй эльфи ўз сохиби ҳақидаги фикрини айта олмас эканда, шундайми? - сўради Гарри.

- О, йўқ, сэр, йўқ, - дафъатан жиддий тус олди Добби, - Куллик расми шундай, сэр. Биз ўз сохибларимизнинг сир-асрорларини ҳеч кимга ошкор қилмаслигимиз, хонадон шаънига путур етказмай, сукут сақлашимиз, улар ҳақида бемаъни гаплар таркатмаслигимиз шарт. Гарчи профессор Дамблдор Доббига... бундай шартга амал қилишни талаб қилмаслигини айтган бўлса ҳам... у бизга, хаттоки...

Добби кутилмаганда асабийлашиб, Гаррини пастроқ энгашишга имо қилди. Гарри энгашигач, Добби унинг қулоғига:

- Профессор Дамблдор: «Агар ёқадиган бўлса, мени куч-қувватдан қолиб, йўсин қоплаганига кўп йиллар бўлган чол, дейишингиз мумкин», деди.

Добби чўчиб-писиб хиринглаб қўйди.

- Фақат Добби бундай демайди, Гарри Поттер, - рад этди Добби қулоқлари лунжларига урилиб-урилиб кетган даражада бош чайқаб, - Добби профессор Дамблдорни ниҳоятда ҳурмат қилади, сэр, унинг сир-асрорларини сақлаб юришни ўзи учун буюк шараф, деб билади.

- Малфойлар тўғрисида-чи? Улар ҳақида бемалол гапира оласанми энди? - истехзоли қулиб қўйди Гарри.

Эльфнинг йирик кўзларида сезилар-сезилмас кўрқув кўринди.

- Добби... айтиши мумкинки, - иккиланиб колди эльф, тор елкасини қисиб қўйиб, - Добби Гарри Поттерга шуни айтиши мумкинки, унинг собик сохиблари... улар... жуда ёмон ёвуз сеҳргарлар!

Ўз мардлигидан ўзи ларзага келган Добби маълум вақт бошдан-оёқ дағ-дағ титраб турди-да, кутилмаганда яқин ўртада турган столга ташланиб:

- Добби ёмон! Добби ёмон! - деганча, бошини қарсиллатиб ура кетди.

Гарри Доббининг бўйинбоғидан ушлаб, ўзига тортди.

- Раҳмат, Гарри Поттер, раҳмат, - миннатдорлик билдирди зарбдан кўзлари қаншар томон силжиб қолган Добби, пешонасини силаб.

- Сенга ҳали тажриба етишмас экан, - хулоса чиқарди Гарри.

- Тажриба етишмас экан?! - дарғазаб чийиллади Винки, - Уят етишмайди сенга, Добби! Ўз сохибинг ҳақида бундай дейишга ор-номус етишмайди!

- Улар менга сохиб эмас энди, Винки! - ишонч-ла баёнот қилди Добби, - Уларнинг фикри Доббини қизиқтирмайди!

- О, сен шундай ёмон эльфсан-ки, Добби! - инграб юборди Винки боз йиғига тушиб, - Бечора, бечора мистер Сгорбс, Винкисисиз энди нима қилади, а? Мен унга керакман, ахир! У менинг ёрдамимга муҳтож! Мен бир умр Сгорбслар хонадонида хизмат қилиб келганман, онам ҳам, энам ҳам Сгорбслар хизматини қилиб ўтишган... Винкига озодлик берилганини билишса нима бўлар эди, а? Қандай иснод, қандай шармандалик! - уввос солди Винки юзини юбкасининг этагига босиб.

- Винки, - мурожаат қилди Гермиона қатъий оҳангда, - Ишончим комилки, мистер Сгорбс ҳеч қандай бечора ҳам эмас, сенинг хизматингга муҳтож ҳам эмас. Биз уни яқинда кўрдик, у...

- Сохибимни кўрдингиз? - унсиз сўради Винки ёш тўла кўзларини Гермионага чакчайтириб, - Сиз уни шу ерда, «Хогварц»да кўрдингиз-ми?

- Ҳа, шу ерда, - жавоб қайтарди Гермиона, - Мистер Шульман билан биргалиқда Уч сеҳргар беллашувига ҳакамлик қилмоқда.

- Мистер Шульман ҳам шу ерда-ми? - боз дарғазаб чийиллади Винки учала болани хайрон қолдириб, - Мистер Шульман ёмон сеҳргар! Жуда ёмон! Сохибим уни ёқтирмайди! Ҳеч хуш кўрмайди уни!

- Шульман ёмон сеҳргар? - таажжубланди Гарри.

- Ҳа, ёмон, - бош иргиди Винки, - Сохиб Винкига айрим сирларини ишонган! Винки уларни ошкор қилмайди... Винки ўз сохибининг сир-асрорларини ишончли сақлайди... Бечора, бечора сохиб, Винкиси йўк, ёрдам берадигани йўк! - боз хўнграй кетди урғочи эльф.

Винкидан бошқа бирон оғиз маънили сўз чикмагач, уни ўз холига қўйиб беришди. Болалар чойни Доббининг озод эльф сифатидаги бахтиёр ҳаёти, ўз жамғармаси борасидаги келгуси режалари ҳақидаги завқли сўзларини тинглаб, охиригача ичиб тугатишди.

- Келаси сафар, Гарри Поттер, Добби ўзига жемпер сотиб олади! - қувонч-ла эълон қилди Добби, ўзининг яланғоч кўрагини кўрсатиб.

- Сенга бир гап айтай-ми, Добби, - деди эльфга меҳри ошган Рон, - Ойим ҳар Рождество байрамига тўқиб берадиган свитерларимдан бирини сенга ҳадя этаман. Тўқ қизил рангни ёқтирасанми, ишқилиб?

Бу гапни эшитган Добби завкланиб кетди.

- Эҳтимол танангга мос келиши учун уни сал кичрайтиришга тўғри келар. Аммо бошингдаги чойнак ғилофига роса мос тушади-да, ўзиям.

Болалар кетишга тараддуд кўра бошлагач, уларнинг ёнига бир гала эльф югуриб келиб, ўзлари билан турли-туман егуликлар олиб кетишни таклиф қилишди. Гермiona ҳақирона тавозе қилаётган эльфларга ачиниб қараб, егулик олишдан бош тортди. Гарри билан Рон эса киссаларини чўзмалар-у, сомсаларга тўлдириб олишди.

- Катта раҳмат, сизларга! - миннатдорлик билдирди Гарри, хайрлашиш учун эшик ёнида тўпланиб олишган эльфларга, - Учрашгунча, Добби!

- Гарри Поттер... Добби баъзан меҳмонга бориб турса майлими? - тортиниб сўради эльф.

- Албатта, - ижозат берди Гарри.

Добби турган жойида яшнаб кетди.

- Биласизлар-ми? - деди Рон, вестибюлдаги ҳашаматли зинапоядан юқорига кўтарилар экан, - Шунча йилдан буён акаларим Фред билан Жорж ошхонадан егулик ўғирлаб кела олишларидан ғурурланиб келган эдим. Энди билсам, бу иш у қадар мураккаб эмас, аксинча, эльфлар одамларга овқат тарқатишдан ўзларини бахтиёр билишар экан!

- Назаримда иккала эльф айнан шу ерга, «Ҳогварц»га келиб, иш топгани яхши бўлди, - деди Гермiona, - Айтмоқчиман-ки, бошқа эльфлар хурриятга эришган Доббининг бахтиёрлигини кўриб, эркин ҳаёт мазасини, уларга ҳам хуррият сув ва ҳаводек зарур эканлигини тушуниб етади!

- Ундай бўлса, хурриятни тубанлик деб билган Винкига кўп эътибор қаратишмасликларига умид боғлаб қоламиз, - деди Гарри.

- Ҳали кўрасиз, Винки руҳан тетиклашиб, қувноқ бўлиб қолади, албатта, - ишонтирди Гермiona, шубҳали эшитилган оҳангда, - Илк руҳий ларзаси босилиб, «Ҳогварц»га кўникиб қолгач, ўша Сгорбссиз ҳам яшаш мумкинлигини идрок этишига ишончим комил.

- Менимча у Сгорбсни жуда яхши кўради, - пўнғиллади оғзини кремли торт бўлаги билан тўлдириб олган Рон.

- Шульмандан эса нафратланади, сездинг-ми? - қўшиб қўйди Гарри, - Қизик, Сгорбс уйда Шульман ҳақида қандай фикр билдирган экан, а?

- Ўз тасарруфидаги департаментни яхши бошқармаётгани ҳақида бўлса керак, - деди Гермiona назари илмай, - Тўғриси айтиладиган бўлсак, Сгорбснинг бундай фикр билдиришига тўла асоси бор, шундай эмасми?

- Шундай бўлса-да, Сгорбс бошчилигида ишлагандан кўра, Шульман раҳбарлигида ишлашни афзал билган бўлар эдим, - деди Рон, - Ҳар қалай Шульманнинг ҳазил-мутойибадан хабари бор.

- Ишқилиб, ушбу гапингни Перси эшитиб қолмасин, - истехзоли қулиб қўйди Гермiona.

- Эшитса нима қилибди? - деди Рон, шоколадли эклер билан машғул бўлиб, - Ўхшатмасдан учратмас ёки кўр сўқирни қоронғида танийди, деган нақлларни эшитганмисан? Бу айнан Перси билан Сгорбсга ўхшаганлар ҳақида айтилган. Агар Персининг қаршисида ҳазил

деган тушунчанинг ўзи Доббининг бошидаги чойнак ғилофини кийиб олганча, кип-яланғоч ракс тушса ҳам, Перси, бундай тушунчанинг мазмун-моҳиятини идрок эта олмайди.

XXII БОБ.

КУТИЛМАГАН МУАММО

Пайшанба куни бир нарсани бошқа нарсага айлантириш фанидан ўтган дарс деярли ниҳоясига етиб, берилган топшириқлар бажарилди. Машгулот давомида ўқувчилар денгиз чўчкаларига айлантиришган сесаркалар профессор Макгонагаллнинг столи устида турган каттагина қафасга қамаб қўйилган (*Сесарка – товуксимонлар туркумидаги парранда*). Таъкидлаб ўтиш жоизки, Невиллнинг чўчкаси ажойиб пат қопламаси билан бошқалардан ажраб турди. Уйга берилган: «Турлараро айлантириш жараёнида бир хайвонни бошқа хайвонга айлантириш афсунини қандай соддалаштириш зарурлигига доир аниқ мисоллар келтиринг» вазифаси синф тахтасидан кўчириб олинди. Дақиқа ўтар-ўтмай кўнғирок зарби янграши лозим. Фурсатдан фойдаланган Гарри билан Рон охирги партада эгизаклар Фред ва Жорж меҳнатининг маҳсули бўлмиш сохта сеҳрли таёқчалар билан қиличбозлик қилиб ўтиришган пайтда хонада қарор топган жимликни профессор Макгонагаллнинг камчи товушидек эшитилган баджаҳл овози бузди.

- Поттер! Уэсли! Дарсга қулоқ соласиз-ми-йўқ-ми?!

Ўтирган ўрнида бир сапчиб тушган Гарри билан Рон ўқитувчи томон юзланди-ю, шошиб қолишди. Негаки, Роннинг сохта таёқчаси тунука тўтиқуш, Гаррининг таёқчаси эса резина балиққа айланиб қолди. Хаёл ўтмай резина балиқ шалпайиб, таппа полга тушиб кетгач, Роннинг тўтиқуши томонидан шафқатсиз титиб ташланди. Профессор Макгонагалл, дарғазаб нигоҳини куйдириб юборгудай иккаласига қаратиб қолди.

- Ниҳоят Поттер ва Уэсли хулқ-атворларини ўз ёшларига мутаносиб ҳолатга келтириб олишга марҳамат қилдилар! - деди у, - Эътиборингизга муҳим бир эълонни етказмоқчиман. Уч сеҳргар беллашувининг анъанавий тадбири ва бир вақтнинг ўзида хорижлик меҳмонлар билан яқиндан танишиш учун ажойиб имконият саналадиган Рождество бали яқинлашмоқда. Бал тўртинчи ва ундан юқори синф ўқувчилари иштирокида ўтказилади. Агар ихтиёр билдирсангиз қуйи синф ўқувчисини ҳам таклиф қилишингиз мумкин, албатта...

Лаванда Браун баланд овозда хиринглаб юборди. Қулиб юбормаслик учун юзининг мушакларига зўр бериб ўтирган Парватти Патил Лаванданинг қовурғасига қаттиқ туртиб қўйди. Иккала қиз бараварига Гаррига юзланди. Профессор Макгонагалл қизларга эътибор ҳам қаратгани йўқ. Коллеж мудирининг бундай муносабати, Гаррининг фикрича, адолатсиз кечмоқда. Ахир у ҳозиргина Рон иккаласининг танбехини берди-ку.

- Парад кийимида ўтказиладиган бал Рождество куни Катта Залда, кечки соат саккизда бошланиб, тун ярмигача давом этади, - эълон қилди профессор Макгонагалл, - Яна бир гап...

Профессор Макгонагалл ўқувчиларга аллақандай қатъиятсиз нигоҳ-ла қараб чиқди.

- Рождество балига... м-м-м... соч ўримини ёзиб келишга ижозат берилади, - сўзини яқунлади у, маъкул деб топмаган оҳангда.

Лаванда овозини эшиттирмасликка уриниб кафтини оғзига маҳкам босганча, боз хиринглаб юборди. Бу сафар унинг кулгисини нима қистаганини Гарри тушуниб етгандай бўлди. Қора сочлари бир тутам йиғилган профессор Макгонагаллнинг киёфасидан акли ноқис бўлмаган аёл ҳеч қачон сочини ёзмайди, деган маънони беҳато уқиб олиш мумкин.

- Бироқ бу, мактаб маъмурияти ўз ўқувчилари олдида қўйиб келган ахлоқ талабларининг даражасини пасайтирди, деган маънони англамайди, - давом этди профессор Макгонагалл, - «Гриффиндор» ўқувчиларининг бирортаси бирор-бир тарзда коллеж шаънига доғ туширадиган бўлса, мен қаттиқ ранжийман.

Ниҳоят кўнғирок зарби эшитилиб, синфда одатий ғимир-ғимир ҳаракат бошланди.

Ўқувчилар бисотларини солган юк халталарини елкаларига ташлашганча, чиқиш эшиги

томон равона бўлишди.

Болаларнинг шовқини орасида профессор Макгонагалнинг кичкириғи эшитилди.

- Поттер! Бир оғиз сўзим бор, ушланиб қолинг, илтимос.

Сухбат бахти қора резина балиқча ҳақида боришини тахмин қилган Гарри истар-истамас ўқитувчининг столи томон одимлади.

Профессор Макгонагал ҳамма чиқиб кетишини кутиб, гап бошлади:

- Поттер, чемпионликка даъвогарлар ва уларнинг жуфтлари...

- Жуфтлари? Қанақа жуфтлари? - гапни бўлди ҳеч нарсани тушунмаган Гарри.

Профессор Макгонагал бола шу тарика ҳазиллашяпти, деган хаёлга борди шекилли, Гаррига шубха билан қараб қўйди.

- Рождество балига бирга келадиган жуфтлари, Поттер, - совуккина жавоб қайтарди профессор Макгонагал, - Биргалиқда рақс тушадиган жуфтлари.

Гаррининг ичидаги бор нарса қўзғалиб, тугун бўлиб қолди.

- Рақс тушадиган жуфтлари? Мен рақс тушишни билмайман, - тўрсиллатиб жавоб қайтарди Гарри, қизариб кетаётганини сезиб.

- Биласан, биласан, - вайсади профессор Макгонагал, - Давомини эшит. Анъанага кўра, Рождество балини чемпионликка даъвогарлар ва уларнинг жуфтлари бошлаб беришади.

Гарри шу заҳоти ўзини фрак ва цилиндр шляпа кийиб олиб, Петунья хола Вернон амакининг идорасида уюштириладиган кечаларга кийиб борадиган жимжимадор қўйлак кийган қиз ёнида турганини тасаввур қилиб кўрди.

- О, йўқ... Мен рақс тушишни билмайман, - такрорлади у.

- Расми шунақа, Поттер, - шартта кесди профессор Макгонагал, - Сен «Хогварц»нинг чемпионликка даъвогари, мактабимиз вакилисан. Бас шундай экан, зиммангдаги мажбуриятни бажаришинг шарт. Демак, ўзингга жуфт топишинг керак.

- Бироқ мен... рақс...

- Мен айтадиган гапимни айтдим, Поттер, - деди профессор Макгонагал даҳл қилиб бўлмас оҳангда.

Бир ҳафта муқаддам, Гарри, тиканак думли венгр аждарига қарши кураш билан қиёсланадиган бўлса, рақс тушиш учун жуфт топиш ҳаётнинг навбатдаги икир-чикири, деган бўлар эди. Энди-чи? Аждар билан олишув ортда қолиб, қиз топиб балга таклиф қилиш зарурати туғилгач, аждар билан такрор ўтадиган муҳорабани афзал билди. Рождество таътилини «Хогварц»да ўтказадиган ўқувчилар рўйхати ҳали бу қадар узун бўлмаган. Одамовилар хиёбонига қайтишни ҳеч истамаган Гарри, ушбу байрамни доимо мактабда, жуда оз одамлар даврасида қолиб, нишонлаб келган. Бу йил эса тўртинчи ва ундан юқори синф ўқувчиларининг деярли ҳеч қайси бири уйга кетгани йўқ. Гаррининг фикрича, ҳамманинг мияси айнан бал туфайли айниб қолган. Қизлар-ку, ховлиқиб, ўзларига жой топа олмай қолгани аниқ. Дарвоқе, «Хогварц»да таҳсил кўрадиган қизлар сони саноксиз эканлигига Гарри энди эътибор қаратди. Бурчакларга биқиниб олиб, алланима ҳақида пичирлашганча, хиринглаб ўтирган қизларни, ёнларидан ўтиб кетган ўғил болалар ортидан гап отиб, қаҳ-қаҳ урган қизларни, Рождество кечасига қандай либос кийишни қизгин муҳокама қиладиган қизларни Гарри илгари пайқамаган экан. Кам деганда ўн икки нафар қиз, тантанали юрганча, Гарри томон қараб хиринглаб ўтиб кетди.

- Нега улар доимо гала-гала бўлиб юришади? - сўради қизлар кетидан қараб қолган Гарри ўртоғи Рондан, - Балга таклиф қилиш учун улардан бирортасини қандай қилиб яқка ҳолатда тутиш мумкин?

- Каманд воситасида бўлса керак-да? - тахмин қилди Рон, - Кимни таклиф қилишни кўзлаб қўйдинг-ми? (**Каманд – ҳайвонларни тутиш учун ташланадиган сиртмоқли арқон**).

Гарри ўртоғининг саволига жавоб қайтармади. Балга ким билан боргиси келаётганини у жуда яхши билади, лекин бунга журъат этиш... Чу Гарридан бир ёш катта, жуда чиройли

қиз. Қвидишни ҳам яхши ўйнайди, умуман яхшигина обрў қозонган...

Рон, афтидан, Гаррининг ичидаги гапни топганга ўхшайди.

- Қулоқ сол Гарри, бу масалада сен ҳеч қандай муаммога дуч келмайсан. Биринчидан, кимсан – Гарри Поттерсан. Иккинчидан эса яқиндагида аждарни енгган чемпионликка даъвогарсан. Бас боғлашим мумкинки, улар сен билан балга бориш учун навбатга ёзилишмоқда.

Яқиндагина тикланган дўстлик ҳақи, Рон, ўз гапларининг мазмунида алам миқдорини билинар-билинемас минимумга етказишга уринаётгани сезилиб турибди. Бироқ Роннинг ҳақлиги Гаррини ҳайратда қолдирди.

Эртаси куни ҳали бирон маротаба бўлсин суҳбатлашмаган, «Хуффльпуфф» коллежининг учинчи синфида таҳсил кўрадиган кўнғироксоч қизалоқ Гарридан балга таклиф қилишни илтимос қилди. Гарри ўзини шу қадар йўқотиб қўйди-ки, нима деётганини идрок этишга улгурмай туриб, қизалоқнинг илтимосини рад этиб юборди. Қизалоқ хафа бўлганча нари кетди, Гаррига эса ушбу қилмиши учун сеҳргарлик тарихи дарси давомида Дин, Симус ва Роннинг таъна-танбелларини эшитиб ўтиришга тўғри келди. Эртасига яна иккита қиз Гаррига худди шу илтимос билан мурожаат қилди. Улардан бири иккинчи синфда, иккинчиси эса (о, Худо, ўзинг асра!) бешинчи синфда ўқийди. Иккинчиси Гаррининг ёнига шундай киёфа билан келдики, «Борди-ю рад этадиган бўлсанг, башарангни тимдалаб ташлайман», деган маънони уқиб олиш қийин кечмайди.

- Умуман айтганда, у, унчалик хунук эмас эди, - деди тўйиб-тўйиб қулиб олган Рон.

- Бўйи мендан бир фут баланд-ку, ахир, - ғудуллади Гарри, ҳалигача рухий ларзадан ўзига кела олмай, - Балда худди опа-укадай кўринишимизни тасаввур қилиб кўр.

Гермионанинг Крум ҳақида билдирган фикри Гаррининг эсига тушиб қолди: «Қизлар унинг кетидан донгдор бўлгани учунгина югуриб юришади!». Агар у чемпионликка даъвогар бўлмаганида, ушбу қизларнинг бирортаси ҳам балга таклиф қилиш илтимоси билан Гаррининг ёнига келмаган бўлар эди. Сўнг ўйланиб қолди: агар Чу шундай илтимос билан келса-чи?

Тан олиш керак-ки, ўйлади Гарри, Беллашувнинг биринчи синови ўтгач, олдинда бал бошлаб беришдек ёқимсиз иш қутаётганига қарамай, ҳаёт тарзи сезиларли равишда яхшиланди. Қаср йўлакларида унинг шаънига айтилган ҳақоратомуз сўзлар, «Башорат-у, каромат газетаси»да чоп этилган манхус мақоладан келтирилган цитаталар ўз ўзидан барҳам топди. Бунда Седрикнинг қўли борлиги шубҳасиз. Аждар билан учрашув ҳақида огоҳлантиргани учун миннатдорлик сифатида Седрик хуффльпуффчилардан Гаррини тинч қўйишни илтимос қилган кўринади. «*Хогварц*»нинг ҳақиқий чемпионликка даъвогари – Седрик Диггорини қўллаб-қувватланг! қўқрак нишонлари ҳам камдан-кам учрайдиган бўлиб қолди. Драко Малфой, табиийки, Рита Вритернинг мақоласидан цитата келтиришни бас қилгани йўқ, албатта. Бироқ омманинг муносабати унинг уринишларига лоқайд бўлиб қолган. Гаррининг ўз ҳаётига доир фикр-мулоҳазалари қўллаб-қувватланганидай «Башорат-у, каромат газетаси»да Хагрид ҳақидаги мақола чоп этилмади.

Сеҳрли ҳайвонларни парвариш қилиш фанидан ўтган сўнгги дарсда Хагрид, жамики синфни ҳайрон қолдирган тарзда, драклар билан бевосита мулоқот қилишни талаб қилмади. Бугун улар қулба орқасидаги ёғоч стол атрофида тўпланиб, ўша жирканч ҳайвонларнинг иштаҳасини қитқлаши қутиладиган емиш тайёрлашмоқда. Гарри, Рон ва Гермиона Хагриддан Рита билан ўтган интервью ҳақида қизиқиб сўрашди.

- Тўғриси айтганда, уни аллақандай ҳайвон-у, махлуклар қизиқтиргани йўқ, - иқроп бўлди Хагрид, - Рита Вритерни кўпроқ сен қизиқтирдинг, Гарри, - маълум қилди у, овозини пасайтириб. Сен билан анча вақтдан, аниқроғи, Дурсллар хонадонидан олиб кетганимдан буён дўст эканлигимизни айтдим унга. «Тўрт йилдан буён бирон маротаба бўлсин, қойиб беришга тўғри келмади-ми?», деб берган саволига олган жавоби уни қаноатлантирмади. Афтидан у хулқингга доир бўлар-бўлмас гапларни айтиб беришимни қутган чоғи.

- Айтиш керак эди, - деди Гарри, аждар жигарининг тўғралган бўлақларини тоғорага

ташлагач, яна тўғраш учун столдаги пичокни кўлига олиб, - Қисмати фожиали кечган бечора қахрамон хақида ёзилаверади-ми? Кишининг юрагини зик қилиб, зериктириб юборади-ку, ахир!

- Вритер Гаррининг табиатидаги янги кирраларни кашф этмоқчи, Хагрид, - тушунтирган бўлди саламандра тухумининг пўчоғини арчаётган Рон, - Гаррини балоғатга етмаган савдойи сифатида тавсифлаб беришинг керак эди.

- Қанақанги савдойи бўлсин у! - хитоб қилди ҳазилнинг фаркига бора олмаган Хагрид.

- У Снегдан интервью олиши керак, - фикр билдирди Гарри, маънос оҳангда, - У шунақанги тавсифлаб беради-ки, мени. Мана масалан, ўша куни у: «Бўлиб ўтган ишда Поттернинг ўзигина айбдор. Негаки у, мактабга келган илк кунларидан буён, ушбу даргоҳда жорий этилган жамики қоидаларни бирма-бир бузиб чиқишга жон-жаҳд ила чираниб келмоқда», деган эди.

Рон билан Гермiona кулиб юборишди.

- У шундай деди-ми? - сўради Хагрид, - Тан олиш керак-ки, баъзи масалаларда сен чиндан ҳам қоидаларга қарши борасан, Гарри... Лекин, умуман айтганда, сен зўрсан.

- Омон бўл, Хагрид, - иршайиб қўйди Гарри.

- Балга келасанми, а, Хагрид? - қизиқди Рон.

- Боришим мумкин. Нега энди бормаслигим керак экан, - гуриллади Хагрид, - Зўр томоша бўлса керак, ўзиям. Сен эса Гарри, ракс тушишни бошлаб берасан, шундайми? Кимни таклиф қилишни кўзлаб қўйдинг-ми?

- Ҳозирча, йўқ, - деди Гарри қизариб кетаётганини боз ҳис этиб.

Хайриятки, Хагрид мавзуни давом эттирмади.

Семестрнинг сўнгги ҳафтасида ўтаётган ходисалар ривожини туғён тортиб кечмоқда. Ҳамма жойда Рождество бали хақидаги миш-миш гаплар муҳокама қилинмоқда. Гарри уларнинг ярмига ҳам ишонмайди. Бундай гаплардан бири Дамблдорнинг Хогсмёд қишлоғидаги «Уч супурги» қахвахонасининг соҳибаси Росмерта хонимдан саккиз юз баррель глинтасал харид қилгани бўлса, яна бири машҳур «Шайтоннинг сингиллари»га ангажемент юбориб, балга таклиф қилганидир. Колаверса, «Шайтоннинг сингиллари» хақидаги гаплар чин бўлиши ҳам мумкин. Сехргарлар радиосини ҳеч қачон эшитмаган Гарри «Шайтоннинг сингиллари» ким ёки нима эканлигини тасаввур ҳам эта олмайди. Сехр-жодуга оид янгиликлар каналини (СЖЯК) эшитиб катта бўлганларнинг тўлқинланиб кетганига қараганда, бу фавқулодда оммалашиб кетган бирон-бир мусиқий гуруҳ бўлса керак, деган хулосага борди (*Эслатма: Баррель (инг. barrel асосий маъноси – бочка), АҚШ, Англия ва бир қатор бошқа, инглиз ўлчовларини қўлловчи мамлакатларда сизим ва ҳажмнинг ўлчов бирлиги. АҚШнинг қуруқ баррели 115,628 дм³ га, нефть баррели эса 158,988 дм³ га тенг. Сочилувчи нарсалар ҳажми ўлчанадиган Англия баррели 163,65 дм³ га тенг. Ангажемент – бирор артист ёки артистларни маълум муддат шартнома бўйича ишлаш учун қилинган таклиф, юборилган таклифнома*).

Афсун ўқиш ўқитувчиси профессор Флитвикка ўхшаган айрим ўқитувчилар Рождество балини ўйлаб ҳаёли паришон бўлиб қолган ўқувчиларга бирон-бир нарсани ўргатишга уринмай қўйишди. Чоршанба куни профессор Флитвик ҳаммага ўйин ўйнаб ўтиришга рухсат бериб, дарснинг аксарият қисмини Гарри билан Беллашувнинг биринчи мусобақасида Буюм чақириш афсунини беназир бажаргани хақидаги суҳбатга сарфлади. Бошқа ўқитувчилар бундай улғусифатлик намоён этишга қодир эмас. Жумладан, бирон-бир ҳолат профессор Биннзни гоблинлар қўзғолонига доир уйга берилган вазифа ижросини синчковлик билан титиб, текшириб чиқишдан воз кечишига сабаб бўла олмайди. Касбий фаолиятига чек қўйиш учун ҳатто ўз ажалига имкон бермаган ушбу муаллимга Рождество каби аллақандай бўлмағур байрам ўз ишини тўла-тўқис бажаришга тўсқинлик қила олмайди. Таажжубланарлиси шундаки, профессор Биннз қонга ботган, ваҳшиёна қўзғолонлар хақида шундай зерикарли оҳангда гапириб берадики, ундан кўра Персининг туби қалин-юпка қозонларга доир ҳисоботи қизиқроқ эшитилса керак. Профессор Макгонагалл билан Хмури ўқувчиларни дарснинг сўнгги сониясигача

ишлашга мажбур қилади, Снегг эса Гаррини ўзига ўғил қилиб олса оладими, дарси давомида ўқувчиларга ўйин ўйнашга ижозат бермайди. Башарасидаги барҳам топмас мурдорлик билан синфга назар солиб чиққан Снегг семестрнинг сўнгги дарсида ўқувчилар томонидан тайёрланган зидди-заҳарларнинг қор беришини ўқувчиларнинг ўзида синаб кўриш ниятида эканлигини маълум қилди.

Ўша кеча «Гриффиндор» коллежининг умумий меҳмонхонасида портловчи қарталар дастасидан қаср ясаб ўтирган Рон Снегг хақида норози оҳангда фикр билдирди.

- Қумрон экан у. Аҳмоқона такрорлаш билан байрамолди кунларни расво қилиш, келиб-келиб энг сўнгги дарсда назорат ишини ўтказишга аҳд қилган бундай аблаҳни яна нима деб аташ мумкин?

- М-м-м... сенга эътибор қаратган киши ортиқ даражада зўр бериб ўқияпти дейиши қийин,

- таъкидлаб қўйди Гермиона, сеҳрли дамламалар тайёрлаш фанидан тутган дафтари узра Ронга қараб.

Магларнинг қартасидан фарқли ўлароқ Рон ўйнаб ўтирган қарталар ҳар қандай сонияда портлаб кетиши мумкин.

- Рождество байрами-ку, ҳозир, Гермиона, - эринчоқлик-ла жавоб қайтарди камин ёнидаги креслода «Замбараклар» билан парвозлар» китобини ўнинчи бор қайта ўқиб ўтирган Гарри.

- Сенга эса Гарри, - ўқрайди Гермиона, - Зидди-заҳарлар мавзусини такрорлаш ёкмаса, амалий наф келтирадиган бирор-бир бошқа иш билан шуғулланиш ҳалал бермас эди! «Отар замбараклар» жамоасининг ўйинчиси Жой Женкинс Тажовузкорни «Қовушмаган калваклар» Овчиси томон йўналтираётганини зўр қизиқиш билан томоша қилиб ўтирган Гарри рўйихуш бермай сўради:

- Масалан?

- Тухум ёдингдан кўтарилган чоғи, а?

- Ваҳима қилма, Гермиона, 24 февралга қадар ҳали юз йил вақтим бор! - қўл силтади Гарри.

Гарри тилла тухумни сандиғига ташлаб қўйган бўлиб, биринчи мусобақа шарофатига ўтказилган ўтиришдан сўнг, ҳали бирор маротаба очиб кўргани йўқ. Ўша баланд ғижирлайдиган товуш жумбоғини ҳал этиш учун чиндан ҳам яна икки ярим ой вақти бор.

- Бироқ топишмоқ жавобини топиш учун бир неча ҳафта керак бўлиши мумкин! - эътироз билдирди Гермиона, - Иккинчи мусобақа ижросининг мазмуни қолган даъвогарларга маълум бўлса-ю, сен ғафлатда бўлсанг, қанақанги аҳмоқона ҳолатда қолиб кетишингни тасаввур қиялсан-ми?!

- Тинч қўй уни, Гермиона, у ҳам дам олишга ҳақли, - гапга аралашди Рон, сўнгги иккита қартани қурилаётган карта-қаср чўққисига ўрнатиб.

Кутилмаганда карта-қаср қурувчининг қошларини қуйдирганча, кучли портлаб кетди. Рон пешонасини силаб, қошига етган зарар миқдорини чамалаб ўтирган пайтда болалар даврасига эгизаклар келиб қўшилди.

- Кўринишинг чакки эмас, Рон... Туркинг парад коржомангга жуда ярашадиган бўлди! - фикр билдирди Фред.

- Рон, Чўчринстель керак эди. Бериб тура оласанми? - сўради Жорж.

- Бойқуш хат олиб кетган. Сизларга нима учун керак бўлиб қолди у?

- Жорж уни балга таклиф қилмоқчи, - кесатди Фред.

- Хат йўллаш учун керак-да, тенги йўқ нодон, - тушунтирди Жорж.

- Негадир сўнгги вақтда кўп хат йўллайдиган бўлиб қолдингиз. Ким билан ёзишяпсизлар, а?

- Бизнинг ишларимизга тумшуғингни тиқиб юрма, Рон. Акс холда уни ҳам қуйдириб қўяман, - таҳдид солди Фред, таёқчасини силтаб, - Хўш... Шундай қилиб, ўзингизга жуфт топдингиз-ми?

- Йўқ, - жавоб қайтарди Рон.

- Ундай бўлса, дўстлар, имилламанг, қадди-қомати келишганларни тез талаб ташлашади, -

иршайди Фред.

- Ўзинг-чи, ким билан борасан? - қизиқди Рон.

- Ангелина билан, - шу заҳоти жавоб қайтарди хижолат деган тушунчадан беҳабар Фред.

- Ангелина билан? - янгиликдан серрайиб қолди Рон, - Сен уни таклиф қилдинг-ми? У розилик берди-ми?

- Яхши савол, - деди Фред.

У бошини орқага буриб, бутун меҳмонхона орқали қичқирди:

- Ҳой! Ангелина!

Алисия Спиннет билан вайсаб ўтирган Ангелина Фред томон ўгирилди.

- Нима дейсан? - жавобан қичқирди у ҳам.

- Мен билан балга борасан-ми?

Ҳайрон бўлган Ангелинанинг қоши кўтарилди.

- Бўпти, бораман, - рози бўлди у ва сезилар-сезилмас қулганча, Алисия томон ўгирилиб, суҳбатини давом эттирди.

- Ана, - деди Фред, Гарри билан Ронга, - Ишлар жойида.

Сўнг ўрнидан турди-да, эснаганча Жоржга мурожаат қилди:

- Кетдик, Жорж. Илож қанча, мактаб қушларидан бирини оламиз...

Эгизаклар нари кетди. Рон куйган қошини тек қўйиб, тутаб ётган қарта-қаср узра Гаррига қаради.

- Биласанми, чиндан ҳам бу ишни чўзмаслик... яъни биттадан қиз таклиф қилиш керак.

Фред ҳақ. Иккаламиз Рождество балига бир жуфт урғочи тролль билан бормаймиз-ку, ҳар қалай.

Аччиғи чиққан Гермiona тикилиб қолишига сал қолди.

- Маъзур сананг, бир жуфт... ким билан?

- Ўзинг тушунасан, - елка қисди Рон, - Айтайлик... Элоиза Мошкар билан балга боргандан кўра, ёлғиз борган афзал.

- Билмасангиз, билиб қўйинг, Элоизанинг юзидаги хуснбузарлар барҳам топмоқда. Бунинг устига у жуда нозанин қиз!

- Бурни қийшиқ, - гапни кесди Рон.

- Шунақа денг! - жириллади Гермiona, - Тушундим! Клиник жихатдан овсар бўлишидан қатъи назар, сен билан балга боришга рози бўладиган қиз чиройли бўлса бўлди экан-да, а?

- М-м-н-э... тахминан шундай, - иқроқ бўлди Рон.

- Мен бориб ухлайман, - ириллади Гермiona ва бошқа бирон оғиз сўз айтмай, қизлар ётоқхонасига олиб чиқадиган зинапоя томон югуриб кетди.

Афтидан, бу галги Рождество байрамида ўқитувчилар таркиби хорижлик меҳмонларга «Хогварц» қасрини ниҳоятда чиройли киёфада кўрсатишни ўз олдига қўйган асосий мақсад, деб билади шекилли. Мактабни байрам шарофатига безаш жараёнида, Гарри, бундай гўзалликни ҳеч қачон кўрмаганлигини ўзига ўзи бир неча бор таъкидлаб ўтди.

Вестибюлдаги ҳашаматли мрамор зинапоя панжарасига эримас қор учкунлари бостирилди. Катта Залга ҳар йили ўрнатиладиган ўн иккита арча найзабаргнинг ёришувчи меваларидан тортиб, гурсиллаб турадиган жонли тилла бойқушлар каби турли-туман безаклар билан ясатилди. Рицарларнинг яроғ-аслаҳалари шундай сеҳрланганки, киши уларга яқин борса, бирин-кетин янграйдиган Рождество мадҳияларини эшитади. Бўм-бўш дубулганинг бирданига чала-чулпа айтилган «Художўйлар, келинг, йиғилинг» қўшиғини эшитиш жа ғалати бўлар экан. Мактаб назоратчиси Филчга, ушбу яроғ-аслаҳалар ичига бекиниб олишни одат қилиб, мадҳиялар орасидаги танаффусни ўз ижодининг намуналарига мансуб, бетамизлик билан фарқ қилиб турадиган лирикаси билан тўлдириб борган полтергейст Дрюзгни қувиб юришга тўғри келмоқда.

Гарри ҳалигача Чуни балга таклиф қилгани йўқ. Гарри билан Рон ниҳоятда асабийлаша бошлади.

- Сен балга жуфтсиз борсанг, у кадар ахмоқона кўринмайсан, - деди Гарри Ронга, - Мен эса ўз жуфтим билан боришим шарт. Ахир мен бошқа чемпионликка даъвогарлар билан бирга бал бошлаб беришим керак-ку. Агар одам топилмаса, анави арвоҳ Дилгир Миртлини таклиф қиламан.

- Гарри, бўладиган ишнинг бўлгани маъкул! Бирортасини тезроқ таклиф қилайлик-да, кутулайлик, - деди жума куни эрталаб Рон, мустаҳкам кальани забт этишга қарор қилган охангда, - Кел, келишиб олайлик. Бугун кечкурун, ётоқхонага, балга ким билан боришимизни билиб қайтамиз. Бўладими?

- М-м-м... яхши, - рози бўлди Гарри, бир оз эзилиб тургач.

Бироқ кун давомида, хусусан танаффуслар, тушлик вақти ва сеҳргарлик тарихи хонаси томон элтадиган йўлакда Чуни учратар экан, Гарри, ушбу кизни доимо ўз дугоналари даврасида юрганини кўрди. Бирор жойга ёлғиз ўзи борадими йўқ-ми? Балки кизлар хожатхонаси йўлида пистирма уюштирган маъкулдир? Ё тавба, хатто хожатхонага ҳам тўрт-беш нафар дугоналардан иборат эскорт билан кирар экан-а! Уни бугун таклиф қилмас экан, бошқа биров илиб кетиши муқаррар.

Сеҳрли дамламалар тайёрлаш фанининг зидди-захарлар бўйича ўтган назорат машғулотида Гарри ўз фикр-хаёлларини ҳеч жамлай олмай, дамламага безоар тошини кўшишни ёддан чиқариб қўяверди ва бу билан ўзига қоникарсиз баҳони таъминлади. Бироқ ҳозир у бундай ахамиятсиз нарсаларга тупурган. Айни пайтда энг асосий муаммо – вужудида бор жасоратини йиғиб, кўзланган ишни бажаришдир. Кўнғирок зарб бериши ҳамано бола юк халтасини олди-да, ер ости хоналари тарк этиладиган чиқиш йўлаги томон ошиқди.

- Тушлик вақтида учрашамиз, - бакириб қўйди у Рон билан Гермionaга.

У Чуни четга, бир оғиз гапга чакиради-да... Гарри одамга тўлиб-тошган йўлакларда кезганча, Чэнгни қидириб, ўйлаганидан ҳам эртарок, ёвузлик кучидан химоя фани хонасидан чиқаётган кизга, ўзи учун кутилмаган тарзда рўбару келди.

- Чу? Бир оғиз гапим бор эди, мумкинми?

Чуни қуршаб турган кизлар кулиб юборишди. Мана шу хиринг-хирингларни қонун билан ман этиб қўйиш керак, дарғазаб бўлди Гарри. Чэнг «Яхши», деб қўйди-да, синфдошлари эшитмайдиган хавфсиз масофага узоклашаётган Гаррининг орқасидан эргашди.

Чуга юзланган Гаррининг қорин бўшлиғида борки нарса худди зинапояннинг поғонасини босмай ўтган каби бир сакраб тушди.

- М-м-м, - гап бошлади у.

Айта олмаяпти. Тили итоат қилмай қўйган. Лекин айтиш керак. Чу эса ҳеч нарса тушунмаётган нигоҳ-ла, чурк этмай қараб турибди. Гарри тилини идора қилишга улгурмай, сўзлар оғзидан отилиб чиқди:

- Меланбалгаорасанми?

- Узр, тушунмадим, нима дединг?

- Мен... билан... балга борасанми?

Нега энди у айни шу пайтда қизариши керак, а? Нега?

- О! - хитоб қилди қизараётган Чу, - О, Гарри, минг афсус. Мени таклиф қилишган. Чэнгнинг қиёфаси чиндан ҳам афсус қилаётгандай кўринди.

- О, - дея олди Гарри.

Қизик, бир сония олдин ичидаги нарсалар илон каби тўлғаниб турган эди. Ҳозир эса ичи бўшлиққа айланиб қолди гўё.

- Ҳеч қиси йўқ, - ўзини қўлга олди йигитча, - Жуда яхши.

- Минг афсус, - такрорлади Чу.

- Қўйсанг-чи, - елка қисди Гарри.

Улар бир-бирининг рўпарасида бир оз сукут саклаб туришгач, Чу гап бошлади:

- Ундай бўлса...

- Ҳа, - бош ирғиди Гарри.

- Ундай бўлса, хайр, - ғулдиради баттар қизараётган Чу, нари кетиб.

Тилини тия олмаган Гарри Чунинг ортидан бакирди:

- Ким билан борасан?

- О... Седрик билан, - жавоб қайтарди киз, - Седрик Диггори билан.

- А, тушундим.

Йигитчанинг ичидаги нарсалари ўз жойига қайтди. Бироқ улар қайтиб келгунга қадар ичи гўё кўрғошинга тўлиб қолгандай бўлди.

Тушликни мутлако унутган Гарри «Гриффиндор» минораси томон йўл олди. Хар бир кадамини босар экан, миясида Чунинг сўзлари такрор ва такрор янгради: «Седрик билан. Седрик Диггори билан». Сўнгги вақтда Седрик Гаррига ёқа бошлаган эди-я. Седрик туфайли мағлубиятга учраган ўша квидиш ўйинини, барно йигит, халк хуш кўрадиган Седриклигини, «Хогварц»нинг хақиқий чемпионликка даъвогари эканлигини унутишга тайёр эди-я. Энди-чи? Седрик Гаррининг кўзига ҳатто тухум таглигини тухумга тўлдиришга мияси етмайдиган, ҳеч нарсага арзимайдиган барно йигитчадай кўриниб кетди.

- Хитой фонусчалари, - пўнғиллади у кеча алмаштирилган паролни Семиз Холага.

- Жуда тўғри, кадрдоним! - завқ-ла чинқирди Семиз Хола, бошидаги арча ёмғирининг бўлагидан тайёрланган янгигина лентачани текислаганча, минорага кириш туйнугини очиб.

Умумий меҳмонхонага кириб, атрофга аланглаган Гарри, нариги бурчақда ранги кулдан фарқ қилмай қолган Ронни кўриб таажжубланди. Жинна унинг ёнида ўтириб, аста тинчлантирмоқда.

- Тинчликми, Рон? - сўради Гарри, якин бориб.

Рон дахшат тўла нигоҳини Гаррига қаратди.

- Нега бундай қилдим, билмайман? Мени нима мажбур қилганини ўзим англамай қолдим!

- Нима қилдинг? - тушунмади Гарри.

- У... хозиргина... м-м-м... Флёр Делақёрни балга таклиф қилди, - тушунтирган бўлди Жинна.

Жинна акаси Роннинг кўлига енгилгина уриб-уриб қўйганча, далда бераётган бўлса-да, кулгиси кистаб, ёрилиб кетгудай ўтирибди.

- Нима?! - ишонмади Гарри.

- Мени нима мажбур қилганини ўзим англамай қолдим! - унсиз дахшат-ла такрорлади Рон,

- Қандай жин урди мени?! Атроф одамга тўла эди! Ақлдан озиб қолганимни ҳамма кўрди!

Вестибюлда юриб, ёнидан ўтибман. У Диггори билан гаплашиб турган экан. Шу пайтда нима бўлди-ю, мен, одам куриб кетгандай, келиб-келиб ўшани балга таклиф қилибман! Рон инграб, қафтларини юзига босганча, сўзларини уқиб олиш қийин кечган бўлса-да, гапини давом этди.

- У менга худди чувалчанга қарагандай, қараб қўйди холос! Ҳатто жавоб қайтаришни ҳам ўзига эп кўрмади. Шундан сўнг, билмадим, эс-хушимни йиғиб олдим шекилли, қочиб кетдим.

- Ахир унинг томирларида вейла қони оқади-ку, - деди Гарри, - Сен ўшанда ҳақ айтган экансан. Унинг бувиларидан аллақайси бири вейла бўлган. Сеҳрли таёқчасининг таркибига ўша бувисининг бошидан олинган соч тутами киритилган. Шундай экан, сенда айб йўқ. Ёнидан ўтиб кетаётганингда у Диггорини сеҳрлаб қўймоқчи бўлган-у, бехосдан сенга таъсир ўтказган. Фақат у беҳуда уринибди. Диггори балга Чу Чэнг билан боради. Рон Гаррига савол назари билан қараб қолди.

- Ҳа, мен хозиргина уни таклиф қилган эдим, - тушунтириш берган бўлди Гарри, ифодасиз оҳангда, - Шундай жавоб қайтарди.

Жиннанинг юзидаги табассум барҳам топди.

- Ана холос, пишди гилос! - хитоб қилди Рон, - Фақат иккаламизгина жуфтсиз қолган бўлсак керак. Невиллни ҳисобга олмаганда, албатта. У кимни таклиф қилганини биласанми? Гермионани!

- Нима?! - қичкириб юборди Гарри.

Ушбу кутилмаган янгилик уни нохуш кечинмалардан чалғитди.

- Ана шунақа! - кулиб қўйди юзига ранг қайтган Рон, - Сехрли дамламалар тайёрлаш дарсидан сўнг, Невиллнинг ўзи айтди менга! Тушунтиришига қараганда, Гермиона жуда меҳрибон, ўқув материалларини ўзлаштиришга ёрдам берадиган ва ҳоказо қиз эмиш. Лекин Гермиона балга бошқа биров билан борар экан. Ҳа! Хеч ҳам ундай эмас! У Невилль билан боргиси келмаган холос... яъни, айтмоқчиманки... ким ҳам борар эди у билан?

- Ундай дема! - гапни бўлди аччиқланган Жинна, - Кулма унинг устидан...

Шу пайт портрет очилиб, меҳмонхонага Гермиона кириб келди.

- Нега тушлик қилгани тушмадингиз? - қизиқди у, болалар даврасига қўшилиб.

- Чунки... Хой, иккалангиз, бир пас кишнамай тулинг! Чунки улар таклиф қилган қизлар иккаласига ҳам рад жавобини қайтарибди! - маълум қилди Жинна.

Кулиб ўтирган Рон билан Гарри шу заҳоти унларини ўчиришди.

- Катта раҳмат, Жинна, - деди Рон, башарасини буриштириб.

- Демак, Рон, қадди-қомати келишган чиройли қизлардан қуруқ қолибсизлар-да, а? - кибр-ла сўради Гермиона, - Элоиза Мошкар кўз ўнгингда борган сари чиройлилашиб кетаётган бўлса керак хойна-хой, шундайми? Сиз билан балга борадиган бирор-бир қизни бирон жойдан албатта топишларингга шубҳа қилмайман.

Лекин Рон Гермионага худди уни мутлақо бошқа тусда кўриб қолгандай қараб қолди.

- Қулоқ сол, Гермиона, Невилль чиндан ҳам ҳақ гапирган экан... Ахир сен ҳам қиз боласан-ку...

- Қаранг-а, қандай аниқ хулоса, - чакиб олди Гермиона.

- Шундай экан, иккаламиздан биримиз билан боришинг мумкин!

- Йўқ, мумкин эмас, - жеркиб берди Гермиона.

- Қўйсанг-чи, Гермиона, - қўл силтади Рон, - Иккаламизга ҳам жуфт керак. Ҳамманинг жуфти бўлса-ю, бизда бўлмаса, ғирт аҳмоқлардай кўринамиз...

- Мен сизлар билан бора олмайман, - такрорлади Гермиона кутилмаганда кизариб кетиб, - Чунки мени таклиф қилишган.

- Таклиф қилишмаган! - бақирди Рон, - Сен бу гапни Невиллдан халос бўлиш учунгина айтгансан!

- Нахотки?! Агар сенга, Рон, - тишлари орасидан вишиллаб жавоб қайтарди Гермиона, - Мен ҳам қиз бола эканлигимни англаш учун уч йил керак бўлган бўлса, бошқаларга ҳам шунча вақт керак бўлишини англамайди!

Рон Гермионага бир оз бақрайиб турди-да, сўнг боз кулиб қўйди.

- Яхши, яхши, сен қиз боласан, энди аниқ биламиз, - тинчлантиргандай гап бошлади у, - Кўнглинг жойига тушди-ми? Хўш, энди борасан-ми, биз билан?

- Қулоғинг оғир-ми, Рон?! - жаҳли қилди Гермиона, - Мен таклиф қилинганман, дедим-ку! У шартта ўрнидан турди-да, қизлар ётоқхонасига олиб чиқадиغان зинапоя томон югуриб кетди.

- Ёлғон гапиряпти, - ишонч-ла баёнот қилди Рон, Гермионанинг орқасидан қараб қолиб.

- Йўқ, - хотиржам эътироз билдирди Жинна.

- Хўш, ким экан ўша таклиф қилган йигит? - дағал охангда сўради Рон.

- Бунга маълум қилиш менинг ваколатимга кирмайди. Бу унинг иши, - рад этди Жинна.

- Жуда соз, - деди ростакамига довлдираб қолган Рон, - Буларнинг бари ғирт аҳмоқликнинг ўзгинаси бўлди-қолди. Хўп, майли, Жинна, сен Гарри билан боришинг мумкин, мен эса...

- Йўқ, бора олмайман, - хитоб қилди Жинна, ранги кизариб, - Мен Невилль билан бораман. Гермиона рад этгач, у мени таклиф қилди. Мен эса... ўйлаб кўриб... рози бўлдим. Балга боришинг бошқа йўли йўқ, мен ахир тўртинчи синфда ўқимайман-ку.

Маъюс қиёфа касб этган Жинна ўрнидан туриб, чиқиш туйнуги томон равона бўлди. Кўзи чаноғидан чиқиб кетгудай бўлиб қолган Рон Гаррига юзланди.

- Нима бўлган уларга, а?

Гарри эса умумий меҳмонхонага кириб келган Парватти билан Лавандага қараб қолди. Қатъий чоралар кўриш вақти етди.

- Шу ерда қилт этмай ўтир, - амр қилди у Ронга ва шартта ўрнидан туриб, тикка Парваттининг ёнига борди.

- Парватти? Мен билан балга боришни истайсан-ми?

Таклифни эшитган Парваттининг ҳиринглаш хуружи тутиб қолди. Гарри чўнтагидаги бармоқларини кесиштириб, хуружнинг ўтиб кетишини сабр-ла кутиб туришга мажбур бўлди.

- Ҳа, майли, бораман, - ниҳоят жавоб қайтарди Патил, ранги тўқ қизариб.

- Раҳмат, - енгил тортди Гарри, - Лаванда? Сен-чи, Рон билан борасан-ми?

- У Симус билан боради, - жавоб қайтарди Патил Брауннинг ўрнига.

Иккала қизнинг ҳиринглаш хуружи боз тутиб қолди. Гарри оғир хўрсиниб қўйди.

- Рон билан боришга рози бўладиган бирон-бир қизни билмайсан-ми? - сўради у, Рон эшитиб қолмаслиги учун паст овозда.

- Гермiona Грэнжер? - таклиф қилди Парватти.

- Йўқ, уни бошқа биров таклиф қилибди.

Бундай янгиликни эшитган Патил анграйиб қолди.

- О-о-о... Ким экан у?

Гарри елка қисди.

- Тасаввуримга ҳам сиғдира олмайман. Хўш, Рон масаласида нима дейсан?

- Балки... эгиз синглим Пэтил борар, - чўзиб фикр билдирди Патил, - Танийсан-ми уни? «Равенкло»да ўқийди. Мен ундан сўраб кўраман.

- Зўр иш бўлар эди, - деди Гарри ифодасиз, - Жавобини олгач, менга айтгансан, хўп-ми? Ушбу аҳмоқона бал шунча ташвишга арзимаслигини ўйлаган Гарри, ишкилиб Пэтилни бурни қийшиқ бўлмай, юзининг ўртасида, тўғри жойлашганлигига умид қилганча, Рон томон равона бўлди.

XXIII БОБ.

РОЖДЕСТВО БАЛИ

Тўртинчи синф ўқувчиларига таътил давомида бажариладиган уй вазифалари мисли қўрилмаган даражада кўп берилганига қарамай, Гарри, семестр ниҳоясига етгач, китоб ўқиш ёки бир нарсалар ёзиб ўтиришга ўзини мажбур қила олмай, Рождество байрамига қадар қолган бир ҳафта вақтни эл қатори, ҳаёт лаззатларидан бахраманд бўлиб ўтказди. Таътил даври бошланган бўлса ҳам «Гриффиндор» минорасидаги одам сони камайгани йўқ, аксинча, унда истиқомат қиладиганларнинг фаоллиги семестр даврига нисбатан анча ошиб кетганлиги учун бўлса керак, миноранинг ўзи тор бўлиб қолгандай туюлди. Эгизаклар ихтироси – канарейка қандларига бўлган эҳтиёж жуда ошиб кетди. Таътилнинг илк кунлари ҳар дақиқада кимдир алданиб, патларга бурканиб қоладиган бўлиб қолди. Бироқ кўп ўтмай халойиқнинг оғоҳлиги ошиб, ҳавола этиладиган маҳсулотларга эҳтиёткорона муносабат билдирадиган, ичидан канарейка қандларини қидирадиган бўлиб қолди. Шунда Фред Гаррига Жорж иккаласи яна бирон-бир янгилик ихтиро қилишга уриниб кўришларини ваъда қилди. Гарри шу заҳоти миясига эгизаклар қўлидан, хатто печенье бўлсин, олмаслик кераклигини ёзиб қўйди. У ҳалигача бир пуд тил помадкаси-ю, нокас Дудлининг аҳволини унутгани йўқ.

Қаср ҳам, мактаб ҳовлиси ҳам оппоқ қор кўрпасига бурканган. Хагриннинг қор босиб, пряника ўхшаб қолган кулбаси яқинидаги бэльстэкчиларнинг хира мовий араваси кузда узилмай, эгатда қолиб, музлаб қолган йирик ошқовоққа ўхшайди. Дурмштрангчилар кемасининг иллюминаторларини муз қоплаб, абзал-арқонлари оқариб кетган. Уй эльфлари ҳар куни иссиққина димланган гўшт, нимтатир пудинг каби турли-туман мазали ва жуда тўйимли таом узатишади. Факат Флёр Делаке́ргина норозилик билдириш учун важ-бахона топади.

Кунлардан бир кун кечки овқатдан сўнг, Катта Залдан чиқаётган болалар унинг нолишини эшитиб қолишди. Флёр кўриб қолмаслиги учун Рон тиззаларини букиб, Гаррининг ортига бекиниб олган бўлди.

- «Хогвагц» овқатлаги биғам оғиг, хазм бўлиши биғам кийин-ки, пағад кийимимга сиғмай коламан, деб қўғкаман.

- Қаранг-а, қандай фожа! - жаҳл қилди Гермiona вестибюлга чиқиб кетган Делақёрнинг ортидан қараб, - Овқат оғир-у, парад кийимига сиғмай колар эмиш! Ўзига хаддан ортик бино қўйиб юбормади-ми, ушбу хоним?

- Гермiona, балга ким билан борасан? - бемаврид сўраб қолди Рон.
Ушбу саволни Рон энг кутилмаган фурсатларда беравериб, чарчамади. Шу тарика у, Гермionанинг оғзидан гап чиқиб кетишига умид қилади чоғи. Гермiona эса қошини чимириб, ҳар сафар:

- Айтмайман, устимдан куласиз, - дея жавоб қайтаради.

- Ҳазиллашяпсан-ми, Уэсли? - гапга аралашди халойиқ орасида болалар ортидан келаётган Малфой, - Кимнингдир юраги бетлаб, мана буни балга таклиф қилган, демоқчимисан? Ҳар кимни таклиф қилиш мумкин-у, фақат мана шу сўйлоқ тишли маглваччани эмас! Гарри билан Рон турган жойида Малфой томон юзланди, Гермiona эса қўлини кўтарганча, Малфойнинг орқа томонига силтаб:

- Салом, профессор Хмури! - деб қўйди.
Ранги бир зумда докадай оқариб кетган Малфой четга ирғиб чиқиб, кўзлари ола-кула бўлганча, атрофга аланглаб чиқди. Лекин Хмури халигача Мўътабар Стол ортида, димланган гўшт билан овора бўлиб ўтирибди.

- Юрак деган нарсадан асар қолмабди-ку, сассиқкузан Малфой! - хулоса чиқарди Гермiona Малфойни халқ олдида ер билан битта қилиб.
Гарри, Рон ва Гермiona халойиққа қўшилиб хандон отганча, хашаматли мрамар зинапоядан юкорига кўтарилди.

- Гермiona, - кутилмаганда қошини чимирди Рон, - Тишинг...

- Тишимга нима қилибди?

- М-м-м... бир оз ўзгарибди... Мен энди ахамият берибман...

- Ўзгарган, албатта. Нима, Малфой ўстириб юборган ҳолатича қолишини истаганмидинг?

- Йўқ, айтмоқчиман-ки, хали қарғиш қўлланилмаган ҳолатига нисбатан ҳам бошқачароқ кўринмоқда... қандайдир тўғри... ва меъёрий ўлчамга келиб қолибди.
Гермiona кутилмаганда айёрона кулиб қўйди. Гарри ҳам, ушбу табассум илгариги табассумдан анча фарқ қилаётганига эндигина эътибор қаратди.

- Гап шундаки, ўшанда... тишимни қисқартириш учун Помфри хонимнинг хузурига борганимда, у, қўлимга кўзгу ушлатиб қўйиб, тишим олдинги ўлчамини касб этиши билан айтишимни амр қилди. Мен Помфри хонимнинг муолажа ҳаракатини сал кечроқ тўхтатдим, - деди Гермiona янада кенг табассум қилиб, - Ойим билан дадам бундан хурсанд бўлишларига шубҳа қиламан, албатта. Мен улардан миллион йилдан буён тишимни қисқартириб олишга ижозат сўраб юрган эдим. Улар эса тиш халқаларини тақиб юришимни талаб қилаверишди. Тушуняпсиз-ми, иккаласи ҳам тиш даволовчи шифокорлар бўлиб, тиш даволаш тушунчаси билан сеҳр-жоду тушунчаси ҳар хил нарсалар, деганча... Қаранг! Чўчринстель қайтибди!

Зинапояннинг эримас қор учқунлари бостирилган панжараси устида қанотчаларини хилпиратган миттигина бойқуш кўринди. Унинг панжасига пергамент ўрами боғланган. Ёнидан ўтаётган ўқувчилар кушчага бармоқ ўқтаб кулишди. Учинчи синф ўқувчи қизлари эса тўхтаб:

- Миттилигини қаранг! Ажойиб! - дейишганча бир пас томоша ҳам қилишди.

- Пат қоплаган тентак! - вишиллади зинапоя бўйлаб югурган Рон, кушчани тутиб олиб, - Хатни келтиргач, томоша кўрсатиш эмас, манзилда кўрсатилган шахсга етказиш керак, тушундинг-ми?

Роннинг муштидан бош чиқарган Чўчринстель завқ-ла сайраб, жавоб қайтарди. Учинчи синфнинг ўқувчи қизлари эса серрайиб қолишди.

- Йўлингиздан қолманг! - баддослади Рон, Чўчринстелни ушлаган мушти билан дағ-дағ қилиб.

Бахтиёрлигининг чеки кўринмаган Чўчринстель баттар сайрашга тушди. Ўқувчи кизлар нафсонияти ҳақоратланган қиёфа касб этишганча, нари кетишди. Рон Сириусдан келган хатни қушча панжасидан ечиб, Гаррига узатди.

- Ушла, Гарри.

Гарри хатни олиб, чўнтагига солгач, учовлон «Гриффиндор» минораси томон ошиқди. Умумий меҳмонхонадаги гриффиндорчилар ўзи билан ўзи овора бўлиб, бировнинг биров билан иши йўқ. Учовлон ҳаммадан нарида, аста-секин қор босиб, кўмилаётган қоронғи дераза яқинига жойлашиб олгач, Гарри овоз чиқариб ўкиди:

Қадрли Гарри!

*Биринчи мусобақани муваффақият-ла яқунлаганинг билан чин юракдан табриклайман!
Сенинг аризангни Оташли жомга ким ташлаганини билмайман-у, ҳозир у роса алам қилиб
юрганига шубҳа қилмайман! Аждарнинг энг нозик жойи кўзи бўлгани учун сенга Кўр
қилиш қарғишини маслаҳат бермоқчи эдим...*

- Крум қўллаган қарғиш! - пичирлади Гермiona.

... лекин сен ундан-да зўр йўлини топибсан, қойил.

*Бироқ сергакликни сусайтирма, Гарри. Бу атиги биринчи синов эди холос. Сени Уч сеҳргар
беллашувига жалб этган касларнинг, агар улар хоҳлашса, сенга зиён етказиш
имкониятлари ҳали жуда кўп. Кўзингни очиб юр, айниқса, мен айтган киши яқин-
атрофингда ивирсиб юрганида. Нохушликларга аралашиб қолишдан огоҳ бўл.
Ғайриоддий нарсалар рўй бериши билан ёзиб юбор.
Сириус.*

- Худди Хмурининг: «Бетиним сергаклик талаб этилади!», деган гапига ўхшайди, - хулоса чиқарди Гарри, хатни ички кассасига бекитар экан, - Гўё мен кўзимни боғлаб олиб, қаср деворларига тинмай урилиб-туртилиб юраман...

- Бироқ Сириус ҳақ, Гарри, - деди Гермiona, - Сени ҳали бир эмас, иккита синов кутмоқда. Тухум устида бош қотириш, унинг сирини аниқлаш вақти етди, назаримда...

- Гермiona, унинг ихтиёрида ҳали яна юз йил бор! - гапни кесди Рон, - Гарри, бир шахмат суришмаймиз-ми, а?

- Суришамиз, - бажони дил рози бўлди Гарри ва Гермionанинг юзига қараб, қўшиб қўйди,

- Гермiona, дўстим, бундай тўс-тўполонда қандай қилиб тухум устида бош қотиришим мумкин, а? Ҳозир унинг чийиллашини ҳам эшитмайман-қу, ахир.

- Ҳа, эшитмайсан, - хўрсинди Гермiona ва Роннинг атиги иккита ўта довурак пиёда ва битта шафқатсиз фил воситасида Гаррини ажойиб тарзда мот қилишини томоша қилиб ўтирди.

Рождество куни эрталаб Гарри кутилмаганда уйғониб кетди. Ширин тушлар дунёсидан бунчалик тез қайтганининг сабабини тушунмаган бола кўзини очиб, қоронғида бир жуфт яшил тусли катта-катта кўз бурнига деярли такалганча, бақрайиб ярқираётганини кўрди! Орқага куч билан тисланар экан, каравотидан кулаб тушишига бир баҳя қолди.

- ДОББИ! - кичкириб юборди Гарри, - Қайта ундай қила кўрма! Кўрқиб кетганимдан сийиб қўйишимга сал қолди-я!

Узун бармоғини оғзига босган эльф нари сакради.

- Добби узр сўрайди, сэр! - айбдор охангда гичирлади у, - Добби Гарри Поттерга масрур Рождество тилагани ва совға ҳадя этгани келди холос, сэр! Гарри Поттер Доббига баъзан меҳмонга келиб туришга ижозат берган эди, сэр!

- Яхши, яхши, - деди Гарри, ҳалигача ҳансираётган бўлса-да, юрак уриши ўз меъёрига қайтаётганини хис этиб, - Ишлар жойида. Фақат келаси сафар мени туртиб ёки яна бирон

бошқача тарзда уйғотгин. Устимга бундай осилиб олма...

Гарри чодирининг пардасини очиб, каравотининг ёнидаги жавонча устида ётган юмалок кўзойнагини олиб тақди. Қичқириғи билан Рон, Симус, Дин ва Невиллни уйғотиб юборибди. Тўртовлон чўчиганча, кўзлари ишиб, чодирларидаги парда тирқиши орқали караб ўтирибди.

- Сенга бирортаси хамла қилди-ми, Гарри? - сўради Симус уйқусираб.

- Йўк, Добби мехмонга келибди, - ғудуллади Гарри, - Ухлайверинг.

- А-а... Совғалар! - деди Симус, каравотининг оёқ томонига терилган бўхчаларга караб. Рон, Дин ва Невилль энди уйқу келмаслигига ишончлари комил бўлган кўринади, ўз совғалари билан машғул бўлишди. Гарри каравотда иккиланиб, хижолат чекиб турган, бошидаги чойнак ғилофининг илгагидан кичкинагина арча ўйинчоғи осилиб тушган Доббига юзланди.

- Добби ўз совғасини Гарри Поттерга совға қилиши мумкинми? - тортиниб сўради эльф.

- Мумкин, албатта, - деди Гарри, - Менда эса сен учун... м-м-м... совға бор.

У ёлғон гапирди. Аслида Гарри Добби учун ҳеч нарса харид қилмаган. Шунга қарамай, ўрнидан туриб сандиғини очди-да, Вернон амакининг бир жуфт хантал рангли эски, туриш-битмиши сикмалардан иборат, копток сифатида ўралган пайпоғини чиқарди. Ушбу сикмаларни Гарри, бир йилдан ошиқ вақт давомида офатскопни пайпоқ ичида сақлаш учун ишлатиб келган. У пайпоқ ичидан чиқарган офатскопни сандикка ташлаб, «совға»ни Доббига узатди.

- Маъзур санайсан, Добби, уни совға кўринишида қадоклашни унутиб қўйибман.

Добби роса завқланиб кетди.

- Жамики кийимлар орасида, сэр, Добби жуда-жуда яхши кўрадиган кийим, пайпоқдир! - чинқирди у, ўзининг пойма-пой пайпоғини ечиб, Вернон амакининг пайпоғини кияр экан,

- Шуниси билан етгита бўлади, сэр... бироқ... сэр... - деди эльф, шортига қадар етган пайпоққа қарар экан, кўзлари янада катта очилиб, - Дўконда англашилмовчилик бўлган кўринади, сэр. Сотувчи Гарри Поттерга иккита бир хил пайпоқ берибди-ку!

- Қандай дахшат, Гарри, шунчалик ношудмисан, а? Нахотки шундай содда нарсага эътибор қаратмаган бўлсанг! - иршайди Рон, совға-салом қадоклаш қоғозларининг уюмига тўлган каравоти ортидан, - Добби, мана сенга яна бир жуфт пайпоқ. Уларнинг пойларини алмаштирсанг, пайпоқнинг иккита тўғри жуфтига эга бўласан. Мана бу эса мен сенга ваъда қилган свитер.

Рон Доббига миссис Уэсли юборган бинафша ранг пайпоқ ва қўлда тўкилган свитерни ташлади. Добби эса ниҳоятда хаяжонланиб кетди.

- Сэр беҳад меҳрибон! - деди кўзлари ёшга тўлган эльф, чуқур таъзим қилганча, - Гарри Поттернинг дўсти саналган сэр буюк сеҳргар эканлигига Добби ҳеч қачон шубҳа қилмаган. Лекин сэрнинг бунчалик сахий, олижаноб ва беғаразлигидан Добби беҳабар экан...

- Бу атиги пайпоқ эди холос, - деди қулоқлари кизариб кетган, бироқ эльфнинг сўзларидан миннатдор Рон, - Вой-бў, Гарри! Зўр-ку! - хитоб қилди у, «Отар замбараклар» жамоасининг Гарри совға қилган шляпасини очиб.

Рон шляпани бошига кийгач, ранги сочининг рангига мос келмаслиги кўзга ташланди. Энди навбат Доббига етди. Эльф Гаррига кичкинагина тугунча узатди. Унда ҳам пайпоқ бор экан.

- Добби уни ўзи тўкиган, сэр! - бахтиёр овоз-ла эълон қилди эльф, - Жундан йигирилган ипни Добби ўз иш ҳақи ҳисобидан харид қилди, сэр!

Пайпоқнинг чап пойи тўқ қизил бўлиб, супургиларнинг расми, ўнг пойи яшил бўлиб, Тилла чакқонлар расми солинган.

- Ажойиб... Добби... ажойиб, катта раҳмат сенга, - миннатдорлик билдирди Гарри, иккала пойни оёғига кийиб.

Бахтиёр Добби эса янада яшнаб кетди.

- Ижозатингиз билан Добби иш жойига қайтиши керак, сэр. Биз эльфлар Рождество

шарофатига бериладиган кечки зиёфатни тайёрлашга hozirdan киришиб кетганмиз, сэр!
Добби Рон ва бошқаларга қўл силтаб хайрлашганча, ётоқхонани тарк этди.
Бошқа совғалар, Дурслларнинг совғасидан ташқари, албатта, Доббининг пойма-пой пайпоғидан кўра анча кизик бўлди. Қоғоз дастрўмол юборган Дурсллар афтидан бир пуд тил помадкасини ҳеч унута олмаган кўринади. Гермiona «Британия ва Ирландия квидиш жамоалари» китобини, Рон бир пакет гўнг бомбасини, Сириус ҳар қандай кулфни очиш ва ҳар қандай тугунни ечиш мосламаларига эга ниҳоятда қулай пичоқчани совға қилибди.
Хагрид эса Гарри ёктирадиган барча таъмларни ўзига мужассам этган Берти Ботт ёнғоклари, Друблис иширсақичлари, вишиллайдиган «тук арилар» каби турли-туман ширинликларга тўла жуда катта кути жўнатибди. Турган гапки, тугунлар орасида миссис Уэсли юборган янгигина, афтидан Чарлининг тиканак думли аждар ҳақида ойисига батафсил берган маълумотлари асосида тўкилиб, кўкрак соҳасида аждар расми солинган яшил жемпер ва бир олам гўштли сомсадан иборат совға бор.
Гарри ва Рон Гермiona билан умумий меҳмонхонада учрашиб, нонушта қилгани Катта Залга бирга тушишди. Куннинг биринчи ярмини учовлон «Гриффиндор» минорасида ўтказиб, ҳар бири ўз совғалари билан овора бўлди. Сўнг яна Катта Залга тушиб, ажойиб тушлиқдан баҳраманд бўлди. Дастурхонга бир дунё куркалар, Рождество пудинглари ва сеҳрли қарта крекерлари тортилган. Тушлиқдан сўнг болалар ховлига чиқишди.
Бэ́льстэкчилар билан дурмштрангчиларнинг ўз маконларидан қаср томон юриб келган чуқур изларини ҳисобга олмаганда, калин қор кўрпаси мутлако тегилмаган. Гарри билан Рон бошлаб берган қорбўрон ўйинига Гермiona қўшилмади. У бир четда томоша қилиб турди-да, соат беш бўлгач, қасрга қайтиб, балга ҳозирлик кўришини маълум қилди.
- Роса уч соат ҳозирлик кўришинг керакми? - хайрон бўлди Рон, оғзи очилиб ва анграйгани учун шу заҳоти Жорж улоқтирган қор тўпини бошига еди, - Балга ким билан борасан? - бакириб қолди у, Гермionанинг ортидан.
Бироқ Гермiona, ушбу саволни боз жавобсиз қолдирди. У қўлини силтаганча, тош зинапоядан кўтарилиб, қасрга кириб кетди.
Бал ўз ичига зиёфатни ҳам мужассам этгани боис, бугун чойхўрлик бўлмади. Нишонга олиб отиш қийинлашиб қолгач, қор муҳорабасини бас қилган болалар соат еттида умумий меҳмонхонага йўл олишди. Семиз Хола биринчи қаватлик дугонаси Виолетта билан ўтирибди. Расм полида ётган ликёрли шоколад қандларидан бўшаган қутилар уюмига қараганда, иккала хонимнинг кайфи анчагина ошиб қолган кўринади.
- Хитой фонусчалари, дейсизми? - сўради паролни эшитган Семиз Хола хиринглаганча, минора туйнугини очиб, - Айнан шу нарса етишмай турибди-да!
Гарри, Рон, Симус, Дин ва Невилль ётоқхонага кўтарилиб, парад кийимларини кийишди-ю, шу заҳоти уялинқираб қолишди. Айниқса бурчакка осиб қўйилган кўзгуга қараб, башараси буришиб кетган Рон ўзини жуда ноқулай сездди. Унинг тўқ қизил рангли духобадан тикилган узун парад кийими нимаси биландир аёллар қўйлагига ўхшаб кетаётганига эътибор қаратмасликнинг иложи йўқ. Уни эркак кийимига ўхшатишга уринган Рон Юлиб ташлаш афсунини қўллаб, энглар ва ёқанинг гардишидаги йўсин босган тўрларни юлиб юборди. Бироқ афсунни дағал қўллаган шекилли, кийимнинг тўзиган четлари попилтирикка ўхшаб қолди. Илож қанча, шу туришда пастга тушаверди.
- Тенгқурларимиз орасидаги энг чиройли қизларга қандай эриша олдингиз, ҳеч ақлим етмаяпти, - вайсади Дин.
- Ғайри шуурий жозиба қор берди, - деди хўмрайиб олган Рон, энгидан осилиб тушган ипни узиб.
Одатий қора кийим ўрнига ранг-баранг кийинган халойиққа тўлган умумий меҳмонхона мутлако ўзгача кўринди. Парватти Гаррини зина бўсағасида кутиб турибди. Пушти қоржома кийган, кокиллари тилла билан безатилган, билагида билагузуклар ярқираётган Патил чиндан ҳам жуда чиройли кўринмоқда. Унинг хиринглаш хуружи тутиб қолмаганлигини кўрган Гарри ўзини анча энгил ҳис этди.
- Сен... м-м-м... жуда чиройлисан, - ўнғайсиз хушомад қилди Гарри.

- Рахмат, - бош ирғиди Патил, - Пэтил сени вестибюлда кутади, - кўшиб кўйди у, Ронга мурожаат қилиб.

- Яхши, - гудуллади Рон, атрофга қараб, - Гермiona қани?
Парватти елка қисиб кўйди.

- Пастга тушамиз-ми, Гарри?
- Кетдик, - деди умумий мехмонхонада қолишни ҳали бу қадар қаттиқ истамаган Гарри. Бирок илож қанча, портрет тўсиб турган туйнук томон юришга мажбур. Фред унга далда бергандай, кўз қисиб кўйди.

Вестибюль ҳам соат саккиз бўлиши-ю, Катта Залнинг эшиклари очилишини кутиб турган ўқувчиларга тўлган. Таклиф қилган жуфти бошқа факультетда таҳсил кўрадиган ўғил болалар ўз жуфтини қидирганча, халойиқ ичида туртиниб-суртиниб юрибди. Патил синглиси Пэтилни топиб, Гарри билан Роннинг ёнига етаклаб келди. Иккала қиз бир-бирига икки томчи сувдай ўхшайди. Фақат Пэтил опаси Патилдан фарқли ўларок, эгнига фируза рангли кўйлак кийган.

- Салом, - кўришишди Пэтил.
- Салом, - жавоб қайтарди Рон Пэтилга киё бокмай, атрофга алангланганча, - О, йўк...
У Гаррининг орқасида турганча, яна тизза букиб бекиниб олган бўлди. Болаларнинг ёнидан «Равенкло» квидиш жамоасининг сардори Рожер Дэйвис ҳамроҳлигида кумуш-кул ранг кийим кийган Флёр Делакар кўзни қамаштириб ўтди. Иккаласи ўтиб кетгач, қаддини тиклаган Рон боз сўради:

- Гермiona қаерда экан, а?
Қасрнинг ер ости йўлакларидан Малфой бошчилигидаги слизеринчилар гуруҳи чиқиб келди. Ёқаси кўтарилган қора духоба коржомо кийган Малфой нимаси биландир викарыйга ўхшаб қолибди (*Викарий – православлар черковида архиерей ёрдамчиси, ўринбосари саналса, католиклар черковида епископ ёки поп ёрдамчиси, ўринбосари саналади*). Эгнига сербурма оч пушти кўйлак кийган Панси Паркинсон Малфойнинг кўлидан тутиб, елкасига ёпишиб олган. Яшил кийим кийган Краббе билан Гойлнинг эса йўсин қоплаган харсанглардан фарқи қолмаган. Иккаласи ҳам ўзига жуфт топа олмаганини Гарри ўзига ўзи мамнун таъкидлаб кўйди.

Қасрга олиб кирадиган асосий эман эшик очилгач, барча ўқувчилар бошини буриб, профессор Каркаров бошчилигидаги дурмштрангчилар кириб келишини томоша қилишди. Биринчи бўлиб, мовий коржомо кийган, Гарри танимайдиган аллақандай чиройли қиз билан бирга Виктор Крум кириб келди. «Дурмштранг» ўқувчиларининг боши узра, Гарри, қаср олдидаги майсазорнинг бир қисми жуда кенг гротга айланиб қолгани, сеҳрланган буталарга осилган, Қор бобо ва унинг буғуларини безаб турган хитой фонуслари ва қанотчаларини пирпиратиб турган минглаб хақиқий сохираларни кўрди (*Грот – денгиз қирғогидаги тик қояларда ҳосил бўладиган гор ва шунга ўхшаш сунъий горлар*).

Кутилмаганда профессор Макгонагаллнинг овози янгради:
- Чемпионликка даъвогарлар, бу ёққа, илтимос.

Яшнаб кетган Парватти билагузукларини тўғрилашга киришишди. Гарри иккаласи Рон билан Пэтилга «Кечроқ учрашамиз», деб кўйишди-да, эшик томон олға илгарिलाшди. Жонли суҳбат қураётган болалар четга сурилиб, уларга йўл беришди. Эгнига қизил тусли катак гулли парад коржомо, бошига эса четлари қушқўнмаснинг хунук баргаги билан безатилган шляпа кийган профессор Макгонагалл улардан, токи ҳамма Катта Залга кириб олгунга қадар, эшик олдида кутиб туришни илтимос қилди (*Эслатма: Қушқўнмас – тиканли ёввойи ўсимлик*). Чемпионликка даъвогарлар Катта Залга ўз жуфтлари билан бирга, ҳамма ўз жойини эгаллаб бўлганидан сўнг киришлари керак экан. Флёр Делакар билан Рожер Дэйвис эшикка яқин туришибди. Флёрга жуфт бўлишдек қисматдан хаяжонланиб кетган Дэйвис Флёрдан кўз уза олмаяпти. Седрик ва Чунинг ёнида турган Гарри, улар билан суҳбат қуришга мажбур бўлмаслик учун кўзини четга олиб, Крум билан бирга келган қиз томон қаради-ю, оғзи очилиб, жағи осилиб қолди.

Гермiona-ку!

Гермиона ўзига ўзи мутлако ўхшамай қолибди. Одатда, хурпайиб турадиган сочларини нимадир қилибди шекилли, силлиқ тортиб, чиройли тугунча шаклида бошининг орқасига турмакларди. Эгнига учкунланиб турган бўригул рангли кўйлак кийган Гермионанинг қомаги, елкасига йигирмагача китоб солинган юк халта осилмаганидан бўлса керак, ҳозир тамоман бошқача кўринмоқда. У Гаррига қандайдир асабий қулиб қаради. Ўлчами кичрайтирилган бир текис тишлари чиройли ярқиради. Қизик, нега Гарри буни илгари сезмаган экан, а?

- Салом, Гарри, - кўришишди у, - Салом Парватти.

Парватти Гермионага у қадар манзур бўлмаган нигоҳ-ла бақрайиб қолди. Бундай қиёфани фақат Патилнинг юзигина касб этмаган. Катта Залнинг эшиги очилгач, қизларнинг «Крум мухлислари клуби» Гермионага ҳасад ва нафрат уйғунлашиб кетган нигоҳлари билан ўқрайиб ўтди. Малфой билан бирга ўтиб, Гермионага кўзи тушгач, ларзага келган Пэнси Паркинсонни ҳикичоқ тутиб қолишига сал қолди. Ҳатто гапга тўн қийдирадиган Малфой ҳам сўз топа олмай қолди. Рон эса аксинча, Гермионага қиё ҳам бокмай ўтди.

Катта Залга кирганларнинг ҳаммаси ўз жойини эгаллагач, профессор Макгонагалл чемпионликка даъвогарларга ўз жуфтлари билан бирга саф тортиб, ичкарига киришга ижозат берди. Улар айтилган тарзда ичкарига киришлари ҳамано гулдурос қарсақлар янгради. Тантана қахрамонлари залнинг нариги бошига ўрнатилган, атрофида ҳакамлар ўтирган катта тўгарак стол томон йўл олишди.

Катта Зал деворларини кумуш тусли ялтироқ киров қоплаган, ситоралар сочилиб кетган қоп-қора шифтни эса печак ва омеладан тўқилган юзлаб маржонлар бегаб турибди. Коллежларнинг узун столлари ўрнига ўртасида фонус ёниб турган, ҳар бири ўн икки кишига мўлжалланган кичик ўлчамли столлар ўрнатилган.

Гарри имкон қадар қоқилиб кетмасликка уринаётган бўлса, Парватти рўй бераётган ходисадан завқланиб, ҳаммага табассум улашганча, Гаррини шу қадар шаддодлик билан етаклаб кетмоқдаки, бола ўзини кўргазмага олиб чиқилган хизмат итидай ҳис этди.

Чемпионликка даъвогарларни қарши олаётган Дамблдор хурсанд. Крум билан Гермионани кузатиб ўтирган Каркаровнинг юзидаги қиёфа Роннинг қиёфасидан зиғирдай бўлсин, фарқ қилмаяпти. Байрам шарофатига сарик юлдузлар тасвири солинган тўқ қизил коржом кийган Людо Шульман мактаб ўқувчиси каби завқ билан қарсақ урмоқда. Қора шойи кўйлагини бугун янада чиройли, товонигача солиниб турган лаванда рангли шойи кўйлакка алмаштирган Максим хоним эса назокатли қиёфа ила чапак чалмоқда. Мистер Сгорбс эса бугун йўқ. Ҳакамларнинг бешинчи курсисини Перси Уэсли эгаллаган (*Лаванда – ҳаворанг ёки бинафшаранг гулли, хушбўй, доим яшил ўсимлик*).

Бал қахрамонлари ўз жуфтлари билан асосий столга яқин келишлари ҳамано тўқ кўк рангли яп-янги парад коржом кийиб, ўзидан фавқулудда мамнун Перси ёнидаги курсини тортиб чиқариб, Гаррига маъноли қараб қўйди. Гарри ишорани англаб, Перси томон юрди.

- Мени хизмат поғонаси бўйича юқори лавозимга кўтаришди, - деди Перси худди Оламнинг Бош Ҳоқими этиб тайинланганлигини тантанавор эълон қилаётгандай, - Энди мен мистер Сгорбснинг шахсий ёрдамчисиман. Ушбу тадбирда эса унинг номидан иштирок этмоқдаман.

- Ўзи нима учун келмади, - сўради Гарри бутун оқшом туби қалин-юпка қозонларга доир маъруза эшитишга руҳан ҳозирланиб.

- Афсуски, мистер Сгорбснинг тоби қочган, ўзини жуда ёмон ҳис этмоқда. Қвидиш бўйича жаҳон чемпионатининг финал ўйинидан буён шу аҳвол. Бунинг ҳеч ажабланарли жойи йўқ, албатта. У қаттиқ чарчаган. Ёши ҳам анчага бориб қолди. Шундай бўлса-да, илгаригидай зўр раҳбар, хотираси яхши, заифлашгани йўқ. Финал ўйинини ташкиллаштириш тадбирлари жамики вазирлик учун муваффақиятсиз кечди. Бунинг устига ўзининг уй элфи, лақаби Бинки-миди, итоат этмай қўйгани боис мистер Сгорбс руҳий изтироб чекди. Табиийки, элфни шу захоти ишдан бўшатиб юборди. Лекин ҳаёт давом этапти, яшаш керак. Қария парваришга муҳтож. Назаримда, уй элфини хайдаб юборганидан сўнг, у жуда ноқулай ҳаёт кечирмоқда. Биз эса Уч сеҳргар беллашувини

ташкиллаштиришимиз, Кубок финалининг салбий оқибатларига барҳам беришимиз даркор. Анави жирканч Рита Вритер эса атрофимизда хира пашшадай аймашиб юришини кўймайди. Йўк, ким нима деса десин-у, бечора қария Рождествони беташвиш, хотиржам ўтказишга ҳақли. Дамини олсин. У кимга таяниш мумкинлиги, ташвиш чекишга йўл кўймайдиган, йўклигини билдирмай ишлайдиган ёрдамчиси борлигини билишидан жуда хурсандман.

Гарри Персидан мистер Сгорбс уни «Уэзерби», деб чақирмай кўйган-кўймаганини билмоқчи бўлиб оғиз жуфтлади-ю, тилини тийди.

Тилла ликоплар ҳали бўш. Овқатланиш анжомларининг ҳар бир тўплами ёнига таомлар рўйхати кўйилган. Гарри иккиланганча, варақани кўлига олиб, атрофга қаради.

Официантлар кўринмайди. Ўз рўйхатини диққат билан ўрганиб чиққан Дамблдор ликопга муружаат қилганча:

- Чўчканинг тўқмоқлаб юмшатишган гўштини узатсангиз, илтимос, - деб қўйди.

Унинг ликопида чиндан ҳам тўқмоқлаб юмшатишган гўшт пайдо бўлди. Дастурхон атрофидаги одамлар нима қилиш кераклигини англаб етган ликопларга буюртма беришга кириб кетишди. Гарри Гермionaга қараб қўйди: қизиқ, овқатланишнинг бундай, нисбатан мураккаб кечадиган усулига у қандай муносабат билдирар экан?! Афтидан, бундай усул туфайли уй эльфларининг меҳнат ҳажми янада ортадиган кўринади. Бироқ Гермiona, байрам муносабати билан бўлса керак, САССИК жамиятини вақтинча унутган кўринади. У Крум билан шу қадар жонли суҳбат қуриб ўтирибдики, нима еётганига эътибор ҳам қаратгани йўк.

Крумнинг бирор киши билан суҳбатлашганини бирон маротаба бўлсин, илгари кўрмаган Гарри ҳозир бажони дил вайсаб ўтирганини кўриб, хайрон бўлди.

- Ниима ҳам дер эдиим, - деди у Гермionaга, - Биизнинг ҳам ўз қасриимииз бор. Тўғри, қасриимииз сиизнинг қасрингиз каби улкан, шиинам эмас, албатта. У атиигии тўрт қаватдан иборат. Камиинлари эса фақат сеҳр-жоду мақсадларидагиина ёқилади. Биирок худудиимииз сиизнинг худудиингизга ниисбатан анча-мунча қатта. Қиш фаслида кун ёруғи тез ўтииб, узок сайр қиила олмаймиз. Аммо ёзда кўл-у, тоғлар узра ҳар кунии узок вақт парвоз қииламииз.

- Виктор, Виктор! - огоҳликка чақирган бўлди Каркаров, совук кўзларига қадар етиб бормаган табассум-ла, - Сир-асрорларимизнинг барини ошкор қилиб юборма, илтимос. Акс ҳолда сенинг соҳибжамол суҳбатдошинг бизни қаерлардан қидириб топиш мумкинлигини англаб олади!

Қулиб юборган Дамблдорнинг кўзлари ярқираб кетди.

- Игорь, бундай сир тутиш чоралари... Ҳар қандай кишини дурмштрангчилар – меҳмон ёқтирмас одамлар, деган хулоса чиқаришга мажбур қилади.

- Дамблдор, - жавоб қайтарди сарик тишларини яланғочлатган Каркаров, - Хусусий ер-сувни муҳофаза қилиш, жамики башарият, шу жумладан, бизнинг ҳам табиатимизга хос одат, урф-одатларимизга мос тадбирдир, тўғрими? Демак, тасарруфимиздаги маърифат даргоҳларини ҳам асраб-авайлашимиз шарт. Ҳар биримиз ўз мактабимизнинг сир-асрорларидан фақат ўзимиз воқиф эканлигимиздан фахрланиб, уларни кўз қорачиғида асрашга ҳақлимиз, шундай эмасми?

- Қўйсангиз-чи, Игорь. Шахсан мен «Хогварц»нинг барча сир-асрорларидан воқиф бўлишга ҳеч ошиқмайман, - дўстона оҳангда эътироз билдирди Дамблдор, - Истасангиз, сизга бир ҳаётий мисол келтирай. Бугун эрталаб ваннахонага йўл олар эканман, нотўғри томон бурилдим шекилли, беназир меъморлик санъати парпираб турган хонага кириб қолдим. Разм солиб қарасам, ушбу хона тунги тувакларнинг ниҳоятда чиройли коллекцияси сақланадиган омбор экан. Ваннахонадан қайтар эканман, ўша хонани дурустроқ тадқиқ қилмоқчи бўлдим. Бироқ чучварани хом санабман. Хона йўк. Уни қидириб топа олмадим. Энди аста кузатиб бормоқчиман. Назаримда, мулоҳаза юритилаётган хонанинг эшиги ё эрталаб соат беш-у, ўттизда ё Ойнинг тўрт қисмидан бири кўриниш бергандагина очилади. Ёхуд уни қовуғи тўлиб кетган одамгина топа олади.

Гарри еб ўтирган гуляшига караб кулиб юборди. Онт ичиб айтиши мумкинки, Дамблдор унга караб сезилар-сезилмас кўз қисиб қўйди. Перси эса аксинча қовоқ солди (*Гуляш – тўграмча гўштдан димлаб тайёрланган овқат*).

Бу вақтда Флёр Делакеёр Рожер Дэйвисга мурожаат қилиб, «Хогварц»нинг байрамона киёфасини танқид қилди.

- Булағнинг бағи ҳеч габ эмас, - баёнот қилди у, Катта Залнинг ялтираб турган деворларига караганча, камситиш оҳангида, - Бизнинг «Бэльстэк» қасғимизда Ғождество қуни бутун овқатланиш зали бўйлаб муз хайкаллағ теғиб чиқилади. Тўғғи, улағ ҳеч қачон эғимаиди... лекин йиғик олмослағдай ҳамма ёққа шуъла сочиб туғади. Таомлағимиз ҳам ажойиб! Девоғлағимизга даҳшатли қуғол-аслаҳалағ теғиб чиқилмаган. Агағ биғоғта полтегейст адашиб «Бэльстэк»ка киғиб қоладиган бўлса, у мана бундай қилиб улоқтиғиб ташланади! - деганча, кафти билан стол урди.

Флёр Делакеёрнинг сўзларига худди сеҳрлаб қўйилгандай қулоқ тутиб ўтирган Дэйвис қўлидаги санчкини оғзига йўллаш қабилиятини йўқотган чоғи, уч-тўрт маротаба юзи-ю, лабларига санчиб олди. Гаррининг назарида, Флёрнинг хуснидан завкланиб ўтирган Рожернинг ақл-хуши аста-секин барҳам топиб бормоқда. Зеро у, Флёрнинг бирорта бўлсин сўзини идрок этганга ўхшамайди.

- Тўппа-тўғри, мана бундай қилиб! - тез маъқуллади у, стол уришга қўшилишиб, - Ҳа, мана шундай қилиб!

Гарри Катта Залга назар солиб чиқди. Яна ўша жигар ранг, сертук, ниҳоятда хунук байрамона костюм кийиб, тўқ малла катакли бўйинбоғини тақиб олган Хагрид ўқитувчилар учун ажратилган столлардан бирининг ортида ўтирибди. Асосий столдан кўзини узмаган Хагрид ўғринча қўл силтаб қўйди. Максим хоним ҳам опаларини ярқиратганча, жавобан қўл силтади.

Афтидан Крумнинг «Херми-овна»си жонига теккан Гермиона, энди ўз исмини тўғри талаффуз этишни Крумга ўргатиб ўтирибди.

- Гер – ми – она, - аста ва аниқ талаффуз этди у.

- Херм – иоун – нина.

- Деярли тўғри, - деди Гаррининг караб турганини кўрган Гермиона кулиб қўйиб.

Зиёфат ниҳоясига етгач, ўрнидан турган Дамблдор, ўқувчиларни ҳам ўринларидан туришга ундади. Сеҳрли таёқчасини астагина силтаб қўйган эди ҳам-ки, барча стол ва курсилар сурилганча, деворларга тақалиб, ўртада жой бўшади. Шундан сўнг, «Хогварц» директори ўнг девор яқинида катта сахна барпо этди. Сахнада уриб чалинадиган мусиқа асбоби, бир нечта гитара, уд, виолончель ва волинка кўринди (*Уд – қадимги мусиқа асбобларидан бирининг номи. Виолончель - скрипкасимон катта мусиқа асбоби. Волинка – дам билан чалинадиган рус халқ чолғу асбоби*).

Хаёл ўтмай сахнага сочлари ёввойи одамларнинг сочи қаби хурпайган «Шайтоннинг сингиллари» гуруҳи шиддатли қарсақлар остида чиқиб келиб, мусиқа асбобларини қўлларига олишди. Уларнинг хатти-ҳаракатларини берилиб томоша қилаётган, бу ерга нима учун келганини унутиб қўйган Гарри атрофдаги чироклар ўчирилгани-ю, бошқа чемпионликка даъвогарлар ўринларидан тураётганини кўрди.

- Турсанг-чи, Гарри! - пичирлади Парватти, - Ракс тушишни бошлаб беришимиз керак, ахир!

Ўрнидан тураётган Гарри ўз коржомасининг этагини ўзи босиб олди. «Шайтоннинг сингиллари» қандайдир маъюс, худди мотам қуйига ўхшаш қуй чала бошлади. Гарри Катта Залнинг қучли ёритилган марказига чиқиб, бировнинг нигоҳига қарамасликка уринди-ю, бари-бир тиржайганча қўл силтаётган Дин билан Симусни кўрди. Кейинги фурсатда Парватти унинг қўлларидан бирини ўз белига қўйиб, иккинчисини юқорига кўтарганча, ушлаб олди.

У қадар кўркинчли эмас экан, хаёлдан ўтказди Парваттининг ҳаракати ёрдамида майдонда айлана бошлаган Гарри, халойиқ узра қаёққадир юқорига караб. Кўп ўтмай ракс майдонига бошқа жуфтлар ҳам чиқиб, чемпионликка даъвогарлар томошабинларнинг

диққат-марказидан четга чиқди. Гаррининг ёнида Жинна билан Невилль рақс тушишмоқда. Оёғи босилаётган Жиннанинг юзи оғриқдан буришиб кетаётгани кўриниб турибди. Дамблдор Максим хоним билан чиқибди. Бўйи етарлича новча Дамблдор Максим хонимнинг ёнида кўкил одамга ўхшайди. Чўкқидор шляпасининг учи баъзан Максим хонимнинг жағини қитиқлаб қўймоқда. Нихоятда йирик бўлишига карамай Максим хонимнинг ҳаракатлари ниҳоятда латиф кечмоқда. Профессор Зловестра билан рақсга тушаётган Ўйноқкўз Хмурининг ҳаракати жуда ғалати кўринди. Зловестра Хмурининг тажовузкор ёғоч оёғидан нарида бўлишга уриниш билан овора.

- Пайпоқларинг чиройли экан, - деди Гаррига яқинлашган Хмури, сеҳрли кўзини боланинг этагига қаратиб.

- А? Ҳа, буми... бунименга дўстим Добби, уй эльфи тўкиб берди, - кулиб қўйди Гарри.

- Бирам ваҳимали киши-ки! - пичирлади Парватти Хмури нарироқ каловланиб кетгач, - Назаримда унинг сеҳрли кўзини ман этиб қўйиш керак! Ахир у қизларнинг...

Волинканинг сўнгги титроқ нотасини эшитган Гарри ўзини анча енгил ҳис этди.

«Шайтоннинг сингиллари» гуруҳи мусиқасини тугатиши билан бал иштирокчилари гулдурос қарсақ уришди. Гарри Парваттининг қучоғидан халос бўлиб, таклиф киритди:

- Юр, бир оз ўтирамыз.

- О, мана бу куй ҳам ёмон эмас! - эътироз билдирди Патил.

«Шайтоннинг сингиллари» нисбатан жўшқин куй чала бошлади.

- Йўқ, менга ёқмаяпти, - алдади Гарри.

У Патилни шўх рақс тушаётган, одамларни жароҳатланмаслик учун нари қочишга мажбур қилаётган Фред билан Ангелинанинг ёнидан олиб ўтиб, Рон билан Пэтил ўтирган томон етаклади.

Гарри стол устидаги хузур-лаззат ичимлигининг шишасини очиб, Роннинг ёнига ўтирди.

- Ишлар қалай?

Сал нарида рақс тушаётган Гермиона билан Крумга нафрат тўла нигоҳини тикиб ўтирган Рон саволга жавоб қайтармади. Пэтил эса унинг ёнида қўлини кўкрагида қовуштириб, бир оёғини иккинчисининг тиззасига чиқариб олганча, мусиқа маромида ўйнатиб ўтириб, ахён-ахён Ронга домангир қараб қўймоқда. Рон эса бунга парво ҳам қилгани йўқ.

Гаррининг ёнига ўтирган Патил ҳам синглиси каби оёқ-қўлини қовуштириб олди. Лекин икки дақиқа ўтар-ўтмас, уни «Бэльстэк»лик йигитча рақсга таклиф қилди.

- Эътирозинг йўқми, Гарри? - сўради Патил.

- Нима? - сўради Чу билан Седрикни кузатиб ўтирган Гарри.

- Ҳеч нима! - жаҳл қилди Патил ва шартта ўрнидан туриб, нари кетди. Рақс тугаганида эса қайтиб келмади.

Хаёл ўтмай Патил бўшатган курсига рақс тушавериб қизариб кетган Гермиона келиб ўтирди.

- Салом, - деди у Гарри билан Ронга мурожаат қилиб.

Рон жавоб қайтармади.

- Иссик, а? - деди Гермиона қўли билан елпиниб, - Виктор ичимлик олиб келгани кетди.

- Виктор? - такрорлади Рон, Гермионага жонини оладиган қараш-ла мурожаат қилиб, - Нега энди Викки эмас?

- Сенга нима қилди? - сўради Гермиона таажжубли қараб.

- Ўзинг билмас экансан, тушунтириб ўтирмоқчи эмасман, - жеркиб берди Рон.

Ҳеч нарсани тушунмаётган Гермиона дастлаб Ронга, сўнг Гаррига тикилди. Гарри елка қисиб қўйди.

- Рон, нима гап?...

- У «Дурмштранг»дан, мана нима гап! - баттар аччиқланди Рон, - Крум Гаррининг, умуман айтганда, «Хогварц»нинг рақиби саналади! Сен эса... сен эса... - Гермионанинг жиноятини тавсифлашга сўз топа олмай, кийналди Рон, - Сен эса душман билан дўстлашмоқдасан.

Мана нима гап!

Гермионанинг оғзи хайратдан очилиб қолди.

- Миянгни еб кўйдинг-ми, Рон? - деди у нихоят, - Душман билан? Нималар деётганингни ўзинг идрок этияпсан-ми? Крум «Хогварц»га илк бор кириб келганида иккаламиздан қайси биримиз ўзини йўқотиб қўйишига сал қолган эди? Қайси биримиз унинг дастхатини олиш орзусида юрибди? Иккаламиздан қайси биримиз ўз ётоқхонасида унинг митти қоматини саклайди?

Рон Гермионанинг сўзларини писанд қилмади.

- Кутубхонада ёлғиз қолганингда таклиф қилган бўлса керак, а?

- Тўғри, шундай бўлди, - тасдиқлади юзидаги пушти доғлар кенгайиб кетган Гермиона, - Хўш, нима қилибди?

- Сен-чи, нима қилдинг? САССИҚ жамиятига аъзо бўлишга ундадинг-ми, уни?

- Йўқ, ундай қилмадим. Агар чиндан ҳам билмоқчи бўлсанг... у хар куни кутубхонага айнан мен туфайли, мен билан суҳбатлашиш учунгина борган, фақат гап бошлашга журъат эта олмаган экан!

Жуда тез гапирган Гермиона шу қадар қизариб кетдики, ранги Патил кийган пушти коржомадан фарқ қилмай қолди.

- Бу Крумининг топган баҳонаси, албатта, - вишиллади Рон.

- Бу билан нима демокчисан?

- Нима ҳам дер эдим, ҳаммаси шундоқ ҳам аён-ку. У Каркаровнинг шогирди, шундайми?

Шундай. Сен ким билан дўст эканлигингни билади, шундайми? Шундай. Демак у Гаррига яқинлашиш, у ҳақда ичкаридан олинган, энг ишончли маълумотларга эга бўлиб бориш ёки суқи киритишни ният қилган...

Гермиона худди Рондан тарсаки егандай сесканиб кетди. Тили калима айта оладиган ҳолатга қайтганида эса овози титроқ эшитилди.

- У Гарри ҳақида хали бирон оғиз гап сўрагани йўқ...

Рон зудлик билан бошқа тахминни илгари сурди.

- Демак у анави тилла тухум масаласида сендан ёрдам кутади! Ушбу жумбоқ ечими устида бошчаларингни шинамгина кутубхоначаларингда соатлаб эгиб ўтирган бўлсаларинг керак, а?!

- Бундай жумбоқ ечими борасида мен унга ҳеч қачон ёрдам бермайман! - дарғазаб бўлди Гермиона, - Ҳеч қачон. Қандай журъат этияпсан бундай айб қўйгани менга? Беллашувда Гарри ғолиб чиқишини истайман. Гарри ҳам буни жуда яхши билади, тўғрим, Гарри?

- Тўғри, фақат буни намоён этишининг жуда ғалати усулини топибсан, - эътироз билдирди бурнининг катаклари кенгайиб кетган Рон.

- Уч сеҳргар беллашуви турли халқ ва миллатларга мансуб йигит-қизлар ўртасида дўстона муносабатлар қарор топилишининг энг яши усули, деб эътироф этилган! - чинқириб берди Гермиона.

- Йўқ! - жавобан бақирди Рон, - Ушбу Беллашув, унда ғолиб чиқиш учун уюштирилган! Атрофдагилар бақироклар томон қараб қўйишди.

- Рон, бақирма, - пичирлади Гарри, - Гермиона балга Крум билан келганига ҳеч қандай эътирозим йўқ...

Рон Гаррига ҳам эътибор қаратмади.

- Викки кутиб қолгандир, бормайсан-ми! - чақиб олди Рон.

- Викки дема уни!

Гермиона ўрнидан ирғиб туриб, халойиқ ичига кириб кетди. Рон эса ғазаб ва мамнуният уйғунлашиб кетган қиёфа ила Гермионанинг ортидан қараб қолди.

- Мен билан рақсга тушиш ниятинг борми? - эшитилди Пэтилнинг овози.

- Йўқ, - қиска қилди Рон, Гермиона ғойиб бўлган томон дарғазаб қараб.

- Жуда соз, - аччиқланди Пэтил.

Қизалоқ шартта ўрнидан турди-да, опаси Патил томон одимлаб кетди. Патилни олиб кетган бола, Гаррининг назарида, худди Буюм чақириш афсунини қўллаган каби шу заҳоти бошқа бэльстэкчи болани даврага чақириб олди.

- Херм - иоун - нина қанин? - эшитилди кимнингдир овози.

Бошларини кўтариб қараган болалар икки порция хузур-лаззат ичимлигини ушлаб олган Виктор Крумни кўришди.

- Тасаввур ҳам қила олмайман, - тумшайиб олди Рон, - Ҳа, йўқотиб қўйдинг-ми уни? Крум ҳам қовоғини солиб олди.

- Кўриб қолсангииз, айтиб қўйинг, илтимос, мен ичимлик олдим, - деди-да, маймоқланиб нари кетди.

- Виктор Крум билан дўстлашиб олдингми, а, Рон?

Болалар олдига фавқулодда дабдаба ила қўлини ишқалаётган Перси келди.

- Халқаро сеҳргарлик ҳамкорлиги, ушбу тадбирда кўзланган бош муддаодир! Жуда соз иш қилибсан!

Перси Гаррининг аччиғини келтирганча Пэтилнинг бўшаган жойини эгаллаб олди. Асосий стол атрофида ҳеч ким йўқ. Профессор Дамблдор Сарсабил хоним билан, Людо Шульман профессор Макгонагалл билан, атрофида кенг майдон ҳосил қилиб олган Хагрид Максим хоним билан раксга тушишмоқда. Каркаров кўринмайди. Навбатдаги мусиқа ниҳоясига етди. Ҳамма қарсак чалди. Людо Шульман профессор Макгонагаллнинг қўлидан ўтиб қўйиб, халойиқ орасига кириб кетгани ва шу заҳоти унинг олдига Фред билан Жорж келганини Гарри кўриб ўтирди.

- Иккаласи миясини еб қўйганми, нима бало? Нега вазирликнинг олий таркибига мансуб кишига хиралик қилишяпти? - вишиллади, эгизак укаларининг хатти-ҳаракатларини шубҳа билан кузатиб ўтирган Перси, - Хурмат, ҳайкиш деган нарсани билишмайди-я... Бироқ Фред билан Жорждан осонликча қутулган Людо Шульман Гаррини кўриб қолиб, болалар ўтирган стол томон йўл олди.

- Укаларим сизни безор қилиб юборишмади, деган умиддаман, мистер Шульман? - хол-ахвол сўраган бўлди Перси.

- Нима? Ах, буми! Йўқ, мутлақо! - қўл силтади Шульман, - Улар ўзларининг сохта сеҳрли таёқчалари борасида айтиб бериб, маркетинг масаласида маслаҳат сўрашди. Мен уларни Зонко дўкони манфаатларида фаолият юритадиган кишилар билан таништириб қўйишга ваъда бердим... *(Маркетинг (ингл. marketing, market, яъни бозор сўзидан олинган) хўжалик юртишига оид қарорлар қабул қилиш учун бозорда рўй бераётган жараёнлар инобатга олиниши кўзда тутиладиган корхона бошқариш тизимларидан бири. Маркетинг XX асрнинг бошида АҚШда пайдо бўлиб, мол сотиш муаммолари кескинлашгани ва рақобатнинг нархга боғлиқ бўлмаган янги усуллари (реклама, сифатга доир рақобат ва ҳ.) кенг қўлланила бошлагани боис 50-60- йилларда оммалаша бошлади...)*

Ушбу ахборот Персини хурсанд қилмади. Гарри бас боғлаши мумкинки, Перси, уйга етиб бориши билан миссис Уэслига бор гапни оқизмай-томизмай етказди. Ўз маҳсулотини ростакамига сотишни кўзлашган экан, демак эгизакларнинг келгусида савдогар бўлиш иштиёқлари янада ошибди.

Шульман Гаррига мурожаат қилмоқчи бўлиб, эндигина оғиз жуфтлаган эди ҳам-ки, Перси боз гап бошлади.

- Фикрингиз-ча, мистер Шульман, Беллашув қандай ўтяпти? Бизнинг департаментимиз воқеалар ривожидан ҳозирча қаноат ҳосил қилмоқда, агар Оташли жом билан юз берган кўнгилсизлик инобатга олинмаса, албатта, - деди у Гаррига кўз кири билан қараб қўйиб, - Бироқ ҳозирча ишлар жойида, шундай эмасми?

- Ҳа, ҳа, албатта, - қувонч-ла тасдиқлади мистер Шульман, - Ишлар фавқулодда зўр кечмоқда. Қария Бартининг юмушлари қалай?

- О, ишончим комилки, мистер Сгорбс тез орада оёққа туриб кетади, - виқор-ла баёнот қилди Перси, - Бироқ ҳозирча мен ўз танам билан амбразурани ёпишга тайёрман.

Табийки, фақат бал ёки шу каби бошқа тантаналарга ташриф буюришга тўғри келмайди менга, - қулиб қўйди Перси, ўз ҳазилидан ўзи хурсанд бўлиб, - Мистер Сгорбс йўқлигида издан чиққан айрим ишлар билан шуғулланишим керак бўлади чоғи. Али Бошир юртимизга контрабанда йўли билан учар гиламлар партиясини олиб киришга уринган пайтда қўлга олинганини эшитдингиз-ми? Бундан ташқари, дуэлларни тақиклашга доир

халқаро хужжатни имзолаш масаласида трансильванияликларни кўндириш билан шуғулланмоқдамиз. Янги йил байрами ўтгач, Трансильвания Сехргарлик вазирлиги Халқаро сехргарлик ҳамкорлиги департаменти раҳбари билан учрашувим режалаштирилган... (*Амбразура (франц. embrasure – шинак) фортификацион ёки бошқа мудофаа иншоотларида пулемёт, артиллерия қуроли ва миномётдан ўт очиш, шу жумладан, қузатув олиб бориш учун очилган туйнук*)

- Юр кетдик, - таклиф киритди Рон, - Персидан нарида сайр қилиб келамиз...

Гарри билан Рон ичимлик олиб келишни баҳона қилиб, рақс майдонининг чети бўйлаб одимлашган-ча, вестибюлга чиқишди. Эман эшик ланг очик. Икковлон асосий зинапоядан пастга тушиб, хитой фонуслари милтиллаб турган пушти боғ томон йўл олди. Кўп ўтмай Гарри билан Рон буталар ва йирик тош хайкаллар орасида иланг-биланг бўлиб кетган чиройли йўлак бўйлаб сайр қилишди. Қаердадир сув шовуллаяпти, афтидан фаввора яратилган чоғи. Атрофдаги тош курсиларда жуфт-жуфт одамлар ўтирибди. Сўкмоқ йўллардан бирига бурилган Гарри билан Роннинг қулоғига киши кўнглини айнитиб юборгудай таниш овоз эшитилди:

- ... хавотир бўлишга сабаб кўрмаяпман, Игорь.

- Ахир ҳеч нарса рўй бермаётган кўйга солиб юра олмаймиз-ку ўзимизни, Северус! - эшитилди Каркаровнинг атайин бўғиқ талаффуз этилган безовта овози, - Мана бу кўп ойлاردан буён равшанлашиб бормоқда. Чўчиб кетаётганимни яшириб ўтирмайман...

- Ундай бўлса, қоч, - гапни бўлди Снегг, - Жуфтакни ростла. Сени оклайдиган бирон баҳона ўйлаб топаман. Лекин ўзим «Хогварц»да қоламан.

Муюлиш ортидан чиққан Снегг билан Каркаров кўринди. Снегг юзига умрбод ёпишиб қолган мурдор қиёфаси билан қўлига сеҳрли таёқчасини олиб, ёнидаги пушти бутани икки томонга суриб очди. Буталар ичидан қути учган болаларнинг чийиллашлари-ю, югуриб чиққан шарпалари кўринди.

- «Хуффлупуфф»дан ўн балл айрилади, Фоссетт! - ириллади Снегг ёнидан югуриб ўтган қизга, - «Равенкло»дан ҳам ўн балл кетди, Стэббинс! - давом этди Снегг, қизнинг ортидан учиб чиққан болага мурожаат этиб, - Сиз иккалангиз-чи, нима қилиб юрибсиз бу ерда? - сўради у олдинда келаётган Гарри билан Ронга қараб.

Болаларни кўрган Каркаров, Гаррининг тушунишича, ўзини бир оз ноқулай ҳис этди чоғи. У қўлини кўтариб, соқолини эша бошлади.

- Биз сайр қиялпмиз, - баёнот қилди Рон, - Сайр қилиш қонун билан ман этиб қўйилгани йўқ-ку хали, шундай эмасми?

- Сайр қиялпмиз, денг? Хўп майли, қилаверинг сайрингизни! - боз ириллади Снегг, болалар ёнидан шиддат билан ўтиб.

Узун қора ридо Снеггнинг орқасида хилпираб кўринди. Шошиб қолган Каркаров унинг ортидан эргашди. Гарри билан Рон эса йўлини давом эттирди.

- Қизик, Каркаровни нима безовта қилиб қолди экан? - ғудуллади Рон.

- Қачондан буён у Снегг билан сенсираб гаплашади? - ўйчан қўшиб қўйди Гарри.

Икковлон фавворанинг баланд кўтарилаётган ёркин оқимлари остида турган йирик тош буғу олдига келиб қолди. Боғ курсисида сувдаги Ой аксини томоша қилаётган иккида нихоятда йирик шарпа ўтиргани кўринди. Гаррининг қулоғига Хагриднинг қандайдир ғалати бўғиқ эшитилган сўзлари эшитилди:

- Мен сизни биринчи марта кўришим билан тушундим.

Гарри билан Рон турган жойида қотиб қолди. Бу манзара адашиб-улоқиб дуч келиб қоладиган манзара эмас... Гарри ортга қараб, пушти буталар орасида ярим бекинган Флёр Делакёр ва Рожер Дэйвисни кўрди. У Роннинг елкасига туртиб, сал наридаги буталар орасига, ҳеч кимга билдирмай (Флёр билан Дэйвис ўзлари билан ўзлари овора) бекиниб олишга шама қилганча, имо қилди. Бироқ Флёрни кўриб, кўзлари катта-катта очилиб кетган Рон Гаррини буғу хайкалининг ортидаги коронғиликка тортди.

- Нимани тушуниб қолдингиз, Хаггид? - мушукка ўхшаб хуриллаганча сўради Максим хоним.

Гарри ҳеч нимани эшитишни истамади. Бундай вазиятда биров пинхона қулоқ тутиб ўтирганидан хабар топган Хагриднинг вазоҳати қайнаб кетиши турган гап. Ҳар қалай Гаррининг ўзи ҳам шундай ҳолатга келган бўлар эди. Гарри қулоғига бармоқ тикиб, жим ўтиришга тайёр. Бироқ бу иш вазиятдан чиқиш йўли эмас. Гарри ўзини шимол буғусининг белида ўрмалаб бораётган қўнғиз билан чалғитишга уринди. Бироқ ҳашарот Хагриднинг кейинги сўзларини унутиб юборишга мажбур қиладиган даражада қизиқ эмас.

- Сиз... худди менга ўхшаган эканлигини тушундим... Оилангизда ким, отангизми ёки онангиз?

- Сўзлагингиз маъносини тушунмаяпман, Хагғид?

- Менда она томон, - деди Хагрид паст овозда, - У Британия худудида яшаган сўнги вакиллардан бўлган. Уни яхши эслай олмайман... онам бизни ташлаб кетган. Ўшанда уч ёшли бола эдим. Оналик туйғуси бўлмаган унда. Бу уларнинг табиатига хос, шундай эмасми? Унга нима қилганини билмайман... балки бу дунёни тарк этиб кетгандир... Максим хоним индамади. Гарри хошишига қарши иш тутиб, қўнғиздан кўзини олиб қочди-да, буғу шохлари орасидан Хагридга қараб, сўзларига қулоқ тутди. Хагрид ҳеч қачон болалиги ҳақида гапирмаган.

- Дадамнинг юраги чил-парчин бўлди. Жуссаси шунақа кичкина эдики, олти ёшга тўлганимда уни шартта кўтарар эдимда, кийим жавони устига ўтқириб қўяр эдим. Роса кулар эди, раҳматли...

Хагриднинг овози узилиб қолди. Максим хоним сувга қараганча, жим ўтирибди.

- У мени ёлғиз ўзи оёққа турғизди... мактабга борган йилим эса омонатини топширди. Шундан сўнг, мустақил ҳаёт кечиришга тўғри келди. Дамблдор кўп ёрдам қилди менга. Жуда меҳрибон зот...

Хагрид каттақон хол-хол дастрўмолини чиқарди-да, сур чалгандай бурун қоқди.

- Майли, бу гапларнинг энди аҳамияти йўқ... Ўзингиз ҳақида гапириб беринг. Сизда-чи, ким томондан эди?

Максим хоним ўрнидан сакраб турди.

- Ҳаво салқинлашиб қолди. Мен боға қолай, Хагғид.

Ҳавога нима бўлгани номаълум-у, бироқ у Максим хонимнинг овозидай совуқ эмас.

- А? Йўқ, кетманг! Мен илгари учратмаган эдим... бошқаларни!

- Қанақа бошқалағни? - муздай оҳангда сўради Максим хоним.

Хагрид жавоб қайтармагани маъқул, тушунди Гарри. У тишларини маҳкам қисиб олиб, Хагриднинг жим қолишига умид боғлади. Бироқ боланинг умиди пучга чиқди.

- Бошқа чала зот гигантларни-да, албатта! - хитоб қилди Хагрид.

- Қандай жуғъат этипсиз! - чийиллади Максим хоним.

Унинг овози тун сокинлигини бузиб, Флёр билан Дэйвисни бир-биридан нари қочириб юборди.

- Мени ҳали ҳеч ким бу қадағ каттик ҳақоғат қилмаган! Гапни қағанг, чала зот гигантлағ эмиш-а! Менинг... менинг... суягим йўғон, танам чоғпаҳил холос!

Максим хоним буталардаги ранг-баранг сохиралар галасини ҳуркитиб юборганча, шартта ўрнидан турди-да, шахдам юриб, қаср томон йўл олди. Ўзини йўқотиб қўйган Хагрид курсида ўтириб, Максим хонимнинг ортидан қараб қолди. Атроф қоронғи бўлгани боис, юзининг қиёфасини кўриб бўлмади. Дақиқа, балки сал кўпроқ вақт ўтгач, ўрнидан туриб, кулбаси томон равона бўлди.

- Бўлди, - деди Гарри, - Кетдик.

Бироқ Рон килт этмади.

- Сен билармидинг? - сўради у.

- Нимани? - хайрон бўлди Гарри.

- Хагриднинг чала зот гигант эканлигини?

- Йўқ, - елка қисди Гарри, - Нима бўпти?

Жавоб ўрнига Роннинг нигоҳини кўрган Гарри сеҳргарлар дунёсига тааллуқли ишлардан мутлақо беҳабар эканлигига яна бир бор ишонч ҳосил қилди. Дурсллар тарбиясини олган

бола ҳар қандай сеҳргар учун табиий ҳолдай кўринган кўплаб нарсалар ҳақида бирон-бир тасаввурга эга бўлмай ўсган. Мактабда таҳсил кўрган сари, унинг бундай камчилиги барҳам топиб бормоқда, албатта. Бироқ ҳозир, бирорта ҳам тўғри тарбия топган сеҳргар ўз дўстларидан бирининг онаси гигант аёл бўлганидан хабар топгач, «Нима бўпти?», деган савол бермаслигини Роннинг нигоҳига қараб яхши тушуниб етди.

- Қасрга борайлик, тушунтираман, - аста пичирлади Рон, - Кетдик...

Флёр билан Дэйвис кўздан ғойиб бўлишибди. Афтидан чеккароқ жойдаги буталарни кидириб кетишган кўринади. Икковлон Катта Залга қайтди. Патил билан Пэтил залнинг нариги чеккасида, «Бэльстэк» йигитлари даврасида ўтиришибди. Гермiona эса Крум билан ракс тушмоқда. Гарри билан Рон ракс майдонидан наридаги стол ортига жойлашиб олишди.

- Хўш? - кистади Гарри, - Нима қилибди анави гигантларга.

- Нима десам экан, улар... улар у қадар яхшилардан эмас, - хижолат тортиб фикрини тугатди Рон.

- Нима бўпти? - тушунмади Гарри, - Хагрид яхши-ку!

- Биламан, лекин... ўзининг чала зот гигант эканлигини сир тутаётгани ажабланарли хол эмасда! - бош чайқади Рон, - Болалигида Ишириш афсуни таъсирига йўлиққан бўлса керак, деб ўйлар эдим... Шунча вақтдан буён сўрашга ботина олмаганман...

- Онаси гигант аёл бўлгани кимни қизиқтириши мумкин? Айтмоқчиман-ки, онаси ким бўлганининг нима аҳамияти бор?

- У ҳеч қандай хавф туғдирмаслигини билган танишлари учун чиндан ҳам аҳамияти йўқ, - аста гап бошлади Рон, - Аммо... тушунасанми, гигантлар табиатан ваҳший бўлади.

Уларнинг оналик туйғуси бўлмаслиги ҳақида гапирган Хагриднинг ўзи ҳам, ушбу ҳолатни қисман таъкидлаб ўтди. Гигантлар худди троллар каби... хуллас, бирон-бир сабабсиз одам ўлдириш уларга ёқади, вассалом. Тан олиш керакки, Британия худудида биронта ҳам гигант қолмаган.

- Қаёққа гум бўлишди улар?

- Гигантларнинг тухуми шундоқ ҳам қуриб кетаётган эди. Бунинг устига уларнинг аксариятини аврорлар кириб битказди. Хориж давлатларнинг тоғли худудларида халигача учратиш мумкинлиги эътироф этилган...

Гарри ҳакамлар столи ортида маъюс ўтирган Максим хонимга қараб қўйди.

- Ундай бўлса, Максим хоним кимни алдамоқчи?! - фикр билдирди у, - Модомики Хагрид чала зот гигант экан, бу аёл ҳам гигант эканлигига ҳеч қандай шубҳа йўқ. Суяги йўғон, танаси чорпахил эмиш. Фақат динозаврнинг суягигина, ушбу аёлнинг суягидан йўғон бўлиши мумкин.

Балнинг қолган қисмини Гарри билан Рон, ракс тушишни хаёлларига ҳам келтирмай, бир бурчакда гигантларни муҳокама қилиб ўтиришга сарф этишди. Гарри Чу билан Седрикка эътибор қаратмасликка уриниб ўтирди. Зеро, уларга кўзи тушиши ҳамано бирон нарсани келиштириб тепиб ташлаш истаги туғилаверди.

Тун ярмида «Шайтоннинг сингиллари» гуруҳи мусиқа чалишни бас қилди. Ҳамма ушбу мусикачиларни қарсак чалиб, кузатиб қўйди. Кўпчилик Рождество кечаси яна бир оз давом этмаганига ачинди. Гарри эса ухлаши мумкинлигини ўйлаб, хурсанд бўлди. Унинг назарида, кеча кўнгилдагидай ўтмади.

Вестибюлда икковлон дурмштрангчиларнинг кемасига қайтиши керак бўлган Крум билан хайрлашаётган Гермionaга рўбару келиб қолди. Гермiona Ронга жуда совуқ қараб, уни индамасдан четлаб ўтди-да, мрамар зинапоядан кўтарилиб кетди. Гарри билан Рон Гермionaга эргашди.

- Ҳой! Гарри!

Седрик Диггори. Уни пастда Чу кутмоқда.

- Эшитаман, - совуқ жавоб берди Гарри.

Седрик зинадан югурганча кўтарилиб келди. Юзидан Роннинг гувоҳлигида гапирмоқчи эмаслиги билиниб турибди. Домангир Рон елка қисиб қўйди-да, йўлини давом эттирди.

- Кулоқ сол, Гарри, - гап бошлади Седрик, Рон нари кетганига карамай овозини пасайтириб, - Аждарлар тўғрисида хабар берганинг учун олдинда қарздорман. Тилла тухумни очганингда, чинкириб юборяпти-ми?

- Ҳа, - бош ирғиб, тасдиқлади Гарри.

- Ундай бўлса... ваннага тушиб, ювин, хўпми?

- Нима?

- Ваннага тушиб ювин... м-м-м... тилла тухумни ҳам ўзинг билан ол... Иссиқ сувга тушиб, обдан ўйлаб кўр. Хаёлингни жамлашга ёрдам беради. Гапимга ишонавер. Гарри индамай караб турди.

- Яхшиси, - қўшиб қўйди Седрик, - Синфбошилар ваннага бор. Бешинчи қаватда, Бефаҳм Борис хайкалидан чап томондаги тўртинчи эшик. Кириш пароли «Тетиклаштирадиган игнабарг ваннаси». Бўлди, мен борай. Хайрлашиб олишим керак. Седрик яна бир бор Гаррига кулиб қўйди-да, Чу томон пастлаб кетди.

Гарри якка ўзи «Гриффиндор» минораси томон йўл олди. Ғалати маслаҳат. Тилла тухум жумбоғининг ечимини топишга ванна қандай ёрдам бериши мумкин? Седрик унга халал беришга уринаётган бўлса-чи? Ёки Чуга кўпроқ ёкиш учун Гаррини аҳмоқона ҳолатга солмоқчи-ми?

Семиз Хола ўзининг дугонаси Виолетта билан мизғиб ўтирибди. Уларни уйғотишнинг бошқа чорасини топа олмаган Гарри бақирдишга мажбур бўлди:

- ХИТОЙ ФОНУСЧАЛАРИ!

Безовта қилинган аёллар жуда норози бўлишди. У умумий мехмонхонага кириб, ниҳоятда хунук ходиса гувоҳи бўлиб қолди. Рон билан Гермиона бир-биридан ўн футча нарига туриб олиб, кучаниб қичқирмоқдан қип-қизариб кетган юзлари билан бир-бирининг гўштини еяпти.

- Биласанми нима? Биласанми нима? Модомики, сенга ёқмас экан, ўзинг биласан, а, нима қилиш кераклигини? Биласан, а? - бақирди юзи ғазабдан қийшайиб, сочи боз тўзиб кетган Гермиона.

- Хўш? - жавобан бўқирди Рон, - Нима қилишим керак экан?

- Таклиф қиладиган бўлсанг, кейинги балга бошқалардан олдин таклиф қил мени. Бирок бир четда қолиб кетадиган қизни таклиф қилгандай эмас!

Рон аквариумдан чиқариб олинган тилла балиқдай оғзини очиб, гап топа олмай яна ёпиб турар экан, Гермиона турган жойида шартта бурилди-да, қизлар ётоқхонасига кириб кетди. Рон эса Гаррига юзланганча қолиб кетди.

- Бу, - деди бўғзига ҳаво тикилиб, хансираб қолган Рон, - Бу... у ҳеч нимани... тушунмаётганидан яна бир далолат...

Гарри индамади. Рон билан ярашиб олган ҳолатни у жуда кадрлайди. Шу боис, ушбу масалага оид фикрини билдирмасликни афзал топди. Бирок Гермиона бор гапни Рондан-да кўра жуда яхши тушунганини хаёлан таъкидлаб қўйди.

XXIV БОБ.

РИТА ВРИТЕРНИНГ СЕНСАЦИЯСИ

Рождествонинг иккинчи куни ҳамма кеч уйғонди. «Гриффиндор» коллежининг умумий мехмонхонасида ғайриоддий жимлик ҳукм сурмоқда. Онда-сонда эшитилаётган эринчок овозлар ҳам эсноқ билан узилиб боряпти. Гермионанинг қалин сочлари яна хурпайган. У Маймоқоёқни силаб ўтирар экан, Гаррига Соч ётқизишнинг силликланган дамламасини анчагина ишлатишга мажбур бўлгани ва бу тарзда ҳар куни соч турмаклашнинг дахмазаси кўп эканлигига иқрор бўлди.

Рон билан Гермиона ўз ихтилофларини қайта муҳокама қилмаслик борасида лом-лим демай келишиб олишган чоғи. Иккаласи бир-бири билан хайрихоҳона мулоқот қилишмоқда-ю, аммо гапларининг оҳанги қандайдир расмий эшитилмоқда. Табиийки, Гарри ва Рон биринчи имконият туғилиши ҳамоно Гермионага Хагрид билан Максим хоним ўртасида бўлиб ўтган, икковлон яширинча кулоқ солиб эшитишган суҳбат ҳақида

билдирув беришди. Хагрининг чала зот гигант эканлигига доир янгилик Гермionaга Ронга таъсир ўтказгандек таъсир кўрсатмади.

- Умуман айтганда, ўзим ҳам шундай деб ўйлаган эдим, - елка қисди Гермiona, - Тоза қонли гигант бўлганида унинг бўйи кам деганда яна йигирма футча баланд бўлган бўлар эди. Фикримни билмоқчи бўлсангиз, гигантлар тўғрисидаги барча нолалар васвасадан ўзга нарса эмас. Уларнинг ҳаммаси бирдай мудҳиш бўлиши мумкин эмас-ку, ахир... Афсун билан махлуқ тусига кирадиган одамларга нисбатан билдириладиган бидъатнинг ўзгинаси... ирқчилик, вассалом.

Рон қандайдир захар сўз айтишга оғиз жуфтлади-ю, боз жанжаллашишни истамади шекилли, Гермiona тескари қарагач, эшитган гапига бовар қилмай бош чайқаб қўйди. Ҳолбуки, болалар, таътилнинг биринчи ҳафтасида батамом унутиб юборишган уй вазифаларини бажариш вақти етди. Байрам тантаналари ўтиб, аста секин ташвишга туша бошлаган Гарридан ташқари, ҳамма ҳолсизланиб юрибди.

Рождество ўтиши билан 24 февраль санаси кескин яқинлашгандай бўлди. Гарри эса ҳалигача тилла тухумнинг жумбоғини ҳал этгани йўқ. Шу боис, у, ётоқхонага тез-тез кириб, сандиғига яшириб қўйган тухумни қўлга оладиган, пўстлоғини очиб, чийиллаган товушга диққат билан кулоқ соладиган ва шу тарика товуш замиридаги сирни англаб етишга уринадиган бўлиб қолди. Мусиқа арраларининг мудҳиш товуши нимага ўхшаб кетаётганини идрок этишга зўр бериб ҳаракат қилди. Йўқ, бундай товушни муқаддам эшитгани йўқ. Гарри тухумни ёпди-да, товушнинг ўзгаришига умид қилганча, бор кучи билан силтаб, яна очди. Фойдаси бўлмади. Яна ўша чийиллаш. Бақирганча, тухумга савол бериб кўрди. Бу ҳам қор бермади. Ярамас, ўжар тухумни хонанинг нариги бурчагига улоқтириб ҳам ташлади, лекин бу амал ҳам ёрдам бермади.

У Диггорининг шамали сўзларини унутгани йўқ, албатта. Лекин ғурур ва Чу билан қўл ушлашиб юрган Седрикка нисбатан самимий муносабатлардан анча йироқ туғилган хиссиётлар, ҳали умид бор экан, унинг ёрдамини қабул қилишга тўсқинлик қилди. Нима қилганда ҳам, Гаррининг фикрича, агар Седрик чиндан ҳам ёрдам қўлини узатмоқчи бўлганда эди, ўз фикрини очик-ойдин баён этган бўлар эди. Ахир Гарри Диггорига биринчи мусобақада уни нима кутаётганини аниқ-равшан айтди-ку! У эса ванна қабул қилишни маслаҳат қиляпти! Инсофдан-ми шу?! Йўқ, бундай аҳмоқона ёрдамини пишириб есин.

Кўп ўтмай, янги семестрнинг биринчи куни етиб келди. Гарри ҳар доимгидай китоблар, пат-қаламлар ва пергамент ўрамларига тўла юк халтасини елкага ташлаб, дарсга равона бўлди. Ечими топилмаётган жумбоқ қонини ичаётган ташвиш каби болага тинчлик бермаяпти. Қаёққа бормасин, тухум кўтариб юргандай хис этди ўзини.

Мактаб ховлисидаги қор кўрпаси баттар қалинлашса қалинлашгандир-у, қамайдигани йўқ. Иссиқхоналарнинг ойналари шу қадар терлаб кетган-ки, гербология дарсида ташқари кўринмади. Бундай ҳавода ҳеч ким сеҳрли ҳайвонларни парвариш қилиш фани дарсига боришни истамади.

- Ҳеч қиси йўқ, - таъкидлаб ўтди Рон, - Дракллар иситиб қўйишади бизни. Ё улар, бизни ейиш ниятида ортимиздан қувишади, ё портлаб, Хагрининг кулбасига ўт қўйишади. Бироқ кулбага яқин боришган болалар оппоқ сочлари қисқа олинган, жағи анчагина олдинга туртиб чиққан кекса афсунгар аёлга рўбару келишди.

- Тезроқ боссангиз-чи қадамингизни. Қўнғироқ зарби эшитилганига беш дақиқадан ошди, - ўшқирди у, аста қор тепалаб келаётган ўқувчиларга.

- Сиз ким бўласиз ўзи? - ўкрайди унга Рон, - Хагрин кани?

- Мен, профессор Гниллер-Планкман, - оқсуяк одамларга хос оҳанг-ла, жавоб қайтарди хоним, - Сеҳрли ҳайвонларни парвариш қилиш фани бўйича вақтинча ўқитувчилик қиламан.

- Хагрин кани? - баланд овоз билан такрорлади Гарри.

- У ўқитувчиликдан четлаштирилди, - тафсилотларга берилиб ўтирмасдан маълум қилди профессор Гниллер-Планк.

Гаррининг қулоғига ниҳоятда яхши таниш бўлган мурдор кулги эшитилди. У ортга ўгирилиб, Драко Малфой бошчилигида етиб келган слизеринчиларни кўрди. Ҳаммасининг башараси мамнун қиёфа касб этган. Янги ўқитувчи тайинлангани уларни таажжублантиргани йўқ.

- Илтимос, ортимдан юринг, - деди профессор Гниллер-Планк.

Ўқувчилар бэльстэкчиларнинг совуқдан дағ-дағ титраётган йирик отлари камалган қўтон томон йўл олишди. Гарри, Рон ва Гермиона ўқитувчи кетидан эргашиб, Хагриднинг кулбасига қараб-қараб боришди. Кулба деразалари пардаланган. Қани Хагрид? Ичкарида, танхо ўзи, касал ётибди-ми?

- Хагридга нима қилди? - сўради профессор Гниллер-Планкка етиб олган Гарри.

- Бу масала сенга дахлдор эмас, - қўпол жавоб қайтарди ўқитувчи, худди Гаррининг саволи уятсиз эшитилгандай.

- Йўқ, дахлдор, - эътироз билдирди қизишиб кетган Гарри, - Унга нима қилди?

Профессор Гниллер-Планк ўзини эшитмаган қўйга солди. Ўқитувчи ўқувчиларни жунжикиб олган отлар қўтони ёнидан олиб ўтиб, Ман этилган ўрмон четидаги дарахтга боғлаб қўйилган қаттагина, кўркам яккашоҳ нарвал яқинида тўхтатди. Завкланиб кетган қизлар оҳ уриб юборишди.

- О-о-о, чиройлилигини қаранг! - шивирлади Лаванда Браун, - Қаердан олди экан, а? Уларни тутиш жуда қийин-ку!

Ердаги қор кўзни қамаштириб юборгудай оппоқ нарвал олдида кул ранг кўринди. Асабийлашган жонивор тилла туёқлари билан ер депсиниб, шохли бошини орқага ташламоқда.

- Ўғил болалар ортга чекинсин! - амр қилди профессор Гниллер-Планк.

У ман этадиган имо ила қўлини орқага узатиб, ёнида келаётган Гаррининг кўкрагига қаттиқ уриб юборди.

- Яккашоҳ нарваллар аёлларни афзал кўради. Қизлар, олдинга чиқинг. Эҳтиёт бўлиб яқинлашинг... секин, секин, шошилманг...

Профессор Гниллер-Планк билан ўқувчи қизлар аста-секин хайвонга яқин боришди. Ўғил болалар ихота ёнида қолди.

Ўқитувчи нари кетиши билан Гарри Ронга мурожаат қилди:

- Унга нима қилди экан, а? Дракллар бирон нарса қилиб қўйиш...

- Йўқ, Поттер, дракллар уни еб қўйишмаган, агар шундан ташвиш чекаётган бўлсанг, - пичирлади яқин ўртада турган Малфой тилёғлама оҳангда, - У ўзининг йирик, жирканч башарасини одамларга кўрсатишдан уялмоқда.

- Бу билан нима демокчисан? - дағал сўради Гарри.

Малфой қўлини коржомасининг ички киссасига суқиб, газетанинг ўралган парчасини чиқарди.

- Ма, ўқи, - узатди у, - Дилингни сиёҳ қилишдан хижолатдаман, Поттер...

Мурдор иршайиб турган Малфой газетани юлиб олган Гаррига қараб қолди. Рон, Симус, Дин ва Невилль ҳам Гаррининг орқасига ўтиб, газета ўқишга киришишди. «Башорат-у, каромат газетаси»нинг махсус мухбири Рита Вритернинг шубҳали қиёфа касб этган Хагриднинг сурати билан бошланган навбатдаги мақоласи чоп этилибди.

ДАМБЛДОРНИНГ ГИГАНТ ХАТОСИ

«Хогварц» сехргарлик ва афсунгарлик санъати мактабининг фавқулодда ғалати директори Альбус Дамблдор ўқитувчилар тарқибини саралаб, ишга олиш масаласига мутлақо тушуниб бўлмайдиган, асоссиз эркинликларни доимо ўзига эп кўриб келган. Жорий йилнинг сентябрь ойида кўзикиш хусусида мияси айнаиб, бадном бўлган Аластор «Ўйноққўз» Хмури ёвузлик кучидан ҳимоя фани ўқитувчиси сифатида қабул қилинди. Телба Хмурининг билиб-билмай кескин ҳаракат қилиб қўйган ҳар қандай кишига ташланишдай одати ҳаммага маълум бўла туриб, мактаб директори томонидан қабул

қилинган бундай маъмурий қарор, сеҳргарлик вазирлигида таажжуб-ла қарши олинди. Шундай бўлса-да, мулоҳаза юритилаётган Ўйноққўз Хмури Дамблдор томонидан сеҳрли ҳайвонларни парвариш қилиш фани ўқитувчиси лавозимига қабул қилинган, одам зотига мансуб бўлмаган махлуқ олдидан ниҳоятда одамшаванда фуқародай кўринади.

Рубеус Хагрид, ўзи эътироф этгандай, учинчи синфда таҳсил кўраётган йили «Хогварц» ўқувчилари рўйхатидан четлаштирилгач, раҳмдил Дамблдор томонидан ҳавола этилган мактаб қоровули ва хизматкори вазифасини бажариб, етарлича беҳбуд ҳаёт кечириб келган. Бироқ вақт ўтиб, бундай ҳаёт уни қаноатлантирмай кўйган. Мактаб директориغا сирли таъсир ўтказиш қобилиятдан моҳирона фойдалана билган Хагрид, ўтган йили, кўплаб муносиб номзодларни доғда қолдирган тарзда, яна бир иш, у ҳам бўлса, сеҳрли ҳайвонларни парвариш қилиш фани ўқитувчиси лавозимини қўлга киритишга муваффақ бўлди.

Эркак жинсига мансуб, кишини ваҳимага соладиган тана ўлчамлари-ю, ёввойи қиёфага эга Хагрид юқорида баён этилган тарзда қўлга киритган янги мавқеидан мактаб ўқувчиларини кўрқитиб, ҳукмини ўтказиш мақсадида турли-туман мудҳиш ҳайвонларни қўллаб бошлади. Жумладан, Хагрид, «сўқир» Дамблдорнинг кўз ўнгида, ўзининг, аксарият ўқувчилар таъбири билан айтганда: «даҳшатли кечади»ган дарслари давомида кўплаб болаларни мажруҳ қилишга киришди.

«Менга Хагриднинг гиппогрифи ҳамла қилди, дўстим Винсент Краббени эса қутуриб кетган флорбер чувалчанги талаб ташлади, иккаламиз ҳам махлуқларга ем бўлишимизга бир баҳя қолди», - гувоҳлик берди тўртинчи синф ўқувчиси Драко Малфой, - «Биз Хагриддан нафратланамиз. Фақат бу ҳақда бировга оғиз очишга кўрқамиз»

Ҳолбуки, Хагрид, мактаб ўқувчиларини хўрлашга қаратилган фаолиятига чек қўйишни хаёлига ҳам келтиргани йўқ. Аксинча, ўтган ой «Башорат-у, каромат газетаси»нинг махсус муҳбири билан ўтган суҳбати давомида ўзи «портловчи драклар», деб беўхшов ном берган махлуқлар галасини боқиш билан банд эканлигини оғзидан гуллаб кўйди. Ушбу махлуқлар мантикора билан олов пурковчи денгиз қисқичбақасининг ниҳоятда хавфли дурагайдан ўзга нарса эмас. Маълумки, сеҳрли ҳайвонларнинг янги зотларини яратиш тадбирлари Буюк Британия Сеҳргарлик вазирлиги Сеҳрли махлуқлар устидан назорат бўлимининг қатъий назорати остида амалга оширилмоғи даркор. Бироқ бундай «аҳмоқона чеклашлар» Хагридга дахл қилмайдиган кўринади.

Унга қонун ҳақида эслатиб ўтилганда: «Ҳа энди бир оз кўнгил очиб, вақтичозлик қиялпман-да, осмон узилиб, ерга тушибди-ми?», - деганча қўл силтаб, мавзуни ўзгартирди.

Юқорида баён этилган ва тегишли чора кўриш учун етарли бўлган ҳолатларга қўшимча равишда «Башорат-у, каромат газетаси», гарчи Хагрид бугунги кунга қадар ўзини табиатан тоза қонли сеҳргар одам сифатида кўрсатиб юрган бўлса-да, аслида ундай эмаслигига доир эътирозга ўрин қолдирмайдиган далил-исботларни қўлга киритди.

Умуман айтганда, Хагрид одам зотига мансуб ҳам эмас. Ишончли манбалардан олинган маълумотларга қараганда унинг онаси гигант аёл Фридульфа бўлиб, айна вақтда у қаерда бекиниб юрганлиги номаълум.

Ўтган юз йил ичида қонхўр ва бехосият гигантлар бир-бири билан уришавериб ўз уругини ўзлари қуритиб юборди. Омон қолган бир ҳовуч гигантлар Исми-Ёдга-Олинмаслиги-Керак-Кишининг тарафдорлари сафига қўшилиб, Ёвуз Лорд ҳукм сурган даврда ниҳоятда мудҳиш, шу жумладан, магларни оммавий равишда қириш каби оғир жиноятлар содир этишди.

Исми-Ёдга-Олинмаслиги-Керак-Кишига қарши аёвсиз кураш олиб борган аврорлар томонидан йўқ қилинган гигантлар рўйхатида Фридульфа исми топилмади. У юртимизни тарк этиб, хориж давлатларнинг тоғли ҳудудларида қўним топган гигантлар тўдасига қўшилиб кетгани ҳам эҳтимолдан ҳоли эмас. Фридульфанинг ўғли ўз дарслари давомида намоён этадиган қилиқларига эътибор қаратиладиган бўлса, «бола бечора» ўз онасининг шафқатсиз табиатини тўла-тўқис мерос қилиб олганига зигирдай

бўлсин, шубҳа тугилмайди.

Фалакнинг гардишини қаранг-ки, Хагрід, Ўзингиз-Биласиз-Кимнинг ҳукм суриш даврига барҳам берган ва бу билан Ёвуз Лорднинг малайлари, шу жумладан, Хагріднинг онасини бадарғаликда кун кечиршига мажбур қилган бола билан яқин дўст тутинган. Эҳтимол бечора Гарри Поттер ўзининг «бахайбат» дўсти ҳақидаги ҳақиқатдан бехабардир. Бироқ ушбу бола ва унинг жамики мактабдошлари жоиз хавф ҳақида огоҳлантирилганлигига тўла ишонч ҳосил қилиш – Альбус Дамблдорнинг бевосита хизмат мажбурияти саналади.

Гарри мутолаани тугатиб, таажжубдан оғзи ланг очилиб қолган Ронга қаради.

- Қандай қилиб хабар топган бўлиши мумкин? - пичирлаб сўради Рон.

Бироқ ҳозир Гаррини тамоман бошқа нарса ташвишга солди.

- «Биз Хагріддан нафратланамиз», деб нимани исботламоқчи бўлдинг? - сўради у Малфойдан, сўнг Краббе томон имо қилди - «Қутуриб кетган флорбер чувалчанги талаб ташлади», деган сўзларни қандай тушуниш керак? Тиши ҳам йўқ эди-ку, ўша беозор чувалчангларнинг?!

Ўзидан ўзи фавқулудда мамнун Краббенинг бефаҳм башарасида овсарнамо кулги кўринди.

- Мен, ўша тўнканинг ўқитувчилик фаолиятига чек қўймоқчи эдим холос, - деди Малфой кўзларини ярқиратиб, - Қаранг-ки, кутилгандан ҳам зиёд бўлди! Гўдаклигида кўкрак сути ўрнига «Суяк-ўстир» дорисини эмган, деб ўйлар эдим!... Бироқ гап бу ёқда эканлиги хаёлимга ҳам келмаган экан! Буларнинг бари ўқувчиларнинг ота-оналарига ёқмаслиги... болаларини еб қўйишлари борасида ташвишга тушишлари турган гап... ха-ха-ха...

- Сен...

- Дарсга қулоқ соласизми-йўқми? - эшитилди профессор Гниллер-Планкнинг эътирози. Яккашоҳ нарвални ўраб олган қизлар хушрўй жониворни эҳтиётлик билан силашмоқда. Гарри вожоҳатдан титраб кетаётган қўли билан газетани маҳкам сиққан-ча, нафратга тўлиб-тошган кўзларини сеҳрли хусусиятлари профессор Гниллер-Планк томонидан баланд овозда санаб ўтилаётган нарвалга қаратди.

Дарс ниҳоясига етиб, ўқувчилар қаср томон йўл олишди.

- Профессор Гниллер-Планк ўқитувчи бўлиб қолса, яхши бўлар эди! - завқ-ла фикр билдирди Парватти Патил, - Аллақандай махлуқлар эмас, айнан яккашоҳ нарвал каби ҳақиқий сеҳрли хайвонларни парвариш қилиш бунчалик қизиқарли бўлиши хаёлимга ҳам келмаган экан.

- Хагрід-чи? - қовоқ солди Гарри қасрга олиб чиқадиган зинапоядан кўтарилиб боришар экан.

- Нима қилибди Хагрідга? - жавоб қайтарди Парватти беилтифот совуқ оҳангда, - Қоровуллигини қилиб юраверади.

Рождество бали ўтган кундан буён Парваттининг Гаррига бўлган муносабати мутлақо совиб кетди. Эҳтимол ўша куни Гарри чиндан ҳам Патилга етарлича эътибор қаратмагандир. Бироқ Гаррининг эътиборисиз ҳам Парватти ўзини жуда яхши ҳис этмоқда. Ҳар қалай у ҳаммани ва ҳар бир алоҳида одамни яқин келажақдаги дам олиш куни бэльстэкчи бола билан Хогсмедда учрашиши ҳақида хабардор қилиб чиқишни унутгани йўқ.

- Дарс ҳақиқатан ҳам жуда қизиқ ўтди, - фикр билдирди Гермiona Катта Залга кирар экан,

- Тан олиш керакки, яккашоҳ нарвал ҳақида профессор Гниллер-Планк айтиб берган маълумотларнинг ярмини ҳам билмас эдим...

- Сен мана бунга ўқиб кўр! - ўшқириб берди Гарри, «Башорат-у, каромат газетаси»ни Гермонианинг юзига тақаб.

Мақолани ўқир экан Гермонианинг оғзи тобора кенг очилиб бораверди, ниҳоят у Рон берган саволни такрорлади:

- Қаерда хабар топди экан, мудҳиш Вритер? Хагріднинг ўзи айтиб бермагандир?

- Йўқ, албатта, - жавоб қайтарди гриффиндорчилар дастурхонига биринчи бўлиб етган Гарри, ғазаб-ла ўзини курсига ташлаб, - Назаримда, Хагрид ўз интервьюсида мен ҳақимда ҳар хил даҳшатли нарсалар айтиб бермагани Вритерга ёқмаган. Шу боис ҳам Хагриднинг номига иснод келтирадиган материаллар қидиришга тушиб қолган.

- Бал куни Хагрид билан Максим хоним ўртасида бўлиб ўтган суҳбатни пинҳон эшитиб олган бўлса керак, - ўйчан тахмин қилди Гермиона.

- Биз уни боғда учратганимиз йўқ, - эътироз билдирди Рон, - Хагриднинг сўзларига қараганда Дамблдор уни мактаб ҳудудига киритишни ман этиб қўйган...

- Кўринмас плаши бўлса-чи, - тахмин қилди Гарри, - Буталар орасида изғиб юриб, бировларнинг гапини пойлаш, унинг жосус табиатига жуда хос, шундай эмасми?

Ҳамон жаҳлидан тушмаган Гарри тоблаб қизартирилган товуқ гўштини ликопга солар экан, ҳамма жойни булғаб юборди.

- Қал ўзидан беҳабар, деб шунга айтсалар керак-да. Ўзингиз-чи? Қилган ишингиз жосусликка кирмайди-ми? - таъкидлаб қўйди Гермиона, - Гап пойламай нима...

- Биз беҳосдан бориб қолдик! - эътироз билдирди Рон, - Бошқа чора қолмаган эди! Умуман айтганда, ўша тентак «болакай» ўз онаси ҳақида, ҳар қандай киши эшитиб қолиши мумкин бўлган жойда жар солмаслиги керак эди!

- Бориб, ҳолидан хабар олиш керак, - аҳд қилди Гарри, - Шу бугунок, башорат дарсидан кейин. Ўқитувчиликка қайтишингни истаймиз, деб айтгани... Қайтишини истайсан-ку, шундайми? - овоз кўтарди у Гермионага.

- Мен-ми... хм... хилма-хиллик сифатида сеҳрли ҳайвонларни парвариш қилиш фанидан рисоладагидай ўтилган дарсда бўлиш завқли ўтганини инкор этмайман... - чўзиб жавоб қайтарди Гермиона, - Лекин Хагриднинг қайтишини истайман, албатта! - шоша-пиша фикрини яқунлади у, Гаррининг важоҳатли нигоҳидан чўчиб кетиб.

Шундай қилиб, учовлон, кечки овқатдан сўнг, музлаб қолган ҳовлини тепалаганча, Хагриднинг кулбасига бориб, эшик тақиллатди. Бироқ ичкаридан Сўйлоқтишнинг ақиллашидан бошқа жавоб бўлмади.

- Хагрид, оч эшикни, биз келдик! - кичкирди Гарри, эшикни даранғлатиб.

Эшик очилмади. Сўйлоқтишнинг ангиллаб, ёғоч тирнагани эшитилди холос. Учовлон ўн дақиқача навбат билан тақиллатди. Эринмаган Рон кулбанинг деразасини ҳам даранғлатди. Фойдаси бўлмади.

- Нега энди у ўзини олиб қочяпти? - таажжубланди Гермиона, тақдирга тан бериб, қасрга қайтишар экан, - Бу гапларнинг бари бизга бирон-бир аҳамияти бор, деб ўйламас, ҳар қалай, а? Чала зот гигант бўлса, нима қилибди?!

Лекин Хагрид, афтидан, бошқача фикрда шекилли. Ҳафта давомида қорасини кўрсатмади. Овқатлангани ҳам Катта Залга кирмай қўйди, ҳовлибонлик ишини йиғиштирган чоғи, ҳеч қаерда кўринмади. Унинг дарсини илгаригидай профессор Гниллер-Планк ўтказмоқда.

Гарри ва унинг дўстларини таҳқир қилишни Малфой имкон қадар қўлдан бермай юрди. Ҳар сафар учрашиб қолишганда, Гарри ҳеч нарса қила олмаслиги учун атайин бирон-бир ўқитувчи яқинида пичирлайди:

- Чала зот гигантни соғиндингми? Одам-филни ўйлаб хўнг-хўнг йиғлаяпсан-ми?

Январь ойининг ўрталарида Хогсмедга сафар уюштирилди. Гаррининг қишлоққа чиқишга тараддуд кўраётганини кўрган Гермиона таажжубланди.

- Умумий меҳмонхонада ҳеч ким бўлмайдиган пайтдан фойдаланасан, деб ўйлаган эдим, - деди у, - Тухум билан жиддийроқ шуғулланиш вақти етмадимикан?

- А, ҳа, мен... гап нимада эканлигини деярли тушуниб етгандай бўлдим, - алдади Гарри.

- Ростданми? - завқланиб кетди Гермиона, - Баракалла!

Ёлгон гапиргани туфайли ҳис этган айбдорлик туйғуси Гаррининг ичини тимдалади-ю, эътибор қаратмасликка уринди. Қолаверса ҳали ихтиёрида яна беш ҳафта бор. Бу жуда кўп... Хогсмедда эса Хагридни учратиб, ўқитувчиликка қайтишга кўндириши мумкин... Шанба куни Гарри Рон ва Гермиона билан биргаликда қасрдан чиқиб, ивиб кетган совуқ ҳовли бўйлаб мактаб ҳудудидан чиқиш дарвозаси томон йўл олди. Дурмштрангчиларнинг

лангар ташланган кемаси ёнидан ўтишар экан, юқори палубада турган Виктор Крумни кўришди. Унинг эғнида чўмилиш трусикидан бошқа нарса йўқ. Крум жуда озғин экан-у, афтидан яхшигина чиниққан кўринади. У кема корпусининг четига турди-да, шартта ўзини сувга ташлади.

- Вой телба! - деди Гарри кўлда сузиб юрган Крумга қараб, - Ховлида январь бўлса, сув муздай-ку, ахир!

- У яшайдиган юрт иклими бундан ҳам совуқ, - фикр билдирди Гермiona, - Юртимиз унга иссиқ ўлкадай кўринса керак.

- Тўғри, бироқ кўлда баҳайбат кальмар яшайди, - деди Рон.

Аммо унинг оҳангида ташвиш эмас, аксинча, қандайдир умид эшитилди. Буни пайкаган Гермiona қовоқ солиб олди.

- Гарчи у «Дурмштранг»дан бўлса ҳам, сен ўйлаганча ёмон бола эмас, - ишонч-ла баёнот қилди у, - Мактабимиз унга жуда ёқибди. Ўзи айтди менга.

Рон индамай кўя қолди. Бал ўтгандан буён у Гермionанинг олдида Крум хақида умуман гап очмай кўйди. Гарри эса Рождествонинг иккинчи куни Роннинг қаравоти остидан Болгария жамоаси ўйинчисининг митти қоматидан узиб ташланган ўйинчок кўл топиб олди.

Хогсмёднинг пилчиллаган Дароз кўчаси бўйлаб боришар экан Гарри Хагридни кўриш илинжида атрофга аланглаб юрди. Дўконларнинг бирортасида ҳам учратмагач, «Уч супурги» қаҳвахонасига киришни таклиф қилди.

Қаҳвахона одатдагидай гавжум-у, Хагриднинг йўқлигини тушуниб етиш учун бир бор кўз югуртириб чиқишнинг ўзи кифоя. Боланинг кўнгли чўқди. Дўстлари билан бирга пештахта ёнига бориб, Росмерта хонимга хузур-халоват ичимлигига буюртма бергач, тухумнинг мудҳиш чинқирикларини эшитиб ўтириш учун умумий мехмонхонада қолмаганига ачинди.

- У ишга чиқадими, ўзи? - кутилмаганда пичирлади Гермiona, - Кўзгуга қаранг!

Гарри пештахта ортига маҳкамланган, Гермiona имо қилган кўзгуга қараб, Людо Шульманнинг аксини кўрди. Қоронғи бурчақда, гоблинлар даврасида ўтирган Шульман нималарнидир тез ва паст овозда гапирмоқда, кўлларини кўкракка қовуштириб олган гоблинлар эса ваҳимали қиёфа ясаганча, унинг сўзларини диққат билан эшитиб ўтирибди. Дам олиш куни, Беллашув билан боғлиқ бирон-бир тадбир ўтказилмаётган, демак ҳакамлик вазифасини бажаришга ҳожат бўлмаган куни Шульманнинг «Уч супурги» қаҳвахонасида ўтиргани чиндан ҳам жуда ғалати, хаёлдан ўтказди Гарри. У Шульманнинг аксини диққат билан кузатиб турди. Собик Уриб қайтарувчининг қиёфаси жуда безовта. Ажал белгиси ҳосил қилинган ўрмонда пайдо бўлганда ҳам худди шунақа қиёфада кўринган эди. Айни шу пайтда нигоҳини пештахта томон қаратган Шульман, Гаррини кўриб қолиб, ўрнидан турди.

- Ҳозир қайтаман, - густохона бақирди у, гоблинларга мурожаат қилиб.

Гаррининг ёнига югуриб келган Шульманнинг болаларча табассуми ўз жойига қайтибди.

- Гарри! - завқ-ла хитоб қилди у, - Ишлар қалай? Сени шу ерда учратишга умид қилган эдим! Хўш, ишларинг жойидами?

- Жойида, раҳмат.

- Ҳоли қолиб гаплашиб олишимиз мумкинми? Икки оғиз сўзим бор холос? - ховлиқиб сўради Шульман, - Иккалангиз, илтимос, бир дақиқага ҳоли қолдиринг бизни.

- М-м-м... Хўп, майли, - елка қисди Рон.

Гермiona билан Рон нари кетишди.

Шульман эса Гаррини Росмерта хонимдан нари тортди.

- Мен... сени яна бир бор ажойиб ғалабанг билан табрикламоқчи эдим, - гап бошлади Шульман, - Чиндан ҳам ўша кунги чиқишинг зўр бўлди.

- Раҳмат.

Бу билан иш битмаслигини Гарри яхши тушуниб турибди. Табриклайдиган бўлса, Рон билан Гермionанинг олдида ҳам табриклаши мумкин. Юраги пўкиллаб кўзгудаги

гоблинлар аксига қараб қўйган Шульман ниятини очик билдиришга ошиқмади. Гоблинлар эса ўз навбатида, қора тиркишга ўхшаш кўзларини Шульман билан Гарридан узмай ўтирибди.

- Дахшатнинг ўзгинаси-я, - шивирлади Шульман, Гаррининг гоблинларга эътибор қаратганини сезиб, - Инглиз тилини мутлақо тушунишмайди. Кубокнинг болгарлар билан ўтган финал ўйинида шундай ҳолатга тушиб қолган эдим... Болгарларнинг фикрини ҳеч бўлмаганда одамга ўхшаб бажарган имо-ишораларидан уқиб олса бўлар эди. Булар эса фақат гобльдегук тилида ғинғиллашади... Уларнинг тилида фақат бладвак сўзини биламан. Дастаки сўқа, деган маънони англатади. Фақат таҳдид қиляпти, деган хаёлга бормасликлари учун ўша сўзни ҳеч талаффуз қилмайман.

Шульман ўзининг ҳазилидан ўзи кулиб қўйди.

- Муддаоси нима, уларнинг? - қизиқди Гарри, Шульманга диққат билан қараб ўтиришган гоблинларни кузатиб.

- М-м-м... улар, - кутилмаганда асабийлаша бошлади Шульман, - Улар... м-м-м... Барти Сгорбсни қидиришмоқда.

- Нега энди бу ерда қидиришяпти уни? - хайрон бўлди Гарри, - Ахир у Лондонда, вазирликда эмасми?

- Умуман айтганда... м-м-м... у қаерда эканлигини тасаввур ҳам қила олмайман, - деди Шульман, - Сгорбс... нима деб тушунтирсам экан... ишга чикмай қўйди. Унинг ёрдамчиси Перси Уэслининг сўзларига қараганда, қаттиқ бетоб эмиш. Ишга доир кўрсатмалар ёзиб, бойқуш почтаси орқали йўллаётган экан. Фақат бу гапларни ҳеч кимга айтма, Гарри, хўпми? Акс ҳолда, ҳамма тешиққа тумшук тикадиган Рита Вритер пашшадан фил ясаб, Сгорбснинг касаллигига доир курақда турмас бемаъниликларни тўқиб-чатиб юбориши мумкин. Тагин Сгорбсни иккинчи Берта Жоркинсга айлантириб қўймасин...

- Айтгандай, ўша қиздан бирон хабар борми? - қизиқди Гарри.

- Йўқ, - боз асабийлашди Шульман, - Мен, табиийки, қидирувга одам жўнатдим... Жа ғалати иш... Албанияга етиб боргани аниқ. Чунки у ўша юртда истиқомат қиладиган аммаваччаси билан учрашган. Аммаваччасининг уйдан чиқиб, жанубда яшайдиган холасининг ҳолидан хабар олгани йўл олган... ва йўл давомида изсиз йўқолган... жазман топиб, қочиб кетадиган аёллардан эмас у... шунга қарамай... Қўйсанг-чи, Гарри? Нималар ҳақида гаплашиб ўтирибмиз? Аллақандай гоблинлар, аллақандай Берта Жоркинс... Аслида тилла тухум ҳақида сўрамоқчи эдим. Муаммо йўқми?

- М-м-м... йўқ, муаммо йўқ, - боз алдади Гарри.

Шульман боланинг ёлгон гапирганини уқди.

- Қулоқ сол, Гарри, - паст овозда гап бошлади у, - Сени Беллашувга, ихтиёрингга қарши тиқиштириб қўйишганидан... мен... жуда ташвишдаман... Шундай экан, агар... агар бирон-бир муаммо бўлса, мен ёрдам кўрсатишим... тегишли йўл-йўриқ беришим мумкин... Сенга бўлган меҳрим янада ошиб кетди... айниқса, аждар билан олишганини кўриб!... Хуллас, шама қилиб қўйсанг бўлгани.

Гарри Шульманнинг қизил ёноқлари, болаларча қатта-қатта очилган мовий кўзларига қаради. Сўнг, имкон қадар эҳтиёткорона, вазирликнинг Сеҳргарлик ўйинлари ва спорт департаменти бошлиғини қоидабузарликда айблаётган кишига ўхшаб қолмасликка уриниб, гапирди:

- Бироқ биз жумбоқ ечимини ўзимиз, мустақил топишимиз керак-ку.

- Албатта, албатта, - гапни бўлди бетоқат Шульман, - Лекин... Қўйсанг-чи, шу гапларингни, Гарри!... «Хогварц» ғалаба қозонишини ҳаммамиз ҳам истаймиз-ку, шундай эмасми?!

- Седрикка ҳам ёрдам кўрсатишни таклиф қилдингиз-ми? - тикка сўради Гарри.

Шульманнинг силлиқ юзи сезилар-сезилмас хавотирдан буришиб кетди.

- Йўқ, таклиф қилганим йўқ, - тан олди у, - Боя айтдим-ку, сенга бўлган меҳрим янада ошиб кетди, деб. Шу боис ҳам ёрдам беришга уриниб кўраман, деган хаёлга бордим...

- Раҳмат. Лекин назаримда, муаммони ҳал қилгандай бўлдим. Яна бир-икки кундан сўнг,

жумбокнинг тагига етаман.

Нима учун ёрдамдан воз кечаётганини Гаррининг ўзи аниқ тушунмаяпти. Балки Шульман билан узоқ вақт таниш бўлмагани сабаблидир. Шу боис ҳам, унинг ёрдами Рон, Гермiona ва Сириуснинг маслаҳатлари билан қиёслаб кўрилганида ғайриқонуний кўрингандир. Шульман иззати-нафси олинган башара ясади-ю, Фред билан Жорж келишгани учун ортик ҳеч нима дея олмади.

- Салом, мистер Шульман, - қувонч-ла кўришди Фред, - Ижозат берсангиз, мехмон қилай?

- М-м-м... йўқ, - рад этди Шульман сўнгги бор Гаррига ихлоси қайтгандай қараб қўйиб, - Раҳмат, болалар...

Шульманнинг башарасидаги, худди Гарри жуда кучли панд берган каби, қиёфа билан қиёслаб кўриладиган бўлса, Фред билан Жоржнинг дили сиёхлиги ушбу қиёфадан қолишмади.

- Боришим керак, - хайрлашди Шульман, - Ҳаммангизни кўрганимдан жуда хурсандман. Гарри, омад ёр бўлсин!

У кўча томон ҳаракат бошлаши билан гоблинлар ёппасига қўзғалиб, ортидан эргашди.

Гарри эса Рон билан Гермionанинг ёнига қайтди.

- Сендан нима истаяпти у? - сўради Рон, Гарри курсига ўтириши билан.

- Тилла тухум масаласида ёрдам таклиф қилди.

- У бундай қилмаслиги керак! - ҳаяжонланиб кетди Гермiona, - Ахир у ҳакам-ку! Лекин, нима қилганда ҳам бу масалада сен ёрдамга муҳтож эмассан, тўғрими? Жумбок ечимини топдинг, шундайми ёки йўқ-ми?

- М-м-м... деярли, - кўзини олиб қочди Гарри.

- Шульман сенга ғирромлик қилишни таклиф қилганини Дамблдор билиб қолса борми! - деди бўлиб ўтган гапларни маъқул топмаган Гермiona, - Седрикка ҳам ёрдам таклиф қилган бўлса керак?

- Йўқ, таклиф қилмаган. Мен сўрадим.

- Диггориға ким ҳам ёрдам бергиси келади? - заҳар қилди Рон.

Гарри Роннинг фикрини ич-ичидан маъқуллаб қўйди.

- Анави гоблинларнинг башаралари ҳаддан ортик бадхоҳона кўринди кўзимга, - ўйчан фикр билдирди Гермiona, ҳузур-лаззат ичимлигини симирар экан, - Умуман айтганда, нима керак экан уларга бу ерда?

- Шульманнинг гапи рост бўлса, Сгорбсни қидириб юришган эмиш, - жавоб берди Гарри, - У ҳалигача касал экан. Ишга чиқмаётган эмиш.

- Бошлигининг ияги боғланган куни департамент раҳбари бўлишни орзу қилган Перси Сгорбсга оз-оздан заҳар сепиб бераётган бўлса, ажаб эмас, а? - тахмин қилди Рон.

Гермiona Ронга еб қўйгудай ўқрайиб қўйди.

- Қизик, нега энди гоблинлар мистер Сгорбсни қидириб қолишди? Одатда, улар Сехрли махлуқлар устидан назорат бўлими билан муносабатда бўлишади.

- Сгорбс минглаб тилларни билади, - тушунтириш топган бўлди Гарри, - Балки уларга таржимон керак бўлиб қолгандир.

- Демак энди бизни миттигина ва ниҳоятда ожиз гоблинчалар ташвишга соляпти эканда, а?

- қақиб олди Рон Гермionани, - Энди бирон-бир МГХЖ, яъни Майриқ гоблинларни химоя қилиш жамиятини таъсис этишни ният қилдик-ми, дейман, а?

- Ха-ха-ха, - истехзо-ла кулиб юборди Гермiona, - Гоблинлар химояга муҳтож эмас.

Уларнинг қўзғолонлари ҳақида профессор Биннз айтиб берган гапларни ҳеч эшитганмисиз?

- Йўқ, - баралла жавоб қайтарди Гарри билан Рон.

- Эшитмаган бўлсангиз, билиб қўйинг. Улар сеҳргарларни ҳеч бир қийинчиликсиз бир

ёқли қилишлари мумкин, - баёнот қилди ҳузур-лаззат ичимлигини боз симирган Гермiona,

- Гоблинлар жуда ақлли бўлишади. Гап қайтаргани юраги бетламайдиган уй эльфлари эмас, улар.

- Анави томонга қаранг, - деди Рон, эшик томон бақрайиб.

Қаҳвахонага Рита Вритер кириб келди. Бугун у банан тусли сарик коржома кийиб, тирноғига пушти лак суртибди. Рита билан бирга мешқорин фотосуратчи кириб келди. Ичимлик харид қилган Рита шериги билан бирга учала ўртоқ турган жойга яқинроқ столни танлаб жойлашди. Гарри, Рон ва Гермiona нафратга тўлиб-тошган кўзларини Вритерга тикиб қолишди. Рита нимадандир жуда мамнун бўлиб, ниҳоятда тез гапиряпти: - ... жа хурсанд бўлмади у, а, Бузо? Нега? Нима деб ўйлайсан? Умуман айтганда, гоблинлар қуршовида нима қилиб юрибди бу ерларда, а?... Кишлоқнинг дикқатга сазовор жойларини кўрсатиб юрган эмиш... Бемаънилик!... У ҳеч қачон ёлғон гапира олмаган. Бирон нарсани ният қилиб юрибди, деб ўйламайсан-ми? Ковлаштириб кўриш керакмидан, а? «Сехргарлик ўйинлари ва спорт департаментининг шармаңдаси чиққан собиқ бошлиғини Людо Шульман»... Мақола шундай бошланса ёмон бўлмайди, а, нима дейсан, Бузо? Ўнғай кирдикор топиш қолади холос...

- Яна бирон кишининг ҳаётини расво қилишга уриняпсиз-ми? - атайин баланд овозда сўради Гарри.

Қаҳвахона мижозлари аста ўгирилиб қаради. Гардишига қимматбаҳо тошлар қадалган кўзойнак ортида Рита Вритернинг кўзлари таажжубдан катта-катта очилиб кетди.

- Гарри! - яшнаб кетди у, - Учрашган жойимизни қара-я! Даврамызга келиб қўшилмай...

- Сиз билан ўтиргандан кўра, ўша гоблинлар билан дўст тутинган ёки эшак билан бир охурдан ем еган афзал! - нафрат-ла кичқирди Гарри, - Нега Хагрининг номига иснод келтирдигиз?

Рита Вритернинг қалин бўялган қошлари кўтарилиб кетди.

- Газетхонларимиз ҳақиқатни билишга ҳақли, Гарри, мен ўз ишимни бажаряпман хол...

- Унинг чала зот гигант эканлиги қимни қизиқтириши мумкин? - бакира кетди Гарри, - У жуда яхши киши! Сиз унинг тирноғидаги кирига ҳам арзимайсиз!

Қаҳвахонада сукунат қарор топди. Асал қуйиб, кўзадан тошириб юбораётганини идрок этмаётган Росмерта хоним кўзларини катта очганча серрайиб қолган.

Рита бир неча сонияга қаёққадир гум бўлган табассумини аранг тиклаб олди. Сўнг тимсоҳ терисидан тайёрланган сумкачасини очиб, ичидан мулоқот пат-қаламини чиқарди.

- Хагрин ҳақида интервьюга нима дейсан, Гарри? Ўша мушаклар уюми замирида қандай шахс бекинган? Иккалангининг ғалати дўстлигиниз-у, бундай муносабатларнинг юзага келиш сабаблари нимада? Хагрин отанг ўрнини боса олдимми?

Кўлидаги ҳузур-лаззат ичимлигининг идишини граната каби ушлаб олган Гермiona Ританинг ёнига ирғиб келди.

- Сиз ўтакетган бадбахт, жирканч аёл экансиз, - деди у маҳкам қисиб олган тишлари орасидан, - Шов-шув бўладиган фелъетон ёзиш учун ҳар қандай кишининг, мана энди Людо Шульманнинг обрўйини бир пул қилишдан таб тортмай ўтирибсиз, шундай эмасми?

- Ўт жойинга, тентак қиз. Ўзинг тушунмайдиган нарсалар ҳақида гапирма, - деди ёмон қараб қолган Рита Вритер муздай оҳангда, - Мен ўша Людо Шульман ҳақида шундай нарсаларни биламан-ки, эшитган кишининг тепа сочи тикка бўлиб кетади... Сенинг сочинг бундан истисно, албатта, - деди у Гермionанинг сочини совуқ нигоҳ-ла ўрганиб чиқиб.

- Кетдик бу ердан, - деди Гермiona, - Кетдик... Гарри... Рон... кетдик. Бу аёл бор жойда тоза ҳаво булғанади. У билан бир жойда ўтира олмайман.

Учовлон зарда қилиб, қаҳвахонани тарк этди. Аксарият мижозлар болаларнинг ортидан қараб қолди. Вритернинг мулоқот пат-қалами ниҳоятда катта тезлик билан столда ётган пергаментга нималарнидир ёза кетди.

- Гермiona, энди сен унинг навбатдаги қурбони бўлишинг муқаррар, - деди Рон ташвишли оҳангда.

Болалар Дароз кўча бўйлаб жадал одимлаб кетишди.

- Қани журъат этиб кўрсин-чи! - кичқирди ғабдан дағ-дағ титраётган Гермiona, - Мен унга кўрсатиб қўяман, фелъетон ёзиш қандай бўлишини. Мен, демак, унинг назарида тентак қиз эканман-да, а? Йўқ, мен буни шундайлигича қолдирмайман. Дастлаб Гарри, энди Хагрин...

- Гермiona, Рита Вритернинг жаклини чиқара кўрма, - кўрка-писа ўтинди Рон, - Мен жиддий айтяпман. Сен тўғрингда бирон нарса ковлаштириб топади...

- Менинг ота-онам «Башорат-у, каромат газетаси»ни ўқимайди. Мени эса одамлардан бекиниб юришга мажбур қила олмайди!

Гермиона шу қадар тез одимламоқда-ки, Гарри билан Рон унга аранг етишиб юрибди. У сўнги бор бундай кайфиятда бўлган куни Драко Малфойнинг башарасига мушт қўйиб тинчланган эди.

- Хагридни ҳам бекиниб ўтирган жойидан олиб чиқаман! - тинчимади Гермiona, - У тақдирга тан бериб, таслим бўлмаслиги керак! Нега лалаясиз, тезроқ юрсаларинг-чи! У кишлок кўчаси бўйлаб югурганча, «Хогварц»га олиб кирадиган, икки ёнида қад кўтарган тош устунларнинг тепа қисмини қанотли тўнғизлар бегаб турган дангиллама чўян дарвозадан ўтиб, мактаб ҳовлиси орқали тўғри Хагриднинг кулбаси томон йўл олди.

- Хагрид! - чинқирди Гермiona кулбанинг эшигини гумбурлатиб, - Хагрид, бас кил бекинишни! Ичкарида ўтирганингни яхши биламиз! Онанг гигант аёл бўлгани билан нима ишимиз бор! Ўша бетавфик, ёвуз беномуснинг сўзларидан эзилиб ўтираверасан-ми! Чик дедим сенга, Хагрид, ўзингни ниҳоятда аҳмоқона тут... яп... сан...

Эшик очилди. Гермiona: «Ниҳоят...» демоқчи бўлди-ю, гапи оғзида қолиб, дами ичига тушиб кетди. Негаки у, остонада Хагрид билан эмас, «Хогварц» директори Альбус Дамблдор билан юзма-юз келиб қолди.

- Хайрли кун, - боадабона саломлашди директор кулиб.

- Биз... м-м-м... Хагрид билан кўришмоқчи эдик, - журъатсиз тушунтириш бергандай бўлди Гермiona.

- Мен буни жуда аниқ тушундим, - деди қув кўзлари яркираб кўринган Дамблдор, - Ичкарига марҳамат қилинлар.

- О... хм... ха, - эзилди Гермiona.

Болалар ичкарига киришди. Ўларча соғиниб кетган шекилли, Сўйлоқтиш ангиллаганча Гаррининг ёнига югуриб келиб, кулоғини ялай кетди. Итдан аранг қутулган Гарри хонага кўз югуртириб чиқди.

Хагрид иккита чой кружкаси қўйилган стол ортида ўтирибди. Афти-ангорига қараб бўлмайди: кўзлари шишиб кетган, юзларини доғ босган... сочларига эса мутлақо қарамай қўйибди. Оқибатда чигаллашиб кетган сим калавасини бошига бостириб қўйишгандай кўринмоқда.

- Салом, Хагрид, - кўришди Гарри.

Хагрид бошини столдан кўтарди.

- ...лом, - бўғик хириллаб қўйди у.

- Билишимча, яна чой кетади, - деди эшикни ёпган Дамблдор ўзига ўзи.

У сеҳрли таёқчасини чиқариб, бармоқлари орасида ўйнатган бўлди. Ҳавода чой анжомлари-ю, бир ликоп пирожний терилган патнис айланганча, пайдо бўлди. Дамблдор патнисни стол устига қўндиргач, ҳамма дастурхон атрофига жойлашди. Қиска танафусдан сўнг Дамблдор гап бошлади:

- Хагрид, мисс Грэнжернинг сўзларини эшитдинг-ми?

Гермиона қизариб кетди. Дамблдор қизалоққа кулиб қараб қўйди-да, давом этди:

- Кўриб турибсанки, Гермiona ҳам, Гарри ҳам, Рон ҳам сен билан илгаригидай мулоқот қилишмоқчи. Эшикни бузиб ташлашга тайёр эканлигига қараганда, улар бундай мулоқотга жуда ташна.

- Албатта, - тасдиқлади Хагридга тик қараб ўтирган Гарри, - Анави гумбаз ғунажиннинг сўзлари... маъзур сананг, профессор, оғзимдан бехос чиқиб кетди, - тез қўшиб қўйди у, Дамблдорга қараб қўйиб.

- Кечирасан, Гарри, хаёлга берилиб, гапингни эшитмай қолибман, - ўзини жинниликка солди Дамблдор, бош бармоқларини айлантирганча, шифтга қараб.

- А... мен айтмоқчи эдим-ки, Хагрид, - тортиниб давом этди Гарри, - Анави... аёлнинг сўзлари биз учун бирон-бир аҳамият қасб этиши ҳақида нотўғри хаёлга борма.

Хагриднинг бир жуфт қора кўнғиздай келадиган катта-ката кўзларидан ёш думалаб, пахмок соқолига сингиб кетди.

- Мана марҳамат, сўзларимнинг жонли исботи, - гап қистирди шифтдан кўзини узмай ўтирган Дамблдор, - Ахир мен сенга бир вақтлар ўзлари ушбу мактабда тахсил кўрган, сени жуда яхши эслайдиган ота-оналардан келган сон-саноксиз мактубларни кўрсатдим-ку. Уларнинг ҳаммаси, агар сени ишдан бўшатадиган бўлсам, мени нима деб сўкишларини жуда аниқ баён этишган...

- Ҳаммаси ҳам эмас, - хириллади Хагрид, - Ҳаммаси ҳам бундай фикр юритмайди.

- Биласанми нима, Хагрид, агар сенга бутун жаҳон микёсидаги эътироф керак бўлса, кулбангдан чиқмай, жуда узок ўтиришинга тўғри келади. Ўша вақтга келиб мақолани ҳеч ким эсламай ҳам қўяди, - деди Дамблдор ярим ой шаклидаги кўзойнаги орқали Хагридга диққат билан қараб, - Директор этиб тайинланганимдан буён мактаб фаолиятини нотўғри бошқараётганим ҳақида кам деганда битта бойкуш келмаган ҳафта ўтганини эслай олмайман. Хўш, нима қилишим керак энди? Хонамга бекиниб, ҳеч ким билан гаплашмай, тарки дунё қилиб ўтиришим керакми?

- Лекин сиз... чала зот гигант эмассиз-ку! - дўриллади Хагрид.

- Хагрид, сен менинг қариндошларимни яхши танийсан-ку! - бақириб юборди тоқат қила олмаган Гарри, - Сен Дурсларни эсла!

- Жуда тўғри, - бош ирғиди профессор Дамблдор, - Ёки мисол тариқасида укам Аберфорсни олайлик. У эчкига нисбатан номаъқул жоду қўллагани учун жавобгарликка тортилган. Бу ҳақда барча газеталарда жар солинди. Бироқ Аберфорс одамлардан бекиниб олгани йўқ?! Аксинча, бошини мағрур кўтарганча, ўз қилиқларини давом этиб юраверди! Лекин хат-саводига шубҳа қилганим учун ҳам, унинг хулқини мардонавор дея олмайман...

- Оддий ҳаётга қайтгин-да, дарсларингни давом эт, - паст овозда ўтинди Гермiona, - Илтмос, биз сенсиз зерикяпмиз.

Хагрид ютиниб қўйди. Унинг кўз ёшлари тўхтамай оқиб, соқолининг орасига кириб кетяпти. Дамблдор ўрнидан турди.

- Қисқаси, истеъфонгни қабул қилмайман, Хагрид. Душанба куни сени ўз иш жойингда кўришни истайман. Катта Залда соат саккиз-у, ўттизда нонушта вақтида кутаман. Ҳеч қандай ваз-бахона қабул қилинмайди, - амр қилди у, - Ҳаммага яна бир бор хайрли кун тилайман.

Сўйлоқтишнинг қулоғини кашлаб қўйиш учун бир-икки сонияга тўхтаган Дамблдор кулбани тарк этди. Директорнинг ортидан эшик ёпилиши ҳамоно, Хагрид, юзини, ҳар бирининг ўлчами чиқинди ташлаш бақининг қопқоғидай келадиган кафтларига босганча, хўнграб юборди. Гермiona ўзининг кичкинагина, нозик кафти билан давангирнинг бақувват қўлларини, токи у бошини столдан кўтаргунга қадар, юпатган бўлиб, силаб ўтирди.

- Яхши одам, Дамблдор... - деди кўзлари қизариб кетган Хагрид, - Жуда яхши одам.

- Ҳа, яхши одам, - тасдиқлади Рон, - Хагрид, пирожнийлардан биттасини олиб есам майлими?

- Ол, е, - бош ирғиди Хагрид, кафтларининг орқа томони билан кўзини артиб, - Тўғри айтди... ҳаммангиз ҳақсиз... ўзимни ниҳоятда аҳмоқона тутдим... дадам хабар топса, уялган бўлар эди.

Хагрид яна оқиб кетган ёшини шашт билан артиб ташлади.

- Унинг расмини сизларга кўрсатганман-ми? Ҳозир...

У ўрнидан туриб, жавон тортмасидан фотосурат чиқарди. Кўзлари-ю, кўз атрофидаги ажинлари Хагриднинг кўзларидан фарқ қилмайдиган митти амаки ўғлининг елкасида қувнок кулиб ўтирибди. Иккаласи олма дарахтининг ёнида туриб суратга тушган. Шунга қараб, Хагриднинг ўша вақтдаги бўйи етти-саккиз футдан паст бўлмаганлиги, соқоли ҳали чиқмаган, ёш юзининг силлиқлиги ва юмалоқлигидан ўн бир ёшдан ошмаганлигини билса бўлади.

- Эндигина «Хогварц»га ўқишга кирган эдим, - йиғламсираган овози билан тушунтириш

берди Хагрид, - Дадамнинг боши кўкка етган эди ўшанда... Онам туфайли сеҳргар бўлмаслигимдан кўрққан эди, ўзингиз тушунасиз... майли, хозир бунинг аҳамияти йўк. Сеҳр-жоду масаласида мен доимо қоқоқ бўлиб келганман... Хайриятки, мактаб ўқувчилари рўйхатидан четлаштирилганимга қадар ўлиб кетди. Омонатини мен иккинчи синфда ўқиётганимда топширди...

Хагрид бир оз сукут сақлаб турди.

- Дадамни топшириб келганимдан сўнг, Дамблдор менга кўз-қулоқ бўлди. Кўриб турибсиз, иш топиб берди... Одамларга ишонч билдира олади у. Хато қилган кишига яна бир бор имкон беришдан ҳам чўчимаydi. Айнан шу фазилати билан бошқа директорлардан фарк қилади. Ҳақиқий истеъдоди бўлса бўлди, у ким бўлишидан қатъи назар «Хогварц»га қабул қилаверади. Одам танламаydi. Оиласи... обрўсиз бўлса ҳам, инсоннинг ўзи ҳалол, виждонли бўла олишини жуда яхши тушунади. Кек сақламаydi. Баъзилар эса тушунмайди. Айримлар сенга чоҳ қазиб, оёгингдан чалиш, тагингга совуқ сув қуйиш пайида юришади. Баъзилар ўзини суяги йўғон киши сифатида кўрсатишга уринади. Бундан нима наф. Ундан кўра: «Мени Худо қандай яратган бўлса, шундай кўринг, зеро мен бундан ҳеч ҳам уялмайман», де. Отам айтган эди: «Ҳеч қачон ўзингдан уялма. Сенга қарши чиқадиганлар доимо топилади. Ундай каслар билан ишинг бўлмасин». Тўғри айтган экан, раҳматли. Аҳмоқ, нодон эканман. У билан энди ишим бўлмайди, мана кўрасиз. Суяги йўғон эмиш... кўрсатиб қўяман ҳали, суяк қанчалик йўғон бўлишини. Гарри, Рон ва Гермиона бир-бирига тортиниб қараб қўйишди. Гарри Хагриднинг Максим хоним билан ўтган суҳбатини яширинча эшитиб қолганига икром бўлишдан кўра портловчи дракларнинг эликтасини сайр қилдириб келишни афзал, деб топди. Хагрид эса ортиқча гапларни вайсаётганини идрок этмай, гапини давом эттирди:

- Биласанми, нима, Гарри? - деди у ёшга тўлган кўзларини отасининг расмидан узиб, - Сени илк бор кўришим билан болалигимни эсладим. Ота-онаси йўк, ғирт етим... Эсингдами, ўшанда сен «Хогварц»да таҳсил олишга тўғри келиш-келмаслигинг борасида иккиланган эдинг? Ўқишни эплай олиш-олмаслигингни билмаган эдинг? Ана энди ўзингга қара, а, Гарри? Мактабнинг чемпионликка даъвогари!

У муайян вақт Гаррига тикилиб, тек қолди. Сўнг жиддий оҳангда сўради:

- Биласанми, мен нимани ишташим, орзу қилишимни, Гарри? Галаба қозонишинг, чемпион бўлишингни иштайман! Ўшанда сен ҳаммасига кўрсатиб қўйган бўлар эдинг... У ёки бу маррага эришиш, юксак чўққиларни забт этиш учун кишининг зоти, қони тоза бўлиши шарт эмаслигини исбот қилиб берган бўлар эдинг! Киши ҳеч қачон ўзидан ўзи уялиши керак эмаслигини кўрсатиб, ҳаммасининг кўзларини мошдай очиб қўйган бўлар эдинг! Охир-пировардида сеҳр-жоду билан шуғуллана оладиган ҳар қандай кишини мактабга қабул қилаётган Дамблдорнинг ҳақ эканлигини улар тушуниб етиши муқаррар бўлар эди. Айтгандай, тухум масаласида ишларинг қалай?

- Зўр, - деди Гарри, - Жуда зўр.

Шўрли Хагриднинг сўлгин юзида ниҳоятда кенг, йиғламоқдан қийшайиб кетган табассум кўринди.

- Билардим, Гарри, шубҳа қилмас эдим... яша азамат! Сен уларга кўрсатиб қўясан. Мен бунга ишонаман. Ҳаммасининг таъзирини берасан.

Бошқаларни алдашга нисбатан Хагридни алдаш, виждон азоби туфайли бўлса керак, жуда қийин кечди. Сал ўтиб, Рон ва Гермиона билан биргаликда қасрга қайтаётган Гаррининг кўз ўнгидан Беллашув чемпиони сифатида эътироф этилган Гаррини тасаввур қилиб, бахтиёр киёфа касб этиб ўтирганча қолган Хагриднинг юзи ҳеч нари кетмади. Ўша оқшом Гаррининг фикр-хаёлларини қийнаб келаётган, сирини тушуниб бўлмас тилла тухумнинг вазни янада оғирлашиб кетгандай бўлди. Ётар вақт етгач, Гарри, гурурни бир четга қўйиб, Седрикнинг шамали гапи сариқ чақага арзиш-арзимаслигини аниқлаб кўришга аҳд қилди.

Тухум жумбоғи хал этилгунга қадар анча вақт ванна қабул қилишга тўғри келишини Гарри билар эди. Бинобарин, ушбу иш билан тунда шуғулланиш, Седрикка тўла-тўқис итоат қилишни истамаса-да, синфбошилар ювинадиган ваннахонага боришга қарор қилди. Ҳар қалай у ерга одам кам киради. Шундай экан, унга биров халал бериши кутилмайди. Кунлардан бир кун, мактаб бўйлаб ўтказган тунги саёхати давомида назоратчи Филчнинг кўлига тушиб, ўша кўйга такрор тушишни ҳеч истаманган Гарри бу сафарги тунги саёхатини пухта режалаштирди. Асосий умид кўринмас плашдан, албатта. Кўмакчи восита сифатида эса мактаб қоидаларини бузиш масаласида қимматли буюм саналадиган Кафандуз ҳаритасини олади. Ушбу харита «Хогварц» қасрини бутунича, унинг жамики яширин йўллари-ю, кесиб ўтиш жойлари билан бирга кўрсатади. Энг асосийси, қасрдаги одамлар пергамент варағида кичкинагина сиёх нукталар сифатида кўринади. Ҳар бир нукта устида тегишли кишининг исми битилган микроскопик ёзувли тамға бўлади. Яъни харита воситасида ким қаерда юрганини билиш имкони бор. Демак, биров ванна қабул қилгиси келиб қолса, Гарри олдиндан хабардор бўлади.

Чоршанбадан пайшанбага ўтар кечаси Гарри устига кўринмас плашини ташлаб, пастга тушди ва умумий меҳмонхонадан Хагрид аждарларни кўрсатган тунда чиққан каби туйнукни тўсиб турган портретнинг очилишини кутиб турди. Фақат бу сафар паролни («Бананли блинлар»ни) Семиз Холага Рон айтди.

- Омад ёр бўлсин! - пичирлади у, Гаррини ёнидан ўтказиб юборар экан.

Бир кўли билан оғир, силлиқ тухумни кўлтиқлаб олган, иккинчи кўлига харита тутган Гаррига плаш остида юриш осон кечмади. Хайриятки, яхшигина ёритилган қаср йўлаклари кимсасиз экан. Бундан ташқари, у, муайян вақт оралиғида харитага қараб, четлаб ўтилиши керак бўлган бирор-бир киши йўлакларда изғиб юрган-юрмаганидан хабардор бўлиб бормоқда. Кўлқопларини пойма-пой тақиб, паришон киёфа ясаб турган сеҳргар Бефаҳм Борис хайкалига етгач, Гарри керакли хонани топиб, юзини эшикка яқин келтирди-да, Седрикнинг йўриғига амал қилганча, «Тетиклаштирадиган игнабарг ваннаси» паролини пичирлаб талаффуз этди.

Эшик ғижирлаб очилди. Гарри хонага лип этиб ўтди-да, ичкаридан лўкидонни ёпиб, атрофга разм солиб чиқди.

Ушбу ваннахонада ювиниш ҳуқуқига эга бўлиш учун ҳам синфбоши бўлса арзийди, деган хаёл Гаррининг миясига келган биринчи ўй бўлди. Серхашам қандилларга ўрнатилган шамлар хонани хира ёритиб турибди. Хонадаги ҳамма нарса, шу жумладан, ўртадаги, афтидан бассейн бўлса керак, тўғри бурчакли чуқур ҳам оппоқ мрамрдан тайёрланган. Бир четига сувга сакраш трамплини ўрнатилган бассейн қирғоғининг устки қирраларидан қимматбаҳо тошлар қадалган, ҳар бири ўзининг бетакрор туси ила товланаётган жўмраклар айланасига чиқиб турибди. Хонанинг деразаларига узун оппоқ парда тортилган бўлиб, бир бурчагига юмшоқ оқ сочиклар тахлаб қўйилган. Бундан ташқари, хона деворига қоя тош устида ётиб, уйқуга кетган оқ сарик сочли сув парисининг сурати солинган биттагина расм осилган. Сочининг бир тутами юзига тушиб, енгил тебранаётганидан сув париси пишиллаётганини укса бўлади.

Гарри кўлидаги плаш, харита ва тухумни полга қўйиб, атрофни томоша қилганча, олға одимлади. Унинг қадам товуши деворлардан бўғиқ акс садо бўлиб қайтмоқда. Хона қанчалик кўркам, мана бу чиройли жўмракларнинг беш-олтитасини очиш истаги пайдо бўлмасин, ўзини алдангандай ҳис этди. Буларнинг бари тухумнинг сирини очишга қандай ёрдам бериши мумкин? Шундай бўлса-да, Гарри сочиклардан бири, плаш, харита ва тухумни қирғоққа жойлаб, тиз чўккан-ча биратула бир нечта жўмракни очиб юборди. Ҳар бир жўмракдан оқаятган сув ўз тусига эга кўпик билан бирга чиқмоқда. Фақат бу кўпик Гарри билган кўпик эмас экан. Жўмраклардан бири ўлчами футбол тўпидай келадиган пушти ва мовий пуфак чиқармоқда. Яна биридан шундай қуюқ кўпик чиқмоқдаки, устига ётиб олган Гаррининг вазнига бемалол бардош бера олса керак. Учинчи жўмракдан сув юзида муаллақ туриб қолган атир хидли қирмизи буғ пуркалмоқда. Гарри маълум вақт жўмрак очиб-ёпиб вақтини чоғ қилди. Айниқса улардан бирининг

сувдан кочиб, юзасида кенг равоқ ҳосил қилганча таркаган оқими болага жуда ёқди. Чуқургина бассейн қисқа вақт ичида иссиқ сув, кўпик ва пуфакка тўлди. Гарри жўмрақларни ёпиб, халати, пижамаси ва шиппагини ечиб, сувга тушди.

Бассейн шу қадар чуқурки, боланинг оёғи тубига базўр етмоқда. Гарри ҳузур қилиб у ёқ, бу ёқ сузди. Сўнг сувдан чиқиб, тухумга тикилганча бассейн қирғоғида одимлаб юрди. Иссиқ, ранг-баранг кўпикли, муаттар бассейнда бўлиш қанчалик ёқимли бўлмасин, фикрнинг равшанланиб кетганлигини ҳис этмади.

Гарри тухумни ҳўл қўлига олди-да, пўстлоғини шартта очди. Хонани камраб олган, деворлардан акс садо бериб қайтган манфур кичкирик илгаригидай тушунарсиз ва янада баланд янгради. Ушбу кичкирик мактаб назоратчиси Филчни ўзига жалб этишидан чўчиб кетган бола манҳус буюмнинг қопқоғини тез ёпди. Эҳтимол Седрик айнан шу мақсадни кўзлагандир.

- Сенинг ўрнингда бўлганимда, уни сув остида очган бўлар эдим.

Кутилмаганда эшитилган ушбу овоздан ўларча чўчиб кетган Гарри сувга қулаб тушиб, роса кўпик ютди. Қўлидан чиқиб кетган тухум эса шу заҳоти хона бурчагига юмалаб кетди. Кўпик тупурган Гарри мувозанатини тўғрилаб олиб, жўмрақлардан бирининг устида чордана қуриб ўтирган бадқовоқ хонимнинг арвоҳига кўзи тушди. Бу, одатда, йиғиси қизлар ҳожатхонасидан эшитилиб турадиган Дилгир Миртлнинг арвоҳи.

- Миртл! - кичкирди жаҳли чиққан Гарри, - Мен... менинг... эгнимда ҳеч нарса йўқ!

Сув юзасидаги кўпик шу қадар қалин эди-ки, боланинг яланғочлиги кўринмайди. Бирок Миртл анча вақтдан буён пойлаб ўтирган бўлиши мумкин, гумон қилди Гарри.

- Сувга қираётганингда кўзимни юмиб олдим, - кўз пирпиратди ниҳоятда қалин кўзойнак таққан Миртл, - Ҳолимдан хабар олмай қўйганингга минг йил бўлди.

- Ҳа... тўғри... - ғудуллади Гарри бошидан бошқа ҳеч қаери кўринмаслиги учун сув ичидаги тиззасини букиб, - Ахир сизларнинг ҳожатхоналарингга кириш мумкин эмас-ку, менга. Аёлларники у, шундай эмасми?

- Кези келганда бу масалага эътибор қаратмай, Худонинг берган куни ўша ерда ўтирар эдинг, - аянчли оҳангда ўпкаланди Миртл.

Чиндан ҳам шундай бўлган. Бир вақтлар Миртл макон қилган, бузилиб, ишламай қолган қизлар ҳожатхонаси Гарри, Рон ва Гермiona учун роса асқатган эди. Учовлон ўша ерда ман этилган дамлама – Ҳамма қиёфа сиркасини тайёрлаган. Гарри билан Рон сирка воситасида Краббе билан Гойлнинг ўхшашига айланиб, «Слизерин» коллежининг умумий меҳмонхонасига киришга муваффақ бўлишган.

- Ўша ҳожатхонага кирганим учун мени қойиб беришган эди, - тушунтирган бўлди Гарри, - Шу боис кирмаганим маъқул, деган хаёлга бордим.

Бу гап ҳам деярли рост. Кунлардан бир кун уларни Перси кўриб қолган.

- А... тушунарли... - деди ковоғини солиб олган Миртл, жағидаги ҳуснбузарини чуқулаб, - Майли... ҳозир бунинг аҳамияти йўқ. Сенинг ўрнингда бўлганимда, тухумни сув остида очган бўлар эдим. Седрик Диггори айнан шундай қилди.

- Демак сен уни ҳам пойлаб ўтирган экансан-да? - жаҳл қилди Гарри, - Ванна қабул қилгани келган синфбошиларни томоша қилгани ҳар оқшом келиб турасанми, дейман, а?

- Баъзан, - маккорона жавоб қайтарди Миртл, - Лекин уларнинг бирортасига ҳам ўзимни билдирмаганман, ҳеч қайси бири билан гаплашмаганман.

- Менга кўрсатилган бундай шарафдан бошим осмонга етди, - кесатди Гарри, - Кўзингни юмиб тур.

Миртл кўзойнагини кафтлари билан яхшилаб тўсиб олганига ишонч ҳосил қилган бола тез сувдан чиқиб, сочикқа ўранганча, тухум томон югурди.

Гарри боз сувга киргач, шаффоф кафтларини юзидан олган Миртл болани тезлатди:

- Бўлсанг-чи... сувга ботиргин-да, оч!

Гарри тухумни сувга чўктириб, халкасини тортди... бу сафар кичкирик янграмади.

Аксинча, худди биров томоқ чайқаётган сингари кулқуллаган кўшиқ эшитилди. Фақат кўшиқ сўзларини англаб бўлмади.

- Бошингни ҳам сувга тик, хомкалла, - амр этди Миртл, боланинг ҳаракатига раҳбарлик қилаётганидан ҳузурланиб, - Бўл тез, нега анграясан?!
Гарри чуқур нафас олди-да, сувга шўнғиди. Энди у, кўпикка тўлган ваннанинг мрамар тубида ўтириб, кўлидаги тухумдан чиқаётган жарангдор, илоҳий овозни эшитди:

*Овоз томон боргин-у, бироқ шуни эслаб қол,
Ер устида куйламаймиз, сув остида ёдлаб ол.
Сенга керак нарсани ўзимиз-ла ғарқ қилдик,
Топиб олишинг учун бир соатча вақт бердик.
Имконни бой берсанг, муддат ўтар, иш тамом
Кўрмай ўтарсан уни, йўқотиб сен батамом.*

Гарри сувдан қалқиб чиқди. Боши пуфаклар қатламини ёргач, кўзини тўсган сочини орқага олди.

- Эшитдинг-ми?

- Ҳа... қандайдир овоз томон боришим керак экан... илож қанча, бораман... шошма, яна бир эшитиб кўрай...

Бола уч бор шўнғиб, кўшиқ мисраларини ёд олди. Сўнг, ўйланиб, сув ичида у ёк, бу ёк юра бошлади. Миртл халал бермай, Гаррини жимгина кузатиб ўтирди.

- Овози ер устида эшитилмайдиган одамларни топиш керак... - аста фикр билдирди Гарри,

- М-м-м... ким бўлиши мумкин улар, а?

- Жа ҳафтафаҳм экансан-ку!

Гарри Миртлни бунчалик мамнун кайфиятда кўрмаган, агар Ҳамма киёфа сиркасининг таъсиридан Гермионанинг юзини тук қоплаб, орқасидан мушукнинг думи ўсиб чиққан ҳолат ҳисобга олинмаса, албатта.

Бола хона деворларига қараганча, миясига зўр бериб, фикр юрита бошлади... Модомики, уларнинг овози фақат сув остида эшитилар экан, мантиқан ўйлаб кўриладиган бўлса, овоз сохибларини сувда яшайдиган махлуклар, деб эътироф этиш керак. У ўз назариясини Миртл билан ўртоқлашди. Арвоҳ жавобан иршайиб қўйди.

- Диггори ҳам айнан шундай фикрга борган эди, - бош ирғиди у, - Мана бу ерда юз, эҳтимол минг йил ётиб, кўпикларнинг бари ўтириб бўлгунга қадар ўзи билан ўзи гаплашиб ётди.

- Сув остида... - ўйчан гапирди Гарри, - Баҳайбат кальмардан ташқари яна нималар яшайди кўлда, Миртл?

- Нималар яшамайди дейсан, - жавоб қайтарди арвоҳ, - Кўлга баъзан ўзим сузиб бораман... Аксарият ҳолларда, яъни кимдир сув оқизганда, мажбур сузиб кетаман...

Миртлнинг канализация қувурларида нималарга аралашиб кўлга оқиб бориши ҳақида ўйламасликка уринган Гарри фикрини давом этди:

- Одамга ўхшаб гапира оладиган махлуклар яшайди-ми у ерда? Шошма-шошма...

Гаррининг нигоҳи ухлаб ётган сув парисига тушди.

- Сув парилари яшайди-ми кўлда, Миртл?

- О-о-о, бўлар экан-ку! - мактади кўзойнаги ярқираб кетган Миртл, - Диггорига эса бундай хулоса чиқариш учун анча вақт керак бўлди! - сўнг расмдаги сув париси томон салбий нигоҳ-ла бош ирғиб қўйиб, гапини давом этди, - Ўшанда анави ухлаб ётгани йўк. Дам қаҳқаҳлар, дам куруқланар, бир қарасанг сузгичини ўйнатар эди (*Сузгич, юзгич – сув ҳайвонларининг сузиш органи*).

- Демак, тўғри фикр юритаётган эканман-да, а? - хурсанд бўлиб кетди Гарри, - Бинобарин, иккинчи топшириқнинг мазмуни кўлда сув париларини топиш ва... ва...

Қутилмаганда Гарри ўзи айтган гапнинг маъносини ўзи тушуниб етиб, хурсандчилиги, худди кимдир корнидаги тикинни суғуриб чиқарган каби, бир зумда барҳам топди.

Сузишни у қадар зўр эплай олмайди-ку. Бундай кўникмани шаклантириш учун унинг имкони ҳеч қачон бўлмаган. Кичкиналигида Дурсллар Дудлини сузиш дарсларига олиб

боришар эди. Гаррини эса йўқ. Бирон кун келиб чўкиб ўлишига умид қилишган бўлса керак. Мана бу ваннада сузиш бошқа, кўлда сузиш бошқа. Кўл катта, жуда чуқур, вахимали... сув парилари эса кўл тубида яшашса керак...

- Миртл, - аста сўради Гарри, - Сув остида қандай нафас олса бўлади, а? Саволни эшитган Дилгир Миртлнинг кўзлари ёшга тўлди.

- Қандай андишасизлик! - ғудуллади у, киссасидан дастрўмол чиқариб.

- Нега энди андишасизлик? - тушунмади Гарри.

- Мен билан нафас олиш ҳақида гаплашиш андишасизлик! - тутақиб кетди Миртл, - Нафас олмай қўйганимга кўп йиллар бўлганини била туриб, бу ҳақда гап очишнинг ўзи андишасизлик...

Дилгир Миртл юзига дастрўмол босиб, хўнграй кетди. Гарри Миртлнинг ўликлиги ҳақида гап очилса жиззаки бўлиб қолишини эслади. Бошқа арвоҳлар негадир ушбу масалада бу қадар тўполон кўтаришмайди.

- Маъзур санайсан, - деди у бетоқат бўлиб, - Ёдимдан кўтарилибди... мен бошқа нарсани назарда тутган эдим...

- Албатта, Миртлнинг ўлганлигини унутиш жуда осон, - деди йиғлаб хикичоғи тутиб қолган арвоҳ бир зумда шишиб кетган кўзлари билан қараб, - Тириклигимда ҳам ҳеч ким эсламаган мени. Ҳатто жасадимни топиш учун уларга жуда кўп вақт керак бўлди! Қанча вақт кутиб ўтирганимни ўзим биламан! Хожатхонага Оливия Хорнби кириб келиб вайсаган эди: «Яна шу ерга кириб олдингми, Миртл? Ҳалигача хафа бўлиб юрибсан-ми мендан? Профессор Диппет сени топиб келишимни буюрди...» Ана шундагина у жонсиз ётганимни идрок этди. О-о-о, ўша манзарани умрининг сўнгги дақиқаларига қадар унутмайди, ишонавер... бунинг учун кўлдан келганча ҳаракат қилдим... кетидан таъқиб қилиб, ўтган гапларни ёдига солиб юравердим... ҳатто акасининг тўйида ҳам тинч қўймадим...

Гарри миртлнинг хикоясига қулоқ солгани йўқ. У сув париларининг қўшиғи ҳақида ўйланиб қолди: «Сенга керак нарсани ўзимиз-ла ғарқ қилдик». Афтидан улар ниманидир, қайтариб олиш шарт бўлган қандайдир нарсани ўғирлаб кетишади. Нима экан у?

- ... кейин Хорнби, уни таъқиб қилмай, тинч қўйишим борасида сеҳргарлик вазирлигига арз қилди. Ўшандан буён қайтиб келиб, хожатхонада кун кечиришга мажбур бўлдим.

- Яхши бўлди, - пойинтар-сойинтар фикр билдирди Гарри, - Бир қадам бўлса ҳам олға одимлабман... Илтимос, кўзингни юмиб тур, мен сувдан чиқмоқчиман.

Гарри бассейн тубида ётган тухумни олиб, сувдан чиқди-да, артиниб, пижамаси, устидан халатини кийди.

- Ҳолимдан хабар олгани хожатхонага келиб турасанми? - фожиали оҳангда сўради Миртл, кўринмас плашни олиш учун эгилган Гарридан.

- М-м-м... ҳаракат қиламан, - деди Гарри, бу ишни агар қасрдаги жамики хожатхоналар ишламай қолганда қилишини ўйлаб, - Кўришгунча, Миртл... ёрдам учун раҳмат.

- Кўришгунча, - хайрлашди арвоҳ.

Гарри плашни устига ташлар экан, Миртлнинг жўмрак ичига кириб кетганини кўрди.

Боз қоронғи йўлакка чиққан Гарри йўлда ғов йўқлигига ишонч ҳосил қилиш учун Кафандуз ҳаритасини ўрганиб чиқишга киришди. Филч билан миссис Норрисни англаган нуқталар назоратчининг хонасида. Бир қават пастда жойлашган, ўлжа олинган қурол-аслаҳалар хонасида ивирсиётган Дрюзгни инобатга олмаганда, бошқа ҳеч ким йўқ. Гарри «Гриффиндор» минораси томон қадам босган эди ҳам-ки, харитадаги аллақандай шубҳали нуқта унинг эътиборини ўзига жалб этди.

Дрюзгни англатаётган нуқтагина ҳаракатланаётгани йўқ. Чап томондаги пастки хонада, яъни Снегнинг хонасида яна бир нуқта ҳаракатланмоқда. Фақат ушбу нуқта «Северус Снегг» тамғаси билан эмас «Бартоломеус Сгорбс» тамғаси билан белгиланган.

Гарри харитага таажжубланганча қараб қолди. Мистер Сгорбснинг ҳамма оғир касал, деб билади. У шу қадар оғир касал-ки, ҳатто Рождество балига ҳам келишга мадори бўлмади. Шундай экан тунги соат бирда «Хогварц»да нима қиляпти? Гарри хонада тинмай

типирчилаётган, фақат баъзи жойларда бир неча сонияга тўхтаб бораётган нуқтани диққат билан кузатиб турди.

Гарри бир оз иккиланди-ю... қизикувчанлик устун келди. У бурилиб, тескари йўналиш, яқин орадаги зинапоя томон равона бўлди. Сгорбснинг ниятини билиш шу тобда унга зарур бўлиб қолди.

Бола имкон қадар шовқин солмай пастга туша бошлади. Шунга қарамай, зинапоянинг ғичирлаган товуши-ю, кийимнинг шитир-шитирини эшитган айрим портретлар юзларини бўғиқ шовқин томон бурди. Пастга тушган Гарри йўлакнинг ярмига етгач, гобеленни итарди-да, тор зинадан пастлай бошлади. Бу қисқа, яна икки қават пастга тез тушиш имконини берадиган йўл. Гарри харитага қараб борар ва йўл давомида зўр бериб ўйлар эди: ярим кечаси бировнинг хизмат хонасини титкилаётгани тўғри сўз, барча қонун-қоидаларга сўзсиз амал қиладиган мистер Сгорбснинг табиатига хос эмас.

Мистер Сгорбснинг хулқи тушунарсиз кечаётганини ўйлаб кетаётган пайтда, Гаррининг оёғи Невилль сакраб ўтишни доимо унутиб қўядиган поғоналар орасига кириб кетди. Боланинг қўли беихтиёр силтаниб кетиб, ҳалигача қуримаган тилла тухум табиийки, қўлтиғидан сирпаниб чиқди ва зина поғоналарига қаттиқ урилганча, гумбур-гумбур товуш чиқариб, пастга думалаб кетди. Кўринмас плаш ҳам устидан сирғана бошлади. Уни тутиб қолишга уринган Гарри иккинчи қўлидаги Кафандузд харитасини ҳам чиқариб юборди. Пергамент олти поғона пастга учиб тушди. Тиззасигача қамалиб қолган боланинг қўли харитага етмади.

Гобелендан ўтиб, пастга юмалаб тушган тилла тухум зинапоянинг бўсағасига етганда очилиб кетди. Ана шовқин, мана тўполон. Гарри сеҳрли таёқчасини чиқариб, сиртидаги тасвирни йўқ қилиш учун харитага чўзилди. Минг афсуски, қўли етмади.

Гарри плашни тўғрилаб, даҳшатдан кўзини чирт юмиб олди-да, қаддини ростлаб атрофга кулоқ тутиб ўтираверди... ва деярли шу захоти таниш наърани эшитди:

- ДРЮЗГ!

Ҳеч шубҳа йўқ-ки, бу овоз ғазаб отига минган, табиатан овчи Филчнинг овози.

Назоратчининг ерга судралиб, тез босилаётган қадами ҳар сония ўтган сари аниқ, чинкирок овози эса баян эшитилди.

- Нима шовқин? Қасрни оёққа турғизмоқчимисан? Ҳозир кўрсатиб қўяман сенга, тўполон қилиш қанақа бўлишини... Ие, буниси нима бўлди?

Филчнинг қадам товуши ўчди. Сония ўтиб, металлнинг шақиллаши эшитилгач, шовқин ҳам тинди. Филч тухумни қўлига олиб, қопқоғини ёпибди. Оёғи сеҳрли поғона исқанжасида қолган Гарри тик этган товушга кулоқ солганча, турган жойида тек қотди. Мана ҳозир Дрюзгни қидиришга тушадиган назоратчи гобеленни очади... табиийки, у ердан полтергейстни топа олмайди... агар у зинапоядан сал кўтарилса борми, Кафандузд харитасини кўради... харита эса, кўринмас плаш кийганига қарамай «Гарри Поттер»нинг ҳозир турган жойини аниқ кўрсатади...

- Тухум? - эшитилди зина бўсағасида турган Филчнинг паст овози, - Азизам! Ахир бу Уч сеҳрлар беллашувининг топишмоғи-ку! Чемпионликка даъвогарлардан бирига тегишли! Афтидан Филч ўзининг садоқатли мушуги миссис Норрисга мурожаат қилди. Гаррининг юраги шиддат билан уриб, кўнглини айнитиб юборди.

- ДРЮЗГ! Буниси сен ўғирладинг-ми?

Гарри гобеленни куч билан тортган Филчнинг жирканч, солқиган, оқимтир, худди мушугининг кўзига ўхшаб чакчайган кўзларини кўрди. Қария кўзига кимсасиз кўринган зинапояга диққат билан разм солди.

- Бекиниб олдингми? - гап бошлади назоратчи, - Ҳозир сени тутиб оламан, Дрюзг...

Беллашув топишмоғини ўғирлаганини қаранг-а... шошмай тур, ярамас ўғри, Дамблдор хабар топсин, терингга сомон тикади.

Филч зинапоядан кўтарила бошлади. Унинг кетидан эса шувоқ ранг эти суягига ёпишиб қолган мушук эргашиб келмоқда. Миссис Норриснинг йирик фонус кўзлари тикка Гаррига қараб турибди. Бола бир вақтлар, Кўнгилдаги орзулар кўзгуси сақланган хонада, ушбу

жонивор билан юзма-юз келиб, кўринмас плаш мушук нигоҳига таъсир қилиш-қилмаслиги ҳақида ўйланиб қолган эди. Мана ҳозир ҳам миясига шу ўй келиб турибди. Нохуш хаёллардан жони оғриб кетгудай бўлиб турган Гарри яқинлашиб келаётган Филчнинг эски фланель халатини кўриб, оёғини халос этмоқ учун тортиб кўрди-ю, халатини янада баттар қилди. Ҳозир Филч ё харитани кўриб қолади ё уни оёғи билан босиб олади...

- Филч? Нима бўляпти бу ерда.

Гаррига етишига атиги бир нечта поғона қолган Филч тўхтаб, ортга ўтирилди. Зинапоя бўсағасида, бутун мактаб ичра Гаррининг ҳозирги халатини янада мураккаблаштириб юборишга қодир ягона одам Снегг кўринди. Эгнига узун кул ранг кўйлак кийган профессорнинг авзои ниҳоятда бузук.

- Яна ўша Дрюзг-да, профессор, - ичикоралик-ла пичирлади Филч, - Полтергейст мана бу тухумни зинадан улоқтириб юборибди.

Снегг тез кўтарилиб, Филчнинг ёнига келди. Юрагининг қаттиқ дукиллаши эшитилиб қош этилишига ишончи комил бўлиб қолган бола тишларини маҳкам қисиб олди...

- Дрюзг дейсизми? - сўради Снегг Филчнинг кўлидаги тилла тухумга ўйчан қараб, - Бирок у менинг хонамга кира олмайди...

- Тухум сизнинг хизмат хонангиздамиди, профессор?

- Йўқ, албатта, - ўшқириб берди Снегг, - Мен тақир-туқур товуш-у, чийиллашни эшитдим...

- Тўғри профессор, бу тухумдан чиққан овоз эди...

- Мен нима гап эканлигини билгани чиқдим...

- Уни Дрюзг ташлаб юборди, профессор...

- ... хизмат хонамнинг ёнидан ўтар эканман, ичкарида машъала ёниб тургани, жавонлардан бирининг эшиги очилганини кўрдим! Кимдир нимадир кидириб, титкилаган!

- Бирок Дрюзг бундай қила олмайди...

- Ҳамма гап шунда-да, Филч! - боз ўшқирди Снегг, - Мен хонамнинг эшигини шундай афсун билан ёпаман-ки, унинг таъсирини фақат сеҳргар кишигина бекор қила олади! Снегг дастлаб Гарри орқали юқорига, сўнг пастга, йўлакка қаради.

- Филч, илтимос, мен билан юриб, кулфбузар ўғрини топишга ёрдамлашиб юборинг.

- Мен... албатта, профессор... бирок...

Филч шахват-ла, Гарри орқали юқорига қаради. Бола назоратчининг полтергейстга зулм ўтказиш учун қулай фурсатни ҳеч ҳам қўлдан бой бергиси келмаётганини идрок этди. Кет, ич-ичида ўтинди Гарри, бор, Снегг билан кет... Филчнинг оёғи остида миссис Норрис ўралашмоқда. Мушук хидимни сезаётгани аниқ, ўйлади Гарри, ваннага шунча муаттар кўпик қуйишим шартми-ди, а?

- Мени тўғри тушунинг, профессор, - ғамгин оҳангда ўзини оқлай бошлади Филч, - Бу сафар директор менинг сўзларимга жиддийроқ эътибор қаратишга мажбур! Дрюзг ўқувчига тегишли нарсани ўғирлади. Бу эса мен учун полтергейстни қасрдан бадарға қилдириб, ундан батамом қутулишнинг асосли ва ягона имкон бўлиши мумкин.

- Филч, тупурдим ўша аҳмоқона полтергейстнинг қисматиға. Мени ҳозир хонам кўпроқ ташвишга соляпти.

Ғирч. Ғирч. Ғирч.

Қутилмаганда унини ўчирган Снегг Филч билан бир вақтда пастга қаради. Гарри эса иккаласининг боши орасидан, одатдагидай, асога таянган, эгнидаги тунги кўйлак устидан эски сафар ридосини ташлаб олган Ўйноққўз Хмурини кўрди.

- Бугун пижамада ўтказиладиган тунги байрам-ми, дейман, а? - дўриллаб сўради у.

- Профессор Снегг иккаламиз шовқин эшитдик, - дархол жавоб берди Филч, - Дрюзг одатига кўра, кўлига кирган нарсани улоқтиради... бундан ташқари, профессор Снегг хизмат хонасига кимдир кирганини пайқабди...

- Овозингизни ўчиринг! - пичирлаб ўшқирди Снегг назоратчига.

Хмури зина томон яна бир қадам ташлади. Гарри Хмурининг сеҳрли кўзи дастлаб

Северусга, сўнг, шубха йўқ-ки, ўзига қаратилганини кўриб турди. Сесканиб кетган Гаррининг юраги тўхтаб қолгандай бўлди. Ахир Хмурунинг кўзи кўринмас плаш орқали кўра олади-ку... Манзара ҳозир қанчалик ғалати эканлигини фақат Хмуригина идрок эта олади: эгнига тунги кўйлак кийган Снегг, танасига тилла тухумни босиб олган Филч ва оёғи қопқонга тушган Гарри. Хмурунинг қийшиқ оғзи таажжубдан очилиб қолди. Гарри билан Хмури бир неча сония давомида бир-бирининг кўзига қараб туришди. Шундан сўнг, Хмури оғзини ёпиб, мовий кўзини боз Снегг томон қаратди.

- Мен тўғри эшитдим-ми, Снегг? - дона-дона қилиб сўради у, - Кимдир қулф бузиб қирганми?

- Назаримда, ўқувчилардан бири, - жавоб қайтарди ёғли чаккасида бўртиб чиққан томири ҳаракатланаётган Снегг, - Бундай ҳолат илгари ҳам бўлган. Менинг шахсий омборимдан моддаларнинг айрим турлари йўқолиб турган. Шубха йўқ-ки, кимдир ман этилган дамлама тайёрламоқчи.

- Демак, фикрингиз-ча, улар дамлама учун гиёҳ қидиришган, шундайми? - сўрокни давом эттирди Хмури, - Балки бошқа бирон-нарсаяшириб юргандирсиз хонангизда, а? Снеггнинг жирканч сарғиш юзи янада хунук ғишт тусини олиб, чаккасидаги томирининг ҳаракати тезлашиб кетди.

- Хмури, ҳеч қандай яширадиган нарсам йўқлиги ўзингизга яхши маълум, - таҳдид охангида мулойим жавоб қайтарди Снегг, - Зеро хонамни ўзингиз обдан титиб чиққансиз. Қулиб қўйган Хмурунинг юзи баттар буришиб кетди.

- Аврор ҳуқуқи ила, Снегг. Дамблдор кузатиб юришни амр этган.

- Гап шундаки, Хмури, Дамблдор менга тўла-тўқис ишонади, - қисиб олган тишлари орқали вишиллади Снегг, - Менинг хонамни тинтув қилиш тўғрисида буйруқ берганига ишонмайман!

- Албатта, Дамблдор сизга тўла-тўқис ишонади, - ириллаб тасдиқлади Хмури, - Уни лақма, десангиз адашмайсиз, шундай эмасми? «Яна бир имкон» тушунчасига ишонади. Менга келсак... ўтмишнинг оқлаб бўлмайдиган доғи, деган тушунчаларга кўпроқ ишонаман. Нимани назарда тутаётганимни англаяпсиз-ми, Снегг? Абадий доғ...

Снегг Хмурунинг сўзларига нисбатан жуда ғалати муносабат билдирди. У, худди кутилмаган оғриқни ҳис этгандай, ўнг қўлини чап қўлининг билагига узатди. Буни кўрган Хмури қулиб юборди.

- Бориб ётинг, Снегг.

- Менга кўрсатма бериш ваколоти берилмаган сизга, - вишиллади Снегг, ўзига ўзи жахл қилгандай қўлини тушириб, - Мактаб худудида тунда юриш ҳуқуқи менда ҳам бор!

- Жуда яхши. Ундай бўлса йўлингиздан қолманг, - жавоб қайтарди Хмури таҳдидли охангда, - Ҳаётнинг қоронғи йўлақларида яна учрашиб қолармиз, деган умиддаман... Ха, айтгандай, ниманидир тушириб қўйибсиз...

Хмури зинада ётган Кафандуз ҳаритасини кўрсатар экан, Гаррининг юрагига пичок санчилгандай бўлди. Снегг билан Филч харитага юзланди. Гарри эса ҳар қандай хушёрликни йиғиштириб қўйиб, Хмурунинг эътиборини ўзига жалб этиш учун плаш остидаги қўлини силтаганча, имо қила бошлади: «Бу меники! Меники!»

Снегг эгилиб, харитага қўл узатди. Унинг қабих башараси ниманидир англаган каби тобора мунаввар бўла бошлади.

- Ассио пергамент!

Снеггнинг бармоқлари орасидан сирпаниб чиққан харита зина поғоналари узра пастга ўқдай учиб, тўғри Хмурунинг қўлига тушди.

- Маъзур сананг, адашдим, - хотиржам тушунтириш берган бўлди у, - Бу менинг буюмим. Илгари тушириб қолдирганман чоғи.

Бироқ Снеггнинг қора кўзи Филчнинг қўлидаги тухумдан Хмурунинг қўлидаги пергамент орасида югура бошлади. У ўзининг жирканч заковати ила иккини иккига кўпайтириб бўлганини Гарри англаб етди.

- Поттер, - деди паст овозда Снегг.

- Нимадир дегандай бўлдингиз-ми? - сўради Хмури харитани ўраб, киссасига яширар экан.

- ПОТТЕР! - ўкириб юборди Снегг.

У бошини ортга ўгириб, худди кўриш қобилиятига эга бўлиб қолгандай чиндан ҳам Гарри турган томонга қаради.

- Мана бу тухум Поттерга тегишли. Анави пергамент бўлаги ҳам Поттерники. Ўша қоғозни илгари кўрганман, мен уни танидим! Поттер қаердадир шу ерда! Кўринмас плаш остида!

Снегг сўқирга ўхшаб қўлини олдинга узатганча, зинапоядан кўтарила бошлади. Бурнининг ғайритабиий кенг катаклари қопқонга тушиб қолган Гаррининг хидини ҳис этиш учун баттар катталашиб кетди. Унинг бармоқлари тегиб кетмаслиги учун бечора Гарри танасини имкон қадар орқага эгишга мажбур бўлди... яна икки-уч миллиметр...

- У ерда ҳеч ким йўқ, Снегг! - бақирди Хмури, - Бироқ бор айбни Поттернинг бўйнига юклаб қўйишга уринганингиз хақида директорга билдирув беришдан хурсанд бўламан!

- Бу билан нима демоқчисиз? - ақиллади Снегг бошини Хмури томон буриб.

Унинг ҳамон узатилган қўли Гаррининг кўкрагига тегай деб турибди.

- Айтмоқчиман-ки, мазкур мактабда ўша боладан фавқулодда нафратланадиган киши ким эканлиги Дамблдорни жуда қизиқтирмакда! - деди Хмури зинага янада яқинроқ каловланиб, - Мени ҳам, агар билмоқчи бўлсангиз, жуда қизиқтиради.

Машғала нури бадбуруш башарадаги ажинлар-у, бурундаги етишмаётган бўлак ўрнини аниқ ёритди.

Снегг пастга, Хмурига қараб қолгани боис, унинг юзи касб этган қиёфани Гарри кўрмай қолди. Муайян вақт ҳамма жим бўлиб, ҳеч ким қилт этмади. Сал ўтиб, Снегг қўлини туширди.

- Мен фақат, - иложсиз оҳанг-ла гап бошлади у, - Агар Поттер ўзининг ахлоқона одатига кўра ман этилган вақтда боз сандироклаб юрган бўлса... уни тўхтатиб қолиш керак, деган фикрга борган эдим холос. Айнан Поттернинг манфаатларини кўзлаб...

- Сизни тушунгандай бўлдим шекилли, - мулойим оҳангда жавоб қайтарди Хмури, - Поттернинг манфаатларини химоя қиляпман, денг?

Яна сукунат қарор топди. Снегг билан Хмури бир-бирига кўз билан тешиб юборгудай қараб қолишди. Филчнинг оёғи остида ўралашаётган миссис Норрис эса ванна кўпигининг хидини таратаётган манбани топишга чиранмоқда.

- Фикримча, ётадиган вақтим бўлди, - қиска қилди Снегг.

- Соғлом фикр, - чақиб олди Хмури, - Энди, Филч, марҳамат қилиб тухумни узатсангиз...

- Йўқ! - эътироз билдирди Филч, тилла тухумни худди кўз очиб кўрган ягона фарзандини кўкрагига босгандай кучиб, - Профессор Хмури, бу буюм Дрюзг ўғирлик қилганини исбот қиладиган ашёвий далилдир!

- Бу чемпионликка даъвогарнинг буюми. Дрюзг уни ўғирлаган. Уни менга беринг дедим, илтимос, - амр этди Хмури.

Снегг бошқа бирон оғиз сўз демай, Хмурининг ёнидан ўтганча, шиддат билан пастга тушиб кетди. Филч миссис Норрисни чириқлаб чақирди. Ўгирилиб, сохибининг кетидан эргашиб кетишдан олдин мушук яна бир неча сония Гаррининг кўзларига қараб турди. Боланинг қулоғига Снеггнинг узоқлашиб бораётган қадам товуши эшитилди. Филч ҳам тилла тухумни Хмурига топшириб, миссис Норрисга:

- Ҳеч қиси йўқ, азизам. Эрталаб Дамблдорнинг хузурига бориб, ўғри Дрюзг хақида айтиб берамиз, - деб вайсаганча, кўздан ғойиб бўлди.

Қаердадир эшик тарақлагани эшитилди. Гарри билан танҳо қолган Хмури қўлидаги асони зинапоянинг биринчи поғонасига ётқизиб, ёғоч оёғини ғичирлатганча, машаққат-ла юқорига кўтарила бошлади.

- Сал қолди, Поттер, қўлга тушишингга, - вайсади у.

- А... ха... мен... раҳмат, - бедармон оҳангда ғўлдиради Гарри.

- Нима ўзи бу? - сўради Хмури киссасидан Кафандузд харитасини чиқариб.

- «Хогварц» харитаси, - жавоб берди оёғи оғриётган Гарри қопқондан халос бўлиш учун Хмуридан умид қилиб.

- О, Мерлин соқоли, - хитоб қилди сеҳрли кўзи ўйнаб кетган Хмури, - Мана буни қаранг-а, зўр-ку, Поттер, қаранг-а!

- Ҳа, бу... жуда фойдали буюм, - деди оғриқдан кўзига ёш келаётган Гарри, - М-м-м... профессор Хмури, малол келмаса ёрдам бериб юборсангиз...

- Нима? О! Ҳа, албатта...

Хмури Гаррининг қўлтиғидан тутиб тортди. Оёғи қопқондан халос бўлган бола бир поғона юқорига сакраб ўтди. Хмури эса ҳамон кўзини харитадан уза олгани йўқ.

- Поттер, - аста гап бошлади у, - Снегнинг хизмат хонасига ким кирганини иттифоқо кўрганинг йўқми? Харитани назарда тутиб сўраяпман?

- М-м-м... умуман айтганда, кўрдим... - иқроор бўлди Гарри, - Шунинг учун ҳам тушган эдим бу ерга. Мистер Сгорбс эди.

Сеҳрли кўз харита юзасини яна бир бор шиддат билан ўрганиб чиқди.

- Сгорбс? Ишончинг қомилми, Поттер?

- Мутлақо.

- Ҳм. Энди кўринмаяпти, - деди харитадан узилмаган сеҳрли кўзи тинмай югураётган Хмури, - Сгорбс... жуда... жуда қизиқ.

Хмури харитани деярли бир дақиқа ўрганиб турди. Бундай янгилик Хмури учун қандайдир аҳамиятга эга бўлиб қолганлигини Гарри тушунди. Бироқ қандай аҳамиятга? Сўраб билмоқчи бўлди-ю, иккиланиб қолди. Хмури ҳар қандай кишини ҳайиктириб юборади... лекин у Гаррига кўп ёрдам берди...

- Э-м-м... профессор Хмури... Нима деб ўйлайсиз, Снегнинг хонасини титиш мистер Сгорбсга нимага керак бўлиб қолди экан?

Сеҳрли кўз харитадан узилиб, бир оз титраганча, Гаррига танасини тешиб юборгудай қараб, тек қотди. Хмури ўз жавобини, умуман жавоб бериш керакми-йўқми, жавоб бериш керак бўлса, нима дейиш мумкин-у, нимани айтмаслик кераклигини батафсил ўйлаб кўраётгани билинди.

- Гап мундоқ, Поттер, - ниҳоят ғудуллади у, - Ўзингга маълумки, мени, яъни кекса Ўйноқкўзни таъқиб васвасасига йўлиққан, дейишади. Қаерда бўлмай, кўзимга ёвуз сеҳрларлар кўриनावерар эмиш. Бироқ шунини айтишим мумкинки, Ўйноқкўз Хмури Барти Сгорбс билан қиёсланадиган бўлса, қўй оғзидан чўп олмаган кишидай кўринади. У эътиборини боз харитага қаратди. Гаррининг эса тагпурслиги тутиб қолди.

- Профессор Хмури! - яна мурожаат қилди у ўқитувчига, - Мистер Сгорбс бу ерда... нималардир бўлаётганини гумон қилиб юрган бўлса-чи. Шундай хаёлга бормайсиз-ми?

- Масалан? - шу захоти сўради Хмури.

Гарри нима дейишни ўйлаб қолди. «Хогварц» ташқарисида юрган ахборот манбасига эга эканлигини Хмури англаб етиб, Сириус тўғрисида нодаркор саволлар ёғдиришини истамади.

- Билмадим, - деди у ниҳоят, - Сўнгги вақтда жуда ғалати ҳодисалар рўй бермоқда, шундай эмасми? «Башорат-у, каромат газетаси»да ҳам бу ҳақда ёзишмоқда... Финал ўйини қуни пайдо бўлган Ажал белгиси, Ўлимдан мириқувчилар ва ҳоказо...

Хмурининг иккала кўзи қатта-қатта очилиб кетди.

- Ақлли бола экансан, Поттер, - деди у, сеҳрли кўзини боз харитага тушириб, - Сгорбс ҳам шундай фикр юритаётган бўлса, ажаб эмас, - аста давом этди у, - Бўлиши мумкин... Чиндан ҳам сўнгги вақтда, Рита Вритернинг воситачилиги туфайли, албатта, ҳар хил жумбоқли миш-миш гаплар юрибди. Шу сабабдан ҳам кўпчилик асабийлашган, - ғудуллади у Гаррига эмас кўпроқ ўзига ўзи мурожаат қилганча, сеҳрли кўзини хаританинг пастки чап бурчагига йўналтириб, - Ох, Гарри, агар билмоқчи бўлсанг, бу ёруғ оламда мен нафратланадиганлар – озодликда юрган Ўлимдан мириқувчилардир...

Гарри профессорга тикилиб қолди. Нахотки Хмурининг фикри Гаррининг фикр-мулохазалари билан муштарак бўлса.

- Энди мен бир нарса сўрамоқчиман, Поттер, - деди Хмури жиддий оҳангда. Гаррининг юраги шув этиб кетди. Ҳозир Хмури ушбу шубхали сеҳрли буюмни қаердан олгани ҳақида сўроқ бошлайди. Кафандузд харитасининг тарихи эса нафақат Гаррининг ўзини, балки унинг отаси, Фред ва Жорж Уэслилар, ёвуз кучлардан ҳимоя фанининг ўтган йилги ўқитувчиси профессор Люпинни жинойатчилар гуруҳига айлантириб қўяди. Хмури харитани Гаррининг юзи олдида силкитди...

- Вақтинча бериб тура оласанми уни менга?

- О! - хитоб қилди Гарри, - Ҳа, албатта.

Гарри харитадан маҳрум бўлаётганига ачинди-ю, айна вақтда Хмури ортиқча савол-жавоб қилмаганидан суюнди. Бунинг устига кўрсатган ёрдами учун унга қандайдир йўсинда миннатдорлик билдириш керак-ку, ахир.

- Яхши бола экансан, - дўриллаб қўйди Хмури, - Ундан жуда унумли фойдаланаман... жуда... Айна шу нарса етмай турган эди менга... Хўп, майли Поттер, иззатинг борлигида бориб ёт, тез кўрпага...

Иккаласи бирга юқорига кўтарилди. Хмури сеҳрли кўзини, худди бир умр кидирган хазинасини топиб томоша қилаётгандай, харитадан уза олмади. Улар Хмурининг хизмат хонасига қадар чурк этмай боришди. Хонасига етган ўқитувчи сўраб қолди:

- Аврор бўлиш ҳақида ҳеч ўйлаб кўрганмисан, Поттер?

- Йўқ, - деди Гарри кутилмаган саволдан хайрон бўлиб.

- Бекор қиласан, - деди бошини чайкаганча, Гаррига қараб қолган Хмури, - Чиндан ҳам... ҳа, айтгандай... тухум билан тунда шунчаки сайрга чикмаган бўлсанг керак?

- Ҳм... йўқ... - иршайди Гарри, - Шунчаки эмас... жумбоқни ҳал этишга уриняпман. Хмури кўз қисиб қўйди. Унинг сеҳрли кўзи худди қутуриб кетгандай боз айлана бошлади.

- Фикр юритиш учун тунги сайрдан аъло нарса ўйлаб топилгани йўқ ҳали, Поттер... Эрталаб кўришгунча...

Хмури Кафандузд харитасига термилганча, хонасига кириб, эшигини ёпиб олди. Гарри эса «Гриффиндор» минораси томон, Снегг, Сгорбс ва бўлиб ўтган ҳодиса ҳақида ўйланганча, аста-секин йўл олди... Нега «Хогварц»га етиб олишга қодир Сгорбс ўзини касалга солиб олди? Снеггнинг хонасида нима кидирди?

Хмури эса Гаррини аврор бўлиши керак, деб ўйлайди! Умуман айтганда, қизиқ ғоя... Лекин ўн дақиқадан сўнг, тухум билан плашни сандиғига жойлаб, каравотига чўзилган бола ўйланиб қолди: бундай касб ва ҳаётини йўлни танлашдан олдин қолган аврорларнинг ҳам аъзойи баданидаги чандиклар шунчалик кўпми-йўқми, билиш керак.

XXVI БОБ.

ИККИНЧИ МУСОБАҚА

- Тухум масаласини ҳал этдим, деган эдинг-ку! - эътироз билдирди Гермiona, овоз кўтариб.

- Бақирма! - жаҳл қилди Гарри, - Мен... Баъзи нарсаларни аниқлаб олишим керак эди. Учовлон афсун ўқиш хонасининг охириги партасида ўтириб, Буюм чақириш афсунининг тескариси – Буюм хайдаш афсунининг ижросини машқ қилиб, меъёрига етказмоқда гўё. Синф бўйлаб учадиган жисмларни хавф манбаси, деб эътироф этган ўқитувчи ўқувчилар ихтиёрига бир дунё ёстик ҳавола этди. Афтидан, бундай чора кўрган профессор Флитвик, ушбу ёстиклар кўзланган нишонга тегмай, ёнидан учиб ўтган тақдирда ҳам ҳеч кимга жабр етказмайди, деган назарий мулоҳазани илгари сурган кўринади. Умуман айтганда, унинг назарияси яхши эди, албатта. Бироқ амалиётда ўз тасдиғини топа олмади. Хусусан, Невиллнинг нишонга олиш кўникмаси шу қадар ёмон шаклланган эдики, баъзан ёстик қолиб нисбатан оғирроқ нарсалар, чунончи профессор Флитвикнинг ўзини учуриб юборди.

- Ўша касофат тухумни бирор дақиқага унутиб тура оласанми? - вишиллади Гарри, ёнидан учиб ўтган профессор Флитвикнинг жавон устига бориб қўнишини кузатиб, - Мен сизларга Снегг билан Хмури ўртасидаги мулоқот ҳақида айтиб бермоқчиман...

Сирли мавзудаги суҳбат учун бугунги афсун ўқиш дарси жуда қулай бўлди. Синфдошлар вақтичоғликка ниҳоятда берилиб кетишган. Ҳамма ўзи билан ўзи овора, бировнинг биров билан иши йўқ. Гарри ярим соат давомида кечаги саргузаштларини лавҳаларга бўлиб, баъзи жойларини такроран айтиб бера олди.

- Демак, Снеггнинг гапига қараганда, Хмури ҳам хона титган эканда, а? - пичирлади кўзлари жонли ярқираб кетган Рон, таёқчасини дағал силтаганча, ёстиклардан бирини ўзидан нари хайдаб, - Фикрингча, Хмури мактабга нафақат Каркаров, Снеггни ҳам кузатиб юриш учун келганми?

Унинг ёстиғи ўқдай учиб, Парваттининг бошидаги шляпасини учуриб юборди.

- Дамблдор Снеггни кузатиб юриш вазифасини қўйган-қўймаганини билмадим-у, лекин Хмури айнан шу иш билан банд эканлигини англадим, - деди Гарри, таёқчасини мақсадсиз силтаганча, стол устидаги ёстиклардан бирини беўхшов тушириб юбориб, - Хмурининг сўзларидан шуни идрок этдимки, Дамблдор Северусга яна бир имкон берган. Шунинг учунгина у мактабда ишлаётган эмиш, агар мен тўғри тушунган бўлсам, албатта...

- Нима?! - хитоб қилди кўзлари катта-катта очилиб кетган Рон, ёстикдан чалғиб, - Гарри, балки Хмурининг гумонича, сенинг номингдан ёзилган аризани Оташли жомга Снегг ташлагандир?

Рон кўтарган ёстик ҳавода буралиб айланганча, чилчироқдан сапчиб, ўқитувчининг столига шалп этиб тушди.

- Ҳой, Рон, эс-ҳушингни йиғиб, жўяли мулоҳаза қилиб кўр. Биз илгари ҳам, агар эсингда бўлса, Снегг Гаррини ўлдирмокчи, деган фикрга борган эдик, - шубҳали оҳангда фикр билдирди Гермиона, - Аслида эса у, аксинча, намойишгоҳда Гаррининг ҳаётини сақлаб ўтирган экан.

Гап орасида Гермиона томонидан хайдалган ёстиклардан бири ўқитувчи томонидан тайинланган жойга, яъни яшиқ ичига бориб тушди.

Гарри Гермионага ўйчан қараб қолди. Чиндан ҳам Снегг, гарчи Гарридан худди ўз вақтида отасидан нафратланган каби нафратланиб, болани кўргани кўзи, отгани ўқи бўлмаса-да, кунлардан бир кун Гаррининг ҳаётини сақлаб қолган эди. Боланинг фикрича, Снеггнинг ушбу ёруғ оламда энг яхши кўрган иши «Гриффиндор» факультетидан Поттер туфайли балл айириш, Гаррининг ўзига эса меҳнат жазосини тайинлаш саналади. Ҳар сафар қулай фурсат келиши билан болани мактаб ўқувчиларининг рўйхатидан четлаштириш даркорлиги ҳақида ҳам фикр билдириб боради.

- Хмури нима деб алжирагани билан ишим йўқ, - фикрини давом эттирди Гермиона, - Дамблдор аҳмоқ эмас. У бир вақтлар ҳамма жирканиб, ўзига яқин йўлатишни ҳаёлига ҳам келтирмаган Хагрид билан профессор Люпинга ишонч билдириб, ишга олган. Нега энди Северусга нисбатан адашди, деган хулоса чиқариш керак? Гарчи Снегг бир оз...

- Жирканч, қабих ва мурдор бўлса-да, - Гермионанинг фикрини тезроқ ва тўғрироқ яқунлашга ошиқди Рон, - Қўйсанг-чи, Гермиона! Нега бўлмаса ёвуз сеҳргар овчилари унинг хонасини вақти-вақти билан титиб бориш пайида юришади?

- Ва нима учун мистер Сгорбс ўзини касалга солиб юрибди, - деди Гермиона Роннинг сўзларига эътибор қаратмай, - Рождество балига келишга мадори йўғ-у, қаср аҳли еттинчи тушини кўриб ётган пайтда Снеггнинг хонасига ўғринча кириб олиш учун куч-қуввати етарлидан ортик! Жа-а ғалати эмасми, а?

- Сен Сгорбсни унинг эльфи Винки туфайли ёмон кўрасан, - хулоса қилди Рон, навбатдаги ёстикни дераза ойнасига қапиштириб қўйиб.

- Сен эса Снегг бирон ишга жазм қилган, деб юришни истайсан, - жавоб қайтарди Гермиона, кейинги ёстикни ҳам яшиқ ичига батартиб жойлаб.

- Мени эса Снегг, модомики унга яна бир имкон берилган экан, ўзининг илк имконини, яъни одамлар ишончини қай тарзда йўқотиб қўйгани кизиктиради, - деди Гарри, ғамгин оҳангда.

У учирган ёстик бутун синф бўйлаб учиб ўтиб, Гермионанинг ёстиғи устига астагина бориб қўнди.

Сириуснинг «Хогварц»да рўй бераётган барча ғайриоддий ходисалар ҳақида хабардор қилиб бориш тўғрисидаги илтимосини бажарган Гарри, ушбу оқшом ўтириб, кеча бўлиб ўтган воқеани, жумладан мистер Сгорбс Снегнинг хонасига қулф бузиб киргани ва Снег билан Хмури ўртасида бўлиб ўтган сухбатни батафсил баён этди. Шундан сўнг, энг муҳим муаммони, хусусан 24 февраль кун сув остида бир соат бўлиб, ўлмайд чикиш муаммосини ҳал этишга киришди.

Рон яна бир бор Буюм чақириш афсунидан фойдаланиш кераклигини маслаҳат берди. Негаки, Гарри унга магл ғаввослар ва улар ишлатадиган акваланг аппаратлари ҳақида айтиб берди (**Акваланг – сув остида бемалол нафас олиб сузишга имкон берадиган аппарат**). Шу боис Рон ушбу аппаратлардан бирини маглларнинг яқин ўртадаги шахридан чақириб олишга ҳалал берадиган сабаб кўрмади. Гермиона эса ушбу фикрни пучга чиқарди. Унинг фикрича, агар Гарри бир соат ичида аквалангдан қандай фойдаланиш кераклигини ўрганиб олган тақдирда ҳам уни Сехргарлик фаолиятини сир тутиш тўғрисидаги халқаро битим шартларини бузганликда айблашиб, сеҳр-жоду билан шуғулланиш ҳуқуқидан маҳрум қилишади. Чиндан ҳам бутун мамлакат бўйлаб учиб келаётган акваланг апаратыни бирорта ҳам магл кўрмайди, деб бўлмайд-ку, ахир.

- Сув ости кемаси ёки шунга ўхшаш нарсага айланиб қолсанг, бошқа гап, - фикр билдирди Гермиона, - Одамнинг бошқа нарсага айланишини ўтганимизда эди! Бирок бундай дарслар, менимча, олтинчи синфдан бошланади. Агар қандай иш тутишни билмасанг, айланиш жараёни нотўғри кечиши мумкин. Айнан шу сабабли ҳам Беллашув иштирокчиларининг ёши чекланган бўлса керак...

- Ҳа, пешонамда перископ қолиб кетган аҳволда юришни истамайман, - бош ирғиди Гарри, - Хмурининг кўз олдида бирон кишига зимдан ҳамла қилсам бўлди. У биледи нима қилишни... (**Перископ (грек. periskopéo — атрофни кўряпман, кўздан кечиряпман) – пана жойда (оқоп, блиндаж ва ҳ.) туриб, танк ёки сув ости кемасидан қузатишга мосланган дурбинсимон оптик асбоб**).

- Тўғри. Фақат у сени баликка айлантириб қўйишига шубҳа қиламан, - жиддий эътироз билдирди Гермиона, - Қисқаси, бирон-бир тилсим қидириб топишимиз керак. Шундай қилиб Гарри, овқатдан кўра кўпроқ китобга тўйишини ҳис этган ҳолда яна чанг босган китоб жилдларига кўмилиб, кислородсиз қолган инсон зотига бир соат давомида тирик қолиш имконини берадиган тилсим қидиришга киришди. Ишга уч кишилашиб шўнғиб кетишганига, тушлик танаффуслари, барча оқшомлар-у, дам олиш кунларини сарф этишганларига, Гарри профессор Макгонагаллдан мактаб кутубхонасининг махфий бўлимида сақланадиган китоблардан фойдаланиш ҳуқуқини берадиган рухсатнома олганига, кутубхонанинг ориқ, ўз вазоҳати билан худди оч қолиб кетган жўрчи кушни эслатадиган баджаҳл ходими Шипц хонимга ёрдам сўраб мурожаат қилганига қарамай киши сув остига кириб кетиб, бир соат ўтгач, тирик чикишига омил бўладиган бирон-бир маълумот топишга эришилмади.

Гаррининг вужудини одатий ваҳима қамрай бошлаб, фикр-хаёлларини дарс мавзуларига жамлай олмади. Деразага яқин келиши билан ташқи манзаранинг ажралмас қисми саналадиган, кўзига деярли илғамас бўлиб қолган кўл энди йирик, кул ранг пўлат тусли, Ойга қадар қанча масофа бўлса, сирли, совуқ чуқурлиги ҳам шунча келадиган даҳшатли сув ҳавзасидай бўлиб кўрина бошлади.

Ўтган сафар, тиканак думли венгр аждари билан юзма-юз келишдан олдин, вақт қанчалик тез ўтган бўлса, бу гал ҳам унинг тезлиги икки барабар ошиб, шиддат билан кечмоқда. Гўё хозиргина, 24 февралга қадар бутун бошли ҳафта бор эди (а, ҳали вақт бисёр), энди эса беш кун (мен албатта бирон нарса ўйлаб топаман)... уч кун қолди (ё Худо, ўзинг ёрлақ, бирон нарса ўйлаб топайин, илтимос)...

Икки кун қолганда Гаррининг иштаҳаси йўқолди. Ягона дилкаш иш душанба кунги нонушта маҳалида Сириусга йўлланган бойқушнинг қайтиб келгани бўлди. Гарри

келтирилган жавобни олиб, Сириус томонидан ёзилган хатлар орасида энг қисқасини ўқиди:

Зудлик билан Хогсмёдга уюштириладиган кейинги сафар санасини ёзиб юбор.

Гарри яна бирон нарса ўқиш илинжида пергаментнинг орқа томонини ўгириб кўрди. Ҳеч нарса йўқ.

- Бир дам олиш кунини ўтиб, кейингисида уюштирилади, - пичирлади Гермиона хатни Гаррининг елкаси орқали ўқиб, - Ма, пат-каламимни олиб, жавобини ҳозирнинг ўзида ёзиб юбор.

Гарри Сириусдан келган хатнинг орқасига санани ёзиб, пергаментни бойқушнинг панжасига боғлади-да, учиб кетишини кузатиб ўтирди. Хўш, бошқа нимани ҳам кутиши мумкин эди у? Ўша оқшом Сириусга хат ёзиб, Снегг билан Хмури ўртасидаги муносабатларни баён этишга шу қадар берилиб кетган эдики, ҳатто тухум ичидан эшитилган қўшиқ мисраларини ёзиб юборишни хаёлига ҳам келтирмади.

- Сафар санаси унга нимага керак бўлиб қолди экан? - сўради Рон.

- Мен қаердан билай, - маънос жавоб қайтарди Гарри, хат туфайли ҳис этган қувончи бир зумда барҳам топиб, - Юринглар, сеҳрли ҳайвонларни парвариш қилиш дарсига...

Хагрид ишга қайтган кундан эътиборан ё драклар томонидан муқаддам етказилган ноҳушликлар учун бадал тариқасидами, ё атиги иккита дракл қолгани боисми, балким билими профессор Гниллер-Планкдан кам эмаслигини кўрсатиб қўйиш мақсадида бўлса керак, ишқилиб, яккашоҳ нарваллар ҳақидаги мавзунини давом эттирди. Аниқланишича, Хагриднинг бундай ҳайвонларга оид билимлари, гарчи у нарвалларнинг захарли тишлари бўлмаганини ноҳуш ҳолат деб топса-да, ҳар хил махлуқлар ҳақидаги билимларидан ҳеч ҳам қолишмас экан.

Хагрид бугунги дарси учун яккашоҳларнинг иккита тойчоғини тутиб келишга муваффақ бўлибди. Етилган нарваллардан фарқли ўлароқ тойчоқлар соф тилла ранг бўлар экан. Бундай чиройли ҳайвон болаларини кўрган Парватти билан Лаванданинг тутканоклари тутиб қолишига сал қолди. Ҳатто слизеринчи қиз Панси Паркинсон ҳам ўзини базўр идора қилиб турди.

- Етилган яккашоҳдан кўра тойчоғини кўриб қолиш осонроқ кечади, - маълумот берди Хагрид, - Тойчоқ қумуш тусни икки ёшга тўлганда касб этади, шоҳи эса тахминан тўрт ёшга етганда кўриниш беради. Фақат тўлиқ етилгандагина танаси соф оқ ранг олади. Бу эса нарвал етти ёшга етганида рўй беради. Ушбу ҳайвоннинг янги туғилган боласи катталарига нисбатан ишонувчан, лакмароқ бўлади. Ўғил болаларга нисбатан ҳам у қадар салбий муносабат билдирмайди... яқинроқ келиб, силаб қўйишингиз мумкин... мана бу қандан беринг уларга...

Ўқувчиларнинг аксарияти тойчоқлар билан овора бўлиб қолишгач, Хагрид четга ўтиб, Гарридан хол-аҳвол сўради:

- Қалайсан, Гарри, ишларинг яхшими?

- Ҳа.

- Қўрқяпсан-ми?

- Бир оз.

Хагрид ўзининг ниҳоятда йирик кафтини Гаррининг елкасига қўйган эди ҳам-ки, қўл вазнидан боланинг тиззаси букилиб кетди.

- Гарри. Ростини айтадиган бўлсам, токи сен тиканак думли аждарни бир ёкли қилганингни ўз кўзим билан кўрганимга қадар мен ҳам қўрққан эдим. Энди эса йўқ, қўрқмайман. Шуни биламан-ки, агар сен истасанг, тоғни толқон қилиб ташлайсан. Топишмоқ жавобини топдинг-ку, шундайми?

Гарри бош ирғиб қўйди. Айни вақтда Хагридга иқрор бўлгиси, қандай қилиб бир соат давомида қўл тубида сузиб юриш ва сувдан ўлмайд чиқишни тасаввур ҳам қила олмаслигини айтгиси келди. Балки Хагридга вақти-вақти билан қўл остига тушиб, у ерда

яшайдиган махлуқлар билан аллақандай тарзда мулоқот қилиб туришга тўғри келар, хаёлдан ўтказди Гарри, давангир дўстига қараб, ахир у мактаб худуди-ю, унда яшовчилардан кўз-қулоқ бўлиб туриши керак-ку...

- Сен албатта ғолиб чиқасан, Гарри, - дўриллади Хагринг елкасига қоқиб.

Гарри «мулойим», дўстона берилган зарбадан оёқлари лойга ботиб кетганини хис этди.

- Аниқ биламан, - ҳаракатини давом этди чала зот гигант, - Мен буни хис этяпман. Сен албатта ғолиб чиқасан, Гарри.

Хагрингнинг яшнаб турган юзида шундай бахтиёр, шундай ишончли табассум кўриндики, Гарри дўстининг хафсаласини пир қилгиси келмади. У жавобан иршайиб қўйиб, ўзини тойчоқлар билан қизиқаётган қўйга солди-да, оёқларини лойдан базўр суғуриб олиб нарвал боласини силагани одимлади.

Иккинчи мусобақа куни арафасида, кечга яқин, Гарри, ўзини худди алоғ-чалоғ туш кўриб, оғир уйқудан уйғона олмаётган одамдай хис этди. Агар шунча вақтдан буён қидирган тилсимни ҳозир топган тақдирда ҳам унинг ижросини аёнки бир кечада ўзлаштира олмайди. Нега у ишни шундай аянчли ҳолатга келтириб қўйди? Нега эртароқ бошламади жумбоқ ечими устидаги ишларини? Нега у доимо дарсга қулоқ солмай ўтиради? Балки ўқитувчилардан бирортаси айтиб ўтгандир, сув тагида қандай нафас олиш кераклигини? Дераза ортида қуёш ботяпти. Учовлон эса кутубхонада, китоблар уюми орасига кириб олиб, саҳифа титкилаб, кўз югуртириб ўтирибди. Ҳар сафар «сув» сўзига кўзи тушган Гаррининг юраги ҳаяжондан така-пука бўлиб кетар, бироқ бу аксарият ҳолларда «икки пинта сув, мандрагоранинг ярим фунт тўғралган барглари ва битта тритонни олинг-да, уларни...» каби дамлама тайёрлаш усули ёки шунга ўхшаш йўриқлар бўлиб чиқар эди.

- Назаримда ишлар пачавага бориб такалди, - хулоса чиқарди столнинг нариги томонида ўтирган Рон умидсиз оҳангда, - Бу ерда ҳеч нарса йўқ. Ҳеч нарса. Фақат ягона ўхшаш тилсим ҳовуз ва қўлмақларни қакратиш учун қўлланиладиган Қуритиш афсуни бор экан. Бироқ бундай афсун қудрати қўлни қуритиб юбориш учун етмайди.

- Ахир нимадир бўлиши керак-ку... - ғудуллади ниҳоятда толиққан Гермiona, «Қадимги ва унутилган сеҳр-жодулар» манускриптининг майда сатрларини ўқиш учун шамни ўзига яқинроқ суриб, - Улар ҳеч қачон ижросининг иложи бўлмаган вазифа қўйишмайди (*Манускрипт – қадимги қўл ёзма китоб*).

- Мана, қўйишибди-ку, - эътироз билдирди Рон, - Хуллас, Гарри, гап мундоқ. Эртага қўл соҳилига борасан-да, бошингни сувга тикиб: «Қани, нимани шилиб кетган эдиларинг, тез қайтаринг-чи», деб сув париларига ўшқириб берасан, вассалом. Кейин нима бўлишини томоша қилиб ўтираверасан. Бундан бошқа чора йўқ. Қўлингдан келгани шу бўлади.

- Бўлиши керак, йўли бўлиши керак! - ғазаб-ла гапни бўлди Гермiona, - Бўлиши шарт! Афтидан кизалоқ кутубхонадек жойда зарурий ахборот йўқлигини худди шахси ҳақоратлангандек қабул қилмоқда. Шу бугунга қадар китоблар унга ҳеч панд бермаган эди.

- Нима қилиш кераклигини энди тушундим, - ғудуллади Гарри «Ҳар бир фирибгар учун маккорона найранглар» китобига бошини қўйиб, - Сириусга ўхшаб анимаг бўлиб олишим керак экан.

- Тўппа-тўғри. Шунда сен ҳар қандай фурсатда олтин балиқчага айланиб олар эдинг! - маъқулади Рон.

- Ёки қурбақага, - эснади ўларча толиққан Гарри.

«Сеҳр-жодуга оид жиддий муаммолар ва уларни ҳал этиш йўллари» китобининг мундарижасига кўз югуртирган Гермiona паришонхотирлик билан фикр билдирди:

- Анимаг бўлиш учун кўп йиллар керак бўлади. Бундан ташқари, Буюк Британия Сеҳргарлик вазирлиги Сеҳргарлик ва афсунгарлик фаолияти устидан назорат бўлимида юритиладиган махсус рўйхатдан ўтиш керак ва хоказо. Профессор Макгонагаллнинг дарсида сеҳргар-анимаглар мавзусини ўтганмиз. Унинг сўзларига қараганда ўз ихтиёри

билан ҳайвонга айланиши мумкин бўлган сеҳргар эркак ва аёлларга доир ҳужжатлар тўпламида барча маълумотлар, яъни улар қанақанги ҳайвонга айлана олишлари, ҳайвон киёфасидаги ўзига хос аломатлари ва ҳоказо акс эттирилади. Буларнинг бари тегишли Низомда баён этилган талабларни...

- Гермiona, мен ҳазиллашдим, - тўхтатди уни Гарри, - Тонгга қадар бақага айланишни ўзлаштира олмаслигимни биламан...

- Буларнинг бари бефойда, - деди қўлидаги китобни қарсиллатиб ёпган Гермiona, - Бурун катаги ичида гажак ўстириш кимга керак экан?

- Мен эътироз билдирмаган бўлар эдим, - кутилмаганда янгради Фреднинг овози, - Нима қилибди, муҳокама учун доимий мавзу бўлади.

Гарри, Рон ва Гермiona бошларини кўтариб, китоб тоқчаларининг ортида турган эгизакларни кўришди.

- Иккалангиз нима қиляпсиз бу ерда? Ахир бу ер кутубхона-ку, нахотки сизлар ҳам китоб ўқишни билсангиз?! - ҳайрон бўлди Рон.

- Сени қидириб юрибмиз, - жавоб берди Жорж, - Сени Макгонагалл чақиряпти, Рон. Сени ҳам, Гермiona.

- Нима учун? - таажжубланди Гермiona.

- Ўлимидан хабарим бор-у, бундан хабарим йўқ. Бироқ кампирнинг афти-ангори жуда нохуш, қовоғидан қор ёғилиб турибди.

Рон билан Гермiona ичида нимадир узилиб кетган Гаррига қараб қўйишди. Нахотки профессор Макгонагалл уларни қойиб берса? Ҳаддан ортиқ ёрдам беришганига эътибор қаратдимикан? Чемпионликка даъвогар эса ўз вазифасини ўзи мустақил ҳал этиши лозим. Унга бировнинг ёрдам қўлини қабул қилишга рухсат берилмайди.

- Мехмонхонада кўришгунча, - деди Гермiona, - Китоблардан кўтарганингча олиб бор, хўпми?

Рон иккаласи ташвишли киёфа ила ўринларидан туришди.

- Хўп, - ваъда берди Гарри хавотирли оҳангда.

Кечки соат саккизда Шипц хоним барча чирокларни ўчириб, Гаррини кутубхонадан ҳайдаб чиқарди. Кўтарган китобларининг оғирлигидан лопиллаб қолган Гарри «Гриффиндор» минораси томон йўл олди. Столлардан бирини умумий мехмонхонанинг бурчагига тортиб, қидирувни давом эттирди. У «Ғалати азайимхонлар учун ғайриодатий жоду» китобида ҳам, «Ўрта аср сеҳр-жодусига оид қўлланма»да ҳам ҳеч нарса топа олмади. «Ўн саккизинчи аср афсунлари антологияси» китоби ва «Чуқур жойларда яшайдиган қабих жониворлар ёки муқаддам хаёлингизга ҳам келтирмаган ички кучлар. Уларни идрок этгач эса нима қилишни билмай, бошингиз қотиб қолган ҳолатлар» тўпламида ҳам сув остида нафас олиш тўғрисида ҳеч нарса йўқ.

Гаррининг тиззасига чиқиб олган Маймоқоёқ гувала бўлиб ётганча, хириллаб бошлади. Мехмонхона аста-секин бўшаб қолди. Ҳамма худди Хагрид каби қувнок, бағайрат оҳангда унга омад тиламоқда. Афтидан, уларнинг бирортаси ҳам Гаррининг эртанги чиқиши ўтган сафарги каби осон ва силлик ўтишига шубҳа қилмайди. Бўғзига гольф коптоги тикилиб қолгандай ўтирган Гарри жавоб беришга қурби етмай, бош ирғишга яради холос. Тун ярмига етишига ўн дақиқа қолган фурсатда умумий мехмонхонада Маймоқоёқ иккаласи қолди. Гарри кўтариб келган барча китобларни титқилаб бўлди-ю, Рон билан Гермionадан ҳамон дарак йўқ.

Ҳаммаси тамом бўлди, деди у ўзига ўзи. Вазифани уудалай олмадинг. Эртага эрталаб қўл соҳилига борасан-да, бу ҳақда ҳакамларга айтасан...

Гарри ҳакамларга вазифани бажара олмаслигига иқрор бўлаётганини кўз олдига келтириб кўрди. Шулманнинг таажжубдан катта-катта очилиб кетган юмалоқ кўзлари, сарик тишларини боз яланғочлатган Каркаровнинг мамнун иршайиб туриши кўз ўнгида гавдаланди. Флёр Делакёрнинг «Айтдим-ку, у бизлағга қағши беллаша олмайди. У кали жуда кичкина» деган хитобини деярли яққол эшитди. Ичига сиғмай кетган Малфой томошабинларга Поттер – бадбўй ёзуви битилган кўкрак нишонини намоён қилиб югуриб

юргани ва ҳеч нарсага бовар қилмай турган Хагрининг хомуш юзини кўрди... Тиззасида Маймокоёқ ётганини унутиб қўйган Гарри ўрнидан ирғиб турди. Ерга думалаб тушган мушук вишиллаб, Гаррига домангир қиёфа билан қараб қўйди-да, думини виқорла кўтариб нари кетди. Бирок Гарри бунга эътибор қаратгани йўқ. У айланма зинапоё бўйлаб ётоқхонасига югурди. Кўринмас плашини олиб, кутубхонага йўл олди. Керак бўлса тун бўйи ўтириб чиқишга аҳд қилди...

- Люмос, - пичирлади йигирма беш дақиқа ўтиб кутубхонанинг эшигини очган Гарри. Сехрли таёқчасининг ёришган учини олдинга узатиб борар экан Гарри китоб тоқчаларидан кўзикиш ва афсунлар, сув парилари ва сув остида яшайдиган махлуклар, машҳур сехрлар эркалар-у, афсунлар аёллар, сехрли кашфиётлар, хуллас андак бўлса ҳам сув остида омон қолиш ҳақида сўз юритилиши мумкин бўлган китобларни чиқариб, тўплади. Ҳаммасини стол устига териб чиқиб, онда-сонда соатга қараб-қараб қўйганча, хира нур остида ишга киришди...

Соат бир бўлди... икки бўлди... таслим бўлмасликнинг ягона йўли, топишмоқ жавоби кейинги китобда... кейинги китобда... йўқ, кейинги китобда чиқишига умид боғлаш бўлиб қолди.

Синфбошилар ювинадиган ваннахона деворига осилган расмдаги сув париси баланд овозда хандон отмоқда. Гарри қоя остида, тошга урилиб кўпиклаб кетаётган тўлқинларда худди шиша тикини каби қалқимоқда. Сув париси эса «Чакмоқ»ни боши узра кўтариб олган.

- Қани, олиб қўйчи мендан! - калака қилди у, - Қани, бўл, сакра!

- Сакрай олмайман, - бақирди супургига интилганча, тўлқинга қарши курашаётган Гарри димикиб, - Супургимни бер!

Бирок бадкор урғочи қотиб-қотиб қулганча, супургининг сопи билан Гаррининг бикинига туртди.

- Вой! Жоним оғрияпти!... Тинч қўй мени!

- Гарри Поттер зудлик била уйғониши керак, сэр!

- Туртишни бас қил...

- Добби Гарри Поттерни туртиши керак, сэр, у тезроқ уйғониши керак!

Гарри кўзини очди. У ҳалигача кутубхонада. Кўринмас плаш бошидан сирпаниб тушган.

Юзи «Сехрли таёқча бўлса бас, усул топилади» рисоласига ёпишиб қолган. Гарри ўтирган ўрнида қаддини ростлаб, кун ёруғидан кўзи қамашганча юмалоқ кўзойнагини тўғрилаб олди.

- Гарри Поттер шошилиши керак! - пишиллади Добби, - Иккинчи мусобақа ўн дақиқадан сўнг бошланади. Бинобарин Гарри Поттер...

- Ўн дақиқадан сўнг? - хириллади Гарри, - Ўн дақиқа?...

У соатга қараб қўйди. Добби ҳақ. Соат тўққиздан йигирма дақиқа ўтибди. Гаррининг кўкрагидан қандайдир ниҳоятда оғир нарса қорин бўшлиғига думалаб тушгандай бўлди.

- Гарри Поттер шошилиши даркор! - ғижирлади Добби, Гаррининг енгидан тортиб, - Сиз ва қолган чемпионликка даъвогарлар аллақачон қўл соҳилида бўлиши керак эди, сэр!

- Кеч бўлди, Добби, - умидсиз қўл силтади Гарри, - Мен бари-бир топширикни бажара олмайман, қандай бажаришни билмайман...

- Гарри Поттер топширикни албатта бажаради! - чийиллади эльф, - Гарри Поттер керакли китобни топа олмаганини Добби билар эди. Шу боис Добби керакли ишни Гарри Поттернинг ўрнига бажарди!

- Нима? - бовар қилмади Гарри, - Ахир сен топширик шартини билмас эдинг-ку?!

- Добби билади, сэр! Гарри Поттер қўлга сакраб, Вессини топиши керак бўлади...

- Қанақанги Весси ҳақида гапиряпсан?

- Вессини! Вессини сув париларидан тортиб олмоғи даркор!

- Весси деганинг нима бўлди? Тушунарлироқ гапирсанг-чи!

- Сизнинг Вессингиз, сэр. Доббига свитер хадя этган Весси!
Добби бармоклари билан эгнидаги кичрайтирилган, шорт билан бирга кийган свитерни чимчилаб кўтарди.

- Нима?!

Дахшатдан Гаррининг нафаси қайтиб кетди.

- Улар Уэслини... Ронни олиб кетишди-ми?

- Ҳа, улар Вессини ўзлари-ла ғарқ қилишди! - тушунтирган бўлди Добби, - Бир соатдан сўнг эса...

- «Тоғиб олишинг учун бир соатча вақт бердик» - мисрани такрорлади ақлдан озиб бораётган Гарри, эльфга бакрайиб, - «Имконни бой берсанг, муддат ўтар, иш тамом, кўрмай ўтарсан уни йўқотиб сен батамом»... Добби... Нима қилсам бўлади?

Добби қўлини киссасига солиб, қандайдир тушунарсиз, каламушнинг кул ранг яшил думини эслатадиган калавани чиқарди.

- Сувга сакрашдан олдин мана буни чайнаб, ютишингиз керак, сэр! - ғижирлади эльф, - Бу ойқулоқ ўстир гиёҳи!

- Бу нимага керак? - эльфнинг қўлига бакрайди Гарри.

- Гарри Поттерга сувда нафас олиши учун керак, сэр!

- Добби, - умид-ла сўради Гарри, - Ишончинг комилми?

Ҳар қалай айнан Доббининг «ёрдами» билан бир вақтлар Гарри ўнг қўлидаги суяклардан маҳрум бўлган эди.

- Доббининг ишончи мутлақо комил, сэр! - деди эльф қатъий оҳангда, - Добби уй элфи сифатида қасрда юриб турли юмушларни бажаради, каминларга ўт қалайди, пол ювади ва хоказо ва айни вақтда барча гапларни эшитиб юради, сэр. Кунлардан бир кун Добби профессор Макгонагалл билан профессор Хмурининг орасида ўтган навбатдаги топшириққа оид суҳбатни эшитиб қолди... Добби Гарри Поттерга ўзининг Вессини йўқотиб қўйишига йўл қўймайди, сэр.

Гаррининг барча шубҳалари барҳам топди. У оёққа қалқиб турди-да, эгнидаги кўринмас плашни ечиб юк халтасига жойлади. Ойқулоқ ўстир гиёҳини чангаллаб, киссасига солди-да, кутубхонадан ўқдай учиб чиқди. Добби эса унга изма-из етишиб юрди.

- Добби ошхонага қайтиши керак, сэр! - деди у йўлакка чиқишгач, - Доббининг йўқлигини пайқаб қолишлари мумкин. Омад ёр бўлсин, Гарри Поттер, сэр, омад ёр бўлсин!

- Кейин кўришамиз, Добби! - кичқирди йўлак бўйлаб тўхтамай югуриб кетаётган Гарри. Зиналарнинг ҳар уч-тўрт поғонасидан сакраб ўтган Гарри вестибюлга етиб келди. Бу ерда иккинчи мусобақа бошланишига кечикиб, Катта Залдан ошиқиб чиқаётган ўқувчилар икки тавақали катта эман эшигидан чиқишмоқда. Хамма ўқдай учиб бораётган Гаррининг ортидан таажжуб билан қараб қолмоқда. Гарри бехосдан ака-ука Колин ва Деннис Кривиларни икки томонга туртиб юбориб асосий зинапоя устидан учганча, қуёш ёритган совуқ ҳовлига чиқди.

Майсазор бўйлаб югурар экан Гарри, ноябрь ойида аждарлар қўтони атрофида тикланган намойишгоҳлар энди нариги соҳилга ўрнатилиб, кўл сувида акс этиб турганига эътибор бермай қўймади. Жамики мактаб намойишгоҳлардаги ўринларни эгаллаб бўлган. Одамлар овозининг тўлқинланган шов-шуви сув узра ғалати таралмоқда. Гарри энг яқин соҳил четига ўрнатилиб, тилла тусли мато билан тўсилган стол атрофида ўтирган ҳакамлар томон югурди. Ҳакамлар столи ёнида турган Седрик, Флёр ва Крум югуриб келаётган Гаррига қараб туришибди.

- Мен... шу ердан... - базўр айта олди Гарри кескин тўхтаганча, Флёрнинг эгнига лой сачратиб.

- Қаерда юрибсан? - эшитилди норози оҳангда берилган каттаконларга хос савол, - Мусобақа ҳа демай бошланиши керак!

Гарри овоз эшитилган томон қараб, ҳакамлар столи ортида викор-ла ўтирган Перси Уэслини кўрди. Демак мистер Сгорбс боз кела олмабди.

- Бўпти, бўпти, қизишма Перси! - деди Шульман Гаррига қараганча очикдан-очик енгил

тортиб, - Нафасини ростлаб олишга имкон берсанг-чи!
Дамблдор кулиб қўйди. Каркаров билан Максим хоним эса аксинча, Гаррининг пайдо бўлганидан хурсанд эмас. Афтидан улар Гаррини келмайди, деб ўйлашган чоғи.
Ҳаллослаб қолган Гарри икки букилиб, қўллари билан тиззасига суяниб олди. Бикини, худди биров пичоқ санчиб олгандай оғримокда. Лекин нафас ростлашга вақт йўқ. Людо Шульман чемпионликка даъвогарларни соҳилга, бир-биридан ўн фут масофага қўйиб чиқди. Гарри учун қўлига таёкча ушлаб олган Крумдан кейин, энг охирги жой кўрсатилди.
- Ишлар жойидами, Гарри? - пичирлади Шульман болани Крумдан яна икки футча нарига олиб, - Нима қилиш кераклигини биласанми?
- Ҳа, - қиска қилди Гарри, қовурғаларини ишқалаб.
Шульман Гаррининг елкасини сиқиб қўйди-да, ҳакамлар столига қайтди ва худди Кубок финалида бажарган каби сеҳрли таёкчасини чиқариб, ўз томоғи томон бир силтади-да, овоз кучайтириш афсунини ўқиди:
- Сонорус!
Сеҳр қўлланилиб кучайтирилган овоз сув узра намойишгоҳлар томон йўналди.
- Шундай қилиб, чемпионликка даъвогарларимиз иккинчи топширикни бажаришга тайёр. Улар менинг хуштагимга биноан старт олиб, ўғирлатиб қўйишган нарсаларини қайтариб олишлари учун сувга сакрашади. Даъвогарлар ихтиёрида атиги бир соат вақт бор. Демак, учгача санайман, марҳамат: бир... икки... уч!
Қилт этмаётган муздай ҳавода Шульманнинг хуштаги ўзгача баланд янгради. Жим ўтирган томошабинларга тўлиб-тошган намойишгоҳлар қувноқ айюҳаннос ва қарсақлардан портлаб кетгандай бўлди. Бошқа чемпионликка даъвогарларга эътибор қаратмаган Гарри ботинкаси билан пайпоғини хотиржам ечганча, киссасидан ойқулоқ ўстир гиёҳини чиқариб оғзига солди-да, аста сувга одимлади.
Сув шу қадар совукки, оёғининг тери қопламаси худди чўғга ботгандай ловуллаб кетди. Қўл чуқурлашиб борган сари нам тортаётган коржомаси оғирлашиб, пастга торта бошлади. Шиддат билан уюшиб бораётган оёқлари қўлнинг сербалчиқ туби, шилимшиқ парда қоплаган ясси тошлар устида сирпаниб борди. У таъми худди саккизоёқнинг пайпаслагичлари каби сирғанчиқ-резинадай бемаза гиёҳни имкон қадар тез ва майдалаб чайнаб боряпти. Белигача сувга кирган Гарри оғзидаги нарсани ютиб юбориб, нима бўлишини кутганча тек турди.
Гаррининг бирон-бир сеҳр-жоду қўлламаганини кўриб турган томошабинларнинг кулгиси эшитилди. Гарри худди сувга кириб олган молдай ҳаммага тентакнамо кўринаётганини яхши идрок этиб турибди. Танасининг ҳали сувга кирмаган қисми жимирлашди. Сув юзасида эсаётган муздай шамол сочларини хилпиратмоқда, аъзойи-бадани совуқдан дағ-дағ титрай бошлади. Гарри имкон қадар намойишгоҳлар томон қарамасликка уринди. Слизеринчиларнинг хар хил масхараомуз, жирканч товушлари эшитила бошланди.
Бирдан Гарри оғзи ва бурнини қандайдир кўзга кўринмас ёстик тўсиб қўйганини ҳис этди. Чуқур нафас олишга уриниб кўрди-ю, боши айланиб кетди. Бўйнининг иккала томонида кучли оғриқ сезилди...
Гарри иккала қўли билан томоғини ушлаб, кулоғининг ортида муздай шамол томон бир маромда очилиб-ёпилаётган кесиклар... ойқулоқлар пайдо бўлганини англади. У ўйлаб-нетиб ўтирмасдан айна пайтда ягона бамаъни ҳаракатни бажарди. Бола бир тебраниб олди-да, ўзини сувга ташлади.
Муздай сувнинг биринчи ютуми худди ҳаёт ютими сингари бўлди. Бош айланиши тўхтади. Гарри яна бир бор чуқур симирилган сув ўз таркибидаги кислородни мияга юборганча, ойқулоқлардан силлиқ чиқиб кетаётганини ҳис этди. Олдинга узатиб қараган қўллари аллақандай ҳаёлий яшил тусда кўринди. Бармоқларининг орасида сузиш пардаси пайдо бўлган. У эгилиб, яланғоч оёқларига қаради. Оёқлари чўзилиб, балиқ сузгичига ўхшаб қолган.
Сув энди совуқ эмас... аксинча, вужудга ёқимли салқинлик ва енгиллик бахш этмоқда. Гарри танасини узатиб маза қилди. Сузгич оёқлари боланинг хатти-ҳаракатларини ажойиб

тезлатганча, илгарилатди. Атроф аниқ кўринмоқда. Кўз пирпиратишга ҳожат йўқ. Кўп ўтмай Гарри шу қадар узоқ сузиб кетдики, сохил туби кўринмай қолди. Бола шўнгиб, қўл қаърига кириб кетди.

У туман қоплаган, қоронғи ва аллақандай сирли манзара устидан тез суза бошлади. Сув остидаги сукунат боланинг қулоқларига таъсир ўтказмоқда. Гаррининг кўзига кўринаётган масофа ўн футдан узоқ эмас. Бинобарин, янги манзаралар, чунончи: бир-бирига чирмашиб кетган сув ўтларидан ҳосил бўлган ўрмонлар ёки хира милтиллаётган тошлар сочилган бепоён балчиқ текисликлари қоронғилиқда мутлақо қутилмаган тарзда бирин-кетин пайдо бўляпти. Кўзларини қатта-қатта очиб олган Гарри сув қатламига тикилганча, тобора чуқурлаб, чеки кўринмайдиган, шаффофлиги барҳам топиб бораётган қўл маркази томон сузиб кетмоқда.

Атрофда худди қумуш ўқлар каби тез сузар митти балиқлар зир учмоқда. Бир-икки маротаба кўзига балиқдан кўра жиддийроқ нарса кўрингандай бўлди. Бирок яқинроқ бориб қорайиб кетган дарахт танаси ёки сув ўтларининг қалин тўпи эканлигини кўрди. Бошқа чемпионликка даъвогарлар ҳам, сув парилари ҳам, Рон ҳам ва хайриятки баҳайбат кальмар ҳам кўринмайди.

Қутилмаганда Гаррининг кўз ўнгида бўйи икки фут келадиган сув ўтларидан иборат ниҳоятда кенг яйлов пайдо бўлди. Гарри кўзини пирпиратмай олдинга қараб, узоқда кўринаётган аллақандай тушунарсиз нарсанинг ташки қиёфасини англаб етишга уринди... айна шу пайтда Гарри учун мутлақо қутилмаган ҳолат рўй берди. Кимдир унинг тўпик суягидан маҳкам тутиб олди.

Гарри эгилиб, миттигина, шохдор гриндилоуни кўрди. Сув жини бошини чакалакзордан чиқарганча, ўткир тишчаларини яланғочлатиб узун бармоқлари билан Гаррининг оёғини маҳкам ушлаб олган. Гарри зудлик билан пардали қўлини киссасига солди. Токи у ивиришиб, таёқчасини чиқаргунча, сув ўтлари орасидан яна иккита гриндилоу чиқиб, коржомасидан тутганча, пастга торта бошлади.

- Релашьо! - қичқирди Гарри.

Бирок у ўз овозини эшитмади... Оғзидан сўз ўрнига қатта пуфак отилиб чиқди. Таёқча эса гриндилоуларга учкун сачратиш ўрнига, афтидан иссиқ сув заряди билан зарб берди.

Гриндилоуларнинг яшил танасидаги қайноқ сув теккан жойлари қизариб қолди. Гарри оёғини гриндилоунинг қўлидан тортиб олиб, ортга қарамай нари сузди. Ҳар эҳтимолга қарши вақти-вақти билан атрофга ўт очиб борди. Баъзан оёқларини бошқа гриндилоулар тутиб олишга уринар, Гарри эса бу пайтда уларни тепкилар эди. Ниҳоят у шохдор бошлардан бирига қаттиқ тепганини сезди. Ортга ўгирилиб, сув жинларидан бирининг кўзи қаншарига келиб қолганча чўкиб кетаётгани, қабиладошлари эса муштчаларини туғиб, ўдағайлаб қолганини кўрди.

Гарри тезликни пасайтириб, таёқчасини киссасига солди-да, диққат билан қулоқ солганча, атрофга қаради. У тўлиқ айланиб кўрди. Сукунат қулоқ пардаларини тешиб юборгудай қарор топган. У жуда чуқурлаб кетганини тушунди, лекин атрофда тўлғанаётган сув ўтларидан бошқа ҳеч нарсани кўрмади.

- Хўш, ишлар қалай?

Гаррининг юраги тўхтаб қолишига сал қолди. Шиддат билан ўгирилиб, сувда тебранаётган Дилгир Миртлни кўрди. Арвоҳ ўзининг садаф рангли қалин кўзойнаги орқали Гаррига қараб турибди.

- Миртл! - сўкиб бермоқчи бўлди Гарри, аммо овоз ўрнига оғзидан боз пуфак чиқди.

Буни кўрган Дилгир Миртл қулиб юборди.

- Сен анави ерга бориб қара! - кўрсатди у, - Лекин мен сен билан бормайман... уларни ёқтирмайман. Яқин боришим билан доим мени қувиб солишади.

Гарри миннатдорлик билдирган бўлиб, иккита бош бармоғини юқорига қўтарди-да, гриндилоуларга дуч келмаслик учун эҳтиёт чораси сифатида сув ўтларидан баландроқ сузишга ҳаракат қилиб, арвоҳ кўрсатган томон кетди.

Бола кам деганда йигирма дақиқача сузиб юрибди чамаси. Остида кенг серлойқа текислик

ёйилган бўлиб, ўз харакати билан гоҳи-гоҳида кичик уюрмалар ҳосил қилиб бормоқда. Нихоят Гаррининг қулоғига сув париларининг қўшиғи эшитила бошланди:

*Сенга керак нарсани ўзимиз-ла ғарқ қилдик,
Тоғиб олишинг учун бир соатча вақт бердик.*

Гарри янада тез суза бошлади. Кўп ўтмай кўз ўнгида ниҳоятда йирик тош пайдо бўлди. Унинг сиртига найза билан қуролланиб, баҳайбат кальмар шикорига чиққан сув париларининг расмлари солинган. Гарри овоз эшитилган томон сузиб кетди.

*Энди муддат қисқарди, ярим соатгина қолди,
Имиллама, тезроқ бўл, ўртоғинг ҳолдан тойди.
Имконни бой берсанг, муддат ўтар, иш тамом
Қутқара олмайсан уни, ўлиб кетар, вассалом.*

Кутилмаганда зулмат ичра сув ўтидан доғ бўлган тошлар воситасида ғализ кўтарилган иморатлар кўринди. Иморатларнинг деразаларида синфбошилар ювинадиган ваннахона деворига осилган расмдаги сув парисидан тамоман фарқ қиладиган башаралар кўринди. Бўйинларига тош маржонларнинг қалин шодаси осиглик, кўзлари ва кемтик тишлари сарик кўринаётган ушбу махлуқларнинг тери қопламаси кул ранг яшил бўлиб, бошларини узун тўк яшил соч тутамлари қоплаган. Улар писиб, ёнларидан сузиб ўтаётган Гаррига қараб туришибди. Икки-учтаси қўлидаги найзаларини маҳкам тутганча, Гаррини тузукрок кўриш учун бўлса керак, ўз истикоматгоҳларидан чикиб келди. Уларнинг бақувват балик думлари у ёк, бу ёк лапангламоқда.

Атрофга сергак қараб бораётган Гарри харакатини тезлатди. Кўп ўтмай иморатлар сони янада кўпайди. Баъзи уйлар атрофида сув ўтларидан яратилган боғлар кўринди. Бир иморатнинг ёнига эса гриндилоуни занжирга боғлаб қўйилган. Томошага чиққан сув париларининг сони тобора ортиб бормоқда. Айримлари Гаррининг ойқулоқлари-ю, пардали панжаларига бармоқ ўқтаб, бир-бирига алланима деганча, оғзини кафт билан тўсиб ҳам олишди. Гарри муюлиш ортига ўтиб, ғалати манзара гувоҳи бўлди. Атрофини иморатлар қуршаб олган сув ости қишлоғи майдонида бир гала сув парилари тўпланган. Майдон марказига сув парисининг тошдан йўнилган улкан хайкали ўрнатилган. Хайкал ёнида чемпионликка даъвогарларни жалб этаётган хор қўшиқ айтмоқда. Тош махлуқнинг қайрилиб кўтарилган думига эса тўртта одам маҳкам боғланган.

Рон Гермiona билан Чу Чэнгнинг ўртасида. Улар орасида ёши саккиздан ошмаган кизалоқ ҳам бор. Кумуш тусли сочларидан, ушбу кизча Флёр Делакёрнинг синглиси эканлигини Гарри дарҳол фаҳмлади. Тўртовлон каттиқ уйкуда. Бошлари у ёк, бу ёк чайқалиб, оғзиларидан пуфакчаларнинг ингичка окими чикиб турибди.

Гарри гаровга олинган одамлар томон ташланиб, сув парилари унга ҳамла қилишини кутди. Бироқ улардан бирортаси ҳам салбий муносабат билдирмади. Асирлар хайкалга сув ўтларидан тайёрланган қалин арқонлар билан боғланган. Гарри Рождество байрамига Сириус совға қилган, ҳозир сандиқда, фойдасиз ётган пичоқчани эслади.

У атрофга қараб, сув париларининг қўлларидаги найзаларга эътибор қаратди. Гарри бўйи етти футча келадиган махлуқ ёнига келиб, имо-ишора ила найзасини бериб туришини сўради. Сув махлуғи хандон отиб, бош чайқади:

- Биз ёрдам кўрсатмаймиз, - деди у, дўриллаган хирилдоқ овози билан.

- Қўйсангиз-чи! - хитоб қилди Гарри, оғзидан пуфак чикиб.

У найзани куч билан тортиб олмоқчи ҳам бўлди. Бироқ кулавериб зўриқиб кетган махлуқ бошини чайқаб, найзасини қайтариб олди.

Гарри ўткирроқ бирон нима топиш учун бизбизакдай айланди.

Кўл туби тошларга тўлиб-тошган. У пастга шўнғиб, кирраси ўткирроқ тошлардан бирини

олди-да, Ронни боғлаб турган сирпанчик, пишиқ арконни чопа бошлади. Бир неча дакика кечган тиришқоқ мехнатдан сўнг аркон узилди. Беҳуш Роннинг танаси қўл тубидан бир неча фут юқорига кўтарилиб, сув қатламларида қалкиб ётди.

Гарри атрофга қараб бошқа чемпионликка даъвогарларни кўрмади. Қаерда юришибди улар? Тезроқ келишмайди-ми? У Гермионанинг олдига қайтиб, аркон чопмоқчи бўлган эди ҳам-ки... бир нечта бақувват, кул ранг яшил қўллар уни тўхтатиб қолди. Ўн иккитача махлуқ хандон отганча болани Гермионадан нари тортди.

- Дўстингни олгин-да, туёгингни шиқиллат бу ердан, - Бошқаларга тегма.

- Ҳеч қачон! - жаҳл қилганча қўл силтади Гарри.

Сўз ўрнига оғзидан иккита катта пуфак отилиб чиқди.

- Вазифанг, дўстингни қутқариш... қолганлар билан ишинг бўлмасин.

- У ҳам менинг дўстим! Қолганларни ҳам бу ерда қолдириб кетмайман! - кутуриб кетгандай имо-ишора қилди Гарри.

Чунинг боши Гермионанинг елкасида ётибди. Кичкина қизалокнинг ранги эса оқариб кетган бўлиб, юзининг баъзи жойлари кўқариб ҳам қолган. Гарри сув махлуқларининг исканжасидан халос бўлишга уринди. Махлуқлар эса ҳеч қийинчиликсиз уни маҳкам ушлаб, хандон отишларини қўйишмаяпти. Қани қолганлар? Ронни юқорига чиқариб, Гермиона ва қолганларни олиб кетиш учун қайтиб келишга вақти етармикан? Шу жойни яна топа олармикан? У соатига қаради. Таассуфки, соати сув остида тўхтаб қолибди. Кутилмаганда сув парилари орасида ҳаяжон юзага келиб, ҳаммаси юқорига бармоқ ўқтади. Гарри бошини кўтариб, яқинлашиб келаётган Седрикни кўрди. У бошига йирик пуфак кийиб олган. Шунинг учун бўлса керак, юзи ғалати чўзинчоқ кўринди.

- Мен адашиб қолдим! - деди Седрик лабини кимирлатиб, - Флёр билан Крум ҳам келиб қолиши керак!

Седрик киссасидан пичоқ чиқариб, Чуни озод қилганини кўрган Гарри бир оз енгил тортди. Кўп ўтмай Чуни тортиб кетган Седрик кўздан ғойиб бўлди.

Гарри бошини атрофга айлантириб, қолганларни кутди. Хўш, қани Флёр билан Крум? Вақт оз қоляпти, улардан эса дарак йўқ. Кўшиқ мазмунига кўра, бир соат ўтгач, гаровга олинганлар қайтариб берилмайди...

Кутилмаганда сув махлуқлари қувонч-ла қичкириб юборишди. Гаррини ушлаб турган махлуқлар ортга қараб, қўлларини бўш қўйишди. Гарри ҳам бурилиб, боши наҳангнинг боши-ю, чўмилиш трусикини кийган танасининг қолган қисми одам танасидан иборат махлуқ сув парилари томон сузиб келаётганини кўрди. Крум. Афтидан у наҳанг киёфасига кириб олмоқчи бўлган-у, афсун ижросини охиригача эплай олмаган.

Наҳанг-одам Гермионанинг ёнига сузиб келиб, қизни боғлаб турган арконларни тишлаб узишга уринди. Аммо Крумнинг янги тишлари шундайки, дельфиндан майдароқ нарсани тишлашга ярамайди. Агар Крум эҳтиёт бўлмаса, Гермионани ғажиб қўйиши турган гап. Аҳволни кўриб турган Гарри бунга шубҳа қилмай қўйди. У олдинга ташланиб, Крумнинг елкасига қаттиқ туртди-да, киррали тошни қўлига тутқазди. Крум тошни чангаллаб, аркон чопишга киришди. Бир неча сониядан сўнг Гермионани халос қилиб, белидан тутди-да, орқасига қарамай юқорига тортиб кетди.

Хўш, энди-чи, хавотир ола бошлади Гарри. Флёрнинг етиб келишига ишончи комил бўлганида... бироқ «Бэльстэк» қизи йўқ. Нима қилмоқ керак?

У Крум улоқтирган тошни қўлига олди. Лекин сув махлуқлари бош чайқаганча Рон билан қизалокни тўсиб олишди.

Гарри қўлига сеҳрли таёқчасини олди.

- Йўқол йўлимдан!

Оғзидан сўз ўрнига пуфак отилиб чиққан бўлса-да, сув парилари унинг фикрини аниқ тушунишганига шубҳа қилмади. Хар қалай улар бемаъни кулгиларини бас қилиб, сапсарик кўзлари билан сеҳрли таёқчага бақрайиб қолишди. Кўпчилик бўлишларига қарамай, киёфаларида кўринган кўрқув аломатига кўра, уларнинг сеҳр-жоду бобидаги маҳоратлари баҳайбат кальмарнинг маҳоратидан зиғирдай бўлсин, қолишмаслигини Гарри дарҳол

англаб етди.

- Учгача санайман! - кичкирди оғзидан пуфак чиқарган Гарри, мақсади аёний бўлиши учун бармоқ букиб, - Бир... (битта бармоғини букди) Икки... (яна биттасини)

Махлуқлар орқага тисланди. Гарри олдинга ташланиб, арқон чопа кетди ва ниҳоят қизалокни ҳам озод қилди. Бола қизалокнинг белидан, Роннинг ёқасидан тутиб, кўл тубига зарб билан тепинганча, юқорига кўтарилди бошлади.

Учаласи сув юзига ниҳоятда секин кўтарилмоқда. Пардали кўллари билан ишлаш имкониятига эга бўлмаган Гарри сузгич-оёғига зўр берди. Рон билан Флёрнинг синглиси эса икки қоп картошка сингари уни пастга тортмоқда... Гарри умид билан юқорига қаради... улар ҳали жуда-жуда чуқурда. Юқорида кўринган сув қатлами ҳали қоп-қора... Сув парилари ҳам унинг изидан кўтарилиб келишмоқда. Улар Гаррининг атрофида гир айланиб, қийналаётганини томоша қилиб боришяпти... Нахотки муддат ўтиши билан пастга тортиб кетишса? Одам гўштини еб тирикчилик қилишармикан? Оёғининг мушаклари зўр берилганидан қотиб қолмоқда, юк оғирлигидан елкалари зиркирамоқда... Нафас олиш қийинлашди. Гарри бўйин соҳасида яна оғриқ сезиб... оғзи сувга тўлиб қолганини ҳис этди. Хайриятки сув зулмати тарқаб, юқорида кун ёруғи кўрина бошлади... Гарри сузгичига зўр берди-ю, унинг йўқлигини англади. Оёғи яна ўз ҳолатига қайтибди. Оғзидаги сув ўпкасига кириб кетиб, боши айлана бошлади. Ёруғлик билан ҳаво яқин. Қолган бўлса, ўн фут қолди... етиб бориш керак... етиб бориш керак...

Толиққан оёқларининг мушаклари итоат этмаяпти. Мияси гўё сувга тўлиб, оғирлашиб кетгандай... унга кислород керак... оз қолди, ҳаракат қилиш керак... тўхташ мумкин эмас... Бирдан боши сув юзасига чиққанини ҳис этди. Муздай, ҳаётбахш ҳаво юзини чимдиб олди. Гарри чуқур нафас олиб, сувга тикилиб қолганча Рон билан қизалокни юқорига тортиб чиқарди. Сув юзасида ҳар жойда яшил сочли бошлар чиқиб келди. Сув париларининг ҳаммаси Гаррига иршаймоқда.

Намойишгоҳларда ҳамма оёққа қалқиб турган, тўполон, қий-чув кўтарилган. Гаррининг назарида Рон билан қизалок томошабинларга ўлиқдай кўринган. Лекин иккаласининг ҳам кўзи деярли бир вақтда мошдай очилди. Қизалок ҳеч нарсани тушунмай, чўчиб кетган. Рон эса оғзига кирган сувни чиқариб юбориб, Гаррига юзланди.

- Устим шалаббо бўлди-ку, а? - деди у, сўнг Флёрнинг синглисига кўзи тушиб, сўради, - Анави қизни нега тортиб чиқардинг?

- Флёрни кутдим, келмади. Ташлаб чиқмайман-ку, ахир, - хансиради Гарри.

- Тўпорисан-да, Гарри, - хитоб қилди Рон, - Анави кўшиқ мазмунини жиддий қабул қилдинг-ми дейман, а? Дамблдор бизни балиқларга ем қилдириб кўярмиди?!

- Бирок сув париларининг кўшиғида...

- Фақат вақтни чеклаш учунгина шундай дейилган! - бақириб берди Рон, - Умид қиламан-ки, пастда ўзингни қахрамонона тутиб, вақтни беҳуда сарф этмагансан, шундайми?!

Гарри ўзини ғирт аҳмоқдай ҳис этиб, жаҳли чиқа бошлади. Рон учун буларнинг бари арзимас ўйиндай кўринмоқда. Тўғри-да, у хуррак отиб ухлаган, пастдаги даҳшатни кўрмаган бўлса. Айниқса сени котилликни касб деб билган сув махлуқлари найза ушлаб қуршаб олганда...

- Хўп, майли. Ёрдамлашиб юбор менга, - амр қилди Гарри, - Назаримда қизалок сузишни билмайди.

Икковлон қизалокни қирғоқ томон тортиб кетди. Сохилда ўтирган ҳакамлар мудҳиш овоз чиқараётган йигирматача сув махлуғи даврасида сувга қараб турибди.

Гарри Помфри хонимнинг калин аёлга ўраб қўйилган Гермiona, Крум, Седрик ва Чу атрофида ўралашиб юрганига эътибор қаратди. Дамблдор билан Людо Шульман яқинлашиб келаётган Гарри билан Ронни қулиб қарши олишмоқда. Ранги оқариб кетганидан анча ёш кўринаётган Перси эса сабри чидамай сувга тушиб олди. Максим хоним жавабаси тутиб, ўзини сувга ташламоқчи бўлиб турган Флёр Делақёрни маҳкам ушлаб турибди.

- Габгизель! Габгизель! Тиғикми? Яғалангани йўқми?

- Унга ҳеч нима қилгани йўқ! - қичқиришга уринди Гарри.
Бирок бола шу қадар ҳолдан тойган эдики, қичқириш у ёқда турсин, гапиргани холи йўқ.
Перси Ронни маҳкам ушлаб, қирғоққа тортиб кетди.

- Тек қўй мени, Перси, ўзим чиқаман.
Дамблдор билан Шульман Гаррига ёрдам бериб юборишди. Максим хонимнинг
исканжасидан халос бўлган Флёр синглиси томон отилиб, уни кучиб олди.

- Анави ггиндилоу галаси!... менга ташланиб... о, Габғиэль, ўйладим-ки... ўйладим-ки...
- Қани, шум така, бу ёққа кел-чи, - янгради Помфри хонимнинг овози.
У Гаррини, гўё ҳозир қочиб кетаётгандек маҳкам ушлаб, Гермиона ва қолганлар ўтирган
жойга тортиб борди-да, аделга шундай маҳкам ўраб қўйди-ки, бола ўзини худди тийдириш
қўйлаги кийдирилгандай ҳис этди. Шундан сўнг, фельдшер хоним Гаррининг оғзига иссиқ
суяқ дори тўлдирди. Дорини аранг ютган Гаррининг қулоғидан буғ отилиб чиқди.

- Гарри, сен зўрсан! - қичқирди Гермиона, - Вазифани уддаладинг, муаммони ўзинг ҳал
этдинг-ми? Қандай қилиб?

- Мен...

Гарри Добби ҳақида айтиб бермоқчи бўлди-ю, Каркаровнинг нигоҳини ўз вақтида сезиб
қолди. Каркаров ўтирган ўрнидан туришга уринмаган ҳам. Афтидан у Гарри, Рон ва
Флёрнинг синглиси соғ-саломат қайтганидан хурсанд эмасга ўхшайди.

- Мен, ўзим ҳал этдим муаммони, - деди Гарри Каркаров эшитиши учун атайин баланд
гапириб.

- Херм – иоун – нина, сочиингга қўнғииз илашииб олиибди, - эшитилди Крумнинг овози.
Гаррининг назарида Крум Гермионанинг эътиборини ўзига қаратиш, ҳозиргина сувдан
олиб чиққанини ёдига солиб қўйишга урингандай бўлди. Бирок Гермиона сочига илашган
қўнғизни олиб, сувга улоқтириб юборди-да, гапини давом этди:

- Фақат сен, Гарри, вақт лимитини ошириб юбординг... Нега бизни узоқ кидирдинг?
- Йўқ... мен сизларни тез топдим...

Ўз аҳмоқлигини идрок этиш ҳисси Гаррининг вужудини дақиқа сайин қамраб олмоқда.
Мана энди, сувдан чиққач, чемпионликка даъвогарлар томонидан олиб чиқилмаган
болаларнинг хавфсизлигини таъминлаш чоралари Дамблдор томонидан тўла-тўқис
қўрилганлиги мутлақо аён бўлди. Нега энди у Ронни халос этибоқ юқорига кўтарилмади?
Шубҳа йўқ-ки, маррага биринчи бўлиб етиб келган бўлар эди... Ана, Седрик билан Крум
вақтни зое сарфламади. Чунки улар сув париларининг қўшиғига бовар қилишмаган...
Дамблдор бош сув париси билан нималарнидир муҳокама қилганча, сув юзасига эгилиб
олиб, ниҳоятда хунук сув париси каби ғалати ғичирлаган товуш чиқармоқда. Демак
«Хогварц» директори сув парилари тилида мулоқот қила олади. Ниҳоят Дамблдор қаддини
ростлаганча, бошқа ҳакамларга мурожаат қилди:

- Чемпионликка даъвогарларимизга баҳо белгилашдан олдин кенгашиб олишимиз керак.
Ҳакамлар кенгаш ўтказишга киришиб кетишди. Помфри хоним Ронни Персининг
қучоғидан халос этиб, Гарри ва қолганлар даврасига олиб келди-да, оғзига
Қалампирдамлама қуйди. Шундан сўнг, опа-сингил Делакёрлар билан шуғулланди.
Коржомаси йиртилган Флёрнинг юз-қўли тимдаланган бўлса ҳам Помфри хонимнинг
муолажасига қаршилиқ билдирди.

- Габғиэлни тузатиб беғинг, - ўтинди у, сўнг Гаррига мурожаат қилди, - Сен қутқағдинг
уни, гағчи у билан ишинг бўлмаслиги кеғак бўлса ҳам.

- Ҳа, - деди Гарри учала қизни ўша ҳайкалнинг думига боғланган ҳолда ташлаб
келмаганига юракдан ачиниб.

Флёр эгилиб, Гаррининг иккала юзидан ўпиб қўйди. Гарри иккала юзи кизариб кетганини
ҳис этиб, қулоғидан яна буғ чиқиб кетмаганига хайрон бўлди. Флёр эса Ронга юзланди.

- Сен ҳам... сен унга ёғдам беғдинг...

- Ҳа, - катта умид билан тасдиқлади Рон, - Сал-пал қарашиб юбордим...

Флёр Ронни қучиб олиб, ўпиб олди. Буни қўрган Гермионанинг жони чиқиб кетишига сал
қолди. Шу пайт Людо Шульманнинг болаларни ўтирган жойларида бир сапчитиб

юборган, намоишгоҳлардаги томошабинларни эса жим бўлишга мажбур қилган кучайтирилган овози янгради.

- Муҳтарам хонимлар ва жаноблар! Қабул қилган қароримизни эътиборингизга ҳавола этаман! Сув парилари қабиласининг йўлбошчиси Затонида сув остида бўлган ишларни бизга батафсил баён этди. Натижада, чемпионликка даъвогарларга баҳо, ушбу мусобақада энг юқори эллик баллга эришишлари мумкинлигини ҳисобга олган ҳолда, қуйидагича белгиланди. Мисс Флёр Делакёр. Гарчи Бош пуфаги афсунини юксак маҳорат-ла бажарган бўлса-да, нишонга яқин қолганда гриндилоулар ҳамласига дучор бўлди. Оқибатда гаровга олинган синглисини қутқаришга муваффақ бўла олмади. Шу боис, унга йигирма беш балл белгиланди.

Намоишгоҳларда қарсақлар янгради.

- Мен аслида ноль баҳога ҳам ағзимаيمان, - чиройли бошини чайқаб ҳиқиллади Флёр.

- Бош пуфаги афсунини қўллаган мистер Седрик Диггори маррага биринчи бўлиб етиб келганига қарамай, вақт лимитини бир дақиқага ошириб юборди. Шу боис, унга қирқ етти балл белгиланди.

Хуффльпуффчилар хайкириб юборишди. Чунинг Седрикка завқ-ла қараб қўйгани Гаррининг эътиборидан четда қолмади.

Гаррининг кўнгли чўкиб кетди. Модомики Седрик вақт лимитини ошириб юборган экан, Гарри ҳақида нима ҳам дейиш мумкин?

- Мистер Виктор Крумнинг айланиши чала намоён бўлганига қарамай, етарлича самарали кечиб, ўз ўлжаси билан қайтди ва у қирқ баллга эришди.

Ғолибона қиёфа касб этган Каркаров ҳаммадан қаттиқ қарсақ урди.

- Ойқулоқ ўстир гиёҳидан мохирона фойдаланган мистер Гарри Поттер вақт лимитини ҳаддан ортиқ ошириб юборганча, энг охириги бўлиб қайтди, - шарҳини давом эттирди Людо Шульман, - Бироқ сув парилари қабиласининг йўлбошчиси Затониданинг берган гувоҳлигига қараганда мистер Поттер гаровга олинганлар ёнига биринчи бўлиб етиб борган. Кеч қолганлигининг боиси эса барча асирларнинг ер юзига ҳавфсиз ва соғ-саломат қайтарилишини таъминлагани ва бундай вазифани ўз олдига қатъий мақсад сифатида қўйгани бўлган.

Рон билан Гермiona Гаррига ҳамдард бўлиб, ғамгин қараб қўйишди.

- Ҳакамларнинг аксарияти томонидан билдирилган фикр-мулоҳазаларга кўра, - деди Шульман, Каркаровга хусумат-ла қараб қўйиб, - Мистер Гарри Поттер ўз ҳатти-ҳаракати ила ниҳоятда мустаҳкам маънавий руҳ ва жасорат намоён этган. Юқорида айтиб ўтилган мулоҳазалардан келиб чиққан ҳолда... мистер Поттер... қирқ беш баллга сазовор бўлди. Гаррининг юрагини сиқиб турган ғамгинлик тугуни кутилмаганда парчаланиб кетди. Энди у Седрик билан бирга пешқадам бўлиб қолди. Вазиятнинг бу тарзда ўзгариб кетишини кутмаган Рон билан Гермiona Гаррига бақрайиб қолишди. Ҳаёлларини йиғиб олишгач эса эл қатори олқишлай кетишди.

- Ана холос, Гарри! - ўкириб юборди Рон, - Бундан чиқди сен тўпори эмас экансан-да! Мустаҳкам маънавий руҳ намоён этибсан-а!

Флёр ҳам жон-жаҳд билан қарсақ урмоқда. Крум эса аксинча, домангир бўлиб қараб қолди. У Гермionанинг эътиборини боз ўзига қаратмоқчи бўлди. Аммо Гаррининг зафаридан ниҳоятда шодланиб кетган қиз унинг сўзларига қулоқ тутмади.

- Учинчи ва сўнги мусобақа йигирма тўртинчи июнь куни тонг сахар бўлиб ўтади, - эълон қилди Шульман, - Чемпионликка даъвогарлар мусобақа мазмуни ҳақида роппа-роса бир ой олдин хабардор қилинади. Уларни бугун қўллаб-қувватлаганингиз учун ҳаммангизга ташаккур.

Помфри хоним чемпионликка даъвогарлар-у, асирликдан халос этилганларни эгниларига қуруқ кийим кийиб олишлари учун қасрга қувиб солган пайтда Гарри, ўтган барча ходисалар туманда кечгандай бўлди, деган хулосага борди... ҳамма нарса ортда қолди... ушбу имтиҳондан ҳам ўтди... энди 24 июнга қадар ташвиш тортмай юрса бўлаверади... Хогсмедга уюштириладиган биринчи сафардан, қарор қилди Гарри, тош зинапоядан

қасрга кўтарилар экан, Доббига йилнинг ҳар куни учун бир жуфтдан пайпоқ олиб бераман.

XXVII БОБ.

ЮМШОҚОЁҚНИНГ ҚАЙТИШИ

Иккинчи мусобақадан сўнг, кўл остида нималар бўлганини эшитишга ҳамма зорикди. Рон ҳам ахён-ахёнда шуҳрат шуъласида ҳопитиб борди. Гаррининг сезишича, бўлиб ўтган ходисаларнинг Рон томонидан ҳавола этилаётган талқини маълум бир изчилликда ўзгариб борди. Зотан Германионнинг ҳикояси билан Роннинг лоф сўзлари даставвал мос келди. Хусусан Дамблдор иккаласини профессор Макгонагаллнинг хизмат хонасига чақиртириб, сув остида мутлақо хавфсиз бўлишлари, сув юзасига чиққандагина уйғонишларини айтиб, сеҳрли уйқуга элтиб қўйган. Бирок бир ҳафта ўтар-ўтмас Роннинг ҳикояси, уни эшитган болалар қалбини даҳшатга солиб, этини жунжитиб юборадиган бўлиб қолди. Эмишки, тиш-тирноғигача қуролланган сал кам эллик нафар сув махлуғи Ронга ҳамла қилибди. Сўнгги кучи қолгунга қадар муштлашиб, роса калтак егач, махлуқлар қўл-оёғини маҳкам боғлаб олишга базўр муваффақ бўлибди.

Роннинг машҳурлиги оша боргач, Парватти Патилнинг эгиз синглиси Пэтил унга кўпроқ қизиқиш билдира бошлади. Рон билан дуч келиб қолган жойда у ёки бу нарсалар ҳақида вайсаб ўтириш учун тез-тез тўхтаб турадиган бўлиб қолди.

- Енгимда сеҳрли таёқчам бор эди ўшанда, - ишонтирди Рон Пэтилни, - Агар хоҳлаганимда мен уларга кўрсатиб қўйган бўлар эдим.

- Нимани кўрсатган бўлар эдинг? - заҳаргина гап қистирди охири Германиона, Роннинг лофидан тоқати тоқ бўлиб, - Қандай қилиб хуррак отиб ухлаш кераклигини-ми?

Рон қулоғигача қизариб, боз сеҳрли уйқу ҳақида гапира бошлади.

Март ойи нисбатан қуруқ келганига қарамай, мактаб ховлисида ўтаётган машғулотлар давомида ўқувчиларнинг бет-қўлини сидириб юборгудай даражада кучли шамоллар мавсуми бошланди. Йўлдан адашиб қолаётган бойкушлар почтани кеч етказмоқда.

Хогсмедга уюштириладиган сафар санасини Сириусга элтиб берган бойкуш жума куни нонушта маҳалида қайтиб келди. Бечора қушнинг патлари ҳар томон диккайиб кетибди. Гарри унинг панжасига боғланган жавоб хатини ечиб олиши билан яна ўша манзилга юборишларидан чўчиди шекилли, тез учиб кетди.

Сириуснинг хати ўтган сафар юборган мактуби каби қисқагина.

Шанба куни соат иккига, Хогсмеддан чиқиш йўлидаги шох девордан ўтиб, Дарвеш ва наша дўкони ортидаги кўприкча ёнига етиб кел. Илтимос, ўзинг билан кўтарганинча егулик ол.

- Наҳотки Хогсмедга қайтиб келган бўлса? - ишонқирамай сўради Рон.

- Шунга ўхшайди, - деди Германиона.

- Ишонгим келмаяпти, - хавотирланди Гарри, - Қўлга тушиб қолса-чи...

- Шунча вақтдан буён қўлга олишмади-ку, - деди Рон, - Бунинг устига Хогсмедда дементорлар йўқ энди.

Ростини айтадиган бўлса, Сириуснинг қайтиб келишини жуда истаётган Гарри ўйга толганча, хатни тахлаб, киссага солди. Сеҳрли дамламалар тайёрлашнинг қўш соатли дарсига кўтаринки руҳ-ла тушди.

Қаср ости йўлагидаги эшик ёнига Малфой, Краббе, Гойл, Панси Паркинсон ва унинг дугоналари тўпланиб олишган. Ҳаммаси мамнун иршайганча ниманидир томоша қилишмоқда. Тумшуғи мопсниккига ўхшаш Панси Гойлнинг кенг елкалари ортидан бошини чиқарди.

- Ана улар, ана келишяпти! - хиринглади у.

Гаррининг нигоҳи Паркинсоннинг қўлидаги «Авсунполитен» журнаliga тушди. Журнал муковасида, одатдагидай ҳаракатчан фотосурат кўринди. Унда кўнғирок сочли афсунгар

қизча оппок тишларини кўрсатганча, сеҳрли таёқчаси билан бисквит тортга ишора қилмоқда.

- Ма, Грэнжер, варақлаб кўрсанг, қизик нарса топасан! - овоз кўтарди Паркинсон кўлидаги журнални улоқтириб.

Ҳеч нарсани тушунмаган Гермiona журнални тутиб олди. Шу пайтда эшик очилиб, остонада кўриниш берган Снегг имо ила ўқувчиларни ичкарига чорлади.

Учовлон, одатга кўра орқа парталардан бирини эгаллади. Снегг бугун тайёрланадиган дамламанинг таркибини синф тахтасига ёзиш учун орқа ўгириши билан Гермiona журнал варақлаб, ўрта саҳифалардан бирида қидирган нарсасини топди. Гаррининг рангли фотосурати Рита Вритернинг қисқагина мақоласини безаб турибди.

ГАРРИ ПОТТЕРНИНГ СИР ТУТИЛГАН ДИЛ ЯРАСИ

Йигитча ўз тенгқурларига мутлақо ўхшамаса ҳам бари-бир йигитча эканда. У ҳам ўсмирликнинг табиий кечинмаларидан бошқа қурдошлари каби холи эмас. Ўз ота-онасини ниҳоятда барвақт, фожиаги тарзда йўқотиб, бир умр муҳаббат ва навозишсиз ўсган ўн тўрт ёшли Гарри Поттер маглар оиласида туғилган афсунгар қиз Гермiona Грэнжер билан кечаётган барқарор муносабат-ла руҳан таскин топдим, деган хаёлга борган чамаси. Бироқ оғир йўқотишлар камлик қилгандай, бечора йигитча, ҳаётнинг яна бир кучли зарбасига бардош беришга мажбур бўлди.

Мисс Грэнжер, ўзи соддагина-ю, нафсонияти ниҳоятда кучли ва афтидан машхур шахслар билан мулоқотга ўч табиатини идора қила олмайдиган қиз бўлиб чиқди. Унинг бундай майлини қанчалик машхур бўлмасин, Гарри Поттернинг ёлғиз ўзи қаноатлантира олмайдиган кўринади.

Квиддиш бўйича жаҳон чемпионатининг финал ўйини қахрамони, Болгария миллий терма жамоасининг Сайёди, «Дурмитранг» мактаби ўқувчиси, эндиликда Уч сеҳрлар беллашуви чемпионлигига даъвогарлардан бири Виктор Крум «Хогварц»га ташриф буюрган кундан буён мисс Грэнжер иккала йигитчанинг қалб торларини чертиб келмоқда. Риёкор қизнинг мафтунли-ла эс-ҳушини батамом йўқотиб қўйганини ҳеч бир тарзда яширмаётган Крум мезбон мактабнинг мулоҳаза юритилаётган ўқувчи қизини ўз юрти, Болгарияга, ёзги таътилни биргаликда ўтказишга таклиф қилиб, «Шу кунга қадар бирорта ҳам қизга нисбатан бундай туйғу ҳис этмаган эдим», деб ишонтираётган эмиш.

Бироқ таъкидлаб ўтмоқ жоизки, иккала йигитчанинг ҳаваси мисс Грэнжернинг ўқувчи қизлар орасида шубҳа туғдираётган табиий фазилатлари сабабли юзага келмаган экан. «Ўзи табиатан кўрқинчли, чин сўзим, жуда кўрқинчли қиз», - гувоҳлик берди тўртинчи синфда таҳсил кўраётган истараси иссиққина, қувноқ қизалоқ Панси Паркинсон, - «Лекин унинг зеҳни ўтқир. Ишончим комилки, у, Севги дамламасини тайёрлаш сирларини норасмий, яширин тарзда ўзлаштириб олган ва айна шу дамлама воситасида йигитларни ўзига мойил қилмоқда»

Тўғри, Севги дамламасини тайёрлаш «Хогварц»да ман этилган ва табиийки, Альбус Дамблдор, ушбу гувоҳликка жиддий эътибор қаратади. Ҳар қалай тахририят шунга умид қилади. Гарри Поттерга яхшилик тилайдиган одамларга эса йигитча келаси сафар ўз қалбини нисбатан муносиброқ номзодга очиб беради, деган умид билан яшайдан бошқа чора қолмайди.

- Айтган эдим-а, сенга Рита Вритернинг жаҳлини чиқарма, деб! - пичирлаб кичкирди Рон, журналдан кўзини уза олмай, - Мана марҳамат, сени аллақандай... тунги капалакка айлантириб қўйибди!

- Тунги капалакка? - хахолаб юборди Гермiona бошини кўтариб.

- Ойим уларни шундай деб атайди, - деди қулоғи қизариб кетган Рон.

- Агар бу билан зўр журналистлик маҳоратини кўрсатдим, деб ўйлаётган бўлса, Рита ўз малакасини деярли йўқотибди, - деди Гермiona катта-катта очилган кўзлари билан Ронга қараб, - Фавкулодда кам учрайдиган бемаънилик, - хулоса қилди у, кулишда давом этганча,

журнални бўш курсилардан бирига улоктириб.

Слизеринчиларнинг диққат билан кузатиб ўтирганини кўрган Гермiona истехзоли иршайганча, қўлини силтаб қўйди-да, Гарри ва Рон билан биргаликда Онг тозалаш дамламасини тайёрлаш учун зарур бўлган гиёҳларни юк халтасидан чиқаришга киришди.

- Лекин бир нарса чиндан ҳам жуда ғалати, - ғудуллади Гермiona скарабей солинган ховонча устида ўғир дастасини тўхтатиб қолиб, - Рита қаердан била қолди экан, а?...

(*Скарабей – иссиқ мамлакатларда бўладиган гўнг кўнгузи*).

- Нимани билиб қолибди? - дархол сўради Рон, - Севги дамламасини тайёрлаганингни-ми?

- Бемаъни гапни қўй, Рон, - сўкиб берди Гермiona, скарабей эзиб, - Виктор мени ўз юртига таклиф қилганини айтяпман.

Гермiona оғзидан гуллашга гуллаб қўйди-ю, Роннинг кўзига қарашга уялиб, қизариб кетди.

- Нима?

Роннинг қўлидан чиқиб кетган ўғир дастаси полга тарақлаганча тушиб кетди.

- Мени қўл тубидан олиб чиқиб, наҳанг бошини йўқотиши билан таклиф қилган эди, - хижолат тортиб ғудуллади Гермiona, - Помфри хоним биттадан адёл бергач, биров эшитмаслиги учун мени бир четга тортиб, агар ёзги таътилни қандай ўтказишни ҳали режалаштирмаган бўлсам...

- Хўп, сен нима деб жавоб қайтардинг? - гапни бўлди Гермionадан кўзини узмаган Рон, қўлига олган ўғир дастасини ҳавончадан беш-олти дюйм нарида столга тарақлатиб урганча.

- У «Шу кунга қадар бирорта ҳам қизга нисбатан бундай туйғу ҳис этмаган эдим» дегани рост.

Энди Гермiona шу қадар қизариб кетдики, ундан уфуриб келаётган ҳароратни Гарри жисмонан ҳис этгандай бўлди.

- Бироқ Рита... қандай эшитиши мумкин? Сохилда йўқ эди-ку у... ёки борми-ди? Ёхуд чиндан ҳам кўринмас плаши бормикан уни? Иккинчи мусобақани кўргани мактаб ҳудудига яширинча кириб келдимикан?

- Хўп, сен нима деб жавоб қайтардинг? - саволни такрорлади Рон, қўлидаги ўғир дастасини столга янада қаттиқ тарақлатиб.

- Ўша пайтда сен билан Гарридан шу қадар хавотирда эдим-ки...

- Шахсий ҳаётингиз қанчалик қизиқ бўлмасин, мисс Грэнжер, уни менинг дарсимда муҳокама қилмаслигингизни илтимос қилган бўлар эдим, - эшитилди муздай овоз орқа томондан, - «Гриффиндор»дан ўн бал айрилади.

Улар гаплашиб турган фурсатда Снегг сездирмай орқа томонга ўтиб олган экан. Ҳамма ўгирилиб, учовига тикилди. Малфой эса фурсатдан фойдаланиб Гаррига «Поттер – бадбўй» эканлигини яна бир бор эслатиб қўйди.

- Бунинг устига... дарс вақтида яширинча журнал ўқиймиз, денг! - давом этди Снегг қўлига «Авсунполитен»ни олиб, - Яна ўн балл айрилади «Гриффиндор»дан... - деди Рита Вритернинг мақоласини кўриб, қора кўзлари ярқираб кетган Снегг, - Поттер ўзи ҳақида ёзилган мақолаларни тўплаб бориш учун қачондир қирқиб олиши керак-ку, ахир...

Слизеринчиларнинг кулгисидан қаср ости портлаб кетгандай бўлди. Снеггнинг башарасида ҳам мурдор кулги кўринди. У мақолани овоз чиқариб ўқишга киришди.

- Гарри Поттернинг сир тутилган дил яраси... Оббо, Поттер, яна нима қилди сенга, а? Йигитча ўз тенгқурларига мутлақо ўхшамаса ҳам...

Гарри юзи ловуллаб кетаётганини ҳис этмоқда. Ҳар бир жумланинг ниҳоясида Снегг атайин тўхталиб, слизеринчиларга мириқиб кулиб олишга имкон бериб борди. Снеггнинг ифодали ўқишида мақола мазмуни янада жирканч эшитилди.

- ... Гарри Поттерга яхшилик тилайдиган одамларга эса йигитча келаси сафар ўз қалбини нисбатан муносиброқ номзодга очиб беради, деган умид билан яшашдан бошқа чора қолмайди. Қаранг-а! Жуда таъсирли, ийдирадиган мақола чиқибди, - тишининг оқини кўрсатди Снегг тўхтамаган қаҳқаҳа остида журнални ёпиб, - Ундай бўлса, чигаллашиб

кетган ишқий муносабатларингиз хақида эмас, дарс хақида ўйлашингиз учун сизларни бир-бирингиздан ажратиб, бошқа-бошқа ўткизиб чиқаман шекилли. Уэсли, сиз жойингизда қоласиз. Мисс Грэнжер, сиз мисс Паркинсоннинг ёнига кўчиб ўтинг. Поттер, сиз столим рўпарасидаги бўш столга кўчиб ўтинг. Тезрок.

Вужудини нафрат алангаси ёндираётган Гарри бугунги дамламанинг таркибий қисмлари ва юк халтасини қозон ичига ташлади-да, хона бошидаги бўш партага кўтариб борди. Унинг ортидан эргашиб, ўз курсисига ўтириб олган Снегг Гаррининг қозон бўшатишини диққат билан кузатиб турди. Ўқитувчининг нигоҳини сезиб турган Гарри уни очикдан-очик писанд қилмай, хар бир скарабейни Снеггнинг жирканч башараси сифатида тасаввур қилганча, кўнғиз эзишни давом этди.

- Матбуотнинг шахсингга бўлган эътибори туфайли, Поттер, ўзинг хақингдаги пуфак каби хаддан ортиқ шишиб кетган фикр-мулоҳазаларинг бир кун эмас бир кун келиб, пақ этиб ёрилиб кетади, - аста пичирлади Снегг синф тинчланиши билан.

Гарри жавоб қайтармади. Снеггнинг ғаламислигини бола жуда яхши идрок этмоқда. Зеро у илгари ҳам шундай қилган. «Гриффиндор»дан кам деганда яна эллик балл айиришга сабаб қидираётгани аён.

- Эҳтимол жамики сеҳргарлар дунёси менга қойил қолиб, таҳсин ўқийди, деган комил ишонч билдираётган бўлсанг керак, - давом этди Снегг боланинг ўзигина эшитиши учун деярли овоз чиқармай.

Гарри эса Снеггнинг сўзларига мутлақо эътибор қаратмай, кукунга айланиб кетган скарабейларни ғазаб билан туйишда давом этди.

- Менга қолса башаранг тасвири даврий матбуотда кун ора босиб чиқарилсин, фарқи йўқ. Сен, Поттер, мен учун мактаб қоидаларини писанд қилмайдиган ярамас боладан ўзга нарса эмассан.

Гарри кўнғиз кукунини қозонга солиб, занжабил илдизини тўғрашга киришди. Қўллари ғазабдан титраб кетаётган бўлса ҳам Снеггнинг кишини ранжитадиган сўзларини эшитмаётган кўйга солиб, кўзини гиёҳдан узмади.

- Бинобарин, огоҳлантириб қўймоқчиман сени, Поттер, - тинчимади Снегг янада паст ва кўрқинчли охангда гапириб, - Машхурмисан, баломисан, такрор айтаман, менга зиғирдай бўлсин, фарқи йўқ. Агар яна бир бор хизмат хонамнинг қулфини бузиб кирганингни сезиб қолгудай бўлсам...

- Ўша хонангизнинг яқинига ҳам йўллаганим йўқ! - ёрилиб кетди Гарри ўзининг сохта карлигини бир четга йиғиштириб қўйиб.

- Ёлғон гапирма, - вишиллади Снегг тубсиз нигоҳини Гаррига санчиб, - Бумсленг териси. Ойқулоқ ўстир гиёҳи. Униси ҳам, буниси ҳам менинг шахсий омборимдан чиққан. Уларни ким олгани аён.

Гарри айбдордай кўринмаслиги учун кўзини олиб қочмай, имкон қадар пирпиратмасликка уринди. Гарчи Снегг доимо Гарридан гумон қилиб юрган бўлса ҳам, бумсленг терисини Ҳамма қиёфа сиркасини тайёрлаш учун иккинчи синфда ўқиб юришган кезларда Гермiona ўғирлаган эди. Ойқулоқ ўстир гиёҳини эса Добби ўғирлади.

- Сўзларингиз замиридаги шамани тушунмадим, - лоқайд қиёфа қасб этиб алдади Гарри.

- Хизмат хонамнинг қулфи бузилган ўша кеча сен ётоқхонангда бўлмагансан! - пичирлаб бақирди Снегг, - Буни аниқ биламан, Поттер! Эҳтимол, анави Ўйноқкўз Хмури «Гарри Поттер мухлислари клуби»га аъзо бўлиб олгандир, билмайман, билишни ҳам истамайман, бироқ шунга аниқ биламан-ки, сенинг ярамас хулқ-атворингга кўникмоқчи эмасман! Яна бир маротаба хизмат хонамга ташриф буюриш учун тунги сайрга чиқар экансан, Поттер, қаттиқ пушаймон қиласан!

- Яхши, - пинагини бузмай жавоб қайтарди Гарри, занжабил илдизини тўғрашни давом эттириб, - Агар ўша хонага ташриф буюриш борасида енгиб бўлмас истак пайдо бўлса, сўзларингизни албатта инобатга олиб қўяман.

Боланинг журъатли сўзларини эшитган Снеггнинг кўзлари ярқираб кетиб, кўлини коржомасининг остига югуртирди. Гаррининг хаёлига Снегг сеҳрли таёқчасини чиқариб,

бирон-бир қарғиш қўллайди, деган фикр келди. Бироқ сеҳрли дамламалар тайёрлаш фани профессори киссасидан шаффоф суюклик тўлдирилган кичкинагина биллур шишача чиқариб, Гаррига кўрсатди.

- Мана бу нима эканлигини биласанми, Поттер? - сўради таҳдидли нигоҳи ярқираган Снегг.

- Йўқ.

- Истиғфор келтиришга мажбур қиладиган Икрор бўлиш дамламаси. Шу қадар кучли таъсирга эгаки, унинг уч томчиси сени, бир умр юрак тубига бекитиб келган энг махфий сирларингни мана бу синф олдиға тўкиб-сочишга мажбур қилиш учун етарлидан ортик бўлади, - пичирлади Снегг дахшатли оҳангда, - Ушбу дамламанинг қўлланилиши сеҳргарлик вазирлиги томонидан қатъий назорат остиға олинган. Аммо хулқ-атворингни тузатиб олмас экансан, сен ичадиган ошқовоқ шарбати устида қўлим қалтираб қолмаслиғиға шубҳа қилмасанг бўлаверади. Ана ўшанда, Поттер, кўп гапларни... шу жумладан, хонамға кирган-кирмаганингни аниқ биламиз.

Гарри жавоб қайтармади. У нигоҳини занжабилға боз қаратиб, илдиз тўғрашни давом эттирди. Икрор бўлиш дамламаси ҳақида эшитганлари болага сира ёкмади ва энг асосийси, Снегг чиндан ҳам бир-икки томчи томизиб қўйишдан тап тортмаслиғиға шубҳа қилмади. Дамлама таъсирида нималарни айтиб юборишини ҳаёлиға келтирган Гарри сесканиб кетди-ю, хиссиётини сездирмасликка ҳаракат қилди... Ўзи ҳақида сайраса-ку, гўрға эди. Аммо у бошқаларни ҳам, чунончи, ўғирлик қилган Гермiona билан Доббини ҳам сотиб қўйиши... Сириус билан олиб бораётган алоқаси ҳақида валдираши мумкин, шунингдек... Чуга бўлган муносабатини... буларнинг барини ўйлаб кўрган Гаррининг ичидаги борки нарса каттагина бўҳча сифатида тугилиб қолгандай бўлди. Занжабилнинг тўғралган илдизини қозонға солар экан, балки Хмуриға ўхшаб, алоҳида идишда олиб юриладиган ичимлик ичиб юрган маъқулмикан, деган ҳаёлға борди.

Эшик тақиллади.

- Киринг, - деди Снегг.

Ҳамма эшикка юзланди. Хонаға кучли ҳаяжонланган Каркаров кириб келди. Ўқувчилар соқолини эшаётган «Дурмштранг» раҳбарининг ўқитувчи столиға яқинлашганини кўриб туришди.

- Гаплашиб олишимиз керак, - узук-узук пичирлади у, сўзларини ҳеч ким эшитмаслиғи учун лабини базўр қимирлатганча Северусға мурожаат қилиб.

Гарри иш билан машғул бўлса-да, суҳбатни диққат билан эшитиб турди.

- Дарсдан кейин бафуржа гаплашамиз, Каркаров...

- Йўқ, Северус, - гапни кесди Каркаров, - Куённинг расмини чизиб, яна қочиб қоласиз. Шу боис, айнан ҳозир ва шу ерда гаплашмоқчиман.

- Дарсдан кейин, - қисқа қилди Снегг.

Броненосец сафросини етарлича қуйган-қуймаганини билиш мақсадида ўлчов идишини кўтариб, ёруғликка қаратган Гарри, баҳонада иккала кишиға диққат билан разм солди. Каркаров нимадандир ниҳоятда ташвиш тортмоқда. Снеггнинг қиёфаси эса домангир кўринди (*Броненосец – тўла тишсиз ҳайвонлар (Edentata) туркумиға қирадиган сунт эмизувчилар оиласиға мансуб зирҳли армадилла (Dasypodidae). Жанубий ва Марказий Америкада яшайдиган, пакана, бесўнақай, танасининг устки қисми ва ён томонлари ҳаракатчан мугуз қалқонлар билан қопланган ҳайвон*).

Каркаров дарснинг қолган қисмини Снеггнинг ёнидан қилт этмай ўтказди. Афтидан у ўқитувчини қочириб юбормасликка астойдил бел боғлаган чоғи. Каркаров нималар ҳақида гапиришиға жуда қизиқиб қолган Гарри қўнғироқ зарбаси янграшиға икки дақиқа қолганида броненосец сафросини атайин полға тўкиб юбориб, қозон атрофини тозалашға киришди. Қолган ўқувчилар шовкин солганча, хонани тарк этди.

- Бундай қисталангликнинг боиси нима? - вишиллади Снегг.

- Мана бу, - жавоб қайтарди Каркаров.

Қозон ортидан бошини чиқарган Гарри Каркаров чап қўлининг енгини тортиб,

тирсагининг ички томонини Северусга кўрсатаётганини кўрди.

- Хўш? - сўради ханузгача лаб қимирлатмай гапираётган Каркаров, - Кўрдингиз-ми? Бу қадар аниқ кўринмай қолган эди ўша...

- Ёлинг! - кескин буюрди Снегг, хонага кўз югуртириб.

- Лекин сизда ҳам кўриниши керак... - давом этди Каркаров ташвишли охангда.

- Бу ҳақда кейинроқ гаплашиб олишимиз мумкин, Каркаров, - гапни бўлди Снегг, - Поттер! Сиз нима қиялпсиз бу ерда?

- Броненосецнинг сафроси тўкилиб кетди, профессор, артяпман, - беайб кўзларини пирпиратди Гарри, қўлидаги хўл латгани кўрсатганча, безрайиб.

Бир вақтнинг ўзида ҳам безовта бўлган, ҳам жаҳли чиққан Каркаров турган жойида шартта бурилди-да, хонадан ўқдай отилиб чиқди. Ёвуз Снегг билан танҳо қолишни истамаган Гарри китоблари-ю, гиёҳларини юк халтасига ташлади-да, хозиргина гувоҳи бўлган сахна ҳақида айтиб бериш учун Рон билан Гермионани қидирганча, югуриб кетди.

Эртасига, мактаб ховлисини кумуш тусли хира куёш ёритган кун ярмида, ўқувчилар қасрни тарк этди. Хаво ёқимли бўлгани учун Хогсмед томон йўл олган болалар ридоларини ечиб, елкага ташлаб олган. Сириус сўраган овқат Гаррининг юк халтасида. Учовлон тушлик дастурхонидан ўн иккитача товуқ сони, бир буханка нон ва бир кўза ошқовоқ шарбатини ўғринча олиб чиқишга муваффақ бўлди.

Болалар Доббига совға харид қилиш учун О'Требъеннинг модалар дўконига кириб, хаддан ортиқ чиройли пайпоқларни танлаш билан машғул бўлганча, вақтни мамнун ўтказишди. Дўконда сотилаётган баъзи пайпоқлардаги тилла ва кумуш тусли юлдузчалар расми милт-милт этса, айрим пайпоқ турлари кучли ҳидланиб кетган ҳолларда баланд овоз чиқариб қичқирар экан.

Соат бир яримда сеҳрли жихозлар сотиладиган Дарвеш ва наша дўкони ёнидан ўтган болалар Дароз кўча бўйлаб қишлоқ ташқарисига йўл олишди.

Қишлоқ уйлари тобора камайиб, боғлар кенгайиб бораётган, Гарри муқаддам келмаган эгри-бугри кўча Хогсмедни қуршаб олган, одам оёғи етмаган калин ўрмон томон олиб чиқмоқда. Болалар этагига ушбу қишлоқ жойлашган тоққа яқинлашиб, муюлишдан сўнг, кўча охиридаги шох девор ортига солинган кўприк ва кўприк зинасининг биринчи поғонасига олд оёқларини қўйиб ётган, қоп-қора, барок, фақат учовлон танийдиган, оғзига газета тишлаб олган йирик итни кўришди.

- Салом, Сириус, - деди итга яқинлашган Гарри.

Болаларни кўриб тетиклашган ит Гаррининг елкасидаги юк халтасини тез ҳидлаб чиқди-да, думини силтаб орқа ўтирганча, яккам-дуккам чангал ўсган сўкмоқ бўйлаб, тоғнинг тошлоқ этагига кўтарила бошлади. Шох девордан ўтган учала бола итга эргашди.

Сириус болаларни тоққа етаклади. Теварак-атроф сочилиб ётган йирик харсанг тошларга тўлиб тошган. Тўрт оёқли итга тоғ сўкмоғи бўйлаб югуриб юриш чўт эмас, албатта. Бироқ кўп ўтмай толиқиб қолган болаларнинг тили осилиб қолди. Баланд кўтарилиб, у ёқ, бу ёқ силтанаётган думга эргашган болалар куёш нурларида терга ботганча, қоянинг тик, сертош ёнбағридаги илонизи йўл бўйлаб юқорига кўтарилди. Бунинг устига елкадаги халта тасмаси Гаррининг этига қаттиқ ботмоқда.

Бир оздан сўнг кўппак кўздан ғойиб бўлди. Юқорига кўтарилган болалар қояда ҳосил бўлган энсиз кавакни кўришди. Учовлон ичкарига ўтгач, салкин, хира ёритилган ғорга кириб қолганини англади. Ғорнинг нариги бурчагида танаси, орқа оёқлари ва думи отники, олд қисми эса йирик бургутникига ўхшайдиган, аркон билан тушовланиб, катта тошга боғлаб қўйилган, баджаҳл тўқ сарик кўзини меҳмонлар томон ярқиратган гиппогриф кўринди. Учовлон шу захоти икки букилиб, ачишиб, ёшланиб кетса ҳам кўз пирпиратмай чуқур таъзим қилди. Отбургут бошини ён томон оғдириб, тўқ сарик кўзларининг биттаси билан учала болага маълум вақт виқор-ла қараб турди-да тангачали тиззасини букиб таъзим қилди ва олдига югуриб борган Гермионага патли бўйинини

силашга ижозат берди. Гарри эса бу вақтда чўқинтирган отасига айланаётган итга қараб турди.

Жуда озиб кетган Сириус Азкабандан қочган кезларда кийиб юрган ўша кул ранг коржомасини ханузгача эгнидан ечгани йўқ. Камин ёнида учрашган кундан буён қора сочлари ўсиб, яна чигаллашиб кетибди.

«Башорат-у, каромат газетаси»нинг эски сонларини оғзидан чиқариб, ерга ташлаган Сириус шодлигидан хитоб қилди:

- Товуқ гўшти!

Гарри юк халтани чиқариб, Сириусга нон билан гўштни узатди.

- Раҳмат, - деди Сириус тугунни очар экан, ерга ўтиришга улгурмай, гўштнинг каттагина бўлагини тишлаб узиб, - Сўнгги вақтларда еган нарсам каламуш. Одамларнинг эътиборини ўзимга жалб этмаслик учун Хогсмёд овқатларини кўп ўғирлай олмайман. У Гаррига қараб кулиб қўйди. Гарри эса жавоб тариқасида зўрма-зўраки табассум қила олди.

- Бу ерларда нима қилиб юрибсан, Сириус?

- Чўқинтирган ота мажбуриятини бажаряпман, - деди Сириус суякни ит каби ғажигашга киришиб, - Мендан хавотир олма, мен ёкимтой дайди ит ролини зўр махорат-ла ижро этмоқдаман.

Ҳалигача кулиб турган Сириус Гаррининг юзидаги ташвишни кўриб, жиддий гапира кетди.

- Ёнингда бўлмоқчиман. Сўнгги хатингда... Хуллас, бир сўз билан айтганда, ишларнинг пачаваси чикмоқда, - деди у, «Башорат-у, каромат газетаси»нинг сарғайиб кетган уюмига имо қилиб, - Биров ташлаб юборган газеталарни териб юраман. Афтидан хавотирга тушган ёлғиз ўзим эмасман.

Рон газеталарнинг бирини қўлига олиб, ёзди. Гарри эса Сириусдан кўзини узмай турибди.

- Сени кўриб қолишса-чи? Қўлга олишса-чи, нима бўлади?

- Менинг анимаг эканлигимни бу ерларда фақат учалангиз ва Дамблдор билади, - елка қисди Сириус, товукнинг кейинги сони билан машғул бўлиб.

Рон Гаррининг бикинига туртиб, иккита газетани узатди. Улардан бирида «*Бартоломеус Сгорбснинг сирли бетоблиги*» иккинчисида эса «*Вазирлик ходимаси ханузгача топилгани йўқ. Сехргарлик вазири қидирув ишларини ўз назоратига олмоқда*» сарлавҳалари кўринди.

Гарри Сгорбс ҳақидаги мақолага кўз югуртириб чиқди. Айрим жумлалар ғайриихтиёрий кўзга ташланмоқда: *ноябр ойидан буён одамлар кўзига кўрингани йўқ... уйи ташландик иморатга ўхшаб қолган... Муқаддас Резги шифохонаси – галати жароҳат ва патологиялар институти ходимлари бўлаётган ҳодисаларга изоҳ беришдан бош тортишди... вазирлик хавfli касаллик ҳақидаги ахборотни тасдиқламади...*

- Уларнинг сўзига қараганда, Сгорбс ўляпти, - ўйчан хулоса чиқарди Гарри, - Лекин «Хогварц»га ўғринча кела олар экан, демак у каттиқ бетоб эмас...

- Менинг акам унинг шахсий ёрдамчиси бўлиб ишлайди, - маълум қилди Рон Сириусга, - Акамнинг сўзларига қараганда, мистер Сгорбс ҳаддан ортиқ кўп ишлагани боис каттиқ чарчаган.

- Тан олиш керакки, охирги марта яқиндан кўрганимда кўзимга чиндан ҳам бетоб кўринди, - аста фикр билдирди Гарри, мақолани ўқишда давом этиб, - Оташли жом менинг исмиمنى эълон қилган ўша кечани назарда тутмоқдаман...

- Винкини ишдан бўшатгани учун қилмишига яраша азоб тортяпти, - совуқ оҳангда баёнот қилди Гермиона, товук суякларини ютаётган Отбургутни силаб, - Пушаймон бўлаётганига ҳеч шубҳа қилмайман. Ғамхўрлик қиладиган меҳрибонини ҳайдаб юборганидан сўнг, ҳаётнинг қийинчиликларини бошдан кечирмоқда.

- Эътибор берма унга, Сириус. Уй эльфларининг қисмати ҳақида ўйлайвериб Гермионамизнинг томи бу масаласида бир оз силжиб қолган, - тушунтириш берган бўлди Рон Гермиона томон маъюс қараб қўйиб.

Бироқ Сириус ушбу маълумотга кизиқиш билдирди.

- Сгорбс ўз уй эльфини ҳайдаб юборди-ми?
- Ҳа, Квидиш бўйича жаҳон чемпионатининг финал ўйини ўтган куни, - тасдиқлади Гарри. Бола Ажал белгиси, унинг таёқчасини ушлаб ётган Винкини топиб олишгани ва мистер Сгорбснинг жаҳли чиққани ҳақида Сириусга қисқача айтиб берди. Ҳикояси ниҳоясига етганда Сириус оёққа туриб, ғор бўйлаб у ёқ, бу ёқ юра бошлади.
- Қани бир четдан таҳлил қилиб кўрайлик-чи, - деди у маълум вақт ўтиб, товукнинг навбатдаги сонини ушлаган кўлини силтаганча, - Дастлаб сизлар элфни Мўътабар Ложада кўргансиз. У Сгорбс учун жой банд қилиб ўтирган, шундайми?
- Шундай, - баралла жавоб қайтарди учовлон.
- Лекин Сгорбс ўйин томошасига келмади, шундайми?
- Келмади, - тасдиқлади Гарри, - У жуда банд эди шекилли.
- Сириус ғор бўйлаб индамай юрди-да, кўкқисдан сўраб қолди:
- Гарри, ложадан тушганингдан сўнг қиссангни текшириб кўрдинг-ми? Таёқчанг жойида эдимиз?
- Ҳм-м-м... - хотирасига зўр берди Гарри, - Йўқ, - деди у ниҳоят, - Ўша пайтда таёқчага иш йўқ эди. Ўрмон ичига кирганимизда керак бўлиб қолди. Қўлимни қиссамга солиб, омниокулярдан бошқа нарса топа олмаган эдим, - деди у ва Сириусга қараб, - Ўйлайсан-ки, Ажал белгисини яратган киши менинг сеҳрли таёқчамни Мўътабар Ложада ўғирлаб қўйганми?
- Эҳтимол, - жавоб қайтарди Сириус.
- Винкининг ўғирлик қилишга ҳадди сигмайди! - баёнот қилди Гермиона чийиллаб.
- Ложада элфдан ташқари бошқалар ҳам бўлган, - қошини чимирди Сириус, ғор бўйлаб юришда давом этиб, - Орқа томонингда яна ким ўтирган эди?
- Бир тўда одам... - чўзди Гарри, - Болгария вазири ва болгариялик аллақандай меҳмонлар... Корнелиус Фуж... Малфойлар оиласи...
- Малфойлар! - қутилмаганда бақириб юборди Рон.
- Унинг ғор деворларидан акс-садо бўлиб қайтгани овозидан Отбургут бошини кескин кўтарди.
- Бас боғлашим мумкинки, - комил ишонч билдирди Рон, - Гаррининг сеҳрли таёқчасини айнан Люциус Малфой ўғирлаган!
- Хўп, яна ким бор эди? - сўради Сириус.
- Ҳеч ким, - деди Гарри.
- Нега энди, ҳеч ким. У ерда Людо Шульман ҳам бор эди, - эслатди Гермиона.
- Ҳа, тўғри...
- «Обормут арилари» жамоасининг Уриб қайтарувчиси бўлганидан бошқа Шульман ҳақида ҳеч нарса билмайман. Қанақанги одам ўзи у? - сўради Сириус, ҳаракатини тўхтатмай.
- Тўғри одам, - ишонтирди Гарри, - Уч сеҳргар беллашуви борасида доимо ёрдам бермоқчи бўлиб юради.
- Ёрдам бермоқчи бўлиб юради? - қош чимирди Сириус, - Қизиқ, нега энди?
- Айтишига қараганда менга бўлган меҳри ошиб кетган эмиш, - тушунтирди Гарри.
- Ҳм-м-м, - ўйчан мингиллаб қўйди Сириус.
- Биз уни ўрмонда, Ажал белгиси пайдо бўлмасидан олдин учратган эдик, - маълум қилди Гермиона Сириусга, - Эсингиздами? - сўради у Гарри билан Рондан.
- Тўғри, лекин ўрмонда қолмади-ку. Лагерда тўс-тўполон кўтарилиб, ҳамма ёқ вайрон қилинаётганини айтганимиздан сўнг, ҳавода, ўша томонга қараб даф бўлди.
- Қаердан биласан, қайси томон даф бўлганини? - баҳслашди Гермиона.
- Қўйсанг-чи, Гермиона, - қўл силтади Рон, - Ажал белгисини Шульман яратган демокчи эмасдирсан, ҳар қалай?
- Винкидан кўра кўпроқ ўшандан кутаман бундай қилиқни, - саркашлик қилди Гермиона.
- Айтдим-ку, уй элфлари масаласида томи бир оз силжиб қолган, деб - маъноли қараб қўйди Рон.

Лекин Сириус қўлини кўтариб, Ронга жим ўтириб туришни имо қилди.

- Ажал белгиси пайдо бўлиб, Гаррининг таёқчасини ушлаб ётган эльф топилганидан сўнг, Сгорбс нима қилди?

- Бирор-бир бошқа кишини излаб топиш учун буталар орасини титкилаб чиқди, - жавоб берди Гарри, - Лекин чакалақлар орасида ҳеч ким йўқ эди.

- Албатта, - ғудуллади Сириус ғор ичра юриб, - Табиийки у, айбни ҳар қандай бошқа одамнинг бўйнига қўйишни истаган... фақат ўзининг уй эльфига эмас... кейин эса элфни ишдан хайдаб юборди, шундайми?

- Ҳа, - қизишиб кетди Гермиона, - Чодирда қолмагани, оёқ ости бўлишни истамагани учун хайдаб юборди.

- Гермиона, бир пас тинч қўясан-ми-йўқми, ўша Винкинг билан! - бакириб берди Рон.

- Сгорбсни сендан кўра тузукроқ тушунапти, у, Рон. Агар бирон-бир одамнинг табиатини дурустроқ билмоқчи бўлсанг, ўз тенглари билан эмас бўйсунувчилари билан қандай муомала қилишига эътибор қарат.

У чуқур ўйланиб қолганча соқоли олинмаган юзини силаб қўйди.

- Кўзга кўринмай қоладиган одати ўйлантириб қўйди мени... Дастлаб у ложада уй элфи ёрдамида ўзига жой банд қилган, ўзи эса ўйинга келишни лозим кўрмаган. Уч сеҳргар беллашувини ташкиллаштириш масаласида анча тер тўккан, энди эса думини тутқизмай юрибди... Сгорбсга ўхшамайди. Агар шу кунга қадар касаллиги туфайли бир кун бўлса ҳам, ишга чиқмаган дейишса, Отбургутни еб қўяман.

- Демак сен Сгорбсни яхши биласан эканда? - қизикди Гарри.

Қутилмаганда Сириуснинг юзи ўзгариб, Гарри билан илк бор учрашган ўша тундаги каби ваҳимали қиёфа касб этди.

- О, Сгорбсни мен жуда яхши биламан, - аста жавоб қайтарди у, - Мени Азкабанга суд қилмай қамаб ташлаш буйруғини айнан Сгорбс берган.

- Нима? - баралла қичкириб юборишди Рон билан Гермиона.

- Бўлиши мумкин эмас! - хитоб қилди Гарри.

- Бўлганда ҳам, қандоқ, - деди Сириус товук гўштининг каттагина бўлагини тишлаб узиб, - Ўша кезларда Сгорбс Сеҳрли ҳуқуқни муҳофаза қилиш департаментининг бошлиғи эди.

Буни билар эдингизми?

Учовлон бош чайқади.

- Уни сеҳргарлик вазири бўлади, деб тахмин қилишган, - давом этди Сириус, - Буюк, фавкулудда сеҳр қудратига эга, ҳукм суриб, сўз ўтказишни ҳуш кўрадиган сеҳргар у, Барт Сгорбс. Йўқ, у ҳеч қачон Вольдемортни қўллаб-қувватламаган, - қўшиб қўйди у, Гаррининг қиёфасини тўғри талқин қилиб, - Барт Сгорбс ёвуз кучлар сеҳрига зид муносабати ҳақида доимо очикдан-очик баёнот қилиб келган. Бироқ кейинчалик, ёвуз кучлар томонига ўтишни истамаган одамларнинг аксарияти... Ҳа, майли, қўйинг бу гапларни. Ёшсизлар ҳали... Бари-бир тушунмайсиз...

- Дадам ҳам чемпионатда худди шундай деган эди, - дарғазаб аччиқланди Рон, - Балки синаб кўрарсан бизни, а?

Сириуснинг юзини табассум ёритди.

- Ҳўп, майли, синаб кўрганим бўлсин...

У ғорнинг нариги бурчагига узоклашиб, қайтиб келди-да, гапини бошлади.

- Тасаввур қилиб кўринг, Вольдеморт ҳозир ўз ҳукмини ўтказиб юрибди. Ким унга тарафдор бўлган, ким унинг манфаатларида ишляпти, ким бетараф қолган, билмайсиз. Фақат бир нарса аниқ, у ҳам бўлса, Вольдеморт одамларнинг ҳатти-ҳаракатини шундай идора қилмоқдаки, улар қаршилик кўрсата олмай, нима қилишаётганини идрок этмай, мудҳиш ишларни амалга ошириб юришибди. Ўзингиз, оилангиз ва дўстларингиздан хавотирдасиз. Ҳар ҳафта кимнингдир ўлими, бедарак кетгани, қийноқлар қўлланилганлиги ҳақида хабар топиб юрибсиз... Сеҳргарлик вазирлигида парокандалик қарор топган...

Нима қилишни билишмайди. Кечаётган ҳодисаларни мағллардан сир тутишга уринишмоқда. Бироқ мағллар орасида ҳам сеҳр-жоду туфайли ўлим ҳолатлари рўй

бермоқда. Ҳамма ёқда террор... ваҳима... чалкашлик... Ана шундай вазият юзага келган эди ўшанда.

Сириус боз ўйланиб қолиб, давом этди:

- Бундай даврда баъзи одамлар калбида энг яхши туйғулар уйғонса, бошқалар фикрида разил хаёллар кечади. Эҳтимол дастлабки боскичда Сгорбс тутган йўл тамойиллари самарали бўлгандир, билмадим. Вазирликда ишлар экан хизмат поғонаси бўйича жуда тез ўсиб, Лорд Вольдеморتنинг малайларига нисбатан ниҳоятда қатъий чоралар кўрди. Аврорларга янги ваколатлар берди. Чунончи, шундай буйруқ чиқардики, мазмунан Ёвуз Лорд малайларини асир олгандан кўра, жойида ўлдириб қутулган афзал, деб эътироф этилди. Тергов тадбирлари олиб борилмай, суд қилинмай тўғри дементорлар ихтиёрига топширилган ёлғиз мен эмас. Сгорбс зўравонликка қарши зўравонлик қўллаган тарзда кураш олиб борди. Гумон қилинувчиларга нисбатан Оқибати мудҳиш қарғишлар қўлланишига ижозат берди. Мухтасар қилиб айтиш мумкинки, Сгорбс, ёвуз кучлар тарафдорларининг аксарияти каби шафқатсиз, золим кишига айланди. Лекин адолат юзасидан шунини ҳам таъкидлаб ўтмоқ даркорки, унинг хатти-ҳаракатларини оқлаганлар кам бўлмаган. Бундай кишилар Сгорбс томонидан олиб борилаётган сиёсатни маъқуллашган, амалга ошираётган чора-тадбирларини тўғри, деб топишган, аксарият сеҳргарлар Сгорбснинг сеҳргарлик вазири лавозимига сайлашни талаб ҳам қилишган. Вольдемоорт ғойиб бўлганидан сўнг, Сгорбснинг вазир сифатида сайланишига ҳеч қанча вақт қолмаган. Лекин сал ўтиб, ниҳоятда номаъқул ҳодиса рўй берди, - деди Сириус маънос кулиб қўйиб, - Унинг ўғли Азкабан асирлигидан қочиб қутулишга муваффақ бўлган, Вольдемортни қидириб топиб, ҳаётга қайтаришга уринган бир гуруҳ Ўлимдан мириқувчилар билан бирга қўлга олинди.

- Сгорбснинг ўғлини қўлга олишди? - ваҳима қилди Гермiona.

- Ҳа, - деди суякни Отбургутга улоқтириб, ўзи ерга ўтириб олганча, буханка нонни икки бўлган Сириус, - Ушбу холат қария Барти учун қандай зарба бўлганини тасаввур қилиб кўринг. Оиласига, фарзанд тарбиясига сал кўпроқ вақт ажратиши керак эди у, шундай эмасми? Баъзида бўлса ҳам ишдан эртароқ уйга қайтиши... ўғлига яқинроқ бўлиши керак эди.

Сириус нон мағзини бўри каби тишлади.

- Унинг ўғли чиндан ҳам Ўлимдан мириқувчи бўлганми? - сўради Гарри.

- Тасаввур ҳам қила олмайман, - деди нон кавшаб ютаётган Сириус, - Бола Азкабанга камалганда мен ўша ерда эдим. Бўлиб ўтган ишлардан кейинчалик хабар топдим. Уни ҳақиқатан ҳам Ўлимдан мириқувчилар билан бирга қўлга олишган. Лекин у, ҳали тилга олинган эльф каби, нотўғри жойга, бемаврид келиб қолган бўлиши ҳам мумкин.

- Сгорбс-чи, ўғлини халос этишга уриниб кўрмади-ми? - пичирлади Гермiona.

Сириус худди ит ириллагани каби кулиб юборди.

- Сгорбс-а? Ўғлини-я? Мен эса унинг қанақа одам эканлигини яхши тушунгансан, деб ўйлабман, Гермiona! Сгорбс кечираётган ҳаёт тамойилларидан бири – номига доғ тушириш хавфини юзага келтирадиган ҳар қандай ғов барҳам топиши кераклигидир. Ахир у бутун ҳаётини сеҳргарлик вазири лавозимини эгаллашга бағишлаган. Одамлар унинг номини Ажал белгиси билан боз боғлашгани учун ҳам садоқатли уй элфини кўчага ҳайдаб чиқарганига ўзингиз шохид бўлдингиз. Бу кўп нарсалардан далолат беради. Сгорбснинг оталик меҳри ўз ўғли устидан ибратли суд жараёнини уюштиришга етди холос. Бу билан у жиноятчи ўғлидан қанчалик нафратлангани, ундан воз кечгани, тўғри Азкабанга йўллаганини ҳаммага кўрсатиб қўймоқчи бўлган...

- Ўз ўғлини дементорларга топшириб юборди-ми? - оҳ урди Гарри базўр эшиттириб.

- Топширди, - жавоб қайтарди Сириус пинагини бузмай, - Дементорлар уни олиб ўтишганини камера эшигининг панжараси орқали кўриб турдим. Ёши ўн тўққиздан ошмаган йигитча. Менинг камерамга қўшни камерага тикишди уни. Кечгача кичкириб, онасини чақирар эди бечора. Бир неча кун ўтгач, кичкирмай қўйди... у ерга камалганларнинг ҳаммаси охир-оқибатда кичкирмай қўяди... тушида кичкириши инобатга

олинмаса, агар...

Муайян вақт Сириуснинг кўзларидаги нур, худди парда тортилган каби сўниб қолди.

- Демак ҳозир у Азқабанда эканда? - сўради Гарри.

- Йўқ, - ифодасиз жавоб қайтарди Сириус, - Азқабанда эмас, умуман бу ёруғ оламда эмас энди у. Қамалганидан сўнг, бир йил ўтар-ўтмас омонатини топширди.

- Ўлди-ми?

- Ўлган ёлғиз у эмас, - алам-ла, жавоб берди Сириус, - У ерда кўпчилик ақлдан озади.

Аксарият маҳбуслар овқат емай қўяди. Ҳаётга, яшашга бўлган иштиёқлари батамом барҳам топади. Яқин орада кимдир асфаласофилингга йўл олиши ҳаммага тушунарли бўлиб қолади. Чунки дементорлар буни ҳис этиб, тўлқинланиб кетишади. Йигитча касал эканлиги бошидан маълум эди. Сгорбс вазирликда нуфузли зот бўлгани учун ҳам хотини иккаласига ўғлининг ўлими арафасида ҳолидан хабар олиб кетишга ижозат берилди.

Ўшанда мен Барти Сгорбсни сўнгги бор кўрган эдим. Хотинини камерамнинг олдидан деярли кўлда кўтариб ўтди. Адашмасам, ўғлининг ўлиmidан сўнг, ҳеч қанча ўтмай, хотини ҳам омонатини топширди. Йигитчанинг онасини дард-алам олиб кетди, албатта. Сгорбс ўғлининг жасадини олиб кетиш учун келмади. Дементорлар уни қаср яқинидаги кабристонга қўйишганини ўз кўзим билан кўриб турдим.

Сириус оғзига келтирган нонни четга қўйди-да, кўзани кўтариб, ошқовоқ шарбатини бир симиришда тугатди.

- Қария Сгорбс ўз муродига деярли етай деб қолган фурсатда ҳаммасини бирданига йўқотди-қўйди, - давом этди у, оғзини кафтининг орқа томони билан артиб, - Ҳозиргина эл оғзида юрган қахрамон, «беш дақиқа кам сеҳргарлик вазири»... ўғли ўлди, хотини ўлди, оиласига иснод келди, шуҳрати эса қочиб қайтганидан кейин эшитишимга кўра, батамом бадном бўлди. Йигитча ўлиши билан одамларнинг унга раҳми келди. Шундай ёшгина, яхши оилада туғилиб ўсган йигитча қандай қилиб ёмон йўлга кириб кетиши мумкин, деган саволлар дув-дув ёғила бошлади. Табиийки, жамоатчилик ягона бир хулосага, у ҳам бўлса, йигитча ота меҳрига тўймаган, тарбиясини кўрмаган деган тўхтамга келди. Шу тариха, вазирлик лавозими Корнелиус Фужга насиб қилди. Сгорбс эса четга сурилди. Унга Халқаро сеҳргарлик ҳамкорлиги департаменти раво кўрилди.

Орага узоқ сукунат чўқди. Гарри Сгорбснинг ўрмонда, квидиш кубоги финалидан кейин амрига итоат қилмаган уй эльфига кўзи чаноғидан чиқиб кетгудай қараганини эслади.

Демак, Винкининг Ажал белгиси остида топилганига бу қадар айқириб муносабат билдирганининг сабаби бу ёғда эканда. Ўша ҳодиса унга ўғли билан боғлиқ ишлар, эски ғалва-ю, вазирликда ёмон отлик бўлиб қолганини эслатган эканда.

- Хмурининг сўзларига қараганда, Сгорбс ҳамма ёқда ёвуз сеҳргарларни излаб топишга уринар экан, - деди Гарри.

- Тўғри, бундай фаолият унинг табиатидаги вавосликка айланиб қолган, - бош ирғиди Сириус, - Фикримча, агар у яна бирор нафар Ўлимдан мириқувчини тутиб келтирса, илгариги шуҳратини қайтара олишига умид қилади.

- Айнан шу боис ҳам Снеггнинг хизмат хонасини тинтув қилиш учун ўғринча келган бу ерга, - қичқирди юзида музаффарият барқ уриб кетган Рон, Гермionaга юзланиб.

- Эҳтимол. Фақат унинг ҳаракатида маъни кўрмайман, - таъкидлаб ўтди Сириус.

- Бекор қиласан! - деди Рон.

Бироқ Сириус бош чайқаб қўйди.

- Модомики Сгорбс, Северусга нисбатан тергов ҳаракатларини амалга оширмакчи экан, нега у Беллашувда ҳакамлик вазифасини бажармаяпти? Ахир бундай имкон «Хогварц»га расман, мунтазам равишда, очикдан-очик ташриф буюриш ва шу тариха Снеггни кузатиб бориш учун бекусур сабаб-ку, шундай эмасми?

- Снегг бирон нарсани ният қилиб юрибди-ми, нима деб ўйлайсан? - сўради Гарри.

- Снегг ҳақида нима десаларинг, дейверинг-у, лекин Дамблдор Северусга тўла-тўқис ишонишини унутманг...

- Қўйсанг-чи, Гермiona, - гапни бўлди бесабр Рон, - Дамблдор авлиё ва хоказо, албатта.

Бирок бу дегани ростакан кудратли сеҳргар уни алдай олмайди, деган маънони англамайди.

- Нега бўлмасам Снегг биринчи синфда ўқиб юрганимизда Гаррининг ҳаётини сақлаб қолди? Нега ўлиб кетишини тек томоша қилиб ўтирмади?

- Мен қаердан билай. Балки Дамблдор уни қўчага чиқариб ҳайдаб юборишидан қўрққандир...

- Сен нима деб ўйлайсан, Сириус? - баланд овозда сўради Гарри, Рон билан Гермионанинг гап таллашишларига чек қўйганча, Сириусга қулоқ тутишга мажбур қилиб.

- Фикримча, иккалангиз ҳам қайсидир маънода ҳақсиз, - деди Сириус Рон билан Гермионага ўйчан қараб, - Бу ерда ўқитувчилик қилаётганини эшитганимдан буён нима сабабдан Дамблдор уни ишга олгани ҳақида ўйланиб юрибман. Снегг ёвуз сеҳр-жодуни ҳуш қўриб, ҳали мактабда ўқиб юрган кезларидаёқ ёмон ном чиқарган. У доимо сувдан курук, тегирмондан бутун чиқадиган, айёр, қачон қарасанг сочи кир юрадиган бола эди, - қўшиб қўйди Сириус.

Гарри билан Рон бир-бирига қараб, қулиб қўйишди.

- Ҳали мактабга келмай туриб шунча қарғишларни ўзлаштириб олган эканки, еттинчи синфда таҳсил қўраётган ҳар қандай ўқувчи ҳам унинг олдида ип эша олмаган. У билан дўст тутинган слизеринчиларнинг деярли ҳаммаси келгусида Ўлимдан мириқувчиларга айланиб кетишган.

Сириус қўлини кўтариб, бармоқларини букканча, санай кетди.

- Розье ва Вилкс. Иккаласи ҳам Вольдеморт гум бўлгунга қадар аврорлар томонидан ўлдирилган. Эр-хотин Лестранглар, Азкабанда ўтиришибди. Эйвери, эшитишимга қараганда, жазодан қутулиб, ҳозиргача озодликда юрибди. Қарам қилиш қарғиши таъсирига дучор бўлган эмиш. Аммо билишимча, Снеггнинг ўзи Ўлимдан мириқувчиликда айбланмаган. Лекин бу унинг оппоқ экандигидан далолат бермайди. Ахир қўпчилик жиноят устида қўлга олинмай қолиб кетган. Снегг эса етарлича ақлли, маккор тулки. Уни бирон нарсада айблаш осон кечмайди.

- Снегг билан Каркаров эски кадрдонлар. Бирок Снегг ушбу маълумот ошкор бўлишини истамайди, - таъкидлаб ўтди Рон.

- Тўппа-тўғри! - тўлқинланиб кетди Гарри, - Каркаров кечаги дарсга бостириб келганида Снеггнинг башараси томошабоп бўлиб қолди! Каркаров дарсга кириб келишга мажбур бўлгани, бошқа жойда Снегг думини тутқизмай юрганини таъна қилди. Каркаров жуда ташвишли кўринди. У энгини тортиб, тирсагидаги алақандай нарсани кўрсатди. Нима эканлигини мен кўра олмадим.

- Тирсагини кўрсатди? - сўради Сириус, ханг-манг бўлиб.

Унинг ҳаёли қочиб, қўлини кир сочлари орасига солганча, елка қисиб қўйди.

- Бу нима бўлиши мумкинлигини тасаввур ҳам қила олмайман... Модомики Каркаров қаттиқ ташвиш тортганча, тушунтириш сўраб Снеггнинг ҳузурига келган экан...

Сириус маълум вақт ғор деворига тикилиб турди-да, хафсаласи пир бўлган киёфа ясади.

- Нима қилганда ҳам ҳақиқатни ҳақиқатдай тан олмоқ даркор. Дамблдор Северусга ишонади. У бошқалар ишонч билдирмайдиган қўп одамларга ишонишидан хабарим бор. Бирок Дамблдор ўз вақтида Вольдемортга хизмат қилган Северусга ишонч билдирганига ақлим бовар қилмаяпти...

- Нега бўлмасам Хмури билан Сгорбс унинг хонасини тинтув қилиб боришга ошиқади? - саркашлик қилди Рон.

- Хмури «Хогварц»га кириб келиши билан қасрнинг жамики тешиқларини титиб чикмаса ўзига ўзи ўхшамай қолади. Қария ёвузлик кучидан ҳимоя масаласига жиддий ёндашади. У бирон кишига ишонишига шубҳа қиламан. Ҳаёти давомида кўрган нарсалари инобатга олинадиган бўлса, бунинг хайрон бўладиган жойи йўқ. Бирок таъкидлаб ўтиш жоизки, Хмури имкон қадар одам ўлдирмасликка ҳаракат қилган. Жиноятчини тириклайин қўлга олишга уринган. Тўғри, кези келганда шафқатсиз бўлган, лекин Ўлимдан мириқувчилар даражасига қадар паст кетмаган. Сгорбс эса... у бошқа гап... Чиндан ҳам касалмикан у?

Соғ бўлса, нимани ният қилиб юрибди? Финал ўйини маҳалида қанаканги муҳим иш билан банд бўлган? Беллашувга ҳакамлик қилиш керак бўлган пайтда нима билан машғул бўлиб юрибди?

Сириус гор деворига тикилганча, жим бўлиб қолди. Ер депсинаётган Отбургут эса кўзига кўринмай қолган суякларни қидириш билан овора. Ниҳоят Сириус Ронга юзланди.

- Акам Сгорбснинг шахсий ёрдамчиси, дединг-ми? Сўнгги вақтларда Сгорбсни шахсан кўрган-кўрмаганини билиб берасанми?

- Уриниб кўраман, - иккиланиб чўзди Рон, - Бироқ Сгорбсни бирон нарсада гумон қилаётганимни айтмаганим маъқул. Акам ўз бошлиғига сал кам сажда қилади.

- Биратула сўраб кўр-чи, Берта Жоркинсдан хабар борми-йўқми, - деди Сириус, иккинчи газетага имо қилиб.

- Шульманнинг сўзларига қараганда хабар йўқ эмиш, - дарҳол маълум қилди Гарри.

- Унинг сўзлари мақолада ҳам цитата келтирилган. Шульманнинг фикрича Бертанинг хотираси қисқа эмиш. Бекор гап. Жисми ўзгарган бўлса, ўзгариб кетган бўлиши мумкиндир. Эҳтимол ҳозир кўчада кўрсам, танимасман. Бироқ аниқ айтишим мумкинки, ўзи ғирт тентак қиз бўлган бўлса ҳам, хотираси ҳеч қачон қисқа бўлмаган. Аксинча, суханчинликни эшиб қўйиб, ҳар хил ғийбат гапларни йиллаб эсида сақлаб юрган. Тилини тия олмагани учун ҳар хил нохуш ҳолатларга тушиб борган. Вазирликда айнан Бертанинг тили сабабли қандай муаммолар юзага келганини кўз олдимга келтиришим мумкин. Балким шунинг учун ҳам Шульман уни қидириб топишга ошиқмагандир. Аёлнинг тили бошига етади, деб шунга айтишса, ажаб эмас.

Сириус оғир хўрсиниб, толиққан кўзларини ишқалаб қўйди.

- Соат неча бўлди?

Гарри соатига қараб, кўл тубида сузиб юрганидан буён ишламай қолганини эслади.

- Уч ярим бўлибди, - деди Гермiona.

- Мактабга қайтадиган вақтингиз бўлибди, - деди Сириус ўрнидан туриб, - Ҳа, айтгандай, ёдингизда бўлсин, - огоҳлангирди у, Гаррига диққат билан қараб, - Бу ёққа ғизиллаб қатнашингизни ҳеч ҳам истамайман, тушундингиз-ми? Керак бўлсам хат йўлланг. Ҳар қандай ғайриоддий ходисалар ҳақида хабардор бўлиб борганим маъқул. Сен эса қасрдан ижозатсиз чиқма. Акс ҳолда ҳамла қилиш учун ғанимларга яхши имконият берасан.

- Аждар билан бир жуфт гриндилоу ҳисобга олинмаса, сўнгги вақтда менга ҳеч ким ҳамла қилмади.

Сириус болага домангир қараб қўйди.

- Фарқи нима... Беллашув ўтгандан сўнггина, эркин нафас олишим мумкин. Бунга эса ҳали анча бор. Тинчланишнинг биринчи имконияти июнь ойида бўлади. Яна бир гап. Мен ҳақимда ўзаро гаплашадиган бўлсангиз, мени Дайди, деб атаг, хўпми?

У Гаррига бўш кўза билан сочиқни узатди.

- Қишлоқ бошига қадар кузатиб қўяман, - деди Сириус, Отбургутни силаб, - Яна бирорта газета топиб оларман, эҳтимол.

Горни тарк этишдан олдин у боз қора итга айланиб олди. Кўприкка етиб боришган болалар Дайдининг бошини силаб Хогсмед орқали «Хогварц» томон йўл олишди. Сириус эса қишлоқ чети бўйлаб югурганча, кўздан ғойиб бўлди.

- Қизик, Перси Сгорбс ҳақидаги гаплардан хабари бормикан? - сўради Рон, қасрга яқин қолганда, - Балки бундай гаплар уни қизиқтирмас... хабар топса, эҳтимол янада баттар ғурурланиб кетар. Ҳа, Перси конун-қоидаларга амал қилинишини яхши кўради. Ўз ўғлининг манфаатлари йўлида конун бузмаганлигини эшитиб, балким Сгорбснинг тутган йўли, ҳатти-ҳаракатларини маъқуллар.

- Перси ўз оила аъзосини дементорларга топшириб қўймас эди, - бакириб берди Гермiona.

- Бирон нарса дейиш кийин, - эътироз билдирди Рон, - Агар хизмат поғонаси бўйича ўсишига биз, яъни оила аъзолари ҳалал бераётганимиз ҳақида ўйланиб қоладиган бўлса борми... Биласанми, Гермiona, Перси жуда шухратпараст...

Учовлон асосий зинапоядан қасрга кўтарилиб, Катта Залдан келаётган мазали таомлар

хидини сезди.

- Бечора Дайди, - чуқур хўрсинди Рон, - Афтидан у сени хаддан ортик яхши кўради шекилли, а, Гарри?... Каламуш еб тирикчилик қилар экан-а!...

XXVIII БОБ.

АҚДАН ОЗГАН МИСТЕР СГОРБС

Якшанба нонуштасидан сўнг, Гарри, Рон ва Гермиона бойкушхонага бориб, Персига хат юборишди. «Сўнгги бор мистер Сгорбсни қачон кўрдинг?» деб берилган саволни анчадан буён бекор ўтирган Хедвиг орқали йўллашга аҳд қилишди. Бойкуш кузатиб қўйилгач, Доббига пайпок ҳады қилгани мактаб ошхонасига йўл олинди.

Уй эльфларининг бир гуруҳи тиз букканча таъзим қилиб, бошқа гуруҳи икки букилиб қуллуқ қилганча ёш меҳмонларни илтифот-ла кутиб олгач, баъзилари чой дамлаш, айримлари ширинлик келтиришга ошиқиб қолишди. Совға-саломларни кўрган Добби эса ақдан озиб қолай деди.

- Гарри Поттер Доббига жуда меҳрибон! - чийиллаб қўйди Добби катта-катта кўзларидан думалаб чиққан йирик ёш томчиларини артиб.

- Добби сен менга берган ойкулоқ ўстир гиёҳи ҳаётимни сақлаб қолди, чин сўзим, - деди Гарри, - Ҳеч бир муболағасиз айтяпман.

- Шоколадли эклер борми? - мурожаат қилди Рон қувонч-ла таъзим қилаётган эльфар тўдасига.

- Ҳозиргина нонушта қилдинг-ку! - эътироз билдирди Гермиона.

- Дайдига бирон нарса жўнатиш керак-ку, - пичирлади Гарри.

Хаёл ўтмай тўртта эльф каттагина кумуш патнисга терилган эклерлар уюмини етказиб келтирди.

- Тўппа-тўғри, - маъқулади Рон, - Чўчкага ҳам иш топилади. Яна овқат топиладими? - боз мурожаат қилди у эльфарга.

Беш-олтитта эльф илтимосни вожиб қилгани югуриб кетди.

- Винки қани, Добби? - сўради Гермиона атрофга қараб.

- Винки хў анави ерда, камин ёнида ўтирибди, мисс, - жавоб берди Добби, катта кулоқлари осилиб қолиб.

- О, Худойим, - хитоб қилди Винкининг аҳволини кўрган Гермиона.

Винки ўтган сафар ўтирган курсига астойдил жойлашиб олган. Фақат энди унинг танаси ва эгнидаги йиртилиб, адойи тамом бўлган кийими шу қадар кир-ки, каминнинг қурум қоплаган ғишларидан фарқ қилмай қолибди. Қўлига ҳузур-лаззат ичимлигининг бир шишасини ушлаб олган урғочи эльф кўзини камин оловидан узмай, хиқичоғи тутиб тебраниб ўтирибди.

- Қунига олти шишадан ичяпти, - пичирлаб чақимчилик қилди Добби.

- Ўткир ичимлик эмас-ку, - деди Гарри.

Добби бош чайқади.

- Уй элфи учун ўткирлик қилади, - ғудулади у.

Эклер олиб келган эльфар хиқиллаб қўйган Винкига танқидий нигоҳ ташлаб, ўз ишлари билан шуғуллана кетишди.

- Винки ўз соғлиғига ўзи бадгирлик қияпти, - маъюс пичирлади Добби, - Уйга қайтишни истаяпти. Янги соҳибимиз профессор Дамблдор эканлигини ҳеч идрок эта олмаяпти.

Добби қанча уқтирмасин, бари-бир тушунмаяпти. Ҳалигача мистер Сгорбсни соҳиб, деб билади.

Кутилмаганда Гаррининг миясига бир фикр келди.

- Салом, Винки, - кўришди у, урғочи эльфга яқинроқ борганча, устида энгашиб, -

Иттифоқо, мистер Сгорбсга нима қилиши мумкинлигини билмайсан-ми? Негадир Уч сеҳргар беллашуви мусобақаларига ташриф буюрмай қўйди.

Винкининг кўзлари равшанлашгандай бўлди. Ўтирган жойида яна бир тебраниб, кенгайиб кетган қорачикларини Гаррига қаратди.

- С-сохиб, хик, ташриф, хик, буюрмай кўйди-ми?

- Ҳа, - тасдиқлади Гарри, - Биз уни биринчи мусобақа ўтган кундан буён кўрганимиз йўқ. «Башорат-у, каромат газетаси»да ёзишлари-ча, бетоб эмиш.

Винкининг пастки лаби титрай бошлади.

- Бироқ бу гаплар рост эканлигига комил ишонч билдира олмаймиз, - тез кўшимча қилди Гермiona.

- С-сохибга, хик, унинг Винкиси керак! - ингради бахти қора эльф, - Ҳаёт ташвишларини, хик, с-сохиб ёлғиз ўзи, хик, удалай олмайди...

- Хабаринг бўлса, Винки, хизматкор элфи бўлмаган бошқа одамлар уй юмушларини ўзлари эплай олади. Сгорбснинг бошқалардан ортиқ ёки кам жойи йўқ. Шундай экан, ундан хавотир олмасанг ҳам бўлаверади, - деди Гермiona захарли оҳангда.

- Винки, хик, сохибнинг уйида, хик, фақат хўжалик ишлари билангина, шуғулланмаган! - чийиллаб эътироз билдирди Винки, ўтирган жойида хавфли тебранганча, устига ичимлик сачратиб - С-сохиб, хик, Винкига, хик, ўта муҳим сирларини, хик, ишонади...

- Қандай сирларни? - сўради Гарри.

Винки қаттиқ бош чайқаб, устини баттар ҳўл қилди.

- Винки, хик, сохибнинг сирларини, хик, яхши сақлайди, - деди эльф бировга итоат қилмаслигини билдирмоқчи бўлгандай икки кўзини бир нуқтага қаратганча Гаррига кош чимириб, - Сиз эса ўзингизга тааллуқли бўлмаган ишга бурун суқяпсиз... хик...

- Винки, Гарри Поттер билан бундай оҳангда гаплашмаслиги керак! - гапга аралашди жаҳли чиққан Добби, - Гарри Поттер бизнинг йўлчи юлдузимиз, у ниҳоятда олижаноб ва мард киши. У бурун суқаётгани йўқ!

- Йўқ, у бурун суқяпти, хик, сохибимга тааллуқли махфий ишларга, хик, Винки яхши эльф, хик. Баъзи одамлар эса хик, бурун суқяпти сохибим ишларига, хик.

Қутилмаганда йирик кўзлари қисилиб кетган Винки курси тагидаги шолча устига қулаб тушиб, қаттиқ хуррак торга бошлади. Ҳузур-лаззат ичимлигининг қолган қолдиқлари пол кошинига тўкилиб, деярли бўшаб қолган шиша юмалаб кетди.

Югуриб келган ўн иккитача эльф башараларини бужмайтирганча, Винкининг устини катак гулли дастурхон билан йирганиб ёпиб кўйди, танасининг, сохиблар кўзига ҳақоратли кўринадиган қисмини дурустроқ бекитди. Яна бир эльф Винкининг шишасини олиб, бекитган бўлди.

- Ҳузуримизга ташриф буюрган жаноблар ва хоним бундай нохуш манзара устидан чиқиб қолишгани учун ҳаммамиз узр сўраймиз, - деди болаларга яқин турган кекса эльфлардан бири ниҳоятда қаттиқ хижолат тортиб, - Умид қиламизки, Винкининг хулқини кўриб уй эльфлари ҳақида ёмон фикрларга бормасиз!

- Винки ўзини жуда ёмон ҳис этипти шекилли! - хавотирланиб бақирди Гермiona, - Устини латта билан ёпиб қутулгандан кўра, унга далда бериб юпатсангиз бўлмайди-ми?

- Маъзур санайсиз, мисс, - деди эльф башараси ерга тегиб кетгунча яна бир бор таъзим қилиб, - Сохибларга хизмат кўрсатилмай, бир дунё иш турган пайтда эльф ўзини ёмон ҳис этишга ҳақи йўқ.

- Муқаддас фалак ҳақи! - ўкириб юборди Гермiona, - Сўзларимга қулоқ тутинг, ҳаммангиз! Сизнинг ҳам ҳар қандай инсон каби муайян ҳуқуқларингиз бор! Сиз ҳам ўзингизни ёмон ҳис этишга ҳақлисиз! Ойлик маош, меҳнат таътили, дурустроқ кийим кийишга ҳаммангиз ҳақлисиз! Ҳар қандай буйрукни сўзсиз бажармаслик, бош кўтаришга ҳақлисиз! Ана, Доббидан ўрнак олинг!

- Доббини бу ишга аралаштирмасликни илтимос қилган бўлар эдим, мисс, - ғудуллади чўчиб кетган Добби.

Ошхонадаги жамики эльфларнинг юзидаги бахтиёр табассум бир зумда барҳам топди. Улар Гермionaга ақлидан озган хавфли қизга қараган каби бақрайиб қолишди.

- Мана сизнинг егулигингиз! - тишини ғичирлатди Гаррининг тирсаги яқинида турган бошқа эльф, боланинг кўлига дудланган чўчка гўштининг йириккина бўлаги, ўн иккитача пирожний ва бир бўҳча мева ушлатиб, - Қани энди хуш кўрдик, туёқчаларингизни

шиқиллатиб қолинг-чи бу ердан!

Гарри, Рон ва Гермионанинг атрофида қуршов ҳалқасини ҳосил қилган эльфлар болаларни, митти кафтлари билан белларига туртганча, ошхонадан сиқиб чиқара бошлади.

- Пайпоқ учун раҳмат, Гарри Поттер! - деганча қолди шўрли Добби, устига дастурхон ёпилган шаклсиз танача ёнида ғамгин қолиб.

Йўлакка чиққан болаларнинг ортида қолган ошхона эшиги тарақлаганча ёпилгач, жаҳли қайнаган Рон Гермионага ўшқириб берди:

- Бир пас тилингни тийиб турсанг бўлмасмиди, а? Энди улар ҳеч қачон бизни ичкарига киритмайди! Ахир Винкидан Сгорбс тўғрисида бирон нарса билиб олсак бўлар эди!

- Сгорбс ҳақида қайгураётган қўйга солма ўзингни, илтимос! - жеркиб берди Гермиона, - Фикр-хаёлинг овқатда эди-ку!

Дам олиш кунининг расвоси чиқди. Умумий меҳмонхонада иккала ўртоқнинг беҳуда тортишувларидан чарчаган Гарри Сириусга овқат жўнатиш учун бойқушхонага ёлғиз ўзи чиқишга мажбур бўлди.

Сириусга етказиладиган бир дунё овқат Чўчринстель учун хаддан ортик оғирлик қилади. Бинобарин, Гарри бойқушчага ёрдам тариқасида яна иккита мактаб бойқушини ишга жалб қилди. Учала бойқуш кун қоронғиси томон учиб кетгач, Гарри дераза тоқчасига қўйган қўлларига иягини тираб мактаб ҳовлиси, Ман этилган ўрмон дарахтлари ва сувда қалқиб турган «Дурмштранг» кемасининг хилпираётган елканларини бир пас томоша қилиб қолди. Хагриднинг кулбасидан буралиб чиқаётган тутун орасидан қарчиғайлар оиласига мансуб укки учиб чиқиб, бойқушхонани айланиб ўтганча, кўздан ғойиб бўлди. Пастга қараган Гарри белқурак билан ғайрат-ла меҳнат қилаётган Хагридни кўрди. Сабзавот уруғини сепиш учун эгат тайёрлаётган бўлса керак, хаёлдан ўтказди Гарри. Хагриднинг хатти-харакатларини кузатиб турар экан бэльстэкчиларнинг от аравасидан Максим хоним чиққанини кўрди. У Хагриднинг ёнига келиб, суҳбат қурмокчи бўлди шекилли, лекин белқуракка суянган Хагрид суҳбат қуришни истамагандай бўлди. Кўп ўтмай Максим хоним яна ўз аравасига кириб кетди.

«Гриффиндор» минорасига қайтиб Рон билан Гермионанинг ит билан мушукдай қирилишаётганини кўргиси келмаган Гарри токи бойқушлар галаси тунги овга чиққунга, экинзорда меҳнат қилаётган Хагрид кўринмай қолгунга қадар бойқушхонада қолди.

Эрталаб Рон ҳам, Гермиона ҳам баҳарнав кайфиятда кўринди. Бундан ташқари, Роннинг мудхиш башорати, хусусан Гермионанинг ҳақоратларидан сўнг, уй эльфлари жазо тариқасида «Гриффиндор» дастурхонига иккинчи навли овқат тортади, деган хавфсираши беҳуда эканлиги маълум бўлди. Дудланган балик, бекон ва тухум илгаригидай мазали эканлигини ҳис этган Гарри анча енгил тортди.

Катта Залга почта бойқушлари отилиб кирганда афтидан қандайдир хабар кутаётган Гермиона умид-ла юқорига қаради.

- Перси жавоб йўллашга улгурмаган ҳали, - деди Рон, - Ахир хатни унга кечагина йўлладик.

- Мен бошқа нарса кутяпман, - тушунтирган бўлди Гермиона, - Янгиликларни слизеринчилардан билиб юриш жонга тегди. «Башорат-у, каромат газетаси»га буюртма берган эдим.

- Тўғри қилибсан! - маъқуллади Гарри юқорига қараб, - Қара, Гермиона, омадинг юришган кўринади...

Гермионага қараб кул ранг бойқуш пастлаб келмоқда.

- Аммо у газета олиб келаётгани йўқ, - деди Гермиона ҳафсаласи пир бўлиб, - Бу...

Болаларни махлиё қилган бойқуш тикка пастлаб, Гермионанинг ликопи ёнига қўнди.

Унинг кетидан яна тўртта, бири жигар, бири малла ранг омбор бойқуши пастлади. Гарри ҳар бири ўз жўнатмасини биринчи бўлиб топширишга уриниб, бир-бирини туртаётган қушлар онтариб юбормаслиги учун Гермионанинг тилла қадахини тутиб қолишга базўр

улгурди

- Газетанинг нечта сонига буюртма бергансан? - сўради у.

- Буниси нима бўлди?... - деди хатлардан бирини очган Гермiona, - Яна қандайдир бемаънилик! - тикилиб қолди у, кизариб кетиб.

- Нима гап? - сўради Рон.

- Бу... вой аҳмоқлар...

У хатни Гаррига тутқазди. Аслида бу хат ҳам эмас, «Башорат-у, каромат газетаси» саҳифаларидан қийиб олинган ҳарфлардан битилган нома экан.

Сен баТТол қиз, ГаРРи ПоттЕрни тиНЧ қЎй. У сеНдан КЎРа дуРУСТроқ қиЗга мунОСИБ. Ўз дунёнГГа, магЛЛар оРАСИга қайТиБ КЕТ.

- Бари шу маънода экан! - маъюс тортди хат кетидан хат очаётган Гермiona, - Кулоқ солинг:

«Гарри Поттер сал ақллироқ бўлиши, сендай қизни севмаслиги керак эди»... Мана яна битгаси:

«Сени қурбақа увулдиригига қўшиб, қайнатиш керак»... Вой!

Гермiona сўнги конвертни очиши ҳамоно ичидан бензин ҳидини эсга соладиган сарғиш-яшил қуюқ суюқлик отилиб чиқиб, қўлига сачради. Шу захоти унинг қўли куйиб, сарик доғ босди.

- Эритилмаган буботубер фасоди! - деди конвертни олиб, ҳидлаган Рон.

Жони оғриганидан инграб юборган Гермiona кўзларидан ёш оққанча, сочиқ билан қўл артишга уринди. Бармоқларини захил пуфакчалар қоплаган қизнинг қўллари худди гуддачали қўлқоп тақиб олгандай бўлиб қолди. Аҳволни кўрган бойқушлар пир этиб ҳавога кўтарилди.

- Тез шифохонага бор, - маслаҳат қилди Гарри, - Қаёкка кетганингни Сарсабил хонимга айтиб қўямиз...

- Мен уни оғохлантирган эдим-а! - вайсади Рон, Гермiona қўлларини кўксига босиб, Катта Залдан югуриб чиқиб кетгач, - Айтдим унга, Рита Вритернинг жахлини чиқарма, деб! Мана буни эшит...

Рон хатлардан бирини ўқиди:

«Гарри Поттерни алдаб юрганингни «Авсунполитен» журналида ўқиб қолдим. У бола шундоқ ҳам ҳаёт аччиқларига тўйиб юрибди. Энди сен камлик қилаётган эдинг. Шошмай тур, каттароқ конверт топай, кўрсатиб қўяман сенга, Гаррига озор етказиш қандай бўлишини. Шундай қарғиш йўллай-ки, бир умр эслаб юрасан». Ўхў, Гермiona эҳтиёт бўлиб юриши даркорга ўхшаб қолди!

Гермiona гербология дарсига келмади. Иссикхонадан чиқишган болалар қасрнинг асосий пиллапоясидан тушиб келаётган Малфой, Краббе ва Гойлни, уларнинг кетидан эса ўз дугоналари билан ҳиринглашиб келаётган Панси Паркинсонни кўришди. Гаррига кўзи тушган Панси боланинг ортидан қичқириб қолди:

- Поттер, суюқли ёрингдан воз кечдинг-ми, нима бало? Нонушта маҳалида қандайдир хомуш кўринди-ми, у?

Гарри эътибор қаратмади. «Авсунполитен» журналида босилган машъум мақола Гермionaга қанча ташвиш келтирганини билган ушбу аҳмоқ қиз ичқоралик-ла севинишини истамади.

Яккашоҳ нарваллар билан ўтадиган машғулотлар ниҳоясига етганини ўтган дарсда эълон қилган Хагрид, ўз кулбасининг ёнида, оёғи остига навбатдаги саватлар захирасини териб

олиб, ўқувчиларни кутиб турибди. Саватларни кўрган Гаррининг ичида бир нарса узилиб кетгандай бўлди. Нахотки яна ўша драклар? Бироқ яқинроқ келиб, сават ичига қараган Гарри майин мўйнаси қоп-қора, узун хартумли, олд оёқлари куракни эслатадиган митти махлукларни кўрди. Болаларга таажжубли нигоҳ-ла мулойим бақрайиб турган хайвончалар ўзларига бу қадар катта эътибор қаратилаётганининг боисини тушунмаётган каби, кўзларини пирпиратиб қараб ўтирибди.

- Исковучлар, - тушунтира кетди Хагрид, ҳамма тўплангач, - Асосан олтин конларида яшайди. Ялтирайдиган нарсаларни жуда ёқтиради... ана, қаранг.

Исковучлардан бири кутилмаганда бир сакраб Панси Паркинсоннинг қўлидаги соатни тишлаб узишга уринди. Панси чийиллаганча, нари қочди.

- Ушбу хайвончалар табиатан ҳар хил қимматбаҳо буюмларнинг жонли детектори саналади, - хурсанд бўлиб кетди Хагрид, - Бугун биз мусобақа уюштирамиз. Анави ер майдонига эътибор қаратинг.

Гарри бойқушхонада туриб Хагриднинг айнан мана шу ер майдонини шудгорлаганини эслади.

- Мен шудгорга жуда кўп тилла танга экиб чиқдим. Кимнинг исковучи кўп пул топса, шу кишига совға борлигини эълон қиламан. Фақат дастлаб қимматбаҳо буюмларингизни ечиб қўйинг. Ўзингизга исковучлардан бирини танлаб, қўйиб юборишга тайёр туринг.

Гарри кўлдан чиққанидан буён ишламай қолган бўлса ҳам одатига кўра тақиб юрган соатини ечиб, киссасига солди-да, исковучлардан бирини танлаб, қўлига олди. Хайвонча ўзининг қувурча-бурнини Гаррининг қулоғига тикиб, қитиғини келтирганча обдан ҳидлаб кўрди.

- Шошманглар... - деди Хагрид саватга қараб, - Биттаси ортиб қолибди. Ким йўқ? Қани Гермиона?

- Шифохонага кетди, - деди Рон.

- Кейин тушунтириб берамиз, - деди Гарри, Панси Паркинсоннинг қулоғини динг қилиб олганини кўриб.

Бугун сеҳрли хайвонларни парвариш қилиш фанидан ўтган энг қизиқарли дарс бўлди. Исковучлар худди сувга шўнғиган каби шудгорга кириб, тез чиқишар ва ер остидан топиб олган тилла тангаларни ҳеч ҳам адашмай ўз соҳибининг олдига келтириб тахлашар эди. Роннинг исковучи меҳнатсевар бўлиб чиқди. Кўп ўтмай унинг қўлида бир олам пул тўпланди.

- Бирортасини харид қилиб, уйда бокса бўладими, Хагрид? - сўради рухланиб кетган Рон, эгнига лой сачратган исковучи яна ер остига кириб кетганини кўриб.

- Ушбу фикринг онангга ёқмайди, Рон, - қулиб қўйди Хагрид, - Исковучлар ер қазиб, уйларни қулатиб юборишга қодир бўлади. Хўп, назаримда улар пулларни йиғиб бўлишди,

- деди у, шудгорни айланиб чиқиб, - Мен атиги юз тилла танга эккан эдим холос. Ана, Гермионамиз ҳам келди.

Майсазорда хомуш, зўрға юриб келаётган Гермиона кўринди. Панси Паркинсон унга ўткир қараб қўйди.

- Хўш, ким қанча пул тўплаганини санаш вақти етди! Сананг, тангаларни! - эълон қилди Хагрид, - Уларни ўғирлаш бефойда, Гойл, - деди у, қўнғиз кўзларини қисиб, - Бу непречёмлар тангаси. Бари-бир икки соатдан сўнг, ўз ўзидан гум бўлади.

Домангир қиёфа касб этган Гойл чўнтагидаги тилла тангаларни чиқариб тўқди. Энг юқори маҳсулдорликни Роннинг исковучи намоён қилиб, шакарпазлик қорхонасига эга «Роҳат-луқум» қандолат дўконининг каттагина шоколадига сазовор бўлди. Хаммани тушликка чорлаган қўнғироқ зарби янграгач, Гарри, Рон ва Гермионадан ташқари барча ўқувчилар қасрга равона бўлди. Учовлон исковучларни тутиб, саватларга жойлаш масаласида Хагридга ёрдам берар экан, арава ичида ўтирган Максим хоним уларни қузатиб тургани Гаррининг эътиборидан четда қолмади.

- Қўлингга нима қилди, Гермиона? - ҳамдардлик оҳангида сўради Хагрид.

Гермиона эрталаб олган серзарда хатлар-у, буботубер фасодига тўлдирилган конверт

хақида айтиб берди.

- А-а-а-а, гап бу ёқда дегин! Хеч қиси йўқ, унутиб юбор, - овунтирган бўлди Хагрід, кизалокқа мулойим қараб, - Мен ҳам, анави Рита Вритернинг онам хақида ёзган мақоласидан сўнг, ўхшаш хатларнинг бир дунёсини олдим. «Сен махлуксан, сени даф қилган киши савобнинг тагида қолиб кетади». «Онанг қанчадан-қанча айбсиз одамларнинг ёстиғини қуритиб юборди. Зигирдай виждонинг бўлганда эди, аллақачон ўзингни ўзинг кўлга ғарқ этган бўлар эдинг» ва хоказо.

- Бўлиши мумкин эмас! - хитоб қилди таажжубининг чеки кўринмаган Гермиона.

- Бўлганда қандоқ, - деди Хагрід, исковучлар қамалган саватларни кулба деворига суяб, - Сенга йўлланган ўша хат муаллифлари ғирт аҳмоқ одамлар, Гермиона. Агар яна келадиган бўлса, очиб ўтирмасдан оловга ташла.

Қасрга қайтишар экан, мавзуни алмаштирмоқчи бўлган Гарри Гермионага мурожаат қилди:

- Жуда кизик дарс бўлди, ўтказиб юборганинг чаток бўлди-да, Гермиона. Ёқимтой жониворлар экан, исковучлар, тўғрими, Рон?

Қовоғидан қор ёғилаётган Рон қўлидаги шоколадни томоша қилиб келмоқда. У нимадандир хафа бўлганга ўхшайди.

- Нима гап? - сўради Гарри, - Шоколаднинг ичидаги масаллик ёқмади-ми?

- Йўқ, - қисқа қилди Рон, - Нима учун тилла тангалар хақида менга ҳеч нима демардинг?

- Қайси тилла тангалар хақида айтяпсан? - тушунмади Гарри.

- Ўзингни гўлликка солма, Гарри. Финал ўйини ўтганидан сўнг, Мўъгабар Ложада, сен менга олиб берган омниокулярнинг пулини қайтариб берган эдим. Ўша пул хақида сўраяпман. Тилла тангалар ўз ўзидан гум бўлгани хақида нега айтмардинг?

Рон қайси тилла тангалар хақида гапираётганини тушуниб етиши учун Гаррига бир дақиқагача эшлашга тўғри келди.

- А-а, - чўзди у, ниҳоят эсига тушгач, - Билмадим... Гум бўлганини пайқаганим ҳам йўқ. Ростини айтсам, ўшанда мени бошқа ташвиш қийнаган эди, таёкчам, эсингдами?

Учовлон вестибюлга кириб, Катта Зал томон йўл олди. Дастурхон атрофига жойлашиб, ликопларга ростбиф билан йоркшир пудинггини солишар экан Рон узук-юлук фикр билдириб қолди:

- Бир дунё пулинг бўлса-ю, атиги бир ҳовуч тилла галлеонингни йўқотиб қўйганингни сезмасанг, яхши бўлса керак, а?! - кесатди Рон.

- Ўшанда хаёлим мутлақо бошқа нарсада эди, эшитяпсан-ми мени? - дарғазаб бўлди Гарри, - Ҳаммамиз ҳам ташвишли аҳволда эдик!

- Непречёмларнинг тилла тангалари ўз ўзидан гум бўлишини мен қаердан билай, - ғудуллашини қўймади Рон, - Пулингни қайтариб бердим, деб ўйлаган эдим. «Отар замбараклар» шляпасини совға қилмаслигинг керак эди менга.

- Бўлди, унут! - деди Гарри.

Рон қовурилган картошка бўлагини санчқисига санчиб олди-да, бир пас дарғазаб томоша қилиб ўтирди.

- Фақирлигим боис ўзимдан ўзим нафратланаман, - деди у ниҳоят.

Гарри билан Гермиона овунтиришга сўз топа олмай, бир-бирига қараб қўйишди.

- Майли, бунинг аҳамияти йўқ, - давом этди Рон, картошка бўлагига мурожаат қилиб, -

Пул ишлашга уринаётган Фред билан Жоржни ҳеч ҳам айбламайман. Фақат мен, афсуски, бундай қила олмайман. Исковучим йўқлигига ачинаман.

- Келаси Рождество байрамига сенга нима совға қилишни энди биламиз, - юпатиб, далда берган бўлди Гермиона, бироқ Роннинг қовоғи очилмаганини кўриб, қўшиб қўйди, - Бас қилсанг-чи, Рон, бундан-да баттар холатлар ҳам бўлади. Қўлингни фасод боғламаган-ку, - деди у, шишиб кетган қўллари билан санчки-пичокни базўр ишлатиб, - Вритердан нафратланаман! - кутилмаганда ёрилиб кетди у, - Қаримта қайтаради хали, шошмай турсин! Қасосли дунё бу, қасосли! Ҳаётимдаги сўнги иш бўлса ҳам майли, қилмишига яраша жазосини бераман! Чаккига дакки, дегани нима эканлигини яхшилаб тушунтириб

кўяман!

Кейинги хафта давомида имзосиз хатлар келиши давом этди. Гарчи Гермиона Хагриднинг маслаҳатига қулоқ солиб, конвертларни очмай кўйган бўлса-да, баъзи бадхохлар Қичкирикнома йўллашни қўймади. Муаллифининг қичкириклари эшитиладиган ушбу хатлар бутун Катта Зални бошига кўтариб, Гермионани уятсиз сўзлар билан ҳақорат қилгани-қилган. «Авсунполитен» журналида босиб чиқарилган ўша манхус мақолани ўқимаганлар ҳам мулоҳаза юритилаётган ишқий учбурчак ҳақида керагидан ортик хабардор бўлди. Гарри эса ҳаммага Гермиона унинг қизи эмаслигини тушунтиравериш чарчади.

- Эътибор қаратмай қўйсак, ҳамма ишлар ўз изига боз тушиб кетади, мана кўрасан, - дер эди у Гермионага, - Мен тўғримда ёзилган анави мудҳиш мақолани муҳокама қилмай қўйишди-ку, ахир...

- Одамлар орасидаги яккама-якка ўтган суҳбатларни қай тарзда эшитиб юрганини билмоқчиман. Ахир Рита Вритер учун мактаб худудига кириш дарвозалари ёпиқ-ку! - аччиқланди Гермиона.

Ёвузлик кучидан ҳимоя фани бўйича ўтказилган навбатдаги дарсдан сўнг, Гермиона, баъзи нарсаларни аниқлаб олиш учун профессор Хмурининг ҳузурида ушланиб қолди. Қолган ўқувчилар эса хонани имкон қадар тезроқ тарк этиб чиқишга ошиқди. Гап шундаки, Хмури, афсун траекториясини ўзгартиришга оид тест синовларига шу қадар берилиб кетган эдики, тан жароҳати етмаган боланинг ўзи қолмади. Қулоқ чўзиш афсуни Гарри учун яхши оқибат билан якун топмади. Бола бояқиш синф хонасидан қулоғини бошига босиб олганча, тез чиқиб кетди.

Беш дақиқа ўтар-ўтмас Гермиона вестибюлга етган болаларни қувиб етди.

- Ҳар қалай Рита кўринмас плашдан фойдаланмаётгани аниқ бўлди, - деди у, Гаррининг қўлини буралиб кетган қулоғидан тортиб, - Хмурининг иккинчи мусобақа вақтида Рита Вритерни ҳакамлар столи ёнида ҳам, қўл соҳилида ҳам кўрмаган экан.

- Гермиона! Шу ишингни бас қилишни илтимос қилишдан наф борми? - эҳтирос-ла мурожаат қилди Рон.

- Йўқ! - саркашлик қилганча, туриб олди Гермиона, - Виктор билан ўтган суҳбатимни, Хагрид ўз онаси ҳақида айтган гапларни қандай эшитганини жуда билгим келяпти!

- Эҳтимол кийимларингга митти электрон қўнғизча ўрнатгандир? - тахмин қилди Гарри.

- Қўнғизча? - тушунмади Рон, - Бу... бурга қўйиш, дегани-ми?

Гарри маглар оламининг махсус хизматлари томонидан яширинча ўрнатиладиган кичик ўлчамли микрофонлар-у, овоз ёзиш қурилмалари ҳақида тушунтира кетди. Буни завқ билан эшитган Рон роса ҳайрон бўлди-ю, Гермиона гапга аралашди.

- Бирор кун келиб ««Хогварц» тарихи»ни ўқиб чиқасизми иккалангиз, йўқми?

- Овора бўлиб, ўқиб ётамизми? - таажжубланди Рон, - Ёнимизда ўша китобни ёд олган сен бор-ку. Бирон-бир маълумот керак бўлса, сендан сўраб олаверамиз.

- Компьютер, радар каби электр токи воситасида ишлайдиган, сеҳр-жодудан мутлақо беҳабар маглар томонидан қўлланиладиган ўша нарсалар «Хогварц» яқинига келтирилиши билан ишдан чиқади. Негаки, бу ердаги ҳаво сеҳр-жодуга ҳаддан ортик тўйинтирилган. Йўқ, Рита Вритер бу ерда ундай нарсаларни ишлата олмайди. У фақат сеҳргарлар оламида қўлланиладиган пинҳона эшитиш воситаларидан фойдалана олиши мумкин ҳолос... Қанақанги воситалар экан?... Билиб олгудай бўлсам борми!... Агар борди-ю ўша воситалар ғайриқонуний бўлса-ми!... Ох, онасини Учқўрғонда кўрсатиб қўяман ўшанда унга...

- Худди бошқа ташвишларимиз йўқдай гапирасан-а! - эътироз билдирди Рон, - Хун олиш билан шуғулланиш етмай турган эди!

- Мен сендан ёрдам сўраганим йўқ! - ўшқириб берди Гермиона, - Ўзим уддалайман!

У шартта орқа ўғирди-да, мармар зинапоя бўйлаб юқорига кўтарилиб кетди. Кутубхонага

йўл олди, хаёлдан ўтказди Гарри, нўхатдай бўлсин, шубҳа қилмай.

- Бас боғлашим мумкинки, «Рита Вритердан нафратланаман» қўкрак нишонларининг бир қутиси билан қайтади.

Гермиона чиндан ҳам Ритага қарши олиб борган курашида Гарридан ҳам, Рондан ҳам ёрдам сўрамади. Болалар эса бундан жуда хурсанд бўлишди. Зеро, Пасха таътили яқинлашган сари ўқувчиларга бир олам уйга вазифалар берилди. Уй вазифаларини базўр ууддалаётган Гарри нафақат вазифалар ижроси, балки сеҳрли пинҳона эшитиш усулларини ҳам тасарруф этиб боришга улгураётган Гермионага қойил қолди. Бола Сириусга таом йўллаб туришни ҳам унутмади. Унинг оч юриш борасида ёзги таътиллари давомида тўпланган тажрибаси ниҳоятда бой бўлиб, Сириуснинг ҳозирги ҳолатини жуда яхши идрок этади. Жўнатмалар орасига янгиликлар йўқлиги, Персидан ханузгача жавоб олинмаганлиги ҳақида ёзилган хатлар йўллаб борди.

Хедвиг Пасха таътилининг охиридагина қайтиб келди. Персининг жавоб хати миссис Уэсли томонидан йўлланган Пасха тухумлари орасига жойланган экан. Қайнатиб қуюлтирилган сутга тўлдирилган бўлиб, Гарри билан Ронга аталган тухумларнинг ҳар бири сал кам аждар тухумидай келса, Гермионага йўлланган тухум бедананинг тухумидай келади. Совғасини кўрган Гермиона қовоғини уйиб олди.

- Рон, мабодо ойинг «Авсунполитен» журналига обуна бўлмайди-ми? - сўради паст овозда.

- Бўлади, - ғудуллади оғзини қуюлтирилган сутга тўлдириб олган Рон, - Овқат тайёрлаш усулларини ўша журналдан олади.

Гермиона ўзининг миттигина тухумига маъюсгина қараб кўйди.

- Келинлар, яхшиси Персидан келган хатни ўқиймиз! - таклиф киритди Гарри, мавзуни алмаштириш мақсадида.

Персининг хати қиска, оханги эса дарғазаб экан:

«Башорат-у, каромат газетаси»нинг мухбирларига доимо айтиб келганман, сизларга ҳам шуни такрорлайман: мистер Сгорбс толиққан ва у ҳақли равишда дам оляпти. Бироқ бойқушлар орқали департаментимиз фаолиятига тааллуқли фармойишлар йўллашини тўхтатгани йўқ. Ўзини кўрмадим, лекин ўйлайман-ки, сўзларимга ишонсангиз бўлаверади. Зеро, ўз бошлигимнинг дастхатини жуда яхши танийман. Турли-туман бўлар-бўлмас миш-миш гапларга барҳам беришдан ташқари, ўзимнинг ишим ҳам бошдан ошиб-тошиб ётибди. Бинобарин, фавқулодда зарурат бўлмас экан, мени ортиқча безовта қилманг. Дилкаш Пасха тилайман.

Одатда, ёзги семестр бошида, Гарри, квидиш мавсумининг сўнгги ўйини учун ўтказиладиган машқларга зўр берар эди. Бу йил эса Уч сеҳрлар беллашувининг сўнгги, учинчи мусобақасига тайёргарлик кўриши керак. Фақат ушбу мусобақа мазмунан қандай вазифа ижросидан иборат бўлишини билмайди. Ниҳоят, бир нарсани бошқа нарсага айлантириш фани бўйича май ойининг сўнгги ҳафтасида ўтган дарсдан кейин профессор Макгонагалл уни ушлаб қолди.

- Бугун, кечки соат тўққизда, Поттер, ўйингоҳга боришинг керак, - маълум қилди у, - Мистер Шульман сизларга сўнгги мусобақага доир йўл-йўриқлар беради.

Соат саккиз яримда Гарри дўстлари билан хайрлашганча, «Гриффиндор» минорасини тарқ этиб, пастга тушиб кетди. Вестибюлдан ўтар экан «Хуффльпуфф»нинг умумий мехмонхонасидан чиқиб келаётган Седрикни кўрди.

- Нима деб ўйлайсан, бу сафар нима кутяпти бизни? - сўради у Гарридан, - Флёр доимо аллақандай ер ости йўллари ҳақида гапиргани-гапирган. Унинг сўзларига қараганда, биз хазина излаб топишимиз керак экан.

Иккаласи асосий пиллапоядан тушиб, булут қоплаган кечки осмон остига чиқди.

- Ёмон бўлмас эди, - деди Гарри, исковучлардан бирини Хагриддан қарзга сўраб туришию, хайвонча унинг ўрнига керакли ишни бажаришини ўйлаб.

Седрик иккаласи окшом осмони остида қорайиб бораётган майсазор бўйлаб, ўйингоҳга, намоишгоҳлар орасидан ўтиб, ўйин майдонига етиб борди.

- Нималар қилишди ўйингоҳимизни? - эътироз билдирди Седрик, оёғи ерга кўмилгандай тек қолиб.

Доимо текис, силлиқ бўлган квидиш майдонида энди пастаккина, ўзаро кесишиб, ҳар томон тармоқлаб кетган узун шох деворлар ўсиб чиккан.

- Буталар-ку, бу! - деди Гарри, якинрок кўриш учун энгашиб.

- Ҳаммага салом! - янгради қувноқ овоз.

Дала ўртасида Крум билан Флёр даврасида Людо Шульман турибди. Гарри билан Седрик пастак деворлардан ошиб учаласига якин боришди. Гаррини кўрган Флёр яшнаб кетди. Синглисини қўл тубидан олиб чиқиб берганидан буён Флёрнинг Гаррига бўлган муносабати тубдан ўзгарган.

- Қалай? Ёқди-ми сизларга? - қизиқди бахтиёр қиёфа касб этган Шульман, Гарри билан Седрик сўнги бута-девордан ошиб ўтгач, - Яхши ўсяпти, а? Хагриднинг саъй-ҳаракати билан яна бир ойдан сўнг, ушбу деворлар бўйи йигирма футга етади. Хавотир олманг, - кулди у, Гарри билан Седрикнинг тахайюр юзларидаги маънони уқиб, - Мусобақа ўтиши билан квидиш майдонингиз яна ўз холига қайтарилади! Нима бунёд этилаётганини англаб етдингиз, деб ўйлайман, а?

Бир-икки сония ҳамма жим бўлиб қолди.

- Лабиринт, - ғудуллади ниҳоят Крум.

- Тўппа-тўғри, - хурсанд бўлиб кетди Шульман, - Лабиринт. Учинчи мусобақа шарти аслида у қадар қийин эмас, жуда содда. Уч сеҳргар беллашуви Кубоги лабиринт марказига жойлаштирилади. Унга биринчи бўлиб қўл теккизган чемпионликка даъвогар олий баллга эришиб, чемпионлик унвонига сазовор бўлади.

- Биз лабиғингдан ўтсак бўлди-ми? - сўради Флёр.

- Бироқ бу сиз ўйлаганча осон кечмайди, деб ўйлайман, мисс. Лабиринт ичида муайян ғовлар ҳам дуч келади, - завқ-шавқ-ла аниқлик киритди Шульман, товонида туриб тебранганча, - Хагрид бу ерга... ўсимлик-хайвончаларнинг айрим турларини экиб қўяди... Бундан ташқари, йўлингизда таъсирига барҳам бериш керак бўлган баъзи бир афсунлар ҳам учрайди ва ҳоказо, ўзингиз тушунасиз. Ҳа, яна бир гап: лабиринт ичига биринчи бўлиб баллар сони бўйича пешқадамлик қилаётган чемпионликка даъвогарлар киради, - қўшиб қўйди Шульман Гарри билан Седрикка иршайиб, - Сизлардан кейин мистер Крум, охирги бўлиб эса мисс Делакёр киради. Шунга қарамай, ичкарида ҳар бирингизнинг имконингиз тенглашади. Зотан ҳамма гап йўлингизда учраган тўсиқ ва ғовларни маҳорат-ла енгиб ўтишингизга боғлиқдир. Вақтичоғликнинг ўзгинаси, шундай эмасми? Хагрид томонидан Уч сеҳргар беллашуви шарофатига қандай «беозор» ўсимлик-хайвончалар экиб қўйилиши мумкинлигини яхши тасаввур қилган Гарри, ушбу тадбирнинг вақтичоғлик деб аталишига шубҳа билан қараса-да, бошқалар қатори бош ирғиб қўя қолди.

- Жуда соз... агар ҳеч кимда савол туғилмаган бўлса, қасрга қайтишни таклиф қиламан. Салкин тушиб қолди.

Улар лабиринтдан чиқиш томон йўл олишди. Шульман Гаррининг ёнида лўкиллаб келмоқда. Ҳозир яна ёрдам таклиф қилади, хаёлдан ўтказди Гарри. Аммо айна шу фурсатда унинг елкасига Крум қўл теккизди.

- Бииз гаплашиб олишиимииз мумкинми?

- Ҳа, албатта, - таажжубланди Гарри.

- Четга чиикамиизми?

- Яхши, - қизиқиб қолди Гарри.

Нимадандир умидвор Шульманнинг дили сиёҳ бўлгандай кўринди.

- Қутиб, турай-ми сени, Гарри?

- Йўқ, раҳмат, мистер Шульман, ишлар жойида, - рад этди Гарри, кулгисини базўр тийиб, - Қасрни топа оламан.

Гарри билан Крум ўйингоҳдан бирга чиқишди. Лекин негадир Крум «Дурмштранг» кемаси томон эмас Ман этилган ўрмон томон йўл бошлади.

- Нега ўрмон томон кетяпмиз? - сўради Гарри Хагриднинг кулбаси билан ёркин ёритилган «Бэльстэк» араваси ёнидан ўтишгач.

- Гапиимиизнии бииров пиинҳон эшийтииб қолишиинии истамайман, - қиска тушунтирди Крум.

Нихоят икковлон қанотли отлар қамалган кўтондан сал наридаги сокин жойга етишди.

Крум дарахтлар орасида тўхтаб, Гаррига юзланди.

- Херм-иоун-нина иккалангиизниинг орангиизда ниима гап борлигиинии биилиишнии истамайман, - домангир қиёфа ясаганча, гап бошлади у.

Жиддийрок мавзу кутган Гарри суҳбатнинг бундай муқаддимасини эшитиб, Крумга таажжуб-ла қараб қўйди.

- Ҳеч гап йўқ, - деди у.

Бирок Крумнинг бадқовоқ башарасини кўрган Гарри, болгарнинг бўйи аслида новчароқ эканлигига яна бир бор иқрор бўлиб, кўшимча қилиб қўйди:

- Биз шунчаки дўстмиз холос. У менинг қизим эмас ва ҳеч қачон ундай бўлмаган. Бу гапларнинг барини Рита Вритер тўқиб чиқарган.

- Херм-иоун-нина сен ҳақиингда тез-тез гапириб туради, - деди Крум Гаррига шубҳа ила қараб.

- Тўғри, - тасдиқлади Гарри, - Чунки биз дўстмиз.

Машҳур қвидиш ўйинчиси Виктор Крум билан ушбу мавзуда суҳбатлашаётганига Гарри ҳеч ишонмаяпти. Демак, ўн саккиз ёшли Крум Гаррини ўзига тенг кўриб, рақиб деб билияпти...

- Ва сиизлар ҳеч қачон... сииз иккалангииз... ҳеч қачон...

- Йўқ, - деди Гарри ниҳоятда қатъий оҳангда.

Крумнинг кўнгли ёришгандай бўлди. Бир неча сония чурқ этмай Гаррига тикилиб турди-да, сўнг кутилмаганда:

- Сен зўр учар экансан. Бириинчи мусобақани кўриб, шахсан ишонч ҳосил қилдим, - деди.

- Раҳмат, - деди Гарри иршайиб, - Мен эса сенинг маҳоратингни Кубок финалида кўрганман. Каззобскийнинг фирибига гап йўқ!...

Шу пайт Крум ортидаги дарахтлар орасидан бир нарса ялт этиб ўтгандай бўлди. Ман этилган ўрмон ичида яшайдиган махлуклардан бохабар Гарри ғайриихтиёрий равишда Крумнинг қўлидан ушлаб, ўзига тортиди.

- Ниима эди у?

Гарри бош чайқаб қўйди-да, ҳаракат содир этилган жойдан кўзини узмай қўлини коржомасининг қатларига солиб сеҳрли таёқчасини чиқарди.

Кейинги фурсатда баланд ўсган эман ортидан қандайдир эркак киши чиқиб келди. Гарри уни танимади... сал ўтиб... ахир бу мистер Сгорбс-ку!

Мистер Сгорбснинг ташқи кўриниши худди кўп кунлардан буён пиёда юрган мусофирга ўхшайди. Коржомасининг тизза соҳаси йиртилиб, қонга беланган. Толиққанидан кул ранг тус олган юзи роса тимдаланган, соқоли олинмаган. Бир вақтлар беқусур кўринган мўйлови билан сочи сартарош хизматига эҳтиёж сезмоқда. Қиёфаси таажжуб кўринаётган бўлса, хулқ-атвори ундан ҳам ғалати кечмоқда. Мистер Сгорбс алланима вайсаб, зўр берганча имо-ишора қилмоқда. Афтидан у, фақат ўзининг кўзига кўринаётган аллақандай киши билан суҳбат қурмоқда. Туришидан бир вақтлар Петунья хола билан дўконда юришганда дуч келган мискин кишини эслатди. Ўша одам ҳам худди мистер Сгорбс каби ўзи билан ўзи гаплашиб юрган. Ундан тезроқ нари қочиш учун Петунья хола Дудлининг қўлидан ушлаб, кўчанинг нариги томонига ўтиб олган эди. Ўша оқшом Вернон амаки ихтиёр унда бўлганида гадойлар-у, мискинларни нима қилган бўлиши ҳақида узок маъруза ўқиди.

- Бу ахиир, ҳакам-ку?! - бақрайиб қолди Крум, - Сиизларнинг вазиирлигиингииздан, а?

Бош ирғиб қўйган Гарри бир оз иккиланиб тургач, мистер Сгорбс томон одимлади. Ўгирилиб ҳам қўймаган мистер Сгорбс ёнидаги дарахт билан гаплашишни давом эттирмоқда.

- ... бу ишни якунига етказганингиздан сўнг, Уэзерби, Уч сеҳргар беллашувига hozир бўладиган «Дурмштранг» ўқувчиларининг сонини тасдиқлаб, Дамблдорга бойқуш йўлланг. Каркаровдан hozиргина олинган маълумотга караганда, улардан ўн икки нафар ўқувчи келади...

- Мистер Сгорбс, - аста чакирди Гарри.

- ... шундан сўнг, Максим хонимга ҳам бойқуш йўлланг. Модомики, Каркаров ўн икки нафар ўқувчи олиб келар экан, Максим хоним ҳам ўз ўқувчиларининг сонини оширса, ажаб эмас... Уддалай оласизми, Уэзерби? Уддалай оласизми? Уддалай...

Бирдан мистер Сгорбснинг кўзи чаноғидан чиқиб кетгудай бўлиб қолди. У дарахтга бакрайганча, унсиз ғудуллаб турди-да, тиззасига ўтириб қолди.

- Мистер Сгорбс! - баландроқ овозда чакирди Гарри, - Сизга нима килди?

Гарри кўзлари орқага тортиб кетган Сгорбснинг орқасидан келиб, бакрайганча тек қотган Крумга юзланди.

- Унга ниима қиилибди?

- Тасаввур ҳам қила олмайман, - ғудуллади Гарри, - Балки бирортасини бошлаб келарсан, а?

- Дамблдор! - кутилмаганда овоз берди Сгорбс.

У қаёққадир юқорига, номаълум томон караганча, қўлини олдинга узатиб Гаррининг коржомасини маҳкам ушлаб олди-да, ўзига тортди.

- Дамблдорни... мен Дамблдорни кўришим керак...

- Албатта. Агар ўрнингиздан турсангиз, сизни Дамблдорнинг хузурига олиб борамиз... - ишонтирди Гарри.

Жағидан сўлак осилиб тушган, хар бир сўзини қаттиқ кучаниб айтаётган, чақчайиб кетган кўзлари дам-бадам орқага тортиб кетаётган Сгорбснинг ақдан озгани кўриниб турибди.

- Мен... аҳмоқлик қилиб қўйдим... - базўр гапира олди у, - Дамблдорга... иқрор... бўлишим керак...

- Ўрнингиздан туринг, мистер Сгорбс, - баланд ва аниқ талаффуз этди Гарри, - Туринг, мен сизни унинг хузурига элтиб қўяман!

Сгорбснинг нигоҳи Гаррига келиб тўхтади.

- Сиз... кимсиз? - пичирлади у.

- Мен ўқувчиман, - жавоб қайтарди Гарри Крумдан мадад кутиб.

Бирок чўчиб кетган Крум сал нарига бориб олган.

- Сиз... у билан эмасмисиз? - пичирлади Сгорбс ияги очилиб.

- Йўқ, - таваккал жавоб қайтарди Гарри.

- Дамблдор тарафдоримисиз?

- Ҳа, - тасдиқлари Гарри.

Сгорбс болани янада кучлироқ тортди. Гарри унинг чангалидан халос бўлишга уринди-ю, уддасидан чика олмади.

- Дамблдорни... огохлантириб қўйинг...

- Мен Дамблдорни етаклаб келаман, агар мени қўйиб юборсангиз, албатта, - уқтиришга уринди Гарри, - Қўлингизни бўшатинг, мистер Сгорбс, мен уни етаклаб келаман...

- Раҳмат, Уэзерби. Ушбу ишларни ниҳоясига етказиб бўлганингиздан сўнг, бир пиёла чой келтирсангиз, сиздан жуда мамнун бўлар эдим. Тез орада рафикам билан ўғлим келиши керак. Бугун Фужлар оиласи билан бирга концертга тушамиз.

Сгорбс яна дарахт билан бемалол гаплаша бошлади. У ёнида биров борлигини пайкагани ҳам йўқ. Гарри Сгорбснинг бундай ҳолатидан шу қадар таажжубланиб қолдики, чангалини бўшатганини ҳам сезмади.

- Ўғлим яқинда МОСДнинг ўн иккинчи савиясига эга бўлди, ҳа, албатта, қоникарли савия, мутлақо тўғри, ташаккур, раҳмат, ҳа, ҳа, чиндан ҳам фахрланаман. Энди марҳамат қилиб,

Андорра Сеҳргарлик вазирлигидан келган хатни узатиб юборсангиз. Жавоб хатини коралаб қўйишга улгурсам керак... (*Андорра – давлат (Андорра водийлари – Андорра князлиги, Европанинг жанубий-ғарбидаги давлат, Шарқий Пиреней тоғлари ва Валира (Эбро дарё ҳавзаси) водийида*)).

- Сен бу билан ўтириб тур! - амр қилди Гарри Крумга, - Мен бориб Дамблдорни етаклаб келаман. Уни мен тезроқ топаман. Директоримизнинг хонаси қаерда эканлигини ҳамма хам билавермайди...

- У ақлдан озган, - деди Крум иккиланиб.

Афтидан Перси билан суҳбат кураётганига шубҳа қилмаган Сгорбс ерга ёнбошлаб олганча, дарахтга алланима деб вайсаяпти.

- Ёнида туриб турсанг бўлди, - деди Гарри ўрнидан турар экан.

Бироқ боланинг қўзғалиши Сгорбснинг хулқида яна ўзгариш уйғотди. У Гаррининг тиззасидан кучиб олиб, боз ерга тортди.

- Мени... ёлғиз ташлаб... кетманг... - умидсиз пичирлади Сгорбс, кўзлари чаноғидан чиқиб кетгудай бўлиб, - Мен... қочиб кетдим... олдини олишим керак... огохлантириб қўйишим зарур... Дамблдорни... кўришим шарт... менинг айбим... ҳаммасига ўзим айбдорман... Берта ўлган... менинг айбим билан... ўғлим... менинг айбим билан... ҳаммасига ўзим айбдорман... Дамблдорга айтинг... Гарри Поттер... Ёвуз Лорд... у кучли... Гарри Поттер...

- Қўйиб юборинг, Дамблдорни етаклаб келаман! - бақирди Гарри ва Крумга дарғазаб қаради, - Ёрдам берсанг-чи, нега лаллаясан!

Хавфсираб келган Крум Сгорбснинг ёнига келиб чўккалади.

- Кетиб қолишига йўл қўйма, - деди Гарри ниҳоят халос бўлгач, - Мен Дамблдорни бошлаб келаман.

- Тезроқ қайт, хўпмии? - бақирди колди Крум.

Гарри қоп-қоронғи ҳовли бўйлаб қаср томон югурди. Атроф кимсасиз. Шульман, Седрик ва Флёр аллақачон кетиб бўлишган. Гарри асосий пиллапоя устидан учиб ўтиб, мрамор зинапоядан иккинчи қаватга кўтарилди. Беш дақиқадан сўнг, кимсасиз йўлакдаги катта, ниҳоятда хунук аждар тусли тош илон қаршисида тўхтади-да, Дамблдорнинг хонасига кўтариб чиқадиган яширин эскалаторга кириш паролини хансираб талаффуз этди:

- Лим... лимонли обакидандон!

Ҳар қалай, девор икки йил муқаддам шу пароль билан очилган эди. Бироқ пароль алмашган кўринади, жонланиб, четга қочиши керак бўлган тош илон қилт этмай, Гаррига дарғазаб қараганча, тек турибди.

- Қимирласанг-чи! - наъра тортди Гарри, - Тезроқ!

Аммо «Хогварц»да бақир-чақир билан иш битмайди. Гарри бунга жуда яхши билади. У қоронғи йўлакка қараб қўйди. Балки Дамблдор ўқитувчилар хонасидадир, хаёлдан ўтказди у ва бор кучи билан зина томон отилди...

- ПОТТЕР!

Кескин тўхтаган Гарри орқа ўгирилиб, яширин эскалатордан чиқиб келаётган Снеггни кўрди. Унинг ортидаги девор аста ёпилмоқда. Снегг Гаррига имо қилиб, ёнига чорлади.

- Нима қиляпсиз бу ерда, Поттер?

- Менга профессор Дамблдор керак! - югурди Гарри.

Бироқ девор ёпилиб қолиб, Снеггнинг рўпарасида қоқилган қозик сингари туриб қолишга тўғри келди.

- Хўш?

- Мистер Сгорбс тўғрисида айтадиган гапим бор... у ҳозиргина пайдо бўлиб келди... ўрмонда... ўтини ётибди...

- Нималар деб алжираяпсан, Поттер? - гапни бўлди Снегг қоп-қор кўзлари нохуш ярқираб.

- Алжираётганим йўқ! Мистер Сгорбс ҳақида гапиряпман! Вазирликда ишлайди, танийсиз-ми? У касал ёки бошқа нимадир бўлган унга. Ўрмонда ётибди, Дамблдорни сўраяпти! Паролни айтинг менга...

- Директор банд, Поттер, - мурдор табассум-ла маълум қилди Снегг.

- Дамблдорга зудлик билан етказишим керак!
- Гапимни эшитдингиз-ми, Поттер?
Снегг Гаррининг мақсадга эришиш йўлида ғов бўлганидан хузур қилаётган кўринади.
- Қулоқ солинг, - дарғазаб бўлди Гарри, - Сгорбснинг томи жилиб қолган чамаси... алаҳсираб ётибди... ниманидир олдини олмоқчи...
Снеггнинг ортидаги девор боз очилиб, остонада эгнига яшил коржома кийган, йўлақда турганларни кўриб, хайрон бўлган Дамблдор кўринди.
- Профессор! - кичкирди Гарри оғиз жуфтлашга улгурмаган Снеггни айланиб ўтиб, - Ўрмонда... мистер Сгорбс... сиз билан гаплашмоқчи!
Гарри Дамблдор ҳам бир дунё савол ёғдиришини кутди. Бироқ Гаррини хайрон қолдирган директор бундай қилмади. Аксинча, «Йўл кўрсат» деганча, тахайюр башара касб этган Снеггни тош илон олдида қолдириб, боланинг кетидан эргашиб кетди.
- Мистер Сгорбс нималар деди, Гарри? - сўради Дамблдор, мрамар зинапоядан пастга шиддат-ла тушиб боришар экан.
- Сизни огоҳлантириб қўйиши керак экан... қандайдир гуноҳ иш қилиб қўйганига иқроор бўлмоқчи... ўғлини эслаб ўтди... Берта Жоркинсни... Вольдемортни ҳам тилга олиб ўтди... айтишича у, тобора кучли бўлиб бораётган эмиш...
- Ростданми? - деди Дамблдор қадамини тезлатиб.
Иккаласи қоп-қоронғи зулматга кириб кетишди.
- У ўзини жуда ғалати тутди, - давом этди Гарри, Дамблдорнинг кетидан шошилиб, - Афтидан қаерга келиб қолганини идрок этмаяпти. Дам Перси билан хотиржам гаплашиб ўтиргандай бўлади, дам кескин ўзгариб қолиб, сиз билан юзлаштиришни сўраб, ўтинади. Мен уни Крум билан қолдирдим.
- Шунақа де? - сергак тортди Дамблдор қадамини янада тезлатиб, - Мистер Сгорбс яна бирон киши кўрган бўлиши мумкинми, хабаринг йўқми?
Гарри етишиб юриши учун югуришга мажбур бўлди.
- Йўқ, - жавоб берди у, - Мистер Шулман учинчи мусобақа мазмуни ҳақида айтиб берди. Шундан сўнг, Крум иккаламиз суҳбатлашиб, ортда қолдик. Ана ўша пайтда мистер Сгорбс ўрмондан чиқиб келди...
- Қаерда улар? - сўради Дамблдор.
Қоронғилиқда «Бэльстэк» араваси кўринди.
- Ҳў, анави ерда, - деди Гарри олдинга чиққанча, Дамблдорни ортидан эргаштириб. Сгорбснинг овози эшитилмаётган бўлса-да, Гарри қайси томонга юришни билади. Аравадан узок эмас... қаердадир шу яқин атрофда...
- Виктор! - бақирди Гарри.
Ҳеч ким жавоб бермади.
- Улар шу ерда эди, - деди Гарри Дамблдорга, - Аниқ шу ерда эди...
- Люмос, - ғудуллади Дамблдор сеҳрли таёқчасини баланд кўтариб.
Таёқча учидан таралган энсиз нур шуъласи бир дарахтдан иккинчисига ўтиб, ниҳоят ерда ётган одамнинг оёғини ёритди.
Гарри билан Дамблдор олға ташланди. Хушсиз Крум ерда узала чўзилиб ётибди. Дамблдор аста энгашиб, Крумнинг қовоғини очиб кўрди.
- Уриб йикитиш қарғиши, - аста хулоса чиқарди қоронғилиқда ярим ой шаклидаги кўзойнаги ярқираган Дамблдор.
- Бирон кишини чакириб келай-ми? - сўради Гарри, - Помфри хонимни чақирай-ми?
- Йўқ, - тез рад этди Дамблдор, - Қимирламай ўтир.
У таёқчасини юқорига кўтариб, Хагриднинг кулбаси томон ўқтади. Таёқча учидан кумуш тусли нимадир учиб чиқиб, хаёлий қуш каби дарахтлар орасидан учиб кетди. Шундан сўнг, пастга энгашган Дамблдор таёқчасини Крумга йўллаб:
- Энервейт! - деб ғудуллаб қўйди.
Крум кўзини очди. Юзи мутлақо ифодасиз. Дамблдорни кўриб, ўтириб олишга уринди. Бироқ Дамблдор қўлини Викторнинг елкасига қўйиб, хотиржам ётишни амр этди.

- Менга ташландии! - тўнғиллай бошлади Крум, - Анавии аклиинии еган қариия менга ташландии! Поттерний излаб атрофга қараган эдим, оркамдан ҳамла қилииб қолдиди!

- Бир оз хотиржам ёт, - тўхтатди уни Дамблдор.

Оғир қадам товушлари билан итнинг ангиллаши эшитилди. Тез орада қўлида арбалет ушлаган Хагрид билан Сўйлоқтиш пайдо бўлди. Манзарани кўрган давангирнинг кўнғиз кўзлари қатта-қатта очилиб кетди.

- Профессор Дамблдор! Гарри? Бу нима?...

- Хагрид, профессор Каркаровни тез топиб кел, - буюрди Дамблдор, - Унинг ўқувчиларидан бирига ҳамла қилинган. Шундан сўнг, илтимос, профессор Хмурига хабар бер...

- Бунга ҳожат йўқ, Дамблдор, - янгради зириллаган наъра, - Мен шу ерданман. Бир қўлига асо, иккинчисига ёритилган таёқчасини ушлаган Хмури қаловланиб келмоқда.

- Жин урсин, бу оёқни, - дарғазаб вайсади у, - Тезроқ келишим ҳам мумкин эди... Тинчликми? Снегг Сгорбс тўғрисида нимадир дегандай бўлди...

- Сгорбс тўғрисида? - сўради ҳеч нимани тушунмаган Хагрид.

- Каркаровни чакириб кел, илтимос, Хагрид, тезроқ! - гапни кескин бўлди Дамблдор.

- А... Ха-я... - дўриллади Хагрид ва Сўйлоқтиш билан бирга қоронғиликка кириб кетди.

- Барти Сгорбснинг қаердалигини билмайман-у, - деди Дамблдор Хмурига мурожаат қилиб, - Лекин уни албатта топиш кераклигини аниқ биламан.

- Ундай бўлса, мени ишга киришди, деб ҳисоблайверинг, - наъра тортди Хмури, қўлида таёқчасини маҳкам тутганча, ўрмон қаърига кириб кетиб.

Хагрид билан Сўйлоқтиш қайтаётгани аниқ эшитилгунга қадар Дамблдор ҳам, Гарри ҳам чурқ этмай ўтирди. Қумуш тусли мўйна кийим кийган, ранги оқариб, дарғазаб қиёфа касб этган Каркаров иккаласининг ортидан пайдо бўлиб келди.

- Тинчликми? Нима гап? - сўради у, ерда ётган Крум ва унинг ёнида турган Дамблдор билан Гаррига кўзи тушиши ҳамано.

- Менга ҳамла қилишди! - жавоб берди Крум ётган ўрнига ўтирганча, бошини уқалаб, - Миистер Сгорбс-мии ёкии ниима эди унинг исмии...

- Сгорбс ҳамла қилди? Сгорбс? Уч сеҳргар беллашуви ҳаками-я?

- Игорь, - гап бошлади Дамблдор.

Бирок мўйнасига янада зичроқ ўраниб олган Каркаров дарғазаб нигоҳ ташлаб, гапни бўлди.

- Хиёнат! - ўқира кетди у, кўрсаткич бармоғини Дамблдорга ўқтаб, - Фитна! Сиз ва сизнинг вазирлигингиз мунофиқона йўл тутиб, мени бу ерга жазб этгансиз! Аввал бошдан маълум бўлган эди мусобақа тенг ҳуқуқли эмаслиги! Дастлаб ёши етмаган Поттерни тикиштирдигиз! Энди вазирликда ишлайдиган дўстингиз менинг чемпионликка даъвогаримни сафдан чиқаришга уринди! Мунофиқона ўйин бўлаётгани бошидан аён бўлган эди-я! Буларнинг бари уюшган жинойтчилик, деб аталади, Дамблдор! Халқаро сеҳргарлик муносабатларини мустаҳкамлаш, илгариги бирликни тиклаш, бўлиб ўтган хусуматларни унутиш тўғрисидаги гапларингиз... Буларнинг барига тупурдим! - деди Каркаров Дамблдорнинг оёғи остига тупуриб.

Яшин тезлигида ҳаракат қилган Хагрид Каркаровнинг кўкрагидан шартта чангаллаб олди-да, баланд кўтариб, дарахтлардан бирининг танасига қапиштириб қўйди.

- Жонингдан умидинг бўлса, узр сўра! - ириллади Хагрид оғзи билан ҳаво ютиб, оёқлари типирчилаётган Каркаровнинг бўғзини эзиб.

- Хагрид, йўқ! - кичкирди Дамблдор кўзлари чакнаб.

Давангир сал кам дарахт учига кўтарилган Каркаровнинг ёқасини осилиб турган жойидан қўйиб юборди. «Дурмштранг» директори дарахтнинг бўртиб чиққан илдизлари устига гумбурлаб тушди. Бошига эса бир нечта шох ва бир олам барг тўкилди.

- Хагрид, илтимос, Гаррини қасрга, «Гриффиндор» минорасигача кузатиб қўй, - деди Дамблдор қатъий оҳангда, - Ҳа, айтгандай, Гарри, тонг отгунга қадар ўша ердан чиқмасдан ўтиришингни илтимос қилган бўлар эдим сендан. Ҳар қандай юмушингни, шу жумладан,

бойкуш жўнатиш каби ишларингни эрталаб бажарасан, хўпми? Фикримни тушундинг, а?
- М-м-м... ха... - хайрон бўлди, Сириусга зудлик билан Чўчринстелни юбориш хақида ўйлаётган Гарри.

- Сўйлоқтишни сиз билан қолдираман, директор, - деди мўйна кийими дарахт илдизига илиниб, ўрнидан тура олмаётган Каркаровга ёвуз қараб қўйган Хагрид.

Гарри иккаласи «Бэльстэк» араваси ёнидан индамай ўтиб, қаср томон йўл олишди.

- Дамблдорга бундай айб қўйишга қандай журъат этди?! - овоз кўтарди Хагрид, қўл бўйидан ўтишар экан, - Худди Дамблдор бундай ишга қодирдай айблашини қаранг-а! Гўё у сени Беллашувда иштирок этишингни истаган каби гапириши-чи! Ахир айнан шу ҳолат туфайли ташвишига ташвиш қўшилиб юрибди-ку! Дамблдорни бундай ҳолатда ҳали ҳеч қачон кўрмаган эдим! Сен-чи, чурвака! - кутилмаганда Гаррига ўшқириб берди у, - Анави жин урган Крум билан кимсасиз, нотаниш жойларда юришингни қара! Ахир у «Дурмштранг»дан-ку, Гарри! Шартта олади-да, қарғаб ташлайди! Хмури сени ҳеч нарсага ўргатмади-ми? Тентак қўйга ўхшаб, ўзингни ўзинг тузоққа илинтириб беришингни қара-я!
- Крум яхши йигит! - қизишиб эътироз билдирди Гарри, асосий пиллапоядан кўтарилиб, вестибюлга киришар экан, - У мени қарғамокчи эмас эди, шунчаки, Гермиона хақида гаплашиб олмоқчи эди...

- Гермиона билан ҳам гаплашиб қўяман ҳали! - дўриллади Хагрид танкид оҳангида, - Анави ажнабийлар билан қанча кам оғиз-бурун ўпишиб юрсангиз, шунча кўп хавфсиз бўласиз. Уларга ишониб бўлмайди.

- Қал ўзидан беҳабар, деб шунга айтсалар керак-да, - заҳарли илондай чақиб олди Гарри, - Максим хоним билан апоқ-чапоқ бўлиб юрган эдинг-ку! Аввал ўзингга боқ, кейин ногора қок.

- У ҳақда гапирма менга! - жаҳл қилди Хагрид, маълум фурсат кўрқинчли киёфа касб этиб,
- Унинг қандайлигини фаҳмлаб олдим! Алдам-қалдам йўллар билан яна ишончимни қозониш, алдаб-сулдаб пинжимга кириб олиш илинжида юрибди. Мақсади аён – учинчи мусобақада нима бўлишини билиб олмоқчи! Овора бўлади! Йўк энди ишонч, хорижликларга!

Хагриднинг жаҳли шу қадар қайнаб кетган эдики, Гарри Семиз Хола қаршисида давангир билан хайрлашадиган фурсат етганидан хурсанд бўлиб кетди. Портрет ортидаги тўсик орқали ўтар экан умумий меҳмонхонанинг бир бурчагида ўтирган Рон билан Гермионанинг олдига, бўлиб ўтган ҳодиса хақида тезроқ айтиб беришга ошиқди.

XXIX БОБ.

ТУШ

- Мухтасар қилиб айтганда, - хулоса чиқарди Гермиона, пешонасини артиб, - Ё мистер Сгорбс Викторга ҳамла қилган, ё аллақандай учинчи кас иккаласига ҳамла қилган-у, Виктор уни кўрмай қолган.

- Сгорбс ҳамла қилган, - шу заҳоти яқун ясади Рон, - Бинобарин, Гарри билан Дамблдор етиб келишганида воқеа жойида бўлмаган. Қисқаси куённинг расмини чизиб, жуфтакни ростлаб қолган.

- Мен ундай демаган бўлар эдим, - бош силтади Гарри, - Сгорбс шу қадар заиф эдики, ҳавода даф бўлиш ёки шунга ўхшаш қаромат кўрсатишга қучи етмас эди.

- «Хогварц» худудида ҳавода даф бўлиб ҳам бўлмайди, пайдо бўлиб ҳам. Неча маротаба такрорлаш керак буни сизларга! - тоқати тоқ бўлди Гермионанинг.

- Хўп, яхши... мана бу тахмин-чи, - ҳаяжон-ла овоз кўтарди Рон, - Крум дастлаб Сгорбсга ҳамла қилган... Йўк, сизлар гапимга охиригача қулоқ солсангиз-чи, сўнг, Уриб йикитувчи билан ўзини ўзи урган!

- Мистер Сгорбс эса буғга айланиб, ҳавода тарқаб кетган, шундайми? - совуккина чақиб олди Гермиона.

- Ҳа-я... бир оз ёпишмади...

Тонг сахар Гарри, Рон ва Гермиона ётоқхонадан чиқиб, Сириусга хат йўллагани

бойкушхонага чиқишди. Кечаси алламаҳалгача баҳслашиб ўтиришгани боис, кўзлари шишиб, лунжлари оқариб кетган болалар бойкушхона дарчасидан туман қоплаган ҳовлига қараб туришди.

- Мистер Сгорбснинг сўзларини яна бир бор айтиб бер, Гарри, - илтимос килди Гермиона.

- Айтдим-ку, сўзларини дурустроқ тушуниб бўлмади, деб. Профессор Дамблдорни огохлантириб қўймоқчи бўлди. Берта Жоркинсни тилга олиб ўтди. Афтидан, ўша аёлни ўлганга чиқарган кўринади у. Ҳар бир гапида ўзини айбдор, деб топади. Ўғлини эслади.

- Нима ҳам дер эдим, бу чиндан ҳам унинг айби, - нафрат-ла ғулдиради Гермиона.

- Ҳуши жойида эмас эди уни, - давом этди Гарри, - Дам қарасанг, хотини билан ўғлини халигача тирик деб ўйлайди. Персига ўхшатган дарахт билан иш юзасидан гаплашади, унга ҳар хил фармойишлар беради. Дам қарасанг...

- Ўзинг-Биласан-Ким ҳақида нима деди? - кўрка-писа сўради Рон.

- Тобора кучли бўлиб боряпти, деди, - ифодасиз такрорлади Гарри.

Орага сукунат чўкиб, бир оздан сўнг, Рон, сохта ишонч-ла, баёнот килди:

- Ўзинг айтгандай, ҳуши жойида бўлмаган. Шундай экан, гапларининг кам деганда ярмида алахсираган.

- Вольдеморт ҳақида фақат ҳушига келганда гапирди, - эътироз билдирди Гарри, Роннинг юзи касб этган дахшатга эътибор қаратмай, - Бундай фурсатларда базўр гапирди-ю, лекин қаерда тургани, унга нима кераклигини жуда яхши идрок этди. Дамблдор билан кўришиши кераклигини бир неча бор таъкидлаб ўтди.

Гарри деразага орқа ўгириб, чордоқ тўсинларига юзланди. Аксарият кўноқлар бўш, лекин дарчалардан тумшугига турли-туман кемирувчи ва майда судралувчиларни қисиб олган бойкушлар тунги овдан бирин-кетин қайтишмоқда.

- Агар Снегг мени тўхтатиб қолмаганда, - алам-ла фикр билдирди Гарри, - Улгурган бўлар эдик. «Директор банд, Поттер», «Нималар деб алжираяпсан, Поттер?» Аралашмаса нима қиларди экан, а?

- Балки унинг мақсади шу бўлгандир! Улгуришларингни истамаган у! - шу заҳоти бақириб юборди Рон, - Эҳтимол... шошма, Снегг қанча вақтда етиб олиши мумкин эди ўрмонга? У ярамас Дамблдор иккалангиздан олдин етиб бормадимикан, а?

- Йўқ, бўлиши мумкин эмас. Агар кўршапалакка айланиб олмаган бўлса, албатта, - жавоб қайтарди Гарри.

- У мараздан ҳар нарса кутиш мумкин, - ғудуллади Рон.

- Хмури билан учрашиш керак, - аҳд килди Гермиона, - Мистер Сгорбсни топган-топмаганини билиш керак.

- Агар Кафандузд харитасини ўзи билан олган бўлса, бу иш мутлоқо қийин кечмаган, - елка қисди Гарри.

- Агар Сгорбс мактаб худудидан ташқарига чиқиб кетмаган бўса, албатта, - таъкидлаб қўйди Рон, - Харита фақат «Хогварц» худудини кўрсатади холос-ку, шундай...

- Тсс! - кутилмаганда гапни бўлди Гермиона.

Бир-бири билан баҳслашганча, бойкушхонага кўтарилаётган икки кишининг овози эшитилди:

- ... бунга товламачилик дейишади, тушундинг-ми? Қилмишимиз учун яхшигина кўнгилсизликларга рўбару бўлишимиз муқаррар...

- ... боадаб муомала қилдик, бас. Энди худди ўзи каби иш тутиш мавриди етди. Қуш билан қуш тилида, ит билан ит тилида гаплашмоқ даркор. Вазирликдагилар хабар топишини истамаса керак, у нима билан...

- Такрор айтаман сенга. Буларнинг барини хат орқали айтадиган бўлсак, қилмишимиз товламачилик, деб таснифланади!

- Тўғри, лекин шу қилмишимиз туфайли бир дунё пулга эга бўламиз. Бунга рад этмасанг керак ҳар қалай, а?

Бойкушхонанинг кириш эшиги қарсиллаб очилиб, остонада кўринган Фред билан Жорж Гарри, Рон ва Гермионани кўриб, серрайиб қолишди.

- Сизлар нима қияпсиз бу ерда? - баралла сўрашди Рон билан Фред.

- Хат жўнатыпмиз, - бир вақтда жавоб қайтаришди Гарри билан Жорж.

- Мунча барвақт? - бирга сўради Гермиона билан Фред.

Фред иршайиб кўйди.

- Жуда соз. Биз сизлардан сўрамаймиз, кимга хат юбораётганингизни, сизлар эса биздан. Гарри Фреднинг қўлидаги конвертга қаради. Лекин Фред атайин-ми, бехосдан-ми, бармогини суриб, конвертдаги манзилни бекитиб кўйди.

- Шундай экан, сизни ортиқ ушлаб қолмаймиз, - масхаравозларча таъзим қилиб, чиқиш эшигига ишора қилди Фред.

Рон турган жойидан қилт этмади.

- Кимни товляяпсиз? - сўради у.

Фреднинг юзидаги табассум шу захоти бархам топди. Жорж Ронга кулиб қарашдан олдин Фредга сезилар-сезилмас қараб кўйганини Гарри пайкамай қолмади.

- Ақлингни единг-ми, Рон, биз ҳазиллашиб келаётган эдик, - кўл силтади Жорж.

- Сўзларинг оҳангига қараганда, ҳазилга ўхшамади, - ишонмади Рон.

Эгизаклар бир-бирига қараб кўйгач, Фред кўрслик қилди:

- Ёдингга бўлса, Рон, мен сенга айтган эдим: бурнингни бировнинг ишларига сукма, деб. Агар унинг хозирги шакли ўзингга ёқаётган бўлса, албатта. Ёкишига эса шубҳа қиламан, бироқ...

- Модомики иккалангиз кимнидир товляётган экансиз, бу иш энди бировники эмас менинг ишим, - саркашлик қилди Рон, - Жорж ҳақ, бундай қилмишингиз учун яхшигина кўнгилсизликларга рўбару бўласиз.

- Ҳазиллашиб келаётган эдик дедим-ку сенга, - ишонтирди Жорж, Фреднинг қўлидаги конвертни олиб, омбор бойкушининг панжасига боғлаганча, - Сўнгги вақтларда, Рон, акамиз Персига ўхшаб боряпсан. Шу тарзда давом этавер. Қарабсан-ки, синфбоши этиб тайинлашади.

- Тайинлашмайди! - қизишиб кетди Рон.

Жорж бойкушни дарчага келтириб, кўйиб юборди-да, Ронга юзланиб иршайди.

- Ундай бўлса, ким нима қилиши кераклиги-ю, нима қилмаслиги кераклигини ўргатишни бас қил. Бўпти, учрашгунча!

Эгизаклар бойкушхонани тарк этишди. Гарри, Рон ва Гермиона бир-бирига қараб қолишди.

- Улар бўлаётган ишлардан, Сгорбс-у, шу каби гаплардан бохабар, деб ўйламайсиз-ми? - пичирлади Гермиона.

- Йўқ, - бошини силтади Гарри, - Агар улар бу қадар жиддий нарсалардан хабар топишадиган бўлса, бирон-бир киши, чунончи Дамблдорга айтишган бўлар эди. Аммо Роннинг юзида бу масалада шубҳаси борлигини англатаётган қиёфа кўринди.

- Нима гап? - сўради Гермиона.

- Нима десам экан, - чўзди Рон, - Айтишган бўлармиди-йўқми, билмадим. Улар... Сўнгги вақтда иккаласининг миясида биттагина фикр қотиб қолган, у ҳам бўлса, пул топиш. Буни мен улар билан яқиндан мулоқот қилиб юрганимда сездим... ўшанда... ўша... ўзингиз биласиз...

- Иккаламиз гаплашмай, аразлашиб юрганимизда, - Роннинг фикрини яқунлади Гарри, - Бироқ товламачилик...

- Гап кулгили моллар дўкони тўғрисида бормоқда, - тушунтириш беришни лозим топди Рон, - Дастлаб мен эгизак акаларим онамни куйдириш учунгина гапиришяпти, деган фикрга борган эдим. Лекин улар ростокамига очишмоқчи бундай дўконни. Иккаласи «Хогварц»ни тамомлашига атиги бир йил қолди. Келажак ҳақида ўйлаш вақти етди, деб таъкидлашгани-таъкидлашган. Дадам бечора уларга моддий жихатдан ёрдам бера олмаслигини яхши билишади. Бинобарин, нимадандир бошлаш керак, деган фикрни илгари суриб юришибди.

Энди Гермиона хижолат тортди.

- Тўғри, бироқ улар ўз ниятларига эришиш учун ғайриқонуний иш тутишмайди-ку, тўғримми?

- Иш тутишмайди? - деди Рон истехзоли оҳангда, - Мен қаердан билай... Мактабда жорий этилган қоидаларни бузиш борасида иккаласи узоқ ўйланиб ўтиришмайди-ку, шундай эмасми?

- Бироқ қонун мактабда жорий этилган аллақандай аҳмоқона қоидалар эмас, - чўчиб хитоб қилди Гермiona, - Товламачилик учун белгиланадиган жазо чораси мактабда тайинланадиган меҳнат жазосининг ижроси каби осон кечмайди! Рон... балким Персига айтиб берганинг маъқулдир...

- Ақлингни единг-ми, Гермiona? - тутақиб кетди Рон, - Персига айтиб бер эмиш-а! Ахир у шу заҳоти Сгорбсга айланиб қолиб, эгизакларни ҳукумат ихтиёрига топшириб юборади-ку!

Рон бойқушхона дарчасига бир пас қараб турди-да:

- Юринглар, нонушта киламиз, - деб қўйди.

- Профессор Хмурининг ҳузурига боришга ҳали эрта бўлса керак, а? - сўради Гермiona, учовлон айланма зинапоядан пастлаб борар экан.

- Эрта, - ишонч-ла тасдиқлади Гарри, - Тонг сахар уйғотадиган бўлсак, уйқуда ётганимда суиқасд қилишмоқчи, деган ҳаёлга бориб, ёпиқ эшик орқали уриб йиқитади бизни. Яхшиси танаффусгача кутганимиз маъқул.

Сеҳргарлик тарихи дарси ҳали бу қадар узоқ чўзилгани йўқ. Ўзининг бузуқ соатини такмай қўйган Гарри Роннинг соатига қарагани-қараган. Бироқ миллари ниҳоятда секин ҳаракатланаётган ушбу соат ҳам бузилиб қолгандай кўринди. Учовлон шу қадар толиққан-ки, тек қўйиб беришса, бошини партага қўйганча, мириқиб ухлайди. Ҳатто Гермiona ҳам ҳеч нарса ёзмай, иягини қўлига суяб олганча, хиралашиб қолган нигоҳини профессор Биннзнинг шаффоф танасига тикиб ўтирди.

Қўнғироқ зарби янграгач, учовлон қаср йўлаклари бўйлаб югуриб, ёвузлик кучидан химоя фани хонаси томон ошиқди. Хонасидан чиқиб келаётган профессор Хмурининг қиёфаси ҳам болаларнинг қиёфаси каби толиққан кўринди. Соғлом кўзи ярим ёпиқ бўлгани боис, юзи баттар қинғайиб кетибди.

- Профессор Хмури! - мурожаат қилди Гарри, халойиқ орасидан ўқитувчи томон талпиниб.

- Салом, Поттер, - дўриллади Хмури.

Унинг сеҳрли кўзи ичкарига тортиб, икки нафар биринчи синф ўқувчиси кўркиб-писиб муюлиш ортига кириб кетгунга қадар кузатиб турди.

- Ичкарига киришлар, - деди четга сурилиб, болаларни хонага ўтказган Хмури.

- Топдингиз-ми уни? - тикка сўради Гарри, сўзбошига вақт сарфлаб ўтирмай, - Мистер Сгорбсни назарда тутяпман.

- Йўқ, - жавоб берди столи ёнидаги курсига ўтирган Хмури.

Профессор инграганча ёғоч оёғини олдинга узатиб, сувдонини чиқарди.

- Харитадан фойдаландингиз-ми? - сўради Гарри.

- Албатта, - деди ичимлик симириб олган Хмури, - Сендан ўрнак оляпман, Поттер. Хонамдаги харитани ўрмонга чақирдим. Бироқ Сгорбс кўринмади.

- Демак ҳавода даф бўлибди-да? - гап қўшди Рон.

- «Хогварц» ҳудудида ҳавода даф бўлиб ҳам бўлмайди, пайдо бўлиб ҳам, Рон! - овоз кўтарди Гермiona, - Бироқ даф бўлишнинг бошқа йўллари ҳам бор, шундай эмасми, профессор?

Сеҳрли кўз бир оз титраб, Гермionaда тўхтади.

- Сен ҳам аврор қасбини эгаллаш масаласини ўйлаб кўрсанг бўлар экан Грэнжер, - деди Хмури, - Миянг тўғри ишлайди сени.

Ўзидан ўзи мамнун бўлган Гермiona кизариб кетди.

- Ҳар қалай у, кўзга кўринмас бўлиб олмаган, - деди Гарри, - Гарчи харита кўринмасларни ҳам акс эттирса-да. Демак у «Хогварц» ҳудудини тарқ этган.

- Ўзи тарк эта олганмикан? Ҳамма гап мана шунда, - маъқуллади Гермиона, - Афтидан кимдир уни мажбур қилган. Бўлиши мумкин-ку, а?

- Тўғри. Айтайлик ўша кимдир уни супургига чиқариб, ўзи билан бирга учуриб кетган, - ўз тахминини илгари суришга ошиқди Рон, унга ҳам аврор касбини тавсия этишини умид қилганча, Хмурига термилиб.

- Олиб қочиш масаласини ҳам рад этиб бўлмайди, - ғудуллади Хмури.

- Демак, - давом этди Рон, - Сизнингча, у Хогсмедда бўлиши мумкин, шундайми?

- Ҳар қандай жойда бўлиши мумкин, - бош чайқади Хмури, - Шу нарсани аниқ биламизки, ҳозир у «Хогварц»да эмас.

У оғиз бўшлиғида анчагина тиши йўқлигини намоёйиш этганча, шундай эснадики, юзидаги чандиклар тортилиб кетди.

- Энди гап бундай. Учалангиз изкуварликни ёктиришингиз ҳақида Дамблдор айтган менга. Фақат Сгорбс масаласида ҳеч нарса қила олмайсиз. Уни қидириб топиш масаласи билан энди вазирлик шуғулланади. Дамблдор хабар йўллади. Поттер, фикр-хаёлингни учинчи мусобақага жамласанг яхши бўлар эди.

- Нимага? - дархол илғаб олмади Гарри, - Ҳа, мусобақами...

Крум иккаласи лабиринтдан чиққан фурсатдан буён у ҳали бирон маротаба бўлсин, мусобақа ҳақида ўйлаб кўрмади.

- Б сафарги мусобақа айнан сенинг табиатингга мос келади, - деди Хмури Гаррига қараганча, чандиклар расвосини чиқарган жағини қашлаб, - Дамблдорнинг айтишига қараганда, сен ўхшаш тўсикларни кўп маротаба енгиб ўтган экансан. Ҳали биринчи синфда ўқиб юрган кезларингда фалсафий тошга қадар етибсан, шундайми?

- Бизнинг ёрдамимиз билан, - боз гапга аралашди Рон, - Гермиона иккаламиз ёрдам берганмиз унга.

Хмури кулиб кўйди.

- Жуда соз. Учинчи мусобақага тайёрланиш масаласида ҳам ёрдам бериб юборинг Поттерга. Ана ўшанда у Беллашув чемпиони бўлса, ҳеч таажжубланмайман. Шунга қарамай, Поттер, ёдингдан чиқмасин: бетиним сергаклик... ҳозир сендан талаб этиладиган ягона нарса – бетиним сергаклик.

Сеҳрли кўзи деразага қараган Хмури сувдонидаги ичимликдан узоқ симирди. Ташқарида «Дурмштранг» кемасининг энг баланд елкани кўриниб турибди.

- Сиз иккалангиз эса, - давом этди Хмури, соғ кўзини Рон билан Гермионага қаратиб, - Доимо Поттернинг ёнида бўлинг, хўпми? Мен ҳамма нарсани кузатиб юрибман. Шундай бўлса-да, кузатув тадбирларига жалб этилган кўзнинг ортиқчаси бўлмайди.

Сириус почта бойқушини эртасига эрталаб ортга қайтарди. Куш Гаррининг рўпарасига, тумшуғида Гермиона учун «Башорат-у, каромат газетаси»нинг янги сонини олиб келган малла ранг бойқуш билан деярли бир вақтда қўнди. Гермиона қўлидаги газетанинг бир неча саҳифасига кўз югуртириб чиқиб, хурсанд бўлиб кетди:

- Ҳа, анави баттол Вритер Сгорбс ҳақидаги гаплардан беҳабар қолибди. Шундан сўнг, учовлон, Сириусдан келган хатни ўқишга киришди.

Крумга қўшилиб Ман этилган ўрмонга кирганингда қаеринг билан ва нималар ҳақида ўйлаган эдинг, Гарри? Тунги вақтда бошқа ҳеч ким билан санқиб юрмаслик борасида қасам ичиб, жавоб бойқуши орқали йўллашингни талаб қиламан!

«Хогварц»да аллақандай ниҳоятда хавфли одам борлиги аниқ. Ишончим комилки, у ёки улар Сгорбс билан Дамблдорнинг учрашувига қаршилиқ кўрсатишган. Ёвуз ниятли каслар сендан атиги бир неча фут нарида бўлишган, сен эса уларни қоронғида пайқамагансан. Ўша аблаҳлар сени ўлдиришлари мумкин эди.

Ёдингда бўлсин, аризанг Оташли жомга ўзидан ўзи тушиб қолмаган. Агар бирорта ярамас сенга чиндан ҳам ҳамла қилмоқчи экан, унинг ягона имконияти қолди. Доимо Рон

ва Германионанинг ёнида бўл. Қош қорайгач, «Гриффиндор» минорасидан чиқма, учинчи мусобақага ҳозирлик кўр. Уриб йиқитиш ва Қуролсизлантириш афсунларини ўзлаштир. Беш-олтита қарғиш ижросини ўрганиб олсанг ҳам зиён қилмайди. Сен Сгорбсга ёрдам бера олмайсан. Ўзингни ўйла, ҳар нарсага аралашаверма. Мактаб ҳудудини бошқа ташлаб чиқмаслик борасида ваъдангни кутиб қоламан.
Сириус.

- Иштонсиз тиззаси йиртиққа кулар, деб шунга айтсалар керак-да. Ўзи ким бўлган-ки, мендан итоат қилишни талаб қилса? - жаҳл қилди Гарри Сириуснинг хатини дарғазаб тахлаб, коржомасининг киссасига яширар экан, - Мактабда ўқиб юрган кезларида нималар қилмаган!

- Сендан хавотир оляпти, худди Хмури билан Хагринд каби! - шу захоти дакки берди Германиона, - Шундай экан, сўзларини кулоққа ол!

- Йил давомида ҳеч ким менга бирор маротаба бўлсин, ҳамла қилишга уринмаган, - уқтиришга уриниб кўрди Гарри, - Менга ҳеч ким, ҳеч қандай зиён етказгани йўк...

- Арзимаган бир ҳолатдан ташқари, албатта. У ҳам бўлса, аризангни Оташли жомга ташлаб қўйишгани, - кесатди Германиона, - Бу ходисалар шунчаки, ўзидан ўзи рўй бераётгани йўк. Дайди ҳақ. Шунча вақтдан буён ёмон ниятни кўзлаган ўша каслар қулай фурсат кутишаётгани эҳтимолдан холи эмас. Сенга айнан сўнгги мусобақа вақтида ҳамла қилишларини рад этиб бўлмайди.

- Ақлингни пешлаб, сўзларим мантиғига кулоқ сол, Германиона, - гапни бўлди Гарри, - Айтайлик, Дайди ҳақ. Кимдир Сгорбсни олиб қочиш учун Крумни Уриб йиқитиш қарғиши билан қулатди, деб ҳам фараз қилайлик. Демак, ўшанда улар мендан узоқ бўлишмаган, яқин орадаги буталар орасида бекиниб ўтиришган, шундайми? Шундай. Лекин негадир улар мен ўрмонни тарк этганидан сўнггина ишга киришган, шундайми? Шундай. Бундан чиқди, айнан менинг пайимга тушишганига ўхшамайди, шундай эмасми? Албатта шундай.

- Агар улар сени ўрмонда ўлдиришса, ўз қилмишларини бахтсиз ходиса сифатида ниқоблай олишмайди, - саркашлик-ла, ўз билганидан қолмади Германиона, - Нафасимни ер ютсин-у, агар мусобақа давомида ўлсанг... бошқа гап...

- Бироқ Крумга ҳамла қилишганида бундай ниқоб ҳақида ўйлаб-нетиб ўтиришмади-ку, тўғрими? - эътироз билдирди Гарри, - Мени ҳам бирга қўшиб бир ёкли қилишларига нима халал бериши мумкин эди? Шунда улар ўз қилмишларини, мисол учун Крум иккаламизнинг орамиздаги дуэль сифатида кўрсата олишар эди.

- Гарри, ростини айтадиган бўлсам, ўзим ҳам ҳеч нарсани тушунмай қолдим, - хижолат тортиб иқрор бўлди Германиона, - Шуни биламан-ки, менга ёкмаётган гоят ғалати ходисалар рўй бермоқда... Хмури ҳам, Дайди ҳам ҳақ. Сен учинчи мусобақага жиддий ҳозирлик кўришни бошлашинг лозим. Сендан илтимос, Дайдига хат ёзиб, яқка ўзинг ҳеч қачон чикмаслик борасида ваъда бер.

«Хогварц» тевараги ҳали бу қадар кўркем қиёфа касб этмаган. Гарри эса бу вақтда қасрга қамалиб ўтирибди. Кейинги бир неча кун давомида Рон ва Германиона билан биргалиқда ё кутубхонада, ҳар хил фойдали қарғишлар қидириб ўтирди, ё бўш синф хоналарига яширикча кириб олиб, назарияни амалиётда қўллаш билан машғул бўлди. Гарри асосий диққат-эътиборини муқаддам бажармаган Уриб йиқитиш қарғишининг ижросига қаратди. Ушбу афсун ижросини ўзлаштириб, меъёрига етказишнинг мушкуллиги Рон билан Германионадан маълум маънода фидойилик тақозо қилинишидан иборат.

Душанба кунги тушлик танаффуси мобайнида Гарри Ронни қаторасига беш маротаба ҳушига келтиришга мажбур бўлди.

- Эҳтимол миссис Норрисни ўғирлаб, ўшанда машқ қилармиз? - таклиф киритди белида ётган бечора Рон, - Ярамас мушукнинг пўстини хумордан чиқиб қоққан бўлармидик.

Доббини ҳам чақириш мумкин. Ишончим комилки, у сен учун ҳар нарсага тайёр. Йўк, мен

арз килаётганим йўқ, - деди у ўрнидан турар экан, белини укалашга уриниб, - Шунчаки, хамма жойим зириллаб кетди.

- Полга нега йиқиласан?! - эътироз билдирди Гермiona, ерга тўшалган, Буюм хайдаш афсунини ўзлаштириш чоғида фойдаланган ёстикларни тузатиб, - Четга оғмасдан, тўғри орқага йиқилишга ҳаракат қилгин-да, ахир!

- Агар билсанг, Гермiona, Уриб йиқитувчи яшин билан қўйиб юборишганида кишига ерга йиқилиш нуқтасини мўлжал олиш жа қийин кечар экан. Балки ўзингда синаб кўрарсан, а? - жаҳл қилди Рон.

- Назаримда, Гарри, афсун ижросини ўзлаштириб олди, - тез жавоб қайтарди Гермiona, - Қуролсизлантириш афсунини мохирона қўллай билишини эса бир вақтлар амалда исботлаб берган... Шундай экан, ўйлашимча, бугун кечкурун қарғишларга киришсак ҳам бўлаверади.

У кутубхонада тузилган рўйхатни чиқарди.

- Менга мана буниси кўпроқ ёқди, - деди у, қарғишлар рўйхатига бармоқ ўқтаб, - Тўсқинлик қарғиши. Ким ҳамла қилмасин, хатти-ҳаракатларининг тезлигини пасайтириб юборади. Мана шу қарғишдан бошлаймиз.

Қўнғирок зарбаси янгради. Болалар ёстикларни шошиб-пишиб жавонча ичига отишди-да, синф хонасини киши билмас тарк этишди.

- Кечки овқат маҳалида учрашгунча! - деди арифмантика дарсига ошиққан Гермiona. Гарри билан Рон эса башорат дарсига, Шимолий минора томон йўл олишди. Қаср йўлақларини куёшнинг баланд деразалардан сингиб кираётган, кўзни қамаштириб юборгудай тилла тусли кенг нурлари кесиб ўтмоқда. Мовий рангли ёрқин осмон эса сирланган юзага ўхшаб қолган.

- Треланининг хонаси ҳаммомдай қизиб кетган бўлса керак! - тахмин қилди Рон, туйнукнинг очик қопқоғидан пастга туширилган кумуш нарвондан кўтарилар экан, - Каминини ҳаётда ўчирмайди-ку, у.

Тахмин тўғри чиқди. Ним қоронғи хона чидаб бўлмас даражада қизиб кетган. Каминдан чиқаётган ароматик бирикмалар буғи илгаригидан жадал таралмоқда. Гарри пардаланган деразалардан бири томон одимлаши билан боши айланиб кетганини хис этди. Профессор Трелани стол усти чироғига ташланган шолрўмолини олар экан, Гарри, деразалардан бирининг тавақасини билдирмай очиб, хуш ёқаётган шабада йўналишидаги чит қопланган креслога жойлашиб олди (*Ароматик бирикмалар – молекуласининг таркибида бир ёки бир неча бензол ядроси бўлган органик бирикмалар*).

- Азизларим, - дарс бошлади профессор Трелани, тирсакқўйгичли креслога жойлашар экан, ғайритабий катта кўзлари билан ҳар бир ўқувчининг юзига синчиклаб қараб, - Сайёралар ҳаракатига асосланган башорат устида олиб борган ишларимизни деярли ниҳоясига етказдик. Шунга қарамай, бугун бизнинг ихтиёримизда Миррих таъсирини ўрганиб чиқиш учун фавқулодда ноёб имкон бор. Зеро, айна вақтда, ушбу сайёранинг коинотда жойлашган ўрни ниҳоятда катта қизиқиш уйғотади. Ижозатингиз билан чирокларни ўчириб, эътиборингизга бир нарсани ҳавола этмоқчиман...

Ўқитувчи сеҳрли таёқчасини силтаб қўйган ҳамоно чироклар ўчиб, камин олови ёруғликнинг ягона манбаига айланиб қолди. Профессор кресло остидан куёш тизимининг шиша гумбаз ичига яратилган митти моделини чиқарди. Ҳайратомуз чиройли буюм. Тўққизта сайёра ўз йўлдошлари билан бирга ярқираётган бўлса, ўртада Куёш порламоқда. Буларнинг бари шиша шар ичидаги ҳавода муаллақ осилганча, айланиб турибди. Гарри эринчоқлик билан Миррихнинг Нептунга нисбатан ҳосил қилган қойил-мақом бурчагини кўрсатиб, тушунтириш бераётган профессор Треланининг хатти-ҳаракатларини кузатиб ўтирди. Унга дам чучмал-муаттар буғлар, дам деразадан кириб келаётган тоза ҳаво оқими таъсир қилмоқда. Қалин матодан тайёрланган парда ортида эса аллақандай ҳашарот визиллаяпти. Боланинг ковоқлари оғирлашиб, ўзидан ўзи юмила бошлади...

Қарчиғайлар оиласига мансуб уккини эгарлаб олган Гарри мусаффо осмон остидаги баланд дўнглиқда, олд томони қишлоққа қаратилиб қурилган, путурдан кетиб,

деворларини печак камраб олган уй томон учмоқда. Укки пастлар экан, Гаррининг юзига ёкимли шабада урилмоқда. Нихоят қуш улкан бинонинг юқори қаватидаги дабдаласи чиққан деразасидан ичкарига кириб, ним қоронғи йўлақдан тўғри учганча, деразалари михланган қоронғи хонага кириб кетди...

Гарри уккининг белидан тушиб қолди. Қуш эса қанотларини хилпиратиб, эшикка орқа томони билан турган креслонинг суянчиғига бориб қўнди... креслонинг тагида иккита тушуниб бўлмайдиган, ҳаракатланаётган қомат кўринмоқда...

Улардан бири баҳайбат илон... бошқаси эса инсон... Пакана, сочи тўкилиб тоз бўлиб бораётган, кичик кўзлари серсув, узун бурни ингичка кас хушт-хуштлаб нафас олганча хиқиллаб йиғламоқда...

- Омадинг бор экан, Чувалчангдум, - янгради муздай эшитилган овоз укки кўнган кресло қаъридан, - Жудаям омадли экансан. Сен йўл кўйган кўпол хато ишларимизнинг пачавасини чиқара олмади. У ўлибди.

- Милорд! - хиқиллади полда ўтирган киши, - Милорд, мен... беҳад хурсандман... ва сизнинг олдингизда ўзимни ниҳоятда зомин ҳис этмоқдаман...

- Нагини, - давом этди муздай овоз, - Сенинг эса омадинг юришмади. Афтидан, Чувалчангдумни ҳозирча сенга ем сифатида бера олмайман... ҳеч қиси йўқ, хафа бўлма... тез орада Гарри Поттерни еб, маза қиласан...

Илон вишиллаб, титроқ тилини чиқариб қўйди.

- Энди эса, Чувалчангдум, - боз янгради овоз, - Нима учун бундан буён бирорта ҳам хатога йўл кўйишга ҳақинг йўқлигини эсга олайлик...

- Милорд... йўқ... ўтинаман... йўқ...

- Крусио!

Чувалчангдум, гўё танасидаги ҳар бир асаб толаси дўзах оловида ёнаётган сингари ўқира бошлади. Унинг афғонлари Гаррининг қулоғини қар қилиб, миясини қамраб олди. Боланинг пешонасидаги чандиқ қаттиқ оғриб, Чувалчангдумга жўр бўлганча бақира кетди. Ҳозир Вольдеморт Гаррининг овозини эшитиб, шу ерда эканлигини билиб қолади...

- Гарри! Гарри!

Бола кўзини очиб, профессор Треланининг хонасида, қўлини пешонасига босганча ётганини идрок этди. Чандиқ шу қадар қаттиқ оғрияпти-ки, Гаррининг кўзидан ёш оқизиб чиқарди. Атрофида жамики синфдошлари тўпланиб олган. Ёнига чўккалаб олган Рон кўркиб кетибди.

- Тузукмисан, Гарри?

- Йўқ, албатта! - хитоб қилди жонланиб кетган профессор Трелани, қатта-қатта кўзлари билан Гаррига тикилиб, - Қандай ҳолат эди бу, Поттер? Аломатми? Тасаввурми? Нимани кўрдинг?

- Ҳеч нимани, - алдади Гарри, ётган ўрнига ўтириб.

Вольдемортнинг овози шу қадар яққол эшитилдики... Гарри орқага, ним қоронғи бурчакка қарамай қўймади.

- Чандиғингни чангаллаб олдинг! - тинчланмади профессор Трелани, - Пешонангни ушлаб олганча, полда юмаладинг! Яширма, Поттер, бу масалада мени алдай олмайсан!

Гарри профессорга қараб қўйди.

- Шифохонага боришим керак, шекилли, - деди у, - Бошим қаттиқ оғрияпти.

- Қадрдоним, маконимнинг ноёб флюидлари сохибқароматлик қобилиятинг намоён бўлишига омил бўлди-ку, ахир! - хиралигини қўймади профессор Трелани, - Агар уни тарк этадиган бўлсанг, янада узоқроқ келажакни кўриш имкониятини қўлдан бой берасан...

(Флюидлар – спиритизм тарафдорларининг фикрича, одам ёки ҳайвонлар танасидан чиқадиган ёхуд бошқа бирор нарсада нурланадиган «руҳий тоқлар». Спиритизм – ўлганлар руҳи нариги дунёда яшаши ва улар билан сўзлашиш мумкинлигини илгари сурувчи оқим).

- Бош оғрик доридан ташқари, ҳеч қандай узоқ-яқин келажакни кўргим йўқ, - гапни кесди Гарри, ўрнидан туриб.

Ташвишланган синфдошлар нари чекинди.

- Учрашгунча, - деди Гарри, Ронга мурожаат қилиб.

У юк халтасини кўлига олди-да, профессор Треланига эътибор ҳам қаратмай, туйнук томон одимлади. Профессор, юзида, худди хозиргина уни фавкулодда кам учрайдиган хузур-халоватдан махрум қилишган киефа ила қолди.

Кумуш нарвондан пастга тушган Гарри шифохона томон йўл олмади. Аслида шифохонага бориш нияти ҳам йўк эди. Чандик оғриғи қайталайдиган бўлса, нима қилиш кераклигини Сириус айтган. Гарри унинг насихатига қулоқ тутиб, тўппа-тўғри Дамблдорнинг хузурига йўл олди. Йўлакда борар экан, туши ҳақида фикр юритди. Бу туш ҳам ёзда, Одамовилар хиёбонида кўрган туш каби яққол кўринди... Гарри, бирон-бир тафсилотни унутиб қўймаслик учун тушида кўрган нарсаларини бир четдан эслаб ўтди... Демак, Вольдеморт Чувалчангдумни йўл қўйилган аллақандай хато борасида айблади... укки яхши янгилик олиб келиб, хато тузалгани аниқланди... кимдир ўлибди... бинобарин Чувалчангдум илонга ем бўлмайдиган бўлди... энди илонга, ем сифатида, Гарри бериладиган бўлди...

Хаёлга берилиб қолган Гарри Дамблдорнинг хонасига кириш эшигини кўриқлаётган аждар тусли тош илонни сезмай, ёнидан ўтиб кетди. Кўзларини пирпиратиб атрофга қараб чиққан бола гап нимада эканлигини идрок этиб, ортга қайтди-да, тош махлукнинг қаршисига келгач, ичкарига кириш паролени билмаслиги эсига тушди.

- Лимон шарбати, - таваккал бошлади у.

Тош илон қилт этмади.

- Яхши, - деди ўйланиб қолган Гарри, тошга қараб, - Нокли обакидандон. М-м-м... Сехрли қизилмия таёкчалар. Вишиллайдиган «тук арилар». Друблиснинг иширсакичи. Барча таъмларни ўзига мужассам этган Берти Ботт ёнғоклари... ха-я, ўша ёнғокларни ёқтирмайди-ку, у. Хой, майнабозчилик қилмай, очил дедим сенга! - дарғазаб бакирди у, - Зудлик билан кўришим керак уни!

Гаррининг ташвиши аждар тусли тош илонни мутлако кизиктиргани йўк. Бола уни бир тепиб, жонини оғритишдан бошқа ҳеч нарсага эриша олмади.

- Шокобақа! - бакирганча давом этди Гарри, бир оёқда туриб, - Қанд пат-калам!

Сувараклар шодаси!

Кутилмаганда тош илон бирдан жонланиб, четга қочди, ортидаги девор эса икки томонга сурилди. Довдираб қолган Гаррининг кўзлари пирпираб кетди.

- Сувараклар шодаси?! - талмовсиради у, - Хазиллашган эдим-ку...

У девор ўрнида пайдо бўлган эшик остонасидан дархол хатлаб ўтиб, айланма зинапоя шаклидаги тош эскалаторга туриб олди. Девор аста ёпилди. Зина эса буралиб, буралиб, Гаррини юкорига кўтариб кетди. Ниҳоят у грифон гавдаси кўринишида ясалган эшик болғасига эга, сайқал берилган катта эман эшик рўпарасига етиб келди.

Эскалатордан тушган Гарри ичкаридаги одамларнинг овозини эшитиб, иккиланганча, туриб қолди.

- Дамблдор, мен бирон-бир боғлиқликни кўрмаяпман! - эшитилди сехргарлик вазири Корнелиус Фужнинг овози, - Людонинг гапига қараганда, Берта табиатан шундай аёл эканки, ҳатто ўзини ўзи йўқотиб қўйиши ҳеч гап эмас эмиш! Тўғри, вазирлик томонидан олиб борилаётган қидирув тадбирларининг микёси шу қадар кенгки, ўлик бўлса ҳам, тирик бўлса ҳам аллақачон топилиши керак эди у. Шундай бўлса-да, бу масалада қандайдир палидлик бор дейишга асос йўк, ха, мутлако йўк. Лекин унинг йўқолишини Барти Сгорбснинг йўқолиши билан боғлаш!...

- Хўп, яхши, боғлиқ эмас дейлик, мухтарам вазир жаноблари. Ундай бўлса, Барти Сгорбсга нима қилди экан, нима деб ўйлайсиз? - дўриллади Хмури.

- Мен иккита ҳолатдан бири рўй бериши мумкинлигига йўл қўяман, Аластор, - жавоб берди Фуж, - Ё Сгорбс, ниҳоят ақлдан озди, ишончим комилки, иккалангиз ҳам, унинг шахсий муаммоларини инобатга олиб, бундай ҳолат рўй бериши мумкинлигини рад этмайсиз ва ҳозир у қаердадир изғиб юрибди...

- Ундай бўлса, унинг изғиш тезлиги ниҳоятда катта экан, Корнелиус, - гапни бўлди

Дамблдор вазмин оҳангда.

- Ё... хм-м-м... - давом этди Фуж, иккиланган оҳангда, - Йўк, яхшиси ҳодиса жойини кўздан кечириб чиккунга қадар, иккинчи фикримни айтмай турганим маъқул. Ҳодиса жойи «Бэльстэк» аравасидан узоқда эмас, дедингиз-ку, шундай эмасми? Дамблдор, анави аёл ким эканлигини биласизми?

- Уни ўз мактабининг муносиб директори ва ракс учун ажойиб жуфт сифатида биламан, - жавоб берди пинаги бузилмаган Дамблдор.

- Бас қилинг, Дамблдор! - зарда қилди Фуж, - Хагрид туфайли унга янглиш муносабат билдираётганингизни ўзингиз сезмаяпсиз-ми? Уларнинг ҳаммасини ҳам беозор, деб бўлармикан, а? Турли-туман махлуқларни боқиш масаласида томи силжиб қолганини инобатга оладиган бўлсак, Хагридни беозор дейишга одамнинг тили айланмайди...

- Максим хоним Хагриддан катта эмас, - хотиржам эътироз билдирди Дамблдор, - Ўша аёлга нисбатан мендан кўра сиз кўпроқ янглиш муносабат билдирмоқдасиз, назаримда, Корнелиус.

- Ушбу мубоҳасани бас қилсак, нима дейсиз? - дўриллади Хмури.

- Ҳа, ҳа, тўғри, яхшиси ҳовлига чиқиб, ҳодиса жойига борайлик, - сабрсизлик-ла, маъқуллади Фуж.

- Йўк, гап бунда эмас, - деди Хмури, - Гап шундаки, Дамблдор, Поттер сиз билан гаплашмоқчи. У мана бу эман эшик ортида турибди.

XXX БОБ.

ДАМБЛХОТИРА

Хона эшиги очилди.

- Салом, Поттер, - деди Хмури, - Модомики келибсан, кир ичкарига.

Гарри бир вақтлар ташриф буюрган ушбу хонанинг остонасини яна хатлаб кирди. Доира шаклидаги хона анча кенг бўлиб, ҳамма ёқдан қандайдир сирли шитир-шитир товушлар эшитилади. Ингичка оёқли баланд столчалар устига терилган турли-туман кумуш асбоблар буг чиқариб айланади. Деворларга собиқ директорларнинг расмлари осиб қўйилган. Ҳозир ҳам улар ўз креслоларида мизғиб ўтиришибди. Оёқлари аллақандай хайвон оёқларига ўхшатиб тайёрланган катта ёзув столи устидаги тоқчада эса машҳур сараловчи шляпа савлат билан ўтириб олган.

Ёзув столи ёнида эгнига одатдагидай узун йўл-йўл ридосини кийган, қўлидаги жўка рангли қозон шляпасини ўйнатаётган, бўйи паст, тўладан келган Фуж турибди.

- Гарри! - овоз берди у, олдинга қадам ташлаб, - Ишлар қалай?

- Жойида, - алдади Гарри.

- Мистер Сгорбснинг мактаб ҳудудида қутилмаган тарзда пайдо бўлганини муҳокама қилиб турган эдик, - тушунтириш берди Фуж, - Уни сен топган эдинг, а?

- Мен, - тасдиқлади Гарри.

Бола эшик ортида туриб, ўзини ҳеч нарсани эшитмаган қўйга солиш бефойдалигини билиб, қўшиб қўйди:

- Лекин Максим хонимни мистер Сгорбсга рўбару бўлган жойда кўрганим йўк. Ўзи хоҳлаган тақдирда ҳам, Максим хонимнинг бекиниб олиши осон кечмаса керак, деб ўйлайман...

Фужнинг орқасида турган Дамблдор кулиб қўйди.

- Ҳа, албатта, - ғудуллади хижолат тортган Фуж, - Гарри, биз мактаб ҳудудини айланиб келмоқчи эдик. Умид қиламан-ки, бизни тўғри тушуниб, маъзур санайсан... эҳтимол, ҳозирча синфга қайтганинг маъқулдир...

- Мен сиз билан гаплашмоқчи эдим, профессор, - деди шошиб қолган Гарри, Дамблдорга муурожаат қилиб.

Дамблдор болага диққат билан разм солди.

- Мени шу ерда кутиб тур, Гарри, - деди у, - Ҳудуд кўриги учун кўп вақт кетмайди.

Учовлон болани ёлғиз қолдириб, эшикни ёпиб қўйганча, хонани тарк этди. Ёғоч оёқнинг

тақир-туқури эшитилмай қолгач, Гарри атрофга қаради.

- Салом, Янгус, - кўришди Гарри.

Янгус, катталиги оққушдай келадиган, пат қопламаси ниҳоятда зийнатли, алвон ва тилла ранг кўринадиган, одатдагидай, эшик олдидаги тилла кўноқда ўтирадиган қакнус.

Дамблдорнинг ушбу қуши узун думини қимирлатиб, Гаррига мулойим қараб қўйди-да, кўзини қисиб қўйди.

Гарри ёзув столи ёнидаги курсига ўтириб, атрофга разм солганча, хозиргина эшитган гапларнинг мағзини чақишга уриниб, оғримай қолган чандиғини силаб қўйди.

Тез орада туши ҳақида айтиб беришини билган Гарри Дамблдорнинг хизмат хонасида ўзини анча хотиржам ҳис этди. У эътиборини стол ортидаги деворга қаратди. Токчадаги ҳаддан ташқари кир, аъзойи бадани ямоқ бўлиб, роса эскириб кетган сараловчи шляпа ёнидаги узун шиша сандиқ ичида дастаси ёқутлар билан безалган қумуш қилич ётибди. Тошлардан бирининг катталиги товук тухумидай келади. Иккинчи синфда ўқиб юрганида сараловчи шляпа ичидан чиқариб олган, Гарри таҳсил кўраётган коллежга қачонлардир асос солган машҳур сеҳргар Годрик Гриффиндорга тегишли қилични бола дарҳол таниди. Ўлимдан қутулиб қолишга умид қолмаган ўша фурсатда, ушбу мўъжизакор қурол ёрдамга келган фурсатни эслаб ўтирган Гарри шиша сандиқ сиртида ялтираб акс этаётган оқ қумуш тусли ёруғ доққа эътибор қаратди. Ёруғлик манбасини излаб топиш учун ўтирилган бола хонанинг нариги томонида турган қоп-қора жавончанинг зич ёпилмай қолган тавақалари орасидан таралаётган шуълани кўрди. Бир оз иккиланиб, Янгусга ва ўз креслоларида мизғиб ўтиришган собиқ директорлар портретларига қараб қўйган Гарри шартта ўрнидан турди-да, жавонча ёнига бориб, эшигини очди.

Жавонча ичида унча чуқур бўлмаган, четларига қадимги руна ёзувлари ажиб ўйма накш шаклида юритилган тош чиғанок турибди. Гарри, табиийки, ёзувни ўқий олмади. Шиша жавон сиртида кўринган қумуш ёғду чиғанок ичидаги ниҳоятда ғалати, ўхшаши муқаддам учрамаган субстанциядан таралмоқда (*Субстанция – доим ҳаракатланиб, ўзгариб, ривожланиб турадиган материя, бутун борлиқнинг бирламчи асоси*). Суюқликми бу, газми, айтиш қийин. Бир қараганда ярқирок, оппоқ, узлуксиз ҳаракатланаётган қумушга ўхшайди. Юзаси эса шамол таъсирида дам-бадам мавж ураётган сув юзасини эслатади. Лекин сувдан фарқли ўларок, ушбу модда бўлақларга енгил бўлиниб, худди осмондаги булутлар сингари буралиб-буралиб бир маромда тўлқинланмоқда. Суюқликка айланиб қолган ёруғлик деса ҳам, каттиқ бўлиб қолган шамол деса ҳам бўлаверади уни. Бирок қайси талкин ҳақиқатга яқинроқ, Гарри айта олмайди.

Бола моддани ушлаб кўриш, қўлда қандай сезилишини билишни жуда истади. Бирок табиатан қизиқувчи Гарри, сеҳргарлар дунёсида тўпланган тўрт йиллик ҳаётий тажрибасига асосланган ҳолда номаълум моддага бармоқ тикиш – аҳмоқликдан у қадар узок эмаслиги ҳақида ўйланиб қолди. Бинобарин, сеҳрли таёқчасини қўлига олган бола атрофга аста писиб қараб қўйди-да, нигоҳини боз чиғанокқа қаратиб, таёқча учини моддага санчиб кўрди. Субстанциянинг қўзғаб кетган юзаси шиддат ила айлана бошлади. Гарри бошини жавонча ичига киритиб, пастрок эгилди. Қумуш модда худди шиша каби шаффоф бўлиб қолди. Бола чиғанокнинг тош тубини кўриш илинжида дурустроқ тикилиб қаради-ю, сирли юзада худди шифтда очилган деразадан қараган каби улкан зал аксини кўрди.

Зал хира ёритилган. Деразалари йўқлигига қараганда афтидан ер остидаги хонага ўхшайди. Деворларига «Хогварц» қасрининг йўлақлари ёритиладиган машъалалар маҳкамланган. Бурнининг учини шишасимон моддадан бир дюйм юқорида тутган Гарри залга тўпланган сон-саноксиз одамларни кўрди. Халойиқ зина поғоналари каби кўтарилиб кетган курси қаторларида ўтирибди. Пастда, залнинг қоқ ўртасига, кўринишидан ҳар қандай кишининг вужудида ваҳима уйғотадиган қоп-қора кресло ўрнатилган. Унга ўтирган кишини кишанлаш учун бўлса керак, тирсакқўйгичларидан занжирлар осилиб турибди.

Қанақа жой ўзи бу? «Хогварц» эмаслиги аниқ, Гаррининг билишича, мактабда ўхшаш зал

йўқ. Бундан ташқари, чиганок тубида кўринаётган хонага тўпланган халойиқ фақат катта ёшли одамлардан ташкил топган. «Хогварц»нинг ўқитувчилари эса бу қадар кўп эмас. Гаррининг назарида залга тўпланган одамлар ниманидир кутяпти. Биров қилт этмайди. Ҳамманинг боши, чўққидор шляпалардан бошқа ҳеч нарса кўринмаётган бўлса-да, бир томонга қаратилган.

Чиганокнинг шакли юмалок, зал эса квадрат бўлгани боис, хона бурчаклари яхши кўринмаяпти. Бола бурчаклардан бирига қараш учун янада пастрок эгилган эди ҳам-ки, бурни моддага тегиб кетди.

Дамблдорнинг хонаси дафъатан кучли ларзага келиб, нимадир Гаррини олдинга иткитиб юборгандай бўлди. Бола шу заҳоти кумуш модданинг тортиш кучини ҳис этди...

Унинг боши чиганокнинг тош тубига урилмади, аксинча, худди сув гирдоби тортиб кетаётган каби муздай қоронғилик сари пастлаб кетди...

Баногоҳ Гарри ўзини чиганок ичидаги зал курсиларнинг энг охири каторида, ҳаммадан баланд жойда ўтирганини кўрди. У ҳозиргина ўзи қараб ўтирган шифт деразасини кўриш илинжида юқорига қаради. Бироқ қора тошдан иборат яхлит шифтда ҳеч қандай дераза йўқ.

Нафаси тезлашиб кетган Гарри атрофга аланглади. Залдаги, кам деганда икки юз кишидан бирортаси ҳам болага эътибор қаратгани йўқ. Қизик, нима учун ўн тўрт ёшли боланинг юқоридан таппа тушганини ҳеч ким сезмади? Гарри ёнида ўтирган кишига юзланиб, таажжубдан қаттиқ хитоб қилди. Унинг ёнида шахсан Альбус Дамблдор ўтирибди. - Профессор! - бўғиқ пичирлаб бақирди Гарри, - Мени маъзур сананг, профессор... бундай бўлишини билганим йўқ эди... мен чиганокни томоша қилдим холос... мен... биз қаердамиз?

Бироқ Гаррига эътибор қаратмаган, жавоб қайтармаган Дамблдор қилт этмади. У ҳам курсилар каторидаги бошқа сеҳргарлар каби залнинг нариги томонига, чиқиш эшигига қараб ўтирибди.

Гарри ҳайрат-ла Дамблдорга бақрайиб қолди, сўнг ниманидир кутиб, жим қолган томошабинларга ва яна Дамблдорга диққат билан қарагач, вазиятни идрок этди.

Бир вақтлар Гарри сеҳрланган кундалик воситасида бировнинг хотирасига кириб, ўхшаш ҳолатга, тушиб қолган эди. Ўшанда ҳам ҳеч ким уни кўрмаган, эшитмаган... Агар адашмаётган бўлса, ҳозир ҳам тахминан ўша ахвол...

Гарри, ҳар эҳтимолга қарши ўнг кўлини кўтарди-да, бир оз иккиланиб, Дамблдорнинг бурни олдида силтади. Дамблдор ўтирилмади, кўзини пирпиратмади, қилт этмади. Йўқ, бу ҳақиқий Дамблдор эмас. Бундан чиқди, Гарри, кимнингдир хотирасига кириб олган. Ёнидаги Дамблдор эса бугунги Дамблдор эмас, лекин сочининг оппоклигига қараганда, ушбу хотирадаги ходисалар бўлиб ўтганидан буён узоқ вақт ўтгани йўқ. Қанақанги жой экан ўзи бу ер? Шунча одам нимани кутяпти?

Бола атрофга синчиклаб разм солди. Тепадан қараб, тўғри хулоса чиқарган кўринади. Зеро, қандайдир ваҳимали вазият қарор топган ушбу зал чиндан ҳам ер ости хонасига ўхшайди. Девоқларда бирорта бўлсин расм ёки зеб бериш буюми кўринмади. Ўртага ўрнатилган мудҳиш кресло яққол кўришиб туриши учун зина поғоналари каби кўтарилиб кетган курси қаторлари бор холос.

Келиб қолган жой ҳақида якуний хулоса чиқаришга улгурмаган Гаррининг қулоғига қадам товушлари эшитилди. Хонанинг бурчагидаги эшик очилиб, ичкарига уч киши, аниқроқ айтиладиган бўлса, бир нафар инсон-у, икки ёнида иккита дементор кириб келди.

Гаррининг ич-ичи совиб кетди. Эгнидаги жуббанинг қайтарма қалпоғини юзига ташлаб олган новча бўйли ушбу махлуқлар ўзларининг ириган қўллари билан бахти қора маҳбусни маҳкам тутганча зал ўртасидаги машъум кресло томон сузиб борди. Маҳбуснинг қиёфасидан ҳозир бўлмаса, сал ўтиб хушини йўқотиб қўядиган ахволда эканлигини укса бўлади. Бировнинг хотирасида дементорлар ҳеч қандай зиён етказа олмаслигини билса-да, Гарри, уларнинг таъсир кучини жуда яхши билади. Залдаги томошабинлар, токи дементорлар маҳбусни кресло занжирлари воситасида кишанбанд қилиб, эшикни

тарақлатганча, зални тарк этгунга қадар тиришиб ўтирди. Креслога маҳкам боғлаб қўйилган банди Карқаров эканлигини Гарри дархол таниди. Дамблдордан фаркли ўлароқ, соч-соқоли қора Карқаров анча ёш кўринмоқда. Эгнига бугунги кунда кийиб юргани каби ялтироқ мўйнали қимматбаҳо кийим эмас, балки эскиб, йиртилган юпка коржомга кийган. Ҳозир у бошдан оёқ дағ-дағ қалтирамоқда. Гарри Карқаровга тикилиб ўтирар экан, тирсаққўйгич занжирлари бирдан тилла тус олиб, маҳбусни ўтирган жойида маҳкамлаганча, юқорига кўтарилди.

- Игорь Карқаров, - узук-юлук эшитилди кимнингдир овози.

Гарри овоз томон ўгирилиб, ўзидан сал наридаги қатор ўртасида турган, гавдаси йиғноқ, ишга печан, сочлари қора, юзидаги ажинлар ҳали у қадар кўп бўлмаган мистер Сгорбсни кўрди.

- Сиз, ўта муҳим ахборотдан бохабар эканлигингизни маълум қилганингиз ва шу боис сеҳргарлик вазирлигининг жамики ходимлари олдида гувоҳлик беришингиз учун Азкабандан олиб келиндингиз.

Карқаров ўтирган ўрнида имкон борича қаддини ростлаб олди.

- Худди шундай, сэр, - жавоб қайтарди у, - Мен вазирликка яқиндан ёрдам беришга аҳд қилдим. Мен... менга маълумки, вазирлик... Ёвуз Лорд атрофидаги арбоблар гуруҳининг омон қолган парчаларини қидириб топишни ўз олдига қўйган мақсад, деб билади. Мен бу масалада қўлдан келганча ёрдам беришга тайёрман...

Карқаров кўрқиб-писиб гапираётган бўлса-да, овозидаги табиатига хос тулкилик оҳанги Гаррининг эътиборидан четда қолмади. Вазирлик ходимлари орасида шивир-шивир бошланди. Уларнинг баъзилари Карқаровга қизиқсиниб, айримлари шубҳаланиб қарашмоқда. Дамблдорнинг нариги ёнида ўтирган киши эса:

- Ғирт ёлғон, - деб дўриллаб ҳам қўйди.

Бу киши ким эканлигини билмоқчи бўлган Гарри олдинга эгилиб, ташқи кийимлари мутлақо бошқача, сеҳрли кўзсиз ўтирган Хмурини кўрди. Аластор Хмури соппа-соғ кўзларини қисиб олганча, бахти қора Карқаровга совуқ қараб ўтирибди.

- Сгорбс уни қўйиб юбормоқчи, - деди у, Дамблдорга арз қилиб, - Олти ой унинг пайида юрган эдим-а. Сгорбс эса... душманларнинг етарлича сонини сотса, озод қилмоқчи. Сотмоқчи экан, майли имкон берайлик, сотсин, сўнг яна Азкабанга қамаб қўяверамиз, дедим...

Дамблдор норози овоз чиқарган бўлди.

- Ҳа-я, Альбус, ёдимдан чиқиб қолаверди... - истехзоли қулиб қўйди Хмури, - Дементорларни хуш кўрмайсиз-ку, сиз, шундайми?

- Хуш кўрмайман, - хотиржам тасдиқлади Дамблдор, - Вазирлик, ушбу маҳлуқлар билан иттифоқдош бўлиб, ниҳоятда жиддий хатоликка йўл қўйган.

- Фақат, анави разилга ўхшаганлар учун эмас... - паст овозда ғудуллаб қўйди Хмури.

- Тегишли одамлар исмини айтиб бермоқчи эканлигингизни маълум қилган эдингиз, Карқаров, - давом этди Сгорбс, - Ўша кишилар исмини эшитмоқчимиз, марҳамат, сўз сизга.

- Бир нарсани тўғри тушунишингизни истаган бўлар эдим, - шу заҳоти бидирлай бошлади Карқаров, - Исми-Ёдга-Олинмаслиги-Керак-Киши ўз ишини қатъий маҳфийлик режимида олиб борган. Биз... яъни Ёвуз Лорд тарафдорлари шерикларимизнинг исmlарини билишимиз шарт эмаслигини афзал топган.... ҳозирда эса мен улар сафига қўшилганимга пушаймон бўлиб, тавба қилмоқдаман...

- Албатта, албатта, - боз истехзо қилди Хмури.

- ... ўз тарафдорларининг сони ва исmlари танҳо ўзига маълум бўлган...

- Умуман айтганда, ақл билан иш тутибди. Зеро, сенга ўхшаган, ҳаммани ёппасига сотадиган хоинлар ҳамма жойда, ҳамма вақт топилади, - пичирлаб вайсади Хмури.

- Шунга қарамай, тегишли одамлар исмини айтиб бера оламан, демоқчисиз, шундайми? - сўради Сгорбс.

- Ҳа, - базўр ғудуллади Карқаров, - Таъкидлаб ўтишим жоизки, бу исmlар унинг энг яқин

ёр-биродарлари доирасига кирган, сохибининг амрини кўз ўнгимда бажарган одамлар исмидир. Бугунги гувоҳлигим, ундан тўла-тўқис юз ўтирганим, ич-ичимдан пушаймон қилаётганимдан далолат, деб эътироф этишингизни, мен фақат...

- Хўш, исмлар? - такаллуфсизлик-ла гапни кесди Сгорбс.

Каркаров чуқур нафас олди.

- Авваламбор, Антонин Долохов, - базўр гапира бошлади у, - Кўплаб маглларни, шунингдек, Ёвуз Лордни қўллаб-қувватламаган сеҳргарларни қийноққа солганини кўрганман.

- Ва бу масалада унга яқиндан ёрдам бериб боргансан, - қўшимча шарҳ бериб ўтди Хмури ўтирган жойида.

- Долохов фош этилган, - деди Сгорбс, - Сиз қўлга олиншингиз билан у ҳам хибсга олинган.

- Ростданми? - кўзи чаноғидан чиқиб кетгандай сўради Каркаров, - Мен... мен ниҳоятда хурсандман.

Бирок қиёфасига караганда хурсандлигига ишониш қийин. Ушбу хабар унга қаттиқ зарба бўлгани аён. Негаки, у маълум қилган исмлардан бири наф бермади.

- Хўш, яна ким? - совуқ ва лоқайд оҳангда сўради Сгорбс.

- Ҳ-ҳа... Розье, - шоша-пиша бақирди Каркаров, - Эван Розье.

- Розье ўлиб қутилди, - маълум қилди Сгорбс, - У ҳам сиз камокка олинганингиздан кейин фош этилган. Жангсиз таслим бўлишни истамади. Хукуматга қаршилик кўрсатаётганида аврорлар томонидан ўлдирилди.

- Ўзи билан бурнимнинг бир бўлагини ҳам олиб кетди, аблах, - пичирлади Хмури.

- Розье чиндан ҳам айнан шундай қисматга муносиб эди, - чинқирди вужудини ваҳима қамраб олаётгани маълум бўлаётган Каркаров.

Судланувчи бераётган маълумотлари билан вазирлик ходимларини кизиқтирмаганлигидан саросимага туша бошлаб, ҳеч шубҳа йўқ-ки, ортида дементорлар турган эшик томон қараб қўйди.

- Хўш, яна ким? - сўради Сгорбс.

- Ҳа! - бидирлай кетди Каркаров, - Маккинنونлар оиласини ўлдирган Трэверс! Қарам қилиш қарғишига ихтисослашган, қўплаб кишиларни даҳшатли жиноятлар содир этишга мажбур қилган Мультчибер! Жосус Гадвуд, вазирликда бўлаётган ишларни Исми-Ёдга-Олинмаслиги-Керак-Кишига етказиб турган!

Бу сафар, афтидан, Каркаровнинг омади юришган кўринади. Лом-лим демай кузатиб ўтирган тингловчилар қутилмаганда ғовур-ғувур қила бошлади.

- Гадвуд? - такрорлади Сгорбс, пергаментга бир нарсалар ёзиб ўтирган афсунгар аёлга имо қилиб, - Сирли сеҳр бўлимида ишлайдиган Аугустус Гадвудми?

- Худди ўша, - дарҳол тасдиқлади Каркаров, - Билишимча, Гадвуд, ахборот йиғиш манфаатларида вазирлик ичида ҳам, унинг ташқарисида ҳам фаолият юритган жосуслар тармоғини яратган...

- Мультчибер билан Трэверс хақида биз шундоқ ҳам биламиз, - баёнот қилди Сгорбс, - Хўш, Каркаров, айтадиган гапингиз шу бўлса, тегишли қарор қабул қилингунга қадар Азқабанга қайтасиз...

- Йўқ, ҳали ҳаммаси эмас! - умидсиз ўкириб юборди Каркаров, - Шошманг, мен яна бир-икки кишининг исмини айтаман!

Судланувчи кўрққанидан терлаб кетгани машъалалар ёруғлигида кўриниб турибди. Унинг бўрдай оқариб кетган тери қопламаси қоп-қора соч-соқолидан кескин фарқ қилмоқда.

- Снегг! - бақирди Каркаров, - Северус Снегг!

- Снегг мазкур мўътабар йиғин томонидан оқланган, - муздай оҳанг-ла гапни кесди Сгорбс, - Альбус Дамблдор унинг кафиллигини олди.

- Йўқ! - бақирди Каркаров, креслога кишанлаб қўйилган занжирни тортиб, - Ишонтириб айтаман-ки, Снегг Ўлимдан мириқувчилардан бири бўлган!

Дамблдор ўрнидан турди.

- Бу масалада мен етарлича гувоҳлик берганман, - хотиржам гап бошлади у, - Чиндан ҳам Северус Снегг Ўлимдан мириқувчилар сафига қўшилган. Бирок Лорд Вольдеморт хали куламасдан олдин биз томонга ўтган ва ўз ҳаётини хавф остига қўйганча, бизнинг хабарчимиз сифатида фаолият юритган. Бугунги кунда шахсан мен қандай Ўлимдан мириқувчи бўлсам, у ҳам шундай мириқувчидир.

Гарри Аластор Хмурунинг юзи шубҳа ифодалаган тарзда бужмайиб кетганини кўрди.

- Жуда соз, Каркаров, - совуқ овоз-ла яқун ясади Сгорбс, - Сиз бизга ёрдам бердингиз, деб ҳисоблаймиз. Ишингиз қайта кўриб чиқилишини тайинлайман. Ҳозирча Азкабанга қайтариласиз...

Мистер Сгорбснинг овози пасая бошлади. Гарри атрофга назар солди. Зал, худди тарқалаётган тутун каби йўқ бўлди. Энди у фақат ўзининг танасини кўрмоқда. Атрофдаги нарсалар эса зулмат қаърига кириб кетди.

Ҳаёл ўтмай зал яна пайдо бўлди. Гарри энди бошқа жойда, бу сафар ҳам юқори қаторда-ю, фақат Дамблдорнинг эмас мистер Сгорбснинг ёнида ўтирганини кўрди. Залда ҳукм сураётган мухит ҳам ўзгача, қандайдир қувнок кўринди. Сеҳргар эркаклар-у, аёллар гўё аллақандай спорт мусобақасини томоша қилгани тўпланишгандай, бир-бири билан шодмон гаплашиб ўтиришибди. Гарри залнинг нариги томонида, эгнига пушти коржома кийган, қўлидаги яшил пат-қаламини сўриб ўтирган оқ-сарик сочли афсунгар аёлга эътибор қаратди. Ҳеч шубҳа йўқ-ки, бу аёл Рита Вритер. Фақат нисбатан ёшроқ. Гарри атрофга қараб, Дамблдордан узоқда эмаслигини кўрди. Унинг эгнидаги коржоманинг ранги ҳам бошқача. Мистер Сгорбс қандайдир толиккан, паришон, киёфаси жиддий...

Гарри энди бошқа хотира, бошқа кун... бошқа суд мажлисига келиб қолганини идрок этди. Зал бурчагидаги эшик ланг очилиб, ичкарига Людо Шульман кириб келди. Лекин бу Шульман бугунги кунда корин қўйган Людо Шульман эмас, балки спорт соҳасида шухрат чўққисига чиққан, баланд бўйли, қадди-қомати келишган, бақувват, бурни ҳали синмаган йигит. Шульман атрофга асабий қараб чиққач, занжирли креслога ўтирди. Бирок у Каркаров каби кишанланмади. Афтидан, айнан шу сабабли бўлса керак, бир оз рухланиб, томошабинларга разм солганча, айримларга қўл силтаб, ҳатто кулиб қўйишга ҳам журъат этди.

- Людо Шульман, - гап бошлади мистер Сгорбс, - Сиз, Ўлимдан мириқувчилар томонидан олиб борилган фаолият юзасидан гувоҳлик беришингиз учун Олий сеҳргарлик судига чақиртирилгансиз. Суд сизга қарши берилган гувоҳликларни тинглаб, ҳукм чиқаришга тайёр. Ҳукм чиқарилгунга қадар мукаддам берган кўрсатмаларингизга қўшимча шохидлигингиз борми?

Гарри ўз қулоғига ўзи бовар қилмай ўтирибди. Людо Шульман Ўлимдан мириқувчи бўлса-я?!

- Фақат биттагина, - минғирлади Людо, хижолатли кулиб, - Нима десам экан... хуллас ўшанда ғирт аҳмоқ бўлганимни тушуниб етдим...

Томошабинлардан айримлари кечиримли кулиб қўйишди. Бирок Людо Шульманга аёвсиз совуқ нигоҳ-ла қараб ўтирган мистер Сгорбс бундай кайфиятга шерик бўлмайдиган кўринади.

- Ҳа, ушбу йигитча, шу бугунга қадар бунчалик аклли сўз айтмаган, - вайсади Гаррининг орқасида ўтирган кишилардан бири, - Агар у болалигидан ғирт аҳмоқ эканлигини билмаганимда, Тажовузкор тўплардан бири бошига яхшигина зарб берган, деган хулосага борган бўлар эдим...

Гарри ўгирилиб, Дамблдорга мурожаат қилаётган Хмуруни кўрди.

- Людовик Шульман, сиз Лорд Вольдемортнинг тарафдорларидан бирига ахборот етказиб бераётганингизда қўлга олингансиз, - давом этди мистер Сгорбс, - Бундай кирдикорлик учун Азкабанга, маълум муддат қамоқ жазосига ҳукм қилиниш кўзда тутилган. Ушбу муддат...

Шу пайт атрофдан эътирозли ҳайқириклар эшитилди. Айрим сеҳргарлар ўринларидан қалқиб туриб, мистер Сгорбсга бош ва ҳатто қўллари билан ҳам ўдағайлашди.

- Айтдим-ку, ўшанда нима иш бўлаётганини тасаввур ҳам қилмаган эдим, деб! - халойиқдан ҳам баланд овозда бакириб юборди Шульман, айбсиз мовий кўзларини чакчайтириб, - Мутлако беҳабар эдим! Қария Гадвуд отамга ёшлиқдан дўст тутиниб келган... Ўзингиз-Биласиз-Кимга сотилганини хаёлимга ҳам келтирганим йўқ, ахир! Ўзимиз учун ахборот йиғиб юрибман, деб ўйлаган эдим! Гадвуд эса, квидишни тарк этганимдан сўнг, вазирликда дурустрок лавозим топиб бераман, деб ваъда қилган эди... Ўзингиз ўйлаб кўринг... бир умр Тажовузкор тўплардан калтак еб юрмайман-ку, ахир, тўғрими?

Залда ўтирган айрим одамлар пикиллаб кулиб юборди.

- Масалани овозга кўямиз, - эълон қилди пинагини бузмаган мистер Сгорбс, ўнг томонга мурожаат қилиб, - Суд маслаҳатчилари, қайси бирингиз қамоқ жазосига овоз берасиз? Илтимос, кўлингизни кўтаринг..

Гарри залнинг ўнг томонига юзланди. Ҳеч ким кўл кўтармади. Аксарият томошабинлар қарсақ уриб кўйишди. Маслаҳатчи аёллардан бири ўрнидан турди.

- Нимадир демокчисиз, шекилли? Эшитаман, - ғудуллади Сгорбс.

- Барча суд маслаҳатчилари номидан мистер Шульманни ўтган шанба куни Туркияга қарши ўтган ўйинда қозонилган қойил-мақом ғалаба билан самимий табриклайман, - деди аёл ҳаяжондан энтикиб.

Мистер Сгорбснинг ғазаби қайнаб кетгани юзидан маълум бўлиб қолди. Зал эса гулдурос қарсақ урди. Яшнаб кетган Шульман ўрнидан туриб, таъзим бажо айлади-да, зални тарк этди.

- Шарҳлагани сўз ожиз, - вишиллади Сгорбс, Дамблдорга мурожаат қилганча, ёнига ўтириб, - Гадвуд лавозим ваъда қилган эмиш-а... Людо Шульман орамизга қўшилган кун – вазирлик тарихидаги энг ачинарли сана бўлади...

Зал яна кўздан ғойиб бўлди. Такрор пайдо бўлгач, Гарри боз атрофга қаради. У Дамблдор билан бирга илгаригидек, Сгорбснинг ёнида ўтирибди. Бироқ залда ҳукм сураётган мухит батамом ўзгариб кетган. Бирорта ҳам бўш жой йўқлигига қарамай, сув қуйгандек жимжитлик қарор топган. Фақат мистер Сгорбснинг нариги ёнида ўтирган, ниҳоятда нимжон аёлгина дастрўмолини титроқ бармоқлари билан оғзига босиб олганча, кўз ёш тўкмай, онда-сонда хиқиллаб кўймоқда. Гарри Сгорбсга эътибор қаратди. Чаккасидаги томири ўйнаб турган Сгорбс илгаригига қараганда ўзини анча олдириб қўйган, тинкамадори қуриган кўринди...

- Олиб кириб, - амр этди у.

Сгорбснинг овози зал деворларидан акс садо бўлиб қайтди. Бурчақдаги эшик очилиб, бу сафар олтига дементор тўрт кишидан иборат махбуслар гуруҳини олиб кирди. Аксарият томошабинлар махбусларга эмас Сгорбсга юзланди, айримлари пичир-пичир қила бошлади. Гарри, махбуслардан бири бўм-бўш нигоҳини юқорига, Сгорбсга қаратган бақувват киши, иккинчиси озгин, нисбатан безовта эркак, учинчиси йирик қовоқли, қалин сочлари қоп-қора, худди тахтга ўтирган каби викор-ла креслога жойлашиб олган аёл, тўртинчиси эса даҳшатдан серрайиб қолган ёшгина йигитча эканлигини кўриб ўтирибди. Малла сочлари сепкилли юзига тушган, ранги бўздай оқариб кетган йигитча сезиларсезилмас қалтирамоқда. Мистер Сгорбснинг ёнида дастрўмолини оғзига маҳкам босиб ўтирган нимжон аёл танасини олд-орқага тебратганча, инграб юборди.

Ўрнидан турган Сгорбс судланувчиларга очиқдан-очиқ нафрат-ла қараб, гап бошлади.

- Сиз даҳшатли жиноятлар содир этганингизда айбланиб, Олий сеҳргарлик суди олдида ҳозир бўлдингиз, - деди у, ҳар бир сўзини дона-дона талаффуз этиб.

- Дада, - деди малла соч йигитча, - Дада... илтимос... дада...

- ... ушбу даргоҳда сиз содир этган жиноятдан-да оғир жиноятлар ҳали муҳокама этилмаган, - давом этди Сгорбс, ўғлининг овозини босиб юбориш учун атайин баланд гапириб, - Сизга қарши айбловлар диққат билан тинглади. Тўрталангиз аврор Фрэнк Лонгботтомни тутиб олиб, қувгин қилинган сохибингиз, Исми-Ёдга-Олинмаслиги-Керак-Кишининг ҳозир қаерда эканлигини айтиб бериши учун Қийноққа солиш қарғиши

таъсирига мубтало қилгансиз...

- Дада, мен бундай қилмаганман! - бакириб юборди занжирбанд йигитча, - Онт ичаман, қилмаганман! Дементорларга қайтариб берманг мени...

- Шунингдек, сиз, - ўкира бошлади Сгорбс, - Фрэнк Лонгботтомни қийнаб, муддаонгизга эриша олмагач, унинг рафикасини қийноққа солганингизда айбланасиз. Қисқаси сизлар, Исми-Ёдга-Олинмаслиги-Керак-Кишини қайтариш мақсадида ўзаро тил бириктиргансиз ва бу билан унинг қудрати ҳукм сурган даврда содир этган жоиз кирдикорларингизни давом эттиришни кўзлагансиз. Энди мен суд маслахатчиларидан...

- Ойи! - умидсиз чириллади йигитча, - Ойи, ойижон! Мен ундай қилмаганман! Дадамга айтинг, дементорларга топширмасин мени!

Сгорбснинг ёнида тебранишини қўймай ўтирган аёл ниҳоят уввос солиб юборди.

- Бундай мудҳиш жиноятлар учун, - дўриллади мистер Сгорбс, - Ушбу айбланувчилар умрбод камоқ жазосига маҳкум қилиниши ва жазо муддатини Азкабанда ўташи керак деб, мен каби фикр юритаётган суд маслахатчиларидан қўл кўтариб, овоз беришни сўрайман. Залнинг ўнг томонида ўтирган сеҳргар эркаклар-у, афсунгар аёллар беистисно қўл кўтарди. Томошабинлар худди Людо Шульманнинг судида қарсақ уришгандай, фақат бу сафар юзларида қонхўр тантана барқ урган ҳолатда гулдурос қарсақ урди. Маҳкум этилган йигитча эса аянчли қичқира бошлади.

- Йўқ! Ойи, йўқ! Мен бундай қилмаганман! Мен уларни танимаيمان! Жўнатманг мени у ёққа! Айтинг дадамга!...

Залга дементорлар сирпаниб кирди. Уч нафар маҳбус лом-лим демай ўрнидан турди.

- Ёвуз Лорд яна бош кўтаради, Сгорбс! - қутилмаганда қичқирди Сгорбсга қараб турган йирик қовоқли маҳбуса, - Тик бизни қамоққа, биз бари-бир уни кутамиз! У олдинги ҳолатидан ҳам буюк, янада даҳшатли ҳолатда қайтади ва бизни, энг садоқатли хизматкорларини муносиб тақдирлайди! Зеро, фақат биз унга содиқ қолдик! Фақат биз уни қидириб топишга уриндик!

Йигитча эса дементорлар қўлидан халос бўлишга беҳуда уринмоқда. Махлуқларнинг совуқ, кишини холдан тойдириб юборадиган кучи ўз таъсирини ўтказа бошлаганини Гарри кўриб ўтирди. Оёққа қалқиб турган томошабинлар қулоқни тешиб юборгудай бақирди. Аёлни олиб кетишди, йигитча эса беҳуда курашни давом этмоқда.

- Ахир мен ўғлингизман-ку, дада! - ёлворди у, - Ўғлингизман!

- Йўқ! Ўғлим эмассан сен энди, оқпадар! - бакириб берди Сгорбс, - Оқ қилдим сени! Йўқ энди ўғлим! Йўқол кўзимдан!

Нимжон аёл оҳ урганча, хушини йўқотиб, курсидан қулаб тушди. Сгорбс бунга эътибор ҳам бермади.

- Олиб кетинг уларни! - ўшқирди Сгорбс дементорларга сўлак сачратиб, - Қамоқда чириб кетишсин!

- Дада! Дадажон! Менда айб йўқ! Йўқ! Йўқ! Илтимос, дадажон!

- Назаримда, Гарри, хонамга қайтадиган вақтинг бўлди, - деди кимдир Гаррининг қулоғига.

Гарри сесканиб кетди. Бошини буриб чап томонга қаради. Сўнг ўнг томонга қаради. Унинг ўнг томонида Сгорбснинг ўғлини судраб кетаётган дементорларни томоша қилиб ўтирган Альбус Дамблдор ўтирган бўлса, чап томонида Гаррига қараб турган Альбус Дамблдорни кўрди.

- Кетдик, - деди чап томондаги Дамблдор, Гаррининг қўлтиғидан тутиб.

Гарри юқорига кўтарилаётганини ҳис этди. Суд зали боз кўздан ғойиб бўлди. Атрофи маълум вақт қоронғилашиб кетди. Аста сальто бажаргач, Дамблдорнинг, қуёш нурлари кўзни қамаштириб юборгудай ёритиб турган хонасида оёққа туриб қолди. Боланинг рўпарасидаги қоп-қора жавонча ичида турган тош чиғаноқ қумуш ёғду таратмоқда. Чиғаноқ ёнида эса Альбус Дамблдор турибди.

- Профессор, - оҳ урди Гарри, - Биламан, бундай қилмаслигим керак эди... тавақа очик экан ва...

- Сени жуда яхши тушуниб турибман, - бош ирғиди Дамблдор.
У тош чиғанокни кўлига олиб, стол ёнига борди-да, сайқал берилган юзага кўйгач, креслога ўтирди. Сўнг рўпарадаги креслони Гаррига кўрсатиб, ўтиришни имо қилди. Гарри креслога ўтириб, тош чиғанокқа тикилиб қолди. Илгаригидек оқ кумуш тус олган модда яна айланиб, юзаси мавж урмоқда.
- Нима бу? - сўради Гарри титроқ овози билан.
- Буми? Дамблхотира, - жавоб берди Дамблдор, - Биласанми, баъзан шундай бўладики, миямда фикр-хаёл, ғоя ва хотиралар ҳаддан ортиқ кўп бўлиб, бошим ёрилиб кетгудек бўлади. Ишончим комилки, сенда ҳам шундай бўлиб туради.
- М-м-м... - ғудуллаб кўйди Гарри, бирон маротаба бундай бўлганини ишонч билан айта олмаслигини билиб.
- Бундай фурсатда, - давом этди Дамблдор, чиғанокқа имо қилиб, - Менга дамблхотира асқатади. Миямдаги ўйларни ажратиб олиб, чиғанокқа соламан-да, кўлим бўшаганда ўша хаёлларга боз қайтаман. Тушуняпсан-ми? Агар иш шу тарзда олиб борилса, ходисаларнинг ўзаро боғлиқлигини, мантикий изчиллигини кузатиш осон кечади.
- Яъни айтмоқчисиз-ки, мана бу модда – сизнинг ўй-хаёлларингиз-у, хотираларингиз, шундайми? - ишонкирамай сўради Гарри, буркираётган оқ моддага қараб.
- Албатта, - тасдиқлади Дамблдор, - Ижозатинг билан сенга исботлаб бераман. Директор киссасидан сеҳрли таёқчасини чиқариб, учини оқ сочлари бекитиб турган чаккасига тақади. Таёқчани бошидан нари олганида Гаррининг кўзига, дастлаб, таёқча учига оқ соч толаси илашиб қолгандай кўринди. Дурустроқ разм солганда эса соч эмас, балки дамблхотира чиғаноғи тўлиб турган оқ кумуш тусли модда ипи эканлигини англаб етди. Демак, Дамблдор чиғанокдаги фикр-хаёлларига яна бир ўй қўшиб қўйди. Хаёл ўтмай, Гарри, чиғанокдаги модда юзасида ўзининг аксини кўрди.
- Дамблдор дамблхотира чиғаноғини иккала кўли билан ушлаб, олтин қумни ювиб тозалаётган олтин қидирувчи кишидек чайқалтирди. Модда юзасидаги Гаррининг акси Снеггнинг аксига алмашди. Ушбу акс шифтга қараганча оғзини очиб, янгроқ овоз чиқарди: «У боз кўриняпти... Каркаровда ҳам шу аҳвол... илгаригидан ҳам аниқ, тўқ рангда пайдо бўляпти»...
- Ўзим ҳам фаҳмлашим мумкин бўлган боғлиқлик, - хўрсинди Дамблдор, - Майли, хозир бунинг аҳамияти йўқ.
- Директор кўзойнаги узра модданинг юзасида айланаётган Снеггнинг башарасини томоша қилаётган Гаррига қараб қўйди.
- Мистер Фуж ташриф буюрганида мен дамблхотира билан шуғулланиб ўтирган эдим. Афтидан шошиб қолибман шекилли, жойига яхшилаб яшириб қўймабман. Табиийки, дамблхотира чиғаноғи эътиборингни ўзига жалб этган.
- Маъзур сананг, - мингирлади Гарри.
- Дамблдор бош силтади.
- Қизиқиш қусур саналмайди, - изҳор қилди директор, - Бироқ хусусан қизиқувчанлик билан муомала қилинар экан, ниҳоятда эҳтиётлик-ла иш тутмоқ даркор... ха-ха, айнан шундай...
- Қошини чимириб олган Дамблдор сеҳрли таёқчасининг учини чиғанокдаги хотираларига теккизди. Дамблхотира чиғаноғи ичидан ўн олти ёшли лўппигина киз ўсиб чиқиб, оёғи чиғанокдан узилмай, турган жойида астагина айлана бошлади. Гаррига ҳам, Дамблдорга ҳам эътибор қаратмаган киз худди Снегг каби янгроқ гапира бошлади: «У менга кўзиқиш қарғишини кўллади, профессор Дамблдор. Мен уни озгина масхара қилиб, устидан қулиб қўйган эдим холос, сэр. Ўтган пайшанба куни иссиқхона ортида Флоренсдан бўса олаётганини кўриб қолганимни айтган эдим»
- Нима учун сенга уни кузатиб юриш керак бўлиб қолди, а, Берта? - маъюс сўради Дамблдор.
- Берта? Бу Берта Жоркинс-ми? - пичирлади Гарри, қизга термилиб.
- Ҳа, - бош ирғиди Дамблдор, таёқчасини хотираларига боз теккизиб.

Бертанинг акси эриб кетгач, модда яна кумуш тусли шаффоф кўриниш олди.

- Бу акс, мактабда ўқиб юрган кезларида хотирамда сақланиб қолган, ўта қизиқувчан Берта Жоркиннинг акси эди.

Чиғаноқдан таралаётган кумуш ёғду Дамблдорнинг юзини ёритди. Шунда Гарри директорнинг қартайиб қолганига эътибор қаратди. Дамблдор ҳам, бошқа одамлар каби кексайишини билади, албатта. Аммо Гарри Дамблдорни ҳеч қачон қари киши деб эътироф этмаган.

- Шундай қилиб, Гарри, - гап бошлади Дамблдор, - Хотираларим ичида йўқолиб қолганингга қадар, менга бир нима айтмоқчи бўлиб келган эдинг, шундайми?

- Ҳа, - тасдиқлади Гарри, - Профессор... мен ҳозир башорат дарсида ўтирган эдим... ухлаб қолибман.

Бола танбех эшитишга шай бўлиб, бир оз тутилиб қолди.

- Бунинг сабабини тушунса бўлади, албатта. Давом эт.

- Хуллас, мен туш кўрдим. Тушимда Лорд Вольдеморт Чувалчангдумни кийноққа солди... Чувалчангдумни танийсизми?...

- Танийман, - тез жавоб қайтарди Дамблдор, - Илтимос, давом эт.

- Укки Вольдемортга хат келтирди. Хатни ўқиган Вольдеморт Чувалчангдумнинг хатоси тузатилгани, кимдир ўлгани, шу боис Чувалчангдумни ҳозирча илонга ем қилмаслигини айтди. Креслосининг остида ниҳоятда қатта илон ётган эди. Сўнг, Чувалчангдумни Қийноққа солиш қарғиши воситасида қийнай бошлади. Шунда менинг чандиғим ҳам оғриди. Қаттиқ оғриқдан уйғониб кетдим.

Дамблдор лом-лим демай болага қараб ўтирибди.

- М-м-м... бор гап шу, - ҳикоясини тугатди Гарри.

- Тушунарли, - паст овозда жавоб қайтарди Дамблдор, - Тушунарли. Ёзда, оғриқдан уйғониб кетган ҳолатдан ташқари, яна бирон маротаба оғриди-ми, чандиғинг?

- Йўқ, оғригани йўқ... Ёзда оғриганини қаердан биласиз? - ханг-манг бўлиб қолди Гарри.

- Сириус билан хат ёзишадиган ёлғиз сен эмассан, - тушунтириш берди Дамблдор, - У «Хогварц»ни тарк этган ўтган ёздан буён мен билан ёзишиб туради. Тоғ ғорида бекиниб олишни унга мен маслаҳат берган эдим.

Дамблдор ўрнидан туриб, ёзув столи ёнида у ёқ, бу ёқ юра бошлади. Вақти-вақти билан сеҳрли таёқчасининг учини чаккасига такаб, дамблхотира ичига янги ва янги кумуш тус бериб товланган хотираларини кўшиб борди. Чиғаноқдаги хотиралар шу қадар шиддат билан айланар эдики, Гаррининг кўзига фақат ранг-баранг доғлар кўринди холос.

- Профессор, - чақирди у бир неча дақиқа ўтгач.

Дамблдор юришдан тўхтаб, Гаррига қаради.

- Маъзур санайсан, - деди у, жойига ўтириб.

- Чандиғим нима сабабдан оғриб туришини биласизми?

Дамблдор муайян вақт болага диққат билан тикилиб ўтиргач, саволга жавоб берди:

- Бу борада мен фақат битта фикрни илгари суришим мумкин... таъкидлаб ўтаман, бу атиги тахмин холос. Фикримча, чандиғинг Лорд Вольдеморт яқин атрофда бўлиб, вужудини фавқулудда нафрат камраб олган фурсатдагина оғрийдди.

- Аммо... нима учун?

- Чунки сен ҳам, у ҳам ўнмаган қарғиш кучи воситасида ўзаро боғланиб қолгансизлар, - тушунтириш берди Дамблдор, - Пешонангдаги чандиқ оддий чандиқлар сирасига қирмайди.

- Демак, сизнингча, мен кўрган туш аслида туш эмас, ҳақиқатда бўлиб ўтган ҳодиса, шундайми?

- Эҳтимол, - бош ирғиди Дамблдор, - Шундай тахмин ҳақиқатга яқинроқ, деган бўлар эдим. Айт-чи, Гарри, тушингда... Вольдемортнинг ўзини кўрдинг-ми?

- Йўқ, - бош силтади Гарри, - Фақат креслосининг орқа томонини кўрдим. Лекин... унинг кўринадиган танаси йўқ-ку, тўғрими? У танасиз-ку, ахир?! Бироқ танасиз бўлса, сеҳрли таёқчани қандай қилиб ушлаши мумкин?

- Чиндан ҳам, - ғудуллади Дамблдор, - Қандай қилиб?...

Маълум вақт иккаласи сукут сақлаб ўтиришди. Дамблдор нигоҳсиз кўзини бўшлиққа қаратиб олганча, вақти-вақти билан чаккасидан янги ўйлар чиқариб, дамблхотира чиганоғида қайнаб турган хотираларига қўшиб борди.

- Профессор, - деди ниҳоят Гарри, - У тобора кучли бўлиб боряпти, деб ўйламайсиз-ми? - Вольдеморт-ми?

Дамблдор дамблхотира узра болага диққат билан тикилди. Директорнинг бундай нигоҳи болага яхши таниш. Гаррининг назарида, Дамблдорнинг ушбу нигоҳи олдида ҳеч қандай сеҳрли кўз ип эша олмай қолади.

- Бу масалада ҳам, Гарри, мен ўз тахминимни билдиришим мумкин холос.

Толиққан, илгаригига қараганда анча кексайиб қолгандай кўринган Дамблдор чуқур хўрсиниб қўйди.

- Вольдеморт ўз ҳукмини суриб юрган йилларда одамлар изсиз йўқолган ҳолатлар кўп кузатилган, - гап бошлади у, - Ҳозир ҳам, Вольдеморт кўриниш берган юртда Берта Жоркинс бедарак йўқолди. Мистер Сгорбс ҳам, айнан шу ерда, мактабимиз ҳудудида гум бўлди. Яна бир киши изсиз йўқолган. Бироқ минг афсуски, ушбу ҳолатга, вазирлик талаб даражасида эътибор қаратмади. Ўша кишининг исми Фрэнк Брайс. У Вольдемортнинг отаси ўсиб улғайган қишлоқда яшаган. Брайсни ўтган август ойдан буён ҳеч ким кўрмаган. Тушунган бўлсанг, вазирликдаги аксарият дўстларимдан фаркли ўларок, мен мағлларнинг газеталарини ҳам ўқиб бораман.

Дамблдор Гаррига жиддий қараб қўйди.

- Ушбу ҳолатлар, менимча, ўзаро боғлиқ. Вазирлик эса фикримга қўшилмайди. Буни ўзинг ҳам эшитдинг, эшик ортида турганимда.

Гарри бош ирғиб, тасдиқлаб қўйди. Орага яна сукунат чўқди. Дамблдор хотираларини бошидан чиқариб, чиганокқа ташлаб ўтирди. Гарри директорга халал бермай, кетишга аҳд қилди-ю, қизиқувчан табиати боз устун келди.

- Профессор.

- Эшитаман, Гарри.

- Дамблхотира воситасида кўринган анави суд ҳақида сўрасам майлими?

- Сўра, - оғир хўрсинди Дамблдор, - Мен жуда кўп суд мажлисларида иштирок этганман. Айримларини нисбатан яхшироқ эслайман... айникса ҳозир...

- Мени қайси мажлисда топиб олганингизни биласизми? Сгорбснинг ўғлига ҳукм чиқарилган мажлисда. У ерда... м-м-м... Невиллнинг ота-онаси ҳақида гап борди.

Дамблдор яна Гаррига тешиб юборгудай тикилди.

- Тўғри, ўша мажлисда Невиллнинг ота-онаси тилга олинди, - тасдиқлади у, - Невиллнинг отаси, Фрэнк Лонгботтом, профессор Хмури каби аврор бўлиб ишлаган. Ўз қудратини йўқотиб қўйган Вольдеморт қаерга яширинганини билиш мақсадида эр-хотин қийноққа солинганини тушуниб етганга ўхшайсан.

- Улар ҳалок бўлишди-ми? - паст овозда сўради Гарри.

- Йўқ, - жавоб қайтарди Дамблдор, Гарри муқаддам эшитмаган аламли оҳангда, - Иккаласи ҳам ақлдан озиб қолган. Ҳозир улар Муқаддас Резги шифохонаси – ғалати жароҳат ва патологиялар институтида даволанмоқда. Билишимча, Невилль, бувиси билан бирга ҳар ёзги таътилда ота-онасидан хабар олгани боради. Бироқ улар ўз фарзандларини танишмайди.

- Мистер Сгорбснинг ўғли чиндан ҳам айбсиз бўлиши мумкинми? - аста сўради Гарри. Дамблдор бош чайқаб қўйди.

- Бу масалада бирон-бир тасаввурга эга эмасман.

Гарри дамблхотира ичидаги модданинг айланишини томоша қилиб, яна бир оз сукут сақлаб ўтирди. Яна иккита савол унинг ичини киздирмоқда. Аммо бу саволлар ҳозирда барҳаёт юрган икки кишига тааллуқли...

- Э-м-м... мистер Шульман-чи?

- Ўша даврлардан буён бирон маротаба бўлсин, ёвуз кучларга дахлдор фаолият билан

шуғулангани кузатилмаган, - хотиржам маълум килди Дамблдор.

- Тушунарли, - тез жавоб қайтарди Гарри, хотира киритилмай қўйилгач, айланиш тезлиги пасая бораётган моддага қараб, - А... м-м-м...

Болага дамблхотира ёрдам беришга аҳд қилган кўринади. Чунки модда юзасида яна Снегнинг рухсори кўринди. Чиганокка қараб қўйган Дамблдор Гаррига юзланиб, қўшиб қўйди:

- Профессор Снегг ҳам.

Директорнинг мовий кўзларига қараб турган Гаррининг тили ўйидан илгарилаб кетди.

- Профессор, нега энди Снегг Вольдеморт тарафдори эмаслигига каттиқ ишонч билдирасиз?

Дамблдор Гаррининг нигоҳини қарши олиб, бир неча сония сукут сақлаб турди-да, жавоб қайтарди:

- Бу масала, Гарри, фақат профессор Снегг иккаламизга тааллуқли.

Гарри бугунги интервью ниҳоясига етганини англади. Дамблдор аччиқлангани йўқ, бироқ унинг овозида суҳбатни яқунловчи оҳанг эшитилиб, кетар вақт бўлганини Гарри тушуниб етди. У Дамблдор билан деярли бир вақтда ўрнидан турди.

- Гарри, - чакирди директор, бола чиқиш эшигига етай деганда, - Илтимос, Невиллнинг ота-онаси ҳақида ҳеч кимга гапира кўрма. Бунга фақат Невиллнинг ўзи ҳақли.

- Албатта, профессор, - бош ирғиди Гарри, эшик томон ўгирилиб.

- Яна бир гап...

Гарри ортга ўгирилиб, дамблхотира ёнида турган Дамблдор чиганокдан таралаётган шуълада шунчаки қари киши эмас ибтидоий замонлардан бугунги кунга қадар етиб келган кишидай кўринаётганига эътибор қаратди.

«Хогварц» директори болага узок қараб турди-да, ниҳоят:

- Учинчи мусобақада омад сенга ёр бўлсин, - дея тилак билдирди.

XXXI БОБ.

УЧИНЧИ МУСОБАҚА

- Демак, Ўзинг-Биласан-Ким яна кучга эришаётганини Дамблдор ҳам рад этмас экан-да, а?
- пичирлади Рон.

Гарри дамблхотира ичида кўрганлари, шу жумладан, Дамблдор шарҳлаб берган маълумотлар ва кўрсатган нарсалари ҳақида Рон билан Гермионага деярли оқизмай-томизмай айтиб бериб, табиийки, Сириусга ҳам батафсил ёзиб юборди. Учовлон бўлиб ўтган ходисани муҳокама қилиб, яна алламаҳалгача умумий меҳмонхонада ўтириб чиқди. Оқибатда Гаррининг боши айланиб, мияга ҳаддан ортиқ тўлиб кетган фикр-хаёл, гоё ва хотиралар ҳақида Дамблдор билдирган мулоҳазанинг маъносини энди тушуниб етди. Ҳа, чиндан ҳам миядаги ўйларнинг маълум қисмидан халос бўлган киши ўзини анча енгил ҳис этса керак...

Каминдаги оловга қараб, ўй суриб қолган Рон, окшом илиқ бўлишига қарамай, сезилар-сезилмас сесканиб кетди.

- Демак, бир вақтлар Ўлимдан мириқувчи бўлганига қарамай, Снегг ҳам, Дамблдорнинг назарида ишончли киши экан-да, а?

- Ҳа, - тасдиқлади Гарри.

Пешонасини кафтига тираб, кўзларини тиззасига тикиб олган Гермиона кам деганда ўн дақиқа индамай ўтирди. Гарри дамблхотира чиганокка ўхшаш буюм Гермионага ҳам ортиқчалик қилмаслигини хаёлдан ўтказди.

- Рита Вритер, - деди Гермиона ниҳоят.

- Шундай пайтда ўша аёл ҳақида ўйлаганингга хайронман, - деди Рон таажжубли қараб.

- Мен Ританинг ўзи ҳақида эмас, айтган сўзлари ҳақида ўйланиб қолдим, - тушунтириш берди Гермиона, тиззасидан кўзини узмай, - «Уч супурги» қаҳвахонасида менга нима дегани эсингиздами? Ўшанда у: «Мен Людо Шульман ҳақида шундай нарсаларни биламан-ки, эшитган кишининг тепа сочи тикка бўлиб кетади», деган эди. Шуни назарда

тутган эканда! Вритер суд мажлисида бўлган, Шульманнинг Ўлимдан мирикувчиларга ахборот етказиб турганини билган! Ана энди Винкининг гапини эсланг: «Мистер Шульман ёмон сеҳргар! Жуда ёмон! Сохибим уни ёқтирмайди! Ҳеч хуш кўрмайди уни!», деган эди. Афтидан Шульманнинг жазосиз қолгани мистер Сгорбсга ёқмаган ва бу ҳақда ўз уйида фикр билдирган.

- Тўғри, лекин Шульман маълумотларни Ўлимдан мирикувчилар учун бераётганини билмаган-ку?!

Гермиона елка қисиб қўйди.

- Фужнинг фикрича, Сгорбсга Максим хоним ҳамла қилган, шундайми? - сўради Рон, яна Гаррига юзланиб.

- Сгорбс «Бэльстэк» аравасининг яқинида гум бўлгани учунгина, шундай хаёлга борди.

- Биз эса уни хаёлимизга ҳам келтирмаганмиз, - аста фикр билдирди Рон, - Гарчи чала зот гигант эканлигидан тониб, ўзини суяги йўғон, танаси чорпахил деб билса-да, аслида...

- Тонади, албатта! - овоз кўтарди Гермиона, бошини кўтариб, - Ританинг мақоласидан сўнг, Хагринд қай аҳволга тушиб қолганини ўзинг кўрдинг! Чала зот гигант бўлгани учунгина сеҳргарлик вазири Фуж Максим хоним ҳақида қандай мулоҳаза юритаётганини ўйлаб кўр! Қани айт-чи, кимга керак бундай муносабат? Мен ҳам, Максим хонимнинг ўрнида бўлганимда, ҳақ гапни айтиб, нимага эришишим мумкинлигини билган ҳолда, ёлғонни танлаган ва ҳаммага суягим йўғон, танам чорпахил, деб эълон қилган бўлар эдим. Гермиона соатга қараб қўйди.

- Бугун умуман шуғулланмадик! Тўсқинлик қарғишини ўзлаштиришни режалаштирган эдик-ку! Эртага, ўша қарғиш устида ишлашимиз шарт. Бўлди, Гарри, бориб ёт. Яхши дам – меҳнатга ҳамдам! Сен дам олишинг керак.

Гарри Рон билан бирга аста ётоқхонага кўтарилди. Тунги пижамасини кияр экан, кўзини Невилнинг каравотидан уза олмади. Ваъдага вафо қилган бола Рон билан Гермионага Невилнинг ота-онаси ҳақида ҳеч нима демади. Кўзойнагини ечиб, кўрпасига ётар экан, ота-она тирик бўла туриб, ўз боласини танимаса, қандай бўлишини тасаввур этиб кўрди. Ғирт етим бўлгани учун унга мутлақо ёт одамларнинг раҳми келади. Энди эса, синфдошининг пишиллашини эшитиб ётиб, аслида Невилга кўпроқ раҳм қилиш кераклиги ҳақида ўйланиб қолди. Қоронғида ётган Гаррининг вужудини эр-хотин Лонгботтомларни қийноққа солган жиноятчиларга нисбатан нафрат туйғуси камраб олди... Дементорлар Сгорбснинг ўғлини шериклари билан бирга судраб кетаётганида халойикнинг қутуриб кетгандай айюҳаннос солганини... ва шу заҳоти ранги сутдай оқариб, кичкирган ўша йигитча бир йил ўтар-ўтмас ўлганини даҳшат-ла эслади... Буларнинг бари Вольдемортнинг қилмиши, хаёлдан ўтказди Гарри, қоронғида базўр кўринаётган тўқ-қизил баҳмалдан тайёрланган гулдор чодирининг шифтига қараб. Ҳамма гап охир-пировардида Вольдемортга бориб тақалаяпти... Кўплаб одамларнинг ёстигини қуритган, оилаларини сарсон қилган, ҳаётини издан чиқарган ўша Вольдеморт бўлади...

Умуман айтганда, Рон билан Гермиона имтихонларга тайёргарлик кўриши керак. Иккаласи эса бор куч-ғайратини Гаррига ёрдам беришга сарфламоқда. Бинобарин, Гарри, ушбу масалага шама қилиб, маълум вақт ўзи мустақил шуғулланиши мумкинлиги айтди.

- Ташвиш тортма, - қўл силтади Гермиона, - Ёвузлик кучидан химоя фанидан аъло баҳо Рон иккаламизнинг чўнтагимизда, деб санайвер. Дарслар давомида шунча кўп тилсим, афсун, кўзикишлар-у, қарғишларни ўзлаштирмаган бўлар эдик.

Ҳавода учиб келаётган арини Тўсқинлик қарғиши воситасида муаллақ осилтириб қўйган Рон ўзига қойил қолиб, Гаррини тинчлантирган бўлди:

- Аврор бўлсак, буларнинг бари асқатиб қолади!

Июнь ойи кириб келди. Ҳам қувончли, ҳам кескин вазият «Хогварц» қасрини камраб олди. Ҳамма ўқув йилининг тугашига бир ҳафта қолганда бўлиб ўтадиган сўнгги мусобақани сабрсизлик-ла кутмоқда. Гарри қўли бўшаши билан турли-туман афсунлар ижросини

машқ қилиб юрди. Таъкидлаб ўтмоқ жоизки, бу сафар у, илгаригига нисбатан анча дадил, ишончли ҳис этмоқда ўзини. Тўғри, охирги мусобақа ҳам илгариги синовлар каби қийин ва хавфли кечади, албатта. Бироқ Хмури ҳақ: Гарри доимо махлуқларни чув тушириш ва сеҳрли тўсикларни енгиб ўтишнинг ҳар хил усулларини топа билган. Ҳозир эса барча синовларга олдиндан, етарлича пухта тайёргарлик кўриш имкони бор.

Тиниб-тинчимас учликка дуч келавериб чарчаган профессор Макгонагалл, Гаррига, тушлик танаффуси давомида бир нарсани бошқа нарсага айлантириш фани хонасидан фойдаланишга ижозат берди. Тез орада, Гарри: рақиб томонидан бажарилаётган хатти-харакатлар тезлигини пасайтириб юборадиган, умуман айтганда, тажовузкор ўз ниятига эришишига монe бўладиган Тўскинлик қарғишини; йўлда дуч келадиган қаттиқ жисмларни ҳар томон улоқтириб юборадиган Сочиб ташлаш афсунини; сеҳрли таёқчани бурилиб, учи билан шимол томонни кўрсатишга мажбур қиладиган Тўртта нукта тилсимини мукаммал ўзлаштириб олди.

Тўртта нукта тилсими Германионинг ажойиб топилдиғи бўлиб, лабиринт ичида мўлжал олиб юришга ёрдам бериши муқаррар. Бироқ Гарри Девор кўтариш тилсимининг ижросини ҳеч уддалай олмаяпти. Тахминга кўра, ушбу тилсим, киши атрофида ўтиб бўлмас ғов ярагиб, у қадар кучли бўлмаган қарғишларнинг таъсир кучини ортга қайтариши лозим. Лекин Германиона яхшигина нишонга олиб қўллаган Пахта оёқ қарғиши Гарри яратган ғовдан сингиб ўтиб, токи Германиона ушбу қарғишга қарши қарғиш топгунга қадар болани ўн дақиқача титраб қолган оёқда каловланиб юришга мажбур қилди.

- Ўзлаштиришнинг ёмон эмас, Гарри, - далда берди Германиона, қарғишлар рўйхатидаги тегишли тилсим ва қарғиш номларининг устига чизик тортиб, - Буларнинг бари бўлмаса ҳам, аксарияти сенга қор бериши турган гап.

- Бу ёққа келинг, - чақирди ҳовли томоша қилиб турган Рон, - Пастга қаранг, Малфой нима қиляпти?

Дераза ёнига тўпланган болалар ҳовлидаги дарахтлардан бирининг остида турган Малфой ва тишининг оқини кўрсатаётган Краббе билан Гойлни кўришди. Краббе ва Гойл, афтидан, пойлоқчилик қилишмоқда. Малфой эса қўлини оғзига келтириб олиб, кафтига гапиряпти.

- Худди рация орқали радиосўзлашув олиб бораётган кўринади, - хайрон бўлди Гарри.

- Бўлиши мумкин эмас, - бош силтади Германиона, - Айтган эдим-ку, сизларга, «Хогварц» худудида ўхшаш асбоблар ишламайди, деб. Қани Гарри, яхшиси Девор кўтариш тилсимини машқ қилайлик.

Сириус энди ҳар куни Гаррига бойқуш йўллайдиган бўлиб қолди. У ҳам, худди Германиона каби, Гаррининг учинчи синовдан эсон-омон ўтиб олишини кутиш ва шундан сўнггина бошқа муаммолар билан шуғулланишга аҳд қилган. Ҳар бир хатида Гаррига «Хогварц»да ҳозир нималар рўй бермасин, эътибор қаратмаслигини, зеро, ушбу ходисалар жараёнига ҳеч қандай таъсир ўтказма олимаслигини эслатиб ўтмоқда.

Агар Вольдеморт чиндан ҳам яна кучга эришаётган бўлса, менинг биринчи навбатдаги бурчим – хавфсизлигини таъминлашдир. Дамблдор ҳимояси остида экансан, Вольдеморт сенга ҳеч қачон ета олмайди. Бироқ бу, таваккалчилик қилиш мумкинлигини англабмайди. Авваламбор лабиринтни бир ёқли қил, сўнг қолган ишларга киришамиз.

Йигирма тўртинчи июнь яқинлашган сари Гарри асабийлаша бошлади. Лекин у биринчи ва иккинчи мусобақадан олдин бўлгани каби умидсизликка юз тутгани йўқ. Бунинг сабаби аён, албатта. Биринчидан, ишончи қомилки, бу сафар у мусобақага пухта тайёргарлик кўриш учун бор имкониятини ишга солиб, қўлдан келганча ҳаракат қилди. Иккинчидан, бу охирги синов. Ғолиб чиқадими-йўқми, шу билан Уч сеҳрлар беллашуви ниҳоясига етиб, ўзини анча енгил ҳис этади.

Учинчи мусобақа ўтадиган куни гриффиндорчиларнинг нонуштаси ниҳоятда буркираб ўтди. Эрталабки почта бойқуши Гаррига Сириусдан муваффақият тиланган оқритка, аниқроқ айтиладиган бўлса, ғижимланган пергамент бўлагига босилган ит панжасининг изини келтирди. Лекин, бундай тилақдан Гарри жуда севинди. Гермионага эса «Башорат-у, каромат газетаси»нинг янги сони етказилди. Биринчи саҳифани ёзиши билан таажжубдан тикилиб қолган қиз, оғиз бўшлиғига симириб, ютишга улгурмаган ошқовоқ шарбатини газета саҳифасига сачратиб юборди.

- Нима бўлди? - баралла сўрашди Гарри билан Рон Гермионага юзланиб.

- Ҳеч нима, - жавоб қайтарди Гермиона, газетани яширишга уриниб.

Бирок Рон Гермионанинг қўлидаги газетани чакқонлик билан тортиб олиб, сарлавҳага бақрайиб қолди.

- Фақат бу эмас. Фақат бугун эмас. Ах сен, гумбаз.

- Ҳа, яна Рита Вригтер-ми, - сўради Гарри.

- Йўқ, - жавоб қайтарди Рон, Гермиона каби газетани яширишга уриниб.

- Яна мен ҳақимдами? - тинч қўймади Гарри.

- Йўқ, - ишончсиз оҳанг-ла такрорлади Рон.

Бирок Гарри газетани талаб қилишга улгурмай туриб, слизеринчилар дастурхонидан Драко Малфойнинг кичкириғи эшитилди.

- Ҳой, Поттер! Поттер! Бошинг қалай? Оғрияпти-ми? Бугун сал бўлса ҳам мўминроқмисан ишқилиб? Одамларга ташланмайсан-ми?

У ҳам «Башорат-у, каромат газетаси»ни ушлаб олган. Гаррининг қандай муносабат билдиришини кўрмоқчи бўлган слизеринчиларнинг ҳаммаси мурдор иршайганча, ўгирилиб олган.

- Бер, ўкиб кўрай, - амр қилди у Ронга, - Бер дедим сенга.

Рон истар-истамас газетани Гаррига узатди. Газетани ёзиб қараган Гарри ўзининг фотосурати остидаги Рита Вригтер қаламига мансуб мақолани кўрди.

ГАРРИ ПОТТЕР – ТАБИАТАН БЕҚАРОР ВА НИҲОЯТДА ХАВФЛИ БОЛА

Чақалоқлигида Исми-Ёдга-Олинмаслиги-Керак-Кишидан қўли баланд келиб, омон қолган Гарри Поттер бугунги кунда руҳан беқарорлиги ва шу сабабли мактаб ўқувчиларига нисбатан яширин хавф туғдириши мумкинлиги билан ўз тенгқурларидан фарқ қилади. Яқинда Поттернинг Уч сеҳргар беллашувда иштирок этишига йўл қўйилиши, умуман айтганда, «Хогварц»даги ўқишини давом эттириши мумкинлигини шубҳа остига соладиган ғалати ҳулқи ҳақида ниҳоятда хавотирли маълумотлар олинди.

«Башорат-у, каромат газетаси»нинг мўътабар манбаларидан олинган маълумотларга кўра, Поттер, мунтазам ҳушидан кетиб қолар, пешонасидаги чандиги оғриётганидан тез-тез зорланиб турар экан. Ушбу чандиқ Ўзингиз-Биласиз-Ким томонидан Поттерни ўлдириши мақсадида қўлланилган қарғишдан қолган хотира эканлиги ҳаммага яхши маълум.

Жумладан, ўтган душанба куни башорат фанидан ўтказилган дарс давомида пешонасининг оғриги яна хуруж қилгани ва шу боис дарсда иштирок эта олмаслигини маълум қилган Поттер синф хонасини югурганча тарк этганига газетамиз муҳбири шахсан шоҳид бўлди.

Муқаддас Резги шифохонаси – ғалати жароҳат ва патологиялар институтида фаолият юритадиган эксперт ходимларнинг фикрига қараганда, Ўзингиз-Биласиз-Ким томонидан қўлланилган қарғиш яшини боланинг миясига бевосита дахл қилган. Бинобарин, Поттернинг бош оғриқларига доир шикоятни оғир руҳий касаллик аломати бўлиши мумкин экан.

«Бирок Поттернинг бундай қилиқларини, одамларнинг диққат-эътиборини ўз шахсига жалб этиши мақсадига қаратилган чорасиз уриниш сифатида ҳам кўриши мумкин», - фикр

билдирди соҳа мутахассисларидан бири.

Бундан ташқари, «Башорат-у, каромат газетаси»нинг тахририяти «Хогварц» директори Альбус Дамблдор сеҳргарлар жамиятидан астойдил бекитиб келган яна бир хавотирли ҳолат ҳақида хабар топди.

«Поттер серпентарго тилида гапиришни билади», - маълум қилди тўртинчи синф ўқувчиси Драко Малфой, - «Икки йил муқаддам мактабимизда ўқувчиларга қарши сирли ҳамлалар уюштирилди. Аксарият одамлар, ушбу қилмишлар ортида Поттернинг кўли борлигига шубҳа қилмади. Чунки биз, кунлардан бир кун, унинг бесабаб қутуриб кетгани ва илон билан тил бириктириб, уни бир болага солганини ўз кўзимиз билан кўрган эдик. Ўша ҳодисаларни мактаб маъмурияти бости-бости қилиб юборди, албатта. Лекин биз Поттернинг махлуқ тусига кира оладиган одамлар-у, гигантлар билан дўст тутиниб юришини яхши биламиз. Поттер ҳақида ҳаммамизнинг фикримиз муштарак, у ҳам бўлса, оламга довруғи кетиши учун у ҳеч нарсадан тап тортмайди».

Маълумки, кишининг илонзабонлиги, қадим замонлардан буён ёвуз кучлар сеҳрига мансуб табиат, деб эътироф этиб келинган. Дарҳақиқат, замонамизнинг серпентарго тилида гапиришни биладиган энг машҳур илонзабон «қаҳрамони» Исми-Ёдга-Олинмаслиги-Керак-Киши саналади. Ёвузлик кучидан ҳимоя иттифоқи аъзоларидан бири, исми мажҳул қолишини илтимос қилган мансабдор шахс муҳбиримиз билан ўтган суҳбатда қўйидагича баёнот қилди: «Ўз фикрини серпентарго тилида баён эта биладиган ҳар қандай киши батафсил текширувдан ўтказилиши шарт. Шахсан мен, илонлар билан мулоқот қила оладиган одамларнинг хушхулқ бўлишига шубҳа ила қарайман. Чунки судралувчиларнинг бундай туркуми ёвуз кучлар сеҳрининг энг даҳшатли, аёвсиз қарғишларида тез-тез қўлланилиб келинади. Илон қиёфасини ёмонлик уруғини сепувчи одам қиёфасига ўхшатиши – башарият онгида азалдан шаклланиб қолган тасаввурлардан биридир. Қолаверса, гигантлар ва махлуқ тусини касб эта биладиган одамлар билан дўст тутинганлар ҳам, мулоҳаза юритилаётган каслардан сира қолишмайди. Зеро, шафқатсизликка мойиллик, ушбу кишилар табиатида алоҳида ифодаланиб туради».

Газета тахририяти А. Дамблдордан Г. Поттернинг Уч сеҳргар беллашувиде иштирок этиши-этмаслигини обдан ўйлаб кўришни газетхонлар номидан талаб қилади.

Беллашувнинг учинчи мусобақаси бугун оқшом чоғида бўлиб ўтиши ҳеч кимга сир эмас. Нима қилиб бўлса ҳам, сўнгги мусобақада голиб чиқишни – ўз олдидеги ягона мақсад, деб билган Поттер ёвуз кучлар сеҳрини кўллаб юбориши эҳтимолдан холи эмас.

- Мана, менга ҳам навбат етибди, - деди парвойига келтирмаган Гарри, газетани ўраб. Слизеринчилар столи атрофида ўтирган Малфой, Краббе ва Гойл Гаррини баралла калака қилишмоқда. Учаласи пешоналарига уриб, ўзини ўзи рухий касал киши кўйига солар, узун чиқариб олган тилини илон тилига ўхшатиб титратганча, иржайиб ўтирар эди.

- Башорат дарсида чандиғинг оғриб қолганини қаердан билиб олди экан, а? - сўради Рон, - Хонада йўқ эди-ку у. Ёки Рита бирон-бир...

- Ҳаво етишмаганидан деразани очиб қўйган эдим, - эслади Гарри.

- Сизлар еттинчи каватда, Шимолий минора чўкқисида ўтиргансиз! - овоз кўтарди Гермиона, - Овозим ҳовлида эшитилган, демокчи эмасдирсан ҳар қалай!

- Умуман айтганда, сеҳр кўллаб, яширинча қулоқ солиш усуллари сен ўзинг ойдинлаштириб олмоқчи эдинг шекилли! - ўшқириб берди Гарри, - Демак, бу саволга жавобни сен беришинг керак!

- Мен кўлдан келганча уриндим! - бақирди Гермиона, - Лекин... биров... аммо... фақат... Гермиона кутилмаганда унини ўчириб, бефарқ қиёфа касб этганча, ўй суриб қолди, кўлини аста кўтариб, бормоқларини сочининг орасига киритди.

- Сенга нима қилди? - бақрайиб қолди Рон, қошини чимириб.

- Ҳа, - деди Гермиона, эшитилар-эшитилмас.

У яна бир бор кўлини сочига тикиб чиқарди-да, худди кўзга кўринмас рақия оркали ким биландир гаплашаётган сингари кафтини оғзига келтирди. Гарри билан Рон бир-бирига

тахайюр караб кўйишди.

- Миямга бир ўй келди, - деди Гермiona бўшлиққа караб, - Тушуниб етдим, шекилли... агар, шундай бўлса, ҳеч ким, ҳатто Хмури ҳам кўрмайди, албатта... Хона деразасининг токчасига чиқиб олган... Кўлга тушган кўринади! Мен икки дақиқага, аниқ ишонч ҳосил қилиш учун кутубхонага югуриб бориб, тез қайтаман!

Гермиона юк халтасини кўлига олди-да, югурганча Катта Залдан чиқиб кетди.

- Ҳой! - бақирди Рон Гермионанинг кетидан, - Ўн дақиқадан сўнг, сеҳргарлик тарихидан имтиҳон бошланади! Уни кара-я, - ғудуллади у Гаррига юзланиб, - Одам деган шу қадар нафратланадими инсондан, а? Вритернинг дастидан имтиҳоннинг бошини ўтказиб юборишга тайёр-а... Сен нима қилмоқчисан Биннзнинг хонасида? Яна китоб ўқиб ўтирасанми?

Модомики Гарри, Уч сеҳргар беллашувининг иштирокчиси сифатида имтиҳонлардан озод қилинган экан, ҳамма имтиҳон топшираётган пайтда орқа парталардан бирини эгаллаб, бирон-бир фойдали тилсим қидирганча, китоб варақлаб ўтирар эди.

- Ҳа, шундай қилсам керак, - жавоб қайтарди Гарри.

Лекин айна шу пайтда профессор Макгонагалл келиб қолди.

- Поттер, нонушта ўтгач, чемпионликка даъвогарлар Катта Залга туташ хонада тўпланишади, - маълум қилди у.

- Мусобақа кечкурун бўлади-ку! - деди вақт адаштириб юборганидан чўчиб кетган Гарри, устига қуймоқ тушириб юбориб.

- Бундан хабарим бор, Поттер, - деди профессор Макгонагалл, - Сўнгги мусобақага чемпионликка даъвогарларнинг оила аъзолари ҳам таклиф қилинган. Шундай экан, улар билан боз юз кўришиш мумкин.

Гарри оғзини ланг очганча, нари кетган профессорнинг изидан караб қолди.

- Дурсллар «Хогварц»га ташриф буюради, демоқчи эмасдир, ахир, а?

- Билмадим, - деди Рон, - Гарри, мен бора қолай. Акс ҳолда Биннзнинг хузурига кеч қоламан. Кейин учрашамиз!

Гарри аста секин бўшаб бораётган Катта Залда нонуштасини тугатмоқда. Флёр ўрнидан туриб, Катта Залга туташ хона томон йўл олган Седрикка кўшилди. Хаёл ўтмай иккаласи кирган хонага Крум ҳам маймоқланиб кириб кетди. Гарри ўтирган жойида қолди. Гапнинг рости айтиладиган бўлса, Гарри ўша хонага кирмоқчи ҳам эмас. Оиласи йўқ. Ҳар қалай ҳаётини хавф остига қўйганча, жонини жабборга бериб қурашаётганида ёнида турадиган яқинлари йўқ унинг. Кутубхонага бориб, яна бирон-бир турдаги фойдали тилсимлар ҳақида рисола қидириб кўришни кўзлаган Гарри ўрнидан турмоқчи бўлган пайтда хона эшиги очилиб, Седрикнинг боши кўринди.

- Нима қилиб ўтирибсан, Гарри? Сени кутишяпти-ку, ахир!

Эсанкираб қолган Гарри аста ўрнидан турди. Седрик ҳам Дурсллар кутишяпти демоқчи-ми? Не-не хаёлларга борган бола Катта Зални кесиб ўтиб, хонага кирди.

Эшик ёнида Седрик ўз ота-онаси билан турибди. Бурчакка бориб олган Крум болгар тилида сочлари кўмирдай қоп-қора онаси ва отаси билан кизгин суҳбат қурган. Крум, ўзининг илмоқсимон бурни билан отасига ўхшар экан... Хонанинг нариги бурчагида эса Флёр ўз онаси билан француз тилида вижир-вижир қилмоқда. Унинг синглиси Габриэль онасининг қўлини маҳкам ушлаб олган. Гаррини кўрган қизалоқ қувониб кетиб қўл силтади. Бола ҳам табассум-ла, қўл кўтариб қўйди-да, камин ёнида яшнаб турган миссис Уэсли билан Биллни кўриб қолди.

- Мана биз! - хитоб қилди севиниб кетган миссис Уэсли, - Салом, ёқимтойгинам! Шундай кунда ёнингда бўлишга аҳд қилдик! - деди у, табассуми кенгайиб кетган Гаррининг юзидан ўпиб.

- Ишлар қалай? - қулиб сўради Билл, Гарри билан қўл сиқишиб, - Чарли ҳам келмоқчи эди-ю, иложини топа олмади. Тиканак думга қарши мисли йўқ жанг қилганингни батафсил айтиб берди.

Флёр Делакёр онасининг елкаси орқали Биллга қизиқиш билан караб турганини Гарри

сезмай қолмади. Узун сочини боғлаб, отнинг думи сингари орқага ташлаб олган, эгнидаги маглча кийими ўзига ярашган, оёғидаги ботинкаси аждарнинг терисидан эмас, нақ зирхидан тайёрланган, қулоғига таққан сирғаси қандайдир ҳайвон тишига ўхшаб кетадиган Биллнинг қиёфаси Флёрга ёққан кўринади чамаси.

- Келганингиз... жуда яхши бўлди... - аста минғирлади Гарри, - Мен эса... Дурсллар, деб ўйлабман...

- Хм-м-м, - лабини қимтиб қўйди миссис Уэсли.

Гаррининг қариндошлари ҳақида миссис Уэсли ҳеч қачон танкидий фикр билдирмаган, лекин фамилияларини эшитган ҳамоно кўзлари нафратга тўлиб кетади.

Семиз Холанинг дугонаси Виолетта Биллга кўз қисиб қўйди.

- Ушбу даргоҳга яна ташриф буюриш нақадар яхши, - деди Билл, хонага кўз югуртириб чиқиб, - Беш йилдан буён энди қайтдим. Анали томи кетган рицарнинг расми борми хали ҳам? Сэр Кэдогани назарда тутяпман.

Гарри ўтган йили Сэр Кэдоган билан яхши танишиб олган.

- Ҳа, бор, - деди Гарри, - Ўз жойида, Шимолий миноранинг зина майдони деворига осилганча турибди.

- Семиз Хола-чи? - сўради Билл.

- У мен ўқиб юрган кезлардан буён ўз хизмат вазифасини бажариб келмоқда, - деди миссис Уэсли, ёшлик йилларини қўмсаб, - Кунлардан бир кун, тонг сахар тўртда минорага қайтганимни қўриб, мени роса қойиб берган.

- Тонг сахар кўрпангизда ухлаб ётмасдан қаерларда изғиб юрган эдингиз? - дархол сўроққа тутди онасини Билл.

Қув кўзлари ярқираб кетган миссис Уэсли кулиб қўйди.

- Даданг билан бирга тунги хаводан бахраманд бўлган эдим. Уни ҳам ўша замоннинг мактаб назоратчиси Аполлион Прингл тутиб олиб, жазога тортган эди. Дадангнинг танасида хали ҳам ўша жазодан қолган чандиклар бор.

- Бир сайр қилдирмайсан-ми, а, Гарри? - илтимос қилди Билл.

- Албатта. Юринглар.

Хонадан чиқиш эшигига яқин келишганда Амос Диггори ўгирилиб, Гаррига мурожаат қилди.

- Аҳа, мана сен, - деди у, болага бошидан оёғигача разм солиб, - Энди, Седрик очколар бўйича сенга етиб олганида, ўзингга у қадар ишонмай қўйган кўринасан, а?

- Нима? - тушунмади Гарри.

- Эътибор қаратма, - деди Седрик, отасига қош чимириб қўйиб, - Рита Вритернинг мақоласини ўқиган кундан буён зардаси қайнаб юрибди. Эсингдами, у сени гўё «Хогварц»нинг ягона чемпионликка даъвогари, деб ёзган эди.

- Тўғри. Бироқ Поттер Вритернинг хатосини тузатиб қўйишга урингани ҳам йўқ-ку, шундай эмасми? - баланд овозда эътироз билдирди мистер Диггори, хонани тарк этган Гаррига эшиттириб, - Ҳеч қиси йўқ, Сед. Сен унга кўрсатиб қўясан, тўғрими? Ахир у билан биринчи бор юзма-юз келаётганинг йўқ-ку...

- Амос, Рита Вритер юрган йўлида адоват уруғини сочиб юради, - юракдан қойиб берди миссис Уэсли, - Вазирлик ходими бўла туриб, буни яхши билишинг керак!

Мистер Диггори, афтидан, кескин жавоб қайтармоқчи бўлди-ю, хотини кафтига қўлини қўйгач, елка қисиб, тескари ўгирилиб олди.

Гарри Билл билан миссис Уэсли даврасида қуёшли ҳовлида сайр қилиб, тонгни яхши ўтказди. Бола меҳмонларга «Бэльстэк» араваси билан «Дурмштранг» кемасини кўрсатди.

Миссис Уэслини Уришқоқ тол қизиқтирди. Сехрли дарахт миссис Уэсли мактабни тамомлаганидан сўнг экилган экан. Шундан сўнг, миссис Уэсли Хагріддан олдин ишлаган Огг исмли ҳовлибон ҳақида кўп нарсаларни айтиб берди.

- Перси қалай юрибди? - сўради Гарри, иссиқхоналарни айланиб ўтишар экан.

- Унчалик эмас, - жавоб қайтарди Билл.

- Унчалик хафа эмас, - аниқлик киритди, атрофга қараб, овозини пасайтирган миссис

Уэсли, - Вазирлик мистер Сгорбснинг йўқолиб қолгани ҳақида лом-лим демаяпти. Персини эса сўроққа чақиришиб, мистер Сгорбс томонидан йўлланган кўрсатмалар ҳақида сўраб туришибди. Вазирлик ходимларининг фикрича, ўша кўрсатмалар бошқа одам томонидан бериб борилган эмиш. Перси ҳозир жуда қийин аҳволда. Унга бугун мистер Сгорбс номидан ҳакамлик қилишга ижозат берилмади. Бешинчи ҳакам шахсан Корнелиус Фуж бўлади.

Улар қасрга тушлик вақтига оз қолганда қайтишди.

- Ойи! Билл! - хайрон бўлди гриффиндорчилар дастурхонига жойлашиб олган Рон, - Сизлар нима қиялпсиз бу ерда?

- Учинчи мусобақа куни Гаррининг ёнида бўлиш учун келдик! - ғайрат-ла жавоб қайтарди миссис Уэсли, - Дарвоқе, ҳа, деб овқат тайёрлайвермай, баъзан мен ҳам тайёр таом тановул қилсам ёмон бўлмас. Имтихонни қандай топширдинг?

- А?... Ҳа-я... бўлади, яхши, - жавоб қайтарди Рон, ликопига Корнуаль пирогидан солганча, миссис Уэслининг жиддий нигоҳидан оз бўлса ҳам тортинмай, - Айрим қўзғолончи гоблинларнинг исмларини эслай олмай, тўқиб чиқаришга тўғри келган бўлса-да, ёмон бўлмади. Барининг номи бир хилдай гўё. Серсокол Бодрод, Михланган Ург. Шундай экан, имтихон қийин кечмади.

Фред, Жорж ва Жинна ҳам келиб, даврага қўшилди. Уэслилар даврасида маза қилиб ўтирган Гарри ўзини худди Бошпанага бориб қолгандай хис этди. Тушлик қизгин ўтаётганида Гермиона топилиб келгач, эрталаб Рита Вритер масаласида унинг ақли равшанлашиб кетганини эслади.

- Хўш, энди айтасанми бизга?...

Миссис Уэслига қараб қўйган Гермиона бош чайқаб қўйди.

- Салом, Гермиона, - зўрма-зўраки кўришди миссис Уэсли.

- Салом, - жавоб қайтарди Гермиона.

Бироқ миссис Уэслининг юзидаги совуқ киёфани кўрган қизнинг табассуми шу захоти барҳам топди. Гарри иккаласига қараб, вазиятни идрок этгач, миссис Уэслига мурожаат қилди.

- Рита Вритернинг «Авсунполитен» журналида чоп этилган тутуриксизлигига ишонмагансиз, тўғрими, миссис Уэсли? Чунки Гермиона менинг қизим эмас, бўлмаган ҳам. Эрталаб мистер Амос Диггорига: «Рита Вритер юрган йўлида адоват уруғини сочиб юради», деб ўзингиз айтдингиз чоғи, шундайми?

- О! Гарри! Ишонмадим, албатта!

Аёлнинг Гермионага бўлган муносабати шу захоти ўзгариб, киёфаси илигандай бўлди. Тушлиқдан сўнг, Гарри, Билл ва миссис Уэсли яна қаср атрофида сайр қилиб, Катта Залга, кечки зиёфатга етиб келишди. Мўътабар Стол атрофида Людо Шульман билан Корнелиус Фуж кўринди. Шульман, одатдагидай, хушчакчак. Максим хонимнинг ёнига жойлашиб олган Фуж аксинча, ковоғини солиб, ҳеч ким билан гаплашмай ўтирибди. Кўзлари қизариб кетган Максим хоним ликопидан бошқа томон киё боққани ҳам йўқ. Столнинг нариги бошида ўтирган Хагрид эса «суяги йўғон, танаси чорпахил» аёлга дам-бадам кўз кирини ташлаб қўймоқда.

Байрам муносабати билан тузалган дастурхон турли-туман мазали таомларга тўлиб-тошган. Бироқ Гарри бу вақтга келиб асабийлаша бошлагани учун жуда кам овқат еди. Вақт ўтиб, Катта Залнинг сеҳрланган шифти ўзининг мовий рангини аста секин шафақ-қирмизи тусга алмаштиргач, Дамблдор ўрнидан турди. Шу захоти Катта Залда худди сув сепгандай сукунат қарор топди.

- Хонимлар ва жаноблар! Беш дақиқадан сўнг, сизлар, Уч сеҳргар беллашувининг учинчи ва сўнгги мусобақаси ўтадиган квидиш майдонига таклиф қилинасиз. Чемпионликка даъвогарлардан эса мистер Шульман билан бирга ўйингоҳ томон ҳозир йўл олишни илтимос қиламан.

Гарри ўрнидан турди. Уэслилар оиласи ва Гермиона болага омад тилади.

Гриффиндорчилар уни қарсақлар ила кузатиб қўйишди. Гарри қолган чемпионликка

даъвогарлар Седрик, Флёр ва Крум билан бирга чиқиш эшиги томон йўл олди.

- Қалайсан, Гарри? - сўради асосий эшикдан ховлига олиб тушадиган тош зинапоя бўйлаб ёнма-ён бораётган Шульман, - Ўз кучингга ишончинг борми?

- Бор, - жавоб қайтарди Гарри, қатъий оҳангда.

Умуман айтганда, бола ҳақ гапирди. Ўйингоҳ томон борар экан ўзлаштирган барча афсун, қарғиш ва тилсимларни эслаб ўтди. Уларнинг бари эсида эканлиги Гаррига ишонч ва дадиллик бермоқда.

Квидиш майдони таниб бўлмас даражада ўзгариб кетган. Ўйингоҳнинг ташқи айланаси бўйлаб бўйи кам деганда йигирма фут келадиган шох девор ўсган. Иштирокчиларнинг рўпарасидаги зич буталар орасида лабиринтга олиб кирадиган ёриқ жой, ичкарида эса ваҳимали, коп-қора, сирли йўлак кўринди.

Беш дақиқа ўтар-ўтмас намоёнишгоҳлар одамга тўлиб, ҳавода ҳаяжонли овозлар жаранглай бошлади. Ўз жойларини эгаллаётган мактаб ўқувчиларининг қадам товуши ҳар томондан эшитилмоқда. Ниҳоятда баланд тўқ кўк осмонда илк юлдузлар кўриниш берди. Кўп ўтмай ўйингоҳга Хагрид, профессор Хмури, профессор Макгонагалл ва профессор Флитвик етиб келди. Ҳар бирининг шляпасида каттагина, қип-қизил юлдуз порлаб турибди. Факат Хагриднинг юлдузи белида, қишин-ёзин кийиб юрадиган крот пўстинининг орқасида ёришмоқда. Улар Шульман ва чемпионликка даъвогарлар ёнида ҳозир бўлишди.

- Биз лабиринтнинг ташқи деворлари ёнида юриб, патруллик хизматини ўтаймиз, - тушунтириш берди профессор Макгонагалл чемпионликка даъвогарларга, - Агар бирортангиз мушкул аҳволга тушиб қолсангиз ҳавога қизил юлдуз отасиз. Биз шу захоти ёрдамга етиб келамиз. Тушунарлими?

Чемпионликка даъвогарлар баралла бош ирғиб қўйишди.

- Ундай бўлса, сиз патруллик йўналишларига боринг! - бардам овоз-ла амр этди Шульман тўрт нафар патрулга.

- Омад ёр бўлсин, Гарри, - пичирлаб қўйди Хагрид.

Қутқарувчиларнинг ҳар бири ўз йўналиши томон йўл олди. Людо сеҳрли таёқчасини чиқариб, ўз томоғи томон бир силтади-да:

- Сонорус! - деб, ўйингоҳга йиғилган томошабинларга мурожаат қилди.

Унинг сеҳр қўлланилиб қучайтирилган овози баланд янгради.

- Хонимлар ва жаноблар! Шундай қилиб биз Уч сеҳргар беллашувининг учинчи ва сўнгги мусобақасини бошлаймиз! Ижозатингиз билан бугунги кунга келиб, чемпионликка даъвогарларнинг қайси бири нечанчи ўринни эгаллаб турганини ёдингизга солиб ўтаман! Биринчи ўринни ҳар бири саксон беш баллдан тўплаган мистер Седрик Диггори билан мистер Гарри Поттер ўзаро бўлишиб олишган!

Кўтарилган айюханнос-у, урилган қарсақлардан Ман этилган ўрмон дарахтларида ўтирган қушлар хуркиб кетиб, осмонга кўтарилди-да, қора булут ҳосил қилганча, нари учиб кетди.

- Иккинчи ўринни, - давом этди Шульман, - «Дурмштранг» сеҳргарлик мактабининг вакили, саксон балл тўплашга эришган мистер Виктор Крум эгаллаган.

Яна қарсақлар янгради.

- Учинчи ўринни эса «Бэльстэк» сеҳр-жоду академиясининг вакиласи мисс Флёр Делакеёр эгаллаган.

Гарри намоёнишгоҳлар ўртасида ўтириб, Флёр шарафига қарсақ ураётган миссис Уэсли, Билл, Рон ва Гермионани базўр ажрата олди. Улар Гаррининг қўл силтаганини кўрганидан қувониб кетиб, жавобан қўл силташди.

- Демак... Гарри ва Седрик! Менинг хуштагим билан! - эълон қилди Шульман, - Уч... икки... бир...

Людо қискагина хуштак чалиб қўйди. Гарри билан Седрик шу захоти лабиринт ичига отилди.

Бутазорнинг баланд шох деворлари йўлакка қора қўланка ташлаб турибди. Деворлар баланд бўлганидан-ми ёки сеҳрлаб қўйилгани учунми, болалар лабиринтга киришлари ҳамано томошабинларнинг овози батамом тинди. Гарри ўзини яна қўл тубига тушиб

қолгандай хис этди.

- Люмос, - пичирлади кўлига сеҳрли таёқчасини олган Гарри.

Седрик ҳам худди шундай қилди. Эллик ярдча юришгач, икковлон йўлакнинг айрилиш жойига етиб, бир-бирига қараб қўйди.

- Учрашгунча, - деди чап йўлакни танлаган Гарри.

Седрик ўнг томонга бурилди. Кўп ўтмай Гаррининг қулоғига хуштак эшитилди. Демак, Крум ҳам лабиринтга кирди. Гарри танлаган йўлак мутлако бўш. Имкон қадар узок масофани кўриш учун сеҳрли таёқчасини боши узра баланд кўтариб олган бола ўнгга бурилди. Ҳеч нарса кўринмаяпти. Узоқдан учинчи хуштак янгради. Ана энди барча чемпионликка даъвогарлар лабиринт ичида.

Гарри вақти-вақти билан ортга ўгирилганча, атрофни кўздан кечириб борди. Назарида уни кимдир кузатаётгандай туюлди. Ҳар дақиқа ўтган сари осмон қорайиб, лабиринт ичи қоронғилашиб, атрофни зулмат қамраб бормоқда. Бола йўлакнинг яна бир айрилиш жойига етиб келди. Тўртта нукта тилсимини қўллашга аҳд қилиб, сеҳрли таёқчасига муружаат қилди:

- Кўрсат.

Таёқча ўз ўқи атрофида айланиб, учи билан ўнг томондаги бутани кўрсатди. Демак, шимол шу томонда. Лабиринт марказига етиш учун эса шимолий-ғарб томон ҳаракатланиш даркор. Юзага келган айна шароитда чап томон юриш-у, биринчи имкон туғилиши билан ўнгга бурилишдан ўзга чора йўқ.

Танланган йўл бўм-бўш. Ўнг томонга буриладиган жойга етган Гарри, ушбу йўлда ҳам ҳеч қандай ғов йўқлигини кўрди. Сабабини тушунтириш қийин кечса-да, йўлнинг очиқлиги Гаррини асабийлаштира бошлади. Ахир у шунча вақтдан буён бирон нарсага йўлиқиши керак эди-ку. Гаррининг назарида лабиринт сохта хавфсизлик ҳиссини туғдирмоқчи. Кутилмаганда орқа томонда нимадир қимирлади. Ҳамлага ҳозирланган Гарри таёқчасини шовқин эшитилган томон ўқтади. Бироқ таёқча тарағатган шуъла йўлакка, ўнг томондан сакраб чиққан Седрикнинг юзини ёритди холос. Коржомасининг енги тутаётган Седрик қаттиқ хаяжонда.

- Хагриннинг портловчи драклига рўбару бўлиб қолдим, - пичирлади у, - Шунақа йириклашиб кетибди-ки, базўр қочиб қутулдим.

У бир оз бош чайқаб турди-да, йўлаклардан бирига кириб кетиб, яна кўздан ғойиб бўлди. Драклга рўбару бўлишни истамаган Гарри ҳам бу ерлардан тезроқ жуфтук ростлашга аҳд қилди.

Муюлиш ортига ўтган эди ҳам-ки, йўлда... бўйи ўн икки футча келадиган, танаси йирик, юзини жуббасининг қайтарма қалпоғи билан тўсиб олган, қоракўтир қолаб, ириб кетган қўлларини олдинга узатганча, инсон танасидан таралаётган иссиқликка интилиб, сўқир каби яқинлашиб келаётган дементорни кўрди. Махлукнинг узук-юлуқ нафасини эшитиб, муздай даҳшатга тушган Гарри муайян вақт қарахт бўлиб қолди-ю, дархол хаёлини йиғиб олди.

Гарри Ҳимоячи афсунини қўллаб, ўз Ҳимоячисини чақириш учун миясига энг бахтли, у ҳам бўлса, лабиринтдан чиққач, Рон ва Гермiona билан биргалиқда Уч сеҳргар беллашуви ниҳоясига етганини нишонлаш хаёлини келтириб, фикрини ушбу ўйга жамлаганча:

- Экспекто патронум! - деб, қичкириб юборди.

Таёқча учидан қумуш тусли буғу отилиб чиқиб, дементор томон югуриб кетди. Орқага тисланган махлук жуббасининг этагига ўралашиб қолиб, белига қулаб тушди... Гарри хали бирор маротаба бўлсин, дементорнинг қоқилиб кетганини кўрмаган...

- Шошма, мараз! - қичқирди у, - Сен боггарт экансан-ку! Ридикулус!

Баланд қарсиллаган товуш янгради. Қиёфа алмаштирувчи руҳ портлаб кетиб, тутун булутига айланиб қолди. Қумуш тусли буғу ҳам ҳавода тарқаб, кўздан ғойиб бўлди. Афсус, қолганда яхши бўлармиди. Гарри бундай шерикка эътироз билдирмаган бўлар эди. Илож қанча, бола сеҳрли таёқчасини боши узра баланд кўтарганча, атрофга қулоқ тутиб, имкон қадар шовқин солмай, йўлини давом эттирди.

Чапга... ўннга... яна чапга... икки маротаба боши берк йўл. У Тўртта нуқта тилсимини боз қўллаб, шарқ томон анча масофа юриб қўйганини тушунди. Ортга қайтиб, ўнг томон бурилиши билан йўлни тилла тусли ғалати туман тўсиб қўйганини кўрди.

Гарри аста яқинлашиб, таёқча таратаётган шуълани туманга йўллади. Қизик, ўйлади Гарри, йўлдан нари улоктириб юборса бўлармикан уни?

- Редукто! - аҳд қилди ниҳоят Гарри.

Афсун туманга зиён етказмай, нари учиб кетди. Чиндан ҳам, фаросатини бир оз ишлатганида, Сочиб ташлаш афсуни фақат қаттиқ жисмларнигина нари улоктириб юборадиган афсун эканлигини тушуниб етган бўлар эди. Туман ичига кирса нима бўлади? Синаб кўрган маъкулми ёки бошқа йўлни танлаган яхшими?

Гарри ўйлаб, ўйига етишга уринар экан, сукунатни кимнингдир кичкириғи бузди.

- Флёр?! - бақирди Гарри.

Жавоб эшитилмади. Бола атрофга разм солди. Флёрга нима қилди экан? У қаердадир олдинда чинқирди чоғи. Гарри чуқур нафас олди-да, туман ичига қадам босди.

Шу захоти олам тўнқарилиб кетди. Тепа сочи тикка бўлиб кетган Гарри оёғи ерда турганча, осилиб қолди. Пешонасига тушиб қолган юмалоқ кўзойнаги тубсиз осмонга тушиб кетадиганга ўхшайди. Кўзойнагини бурнининг учига босиб олган Гарри ҳеч нарсага ақли етмай, осилиб турди. Оёғи қутилмаганда осмон ўрнини эгаллаган майсага маҳкам ёпишиб қолган. Пастда эса ситоралар сочилиб кетган тубсиз осмон. Боланинг назарида, оёғини майсадан узиши билан Ердан тушиб кетадиган кўринди.

Ўйла, буюрди бошига қон югуриб келаётган Гарри ўзига ўзи, ўйла...

Бирок шунча вақтдан буён ўзлаштириб келган афсун-у, тилсимлардан бирортаси ер билан осмон ўрин алмашган ҳолат учун тўғри келмади. Оёғини қимирлатиб кўрса бўлармикан?

Бошига қуйилган қон қулоқ пардасини оғрита бошлади. Гарри иккита йўлдан бирини танлаши мумкин: ё ҳаракатланишга уриниб кўриши, ё Беллашувда иштирок этишдан четлатилишини билса ҳам қизил юлдуз отиши керак.

Гарри пастдаги тубсиз бўшлиқни кўрмаслик учун кўзларини чирт юмиб олди-да, оёғини куч билан майса шифтдан узди.

Сония ўтар-ўтмас, олам боз тўнқарилиб, ҳамма нарса ўз ҳолатига қайтди. Кўркиб кетганидан ҳолдан тойган Гарри бетакрор гўзал, қаттиқ ерга тизза билан тушди. Ўзини бир оз тинчлантириб олиш учун чуқур-чуқур нафас олган бола ўрнидан туриб, елка узра ортга, Ой нурида беозор товланаётган тилла тусли туманга қараб-қараб қўйганча, олға одимлаб кетди.

Иккита йўлак кесишган жойда тўхтаб қолган Гарри Флёрни топиш илинжида атрофга разм солди. Қичқирган Флёр эканлигига ишончи комил. Нима билан тўкнаш келиб қолди у?

Соғ-саломатми, ишқилиб? Қизил юлдузлар отилгани кўринмаяпти. Бу нимани англатади? Тўсиқни эсон-омон енгиб ўтганиними? Ёки қандайдир дахшатли нарсага дуч келиб, таёқчасини қўлига олишга ҳам улгурмай қолганини-ми? Гарри хавотир бўлиб, ўнг томон кетган йўлакни танлади... ва айни вақтда: ахир рақиблардан бири сафдан чиққан бўлса, ёмон эмас-ку, деган хаёлдан ҳам холи бўла олмади.

Беллашув Кубоги қаердадир шу яқин орада. Флёр эса афтидан ўйиндан чиққан кўринади. Гаррига ҳали ҳеч нима қилгани йўқ... чиндан ҳам чемпион бўлса нима қилибди? Ёмонми? Уни чемпионликка даъвогар сифатида эълон қилишган кундан буён илк бор Уч сеҳргар беллашуви Кубогини бутун мактабнинг кўз ўнгида боши узра баланд кўтараётганини бир фурсат кўз олдига келтириб кўрди.

Гарри тахминан ўн дақиқача, агар боши берк йўлаклар инobatга олинмаса, ҳеч нарсага йўлиқмади. Рўпарасида янги йўналиш пайдо бўлгач, майда қадам ташлаб югура кетди. Сеҳрли таёқча йўлни ёритмоқда, Гаррининг кўланкаси эса шох деворда синиб-синиб акс этганча, сакраб бормоқда. Бирок муюлиш ортига ўтиши билан портловчи драклга рўбару бўлди.

Седрик ҳақ. Узунлиги ўн футдан қисқа бўлмаган, ниҳоятда йирик чаёнга ўхшаб қолган, узун ниши ёйсимон эгилиб, бели узра осилиб турган, қалин зирхи сеҳрли таёқча нурида

хира ялтираб кўринган дракл чиндан ҳам бахайбат бўлиб кетибди.

- Ступефай! - кичкирди Гарри.

Уриб йикитиш қарғишининг яшини зирхга урилиб, ҳеч қандай таъсир ўтказмай нари сапчиб кетди. Гарри вақтида эгилиб олган бўлишига қарамай, куйган соч ҳидини ҳис этди. Дракл пуркаган олов боланинг боши узра учиб, сочига тегиб ўтди. Дракл яна бир бор ўт очиб, Гаррига ҳамла қилди.

- Импедимента!.

Тўскинлик қарғишининг яшини ҳам ҳайвоннинг зирхдай косасига урилиб, сапчиб кетди. Орқага тисланган Гарри қокилиб кетиб, ерга ўтириб қолди.

- ИМПЕДИМЕНТА!

Гарри ҳайвон танасининг зирх билан ҳимояланмаган ички қисмига зарб берган кўринади, болага етишига икки дюйм қолган дракл қарахт бўлиб қолди. Ушбу қарғиш таъсири узок чўзилмайди. Шу боис ҳансираб қолган Гарри ердан итарилиб шартда турди-да, жуфтакни ростлади.

У чапга бурилиб яна боши берк йўлакка кириб қолди, ўнгга бурилганда ҳам шу ахвол.

Гарри деярли куч билан ўзини тўхтатди ва кутуриб кетгандай ураётган юраги билан Тўртта нуқта тилсимини яна қўллади. Шундан сўнг, бир оз ортга қайтиб, шимолий-ғарб томон олиб кетадиган йўлга бурилди.

Бир неча дақиқа давомида тинмай югургач, параллель кетган йўлакда эшитилган овоз уни етган жойида қотиб қолишга мажбур қилди.

- Нима қиляпсан? - кичкирди Седрикнинг овози, - Ақлингни единг-ми?

Сўнг Крумнинг овози эшитилди:

- Крусио!

Қийноққа солиш қарғиши Седрикни дод дегизди. Дахшатдан ақлини йўқотиб қўйган Гарри Седрикни қутқариш учун қўшни йўлакка ўтиш жойини топишга уриниб, олдинга югурди. Топа олмагач, шох деворга қарата Сочиб ташлаш афсунини қўллаб кўрди. Афсун таъсири самарали кечмаган бўлса ҳам, ҳар қалай деворда кичик бўлса-да туйнук куйдириб очди. Гарри қалин шохларни тепганча, ҳосил бўлган туйнукни кенгайтириб, коржомаси тилка-пора бўлишига қарамай қўшни йўлакка бош сукди. Ўнг томонга юзланган бола оғриқдан тиришиб, ерда типирчилаб ётган Седрикни, унинг устида эса таёкча ўқтаб турган Крумни кўрди.

Гарри буталар орасидан бутунлай чиқиб олгач, шовкин эшитилган томон юзланган Крумга таёкча ўқтади. Чамаси чиндан ҳам ақлини еб қўйган болгар қочишга уринди.

- Ступефай! - кичкирди Гарри.

Уриб йикитувчи яшин Крумнинг белига тегди. Болгар бир фурсат худди ерга қоқилган кизикдай туриб, башараси билан майсага кулади ва қилт этмай қолди. Гарри Седрик томон отилди. Диггори тиришмай қолган бўлса ҳам, кафтини юзига босиб, ҳансираб ётибди.

- Қалайсан, Седрик? Омонмисан? - сўради Гарри Седрикнинг қўлини маҳкам ушлаб.

- Ҳа, - зўриқиб жавоб берди Диггори, - Ҳа... Орқа томондан аста писиб чиқди... Уни пайқаб, ўгирилсам... таёкчасини ўқтаб турибди...

Бошдан-оёк дағ-дағ титраётган Седрик бир илож қилиб ўрнидан турди. Икковлон ерда чўзилиб ётган Крумнинг ёнига борди.

- Ишонгим келмайди, - деди Гарри, - Туппа-тузук болага ўхшаб кўринган эди менга.

- Менга ҳам.

- Флёрнинг кичкирганини эшитдинг-ми?

- Эшитдим, - бош ирғиди Седрик, - Крум унга ҳам тажовуз қилган, деб ўйлайсан-ми?

- Билмадим.

- Нима қиламиз? Шу ерда қолдириб кетаверамиз-да, буни, а?

- Йўқ, - катъий рад этди Гарри, - Фикримча, кизил юлдуз учирашимиз керак. Акс ҳолда драклга ем бўлади.

- У бундай қисматга лойиқ, - вишиллади Седрик.

Жабрланганига қарамай, Диггори сеҳрли таёкчасини юқорига кўтариб, ҳавога, Крум ётган

жойни кўрсатганча, муаллақ осилиб қолган қизил юлдузлар фавворасини учирди.

Иккаласи маълум вақт атрофга назар солиб туриб қолди.

- Хўш... давом этамизми? - сўради Седрик.

- Нима? - тушунмади Гарри, - А!... Ҳа... Кетдик...

Жуда ноқулай ҳолат. Ҳозиргина иккаласи Крумга қарши бир ёқадан бош чиқаришган бўлса-ю, энди эса аслида бир-бирига қарши курашаётган рақиб эканлигини эсга олишди. Икковлон сукут сақлаганча, қоронғи йўлак бўйлаб йўлни давом эттирди, айрилиш жойига етгач, Гарри чапга, Седрик эса ўнгга бурилди. Кўп ўтмай Седрикнинг қадам товуши эшитилмай қолди.

Гарри олға илгарилар экан, тўғри йўналишда кетаётганига ишонч ҳосил қилиш учун вақти-вақти билан Тўртта нукта тилсимини қўллаб борди. Курашнинг кейинги босқичи фақат у билан Седрик ўртасида кечади. Кубокка биринчи бўлиб етиш истаги боланинг вужудини қиздира бошлади. Илгари бундай бўлмаган. Крумнинг қилган ишини эса ҳеч унутма олмаяпти, умуман айтганда, ўз кўзи билан кўрган ҳолатга ишонгиси ҳам келмаяпти. Ахир профессор Хмурининг айтишича, оқибати мудҳиш қарғишлардан ҳар қандай бирининг инсон зотига қарши қўлланилиши Азкабанга умрбод қамалиш учун етарли бўлади-ку! Наҳотки Крум ғолиб чиқишга шу қадар ташна бўлса?... Гарри қадамини тезлатди.

Қайси йўлакка кирмасин, охири берк. Лекин шох деворлар борган сари зич ўсгани, зулматнинг тобора қалинлашиб бораётгани лабиринт маркази шу яқин ўртада эканлигидан далолат бермоқда. Ниҳоят Гарри узун йўлакка кириб, кутилмаганда яна қандайдир ҳаракатни сезиб қолди. Сеҳрли таёқча таратаётган шуъла йўлни тўсиб олган ғайриоддий махлукнинг танасини ёритди. Ушбу махлукнинг расмини Гарри бир вақтлар Хагрид совға қилган «Махлуклар ҳақида кўрқинчли китоб»да кўрганини эслади. Тўппа-тўғри, бу сфинкс! (*Сфинкс (грек. Sphínx): 1) қадимги Мисрда – одатда, фиръавн боши акс эттирилган шер ёки бошқа муқаддас ҳайвон ҳайкали бўлиб, шаҳаншоҳ ҳокимиятининг тимсоли, кўриқловчи руҳ сифатида эътироф этилган. 2) юнон афсоналарида танасининг кўкрак соҳаси ва ундан юқори қисми аёл киши, қолган қисми эса шерга ўхшаш қанотли махлук бўлиб, Фивага кириш йўлида жойлашиб олганча, топишмоғининг жавобини топа олмаган одамларни ўлдириб келган. Унинг топишмоғи қуйидагича бўлган: «Ким тонгда тўрт оёқлаб, кундуз кун икки оёқлаб, оқшомда эса уч оёқлаб юради?».* Фивага ташриф буюрган Эдипгина сфинкснинг ушбу топишмоғига жавоб топа олган. Унинг жавоби қуйидагича бўлган: «Бу инсондир! Зеро, инсон ўз ҳаётининг тонгида, яъни гўдаклигида тўрт оёқлаб юра бошлайди, навқиронлик йилларини икки оёғида юриб ўтказди, қариб муккайғач эса, яъни умрининг оқшомида ҳассага таянганча, уч оёқлаб базўр юради». Эдипнинг жавобини эшитган сфинкс мағлублик аламига чидай олмай, ўзини баланд қоядан ташлаб юборади).

Махлук ўз танаси, ўткир тирноқли панжалари ва учи попук-ла яқин топган узун сарғиш думи билан баҳайбат шерга ўхшайди-ю, лекин боши... боши ниҳоятда гўзал аёлнинг боши экан.

Сфинкс бодомқовоқ кўзини яқинлашиб келаётган Гаррига қаратди. Бола қўлидаги таёқчасини иккиланиб кўтариб, йўлга тўғонок бўлиб олганча, у ёқ, бу ёқ юрган урғочи махлукка ўқтади. Бироқ унинг ҳамла қилиш нияти йўклигини идрок этгач, пастга туширди.

- Маррага деярли етиб келдинг, йигитча, - сал хирқираган овоз-ла гап бошлади сфинкс, - Менинг ёнимдан ўтиб кетишинг қолди холос.

- Ундай бўлса... четга ўтиб туринг, илтимос, - деди Гарри, қандай жавоб этишини жуда яхши тушуниб турган бўлса-да.

- Йўқ, - кўнмади, у ёқ, бу ёқ юришдан тўхтамаган махлук аёл, - Сенга бир топишмоқ айтаман. Жавобини топишинг керак. Топмасанг, ўта олмайсан. Агар биринчи уринишда топсанг, ўтказиб юбораман. Нотўғри жавоб берсанг, ўлдираман. Мутлақо жавоб бермасликка аҳд қилсанг, тегмайман. Бироқ бу ҳолда маррага етмай, ортга қайтишингга

тўғри келади.

Гаррининг қорин соҳасидаги борки нарса сиқилиб, бир жойга тўпланиб қолгандай бўлди. Топишмоқ борасида мен эмас Гермiona устаси фаранг, хаёлдан ўтказди у. Бола бор имкониятларини тарозига солиб, чамалаб кўрди. Агар топишмоқ қийин бўлса, индамайман, махлуқнинг қўлидан соғ-саломат қутулиб, бошқа йўл қидириб топишга уриниб кўраман, аҳд қилди Гарри.

- Хўп, майли. Айтинг топишмоқни.

Сфинкс йўлнинг ўртасига астойдил ўтириб олиб, шеър ўқишга киришиб кетди:

*Ким экан шарпадай бекиниб олган?
Одамлар сиридан воқиф бўлишни,
Шубҳа туғдирмай, пинҳон юришни,
Юрган йўлида ёлгон сўйлашни,
Хунар-у, мақсад, ният, деб билган?
Демак шу касбнинг илк ҳарфини ол.
Ўзини ўрмон соҳиби билиб,
Мева, асал, тана, балиқ еб
Тиним билмай ўқирган, қишда эса кўринмай,
Панжа сўриб ухлаган ҳайвон номини эсла.
Ўша жонивор номининг иккита ҳарфини танла.
Ва ниҳоят: магларнинг қизик асбоби,
Тахта юзасида борки бутоқ жаллоди
Нима экан, шошилмай, обдан ўйла.
Иккита ҳарфини олгин-у, барини қўшиб сўйла.
Ҳосил бўлган ўша сўз ҳайвон номин англатар
Қуча олмайсан уни, танангни тешиб ташлар.*

- Хўш, болакай, жонингдан умидинг борми? Нотўғри жавоб берадиган бўлсанг, ўша жонингни суғуриб оламан-қўяман.

Дами ичига тушиб, урғочи махлуққа бақрайиб қолган Гаррининг оғзи ланг очилиб қолди.

- Малол келмаса, такрор ўқиб берсангиз... Фақат секинроқ, илтимос, - чўчиб сўради бола. Сфинкс кўзини қисиб қўйди-да, қулиб турганча шерни такрор ўқиб эшиттирди.

- Буларнинг бари мен қуча олмайдиган ҳайвон номини англатадимми? - аниқлик киритди Гарри.

Сфинкс сирли иршайиб қўйди. Гарри буни тасдиқ жавоби сифатида эътироф этиб, ақлини пешлаб кўргач, ўзи қуча олмайдиган ҳайвонлар сон-саноксиз эканлигини тушуниб етди.

Табиийки, хаёлига биринчи навбатда ҳозиргина дуч келган дракл келди. Бироқ бундай жавоб тўғри келмаслигини нимадир айтиб турибди унга. Авваламбор, мана бу чала ҳайвон, чала аёлнинг топишмоғини таҳлил қилиб кўриш керак, аҳд қилди Гарри.

- Ким экан шарпадай бекиниб олган? - ғудуллади Гарри, махлуқнинг гўзал юзига термилиб, - Одамлар сиридан воқиф бўладиган... шубҳа туғдирмай, пинҳон юрадиган... хм-м-м... аллақандай қаллобга ўхшайди... Йўқ, йўқ, бу ҳали жавоб эмас! Ким экан?...

Бундай иш фақат жосусларнинг касби, мақсад ва нияти бўлиши мумкин. Демак, Жосус?... яъни «Ж», шундайми? Хўп, майли, бунга яна қайтаман... Асбоб ҳақидаги мисраларни такрор ўқиб бера оласизми? Илтимос.

Сфинкс такрор ўқиб берди.

- Бутоқ жаллоди... - қайтарди Гарри, - М-м-м... қандайдир бемаънилик... тасаввуримга ҳам сиғдира олмайман. Маглунослик фанини ўрганиш керак эди... Ўрмон соҳиби ҳақидаги мисраларни такрорланг, илтимос.

Сфинкс ўша ҳайвон табиати ҳақидаги мисраларни такрорлади.

- Ўзини ўрмон соҳиби билиб, мева, асал, тана, балиқ еб, - ғудуллади Гарри, - М-м-м... Ие, айиқ-ку, бу! Агар, ҳозирча биринчи иккита ҳарфини танласам, майли «АЙ» бўла қолсин.

Демак, «Ж» ва «АЙ»... ж...ай... жай...

Энди Гарри ҳам сфинкс каби у ёк, бу ёк юра бошлади.

- Мен куча олмайдиган ҳайвон... жай... ЖАЙРА! Тўппа-тўғри! Тахта юзаси рандаланиб, бутоклардан тозаланади! Бунинг учун маглар ранда ишлатади! Жайрани кучиб олишга уринадиган бўлсанг эса танангни тешиб юборади!

Сфинкс яшнаб кетди. У аста ўрнидан туриб, олд панжасига тиралганча, керишиб олди-да, четга ўтиб, Гаррини ўтказиб юборди.

- Раҳмат, - миннатдорлик билдирди Гарри, ўзининг нақадар фахмли эканлигидан таажжубланганча, олға югуриб.

Кубок қаердадир шу ўртада бўлиши керак... ҳаракатининг йўналиши тўғри эканлигини таёқча ҳам кўрсатмоқда... агар яна бирон-бир даҳшатга йўликмаса, ғолиб чиқиш, чемпион бўлиш имкони бор...

Кўп ўтмай яна йўл танлашга тўғри келди.

- Кўрсат, - пичирлади у таёқчасига.

Таёқча айланиб, ўнг томонни кўрсатди. Гарри таёқча кўрсатган томон югуриб, олдинда қандайдир ялтироқ буюм турганини кўрди. Юз ярдча нарида тагкурсига ўрнатилган Уч сеҳргар беллашувининг Кубоги хира ярқираб турибди. Гарри Кубок томон югура кетди. Шу пайтда, унинг қаршисига ён йўлакдан қандайдир комат сакраб чиқди.

Седрик. Ҳозир у Кубокка Гарридан олдин етиб олади. Бўйи анча баланд, оёқлари узун Седрик камон ўки сингари учиб кетмоқда. Гарри унга ета олмаслигини тушуниб турибди. Иккаласи югуриб кетаётган йўлакнинг чап томонидаги қўшни йўлакда аллақандай йирик нарса кўринди. У ҳам шу қадар шиддат билан ҳаракатланмоқда-ки, йўлақлар кесишган жойда Седрик билан тўкнаш келиши муқаррар. Бироқ атрофга эътибор қаратмай, кўзини Кубокдан узмай югуриб бораётган Седрик ҳеч нарсани сезгани йўқ...

- Седрик! - бақирди Гарри, - Седрик! Чапга қара! Седрик!

Седрик ўз вақтида ўтирилди. У йирик махлукнинг танасига урилмасдан, ёнидан югуриб ўтишга улгурди-ю, қоқилиб кетди. Гарри Седрикнинг таёқчаси қўлидан чиқиб кетганини, йўлакка эса катталиги Хагриднинг Арагог лақабли ўргимчагидай келадиган бахайбат хашарот отилиб чиқиб, Седрик томон одимлай бошлаганини кўрди.

- Ступефай! - қичқирди Гарри.

Қарғиш яшини ўргимчакнинг тук босган йирик танасига бориб урилди-ю, натижаси самарасиз кечди. Эҳтимол тош теккан сингари оғриқ сезгандир, бинобарин, бир оз селпинган ўргимчак панжаларини тез ҳаракатлантириб, танасини буриб олди-да, энди Гарри томон одимлай кетди.

- Ступефай! Импедимента! Ступефай! - қичқира бошлади Гарри.

Фойдаси йўқ. Ўргимчак ё ҳаддан ортиқ йирик, ё ҳаддан ортиқ сеҳрли. Қўлланилган қарғишлар унинг ғайратини оширмоқда холос. Махлук ҳамла қилган фурсатда Гарри ёниб турган саккизта кўз ва пичоқ тигидай ўткир чангалларни кўриб қолишга улгурди холос. Ўргимчак олд панжалари билан Гаррини ушлаб, баланд кўтарди. Умидсиз қаршилик кўрсатаётган Гарри оёқлари билан ҳаракатланиб, хашаротнинг юқори жағига зарб берди-ю, шу заҳоти жони қаттиқ оғриди. Айна вақтда Седрик Уриб йикитиш қарғишини қўллади. Бироқ Гаррининг қарғиши каби Седрикнинг қарғиши ҳам қор бермади. Махлук иштаха билан комини кенг оча бошлади. Гарри сўнгги умид билан таёқчасини кўтариб:

- Экспеллиармус! - дея ўкириб юборди.

Ниҳоят Куролсизлантириш афсуни ўз таъсирини ўтказди. Махлук ўз еминини қўлидан чиқариб юборди. Бироқ йигирма футча баландликдан тушган Гарри шундоқ ҳам жиддий лат еган оёғи билан ерга қаттиқ тушди. Оёқ Гаррини тагида қандайдир ғайритабиий букилганча қолди. Гарри драклни бир ёкли қилганини эслаб, бирор сония ҳам ўйланиб ўтирмасдан ўргимчакнинг қорин соҳасини нишонга олганча қичқирди:

- Ступефай!

Седрик ҳам Гарри билан бир вақтда айнан шундай иш тутди. Бир қарғишнинг икки яшини ўз таъсирини ўтказди. Ўргимчак тукли панжаларининг чигили ила йўлни тўсиб қўйганча,

ён томондаги шох деворни эзиб ёнбошлаб қолди.

- Гарри! - кичқирди нариги томонда қолган Седрик, - Омонмисан? Устингга қулади-ми?

- Йўқ, - жавобан кичқирди Гарри, қонаётган оёғига қараб.

Йиртилиб кетган коржомасини ўргимчакнинг қуюқ, елимшак сўлаги баттар расво қилибди. Гарри ўрнидан туришга уриниб кўрди-ю, дағ-дағ титраётган оёғи ерга тиралишни инкор этди. Бола шох деворга суяниб, хансираганча, атрофга аланглади.

Седрик Уч сеҳргар беллашуви Кубогидан атиги бир неча фут нарида турибди.

- Олмайсан-ми уни, - базўр гапира олди Гарри, - Қўлингга ол, ёнида турибсан-ку.

Бироқ Гарридан кўзини узмаган Седрик қилт этмади. Сўнг ўгирилиб, Кубокка юзланди.

Кубок таратаётган тилла тусли хира шуъла Седрикнинг юзидаги маънос хоҳишни ёритди.

У яна Гаррига юзланди. Бола йиқилиб тушмаслик учун шох деворни маҳкам ушлаб олган.

- Йўқ, сен ол уни, - деди Седрик чуқур нафас олгач, - Унга фақат сен етишинг керак эди.

Сен шу бугуннинг ўзида ҳаётимни икки бор сақлаб қолдинг.

- Йўқ, бундай қилиб бўлмайди, - жаҳл қилди Гарри.

Ўргимчак билан ўтган курашдан сўнг, Гаррининг оёғи, умуман бутун танаси чидаб бўлмас даражада оғрияпти. Седрик эса шунча азоб-уқубатларга қарамай, худди Чуни биринчи бўлиб балга таклиф қилган сингари Кубокка ҳам биринчи бўлиб етиб келди.

- Кубокка ким биринчи бўлиб етиб келса, ўша ғолиб саналади. Унга эса биринчи бўлиб сен етдинг, - деди Гарри, - Бари-бир мен, мана бу оёғим билан унинг ёнига бора олмайман Седрик Кубокдан нарига, ерда чўзилиб ётган ўргимчак томон чекинди-да, бошини силтади.

- Йўқ, - деди у, қатъий оҳангда.

- Олийхимматликни бас қил, Седрик, - баттар жаҳл қилди Гарри, - Ол дедим сенга. Тезроқ чиқиб кетайлик бу ердан.

Седрик шох деворни ушлаб, қаддини ростлаб туришга уринаётган Гаррига қараб турибди.

- Сен мени аждарлар ҳақида огоҳлантирган эдинг. Агар шундай қилмаганингда мен биринчи синовдан ўта олмаган бўлар эдим.

- Мени ҳам огоҳлантиришган, - деди Гарри, коржомасининг этаги билан оёғидаги қонни артишга уриниб, - Сен ҳам тилла тухум масаласида менга ёрдам бердинг. Шундай экан, орамиз очик.

- Тухум масаласида менга ҳам ёрдам беришган, - саркашлик қилди Седрик.

- Бари-бир орамиз очик.

Гарри синаб кўриш учун танасининг оғирлигини жароҳатланган оёғига олиб ўтди. Оёқ қаттиқ титраб кетди. Афтидан, ўргимчак уни ерга улоқтирганда тўпик суяги қайрилиб кетган кўринади.

- Иккинчи мусобақа учун сен кўпроқ балга сазовор бўлишинг керак эди, - қайсарлигини қўймади Седрик, - Гаровга олинганларнинг ҳаммасини қутқариш учун қўл тубида қолдинг. Мен ҳам сен каби иш тутишим керак эди.

- Ўша қўшиқни жиддий қабул қилмасликка ақлим етмаган холос! – алам-ла бақириб берди Гарри, - Эшитяпсан-ми, ол Кубокни, кетдик бу ердан. Жоним оғрияпти.

- Йўқ.

Седрик ўргимчак панжасидан ҳатлаб ўтиб, Гаррига яқинлашди. Гарри Диггорининг юзига диққат билан қаради. Седрик узил-кесил қарор қилган кўринади. У онгли равишда «Хуффльпуфф»нинг тушига ҳам кирмаган шон-шарафдан воз кечмоқда.

- Юр, - деди Седрик, - Сенга ёрдам бераман.

Седрик, Кубокка қўл теккизмаслик учун иккала қўлини чалиштириб, кўкрагига маҳкам босиб олган. Бунинг учун борки иродасини, ҳақ йўл тутганига комил ишончини бир ерга тўплаб олгани юзи касб этган қиёфадан кўриниб турибди.

Гарри нигоҳини Седриқдан Кубокка олиб ўтди. Атиги бир нурафшон сония давомида лабиринтдан қўлида Кубок билан чиқаётгани, уни боши узра баланд кўтариб олганини тасаввур этиб кўрди. Атиги бир сония давомида қулоғига халойикнинг кутуриб кетгандай айюҳаннос солиб, уни олқишлаётганини эшитди. Атиги бир сони давомида завқланиб

кетган Чунинг кулиб турган юзини кўрди... сўнг, ушбу ажойиб манзара гум бўлиб, яна Седрикнинг ўжар киефаси кўринди.

- Бирга, - деди Гарри.

- Нима?

- Иккаламиз бир вақтда қўл теккизамиз. Нима қилганда ҳам, бу «Хогварц»нинг ғалабаси бўлади-ку, тўғрими? Шундай экан, кел, музаффариятни ҳам бирга козонамиз.

Седрик Гаррига диққат билан қараб, қўлларини бўшатди.

- Ишончинг... комилми?

- Мутлақо, - жавоб берди Гарри, катъий оҳангда, - Биз доимо бир-биримизга ёрдам бериб келдик, шундайми? Шу ер, шу онгача бирга етиб келдик. Энди Кубокни ҳам бирга ушлаймиз.

Седрик, худди ўз қулоқларига ўзи ишонмаётган каби Гаррига бақрайиб қолди. Сўнг, хаёлини йиғиб олиб, иржайди.

- Розиман, - деди у, - Қўлингни бер.

У Гаррининг қўлтиғидан ушлаб, Кубок ўрнатилган тагкурсига қадар сакраб боришга ёрдам берди. Икковлон Кубокнинг икки ёнида ярақлаб турган дасталарига қўл узатди.

- Учгача санаيمان, бўладими? - таклиф киритди Гарри, - Бир... икки... уч...

Икковлон бир вақтда биттадан дастани маҳкам ушлаб олди.

Шу онда нимадир Гаррини худди киндигига маҳкамланган халқадан тортиб кетгандай бўлди. Оёғи ердан узилди. Кубокнинг дастасини тутган бармоқларини бўшата олмади.

Кубок уни юқорига, шамол ва рангли доғлар гирдобига, Седрик билан биргаликда тортиб кетди.

XXXII БОБ.

СУЯК, ТАНА ВА ҚОН

Гарри товонлари ерга қаттиқ урилгани, лат еган оёғи эгилиб кетиб, юзи билан ерга йиқилгани, бармоқлари Уч сеҳргар беллашувининг Кубогини қўйиб юборганини ҳис этиб, бошини кўтарди.

- Қаерга келиб қолдик? - сўради у.

Бошини силтаган Седрик ўрнидан туриб, Гаррига ёрдамлашиб юборгач, икковлон атрофга назар солди.

Бу ер «Хогварц» худуди эмаслиги аниқ. Болалар қасрдан жуда узоққа, чамаси юзлаб миллар нарига учиб кетишганга ўхшайди. Негаки, бу ерда қаср атрофидаги Ман этилган ўрмон ҳам, ҳатто унинг ортидаги баланд тоғлар ҳам кўринмаяпти. Улар мудҳиш, ташландиқ қабристонда туришганини идрок этишди. Ўнг томондаги тисс дарахти ортида кичкинагина бутхона кўринди. Чап томонда эса баланд, тепасида улкан, қўхна иморат турган дўнглик юксалиб турибди (*Тисс – иссиқ минтақаларда ўсадиган ёғочи қаттиқ, доимий яшил, игнабаргли дарахт ёки бута*).

Седрик дастлаб Кубокка, сўнг Гаррига қараб қўйди.

- Кубок аслида портшлюс эканлигини биров айтганми сенга? - сўради у.

- Йўқ, - деди Гарри, машъум сукунат ҳукм сураётган қабристонга ташвишли назар солиб, - Синовнинг навбатдаги босқичи-ми, бу, нима деб ўйлайсан?

- Билмадим, - елка қисди бир оз асабийлаша бошлаган Седрик, - Сеҳрли таёқчаларимизни қўлимизга ушлаб олсак ёмон бўлмас, а?

- Тўғри айтасан, - рози бўлди Гарри, таклиф ўзидан эмас Седриқдан чикқанига хурсанд бўлиб.

Икковлон сеҳрли таёқчаларини қўлга олди. Атрофга қараб чиққан Гаррининг назарида яна ўша ғалати ҳис, худди кимдир уни кузатаётгандай туюлди...

- Кимдир келяпти, - деди у, қандайдир ҳаракатни сезиб.

Қоронғиликка синчиклаб қараган болалар қабрлар орасидан кимдир оғир қадам ташлаб келаётганини кўришди. Кишининг юзи кўринмайди, бироқ юриши ва қўлларининг ҳолатидан нимадир кўтариб келаётгани аниқ. Бўйи паст, юзини плашнинг қайтарма

қалпоғи билан тўсиб олган одамнинг ким эканлигини тушуниш қийин. Яна бир неча қадам ташлаб, болаларга яқин келган киши қўлида чақалоқ ушлаб келаётгандай кўринди. Ёки бошқа нарса ўралган бўхчами?

Гарри таёқчасини бироз тушириб, кўз кири билан Седрикка қараб қўйди. Седрик ҳам талмовсираган нигоҳ-ла жавоб қайтарди. Икковлон яқинлашиб келаётган касни кузатиб туришди.

Киши болалардан олти футча наридаги баланд мрамар дахма ёнида тўхтади. Гарри, Седрик ва пакана одам маълум вақт давомида бир-бирига қараб турди.

Кутилмаганда Гаррининг чандиғи чидаб бўлмас оғриқдан портлаб кетгандай бўлди.

Пешонаси ҳали бу қадар қаттиқ оғримаган. Иккала қўли билан юзини маҳкам ушлаб олган боланинг тиззалари ўзидан ўзи букилиб ерга йиқилди, бўшашиб кетган бармоқларидан сеҳрли таёқчаси чиқиб кетди. Оғриқ кучидан кўзига ҳеч нарса кўринмай қолган Гаррининг боши иккига бўлиниб кетадигандай туюлди.

Қаердандир узокдан, лоқайд охангда баланд, муздай эшитилган буйруқ янгради:

- Номатлубини ўлдир!

Хаёл ўтмай ҳуштаксимон шитирлаш ва чийиллаган овоз эшитилди:

- Авада Кедавра!

Дастлаб Гарри кўзини юмиб қўйган ковоғи орқали кўзни қамаштириб юборадиган даражада ёрқин яшил тусли яшинни кўрди сўнг, ёнига оғир нарса гуппилаб тушганини эшитди. Пешонасидаги оғриқ шу даражага етдики, бола қайт қилиб юборди ва шундан сўнггина ўзини бир оз енгил хис этди. Нимани кўриши мумкинлигини даҳшат-ла тасаввур қилган Гарри оғриқнинг зўридан ёшланиб кетган кўзини очди.

Ёнида, оёқ-қўллари ҳар томон ёзилган Седрикнинг жасади ётибди.

Вужудига мангуликни сиғдирган Гарри сония давомида Седрикнинг юзига, нигоҳдан батамом маҳрум бўлган, бўм-бўш, худди эгалари кўчиб кетган уйнинг очик қолган деразалари каби очик кул ранг кўзларига, хайрон бўлиб очган оғзига қараб қолди. Онги кўриб турганларини идрок этганига, серрайган боварсизликдан бошқа нарсани ҳис этгунга қадар кимдир боланинг ўзини даст кўтариб, оёққа турғизди.

Эгнига плаш кийган пастак одам қўлидаги бўхчани ерга ётқизиб, таёқчани ёритганча Гаррини мрамар дахма ёнига судраб борди. Танаси дағал айлантирилиб, ёдгорлик пойига улоктирилгунга қадар, Гарри, дахмага йўнилган бўлиб, коронгида ёришиб кўринган «ТОМ РЕДДЛЬ» ёзувини ўқишга улгуриб қолди.

Плаш кийган киши сеҳр қўллаб, Гаррини бўйнидан тўпиғигача тоштахтага ўраб боғлаган тушов ҳосил қилди. Бола қайтарма қалпоқ остидан тез-тез олинаётган узук-юлуқ нафасни эшитди, қаршилиқ кўрсатган эди ҳам-ки, уни боғлаётган киши битта бармоғи йўқ қўли билан зарб берди. Шундагина Гарри қайтарма қалпоқ остига ким бекиниб олганини тушуниб етди. Чувалчангдум!

- Сен?! - сўради Гарри.

Бироқ арқон яратишни бас қилиб, итоат қилмаётган титроқ бармоқлари билан тугунларнинг маҳкам боғланганлигини текшириб чиққан Чувалчангдум индамади. Бола қанчалик уринмасин, бирон дўймга кўзгала олмайдиган ҳолатда маҳкам боғланганлигига ишонч ҳосил қилган Чувалчангдум плашининг қатларидан қора тасма чиқариб, Гаррининг оғзига дағал тикиб юборди-да, тесқари ўгирилиб, нари кетди. Овоз чиқармай, бошини бура олмай, фақат тўғрига қара оладиган ҳолатда қолган Гарри Чувалчангдум қайси томон кетганини тушунмади.

Йигирма футча нарида Седрикнинг жасади кўриняпти. Ундан сал нарида Уч сеҳрлар беллашувининг Кубоги тунги юлдузлар шуъласида ялтирамоқда. Гаррининг сеҳрли таёқчаси эса ерда, оёғи остида ётибди. Гарри чақалоқ ўралган, деб ўйлаган бўхча ҳам қабр пойида, унинг ичида нимадир безовта кимирляпти. Бўхчага қараган Гаррининг пешонаси яна оғриди... шундагина у, бўхча ичида нима борлигини билишни... уни биров очишини мутлақо истамаслигини тушуниб етди.

Вақт ўтиб қандайдир товуш эшитилди. Бола кўзини пастга тушириб, майса узра баҳайбат

илон судралиб келаётганини кўрди. Илон Гарри боғланган қабр атрофига кенг халқалар хосил қилганча, ўралиб олди. Яна Чувалчангдумнинг тез-тез кечаётган узук-юлуқ нафаси эшитилди. Афтидан у қандайдир оғир нарса тортиб келяпти. Кўп ўтмай Чувалчангдум Гаррининг кўз олдида кўриниш берди. Боланинг тушунишича, Чувалчангдум қабр пойига сув ёки аллақандай бошқа суюқликка тўла тошқозон тортиб келган. Гарри ҳали бундай катта тошқозонни кўрмаган. Унинг ичига катта ёшли одам бемалол сиғади.

Бўхча ичидаги нарса, худди озодликка интилаётган каби янада багтар ғимирлай бошлади. Кўлига сеҳрли таёқча ушлаган Чувалчангдум қозон остида ивирсимоқда. Фурсат ўтмай қозон остида чирсиллаб ёнаётган олов кўринди. Бахайбат илон эса гулхандан қочиб, қоронғиликка кириб кетди.

Қозон ичидаги суюқлик жуда тез исиди. Пуфакчалардан ташқари, худди суюқликнинг юзаси ҳам ёнаётган каби дамлама устида ўқдай отилиб чиқаётган учқунлар фаввораси хосил бўлди. Қозондан чиқаётган буғ қуюқлашиб, оловнинг ёнишини кузатиб турган Чувалчангдум кўринмай қолди. Гаррининг қулоғига яна ўша баланд, муздай овоз эшитилди:

- Имиллама!

Ўйноқлаб отилаётган учқунлардан қозондаги суюқлик юзаси худди олмослар билан безатилгандай мавжланиб кетмоқда.

- Тайёр бўлди, соҳиб.

- Тезроқ... - амр этди муздай овоз.

Чувалчангдум бўхчани очиб, ичидаги жонли нарсани намоён қилиб қўйди. Буни кўрган Гарри даҳшатдан унсиз қичқириб юборди.

Чувалчангдум худди аллақандай тошни ағдарган-у, тагидан жирканч, сўқир, шилимшиқ жонзод чиққандай бўлди. Бироқ бўхча ичидаги махлуқ минг чандон хунук. Чувалчангдум қўл узатган ушбу қабоҳат гувалача бўлиб олган чақалоқ танасига эга бўлгани билан туксиз, аллақандай тангачалар қоплаган, сасиб, ириб кетган тўқ қизил, эски гўшт бўлагидан фарқи йўқ. Инсон боласи бундай бўлмайди. Ингичка оёқ-қўллари ниҳоятда ожиз... Юзи-чи! Илоннинг юзига ўхшаш ясси. Кўзлари қип-қизил.

Бўхчадан чиққан жонли қабоҳат ожиз қўлларини узатиб, уни даст кўтарган

Чувалчангдумнинг бўйнидан тутиб олди. Бошидаги қайтарма қалпоғи очилиб кетган Чувалчангдумнинг кўрқоқ, даҳшатдан мурдадай оқариб кетган башараси нақадар ҳазарли қиёфа касб этгани қозон бўйига борганида аниқ кўринди. Маълум фурсат давомида Гаррининг кўзига учқунлар ёритган ёвуз, ясси башара кўринди. Чувалчангдум уни қайнаётган қозон ичига ташлади. Суюқлик вишиллаб кетиб, қозонга ташланган қабоҳат ғарқ бўлди. Заиф тана қозон тубига урилганини Гарри яққол эшитди.

Ғарқ бўлиб ўлсин, илтижо қилди чандиғи ёрилиб кетар даражада оғриётган Гарри, илтимос... ғарқ бўлиб ўлсин...

Шу пайт худди ақл-ҳушини батамом йўқотган Чувалчангдумнинг титроқ овози эшитилди.

У таёқчасини ерга тираб, кўзларини чирт юмиб олганча, зулматга мурожаат қилди:

- Розиликсиз олинган ота суяги, ўз ўғлингни қайта дунёга келтир!

Гаррининг оёғи остидаги гўр дўнглиги тарс ёрилди. Даҳшатдан донг қотган бола Чувалчангдумнинг афсунига итоат қилган чанг булути гўрдан чиқиб, қозонга тўкилганини кузатиб турди. Суюқликнинг олмос юзаси вишиллаб, кучли қайнади ва хаёл ўтмай мовий тус касб этди.

Шундан сўнг, қоржомасининг қатидан узун, ингичка, ялтироқ шамшир чиқарган Чувалчангдум ҳиқиллаб йиғлай бошлади. У хўнграй-хўнграй яна афсун ўқиди:

- Хоҳиш-ла берилган қарол танаси, ўз соҳибингни жонлантир!

Чувалчангдум битта бармоқ етишмаётган ўнг қўлини олдинга узатиб, чап қўли билан шамширни маҳкам ушлаганча боши узра кўтарди.

Атиги бир сония қолганда Чувалчангдум нима қилмоқчи эканлигини тушуниб етган Гарри кўзини чирт юмиб олди. Қани энди қулоқни ҳам шундай юмиб олишнинг иложи бўлса... Зулмат сукунатини қаттиқ чинқириқ бузиб ташлади. Гарри ҳам ўзини худди шамшир

билан сўйилгандай хис этди. Нимадир ерга гурсиллаб тушди, Чувалчангдумнинг азоб-укубатли хириллаши, сўнг қозонга нимадир ташлангани эшитилди. Гарри кўзини очишга журъат эта олмаса ҳам ёпиқ қовоқлари орқали суюқлик кип-қизил тус олгани кўринди... Чувалчангдум жон талашиб инграмоқда. Тез-тез кечаётган узук-юлуқ нафасни хис этган бола қарол унинг рўпарасига келиб олганини англади.

- Зўрлаб олинган душман кони, ўз ағёрингни тирилтир!

Кўзини пастга тушириб, аркондан бўшашга жон-жаҳд-ла уринаётган Гарри ҳозир рўй берадиган ходисанинг олдини олиш учун ҳеч нарса қила олмади... Чувалчангдумнинг титраётган ёлғиз қўлида шамшир ялтиради. Хаёл ўтмай, бола, ўнг қўлининг букиладиган жойига тиг сукилаётганини хис этди. Енги орқали қон сизиб чикди. Оғриқдан инграётган Чувалчангдум киссасини титиб, шиша идиш чиқарди-да, Гаррининг кесилган қўлига келтириб, қон олди.

Каловланиб нари кетган Чувалчангдум Гаррининг қонини қозонга тўқди. Суюқлик шу заҳоти кўзни қамаштириб юборгудай даражада оппоқ тус олди. Ўз ишини ниҳоясига етказган Чувалчангдум қозон ёнида тиззасига йиқилиб, қўлининг қолган бўлагини тебратганча, ёнбошлаб олди.

Вақирлаб қайнаётган қозондан ҳар томон сачраб чиқаётган олмос тусли ёрқин учқунлар, атрофни қоп-қоронғи қилиб юборди. Бошқа ҳеч нарса рўй бермади...

Ҳеч нарса рўй бермасин, илтижо қилди Гарри... илтимос... ғарқ бўлиб ўлгани рост бўлсин...

Қозоннинг қайнаши тинди. Учқунлар тўхтади. Атрофни оппоқ буғ булути қамраб олди. Энди Гаррига Чувалчангдум ҳам, Седрикнинг жасади ҳам кўринмай қолди. Фақат ҳавода муаллақ осилиб қолган туман кўринмоқда холос... Демак, улар ният қилган иш ўнгидан келмади, хулоса чиқарди Гарри... демак, ғарқ бўлиб, пишиб ўлибди... илтимос... илтимос... ўлгани рост бўлсин...

Дафъатан, туман орасида қозон узра аста кўтарилаётган баланд бўйли, одам скелетига ўхшаш ниҳоятда озғин қомат кўринди. Боланинг вужудини муздай дахшат қамраб олди.

- Кийинтир мени, - амр эшитилди буғ ичидан.

Ҳалигача инграб, хикиллаб қўлининг қолган бўлагини тебратаётган Чувалчангдум ерда ётган қора кийимни тез олдида, ёлғиз қўли билан соҳибини кийинтириб қўйди.

Гарридан кўзини узмаган скелет қозон ичидан чиқди. Бола уч йилдан буён энг дахшатли тушларида таъқиб келаётган башарани ана энди ўнгида кўрди. Ушбу башара суяқдан ҳам оқ, тўқ қизил кўзлари бир-биридан узоқ жойлашган, катаклари кенг бурни илон тумшугига ўхшаш ясси...

Лорд Вольдеморт ҳаётга қайтди.

XXXIII БОБ.

ЎЛИМДАН МИРИҚУВЧИЛАР

Вольдеморт нигоҳини Гарридан узиб, ўзининг янги танасини томоша қилишга киришиб кетди. Узун бармоқлари билан ўргимчак панжасига ўхшаб кетадиган қўлини, сўнг кўкраги, елкаси ва юзини пайпаслаб кўрди. Мушукнинг кўзини эслатадиган қизил кўзлари янада ярқираб кетди. Кучли ҳаяжон ила кафтларини олдинга узатиб, бармоқларини букиб-ёзиб кўрди. Ерда типирчилаб, қонга беланиб ётган Чувалчангдумга ҳам, вишиллаганча, қабр тошига ўралиб олаётган баҳайбат илонга ҳам эътибор қаратмади. Ғайритабиий узун бармоқларини коржомасининг киссасига солиб, сеҳрли таёқчасини чиқарди-да, завқ-ла силаб қўйиб, Чувалчангдумга ўқтади. Чувалчангдумнинг танаси ердан узилиб, Гарри боғланган дахма остига учиб тушди. Хўнграб, қабр четида гувала бўлиб олган қарол бир зумда шалпайиб, тек қотди. Вольдеморт қизил кўзларини Гаррига қаратиб, муздай, шафқатсиз оҳангда қаттиқ хандон отиб юборди.

Чувалчангдумнинг чопилган қўлидан қолган бўлаги боғланган коржомаси қондан ивиб, матоси хира ялтираб турибди.

- Милорд, - хўнграб эзилганча, ўтинди у, - Милорд... ваъда қилган эдингиз... сиз ваъда

қилган эдингиз...

- Қўлингни узат, - эринчоқ охангда буюрди Вольдемоорт.

- О, соҳиб... миннатдорман, соҳиб... - ҳикиллади Чувалчангдум қонга беланган чўлтоқ қўлини узатиб.

Вольдемоорт боз хандон отди.

- Буни эмас Чувалчангдум, наригисини узат.

- Соҳиб, илтимос... ўтинаман...

Вольдемоорт эгилиб, Чувалчангдумнинг чап қўлини чангаллаб олди-да, куч билан ўзига тортиб, енгини очди. Шунда Гарри Чувалчангдумнинг қўлидаги тери қопламасига акс эттирилган, оғзидан тилга ўхшаб илон чиқаётган қирмизи рангли бош суяк тасвирини кўрди. Ахир бу Квидиш бўйича жаҳон чемпионатининг финал ўйинидан сўнг, осмонда пайдо бўлган тасвир-ку! Ажал белгиси! Вольдемоорт Чувалчангдум танасининг оғрик зўридан идора қилиб бўлмайдиган зўриқишига аҳамият ҳам бермай, тасвирни диққат билан ўрганиб чиқди.

- Яна пайдо бўлди, - мулойим охангда гапирди у, - Аллақачон тушуниб етишлари керак эди... мана ҳозир кўрамиз... ана энди биламиз...

Вольдемоорт узун, оппоқ кўрсаткич бармоғини Чувалчангдумнинг қўлидаги тасвирга босди.

Гаррининг чандиғи янада қаттиқ оғриди. Чувалчангдум эса баттар дод солди. Вольдемоорт бармоғини олган тасвир кўмирдай қоп-қора тус олди.

Ёвуз Лорд қаноат ҳосил қилган шафқатсиз юзи билан қаддини ростлаб, бошини баланд кўтарганча, зулмат қамраб турган қабристонга назар солди.

- Қизик, нечта довюрак пайдо бўлар экан, буни хис этиб? - пичирлади у, хира ёришган қизил кўзларини юлдузларга кўтариб, - Ва нечта аҳмоқ топилар экан, ҳозир бўлмасликка журъат этиб?

У Гарри билан Чувалчангдум қаршисида, атрофга қараганча, у ёқ, бу ёқ юра бошлади. Дақиқа ўтгач, яна болага юзланиб, илон башараси билан иршайиб қўйди.

- Гарри Поттер, - вишиллаб гап бошлади у, - Сен отамнинг, худди кадрли онанг каби магл ва камдан-кам учрайдиган аҳмоқнинг жасади устида турибсан. Шунга қарамай, иккаласи ҳам, қайсидир маънода фойда беришди, шундай эмасми? Онанг сени, гўдаклигингда химоя қилиб ўлиб кетган бўлса... менинг отам, уни бир вақтлар ўзим ўлдирган эдим, қара, қандай фойда келтирди менга унинг мурдаси...

Вольдемоорт боз хандон отиб юборди. У атрофга қараб-қараб қўйганча, олд-орқага юра бошлади. Қабр тошидан тушган бахайбат илон эса атрофида айланиб, ўрмалади.

- Анали дўнглиқдаги уйни кўряпсан-ми, Поттер? Отам ўша уйда яшаган. Афсунгар онам эса қўшни қишлоқда яшаб, келиб-келиб мана шу аҳмоқни севиб қолган. Афсунгар эканлигига иқроор бўлиши билан... сеҳр-жодуни хуш кўрмаган эри уни ташлаб кетган...

Вольдемоорт атрофга боз қараб қўйиб, гапини давом эттирди.

- Ҳомиладор хотинини ташлаб, магл қариндошларининг уйига қайтган... Онам эса кўзи ёрилаётганда омонатини топшириб қўйди. Мен маглларнинг етимхонасида тарбияланганман... Ана ўша кезларда манави гўрда ётган, ўзининг жирканч Том Реддль исмини менга берган маразни топиб, хун олишга қасам ичганман...

У нигоҳини бир гўрдан бошқасига олиб ўтганча, у ёқ, бу ёқ юришини қўймади.

- Нималар деяпман! Оилавий хотиралар... - гудуллади у, - Ҳиссиётларга берилувчан бўлиб қоляпман, шекилли... Ана энди бу ёққа қара, Поттер! Ана, менинг ҳақиқий оилам...

Қутилмаганда, атрофдан ридоларнинг шитирлагани эшитилди. Тисс дарахтлари, қабрлар ортидан ҳавода пайдо бўлаётган сеҳргарлар кўриниш бера бошлади. Ҳаммаси бирдай юзини ниқоб билан тўсиб, бошига қайтарма қалпоқ ташлаб олган. Улар бирин-кетин, ўз кўзларига ўзлари ишонмаётган каби эҳтиёткорона, аста-секин яқинлашмоқда. Вольдемоорт сукут сақлаганча, тек қотиб, сеҳргарларнинг яқин келишини кузатиб турди. Шундан сўнг Ўлимдан мириқувчилардан бири тиззасига йиқилганча, Вольдемоортнинг ёнига ўрмалаб келиб, қора кийимининг четини ўтди.

- Соҳиб... соҳиб... - гувранди у.

Қолганлар ҳам тиззаларига йиқилиб, навбат билан ўрмалаб келганча, Вольдеморتنинг этагини ўпиб, орқага тисланди. Ўлимдан мириқувчилар Гарри, Вольдемоорт, Том Реддлнинг қабри ва ерда гувала бўлиб, хўнграётган Чувалчангдумнинг атрофида халқа ҳосил қилганча, оёққа туришди. Афтидан, ҳар бир Ўлимдан мириқувчининг халқа шаклидаги ушбу сафда ўз ўрни борга ўхшайди. Зеро, халқанинг баъзи жойларида рахналар қолган бўлиб, яна кимлардир ҳозир бўлиши кутилмоқда. Лекин Вольдемоорт бошқа ҳеч кимни кутмаётган кўринади. У қип-қизил нигоҳини қайтарма қалпоқ билан тўсилган юзларга қараб чиқди. Шабада эсмаётган бўлса ҳам сафда титроқ, қандайдир умумий зириллаш сезилди.

- Салом, Ўлимдан мириқувчилар, - хотиржам гап бошлади Вольдемоорт, - Ўн уч йил... сўнгги бор учрашган кунимиздан буён ўн уч йил ўтибди. Сизлар эса менинг чақиригимга биноан, худди орадан бир кун ҳам ўтмаган каби, дарҳол етиб келдингиз... Демак, Ажал белгиси бизни ҳамон бирлаштириб турибди! Шундай эмасми?

Унинг юзи яна дарғазаб қиёфа касб этиб, бурун катаklarини кенгайтирганча, чуқур нафас олди.

- Мен гуноҳни ҳис этияман, - вишиллади у, - Ҳаво гуноҳ хиди билан булганган.

Саф янада баттар титради. Ўлимдан мириқувчиларнинг ҳар бири Вольдемоортдан нари тисланмоқчи бўляпти-ю, журъат эта олмаяпти.

- Чақиригимга биноан тез етиб келган экансиз, демак сеҳр-жоду кучини йўқотмаган, соғ-саломат ҳолатдасиз. Табиийки, менда савол туғилади. Нега абадий содиқ қолишга онт ичган шунча сеҳргардан бирортаси ҳам ўз соҳибига ёрдам қўлини узатмади?

Ҳеч ким чурқ этмади, қон йўқотиб, ерда бемадор чўзилганча хўнграётган Чувалчангдумдан ташқари, ҳеч ким қилт этмади.

- Ўзим берган саволга ўзим жавоб қайтараман, - пичирлади Вольдемоорт, - Эҳтимол улар ажалим етганига, ном-нишонсиз, батамом йўқ бўлиб кетганимга ишонишгандир. Шу боис ҳам улар ортга қайтиб, душманларим орасида яшай бошлашгандир, айбсизликлари, ўз қилмишларини менинг сеҳрим таъсирида амалга оширишганини айтиб, гаплари рост эканлигига қасам ичишгандир...

Бир оз сукут сақлаган Вольдемоорт гапини давом этди:

- Яна бир савол бераман ўзимга ўзим: боз кўтарилишим мумкин эмаслигига қандай ишонишлари мумкин улар? Ахир мен ўзимни ажалдан ишончли сақлаганимни жуда яхши билишар эди-ку? Ер юзидаги ҳар қандай сеҳргардан қудратли эканлигимни намоён қилган ўша даврларда чексиз маҳобатга эга эканлигимни исботлайдиган кўплаб далилларни ўз кўзлари билан кўришган эди-ку?!

Вольдемоорт сафда турганларга диққат билан қараб чиқди.

- Яна ўз саволимга ўзим жавоб бераман: балким улар Лорд Вольдемоортни енгилга қодир янада қудратли куч борлигига бовар қилишгандир... Эҳтимол, энди улар бошқа соҳиб хизматига ўтишгандир... Авом халқ қаҳрамони, маглар ва магловаччалар етакчиси...

Альбус Дамблдорга хизмат қилишаётган бўлса, ажаб эмас, а?

Дамблдор тилга олинганида сафда турганлар кўзгалиб, тушунарсиз ғудуллаганча, бош силтади. Вольдемоорт бунга эътибор ҳам қаратмади.

- Ихлосим қайтди... Ҳа, очикдан-очик иқроор бўлишим керакки, ихлосим қайтди...

Сафда турган эркаклардан бири халқани бузиб, кутилмаганда олдинга ташланди. Бошдан-оёқ титраганча, Вольдеморتنинг оёғига ташланди.

- Соҳиб, - асабий кичқирди у, - Соҳиб, ўтинаман, афв этинг мени! Ҳаммамизни афв этинг! Вольдемоорт хандон отиб, сеҳрли таёқчасини боши узра кўтарди.

- Крусю!

Ерда ётган Ўлимдан мириқувчи жони оғриганидан юракни эзиб юборгудай фарёд қила бошлади. Гарри ушбу афғонларни яқин ўртадаги аҳоли эшитиши... полиция етиб келиши шарт, деб ўйлади. Келсин ўша полиция, ўтинди у ичида... кимдир бирон нарса қилсин... Вольдемоорт таёқчасини туширди. Қийноққа мубтало бўлган Ўлимдан мириқувчи

хириллаганча, қилт этмай қолди.

- Тур ўрнингдан, Эйвери, - сохта мулойим оҳангда буюрди Вольдемор, - Тур. Афв этишимни сўраяпсан-ми? Билиб қўйинг, мен ҳеч кимни кечирмайман. Мен ҳеч нарсани унутмайман. Узоқ давом этган ўн уч йил... Ҳар бирингиз узримни олишингиз учун ҳар бир йил учун қаримта қайтарасиз. Мана, марҳамат, қаршингизда Чувалчангдум ётибди. У ўз қарзининг маълум қисмини қайтарди, тўғрими, Чувалчангдум?

У тинмай хўнграётган Чувалчангдумга лоқайд қараб қўйди.

- Сен менга содиқ қолганинг учун қайтганинг йўқ, ҳузуримга, Чувалчангдум. Эски дўстларинг қасосидан қўрқиб кетганинг учун қайтгансан холос. Демак сен, ушбу оғрикни қилмишингга яраш бошдан кечиряпсан. Буни ўзинг ҳам яхши тушуниб турибсан-ку, Чувалчангдум, тўғрими?

- Тўғри, соҳиб, - ингради ҳолсизланиб қолган Чувалчангдум, - Ўтинаман, соҳиб... илтимос...

- Сен менга, ўз танамга қайтадан эга бўлишга ёрдам бердинг, - совуқ оҳангда давом этди Вольдемор, азоб тортаётган қаролнинг типирчилаётганини кузатиб, - Сен ҳеч нарсага арзимайдиган, қўрқоқ ва ярамас одамсан. Шундай бўлсанг ҳам, менга ёрдам бердинг... Лорд Вольдемор эса ёрдам қўлини узатганларни қандай рағбатлантиришни билади... Вольдемор таёқчасини силтаб, сал айлантриб қўйди. Таёқча ҳаракатининг изида шуъла сингари эриган қумуш ҳосил бўлди. Дастлаб ҳеч қандай шаклга эга бўлмаган қумуш эшилиб, буқилди. Хаёл ўтмай одам қўлининг шаклини қасб этди-да, ҳавода муайян вақт осилиб тургач, учиб бориб, Чувалчангдумнинг чопилган қўли ўрнига жойлашди. Оҳу-зорини бирдан бас қилган қарол одатий узук-юлуқ нафас олиб, бошини қўтарди ва кўзларига ишонмай билаги билан бир онда битишиб кетган, худди кўзни камаштирадиган ялтироқ қўлқопдай қўринаётган қумуш тирсакка бақрайиб қолди. Хаёлини йиғиб олгач, дастлаб янги, ялтироқ бармоқларини кимирлатиб қўрди сўнг, ерда ётган кичик шохчани олиб эзгилаганча, чангга айлантриб юборди.

- Милорд, - пичирлади у, - Соҳиб... қандай латофат... ташаккур соҳиб... ташаккур...

У тиззада юриб Вольдеморга яқин борди-да, этагини ўпа кетди.

- Садокатинг мустаҳкам бўлсин, Чувалчангдум, - талаб қилди Вольдемор.

- Қулингиз бўлай, милорд... қулингиз...

Чувалчангдум ўрnidан туриб, хали ҳам кўз ёшларга тўла кўзини қудратли қўлидан уза олмай, сафдаги жойини эгаллади. Вольдемор эса Чувалчангдумдан ўнг томонда турган кишига яқин борди.

- Менинг орқа қилиб бўлмайдиган, ишончсиз дўстим, Люциус, - пичирлади у, дафъатан тўхтаб, - Гарчи сеҳргарлар жамиятида одамшаванда саналсанг-да, бошдан ўтган йиллар шухратидан кечмаганингни айтишди менга. Билишимча, гап маглар ҳақида борар экан, илгаригидай, қийноққа солувчилар бригадасига бошчилик қилишга қарши эмассан, шундайми? Шундай бўлса-да, сен ҳам, бошқалар каби мени кидирмадинг, Люциус... Финал ўйинида кўрсатган қароматинг шўхлиқдан бошқа нарса эмас... Ғайратингни нисбатан маҳсулдор соҳага йўлласанг бўлмасмиди, а?

- Милорд, мен доимо сергак ва тегишли хатти-ҳаракатларга шай бўлиб келганман, - шоша-пиша ишонтирди қайтарма қалпоқ остидаги Малфойнинг овози, - Кичик бир белги, озгина шама берсангиз эди, қаерда бўлишингиздан қатъи назар, шу захоти ҳузурингизда ҳозир бўлар эдим. Бу масалада йўлимда ҳеч қандай тўсиқ-тўғонок бўлмаган...

- Бироқ сен, ўтган ёзда, содиқ хизматкорларимдан бири ҳосил қилган белгимни кўриб, жуфтакни ростлаб қолдинг, шундай эмасми? - эринчок оҳангда таъкидлаб қўйди Вольдемор.

Малфойнинг дами ичига тушиб кетди.

- Ҳа-ҳа, Люциус, мен ҳамма гапдан хабардорман... Ихлосим қайтди сендан. Келгусида садокат-ла хизмат қилишингни кутиб қоламан.

- Албатта, милорд, албатта... Сиз ниҳоятда марҳаматлисиз, милорд, ташаккур...

Вольдемор ҳаракатини давом эттириб, Малфойнинг ёнида туриши керак бўлган Ўлимдан

мирикувчининг бўш ўрнига қараб қолди.

- Бу ерда эр-хотин Лестранглар туриши керак эди, - деди Вольдемоорт маънос охангда, - Улар эса Азкабанда ўтиришибди. Эр-хотин менга бўлган садоқатини сақлаб қолди.

Мендан юз ўгириш ўрнига қамоқ жазосини афзал кўришди улар... Ўша дахшатли зиндон эшикларини очиб юборамиз. Лестрангларни эса орзу қилишга журъат эта олишмаган хурмат-эҳтиромга буркаймиз. Дементорлар биз тарафда. Улар бизнинг иттифокчиларимиз саналади... табиатан шундай улар... Кувгин қилинган гигантларни ҳам юртга қайтарамиз... Содик хизматкорларимнинг ҳаммасини қайтараман. Ҳамма кўрқадиган махлуқлардан бутун бошли армия йиғаман...

Вольдемоорт ҳаракатини боз давом эттирди. Баъзиларнинг ёнидан индамай ўтди, айримлар билан суҳбат қурди.

- Макнейр... Чувалчангдумнинг айтишича, сен, вазирлик манфаатларида фаолият кўрсатиб, хавфли ҳайвонларни йўқ қилаётган эмишсан, шундайми? Кўп ўтмай янада қизикроқ иш топилади сенга, Макнейр. Лорд Вольдемоорт сени иш билан таъминлайди...

- Ташаккур, соҳиб... ташаккур... - ғудуллади Макнейр.

Вольдемоорт икки нафар ўта йирик, юзларини қайтарма қалпоқ билан тўсиб олган Ўлимдан мирикувчи қаршисида тўхтади.

- Краббе... Бу сафар дурустроқ ишлайсан, деган умиддаман, а, Краббе? Сен-чи, Гойл? Иккаласи кўпол таъзим бажо айлаб, ғудуллаб қўйишди:

- Ҳа, соҳиб...

- Албатта, соҳиб...

- Бу гап сенга ҳам тааллуқли, Нотт, - деди Вольдемоорт, Краббенинг кўланкасига яшириниб олган букчайган кишига.

- Милорд, мен шикастанафслик-ла оёгингиз остига чўзиламан, мен сизнинг энг содик кулингизман, мен...

- Бас, етар, - бош ирғиди Вольдемоорт.

Вольдемоорт ҳалқа шаклидаги сафнинг кенг раҳнасига етиб, шу ерда туриши керак бўлган одамларни кўриб тургандай, қизил кўзларини бўшлиққа тикди.

- Бу ерда олти нафар Ўлимдан мирикувчи етишмаяпти... Улардан уч нафари ўз ҳаётини соҳиб учун қурбон қилди. Яна бири жуда кўроқ бўлиб, ҳузуримга ҳозир бўлмади... бунинг учун у жавоб беради, албатта. Яна бири мендан воз кечиб, сафимизни тарк этди. Табиийки у ўлдирилади... Энг садоқатли яна бир хизматкорим эса қайтди ва аллақачон ўз хизматини бошлаб юборди.

Ўлимдан мирикувчилар сафида қимир-қимир бошланиб, никоб остидан бир-бирига қараб қўйишди.

- У «Хогварц»да. Айнан ўша садоқатли инсоннинг саъй-ҳаракатлари туфайлигина ёш дўстимиз ҳузуримизга ташриф буюрди...

Иршайиш Вольдемоортнинг лабсиз оғзини қийшайтириб юборди.

- Ҳа-ха, - деди у, ярқираган кўзларини болага тикиб, - Гарри Поттер қайта дунёга келган куним муносабати билан лутфан ташриф буюрди. Таъбир жоиз бўлса, айтиш мумкинки, бугун у менинг хурматли меҳмонимдир.

Ҳамма жим. Фақат Чувалчангдумнинг ўнг томонида турган Ўлимдан мирикувчигина бир кадам олдинга чиқиб, Вольдемоортга Люциус Малфой овози билан никоб остидан мурожаат қилди:

- Соҳиб, биз билишга жуда ташнамиз... Ўтинамиз, айтиб беринг... Бунга қандай эришдингиз... Бу мўъжиза қандай рўй берди... Қандай қилиб қайтиб кела олдингиз...

- О, Люциус, бу жуда қизиқ ҳикоя, - лаззатланиб чўзди Вольдемоорт, - Ва бу ҳикоя қаршингизда турган ёш дўстим билан бошланиб, у билан тугайди.

Вольдемоорт шошилмай Гаррига яқинлашиб, ёнига туриб олди. Сафда турганларнинг ҳаммаси иккаласига қараб турибди. Илон эса Вольдемоортнинг атрофида тинмай айлангани-айланган.

- Ушбу бола ҳукмим барҳам топишининг сабаби, деб эътироф этилганини ҳаммангиз яхши

биласиз, албатта, - паст овоз билан гап бошлади Вольдепорт, кип-кизил кўзларини чидаб бўлмас оғриқдан додлаб юборишдан ўзини базўр тийиб турган Гаррига тикиб, - Уни ўлдиришга уринишим билан ўз танам ва қудратимдан маҳрум бўлганимни ҳам биласиз. Она ўз боласини сақлаб қолиш учун ўзини қурбон қилди ва бу билан чақалокни ўзи билмаган ҳолда, мен олдиндан кўра билмаган ҳимоя ила таъминлади... Мен ҳатто қўл ҳам теккиза олмас эдим мана бу болага.

Вольдепорт узун бармоғини Гаррининг лунжига яқинлаштирди.

- Онанинг қурбонлиги болани бир умр сақлаб келди... Бу сеҳргарлар оламидаги қадимий удум бўлиб, ўша фурсатда менинг хаёлимга ҳам келмаган... ҳозир бунинг аҳамияти йўқ. Энди эса мен унга қўл теккиза оламан.

Гарри юзига теккан бармоқни ҳис этиши билан боши қаттиқ оғриб, ҳозир тарс иккига бўлиниб кетишидан қўрқиб кетди. Вольдепорт унинг қулоғи остида аста кулиб қўйди-да, бармоғини олиб, яна ўз жамоасига мурожаат қилди:

- Ҳисоб-китобларда бир оз адашиб кетганимни тан олишим керак, дўстларим. Аҳмоқ аёлнинг калтафаҳм қилмиши туфайли мен йўллаган қарғиш яшини боланинг пешонасидан сапчиб, ўзимга келиб урди. Ох, бу оғриқ! Бундай оғриқ ҳар қандай оғриқдан минг чандон кучлидир, дўстлар. Унга тайёр бўлишнинг иложи йўқ. Мен ўз танам билан алоқани йўқотиб қўйдим, руҳдан-да, хаёлотдан-да баттар заиф бўлиб қолдим... Лекин ўлмадим, тирик қолдим... Кимга ёки нимага айланиб қолганимни ўзим билмайман... Ҳаммадан қудратли, мангуликка қадам босган одам бўла туриб, шу аҳволга тушиб қолдим... Мақсадим – ажал устидан ғалаба қозониш бўлганлигидан ўзингиз хабардорсиз. Шу тариқа, ўзимни синаб кўришга имкон туғилди. Баъзи бир тажрибаларим у қадар ёмон кечмади... Гарчи, қарғиш мени шубҳасиз ўлдириши керак бўлса-да, тирик қолдим. Аммо ниҳоятда ожиз бўлиб, ер юзида яшайдиган ҳар қандай жонзодлар орасида энг нотавонига айланиб қолдим... Бундай ҳолатдан чиқиш учун ҳеч қандай умидим... танам йўқ эди... Ҳар қандай тилсим, афсун ёки қарғиш эса сеҳрли таёқча билан муомала қилишни тақозо этади...

Вольдепорт бир оз сукут сақлади.

- Ҳар дақиқа, ҳар сония тиним билмай, машаққат-ла кун кечиришга ўзимни ўзим мажбур қилганимни эсламан... Ўрмон ичига кириб, кутдим... Содик хизматкорларимдан бирортаси уриниб кўриши, мени албатта қидириб топишига умид боғладим... Улардан бирортаси топилиб келиб, тегишли афсунни менинг номимдан бажариши, танамни қайтариб беришига комил ишонч билдирган эдим... минг афсус...

Сохибининг ҳар бир сўзини диққат билан эшитиб турган Ўлимдан мирикувчилар сафида яна ҳаяжонли ғимир-ғимир бошланди. Вольдепорт ушбу дахшатли сукунатни атайин чўзди.

- Мен фақат бир нарсани эплар эдим холос, - давом этди Ёвуз Лорд, - У ҳам бўлса, бошқалар танасига кириб, эгалик қилиш. Бироқ атрофда аврорлар изғиб юрганини билиб, одамлар кўп жойларга кириб боришга журъат этмадим. Баъзан ҳайвонлар, асосан илонлар танасига кириб юрдим. Бироқ ҳайвон танасида бўлиб, рухлик ҳолатимдан нари ўта олмадим. Ҳайвон танаси сеҳр-жодуга яхши мослашмаган... Бундан ташқари, улардан қайси бирининг ичига кириб олсам, умри кескин қисқариб кетар эди...

Вольдепорт сафдаги одамларга яна бир бор назар солиб чиқди.

- Шундан сўнг, тўрт йил муқаддам... ҳаётга қайтиш йўлини топгандай бўлдим. Кунлардан бир кун мен бекиниб олган ўрмонга ёш, лақма, калтафаҳм сеҳргар йигит кириб қолди. О, бу менинг орзуим эди. Зеро ўша лақма Дамблдор мактабининг ўқитувчиси экан...

Тентакни измимга итоат қилдириш қийин кечмади. Унинг ёрдами билан юртга қайтдим. Ҳеч қанча вақт ўтмай, танасига эгалик қилганча, хатти-ҳаракатларини бошқариб юрдим. Ўқитувчи жамики кўрсатмаларимни сўзсиз бажариб борди. Бироқ мен кўзлаган режа барбод бўлди. Мангу ҳаётимни таъминлайдиган фалсафий тошни ўғирлашга муваффақ бўла олмадим... яна анави Гарри Поттер туфайли...

Ўлик сукунат чўқди. Ҳатто тисс дарахтларининг барги ҳам қилт этмай қолди. Ўлимдан

мирикувчилар никоб остидаги кўзларини яркиратганча, Гарри билан Вольдемордан кўз узмай, қилт этмай туришибди.

- Танасини тарк этишим билан ўқитувчи ўлди, - давом этди Вольдемонт, - Яна илгаригидай заиф, нотавон бўлиб қолдим. Яна ўша ўрмонга қайтдим. Ростини айтаман, илгариги қудратимни қайтара олишимга шубҳалана бошладим... Хаётимнинг энг қора кунлари бошланди... Тақдир менга яна бир сеҳргар юборишига ишонмадим... Хизматкорларимдан бирортаси менинг қисматим билан оз бўлса ҳам қизиқиб кўришига бўлган умидим буткул сўнди...

Сафда турганларнинг бир-икки нафари хавотирланиб, танасининг вазнини оёқдан-оёқка ташлаб қўйди.

- Деярли бир йил олдин, бирорта ҳам умид учкуни қолмаган пайтда тақдир менга яна кулиб боқди... Ниҳоят мен кутган ҳодиса рўй берди... Ҳузуримга қаролларимдан бири, Чувалчангдум қайтди. Мана у қаршингизда турибди. Одил суддан бекиниш учун у ўз ўлимини сахналаштира билган. Бироқ унинг қилмиши эски дўстлари томонидан фош этилган. Шундан сўнггина у, соҳиб ҳузурига қайтишга аҳд қилган. Миш-миш гаплар кетидан бориб, мени қидира кетган. Бу масалада унга йўлида учраган каламушлар яқиндан ёрдам берган. Чувалчангдумни каламушлар билан аллақандай қариндошлик ришталари боғлаб туради, тўғрими, Чувалчангдум? Ўша митти, жирканч дўстлари албан ўрмонларининг қоқ марказида шундай жой борки, бирорта бўлсин жонзод у ерга киришга журъат эта олмаслигини маълум қилган... Вужудига сингиб кирадиган қора кўланка сабаб, ҳар хил майда ҳайвонлар қирилиб кетишар эмиш...

Вольдемонт Чувалчангдумга яқин борди.

- Лекин ўша саёҳат, мени топганинг у қадар ёмон бўлмади, тўғрими, Чувалчангдум? Кунлардан бир кун, қорни очган Чувалчангдум мени қидириб топган ўрмон четидаги кичик бир меҳмонхонага кириб қолган... У ерда кимни учратиб қолганини биласизми? Вазирлик ходимаси Берта Жоркинсни!

Ёвуз Лорд иршайиб қўйди.

- Тақдирнинг Лорд Вольдемонтга кўрсатган мурувватига эътибор қаратинг, дўстлар. Мантиқан ўйлаб кўриладиган бўлса, аслида ўша кун Чувалчангдум тамом бўлган, у билан бирга менинг сўнгги умидим ҳам пучга чиққан кун бўлиши керак эди. Бироқ Чувалчангдум, кесақдан ўт чиққани каби мутлақо қутилмаган зийраклик намоён этиб, Берта Жоркинсни тунги сайрга олиб чиқишга муваффақ бўла олган. Ўрмонда қўлга олиб... тўғри менинг ҳузуримга олиб келган. Шу тарика, ҳамма ишни барбод қилиши мумкин бўлган Берта Жоркинс фалакнинг мен орзу-хавас қилишга журъат эта олмайдиган тухфаси бўлиб чиқди! Зеро у, бир оз қўлланилган зўрлаш воситасида, қимматли маълумотлар манбасига айланди.

Вольдемонт сафда турганларга боз разм солди.

- Берта Жоркинс «Хогварц»да ўтказилиши режалаштирилган Уч сеҳргар беллашуви ҳақида батафсил айтиб берди. Алоқа боғлай билсам, менга садоқат ила хизмат қилишдан ўзини беҳад бахтиёр биладиган Ўлимдан мирикувчининг номини айтди. У яна қўп нарсаларни айтиб берди... Бироқ унга нисбатан қўлланилган Унуттириш афсунининг таъсирига барҳам бериш учун жуда қучли воситалар қўллашга тўғри келди. Зарурий маълумотларни олиб бўлганимдан сўнг, унинг хотираси ҳам, танаси ҳам шу қадар яроксиз ҳолатга келиб қолдики, тиклашнинг иложи йўқ эди. Қиз ўз хизматини ўтаб бўлди. Танасига жойлашиб олиш мумкин бўлмай қолди. Шу боис, ундан халос бўлишга тўғри келди.

Вольдемонт мурдор иршайиб, қип-қизил кўзлари билан илонга қараб қўйди.

- Ҳамма қахрамонларча халок бўлган, деб биладиган Чувалчангдумнинг танаси ҳам қор бермайди. Агар уни биров таниб қоладиган бўлса, ортиқча шов-шув кўтарилади. Лекин у менга хизмат қилишни давом эттириб, ўз танасини ўзи идора қилганича қолди... Зотан, камдан-кам учрайдиган нўноқ сеҳргар бўлишига қарамай, менинг амримни бажариб қолди. Натижада мен ниҳоятда заиф, рудимент холида бўлса ҳам, ҳар қалай танага эга

бўлдим. Бундай танада, қайта туғилишим учун зарур бўладиган таркибий қисмлар топилгунга қадар, ўзим ихтиро қилган бир жуфт афсун ва кадрдоним Нагини ёрдамида муваққат қолишим мумкин эди. Яккашоҳ нарвал қони ва илон захридан тайёрланган дамлама. Яна бир бор Нагинига ташаккур... Кўп ўтмай, мен ўзимга деярли инсон қиёфасини қайтара олиб, саёҳат қилишга яроқли бўлиб қолдим (*Рудимент, қолдиқ – организмнинг эволюцион таракқиёти мобайнида ўз аҳамиятини йўқотган қисми*).

Вольдеморт бир оз сукут сақлаб қолди.

- Фалсафий тошга эришиш умиди сўнган. Дамблдор уни йўқ қилдиргани аниқ. Бироқ мангулик кетидан қувишдан олдин, дастлаб оддий банди хаётига эришмоқ даркор. Тилак ва эҳтиёжларим даражасини пасайтирдим... Биринчи навбатда тана ва илгариги қудратимга эришиб олишим керак. Бугун мени тирилтирган дамлама ёвуз кучлар сеҳри оламида яхши маълум. Ушбу дамламани тайёрлаш учун учта энг муҳим таркибий қисм керак бўлишини билар эдим. Улардан бири доимо ёнимда, тўғрими, Чувалчангдум? Хошиш-ла берилган қарол танаси... Розиликсиз олинган ота суяги эса, табиийки, шу ерга, унинг мозорига келиш кераклигини англатади. Зўрлаб олинган душман қони-чи... Чувалчангдум менга дуч келган... мендан нафратланадиган ҳар қандай сеҳргар қонини олишни таклиф қилиб, холи-жонимга қўймас эди. Ахир мендан жирканадиган, ўлгундай нафратланадиган сеҳргарлар етарлича бисёр-ку, шундай эмас-ми? Модомики мен, Ёвуз Лорд, олдинги ҳолатимдан ҳам буюк ва янада даҳшатли ҳолатда яна бош кўтаришни истар эканман, менга кимнинг қони кераклигини жуда яхши биламан. Менга айнан Гарри Поттернинг қони керак эди. Ўн уч йил муқаддам менинг ҳукмимга чек қўйган боланинг қони керак эди менга... Ана ўшанда, онаси берган битмас-туганмас химоя менинг томирларимда жўшиб оқади...

Вольдеморт бир оз ўйланиб қолди.

- Лекин Гарри Поттерни қандай қилиб қўлга олиш мумкин? У қанчалик пухта муҳофаза қилинаётганини ўзи ҳам тасаввур қила олмас керак! Бундай химоя тадбирлари чақалоқнинг келажagini таъминлаш ғояси миясига мустаҳкам ўрнашиб қолган Дамблдор томонидан ташкиллаштирилган. Бунинг учун Дамблдор қадимий сеҳр-жоду кучини қўллади, яъни бола ўз қариндошларининг васийлигида бўлар экан, доимо хавфсиз бўлади. Шундай экан, бола истиқомат қиладиган жойга бора олмайман... Қутилмаганда Квидиш бўйича жаҳон чемпионатининг финал ўйини ўтадиган бўлиб қолди... Ана ўша ерда, қариндошлари ва Дамблдордан нарида юрадиган боланинг химояси заифлашади, деган хаёлга бордим... Аммо уни олиб қочиш учун мен ҳали у қадар кучли эмас эдим. Ахир унинг атрофида вазирликнинг бир гала итлари изғиб юришади-ку! Ўйин ўтгач эса бола «Хогварц»га, ўша қайрилма бурунли, жирканч, маглар химоячисининг муҳофазаси остига қайтади. Хўш, болани қандай қилиб қўлга олиш мумкин?

Вольдеморт яна бир оз сукут сақлаб турди.

- Қандай қилиб? - мулоҳазасини давом эттирди у, - Берта Жоркинсдан олинган бебаҳо маълумотлардан самарали фойдаланган, ҳийла-найранг ишлатган тарзда, албатта. Оташли жомга боланинг номидан ариза ташлаши учун «Хогварц»га садокатли хизматкоримни йўлладим. У шундай қилсинки, бола Беллашув чемпиони бўлсин. Ўша хизматкорим портшлюсга айлантириб қўйган Уч сеҳргар беллашувининг Кубогига қўл теккизган бола тўғри менинг ҳузуримга учиб келсин... Бу ерда у химоясиз... Дамблдордан ҳам ёрдам кута олмайди... Марҳамат, мана у... Сиз ҳукмим барҳам топишининг сабаби, деб эътироф этган бола қаршингизда турибди

Вольдеморт аста Гаррига юзланиб, таёқчасини кўтарди.

- Қрусио!

Гаррининг вужудини қамраб олган оғрикни ҳеч нарса билан таққослаб бўлмайди. Дўзах ўтининг ҳарорати боланинг иликларигача сингиб кирди, бош чандиқдан ёрилиб кетгандай оғрияпти, кўзлари орқага тортиб кетди. Ҳозир Гарри фақат бир нарсани, у ҳам бўлса, буларнинг бари тезроқ тугашини... тезроқ хушини йўқотишини... тезроқ ўлишини... истаяпти.

Чиндан ҳам, кийноқ азоби кутилмаганда барҳам топди. Бола дахмага боғланган арқонларга жонсиз, рўпарасида ёниб турган кип-кизил кўзларга аллақандай парда орқали қараганча, осилиб қолди. Тунги сукунатда ўлимдан мириқувчиларнинг қахҳаҳаси жаранглади.

- Кўриб турибсизки, ушбу болақайни мендан кучли, деб топиш ғирт аҳмоқликдир, - таъкидлаб ўтди Вольдемоорт, - Гарри Поттер бахтли тасодиф туфайлигина Лорд Вольдемоортдан қочиб кутулди, деган ҳаёлга ҳеч ким бормаслиги учун мен уни ҳозир, сизнинг кўз олдингизда ўлдираман. Бу ерда унга ёрдам берадиган Дамблдор ҳам, ўрнига ўладиган онаси ҳам йўқ. Бироқ қайси биримиз кучлироқ эканлигимиз борасида шубҳа қилмаслигингизни истайман. Бинобарин, унга кичик бир имкон бераман. Менга қарши жанг қилишга изн берилади Поттерга. Бир оз сабр қил, Нагини, - пичирлади у, очликдан бетоқат бўлиб кетаётган баҳайбат илонга.

Илон Ўлимдан мириқувчилар томон судралиб кетди.

- Ана энди, Чувалчангдум, уни халос этиб, сеҳрли таёқчасини қўлига ушлатиб қўй.

XXXIV БОБ.

ПРИОРИ ИНКАНТАТЕМ

Дахмага сиқиб боғланган Гарри арқонлар ечилган пайтда кулаб тушмай, ерга таяниб қолиш учун оёқларини типирчилата бошлади. Рўпарасига келган Чувалчангдум боланинг оғзига тикилган латгани суғуриб олди-да, янги кумуш қўлини бир силтаб, арқонларни чопиб ташлади.

Тушовдан халос бўлган бола жуфтаси ростламоқчи бўлди-ю, лат еган оёғи танасининг оғирлигини кўтара олмай титраётгани, бунинг устига, яқинроқ одимлаган Ўлимдан мириқувчиларнинг Гарри билан Вольдемоортни ўраб олган ҳалқаси жипслашиб, сафдаги раҳналар энди йўқ бўлгани боис ҳаракати зое кетишини ўйлаб, фикридан қайтди.

Чувалчангдум ерда ётган сеҳрли таёқчани олиб, Гаррининг қўлига дағал ушлатиб қўйди-да, диққат билан кузатиб турган Ўлимдан мириқувчилар сафига бориб қўшилди.

- Дуэль жангида олишиш удумларини ўргатишганми сизларга, Гарри Поттер? - мулойим оҳангда кизикди қизил кўзлари қоронғиликда ярқираётган Вольдемоорт.

Саволни эшитган Гарри худди бундан олдинги ҳаётида бўлиб ўтгандай, иккинчи синфда ўқиб юрган кезларида атиги бир кун фаолият кўрсатган дуэльчилар клубига ташриф буюриб, Экспеллиармус, яъни Қуролсизлантириш афсунини ўзлаштирганини эслади.

Вольдемоортни қуролсизлантиришга эришган тақдирда ҳам ҳозир бундан не фойда? У кам деганда ўттиз нафар Ўлимдан мириқувчининг химояси остида турибди. Йўқ, бундай вазиятда асқатадиган бирон нарсага ўргатишгани йўқ унга. Ҳозир Гаррига қарата таъсирини муҳосара қилиб бўлмайдиган, Хмури доимо оғох қилиб келган Ўлдириш қарғиши – Авада Кедавра қўлланилади. Бола буни жуда яхши тушуниб турибди...

Вольдемоорт қайсидир маънода ҳақ: бу ерда Гаррига ёрдам берадиган Дамблдор ҳам, ўрнига ўладиган онаси ҳам йўқ... Аини вазиятда у мутлақо химоясиз, танҳо ўзи қолган...

- Дастлаб биз бир-биримизга таъзим бажо айлашимиз керак, Гарри, - деди Вольдемоорт, илон башарасини ерга қаратмаган, кўзини боладан узмаган тарзда енгил таъзим қилиб, - Бўла қол, Гарри, удумларга амал қилиш шарт... Дамблдор боадаблигини кўрса, жуда хурсанд бўлар эди, албатта... Ўз ажалингга таъзим қил, Гарри...

Ўлимдан мириқувчилар хандон отишди. Вольдемоортнинг лабсиз оғзи ҳам буришди. Гарри таъзим қилмади. Йўқ, мушукнинг қўлига тушган сичқон каби масҳара бўлмоқчи эмас у... Бундай хушвақтликни Вольдемоортга ҳавола қилиб қўймайди...

- Таъзим қил, дедим... - вишиллади Вольдемоорт, таёқчасини силтаб.

Гарри, ўзи хоҳламаса-да, умуртқаси, худди юкоридан аллақандай кўзга кўринмас қўл куч билан босаётган сингари букилаётганини хис этди. Ўлимдан мириқувчилар кулавериби қорин ушлаб қолишди.

- Жуда яхши, - мактади Вольдемоорт, таёқчасини юкорига кўтариш баробарида болани юкламадан халос этиб, - Ана энди иккаламиз бир-биримизга, эркак эркакка юзлангани каби юзланамиз... Қаддингни ростлаб тур, Гарри, отанг ўз ажалига тик қарагани каби

кўкрагингни кериб тур... Яхши, ана энди дуэль бошласак бўлади.

Вольдемоорт таёқчасини аста силтади. Гарри химояланиш у ёқда турсин, килт этишга улгурмай туриб, вужудини Қийноққа солиш қарғишининг таъсири боз қамраб олди. Оғрик шу қадар кучли, шу қадар қамраб оладиган кечмоқда-ки, бола қаерда эканлигини мутлақо идрок этмай қўйди... танасига кучли қиздирилган минглаб шамширлар сукиб олингандай бўлди... боши эса бу сафар ёрилиб кетиши аниқ... Гарри ҳали бундай чинқирмаган... Кутилмаганда, оғрик, қандай пайдо бўлган бўлса, шундай барҳам топди. Вужуди, Чувалчангдум ўз қўлини ўзи чопиб ташлашидан олдин қандай титраган бўлса, худди шундай титрамоқда. Боланинг қоқиниб кетаётган оёқлари девордай яхлит турган томошабинлар томон ғайриихтиёрий равишда одимлади. Ўлимдан мириқувчилар эса уни Вольдемоорт томон итариб юборишди.

- Танаффус эълон қиламиз, - ҳузур-ла, бурнини иширди Вольдемоорт, - Танаффус... Жонинг оғриди-ми, Гарри? Яна такрорлашимни истайсан-ми, йўқми?

Гарри индамади. Шафқатсиз қизил кўзларда ўз қисматини кўрмоқда... у ўлади, худди Седрик каби ўлади... Бироқ ўлимидан олдин жирканч Вольдемоортга майна бўлмоқчи эмас. Ҳеч қачон унинг измига юрмайди! Ҳеч қачон!... Шафқат қилишни сўраб ўтинмайди, ялиниб-ёлвормайди! Ҳеч қачон!

- Мен сендай сўраяпман, яна такрорлашимни истайсан-ми, йўқми? - пичирлади Вольдемоорт, - Жавоб бер! Имперо!

Гарри ҳаётида иккинчи бор вужудини қандайдир ғалати туйғу қамраб олиб, фикр-хаёли узокларга кетиб қолаётгани хис этди. Нақадар яхши... ҳеч нарсани ўйламаслик... Тушида қаёққадир учиб кетаётгандай худди.

Хаёл ўтмай миясида, онгининг узок бурчагида овоз эшитилди:

- «Йўқ», де... «Йўқ» де... «Йўқ» де...

Миясининг янада чуқурроқ жойидан бошқа, саркашлик қилаётган овоз эшитилди:

- Айтмайман.

- «Йўқ», де...

- АЙТМАЙМАН!

Сўнги сўзни Гарри шу қадар қаттиқ бакириб айтдики, бутун қабристонда акс садо бўлиб эшитилди. Худди бир челак сув сепаиб юборишгандай, Қарам қилиш қарғишининг маст қиладиган таъсири бир зумда барҳам топиб, ҳозиргина қўлланилган Қийноққа солиш қарғишининг асорати боз сезилди. Бола қаерда, кимларнинг орасида тургани, уни нима кутаётганини яна идрок этди...

- Айтмайсан-ми? - хотиржам сўради Вольдемоорт, - Демак, «Йўқ», демайсан, шундай-ми? Ўлимдан мириқувчилар бу сафар қулмасдан, жиддий туришибди.

- Гарри, - давом этди Вольдемоорт, - Итоат – яхши хислатдир. Ўлимингдан олдин, табиатингда, ушбу фазилатни тарбиялаб қўймоқчиман... Афтидан, бунинг учун яна бир каттагина доза қўллашга тўғри келади, шекилли...

Вольдемоорт таёқчасини кўтарди, бироқ Гарри бу сафар ҳаракатга шай. Қвидиш ўйинларида шакланган рефлекс сабабли бўлса керак, бола шу заҳоти ерга ташланиб, қабр тошининг ортига зудлик билан юмалаб ўтди. Қийноққа солиш қарғишининг яшини зарбидан даҳма дарз кетди (**Рефлекс (физиол.) – тирик организмнинг ташқи таъсирга жавобан беихтиёр кўрсатадиган муносабати**).

- Сен янглишиб кетдинг чоғи, Гарри, - деди сира ҳоврикмай яқинлашган муздай овоз, - Биз бекинмачоқ ўйнаётганимиз йўқ.

Ўлимдан мириқувчилар яна хандон отишди.

- Мендан бекина олмайсан, Поттер. Бундай хулқингни дуэль жангидан чарчаганинг сифатида тушуниш керак-ми? Сени қийнамай, тезроқ ўлдиришимни истаганинг-ми, бу? Чик, Гарри... бу ёққа чик, давом эттирамиз... Энди кўп вақтингни олмайман... Балки жонинг ҳам оғримас... билмадим, ўлиб кўрганим йўқ...

Гарри, кун битганини англаб, қабр тоши ортида гувала бўлиб олди. Умид йўқ... Бирор жойдан нажот келмайди... Бироқ тобора яқин келаётган Вольдемоортнинг қадам товушига

кулоқ солар экан, Гаррининг вужудини кўркувдан ҳам, соғлом ақлдан ҳам кучлироқ хиссиёт камраб олди. У чиндан ҳам бекинмачоқ ўйнаётган ёш болага ўхшаб мана бу дахма ортида, Вольдемоортнинг оёғи остига йиқилиб, тиз чўккан тарзда ўлиб кетмоқчи эмас... Бир бошга бир ўлим... У ўз отаси сингари ажал юзига тик қараб ўлади. Фойдаси бўлмасда, ўзини химоя қилади...

Вольдемоортга дахма ортига ўтишга йўл қўймаган Гарри, сеҳрли таёқчасини олдинга узагиб, маҳкам ушлаганча, қаддини рост тутиб душман қаршисида ҳозир бўлди. Шу заҳоти Гаррининг «Экспеллиармус» қичқирғи билан бир вақтда ҳамлага шай бўлиб келаётган Вольдемоортнинг «Авада Кедавра»си янгради.

Иккала таёқчадан ҳам яшин отилиб чиқди. Вольдемоортнинг яшил, Гаррининг қизил тусли яшинлари ҳавода тўкнаш келди. Дафъатан, Гаррининг таёқчаси худди электр токининг қудратли оқими ўтганидай қаттиқ титрай бошлади. Боланинг қўли таёқчага маҳкам ёпишиб қолди. Энди таёқча Гаррининг қўлидан, ўзи истаган тақдирда ҳам, чиқиб кетмайди. Иккала таёқчани ингичкагина нур риштаси бирлаштириб турибди. Ушбу нур яшил ҳам эмас, қизил ҳам. У қандайдир тилла тус касб этган. Вольдемоортнинг узун, оппок бармоқлари ҳам титраётган таёқчасига маҳкам ёпишиб қолган.

Кейин рўй берган ҳолатни Гарри мутлақо кутмаган, унга тайёр ҳам бўлмаган. Боланинг оёқлари тўсатдан ердан узилди. Аллақандай номаълум куч Ёвуз Лорд иккаласини, таёқчаларини бирлаштириб турган нур риштасини узмаган тарзда, Вольдемоортнинг отаси дафн этилган қабр узра ҳавога кўтариб, қабр тошларидан холи бўлган кенг майдонга олиб ўтди... Вольдемоорт билан Гаррини қуршаб, яна халқа ҳосил қилиш учун югуриб келган Ўлимдан мириқувчилар бақир-чақир кўтарганча, соҳибдан қандай иш тутишни сўрашмоқда. Уларнинг аксарияти сеҳрли таёқчаларини қўлга ушлаб олишган... Баҳайбат илон ҳам уларнинг яқинида ўрмалаб юрибди...

Дафъатан тилла тусли нур тилимларга бўлиниб ажралди, лекин таёқчалар нур риштаси воситасида бирлашганча қолган. Ёруғлик тилимлари бир-бири билан кесишганча, баланд кўтарилган минглаб тилла аркаларга ўхшаб қолди. Кўп ўтмай иккала рақиб ўргимчак инини эслатадиган олтин гумбаз остида қолди. Нурдан ҳосил бўлган ушбу қафас ташқарисида эса Ўлимдан мириқувчилар айюҳаннос солиб, шақаллар каби гир айлана бошлади... Уларнинг ўқириб йиғлашлари энди базўр эшитилмоқда.

- Ҳеч нима қилманг! - бақириб юборди Вольдемоорт малайларига.

Гарри Вольдемоортнинг саросимага тушиб қолгани, таҳайюр кўзлари қатта-қатта очилиб кетгани, таёқчаларни бирлаштириб турган нур риштасини узиб ташлашга уринаётганини кўрмоқда. Бола таёқчасини иккала қўли билан маҳкам ушлаб, нурнинг узилишига йўл қўймади.

- Бўйруғимни қутинг! Ҳеч нима қилманг! - боз бақирди Вольдемоорт кўппакларига.

Шу пайт ҳавода қандайдир илоҳий мусика эшитилди... ушбу товуш гумбаз ҳосил қилган ҳар бир нур тилимидан чиқмоқда. Гарри бундай товушни ҳаётида атиги бир мартаба эшитган бўлса ҳам, дарҳол таниди... Бу қакнус хониши...

Қуш хониши Гаррига куч ва умид бағишлади... Ҳаётида бундай беназир, бундай марғуб куйни эшитмаган. Назарида мусика ташқарида эмас, унинг ич-ичида янграмоқда...

Мўъжизадор товуш орқали Гарри Дамблдор билан боғланганини, худди унинг дўстона охангда пичирлаб: «Нурни узиб юборма», деб берган маслаҳатини эшитгандай бўлди.

«Биламан», жавоб қайтарди Гарри, «Узмаслик кераклигини сезиб турибман». Бирок лорсиллаб кетаётган таёқчани тутиб туриш ҳам қийинлашиб бормоқда. Бирдан Гаррини Вольдемоорт билан боғлаб турган нурда ўзгариш рўй берди... Нур бўйлаб йирик ёруғлик маржонлари ҳаракатлана бошлаб, Гарри томон думалаб келмоқда. Бола сеҳрли таёқчаси қўлдан отилиб чиқишга уринаётганини ҳис этди... Гаррининг назарида, таёқчасининг жаҳли чиқиб, Вольдемоорт томондан таралаётган нурга саркашлик қилмоқда.

Яқинлашиб келаётган ёруғлик маржони Гаррининг таёқчасига тегишига оз қолганда ёғоч шу қадар қизиб кетди-ки, гўё ҳозир ўт олиб кетади. Маржон қанчалик яқин келса, таёқча шунчалик кучли титрамоқда. Маржон билан тўкнаш келадиган таёқча бардош бера олмай

парчаланиб кетишига Гарри шубха қилмади...

Бола бор кучини йиғиб, ёруғлик маржонини ортга, Вольдеморт томон қайтаришга сарфлади... Қулоғига қакнус хониши эшитилиб, бир жойга жамланган нафрат ёш қалбида жўш урмоқда... Жараён узок, ниҳоятда узок кечди. Маржонлар бир оз титраб, охири тўхтади... сўнг, секин-аста ортга, Вольдеморт томонга қайта бошлади... Энди рақибнинг таёқчаси кучли титрай бошлади. Ёвуз Лорд довдираб қолди, кўзларида қўрқув кўринди... Биринчи маржон Вольдеморт таёқчасининг учига етиб боришига бир-икки дюйм қолди. Гарри нима қилаётгани, нимага эришмоқчи бўлганини ўзи билмайди, лекин жамики иродасини, диққат-эътиборини жамлаб, ёруғлик маржонини Вольдемортнинг таёқчасига туртиб киритишга аҳд қилди. Маржон тилла тусли нур риштаси бўйлаб аста ҳаракатланиб, ниҳоят Вольдемортнинг таёқчасига сингиб кетди...

Шу захоти Вольдемортнинг таёқчасидан одамларнинг даҳшат ва оғриқдан бақираётган овозлари янгради. Қўрқиб кетган Ёвуз Лорднинг кип-қизил кўзлари янада катта очилиб кетди. Унинг таёқчасидан дастлаб қўл шаклидаги ярим шаффоф, сурма рангли булутча чиқиб, ҳавода тарқаб кетди... Яна оғриқ азобидан қичқираётган одамлар овози эшитилди... Бу сафар Вольдемортнинг таёқчасида қандайдир каттарок, кул ранг, тутундан яралган нарса кўринди... одам боши... кўкрак соҳаси, қўллари... танаси чиқиб келмоқда... ахир бу Седрик Диггори-ку!

Агар Гарри қачондир таёқчасини қўлидан чиқариб юборадиган бўлса, бундай ҳолат ҳозир рўй бериши керак эди. Аммо боланинг айни пайтдаги ҳис-туйғулари таёқчани маҳкам ушлашга мажбур қилиб, нур риштасини узмай, бутун саклаб қолди. Седрикнинг қалин кул ранг арвоҳи, гарчи танаси етарлича зич бўлганидан уни арвоҳ дейиш қийин кечса-да, худди ўзини ўзи сиқиб чиқаргандек таёқчанинг тор туннелидан халос бўлиб, қаддини рост тутиб олганча, тилла тусли нур риштасига диққат билан қаради.

- Бардам бўл, Гарри, - далда берди у.

Диггорининг овози узоқдан, акс садо каби эшитилди. Гарри Вольдемортнинг туркига эътибор қаратди. Ёвуз Лорднинг қўрқувдан тонг қотган қиёфаси башарасида, кип-қизил кўзларида сақланиб қолган. У ҳам, Гарри каби, бундай ҳолат рўй беришини мутлақо кутмаган... Ваҳима босиб, зир югураётган Ўлимдан мирикувчиларнинг қичқирқлари тилла гумбаз ичида базўр эшитилмоқда...

Вольдемортнинг таёқчасидан одамларнинг даҳшат ва оғриқдан бақираётган овозлари боз эшитилди... Таёқчанинг тор туннелидан яна кимнингдир арвоҳи халос бўлиб чиқмоқчи... одам боши... кўкрак соҳаси, қўллари... бутун танаси... Бу ўша, Гаррининг тушига кирган чўлок қариянинг арвоҳи! Чолнинг ҳассага таянган арвоҳи Седрикнинг арвоҳи ёнига келиб, дам Гаррига, дам Вольдемортга, дам тилла гумбазга, дам нур риштаси ила бирлашиб қолган сеҳрли таёқчаларга хайрат ила қараб чиқди.

- Демак, мана бу ифлос чиндан ҳам сеҳргар экан-да? - хулоса чиқарди қариянинг арвоҳи Вольдемортга қараб, - Мана шу мараз ўлдирди мени, шу менинг қотилим. Бўш келма, йигитча. Адабини бер бу ярамасни...

Таёқча ичидан эса яна бир одамнинг боши кўринди. Кул ранг мармар рангини эслатадиган ушбу арвоҳ аёл кишининг арвоҳи экан. Иккала қўли кучли титраганча, таёқчани маҳкам ушлаб олган Гарри ерга қулаб тушиб, сўнг оёққа туриб олган аёл қолганларнинг ёнига учиб ўтганини кўрди. Хайратдан кўзлари катта-катта очилиб кетган Берта Жоркинсининг арвоҳи ҳам Гаррига далда бера бошлади.

- Қўйиб юборма, қўйиб юборма! - қичқирди у, Седрикнинг овози каби узоқдан эшитилган овози билан, - Таслим бўлма, болакай, қўйиб юборма!

Учала арвоҳ тилла қафас деворлари бўйлаб юра бошлади. Ташқарида эса оёғи куйган товук каби Ўлимдан мирикувчиларнинг у ёк, бу ёк югураётган шарпалари кўринмоқда. Атрофни Вольдеморт ўлдирган одамларнинг пичир-пичирлари қамраб олган... улар Гаррига далда бериб, қотилга, бола эшита олмаган алланима дейишмоқда.

Мана, яна кимнингдир арвоҳи Вольдемортнинг таёқчаси ичидан чиқиб, халос бўлмоқчи. Бу кимнинг арвоҳи бўлиши мумкинлигини Гарри фаҳмлагандай бўлди... Седрикнинг

арвоҳини таниши билан шу кишининг арвоҳини кутаётган эди. Бола бугун уни кўп маротаба эслаган...

Сочлари тўзгиган баланд бўйли кишининг арвоҳи Бертанинг хатти-ҳаракатини такрорлади. Ердан кўтарилиши билан Гаррига юзланди. Бола зўриқиш ва хаяжондан дағ-дағ титраётган қўллари билан дадасининг хаёлий юзига қаради.

- Ойинг ҳозир чиқади, - деди ота хотиржам, - У сени кўрмоқчи... Кўркма, ўғлим, ҳаммаси яхши бўлади.

Ана, ойиси ҳам кўриниш берди... боши... кўкрак қафаси, қўллари... танаси. Лили Поттернинг кўкиш тусли арвоҳи Вольдемоортнинг таёқчаси ичидан гуллаб чиқиб, ерга тушди. Сўнг, ўрнидан туриб эрининг ёнига бориб турди. У Гаррининг ёнига келиб, кўркаётганидан оқ юзи кўкариб кетган Вольдемоортга эшиттирмаган тарзда, худди колган арвоҳларнинг овози каби узоқдан эшитилган овози билан пичирлади:

- Нур риштаси узилган фурсатдан эътиборан биз фақат бир неча сония давомидагина қолишимиз мумкин холос... лекин бу вақт портшлюс ёнига етиб бориш учун сенга етарли бўлади. Портшлюс сени яна «Хогварц»га элтиб қўяди. Сўзларимни тушундинг-ми, Гарри?

- Тушундим, - базўр жавоб қайтара олди Гарри, кучли силтанаётган таёқчани қўлидан чиқариб юбормасликка жон-жаҳд ила ҳаракат қилиб.

- Гарри, - пичирлади Седрикнинг арвоҳи, - Менинг жасадимни ҳам ўзинг билан олиб кет, хўпми? Уни ота-онамга топшир, илтимос...

- Албатта, - ваъда берди Гарри, зўриқишдан буришиб.

- Тайёрлан, - пичирлади дадасининг овози, - Ришта узилган ҳамоно югуришга шай тур... бошладик...

- Ҳозир! - кичкирди Гарри, бирор сония ҳам ортиқ бардош бера олмаслигини ҳис этиб.

Бола куч билан сеҳрли таёқчасини юқорига кўтарди. Тилла тусли нур риштаси узилди, ёруғлик гумбази йўқ бўлди, қакнус хониши тинди. Фақат арвоҳларгина қолиб, Вольдемоортни қуршаб олганча, йўлини тўсиб қўйишди.

Гарри ҳаётида ҳали бундай тез югурмаган. Сочиб ташлаш афсуни воситасида икки нафар Ўлимдан мириқувчини ҳар томон улоқтириб, қабрлар орасида илон изи югура кетди. Унга қарата қўлланилган қарғишларнинг яшинлари қабр тошларига урилмоқда. Оёғи лат еганини унутиб, ягона мақсадни кўзлаган бола даҳмалар орасида иланг-биланг югурганча, Седрикнинг жасади томон ошиқмоқда.

- Уриб йикитинг уни! - ўқирди Вольдемоорт.

Седрикнинг жасадига қадар ўн футча масофа қолди. Гарри мармар малак ортига ўтиши билан ёнидан қизил яшин учиб ўтиб, малак қанотининг учини синдириб юборди. Гарри таёқчасини маҳкам тутганча, тош малак панасида югура кетди...

- Импедимента! - ўқириб юборди у, деярли қувиб етган Ўлимдан мириқувчига қарата. Эшитилган ўқирикка қараганда унинг Тўскинлик қарғиши нишонга теккан. Ўгирилиб қарашга вақт йўқ. У Кубок томон сақраб, орқа томондан янграган залпларни эшитиши билан энгашиб олди. Шу захоти унинг боши узра ёруғлик зарядлари учиб ўтди. Гарри ерга ётиб олиб, қўлини Седрикнинг қўли томон узатди...

- Нарн туринг! Ўзим! Ўзим ўлдираман уни! У меники! - чийиллади Вольдемоорт.

Гарри Седрикнинг қўлини маҳкам чангаллаб олди. Аллақандай қабр тоши уни Вольдемоортдан тўсиб турибди. Седрикнинг жасади шу қадар вазминки, Кубок томон торта олмаяпти.

Зулмат ичра бир жуфт қип-қизил кўз пайдо бўлди. Гарри таёқчасини кўтараётган Вольдемоортнинг оғзи иршайиб буришганини кўрди.

- Ассио! - ўқирди Гарри, таёқчасини Уч сеҳргар беллашувининг Кубогига ўқтаб.

Кубок ҳавога кўтарилиб, тўғри Гарри томон учиб келди. Бола Кубокнинг дастасини маҳкам ушлаб олиши билан Вольдемоортнинг дарғазаб ўқиригини эшитди. Шу захоти нимадир Гаррини худди киндикига маҳкамланган ҳалқадан тортиб кетгандай бўлди. Демак портшлюс ишга тушди. Кубок уни юқорига, шамол ва рангли доғлар гирдобига, Седрикнинг жасади билан биргалиқда тортиб кетди.

Гарри бутун танаси билан ерга тушиб, димоғи майсанинг хидига тўлди. Парвоз давомида чирт юмиб олган кўзини очмасдан, килт этмай ётди. Худди кема палубасида чайқалаётган каби боши айланмоқда, нафас олгани мадори йўк. Чайқалишни оз бўлса ҳам тўхташиш учун Уч сеҳргар беллашувининг Кубоги билан Седрикнинг қўлини маҳкам ушлаб олган. Назарида, агар уларни қўйиб юборгудай бўлса, онгида тобора қалинлашиб бораётган зулматнинг тубсиз қаърига тушиб кетади. Ўрнидан туришга лохаслик ва рухий ларза тўскинлик қилмоқда. Майсанинг хидини ҳис этган ҳолатда ётганча, нимадир рўй беришини кутмоқда... чандиғининг оғриши эса ҳеч қолмаяпти...

Кутилмаганда янграган айюҳаннос бўрони, яқин орадаги одамларнинг дупур-дупури, хайкириклари боланинг қулоғини қар қилиб, хаёлларини чалкаштириб юборди. Баттар азоб бераётган ушбу алоғ-чалоғ тугаши, шовқин тинишини кутиб, юзини буриштириб олган Гарри қилт этмади. Ниҳоят кимдир уни маҳкам ушлаб, белига ағдарди.

- Гарри! Гарри!

Бола кўзини очиб, юлдузли осмонни кўрди. Бир оздан сўнг устида энгашиб турган киши Альбус Дамблдор эканлигини аста идрок эта бошлади. Атрофда юрган шарпаларнинг босган қадамларидан ер ларзага келиб, Гаррининг бошини баттар оғритяпти. Бола лабиринт четида ётгани, шох деворлар ёнидаги намоишгоҳлар баланд кўтарилгани... юлдузларни аста фарқлай бошлади.

Гарри Кубокни қўйиб юборди-ю, Седрикнинг қўлини маҳкам сиқиб олди. Бўшаган қўлини кўтариб, юзи дам чаплашиб, дам аниқ кўринаётган Дамблдорнинг билагини ғиппа бўғди.

- У қайтди, - пичирлади Гарри, - Қайтди. Вольдеморт қайтди.

- Нима гап? Нима бўлди?

Гаррининг устида Корнелиус Фужнинг бўздай оқариб, эсанкираб қолган юзи кўринди.

- Эй Худойим... Диггори! - пичирлади Фуж, - Дамблдор! Йигитча ўлиб қолибди-ку!

Вазирнинг ушбу сўзлари биринчи қаторда сиқилиб турганлар томонидан орқа қаторларда турганларга қарата такрорлана бошланди. Орқада турганлар эса ўз навбатида, қоронғиликка бақирмоқда: «Ўлибди!», «Ўлибди!», «Седрик Диггори! Ўлиб қолибди!»

- Гарри, қўйиб юбор уни, - эшитилди Фужнинг овози.

Кимдир бармоқларини бўшатишга уринаётганини ҳис этаётган Гарри Седрикнинг жонсиз билагини янада маҳкам сиқиб олди. Шунда унинг юзига Дамблдорнинг туманда чаплашиб кетаётган юзи яқин келди.

- Гарри, энди унга ёрдам бера олмайсан. Ҳаммаси тамом бўлди. Қўйиб юбор уни.

- У жасадини ўзим билан бирга олиб кетишимни илтимос қилди, - ғудуллади Гарри, - Ота-онасига топширишимни сўради...

- Тушундим, Гарри... энди қўйиб юбор...

Дамблдор эгилиб, озғин, кекса кишига мутлақо хос бўлмаган куч билан Гаррини даст кўтарди-да, оёғига қўйди. Гарри тебраниб кетди. Кимдир унинг бошига болга уриб, данак чақаётгандай бўлмоқда. Лат еган оёғи танасини кўтаришни инкор этияпти. Атрофдаги одамлар бир-бирини туртгани-туртган: «Нима бўлди?», «Нима гап?», «Унга нима қилибди?», «Диггори ўлибди?!»...

- Болани шифохонага элтиш керак! - баланд овозда бақирди Фуж, - У яраланган.

Айтгандай, Дамблдор, Диггорилар шу ерда, намоишгоҳда...

- Мен Гаррини олиб кетаман, Дамблдор, олиб кетаман...

- Йўк, у шу ерда, ёнимда туришини афзал кўрган бўлар эдим...

- Дамблдор, Амос Диггори югуриб келяпти... ана у, яқинлашиб қолди... Кўргунга қадар огоҳлантириб, тайёрлаб қўйган маъқулми, дейман, а?...

- Гарри, ҳеч қаерга кетмай, шу ерда тур...

Қизларнинг жазаваси тутиб, хўнграй бошлашди... Гаррининг кўз ўнгида ҳамма нарса тезлаштирилган тарзда намоиш этилаётган фильмга ўхшаб кетди...

- Ҳаммаси жойида, ўғлим, мен сени ушлаб турибман... Юр... шифохонага борамиз...
- Дамблдор шу ерда туришимни тайинлади, - мубҳам ғудуллади Гарри.
- Чандигининг тўхтаб-тўхтаб тутаётган оғриғи болани кўриш имкониятидан маҳрум этмоқда. Назарида ҳозир у қайт қилиб юборади.
- Ҳозир сен тинч ётишинг керак... Юр, кетдик... юра қол...
- Қандайдир йирик, кучли киши ўтакаси ёрилгудай бўлиб қолган оломон орасидан кўпол равишда йўл очганча, Гаррини ярим кўтариб, ярим судраб кетди. Боланинг қулоғига халойикнинг оҳ-вохлари, бақир-чақир, чинқириши эшитилди. Кўп ўтмай у майсазордан, кўл соҳили бўйлаб юриб, «Дурмштранг» кемаси ёнидан ўтаётганини идрок этди. Энди Гарри юришга ёрдамлашаётган кишининг оғир нафасидан ташқари, ҳеч нимани эшитмаяпти.
- Нималар бўлди, Гарри? - сўради қасрга етаклаб келаётган киши, болани асосий кириш эшигининг зинапоясидан деярли кўтариб чиқиб.
- Гарри ёғоч оёқнинг тақир-туқур қилишидан бу киши Ўйноқкўз Хмури эканлигини базўр идрок этди.
- Кубок аслида портшлюс экан... Седрик иккаламиз аллақандай кабристонга бориб тушдик... - аста тушунтира бошлади Гарри, вестибюль орқали ўтишар экан, - У ерда эса бизни Вольдеморт қарши олди... Лорд Вольдеморт...
- Лорд Вольдеморт дейсанми? Хўш, кейин нима бўлди? - сўроғини давом эттирди Хмури, мрамар зинапоядан кўтарилиб.
- Седрикни шу захоти ўлдиришди... улар Седрикни ҳалок қилишди...
- Кейин-чи? - сўради Хмури йўлак бўйлаб юриб.
- Аллақандай дамлама тайёрланди... ва у, ўз танасига эга бўлиб олди...
- Ёвуз Лорд ўз танасига эга бўлди? У қайтадан туғилди-ми?
- Ўлимдан мириқувчилар ҳавода пайдо бўлиб келишди... Кейин у, мен билан дуэль жангини бошлади...
- Сен Ёвуз Лорд билан жанг қилдинг-ми?
- Мен кутулиб қолдим... Сеҳрли таёқчам... аллақандай каромат кўрсатди... мен тушунмай қолдим. Сўнг ота-онамни кўрдим... ҳаммаси Вольдемортнинг таёқчасидан чиқиб келди...
- Бу ёққа кир, Гарри... Ҳозир ҳаммаси жойида бўлади, ўтир... Ҳаммаси жойида бўлади... Ма, мана бундан хўплаб ол...
- Гарри эшик қулфланганини эшитиб, оғзига чашка келтирилганини сезд.
- Ич... ўзингни анча енгил ҳис этасан... Дадилроқ гапир, Гарри, нима бўлганини мен аниқ билишим керак...
- Хмури Гаррига суюқлик ичишга ёрдамлашиб юборди. Боланинг томоғини аччиқ қалампир таъми куйдириб ўтди. Гарри йўталиб, кўзига хона манзараси ҳам, ранги Фужнинг рангидан фарқ қилмай қолган Хмури ҳам аниқроқ кўрина бошланди... Профессор иккала кўзини ҳам Гаррининг юзига қаратиб олган.
- Демак, Гарри, Вольдеморт қайтди, дегин? Қайтганига ишончинг комилми? Бундай ишнинг уддасидан қандай чиқди у?
- У отасининг қабри, Чувалчангдум ва мендан дамламанинг таркибий қисмларини олди, - тушунтириш берди Гарри.
- Боланинг фикрлари ойдинлаша бошлади, чандиғи қаттиқ оғримай қўйди, гарчи хона қоронғи бўлса-да, Хмурини аниқ кўра олди. Квидиш майдонида қолган халойикнинг бақир-чақир эса базўр эшитилмоқда.
- Ёвуз Лорд сендан нима олди?
- Қон олди, - жавоб берди Гарри.
- Бола коржомасининг енгадаги Чувалчангдум шамшир суқиб тешган жойни кўрсатди. Буни кўрган Хмури хуштак оҳангида узоқ нафас чиқарди.
- Ўлимдан мириқувчилар ҳам пайдо бўлишди, дегин?
- Ҳа, - бош ирғиди Гарри, - Улар жуда кўпчилик эди.
- Вольдеморт уларга нисбатан қандай чора кўрди? - паст овозда сўради Хмури, - Афв этди-

ми уларни?

Бирдан Гаррининг эсига Дамблдорга етказиш керак бўлган ниҳоятда муҳим гап тушиб кетди. Зудлик билан хабардор қилиш керак уни...

- «Хогварц»да Ўлимдан мириқувчи бор! У хозир шу ерда, мактабда. Менинг номимдан ёзилган аризани ҳам Оташли жомга ўша ташлаган. Голиб чиқишимни уюштирган ҳам ўша...

Гарри ўрнидан турмоқчи бўлди-ю, Хмури уни туртиб, ўрнига ўтқизиб қўйди.

- Мен танийман ўша Ўлимдан мириқувчини, - хотиржам баёнот қилди у.

- Каркаров-ми? - бақириб сўради Гарри, - Қани у? Қўлга олдингизми? Қамаб қўйдингизми?

- Каркаров? - ғалати хандон отди Хмури, - Каркаров бугун тунда, қўлидаги Ажал белгиси ачишаётганини ҳис этган ҳамано куённинг расмини чизиб кетди. Ёвуз Лорднинг кўплаб издошларини сотгани боис ўз соҳиби билан учрашишга қўрқади... Умуман айтганда, у ҳеч қаёққа қочиб қутула олмайди. Душманни таъқиб қилиш масаласида Ёвуз Лордга тенг келадиган киши топилмаган ҳали.

- Каркаров қочиб кетди? Бундан чиқди, Оташли жомга менинг номимдан ёзилган аризани у ташламаган эканда, а?

- Йўқ, - аста жавоб берди Хмури, - Йўқ, у эмас. Аризани мен ташлаганман.

Гарри аниқ эшитди-ю, ишонмади.

- Йўқ, сиз эмас, - бош чайқади у, - Сиз эмас... Сиз ундай қила олмайсиз...

- Шубҳа қилмаслигинг мумкин. Бу ишни мен қилганман.

Хмурининг сеҳрли кўзи чаноғида айланиб, эшикка тикилганча, тек қотди. У ташқарида ҳеч ким йўқлигига ишонч ҳосил қилмоқчи эканлигини Гарри тушуниб етди. Айни вақтда профессор сеҳрли таёқчасини чиқариб, Гаррига ўқтади.

- Демак, уларни афв қилибди-да, а? - ғудуллади у, - Озодликда юрган, Азкабанда бирор кун ҳам ўтирмаган Ўлимдан мириқувчиларни-я?

- Нима?

Гарри ўзига ўқталиб турган таёқчага қараб, ҳеч нарсани тушунмади. Бу қандайдир ахлоқона ҳазилдан бошқа нарса эмас.

- Мен сендан яна бир бор сўраяпман. Уни қидириб топишга уриниб ҳам кўрмаган анави аблахларни кечирди-ми? - дона-дона қилиб такрорлади Хмури, - Ўз соҳиби учун Азкабанга қамалишга юраги бетламаган қўрқоқ ва хоинларни афв этди-ми? Бирон ишга ярамайдиган, ўз маслагидан қайтган аблахларни, кубок финалида никоб такканча ирғиб юришга суллоҳлиги етган-у, аммо Ажал белгисини яратишим билан тум-тарақай бўлган маразларни кечирди-ми?

- Сиз яратдингиз... нималар деяпсиз?

- Айтган эдим сенга, Гарри, айтган эдим... Бу ёруғ оламда мен нафратланадиганлар – озодликда юрган Ўлимдан мириқувчилар, деган эдим. Соҳиб ёрдамга муҳтож бўлган пайтда, ҳаммаси ундан юз ўгирди. Соҳиб уларни жазолашини, қийноққа солишини қутган эдим. Айт менга, Гарри, уларнинг жонини оғритди, деб айт...

Хмурининг юзида ақлдан озиб қолган кишининг кулгиси пайдо бўлди.

- Танҳо ўзим содиқ қолганимни соҳиб айтди-ми уларга, йўқми, Гарри?... Бу ёруғ оламда унинг ягона истагини... сени... етказиб бериш учун ўз ҳаётимни қурбон қилишга тайёрлигимни айтди-ми, йўқми?...

- Йўқ, сиз эмас... Сиз ундай қила олмайсиз...

- Бошқа мактаб вакили сифатида кўрсатиб, сенинг номингдан ёзилган аризани Оташли жомга ташлаган ким? Мен. Сенга зиён етказиб, Беллашув чемпиони бўлишингга ҳалал бериши мумкин бўлганлардан муҳофаза қилиб юрган ким? Мен. Аждарларни сенга кўрсатиб қўйиш кераклигини Хагридга маслаҳат берган ким? Яна мен. Ўша аждарни фақат бир усул билан енгиш мумкинлигига шама қилган ким? Мен, мен, мен.

Хмури сеҳрли кўзини эшиқдан узиб, Гаррига тикди. Қийшиқ оғзи эса хунук кулгидан катта очилди.

- Сени синовлардан муваффақиятли олиб ўтиб, ҳеч кимда шубҳа туғдирмаслик у қадар осон кечгани йўқ, Поттер. Кетма-кет қозонган ғалабаларинг ортида менинг қўлим борлигини сездириб қўймаслик учун анчагина ҳийла ишлатишга тўғри келди. Барча синовлардан осон ўтадиган бўлсанг, турган гапки, Дамблдор қандайдир нохушлик кечаётганини фаҳмлаб қолади. Лабиринтга имкон қадар муайян имтиёзларга эга бўлган ҳолда кирсанг бошқа чемпионликка даъвогарлардан қутулиш, йўлингни улардан тозалаш мумкинлигини билар эдим. Менга учраган қўплаб муаммоларни ҳал этиб боришдан ташқари, Поттер, сенинг бефаросатлигингга қарши ҳам кураш олиб боришга ҳам тўғри келди. Иккинчи мусобақа... ана ўша кунлари ютқазиб қўйишимиз мумкинлигидан хавфсираб юрган эдим. Сени муттасил кузатиб юрдим, Поттер. Тилла тухум жумбоғини ҳал эта олмай юрганингни билар эдим. Бинобарин сенга яна шама қилишга тўғри келди...
- Сиз шама қилганингиз йўқ, - хириллаб эътироз билдирди Гарри, - Седрик айтди менга...
- Боядан бери қулоғингга тамбур чаляпман-ми, Поттер? Ушбу ишлар ортида менинг қўлим борлигини сездириб қўймаслик учун ҳийла ишлатишга тўғри келди, дедим-ку сенга! Тилла тухумни сув остида очиш кераклигини ўша калтафаҳм Седрикка мен айтганман! Мен! Бу гапни сенга етказишига эса зиғирдай бўлсин, шубҳа қилганим йўқ. Эслаб қол, Поттер, ҳалол, пок, виждонли одамларни алдам-қалдам йўлларга етаклаш қийин кечмайди. Аждарлар ҳақида уни бохабар қилганинг учун у, ўзини, олдинда қарздор билиши, тилла тухум ҳақидаги ахборотни сен билан ўртоқлашишни ўз бурчи, деб санашига ишончим комил эди. Шунда ҳам, шунда ҳам ютқазиб қўйишингга сал қолди-я, Поттер. Сени кузатишни давом эттириб, қутубхонада узок вақт ўтирганингни кўриб юрдим. Зарурий китоб ўз ётоқхонагда эканлигига фаросатинг етмади! Уни ўзим, анави Лонгботтомнинг қўлига атайин тутқазиб, тумшуғинг остига келтириб қўйганимни билмадинг-а, Поттер! Эсингдами ўша китоб? «Ўрта денгиз хавзасида ўсадиган сеҳрли сув ўсимликларининг ўзига хос хусусиятлари», деб номланади? Ойқулоқ ўстир гиёҳи ҳақида ўша китобда ёзилган. Ҳаммадан, шу жумладан, Лонгботтомдан ёрдам сўрашингни кутган эдим. Сенга нима кераклигини дарҳол айтган бўлар эди у. Йўқ... сен бундай қилмадинг. Аҳмоқона ғуруринг, мустақиллигинг бунга йўл қўймади. Оқибатда ишни пачавага бориб тақадинг.

Ғазаби қайнаган Хмури бир оз сукут сақлади.

- Нима қилишим керак эди? - давом этди у, - Бошқа, бегуноҳ қўлни ишга солишга аҳд қилдим. Эсингда бўлса, Рождество балида оёғингдаги аҳмоқона пайпоқни Добби исмли уй эльфи совға қилганини айтган эдинг. Мен уни ўқитувчилар хонасига чакиртириб, қийимимни кир ювиш хонасига элтишни буюрдим ва айни пайтда Макгонагалл билан кимлар гаровга олиниши ва ойқулоқ ўстир гиёҳидан фойдаланишга ақлинг етиш-етмаслиги борасида етарлича баланд овозда суҳбат уюштирдим... Митти дўстинг шу заҳоти Снеггнинг шахсий омборига учиб бориб, сўнг сени қидиришга тушди...

Таёқча ханузгача Гаррининг кўкрагига ўқталган. Хмурининг ортидаги деворга осилган Ашаддий душманлар кўзгусида эса аллақандай шарпалар кўринмоқда.

- Сув остида шу қадар узок вақт ивирсиб юрдинг-ки, Поттер, ғарк бўлиб ўлиб кетдинг, деган хаёлга бордим. Хайриятки Дамблдор ақли пастлигингни мустаҳкам маънавий руҳ сифатида эътироф этиб, сени рағбатлантириш юзасидан қарор қабул қилди. Шундагина анча енгил тортдим ўзимни.

Хмури чуқур нафас чиқарди.

- Бугун лабиринтда эса сезган бўлсанг, ишларинг одатий вазиятдан кўра анча енгил кечди, - давом этди у, - Сабаби аён. Чунки мен ёнингда бордим. Лабиринтнинг ташки девори ортида патрулик хизматини ўтар эканман, ичкарида нима бўлаётганини кўриб турдим. Йўлингни турли қабоҳатлардан тозаладим. Флёр Делақёрни ҳаракатсизлантириб қўйдим. Диггорини бир ёкли қилиб, Кубокка элтадиган йўлингни очиб бериши учун Крумга нисбатан Қарам қилиш қарғишини қўлладим.

Гаррининг кўзлари катта-катта очилиб кетди. Буларнинг бари қандай рўй бериши мумкин? Дамблдорнинг кадрдон дўсти, Ўлимдан мирикувчиларнинг бир дунёсини қўлга олган

машхур аврор... Йўқ, бу аллақандай бемаънилик...

Деворга осиглик Ашаддий душманлар кўзгусидаги уч кишининг шарпаси яқинлашиб, тобора аниқ шамоийил касб этмоқда. Сеҳрли кўзини Гарридан узмаган Хмури эса буни сезгани йўқ.

- Ёвуз Лорд сени ўлдира олмади дегин? - пичирлади Хмури, - Ахир бу унинг энг асосий орзуси эди-ку! Ишни охиригача етказиб, сени ўзим ўлдирганимни эшитса, сохиб мени қандай рағбатлантиришини фараз қиялпсан-ми? Дастлаб сени унга етказиб бердим. Чунки қайтадан дунёга келиши учун у айнан сенинг қонингга эҳтиёж сезган. Энди эса сени, сохиб ўрнига, ўзим ўлдираман. Мени жамики Ўлимдан мириқувчилар орасида юкори кўяди. Мен сохибнинг энг яқин, энг қадрдон кишисига айланаман... Ўғлидан ҳам яқинроқ бўлиб қоламан...

Орзу-хавасга берилиб кетган Хмурининг соғ кўзи чаноғидан чиқиб кетгудай даражада катта очилиб кетди. Сеҳрли кўзи эса Гарридан узилгани йўқ. Чиқиш эшиги кулфланган. Таёқчасини ўз вақтида чиқаришга улгурмаслигини Гарри яхши тушуниб турибди...

- Ёвуз Лорд билан умумий жиҳатларимиз жуда кўп, - кичкирди Хмури, аклини еб қўйган кишига ўхшаб, - Чунончи, иккаламизнинг ҳам отамиз... мараз одамлар сирасига кирган. Иккаламиз ҳам исмларимиз ўша ифлослар шарафига қўйилганидан бир умр изтироб чекиб келганмиз. Ёвуз Тартиб, аниқроқ айтиладиган бўлса, адолат қарор топиши учун иккаламиз ҳам ўз оталаримизни мамнуният-ла... йўқ, зўр мамнуният-ла асфаласофилинга йўллаганмиз!

- Сен савдойсан! - ўзини тута олмади Гарри, - Ҳақиқий савдойсан!

- Ах, савдойи, дегин? - бўкирди Хмури ўзини идора қила олмай, - Ким савдойи эканлигини кўрамиз ҳали! Ёвуз Лорд ҳаётга қайтди, мен эса унинг хизматкориман, ана энди кўрамиз ким савдойи эканлигини! У қайтди, эшитяпсан-ми, Поттер, у ҳаётга қайтди... Сен уни енга олмадинг! Энди эса мен сени енгаман!

Хмури таёқчасини кўтариб, оғиз жуфтлади, Гарри эса таёқчасини қўлга олиш учун қўлини кассасига солди...

- Ступефай!

Кўзни камаштириб юборган яшин хона эшигини портлатиб юборди. Хмури нари учиб, полга тушди. Нигоҳини ҳозиргина Хмури турган жойдан олишга улгурмаган Гарри Ашаддий душманлар кўзгусидаги Альбус Дамблдор, профессор Снегг ва профессор Макгонагаллнинг аксига қараб қолди. Ўгирилиб, учаласи эшик ўрнида, сеҳрли таёқчасини қўлига ушлаб олган директор олдинда турганини кўрди.

Нима учун Вольдеморт бу ёруғ оламда қўрқадиган ягона сеҳргар айнан Дамблдор эканлигини Гарри мана энди тушуниб етди. Директорнинг полда беҳуш ётган танани тешиб юборгудай даҳшатли нигоҳидан ҳам қўрқинчли нигоҳни тасаввур қилиш қийин. Юзидаги одатий хайрихоҳ табассум, мовий кўзларидаги қувликдан айни дамда асар ҳам қолмаган. Ибтидоий ажинларининг ҳар бирида муздай қаҳр барқ урмоқда, вужудидан ҳукм ўтказадиган қудрат ҳарорати уфуриб турибди.

Дамблдор хонага кириб, оёғини Хмурининг танаси остига суқди-да, кескин кўтариб, белига ётқизди. Снегг ҳам Ашаддий душманлар кўзгусидаги, хонани ваҳшиёна нигоҳ-ла кўздан кечираётган ўз аксига қараганча, директорнинг ортидан кириб келди.

Профессор Макгонагалл Гаррининг ёнига ошиқди.

- Юр, кетдик бу ердан, Поттер, - пичирлади у, хўнграб юборишдан ўзини тийиб туриш учун лабини маҳкам қимтиб, - Юр... шифохонага борамиз...

- Йўқ, - кескин оҳангда эътироз билдирди директор.

- Дамблдор, боланинг аҳволига қаранг. Уни зудлик билан шифохонага элтиш зарур. Ахир қанча нарсаларни бошдан кечирди у.

- У шу ерда қолади, Минерва. Негаки у, ўзи кўриши, тушуниб етиши лозим, - қискача изохлади Дамблдор ўз қарорини, - Тушуниб етиш – онг-ла қабул қилиш демақдир. Қабул қилгандан сўнггина бошдан кечирган ходисалардан ўзини ўнглаб олиши осон кечади. Бундай кунларни бошдан кечиришга ким ва нима учун мажбур қилганини бола тушуниб

етиши керак.

Бўлаётган ходисаларнинг нореаллигини ҳеч идрок эта олмаётган Гарри довдираб колди.

- Хмури, - деди у, - Қандай журъат этиши мумкин?!

- Бу киши Аластор Хмури эмас, - хотиржам баёнот килди Дамблдор, - Сен ҳақиқий Хмури билан ҳали ҳеч қачон учрашмагансан. Агар мана бу ҳақиқий Хмури бўлганида бугун бўлиб ўтган ишларни кўра-била туриб, сени менинг олдидан бир қадам ҳам нарига олиб кетмаган бўлар эди. Амримга хилоф равишда олиб кетиши билан мен бор гапни тушуниб этиб, изига тушдим.

Дамблдор жонсиз ётган тана устига энгашиб, коржомасининг катларидан сувдон ва бир даста калит боғламини чиқарди-да, Снегг билан Макгонагаллга юзланди.

- Северус, илтимос, Винки исмли уй эльфи ва ихтиёрингиздаги истиғфор келтиришга мажбур қиладиган энг кучли Иқрор бўлиш дамламасини келтирсангиз. Минерва, сиз эса Хагриднинг кулбасига боринг, илтимос. Ошқовоқ етиштириладиган эгатларда каттагина қора ит ўтирибди. Уни хонамга элтиб, яқин орада ҳозир бўлишимни унга маълум қилгач, қайтиб келинг.

Снегг билан Макгонагалл ушбу кўрсатмаларни ғалатироқ, деб топишган бўлса ҳам, сир бой беришмади. Иккаласи шу заҳоти ўгирилиб, хонани тарк этди. Дамблдор еттита кулфли сандик ёнига келиб, қопқоғини биринчи калит воситасида очди. Сандик ичи китобга тўла экан. Дамблдор қопқокни ёпиб, иккинчи калитни ишга солди-да, қопқокни боз очди.

Китоблар гум бўлиб, ишдан чиққан офатскоплар, пат-қаламлар, пергамент ўрамлари ва кўринмас плашга ўхшаган буюм кўринди. Гарри Дамблдорнинг учинчи, тўртинчи, бешинчи, олтинчи калитларни ишга солгани ва ҳар сафар бошқа-бошқа нарсалар кўринаётганини таажжуб-ла кузатиб ўтирди. Ниҳоят директор еттинчи калитни ишга солиб, сандик қопқоғини қайтадан очгач, хайрон қолган Гарри бақриб юборди.

Сандик ичида ер ости хонасини эслатадиган, чуқурлиги ўн футча келадиган ўра кўринди. Ўра тубида эса озиб-тўзиб кетган, афтидан узок вақтдан буён тўйиб овқатланмаган ҳақиқий Ўйноққўз Хмури ётибди. Унинг ёғоч оёғи ҳам, сеҳрли кўзи ҳам йўқ. Кўз ўрнида бўм-бўш чанок кўринди, чалкашиб кетган соч тутамлари эса нотекис қийилган. Гарри эсанкираб, нигоҳини дам сандик ичида ётган Хмурига, дам хона полида ҳушсиз чўзилиб ётган Хмурига олиб ўтди.

Дамблдор сандик ичидаги ўрага тушиб, ухлаб ётган Хмурининг устига энгашди.

- Қарам қилиш қарғиши воситасида ҳаракатсиз ҳолатга келтирилган. Танаси жуда заиф, - хулоса чиқарди у, - Табиийки, уларга Хмури тирик ҳолатда керак бўлган. Гарри, анави ярамаснинг ридосини ташла, Аластор совқотиб ётибди. Помфри хоним ихтиёрига топшириш керак уни. Лекин ҳаётига ҳеч нарса хавф солаётгани йўқ.

Гарри ридони сандик ичидаги ўрага ташлади. Дамблдор Хмурининг устини яхшилаб ёпиб, сандик ичидан чиқди. Шундан сўнг, стол устида ётган сувдонни қўлига олиб, қопқоғини очди-да, бўғзини пастга қаратиб онтарди. Полга қандайдир қуюқ, елимшак суюқлик томчилади.

- Ҳамма киёфа сиркаси, - деди Дамблдор, - Кўрдинг-ми, Гарри, накадар содда ва айни пайтда дохиёна иш тутилган. Хмурининг фақат ўз идишидан сув ичиш одати ҳаммага яхши маълум. Мана бу қаллобга, табиийки, ҳақиқий Хмурини ёнида саклаб юриш шарт бўлган. Шундай қилгандагина у, сирканинг янги порцияларини тайёрлай олади. Ҳақиқий Хмурининг нотекис сочларига эътибор қаратдинг-ми? Қаллоб йил давомида сочидан қийиб келган. Бугун эса, қаттиқ хаяжонланганидан бўлса керак, сиркани мунтазам, ҳар соатда ичиш бориш лозимлигини унутиб қўйган... мана ҳозир кўрамиз...

Дамблдор стол остидаги курсини чиқариб, полда қилт этмай ётган тана рўпарасига жойлашиб олди. Гарри ҳам сохта Хмурига тикилганча, Дамблдорнинг ёнида, сукут саклаб ўтирди.

Кўп ўтмай Гаррининг кўз ўнгида полда ётган кишининг киёфаси ўзгара бошлади. Чуқур ажин ва чандиклар барҳам топиб, юзининг тери қопламаси деярли силлиқлашди, жароҳатланган бурни бутун бўлиб қолиб, аста кичрая бошлади. Оқ тушган узун сочлари

бошининг тери қопламасига кириб кетганча қисқариб, оч сариқ тус олди. Ёғоч оёқ шик этиб ажралиб, ўрнига одам оёғи ўсиб чиқди. Фурсат ўтгач, сеҳрли кўз ўз косасидан ажралиб, нари думалаб кетди-да, атрофни кузатишни давом этди. Унинг ўрнига эса соғ кўз пайдо бўлди.

Энди Гаррининг қаршисида оч сариқ сочли, бўздай оқарган юзини хира сепкил босган киши ётибди. Гарри уни таниди. Учинчи мусобақадан олдин дамблхотира чаноғига кириб, дементорлар томонидан суд залидан судраб чиқарилганини, у эса ўтиниб, ёлвориб айбсиз эканлигига мистер Сгорбсни ишонтирмоқчи бўлганини кўрган эди. Фақат орадан йиллар ўтиб ўша ёш йигитча анча улғайибди, юзида сезилар-сезилмас ажин пайдо бўлибди. Ташки йўлақда қадам товуши эшитилди. Снегг қайтиб, ўзи билан Винкини етаклаб келди. Хаёл ўтмай профессор Макгонагалл ҳам кириб келди.

- Сгорбс! - хитоб қилди Снегг оёғи ерга кўмилиб қолгандай серрайиб, - Барти Сгорбс!

- О, Мукаддас фалак! - ингради профессор Макгонагалл ҳаракатсиз ётган танага бақрайиб. Снеггнинг оёғи остида рухсорига қараб бўлмайдиган Винки кўринди. Дастлаб у оғзини катта очиб турди-да, сўнг ўзини Сгорбснинг кўкрагига ташлаб, кулоқни тешиб юборгудай чинкириб юборди:

- Мастер Барти! Мастер Барти! Нима қилиб юрибсиз бу ерда? Сиз уни ўлдирибсиз!

Ўлдирибсиз! Сохибнинг ўғлини ўлтирибсиз!

- У ҳаракатсиз ҳолатга келтирилган ҳолос, Винки, - тушунтириш берди Дамблдор, - Илтмос, сал нари қочиб тур. Северус, тайинланган дамламани олиб келдингиз-ми?

Сеҳрли дамламалар тайёрлаш фани профессори киссасидан шаффоф суюклик тўлдирилган кичкинагина биллур шишача чиқариб, Дамблдорга узатди. Бу айнан ўша, яқинда Снегг Гаррининг ошқовоқ шарбатига томизиб қўйишни ваъда қилган Иқрор бўлиш дамламаси. Дамблдор ўрнидан туриб, ерда чўзилиб ётган танани ханузгача учала профессорнинг дарғазаб акси кўриниб турган Ашаддий душманлар кўзгуси осилган деворга суяб, ўтқизди. Дағ-дағ қалтираб, юзини қўли билан бекитиб олган Винки тиз чўкиб ўтирган жойида қолди. Дамблдор Сгорбснинг оғзини очиб, Снегг берган дамладан уч томчи томизгач, сеҳрли таёқчасини кўкрагига тақади.

- Энервейт!

Сгорбс кўзини очди. Юзи ифодасиз, кўзида нигоҳ йўқ. Дамблдор кўзини Сгорбснинг кўзига яқин келтириб сўради:

- Мени эшитяпсан-ми?

Йигитнинг қовоқлари жонланиб титради.

- Эшитяпман, - ғудуллади у.

- Бу ерга қандай келиб қолганинг, Азкабандан қочишга қандай муваффақ бўлганингни бизга айтиб бер, - мулойим оҳангда сўради Дамблдор.

Сгорбс узоқ, чуқур нафас олиб, хиссиётсиз, бир маромда сўзлай кетди:

- Кунни битаётганини ҳис этган ойим қутқарди мени. У сўнгги васиятини бажо этишга дадамни кўндира олди. Дадам мени ёмон кўрган бўлса-да, ойимни қаттиқ севар эди.

Шунинг учунгина мени Азкабандан олиб чиқишга рози бўлди. Кунлардан бир кун иккаласи ҳолимдан хабар олгани қамоқхонага келишди. Менга ойимнинг сочи солинган, ойимга эса менинг сочим солинган Ҳамма қиёфа сиркаси ичирилди. Ойим иккаламиз қиёфаларимиз билан алмашдик.

Бошидан оёғигача дағ-дағ титраётган Винки бошини чайқади:

- Жим бўлинг, мастер Барти, жим бўлинг. Бошқа ҳеч нарса гапирманг. Акс ҳолда отангизга ёмонлик қилиб қўясиз!

Аммо Сгорбс яна бир бор чуқур нафас олди-да, ҳикоясини бир маромда давом этди:

- Дементорлар сўқир бўлади. Улар Азкабанга бир нафар соғлом ва бир нафар ўлаётган одам кирганини сўнг, бир нафар соғлом ва бир нафар ўлаётган одам чиқаётганини ҳис этганча, назорат қилиб туришди. Дадам Азкабан маҳбусларидан бирортаси ўз камераларининг панжаралари орқали мени олиб чиқаётганини кўриб қолмаслиги учун эгнимга ойимнинг кийимини кийдириб қўйди. Азкабанда сўнгги соатига қадар Ҳамма

киёфа сиркасини ичиб ётган ойим кўп ўтмай омонатини топширди. Уни ўша ерда, менинг киёфам ва менинг исмим билан дафн этишди. Маййит мен эканлигимга ҳеч кимда шубҳа туғилмади.

Йигитнинг қовоклари яна титради.

- Уйга қайтгач даданг нима қилди? - аста сўради Дамблдор.

- Ойимнинг ўлимини сахналаштирди. Дафн маросимини ортикча шовкин-суронсиз уюштириб, бўм-бўш қабр яратди. Уй эльфимиз Винки мени парвариш қилиб, оёқка турғизди, дардимни даволади. Мендан, дадам қўйган шартга биноан, одамлар кўзига кўринмаслик, ҳар бир босган қадамим борасида ҳисобот бериб бориш талаб этилди. Ўзимни етарлича кучли ҳис эта бошлагач, дадам қарғиш воситасида иродамни букиб, синдириб борди. Бундай ҳаётга ортик тоқат қила олмай, фақат бир нарсани, у ҳам бўлса, соҳибни топиб, хизматига қайтишни орзу қила бошладим

- Даданг иродангни қай тарзда синдириб борди? - сўради Дамблдор.

- Қарам қилиш қарғиши воситасида, - жавоб берди собик Хмури, - У мени тўла-тўқис идора қилиб борди. Тун-у, кун устимга кўринмас плаш ташлаб юришга мажбур қилди. Уй элфининг доимий назорати остида бўлдим. Эльфнинг жони ачишса-да, ҳам кўриқчи, ҳам энагалик вазифасини бажарди. Яхши хулқим учун мени у ёки бу нарса билан сийлаш борасида дадамни кўндиришга уриниб борди.

- Мастер Барти! Мастер Барти! - хикиллади Винки, - Бундай нарсаларни айтиб бериш мумкин эмас. Ўзимизга ёмон бўлади...

- Сен тирик эканлигингни бирор киши билганми? - илгаригидай мулойим охангда сўради Дамблдор, - Даданг ва уй элфидан ташқари, бирор киши билганми?

- Билган, - жавоб қайтарди Сгорбс, қовоғи боз титраб кетиб, - Дадам бошчилик қилган департаментда ишлаган афсунгар қиз. Берта Жоркинс. Кунлардан бир кун ўша қиз дадам имзо чекиши керак бўлган аллақандай қоғозлар билан уйимизга ташриф буюрди. Дадам уйда бўлмаган пайт эди. Винки қизни уйга киритиб, ўзи ошхонага, ёнимга қайтди. Эльф ким биландир гаплашаётганини эшитган Жоркинс қизиксиниб қолиб, ошхона эшиги ортида туриб, пинҳона кулоқ тутган экан. У эшитиб қолган суҳбат кўринмас плаш остида ким ўтирганини тушуниб етиш учун етарли бўлган. Дадам уйга қайтган фурсатда Жоркинс уни айблай бошлади. Дадам эса Жоркинсга нисбатан жуда кучли Унуттириш афсунини қўллади. Сўзига қараганда, қизнинг хотирасига ниҳоятда жиддий шикаст етган.

- Нега соҳибнинг шахсий ишларига бурнини суқади ахир? - йиғлаб юборди Винки, - Нима керак эди унга?

- Квидиш бўйича жаҳон чемпионатининг финал ўйини ҳақида айтиб бер, - амр қилди Дамблдор.

- Винки дадамни кўндиришга муваффақ бўлди, - жавоб берди Сгорбс, ўша маромда, - Бунинг учун эльф кўп куч ва вақт сарфлади. Бу вақтга келиб орадан кўп йиллар ўтган, мен эса бирон маротаба бўлсин, уйдан ташқарига чикмай ўтирган эдим. Болалигимдан квидишни ёқтиришимни уйдагилар яхши билади. Кўринмас плашни ечмай юришимни ваъда қилиб, тоза ҳавода оз бўлса ҳам сайр қилиб келишимга ижозат беришини Винки ўтиниб сўради. Ойим уй қамоғида ўтиришим учун эмас, озодликка чикишим учун ўзини қурбон қилганини таъна қилди. Ниҳоят дадам рози бўлди. Барча ишлар батафсил режалаштирилди. Дадам эрта тонгда Винки иккаламизни Мўътабар ложага чиқариб кўядиган, Винки ҳаммага дадам учун жой банд қилиб ўтирганини айтадиган, мен эса кўринмаслигимча қолиб, жим ўтирадиган, ўйин ўтгач, ложани энг охирги бўлиб тарк этадиган бўлдик. Шундай қилинса, ҳеч ким ҳеч нарсани сезмайди. Айни вақтда мен тобора кучли бўлиб бораётганимни Винки тасаввур ҳам қила олмаган. Қарам қилиш қарғишининг таъсирига қарши кураша бошлаган эдим. Маълум вақт давомида назорат остидаги холатдан чиқиб, ўз холатимга қайтадиган бўлиб олдим. Ҳаммаси ўша ерда, Мўътабар ложада рўй берди. Байрамона мухит вужудимни камраб олиб, қарғиш таъсири барҳам топди. Мен ўз холатимга келиб қолдим. Ўша фурсатда қаршимда ўтирган болақайнинг орқа чўнтагидан чиқиб турган сеҳрли таёқчасини кўриб қолдим. Сўнгги бор

таёқчани Азкабанга маҳкум қилинмасдан олдин қўлимга олган эдим. Мен уни астагина ўғирладим. Баландликдан кўркадиган Винки юзини бекитиб ўтиргани боис, ўғирлик қилганимни кўрмади.

- Мастер Барти ёмон бола, - ҳикиллади Винки.

- Сехрли таёқчани ўғирладинг. Кейин-чи, кейин нима бўлди? - сўради Дамблдор.

- Ўйин ўтгач, чодирга қайтдик, - хикоясини давом эттирди Сгорбс, - Кейин ҳаётида бир кун бўлса ҳам Азкабанда ўтирмаган, соҳибим учун жон куйдирмаган, ундан юз ўгирган, азоб-укубат нима эканлигидан, мен бошдан кечираётган қарамликдан мутлақо беҳабар Ўлимдан мириқувчиларнинг хайқириқларини эшитиб қолдим. Улар озодликда бўлиб, соҳибни қидириб топишлари мумкин. Йўқ, улар ўзларини ортиқча уринтиришни исташмаган. Магларни таҳқирлаб, бир оз шўхлик қилишни истаб қолишган. Уларнинг бақир-чақирлари вужудимни кўзгатиб, онгимни уйғотиб юборди. Фикр-мулоҳазаларим узок йиллардан буён биринчи маротаба равшанлашиб кетди. Газабим қайнади. Қўлимда сехрли таёқча бор. Соҳибга содиқ бўлмаганлари учун уларга ҳамла қилмоқчи бўлдим. Дадам чодирда йўқ. У магларни қутқаргани югуриб кетган. Важохатимни кўрган Винки кўрқиб кетди. Мени ўз ёнидан узоклаштирмаслик учун у ўзига, яъни эльфларга хос сехр қўллаб мени ўрмонга, Ўлимдан мириқувчилардан узокроқ жойга тортиб кетди. Мен унга қаршилик кўрсатдим, чодирли лагерга қайтмоқчи, анави субути йўқ касларга Ёвуз Лордга қандай хизмат қилиш кераклигини кўрсатиб, уларнинг таъзирини бериб қўймоқчи бўлдим. Ўғирланган сехрли таёқчани қўллаган тарзда осмонда Ажал белгисини яратдим. Сгорбс бир оз сукут саклаб, давом этди.

- Вазирлик ходимлари биз турган жойга етиб келиб Уриб йиқитувчи яшинлар билан ҳар томон ўт оча бошлашди. Яшинлардан бири биз бекиниб олган ёш дарахтни тешиб ўтди. Винки иккаламизнинг орамиздаги сехрли боғлама узилди. Винкини топиб олишгач, мен ҳам шу яқин ўртада бўлишим кераклигини дадам тушуниб етди. У Винки топилган жойдаги буталарни титиб чиқиб, менинг танамни пайпаслаб топди. Вазирлик ходимлари ўрмонни тарқ этишини кутиб, мени хушимга келтиргач Қарам қилиш қарғишини боз қўллади-да, уйга олиб кетди. Панд берган, менинг хатти-ҳаракатларимни талаб даражасида кузатмаган, оқибатда қўлимга сехрли таёқча тушиб қолишига йўл қўйган Винкини уйдан қувиб солди.

Рухий тушқун ҳолатда ўтирган Винки ўкириб юборди.

- Уйда дадам иккаламиз қолдик. Кейин... кейин... кунлардан бир кун ярим кечада соҳибим менинг ҳолимдан хабар олгани келди.

Сгорбснинг боши ғалати тебраниб, юзида телбанамо кулги кўринди.

- Соҳибимни Чувалчангдум исмли қароли олиб келди. Соҳиб Албанияда қўлга олинган Берга Жоркинсни қийноққа солиб тирик эканлигимдан хабар топибди. Жоркинс соҳибга кўп нарсаларни, жумладан, «Хогварц»да ўтказилиши режалаштирилган Уч сехрлар беллашуви ҳақида, собиқ аврор Хмури мактабга ўқитувчи лавозимида ишга қабул қилингани ҳақида айтиб берибди. У Жоркинсни токи дадам қўллаган Унуттириш афсунининг таъсири барҳам топгунга қадар кўп қийноққа солибди. Мен Азкабандан қочганим, дадам мени, соҳибни қидириб кетишимга йўл қўймаслик учун уй қамогида саклаётганидан хабар топибди. Шу тариқа соҳиб энг садоқатли хизматкор эканлигимни билибди. Олинган маълумотларга асосланган ҳолда у режа ишлаб чиқибди. Ушбу режани амалга ошириш учун эса мен керак бўлиб қолибман. У ярим тунда хонадонимизга ташриф буюрди. Табиийки, эшикни дадам очди...

Мистер Сгорбснинг ўғли телбанамо иршайиб, афтидан ҳаётининг энг мароқли дақиқаларини эслаган бўлди. Рухий изтироб чекаётган Винкининг шундоқ ҳам йирик кўзлари янада кенг очилиб, бармоқлар орасида даҳшатдан ярқираб кўринди.

- Иш жуда тез битди. Соҳиб дадамга нисбатан Қарам қилиш қарғишини қўллаб, ўзига итоат эттириб олди. Энди дадам хатти-ҳаракатлари кузатиб бориладиган, ишлари назорат остига олинган маҳбусга айланди. Соҳиб уни худди ҳеч нарса бўлмагандай ўз фаолияти билан шуғулланишга мажбур қилди. Мен эса эркин шахсга айландим. Яна уйғондим. Яна

Ўз холатимга, узоқ йиллар давомида кечирмаган эркин ҳаётга қайтдим.

- Лорд Вольдемоорт сендан нимани истаган эди? - сўради Дамблдор.

- Ҳамма нарсадан воз кечиб, ўзимни фидо қилишга тайёрлигимни сўради. Сиз учун ҳамма нарсага тайёрман, дедим унга. Сохибга хизмат қилиш, садоқатимни амалда исботлаш – ушалмас орзуим, бахтим эди. Шунда сохиб, «Хогварц»га энг ишончли, Гарри Поттерни Уч сеҳргар беллашувида ғалаба сари етаклай биладиган, ўша болани диққат билан кузатиб юрадиган, Беллашув Кубогини портшлюсга айлантириб, унга айнан Гарри Поттер биринчи бўлиб етиб боришини ва бу билан бола тўғри сохиб ҳузурига элтилишини таъминлайдиган одам йўллаши лозимлигини айтди. Лекин дастлаб...

- Сенга Аластор Хмури керак бўлган, - чидаб тура олмади Дамблдор.

Директорнинг мовий кўзларида ғазаб олови ёнаётган бўлса-да, овозининг вазминлиги сақланиб турибди.

- Чувалчангдум иккаламиз керакли ишларни ташкиллаштирдик. Ҳамма қиёфа сиркасини олдиндан тайёрлаб, Хмурининг уйига ўғринча кириб бордик. У биз билан олишиб, ортиқча шовқин кўтариб юборди. Уни тинчитишга аранг улгурдик. Сочини қийиб, Ҳамма қиёфа сиркасига аралаштирдик. Ўзини эса сандиғига қамадик. Мен сиркани ичиб, Артур Уэсли шовқинни эшитган магларни тинчлантириш учун етиб келганига қадар Хмурининг ўхшашига айланиб олдим. Чикинди бакларини ҳовли бўйлаб ҳаракатлантирган мен эдим. Уэслига эса кимдир ҳовлимга кириб, бакларимни безовта қилганини айтдим. Шундан сўнг, Хмурининг буюм-бисотлари, ёвузлик детекторларини эгаси қамалган сандикка жойлаб, «Хогварц» томон йўл олдим. Дамблдорни лақиллатиш мақсадида Хмурини вақти-вақти билан сўроқ қилиб бориш, ўтмишининг тафсилотлари, одатларини билиб, ўзлаштириб бориш учун тирик қолдирдим. Бунинг устига сирка тайёрлаб бориш учун йил давомида унинг сочи керак эди менга. Сирканинг қолган таркибий қисмларини топиш қийин кечмади. Бумсленг терисини ер ости хоналаридан ўғирлаб чиқдим. Сеҳрли дамламалар тайёрлаш фани профессори мени ўз хонасида тутиб олганида эса тинтув ўтказишга доир буйруқ олганимни айтдим.

- Хмурига уюштирилган ҳужумдан сўнг, Чувалчангдум қаёққа кетди? - сўради Дамблдор.

- Чувалчангдум сохибни парвариш қилиб, дадамнинг хатти-ҳаракатларини назорат остига учун уйимизга қайтди.

- Бироқ даданг улардан қочиб қутулди-ку, - деди Дамблдор.

- Тўғри. Маълум вақт ўтгач, дадам, худди мен каби Қарам қилиш қарғишининг таъсирига қарши курашишни ўрганиб олган. Нима бўлаётганини идрок эта бошлаган. Буни сезган сохиб уни уйдан чиқармай қўйди. Вазирликка хат йўллаш, ўзини толиққан, касал, деб маълум қилишга мажбур қилди. Чувалчангдум ўз мажбуриятларига бепарво қараб, дадамнинг хатти-ҳаракатларини талаб даражасида кузатиб бормади. Оқибатда дадам уларнинг қўлидан қочиб, «Хогварц»га етиб келишга муваффақ бўлди. Дадам Дамблдорга икром бўлиш, мени Азкабандан ўғирлаб чиққанини маълум қилишга аҳд қилган. Сохиб дадамнинг қочиб кетгани ҳақида мени зудлик билан хабардор қилиб, қандай бўлмасин, уни тўхтатиб қолишни буюрди. Дадамнинг келишини кутдим, бу ерда рўй бераётган жараёнларни диққат билан кузатиб бордим. Мен Гарри Поттердан олиб қўйган, ишларнинг пачавасини чиқаришига сал қолган харитадан фойдаландим.

- Харитадан? - сўради Дамблдор, - Қанақа харита экан у?

- Поттерга тегишли «Хогварц» харитаси. Снеггнинг хонасидан сирка учун зарур бўладиган таркибий қисмларни ўғирлаб турган пайтимда бола мени ўша харитада кўриб қолган. Исминиз бир хил бўлгани учун Поттер мени дадам сифатида қабул қилган. Ўша кеча мен болани алдаб, ундан харитани олиб қўйдим. Дадам ёвуз сеҳргарларни ёмон кўришини айтдим. Поттер эса дадам Снеггни таъкиб қилиб юрибди, деган фикрга борди.

Сгорбс яна бир оз сукут сақлаб ўтирди.

- Дадамнинг «Хогварц»га етиб келишини кутдим. Нихоят, тахминан бир ҳафта олдин, окшом пайтида, дадам мактаб худудига кириб келганини харитада кўриб қолдим. Кўринмас плашимни қийиб, уни қарши олиш учун ҳовлига чиқдим. У ўрмон четида

келаётган эди. Кутилмаганда Поттер билан Крум пайдо бўлиб қолишди. Мен бекиниб олдим. Поттерга зиён етказиб бўлмайди. У сохибга керак. Сал ўтиб, Поттер Дамблдорни етаклаб келиш учун қаср томон югуриб кетди. Мен эса Крумни уриб йикитиб, дадамни ўлдирдим.

- Й-ў-ў-ўқ! - чирллаб юборди Винки, - Мастер Барти, мастер Барти, нималар деб алжираяпсиз?!

- Дадангни ўлдирдинг, - такрорлади Дамблдор ўша мулойим оҳангда, - Жасадини нима қилдинг?

- Ўрмон ичига олиб кириб, кўринмас плаш билан ёпиб қўйдим. Харита ёнимда эди. Поттер қасрга киргани, у ерда Снеггни учратгани, сўнг уларга Дамблдор қўшилганини кўрган эдим. Поттер Дамблдорни ходиса жойига бошлаб келаётганини кўриб турдим. Ўрмондан чиқиб, орқа томондан айланиб ўтдим-да, иккаласига яқинлашдим. Қаёққа бориш кераклигини Снегдан билиб олганимни айтдим. Дамблдор менга Сгорбсни кидириб топишни буюрди. Мен жасад ёнига қайтиб, харита воситасида бўлаётган хапти-харакатларни кузатиб турдим. Ҳамма тарқагач, дадамнинг жасадини суякка айлантирдим-да, устимга кўринмас плашни ташлаб, Хагриднинг кулбаси яқинидаги янги шудгорга кўмиб қўйдим.

Орага Винкининг нафаси билан бузилиб борилаётган сукунат чўқди.

- Бугун-чи, бугун нима иш қилдинг?

- Бугун Уч сеҳргар беллашуви Кубогини лабиринт марказига элтиб қўйиш таклифини киритдим, - пичирлади Барти Сгорбс, - Ўша ерда уни портшлюсга айлантирдим.

Сохибнинг режаси рўёбга чиқди. У ўз кудратини боз қўлга киритишга муваффақ бўлди.

Энди мени ўзим кутганимдан ҳам зиёд даражада рағбатлантиради.

Телбанамо кулги унинг юзини бир оз ёритган бўлди-ю, боши елкасига шилқ этиб тушди.

Ёнида эса Винки хўнграб қолди.

XXXVI БОБ.

ЙЎЛЛАРИМИЗ АЙРИЛАДИ

Дамблдор ўрнидан туриб, Барти Сгорбсга нафрат-ла қараб қўйди-да, сеҳрли таёқчасини силтади. Таёқча учидан учиб чиққан арқонлар бир зумда асирни чирмаб олди.

- Минерва, Гаррини юқорига олиб чиқмоқчиман. Сиз мана бунга бир оз пойлоқчилик қилиб тура оласизми? - сўради Дамблдор профессор Макгонагаллга юзланиб.

- Албатта, - жавоб берди сеҳрли таёқчасини чиқариб, Барти Сгорбсга ўктаган профессор Макгонагалл, худди биров унинг олдида қайт қилиб юборгандай Сгорбсга ҳазар-ла қараб.

- Северус, сиздан илтимос, Помфри хонимга бориб айтинг, Аластор Хмурини шифохонага олиб кетсин. Сўнг ховлига чиқиб, Корнелиус Фужни топинг-да, ушбу хонага бошлаб келинг. Шубҳа йўқ-ки, вазир Сгорбсни шахсан ўзи сўроқ қилиш истагини билдиради. Агар мени кўрмоқчи бўлса, ярим соатдан сўнг, қасрнинг шифохона жойлашган қанотига етиб бораман.

Снегг чурқ этмай бош ирғиди-да, хонани тарк этди.

- Гарри, - мулойим оҳангда чақирди Дамблдор.

Сгорбснинг ҳикоясини тинглаб, оёқ оғриғини унутиб қўйган Гарри ўрнидан туриб, боз тебраниб кетди. Дамблдор бошдан-оёқ дағ-дағ титраётган боланинг қўлтиғидан олиб, йўлак томон етаклади.

- Шифохонага боришдан олдин хонамга кириб ўтишингни истар эдим, Гарри, - деди Дамблдор паст овозда, - У ерда сени Сириус кутмоқда.

Гарри бош ирғиб, рози бўлди. Бола бўлаётган ушбу ходисаларнинг реаллигини онгига ҳеч сингдира олмай, донг қотиб, батамом лоқайд бўлиб қолди, қолаверса, бундай ҳолатидан у қандайдир мамнун. Ҳозир Гарри ҳеч нарсани ўйлагиси, Уч сеҳргар беллашувининг Кубогига қўл теккизган фурсатдан эътиборан рўй берган воқеаларни эслагиси йўқ. Онгида ғайриихтиёрий равишда лип-лип ўтиб турган янги, азоб бераётган, фотосуратлар каби ёрқин хотиралар тафсилотига берилишни хаёлига ҳам келтирмапти. Сандикқа қамалган

Ўйноқкўз Хмури... чопилган кўлининг қолган бўлагини тебратганча, кўп қон йўқотганидан ҳолсизланиб, ерда юмалаб ётган Чувалчангдум... тутаётган қозон ичидан чиқиб келаётган Вольдеморт... Седрик... жасадини ота-онасига топширишни илтимос қилиб қолган Седрик...

- Профессор, - ғудуллади Гарри, - Мистер ва миссис Диггорилар ҳозир қаерда? Дамблдорнинг Барти Сгорбсни сўроқ қилиш давомидаги вазмин оҳанги бирдан қалтироқ эшитилди:

- Профессор Сарсабил хонимнинг ҳузурида, - жавоб берди директор, - У «Хуффльпуфф» коллежининг мудури бўлиб, Седрикни ҳаммамиздан кўра яхши билар эди.

Икковлон хонага кириш эшигини кўриқлаётган аждар тусли тош илон қаршисига келди.

Паролни эшитган ҳайкал четга ўтиб, йўл берди. Гарри Дамблдор билан бирга девор ўрнида пайдо бўлган эшик остонасидан хатлаб, айланма зинапоя шаклидаги тош эскалатор воситасида юқорига кўтарилди.

Хонада Сириус турибди. Унинг бўздай оқарган юзи Азкабандан эндигина қочиб қутулган кунлардаги каби сўлгин кўринмоқда.

- Омонмисан, Гарри? - сакраб яқинлашди у, - Билар эдим... Қандайдир ноҳушлик рўй беришини билар эдим... Нима бўлди?

Сириус болани титраётган кўли билан ёзув столи ёнидаги креслога ўткизиб қўйди.

- Гапир, нима бўлди? - сўради у, нисбатан қатъий оҳангда.

Дамблдор Сириусга ҳозиргина Барти Сгорбсдан олинган маълумотларни айтиб беришга киришди. Гарри директорнинг ҳикоясини эътиборсиз эшитиб ўтирди. Бола ўларча чарчаган. Қарғиш воситасида кийноққа солинган танасининг ҳар бир ҳужайраси дод демоқда. Ҳозир Гарри фақат бир нарсани, ушбу креслода соатлаб ўтиришни, ҳамма уни тинч қўйишини, тарашадай қотиб ухлашни истайди.

Қуш қанотининг майин шитирлаши эшитилди. Олтин кўноғидан сакраган қакнус Гаррининг тиззасига келиб қўнди.

- ... а, салом, Янгус, - базўр кўришди Гарри.

Бола қушнинг ниҳоятда зийнатли, алвон ва тилла ранг кўринаётган пат қопламасини силаб қўйди. Навозишни ҳуш ёқтирган Янгус кўзларини пирпиратди. Катталиги окқушдай бўлиб, етарлича оғир бўлса ҳам, Янгуснинг вазни Гаррига қандайдир илик, тавсифлаб бўлмас даражада тинчлантирадиган таъсир ўтказди.

Дамблдор ҳикоясини ниҳоясига етказиб, Гаррининг рўпарасидаги стол ортига ўтирди-да, болага қаради. Гарри директорнинг нигоҳидан кўзини олиб қочди. Бўлиб ўтган ҳодисаларни айтиб бериб, қайтадан бошдан кечирришга мажбур қиладиган саволларга жавоб беришни мутлақо истамади.

- Гарри, Кубокка қўл теккизган фурсатингдан сўнг бўлиб ўтган ҳодисаларни билишим керак, - деди Дамблдор.

- Дамблдор, шу ишни эртага қолдирсак бўлмайди-ми? - гапга аралашди Сириус, кўлини Гаррининг елкасига қўйиб, - Ухлаб, бир оз дам олсин.

Гарри чўқинтирган отасининг бундай таклифидан хурсанд бўлди. Бироқ Дамблдор Сириуснинг сўзларига эътибор қаратмади. У бутун танаси билан Гаррига яқинроқ эгилди. Бола бошини истар-истамас кўтариб, Дамблдорнинг таърифга сиғмас мовий кўзларига қаради.

- Агар бугун бўлиб ўтган ҳодисаларни қайтадан эслашинг керак бўлган ушбу фурсатни четга суришга изн бериб, сеҳрли уйқуга элтиб қўйган тарзда сенга ёрдам беришнинг зиғирдай бўлсин, имкони бўлганда эди, ўғлим, - деди Дамблдор ниҳоятда мулоим оҳангда, - Мен албатта шундай йўл тутган бўлар эдим. Бироқ ҳаётини тажрибамга асосланган ҳолда айтишим мумкинки: оғрикни муваққатан тўхтатиш – муқаррар қайтган фурсатда янада зўрайтириш демақдир. Бугун сен шундай жасорат кўрсатдинг-ки, бундай мардликни сендан кутмаган эдим. Ҳозир сендан ушбу жасоратни яна бир бор намоён этишни сўрайман. Илтимос, бўлиб ўтган ҳодисаларнинг барини батафсил айтиб бер. Қакнуснинг мўъжизадор, ажойиб товушини эшитган Гарри, вужудини иситиб,

тетиклаштирадиган ичимлик хўплагандай хис этди ўзини.

Бола чуқур нафас олиб, хикоясини бошлади. Бўлиб ўтган ходисаларни сўзлаб берар экан, унинг кўз ўнгида барча сахналар қайтадан ўтиб борди: Вольдемортни тирилтирган дамламанинг ялтираётган юзаси, қабристонда хавода пайдо бўлиб келган Ўлимдан мирикувчилар, Кубок ёнида чўзилиб ётган Седрикнинг жасадини қайтадан кўрди. Гаррининг елкасини ханузгача маҳкам ушлаб турган Сириус худди нимадир демокчи бўлгандай бир-икки бор оғиз жуфтлади. Бирок Дамблдор қўл кўтариб ман этиб турди. Гарри гапини биров бўлиши, чалғитишини истамади. Бола сўзлаган сари, худди ичидан аллақандай захар чиқиб кетаётгандай, ўзини енгил хис этиб борди. Ҳар бир сўзни талаффуз этиш учун катта куч ишлатиб, зўриқиб кетмоқда. Шунга қарамай, хикоясини ниҳоясига етказса, ўзини анча енгил хис этишига ишончи комил бўлиб қолди.

Чувалчангдум шамширни чиқариб, боланинг қўлига санчганини эшитган Сириус кичкириб юборди. Гаррини сескантириб юборган Дамблдор эса ўрnidан кескин туриб, столни айланиб ўтди-да, боланинг ёнига келиб, қўлини кўрсатишини амр этди. Гарри енгидоги тешик ва қўлидаги кесикни кўрсатди.

- Ёвуз Лорднинг айтишича, менинг коним бошқа душманларнинг конига нисбатан қудратлироқ қилиб қўяр экан энди уни, - тушунтириш берди Гарри, - Ойим... берган химоя... энди уни ҳам химоя қилар экан. У ҳақ гапирибди. Сал ўтиб менга... юзимга қўл теккиза олди.

Дамблдорнинг юзида музаффарият қиёфаси касб этгандай кўринди. Бирок кейинги фурсатда Гарри, унга шундай туюлганига шубҳа қилмади. Зеро, Дамблдор ўз креслосига қандайдир чарчаган, мункайган ҳолатда қайтди.

- Жуда яхши, - хулоса чиқарди Дамблдор, жойига ўтирар экан, - Ушбу тўсикни Вольдеморт енгиб ўтибди. Давом эт, Гарри, илтимос.

Гарри Вольдемортнинг қозон ичидан чиққач, Ўлимдан мирикувчиларга айтган гапларини имкон қадар тўла-тўқис етказишга ҳаракат қилди. Шундан сўнг, уни даҳмадан ечишгани, Вольдеморт билан ўтган дуэль жанги ҳақида айтиб берди.

Тилла тусли нур риштаси сеҳрли таёқчасини рақиб таёқчаси билан бирлаштириб қўйганини баён этаётган Гаррининг бўғзига алланима келиб қолди. Давом этмоқчи бўляпти-ю, кучи етмаяпти. Вольдемортнинг таёқчасидан чиқиб келганларни эслаб, тили айланмаяпти. Гаррининг кўз ўнгида Седрик, қария, Берта Жоркинс... ойиси... дадаси... навбат билан боз гавдаланди.

Орага чўккан сукунатни бузган Сириус бузди.

- Сеҳрли таёқчалар бирлашиб қолишди? - сўради у, нигоҳини Гарридан Дамблдорга олиб ўтиб, - Нима сабабдан?

Гарри ҳам хаёли қочган Дамблдорга юзланди.

- Приори Инкантием, - ғудуллаб қўйди Дамблдор.

Директор Гаррининг кўзига синчковлик билан қараб ўтирди. Иккаласининг ўртасида ҳамфикрликнинг аллақандай кўзга кўринмас учқуни учиб ўтгандай бўлди.

- Қарғиш йўналиши ўзгарган ҳолатми? - фахмлади Сириус.

- Тўппа-тўғри, - тасдиқлади Дамблдор, - Иккала таёқчанинг ўзаги мутлақо бир хил: уларнинг таркибига бор-йўқ икки дона пат берган битта қақнуснинг, аниқроқ айтиладиган бўлса, мана бу қушнинг патлари киритилган, - деди Дамблдор, Гаррининг тиззасига астойдил жойлашиб олган пат қопламаси ранг-баранг қушга имо қилиб.

- Сеҳрли таёқчам таркибига Янгуснинг пати киритилганми? - хайрон бўлди Гарри.

- Ҳа, - бош ирғиди Дамблдор, - Тўрт йил олдин, дўқондан чиқишинг билан мистер Олливандер иккинчи таёқчани айнан сен харид қилганинг ҳақида менга хабар берган эди.

- Таёқча ўзининг эгизи билан тўқнаш келганда қандайдир ҳолат рўй берар эканда? - сўради Сириус.

- Бир-бирига қарши чиқса, улар нотўғри ишлашади, - тушунтириш берди Дамблдор, - Агар таёқча сохиблари уларни бир-бирига қарши жанг қилишга мажбур қилишадиган бўлса... ниҳоятда камдан-кам дуч келадиган, ажабланарли ҳолат юз беради. Бир таёқча

иккинчисидан, муқаддам амалга оширилган қарғишларни тескари тартибда суғуриб чиқаради. Дастлаб энг охири бўлиб бажарилган амал, сўнг ундан олдин амалга оширилган афсун ва ҳоказо.

Иккаласи ушбу сўзларга тасдиқ топиш учун Гаррига юзланди. Бола бош ирғиди.

- Бу, - аста гапирди Дамблдор, - Сенинг қаршингда у ёки бу қиёфа касб этган Седрик Диггори пайдо бўлганини англатади.

Бола Дамблдорнинг сўзларини тасдиқлаб яна бир бор бош ирғиди.

- Диггори тирилди-ми? - сесканиб кетди Сириус.

- Маййитни тирилтира оладиган афсун йўқ ва ҳеч қачон бўлмайди, - чуқур хўрсиниб қўйди Дамблдор, - Рўй бериши мумкин бўлган ягона ҳолат, қайтган акс садога ўхшаш ҳолатдир, яъни сеҳрли таёқча ичидан тирик Седрикнинг қўланкаси чиққан бўлиши мумкин... Шундайми, Гарри?

- У мен билан гаплашди, - деди Гарри, кутилмаганда боз титраб, - Седрикнинг арвохи ёки билмадим нимаси, мен билан гаплашди...

- Седрикнинг ташқи қиёфаси ва шахсига хос жиҳатларини ўзига мужассам этган акс садо, - тушунтириш берди Дамблдор, - Тахмин қилишим мумкинки, Вольдеморт томонидан нобуд қилинган бошқа кишиларнинг... арвохлари ҳам пайдо бўлишган...

- Қария, - деди бўғзи қаттиқ сиқилиб қолган бола, - Берта Жоркинс ва...

- Ота-онангми? - аста сўради Дамблдор.

- Ҳа...

Сириус боланинг жонини оғритган даражада елкасини сиқиб юборди.

- Таёқча томонидан амалга оширилган сўнгги қотилликлар, - бош ирғиди Дамблдор, - Тескари тартибда. Агар алоқа сақланиб қолганида бошқа қурбонлар ҳам кўриниш берган бўлар эди. Яхши Гарри. Ўша... қўланкалар нима қилишди?

Қўланкалар тилла тусли нур риштаси бўлиниб ҳосил бўлган олтин қафас ичида юришгани, Вольдеморт улардан кўриб кетгани, отасининг қўланкаси нима қилиш кераклигини айтгани... ва Седрикнинг васиятини Гарри базўр айтиб бера олди.

Бола энди ортиқ гапира олмаслигини ҳис этиб, Сириусга юзланди. Чўқинтирган ота юзини бекитиб олганча ўтирибди.

Кутилмаганда Янгус Гаррининг тиззасидан полга сакраб, чиройли бошини лат еган оёққа ётқизди. Қушнинг кўзидан садаф рангли кўз ёшлари думалаб боланинг оёғидаги жароҳатга тушди. Оғриқ барҳам топиб, жароҳат ўрни кўздан ғойиб бўлди. Оёқ батамом тузалиб қолди.

- Юрак сўзларимни такрорламасликнинг иложини топа олмаяпман, - деди Дамблдор, қанқус ҳавога кўтарилиб, олтин қўноғига бориб қўнғач, - Бугун сен шундай жасорат кўрсатдинг-ки, бундай мардликни сендан кутмаган эдим. Вольдеморт ўз қудратининг ҳукмини ўтказиб юрган кезларда унга қарши жанг қилган катта ёшли сеҳрарлар каби қахрамонлик кўрсата олдинг. Ўз зимманга ҳар қандай катта ёшли киши бардош бера олмайдиган машаққатни юклаб, енгилга муваффақ бўлдинг. Сендан кутилган хатти-харакатларни муносиб бажардинг. Энди мен билан бирга шифохонага борасан. Бугунги тунни коллежининг умумий ётоқхонасида ўтказишингни истамаган бўлар эдим. Сенга энди Уйқу дамламаси ва тинчлик керак... Сириус, Гаррининг ёнида қолишни истайсан-ми?

Сириус бош ирғиб ўрнидан турди-да, яна улкан қора итга айланиб олиб, Гарри билан Дамблдорнинг ёнида юрганча хонани тарк этди. Учовлон қасрнинг шифохона жойлашган қаноти томон йўл олди.

Дамблдор эшикни очгач, Гарри, чўчиб кетган Помфри хонимни қуршаб олишган миссис Уэсли, Билл, Рон ва Германионани кўрди. Афтидан улар Помфри хонимдан Гарри хозир қаерда-ю, унга нима қилганини айтиб беришни талаб қилишмоқда. Улар учовлон кириб келган эшик томон баралла юзланди.

- Гарри! О, Гарри! - бўғик қичқирди миссис Уэсли, бола томон ошиқиб.

Бирок Дамблдор қўлини олдинга узатиб йўл тўсди.

- Молли, - деди у, - Илтимос, гапимга қулоқ сол. Бугун Гарри ниҳоятда оғир, азоб-укубатли синовдан ўтди. Бўлиб ўтган ҳодисаларни менга айтиб бериб, уларни қайтадан бошдан кечиргандай бўлди. Ҳозир бола уйку, тинчлик ва жимликка ниҳоятда катта эҳтиёж сезмоқда. Агар Гарри, - деди Дамблдор Рон, Гермiona ва Биллга юзланиб, - Сизлар шу ерда қолишингизга эътироз билдирмаса, марҳамат, қолишингиз мумкин. Фақат, токи у, саволларингизга жавоб берадиган ҳолатга келгунга қадар ҳеч қандай савол берманг. Айниқса ҳозир.

Ранги бўздай оқариб кетган миссис Уэсли бош ирғиди. Сўнг, чурк этмай турган Рон, Гермiona ва Биллга, худди улар тўс-тўполон кўтаришгандай, каттиқ пичирлади:

- Эшитдингиз-ми?! Унга тинчлик керак!

- Директор, - овоз берди Помфри хоним, қора итга бакрайиб, - Билсам бўладими, бу нима...

- Бу, ит, Помфри. Маълум вақт Гаррининг ёнида бўлади, - жавоб қайтарди Дамблдор, - Ишонтириб айтаман-ки, у ниҳоятда яхши тарбия кўрган. Гарри... кўрпангга кириб ётгунингга қадар кутиб тураман.

Саволлар кетидан саволлар берилишидан ҳалос қилган Дамблдордан Гарри ниҳоятда мамнун бўлди. Йўқ, ҳамма чиқиб кетиб, ўзи ёлғиз қолишни истаётгани йўқ, албатта. Бирок бўлиб ўтган ҳодисаларни қайтадан айтиб бериб, эса олишни ўйласа, юраги орқага тортиб кетяпти.

- Гарри, Фужга учрашим билан, қайтаман, - деди Дамблдор, - Эртага ҳам, токи мен ўқувчиларга мурожаат қилганимга қадар шу ерда қолишингни иштайман.

Дамблдор палатани тарк этди. Помфри хоним билан каравот сари борар экан, Гарри, палатанинг нариги бурчагида, ёнига ёғоч оёғи билан сеҳрли кўзи қўйиб қўйилган хақиқий Хмурининг ҳаракатсиз ётганини кўрди.

- Аҳволи қалай? - сўради у.

- Тузалиб кетади, - ишонтирди Помфри хоним, Гаррига пижама узатиб, пардани ёпар экан. Бола коржомасини ечиб, пижамани кийди-да, каравотга чўзилди. Ҳамма унинг атрофида тўпланди. Рон билан Гермiona Гаррига даҳшат тўла нигоҳларини тикиб турибди.

- Аҳволим яхши, - тинчлантирди у, дўстларини, - Чарчаганман ҳолос.

Миссис Уэслининг кўзлари ёшга тўлиб, қўли билан чойшабни текислаб қўйган бўлди. Кўлига қадаҳ ва қирмизи суюқлик қўйилган миттигина шиша идишча ушлаган Помфри хоним хонасидан чиқиб келди.

- Буни охиригача ичишинг даркор, Гарри, - тайинлади у, - Бу Туш кўрмай ухлаш дамламаси.

Гарри фельдшер аёлнинг кўлидаги қадаҳни олиб, бир-икки хўплади-ю, шу заҳоти уни уйку босди. Атрофни сийрак туман қоплади, палатада ёниб турган фонуслар парда ортида милтиллаб кўринди. Дамламани охиригача ичишга, бирон оғиз сўз айтишга улгурмаган боланинг танаси тивитдан тайёрланган партўшакка чуқур ботиб, вужуди каттиқ уйкуга чўмди.

Гарри шундай илиқлик, сокинликда уйғондики, кўзини очкиси келмади. Қани энди яна ўшандай нажотбахш уйкуга кетса. Палата хира ёритилган бўлиб, ҳали тун эканлиги, кўп ухламаганлигини тушуниб етди. Ёнида кимдир пичирлаб ўтирибди:

- Агар анави бакироклар ўзларини босиб олишмаса, болани уйғотиб юборишади!

- Нега бунча кичқиришмаса? Яна бирор қор-хол юз бермаган бўлса керак, деб умид қиламан, а?

Гарри базўр кўзини очди. Кимдир кўзойнагини ечиб қўйибди. Каравот пардасининг ортида миссис Уэсли билан Биллнинг шарпаларини аранг фарқлаб олди.

- Бу Фуж билан Минерванинг овози, - пичирлади оёққа туриб олган миссис Уэсли, - Нимани талашяпти улар?

Энди Гарри ҳам эшикка яқинлашиб келаётган овозларни эшитяпти.

- Қайсидир маънода ачинаман, албатта, Минерва, шундай бўлса-да... - баланд эшитилди Фужнинг овози.

- Уни қасрга киритиш шарт эмас эди! - ўқирди профессор Макгонагалл, - Дамблдор хабар топса...

Палатанинг эшиги очилди. Ўрнидан турган Билл ўзи билмаган ҳолда каравот пардасини қия очиб қўйди. Ҳамма эшик томон юзланди. Гарри ётган ўрнига ўтириб олиб, кўзойнагини тақди.

Шифохонага Фуж, унинг кетидан эса шиддат билан профессор Макгонагалл билан Снегт кириб келди.

- Дамблдор қани? - талаб оҳангида сўради Фуж миссис Уэслидан.

- Бу ерда йўк, - жавоб берди миссис Уэсли аччиғи чиқиб, - Бу ер шифохона, вазир жаноблари, сиз яхшиси овозингиз...

Шу пайт эшик очилиб, палатага Дамблдор кириб келди.

- Тинчликми? - ғазаб-ла тикилди у Фуж билан профессор Макгонагаллга, - Нега беморларни безовта қиялпсиз? Минерва, мен таажжубдаман... Сгорбсга пойлоқчилик қилиб тулинг деган эдим-ку...

- Энди бунга ҳожат йўк, Дамблдор! - чириллади профессор Макгонагалл, - Вазир жанобларининг саъй-ҳаракатлари туфайли!

Гарри ҳали ҳеч қачон юзида ғазаб барқ уриб турган, қўлларини мушт қилиб тугиб олган, бошдан-оёқ дағ-дағ титраётган профессор Макгонагаллни бу қадар, ўзини идора қила олмайдиган ҳолатда кўрмаган.

- Бугунги ҳодисалар рўй беришида айбдор саналган Ўлимдан мириқувчи қўлга олинганини мистер Фужга маълум қилишимиз билан, - паст овозда билдирув берди Снегт,

- Вазир жаноблари, ушбу ҳолатни шахсий хавфсизлигига нисбатан таҳдид сифатида қабул қилиб, қасрга кирганда уни қўриқлаб бориши учун дементорлардан бирини чақиртиришни талаб қилиб туриб олди. Дементор етиб келгач, иккиси Барти Сгорбс тутқунликда сақлаб турилган хонага киришди...

- Бундай хавфсизлик чорасига директор ижозат бермайди дедим унга! - ёрилиб кетди профессор Макгонагалл, - Дементор қаср ичига киришига Дамблдор асло изн бермайди, деб огоҳлантирдим, бироқ...

- Мухтарама хоним! - ўқириб юборди Фуж, - Сехргарлик вазири сифатида, хавфли жиноятчини сўроқ қилиш учун ёнимда қўриқчи олиб юриш-юрмаслик борасида қарор қабул қилишга ҳақлиман...

Вазирнинг бу қадар кутуриб кетган ҳолатини ҳам Гарри муқаддам кўрмаган. Бироқ профессор Макгонагаллнинг бақирлиги Фужнинг овозини босиб юборди.

- Анави махлук... хонага кириб келган ҳамоно... - чинқирди у, қаҳр-ғазабдан титраб турган вазирга бармоқ ўқтаб, - Сгорбсга ташланди-да... ва... ва...

Профессор Макгонагалл бўлиб ўтган ишни тавсифлаш учун сўз топа олгунга қадар Гаррининг вужуди музлаб кетиб, нима бўлганини тушуниб бўлди. Профессор фикрини охиригача етказиши шарт эмас. Дементорнинг кейинги ҳаракатини изоҳлашга ҳожат йўк. У Барти Сгорбсдан бўса олиб, руҳини батамом сўриб олган. Энди Сгорбс, тирик бўлгани билан аҳволи мурданинг аҳволидан беш баттар бўлиб қолган.

- Нима қилганда ҳам, зарари йўк! - ўшқириб берди Фуж, - У бир нечта котилликда гумон қилинган эди.

- Бироқ энди у кўрсатма бера олмайди-ку, Корнелиус! - эътироз билдирди Дамблдор, Фужга, худди уни биринчи маротаба кўриб тургандай қараб, - Энди Сгорбс, ўша одамларни нима сабабдан ўлдирганини тушунтириш қобилиятдан маҳрум бўлди.

- Унинг тушунтиришлари кимга керак? Шундоқ ҳам ҳаммаси ойдек равшан! - бақирди Фуж, - Минерва билан Северуснинг сўзларига қараганда, у Ўзингиз-Биласиз-Кимнинг амрига кўра иш тутяпман, деб ўйлаган. Демак у, ғирт савдойи!

- Чиндан ҳам Лорд Вольдеморт унга кўрсатмалар бериб борган, Корнелиус, - деди Дамблдор, - Ўша кишиларнинг ўлими Вольдемортни қайтадан тирилтириш мақсадига

қаратилган фитнани амалга ошириш йўлидаги иккинчи даражали ишлар саналади. Фитна эса чиндан ҳам амалга ошди. Вольдеморт яна ўз танасига эга бўлиб олди.

Фужнинг башараси, худди биров бошига пишган ғишт билан қўйиб юборганга ўхшаб қолди. Кўзлари пирпираб, афтидан, хозиргина эшитган гап мазмунини идрок этишга қурби етмай, хиралашиб қолган нигоҳини Дамблдорга қаратди. Кўзи чаноғидан чиқиб кетишига оз қолган Фуж пойма-пой ғудуллай бошлади.

- Ўзингиз-Биласиз-Ким?... Қайтди... ким?... Бемаънилик... Қўйсангиз-чи, Дамблдор!

- Барти Сгорбснинг иқрорларини ўз қулоғимиз билан эшитганимизни, шубҳа йўқ-ки, Минерва билан Северус сизга маълум қилишган, - вазмин оҳангда жавоб қайтарди Дамблдор, - У истиғфор келтиришга мажбур қиладиган Иқрор бўлиш дамламаси таъсирида бор гапни айтиб берди. Натижада биз Барти Сгорбснинг Азкабандан қай йўсинда қочишга муваффақ бўлгани, Берта Жоркинсни қийнаб ёш Сгорбс тирик қолганини билиб олган Вольдеморт уни отаси қамаб қўйган тутқунликдан халос қилгани, Ёвуз Лорд Гаррини қўлга олиш учун Сгорбснинг хизматидан фойдалангани, охир-пировардида Лорд Вольдемортнинг режаси амалга ошганини билиб олди. Гапларимга ишонинг, Фуж, Вольдеморт меъерий ҳаётга қайтди.

Вазирнинг юзида табассум ёйилиб кетаётганини Гарри кўриб ўтирди.

- Қулоқ солинг, Дамблдор, - деди Фуж, - Сиз... сиз бу гапларга жиддий аҳамият бермагансиз, шундайми? Ўзингиз-Биласиз-Ким ҳаётга қайтди эмиш! Нималар деяпсиз, нималар деяпсиз. Ха, Сгорбс Ўзингиз-Биласиз-Кимнинг амрига кўра иш тутяпман, деб ўйлаган бўлиши мумкин, бироқ Дамблдор, савдойининг кўрсатмаларига лаққа тушиш сизга ярашмайди...

- Бугун, Гарри Уч сеҳргар беллашувининг Кубогига қўл теккизиши билан Сгорбс томонидан портшлюсга айлантирилган ўша Кубок болани тўғри Лорд Вольдемортнинг ҳузурига учириб кетган, - саркашлик қилди Дамблдор, - Гарри Ёвуз Лорднинг қайтадан туғилганига гувоҳ бўлди. Агар хонамга ташриф буюрсангиз, мен сизга бор гапни тушунтириб бераман.

Дамблдор Гарри томон қараб, унинг ухламай, гап пойлаб ўтирганини сезган бўлса-да, бош силтади.

- Аммо ҳозир Гаррини сўроққа тутишга ижозат бера олмайман.

Фужнинг юзидаги табассум янада кенгайиб кетди. У ҳам Гаррининг парда ортидаги қаравоти томон қараб қўйди.

- Дамблдор, сиз... м-м-м... нима десам бўлар экан... Гаррига тўла-тўқис ишонч билдира оласизми?

Орага чўккан сукунатни Фужга тишини кўрсатиб, юнги ҳурпайиб кетган Сириуснинг ириллаши бузди.

- Албатта ишонаман, - жавоб берди Дамблдор, кўзида олов чакнаб, - Мен Сгорбснинг иқрори ва Гаррининг баёнини диққат билан тингладим. Иккала баён бир-бирига мутлақо зид келмайди, аксинча, Берта Жоркинс йўқолган кунлардан буён бўлиб ўтган ишларга ойдинлик киритади.

Фуж ханузгача ғалати кулиб турибди. Дамблдорга жавоб беришдан олдин у Гаррининг қаравоти томон боз қараб қўйди.

- Демак сиз Ўзингиз-Биласиз-Кимнинг қайтадан туғилганига савдoyи қотилнинг кўрсатмалари ва... х-м-м.. сал ғалатиноқ боланинг...

Фуж яна бир бор Гарри томон қараб қўйгач, бола бор гапни тушуниб етди.

- Рита Вритернинг мақоласини мен ҳам ўқиганман, - овоз берди Гарри парда ортидан. Рон, Гермiona, миссис Уэсли ва Билл ўтирган ўринларида сакраб кетиб, қаравот пардасини очишди. Гаррининг уйғонганини шу вақтга қадар ҳеч ким сезмаган.

Фуж бир оз кизариб кетди-ю, бироқ юзи кишининг ғашини келтирадиган саркаш киёфа касб этди.

- Хўп, агар мен ҳам ўқиган бўлсам-чи, ўша мақолани, Дамблдор? - мурожаат қилди у директорга, - Ушбу болага дахлдор баъзи маълумотларни мендан яшириб келганингизни

билиб олган бўлсам-чи? Илонзабон-а! Анави тутканоқлари-чи!

- Тахминимча сиз, Гаррининг чандиғидаги, баъзан рўй бериб турадиган оғрик хуружларини назарда тутаясиз чоғи, вазир жаноблари? - совуқ оҳангда тузатиш киритди Дамблдор.

- Демак сиз, бундай хуружлар ҳақиқатдан ҳам рўй бериб туришини тасдиқламоқдасиз, шундайми? - жонланиб кетди Фуж, - Бош оғриқлар? Тунги босинкирашлар? Эҳтимол, галлюцинациялар?...

- Қулоқ солинг, Корнелиус, - деди Дамблдор Фуж томон қадам босиб.

Гарри Дамблдорнинг вужудида яна ўша, сохта Хмурининг хонасида кўрган енгилмас кудрат барқ уриб кетганини ҳис этди.

- Сиз билан мен қандай одам бўлсак, Гарри ҳам худди шундай соғлом одам. Чандиқ бола миясининг фаолиятига ҳеч қанақанги салбий таъсир кўрсатмайди. Фикримни билмоқчи бўлсангиз, унинг чандиғи фақат икки ҳолатда оғрийди: Лорд Вольдеморт унга яқин масофада бўлганида ёки у кимнидир ўлдирмоқчи бўлиб турганида.

Фуж саркаш кифёси билан Дамблдордан ярим қадам орқага тисланди.

- Мени кечирасиз-у, Дамблдор, қарғиш таъсирида акс эттирилган бўлиб, тревога сигнали сифатида қўлланиладиган чандиқлар ҳақидаги чўпчакларни эшитиб тўйганман.

- Вольдеморт қайта туғилганини ўз кўзим билан кўрдим! - бақириб юборди Гарри, ўрнидан туришга ошиқиб. Бироқ миссис Уэсли елкасидан босиб қолди, - Ўлимдан мириқувчиларни ҳам ўз кўзим билан кўрдим! Номларини санаб ўтишим мумкин! Люциус Малфой...

Снегг аллақандай кескин ҳаракат бажарди. Бироқ Гарри унга эътибор қаратганда, Фуж томон қараб олди.

- Малфой оқланган! - хафа бўлди Фуж, - Шундай қадимий уруғ... шунча хайр-эхсон...

- Макнейр! - давом этди Гарри.

- У ҳам оқланган! Вазирликда ишлаяпти ҳозир!

- Эйвери! Нотт! Краббе! Гойл!

- Болақай, сен ўн уч йил олдин Ўлимдан мириқувчилар жамиятига дахлдорликда айбланиб, оқланган кишиларни санаб ўтпасан! - гапни бўлди дарғазаб Фуж, - Сен уларнинг исмларини архив ҳужжатларида кўрган бўлишинг мумкин! Муқаддас фалак ҳақи, Дамблдор! Буларнинг бари айнан шу бола томонидан ўтган ўқув йилининг охирида тўқиб чиқарилган бемаъни гаплар сирасига киради! Унинг алжирашлари борган сари ақлга сиғмас бўлиб боряпти. Сиз эса лаққа тушиб, итоаткорона ютиб келяпсиз буларни, директор! Бола илонлар билан гаплаша билади, сиз эса унга ишонч билдириш мумкинлигига мени ишонтирмоқчисиз, шундайми?

- Аҳмоқ экансиз! - чидаб тура олмади профессор Макгонагалл, - Седрик Диггори-чи? Мистер Сгорбс-чи? Улар сиз айтган савдойининг тасодифий қурбонлари эмас!

- Бунинг аксини исботлайдиган далилларни кўрмаяпман, - бақириб берди Фуж, юзи кизариб, - Назаримда сизлар ваҳима кўтариш, вазиятни издан чиқариш, сўнгги ўн уч йил давомида бунёд этилган ютуқларимизга путур етказишни кўзламоқдасизлар!

Гарри ўз қулоғига ўзи ишонмаяпти. У доимо Корнелиус Фужни ўзини тута олмайдиган, бир оз мутақаббир бўлса-да, етарлича хайрихоҳ киши сифатида қабул қилиб келган эди. Ҳозир эса унинг қаршисида ўзи учун ўзи яратиб олган қулайгина, муайян тартиб жорий этилган дунёси вайрон бўлиши мумкинлигига ишонишни, Вольдеморт қайтадан бош кўтарганига бовар қилишни бутунлай рад этаётган дарғазаб пакана турибди.

- Вольдеморт ҳаётга қайтди, - такрорлади Дамблдор, - Юз берган ушбу ҳолатни тезроқ эътироф этиб, тегишли чоралар кўрсангиз, ҳали кеч эмас, вазиятни сақлаб қолиш мумкин. Энг биринчи ва асосий қадам – Ёвуз Лорднинг тарафдорлари қамалган Азкабанни дементорлар назоратидан чиқаришдир...

- Бемаънилик! - қичқириб юборди Фуж, - Дементорларни хайдаш-а! Ахир бундай таклиф учун мени ишдан ҳайдаб юборишлари муқаррар-ку! Элатимизнинг ярми Азкабанни айнан дементорлар кўриқлаб тургани учунгина кечаси тинч ухлай олади!

- Иккинчи ярми эса Корнелиус, Ёвуз Лорднинг энг хавфли издошларини кўриклашдек ниҳоятда муҳим ишни зарурий фурсат етиши билан Вольдемоорт томонга ўтиб кетадиган махлуқлар кўлига топширганингиз учун ҳам сиз айтган даражада тинч ухлай олмайди! - хитоб қилди Дамблдор, - Улар сизга эл бўлмайди, Фуж! Вольдемоорт дементорларга, нафсларини қондириш учун сиз хавола этган Азкабандек кичкинагина маконга нисбатан анчагина кенг макон ажратиб бериши муқаррар! Агар Ёвуз Лорд атрофидаги эски арбоблар гуруҳига ўша дементорлар қўшиладиган бўлса, Вольдемоортни тўхтатиб қолиш ниҳоятда қийин кечади! Ўн уч йил муқаддам машаққат-ла қўлга киритган қудратини энди у жуда тез тиклаб олади.

Эътироз билдиришга сўз топа олмайётган Фуж оғзини очиб, яна ёпиб тураверди.

- Кейинги, имкон қадар кечиктирилмасдан қўйиладиган қадам, - давом этди Дамблдор, - Гигантлар қўним топган юртларга дипломатик вакиллар юборишдир.

- Гигантлар хузурига дипломатик вакиллар юбориш? - чийиллаб юборди, гапириш қобиляти тикланган Фуж, - Бу қанақанги жиннилик бўлди?

- Дўстлик қўлини узатинг уларга, Корнелиус. Қанча тез ҳаракат қилсангиз, шунча яхши, - деди Дамблдор, - Акс холда кеч бўлади. Ёхуд Вольдемоорт уларни етарлича эрк ва ҳуқуқ хавола эта биладиган ягона сеҳргар эканлигига ишонтира олади. Тарих саҳифалари эса, эсингизда бўлса, буни исботлаган.

- Сиз... бўлиши мумкин эмас, Дамблдор, сиз... буларнинг барини жиддий гапиряпсиз-ми?! - даҳшатга тушди Фуж, бошини сарак-сарак силтаганча, Дамблдордан нари тисарилиб, - Агар сеҳргарлар жамияти гигантлар билан сиёсий ўйин бошлаганимни эшитиб қолса нима бўлишини тасаввур қила оласизми?... Одамлар гигантлардан нафратланади, Дамблдор... мавкеимнинг куни ўша куни битади...

- Мавкеингиз ҳақида ўйлайвериб сўқир бўлиб қолибсиз, Корнелиус! - овоз кўтарди Дамблдор, - Ғайриодатий қарор қабул қилиш олдидаги қўрқув сизни батамом сўқир қилиб қўйибди! Сиз асилзодалик, сеҳргарлик қонининг тозалигига ҳаддан ортиқ аҳамият бермоқдасиз ва доимо шундай қилиб келгансиз! Инсон ким бўлиб туғилгани эмас ким бўлиб шаклланиши муҳим эканлигини тушуниб етмаяпсиз! Мана, ҳозиргина сизнинг дементорингиз уруғ-аймоғи азалдан асилзода сеҳргар бўлиб келган оиланинг энг сўнгги вакилини йўқ қилди. Хўп, асилзода бўла туриб, у нималар билан машғул бўлди? Нима учун сиз уни йўқ қилдингиз? Такрор айтаман, зудлик билан мен таклиф этган чораларни кўринг! Шундай қилсангиз, вазирликда ҳам, унинг ташқарисида ҳам сизни энг мард ва буюқ сеҳргарлик вазирларидан бири сифатида эслаб юришади. Фаолиятсизлик қиладиган бўлсангиз эса сизни, мураккаб вазиятда четга чиқиб олган, Вольдемоортга, қайтадан тиклаш учун ҳаммамиз тер тўкиб келган дунёни вайрон қилиб ташлашга яна бир бор имкон берган кас сифатида эслаб қолишади!

- Телбалик, - пичирлади Фуж, Дамблдордан тисарилишни давом этиб, - Жиннилик... Орага сукунат чўқди. Помфри хоним кафтини оғзига босганча, Гаррининг каравоти ёнида серрайиб қолган. Миссис Уэсли Гаррининг елкасига қўлини қўйиб, устида энгашганча, тек қотган. Билл, Рон ва Гермiona эса Фужга қараганча, оғзилари ланг очиқ қолган.

- Мабодо, Корнелиус, атрофда содир бўлаётган ушбу ходисаларга кўз юмишга қатъий аҳд қилган экансиз, - баёнот қилди Дамблдор, - Айни шу фурсатдан эътиборан йўлларимиз айрилади. Сиз ўз билганингизча иш тутасиз, мен... мен эса ўз билганимча иш тутаман. Дамблдорнинг овозида ҳеч қандай таҳдид оҳанги эшитилмади. Юзага келган ҳолат қайд этилди холос. Шундай бўлса-да, Фуж, худди Дамблдор сеҳрли таёқчаси билан таҳдид қилаётгандай сесканиб кетди.

- Гап бундай, Дамблдор. Сўзларимга диққат билан кулоқ тутинг, - деди Фуж, кўрсаткич бармогини кўтарганча, силтаб, - Мен доимо сизни ўз холингизга қўйиб келганман. Сизни жуда ҳурмат қилиб келганман. Гарчи айрим қарорларингизни маъқул топмаган бўлсам-да, индамай, тек қўйиб берганман. Мактабга махлуқ тусига кирадиган одамни ишга қабул қилишга, Хагридни мактабда олиб қолишга, ўқувчиларга нимани ўқитиш керак ва нимани ўқитиш керак эмаслигини ҳал этишга ҳар қандай вазир ҳам имкон бермаган бўлар эди.

Бирок менга қарши бирон-бир хатти-харакатни ният қиладиган бўлсангиз...

- Мен фақат Лорд Вольдемортуга қарши ҳаракат қилишни ният қилганман, - жавоб берди Дамблдор, оҳангининг вазминлигини сақлаб қолиб, - Агар сиз ҳам унга қарши ҳаракат қиладиган бўлсангиз, биз кўчабанднинг бир томонида қоламиз.

Ушбу сўзларга Фуж жавоб топа олмади. Кичкинагина бошмоқларининг товонида туриб тебранганча, қозон шляпасини ўйнатиб турди. Ниҳоят илтижо яширинган овоз чиқарди:

- Бўлиши мумкин эмас, Дамблдор, у қайтмаган...

Шу пайт Снегг юрган йўлида енгини шимарганча, Дамблдорни айланиб ўтиб, Фужнинг рўпарасига келди-да, очилган қўлини кўрсатди. Фуж яна ортга тисарилди.

- Мана, - хириллади Снегг, - Кўриб қўйинг. Ажал белгиси. Бир соат олдин у кўмирдай қоп-қора эди, ҳозир ҳам аниқ кўриниб турибди. Ҳар бир Ўлимдан мириқувчининг қўлида шахсан Лорд Вольдеморт томонидан қуйдирилган мана шундай белги бор. Айнан мана шу белгига кўра биз бир-биримизни таниб олганмиз, мана шу белги воситасида у бизларни ўз хузурига чақирган. У белгига қўл теккизиши билан биз Вольдеморт турган жойда ҳавода пайдо бўлишимиз керак эди. Жорий йил давомида менинг қўлимга акс эттирилган белги тобора аниқ кўриниш бериб борган. Каркаровнинг қўлида ҳам шундай ҳолат рўй берган. Нима деб ўйлайсиз, нима сабабдан Каркаров бугун эрталаб гум бўлди? Чунки иккаламиз ҳам ушбу белгининг ачишганини ҳис этганмиз ва иккаламиз ҳам Ёвуз Лорд ҳаётга қайтганини аниқ билганмиз. Каркаров ўзининг кўплаб сафдошларини сотган ва шу туфайли Ўлимдан мириқувчилар томонидан қучоқ очиб қарши олинишига шубҳа қилган. Бошини сезилар-сезилмас силтаган Фуж ўзини Снеггдан нари олди. Афтидан у, ҳозиргина батафсил тушунтириб берилган ҳолат баёнининг бирорта ҳам сўзини тушунмай, хунук белгидан ҳазар қилганча, гўлайиб турди. Ниҳоят у аста пичирлади:

- Бу ерда, Дамблдор бошчилигида қандай ўйин ўйнаётганингизни билмадим-у, бугунга етар, бас. Бошқа айтадиган гапим йўқ. Дамблдор, тасарруфингиздаги мактабни бошқариш масаласини муҳокама қилиш учун мен сиз билан эртага боғланаман. Ҳозир эса вазирликка қайтишим даркор.

Эшик ёнига етган вазир бирдан тўхтаб қолди. Ортга бурилиб қайтди-да, Гаррининг қаравоти ёнига келиб тўхтади.

- Бу сенинг ютугинг, - қисқа тушунтириш берди у, киссасидан йирик ҳамённи чиқарганча, қаравот ёнидаги жавонча устига улоқтириб, - Минг галлеон. Тантанали топшириш таомили ўтказилиши керак эди. Бироқ юзага келган вазиятда...

У қозон шляпасини бошига бостириб олди-да, эшикни тарақлатганча ёпиб, палатани тарк этди. Фуж чиқиб кетиши билан Дамблдор Гарри етган қаравот атрофида тўпланганларга муурожаат қилди.

- Ҳаракат бошлаш даркор, - баёнот қилди у, - Молли... Артур иккалангизга ишонч билдириб, тўғри қиламанми?

- Албатта! - хитоб қилди миссис Уэсли, ранги бўрдай оқариб кетган бўлса-да, қатъий нигоҳ-ла қараб, - Фужнинг қанақанги товус эканлигини Артур жуда яхши билади. Шунча йилдан буён магларга бўлган ҳурмати туфайлигина вазирликда ишлаб келмоқда. Фуж эса Артурга сеҳргарлик ғурури етишмайди, деган фикр билдирмоқда.

- Ундай бўлса, Артурга хабар йўллашим керак, - деди Дамблдор, - Бўлиб ўтган ҳодиса ҳақида бизга ишонадиган одамларни зудлик билан хабардор қилишимиз лозим. Артурнинг таниш-билишлари эса бизга асқатиб, Фужга нисбатан узокроқ истиқболни кўра биладиган одамлар билан боғланиш имконини беради.

- Мен бораман дадамнинг хузурига, - деди Билл, ўрнидан туриб, - Ҳозирнинг ўзида йўлга чиқаман.

- Жуда соз, - деди Дамблдор, - Ўзинг кўрган, эшитган нарсалар ҳақида гапириб бер унга. Тез орада мен у билан боғланишимни айт. Эҳтиёт бўлсин. Агар мен вазирлик ишларига аралашаётганимни Фуж билиб қолгудай бўлса...

- Буни менга қўйиб беринг, - тинчлантирган бўлди Билл.

У Гаррининг елкасига аста уриб, онасининг юзидан ўпиб қўйди-да, ридосини кийиб,

палатани тарк этди.

- Минерва, - кўрсатма беришни давом этди Дамблдор, - Хагрид билан имкон қадар тезроқ гаплашиб олишим керак. Хонамга чорланг уни, илтимос. Агар қарши бўлмаса, Максим хонимни ҳам.

Профессор Макгонагалл бош ирғиб, сўз айтмай чиқиб кетди.

- Поппи, - мурожаат қилди Дамблдор Помфри хонимга, - Илтимос, профессор Хмурунинг хонасига туш. У ерда Винки исмли уй эльфини топасан. Ҳозир у, марҳум сохибининг ўғлидан дементор бўса олганига шохид бўлиб, ниҳоятда кучли рухий ларзани бошдан кечириб ўтирганига шубҳа йўқ. Унга ғамхўрлик қилиб, ошхонага элтиб қўй, хўпми? Дobbи уни тинчлантира олишига умид қиламан.

- Хўп... яхши.

Помфри хоним таажжубини яширишга уришиб, палатани тарк этди. Дамблдор эшик ишончли ёпилганини текшириб кўриб, кейинги гапини бошлашдан олдин Помфри хонимнинг қадам товушлари узоқлашишини кутди.

- Ана энди фурсат етди, - тантанавор эълон қилди у, - Бу ерда йиғилганларнинг икки нафарига учинчи кишини таништириш вақти етди. Сириус... ўз киефангни қабул қилишинг мумкин.

Палатада турган йирик қора ит Дамблдорга қараб турди-да, бир зумда одам киефасини касб этди. Миссис Уэсли чийиллаб, каравот устига сакраб чиқди.

- Сириус Блэк! - ўқирди у, бармоқ ўқтаб.

- Ойи, бас қилинг! - бақирди Рон, - Ҳаммаси яхши!

Снегг ўқирмади, сакрамади, аммо юзида нафрат ила дахшат уйғунлашган киефа пайдо бўлди.

- Анави-ку! - ўшқирди у, Сириусга жирканиб қараб, - Нима қияпти у, бу ерда?

- У худди сиз каби, Северус, менинг таклифимга биноан ташриф буюрган, - жавоб берди Дамблдор, нигоҳини бирининг юзидан иккинчисининг юзига олиб ўтиб, - Мен иккалангизга ҳам тўла-тўқис ишонч билдираман. Сизларга ҳам, ораларингдаги барча ихтилофларни четга суриб, бир-бирингизга ишонч билдирадиган вақт етди.

Гаррининг назарида, Дамблдор иложи бўлмаган нарсани талаб қияпти. Сириуснинг ҳам, Снеггнинг ҳам кўзида мурасасиз нафрат ёниб турибди.

- Ҳозирча, - давом этди Дамблдор, сезилар-сезилмас жahl оҳангида, - Орангизда очикдан-очик адоват бўлмаслиги мени қаноатлантиради. Сиз фақат бир-бирингиз билан қўл сиқишиб қўйсангиз бас. Ихтиёримиздаги вақт у қадар бисёр эмас. Шундай экан, ҳақиқатдан бохабар одамлар бир ёқадан бош чиқармас экан, ғалабага на ишонч ва на умид қилиб бўлмади.

Иккала инсон бир-бирига фақат ёмонлик тилашини нигоҳларидан уқиб олса бўлади.

Шундай бўлса-да, улар бир-бирига яқинлашиб қўл сиқишди-да, зудлик билан нари туриб олишди.

- Ҳозирча шунинг ўзи кифоя, - деди Дамблдор иккаласининг ўртасига туриб, - Энди ҳар бирингиз учун топширик бор. Фужнинг муносабати, гарчи бундан ортиқ муносабат қутмаган бўлсам-да, вазиятни тубдан ўзгартирди. Сириус, сен зудлик билан йўлга чиқиб, Рем Люпин, Арабелла Фигг, Мундугнус Флетчерни, хуллас эски жамоамизни огоҳлантириб қўйишинг керак. Ўзинг Люпинникида қолиб, жим ўтир. Тез орада сизлар билан боғланаман.

- Бирок... - овоз чиқарди Гарри.

Бола чўқинтирган отасидан бу қадар тез ажралишни истамади.

- Гарри, биз кўп ўтмай учрашамиз, - болага юзланди Сириус, - Ваъда бераман. Ахир мен қўлдан келганча ҳаракат қилишим кераклигини ўзинг тушунасан-ку, тўғрими?

- Ҳа, - бош ирғиди Гарри, - Ҳа... албатта, тушунаман...

Сириус боланинг кафтини кафтига олиб, бир оз сиқиб турди-да, Дамблдорга бош ирғиб, яна итга айланганча, олд оёқлари билан эшик очиб, кўздан ғойиб бўлди.

- Северус, - юзланди Дамблдор, - Сиздан нимани илтимос қилишим мумкинлигини

Ўзингиз яхши биласиз. Агар сиз бунга тайёр бўлсангиз...

- Тайёрман, - жавоб берди Снегг.

Снеггнинг юзи одатдагидан ҳам баттар оқарган бўлса-да, муздай қора кўзлари қандайдир ғалати ялтираб кўринди.

- Ундай бўлса, омад ёр бўлсин, - тилак билдирди Дамблдор.

Директор хавотир тўла нигоҳ-ла, Сириуснинг кетидан индамай чиқиб кетган Снеггни кузатиб қўйди. У боз тилга киргунга қадар бир неча дақиқа ўтди.

- Мен пастга тушишим, Диггорилар билан учрашишим керак, - деди у, - Гарри...

дамламанинг қолганини ичиб қўй. Ҳаммага хайр. Кечроқ кўришамиз.

Дамблдор чиқиб кетиши билан Гарри бошини ёстикқа ташлади. Гермiona, Рон ва миссис Уэсли чурқ этмай қараб туришибди. Сукунат узок чўзилди.

- Ма, Гарри, ич, - деди ниҳоят миссис Уэсли.

Қадах билан шиша идишчани узатаётган миссис Уэслининг қўли пулга тўла ҳамёнга тегиб кетди.

- Уйқуга тўйиб олишинг керак. Бошқа бирон нарса ҳақида ўйлашга урин... масалан, ютуғингга нима харид қилишингни ўйлаб кўр.

- Менга керак эмас бу пуллар, - ифодасиз ғудуллади Гарри, - Сиз олинг. Кимга керак бўлса олаверсин. Мен уларни ютишим керак эмас эди. Улар Седрикка насиб қилиши керак эди.

Лабиринтдан чиққанидан буён йўл қўймасликка ҳаракат қилаётган ҳолат устун келаётганга ўхшайди. Бурчагида қандайдир иссиқ, ўткир санчиш сезилган кўзини пирпиратиб олди-да, шифтга тикилди.

- Сен айбдор эмассан, Гарри, - пичирлади миссис Уэсли.

- Кубокни биргаликда ушлаб олиш таклифини мен киритган эдим.

Энди бўғзига нимадир тикилиб, ачишяпти. Рон бир пас тескари қараб ўтирса бўлмайди-ми, а?

Миссис Уэсли дамламани жавонча устига қўйиб, энгашди-да, болани бағрига босиб, маҳкам қучиб олди. Ҳали ҳеч ким Гаррини мана шундай... оналарча қучмаган. Бугунги тун ходисалари бутун юки ила боланинг вужудини шу заҳоти эзиб юборди. Ойиси, дадаси, Седрик... ҳаммаси кўз ўнгида гавдаланди... у ортиқ бардош бера олмайди... юзи зўриқишдан буришиб кетяпти... мана ҳозир дод солиб, хўнграб юборади...

Қутилмаганда баланд қарс эшитилди. Миссис Уэсли билан Гарри бир-биридан кескин тисланди. Дераза олдида муштчасига ниманидир маҳкам сиқиб олган Гермiona турибди.

- Мени маъзур сананг, - пичирлади у.

- Дамламани ич, Гарри, - деди миссис Уэсли, кўзларини кафтининг орка томонига артиб.

Гарри бир кўтаришда дамламани ютиб юборди. Дори бир зумда таъсир қилди. Оғир, енгиб бўлмас уйқу боланинг вужудини қамраб олди. Гарри бошини болишга ташлади-да, бўшлиққа кулаб тушди.

XXXVII БОБ.

ИБТИДО

Орадан бир ой ўтган бўлса ҳам, Гарри, учинчи мусобақадан кейин ўтган кунларни яхши эслай олмаслигини ўйлаб, хайрон бўлди. Афтидан, бошдан кечирган ходисалардан сўнг, унинг онгида янги таассуротлар учун жой қолмаган. Хотирада сақланиб қолган воқеалар эса азоб беради ҳолос. Улар орасида энг ёмон қийнаётгани – мусобақа ўтиб, эртасига эрталаб Седрикнинг ота-онаси билан ўтган учрашув бўлди.

Эр-хотин Диггорилар Гаррини ҳеч нарсада айбламади, аксинча, фарзандларининг васиятини бажариб, жасадини келтириб бергани учун болага миннатдорлик билдиришди. Бечора мистер Диггори суҳбатнинг асосий вақтини йиғлаб ўтказди. Миссис Диггорининг мусибати эса шу қадар оғир эдики, кўз ёшларини буткул тугатиб, қуритиб қўйди.

- Деярли азоб чекмаган эканда, а? - деди у, Гаррининг ҳикояси ниҳоясига етгач, - Амос...

боламиз... ўз омонатини... Беллашувда ғолиб чиқиши билан топширган. Демак у... бахтиёр

кайфиятда ўлган...

Сухбат тугаб, эр-хотин кетишга тараддуд кўраётганида миссис Диггори тўхтаб, Гаррига бир оз қараб турди-да:

- Энди сен огоҳ бўлиб юргин, хўпми? - деб қўйди.

Гарри жавонча устидаги ҳамённи олиб, Седрикнинг ота-онасига узатди.

- Мана буни олиб кетинг, илтимос, - деди у, ўнғайсиз ахволда, - Бу пул Седрикка насиб қилиши керак эди. Биринчи бўлиб Кубокка Седрик етган, олинг...

Миссис Диггори дарҳол ўзини нари тортди.

- Қўйсанг-чи, нималар деяпсан, бу сеники ёқимтойгинам, биз олмаймиз буни...

Эртасига кечкурун Гарри «Гриффиндор» минорасига қайтиб, Рон билан Гермионадан, нонушта вақтида сўзга чиққан Дамблдор мактаб ўқувчиларидан Гаррини тинч қўйиш, лабиринтда бўлиб ўтган ходисалар ҳақида сўрайвериб, жонига тегмаслик, тагпурслик қилмасликни илтимос қилганини билди. Чиндан ҳам Гаррининг кузатишича, аксарият болалар уни четлаб ўтиб, кўзига тик қарашга ботина олишмаяпти. Айримлар оғзини кафти билан бекитиб, пичирлашмоқда. Афтидан кўпчилик Рита Вритернинг мақоласига, яъни Гарри табиатан беқарор-у, шу боис ниҳоятда хавфли бола эканлигига ишонишган кўринади. Эҳтимол баъзилар Седрик Диггорининг ўлими борасида ўз фикр-мулоҳазасига эгадир. Бироқ Гарри буларнинг барига мутлақо бефарқ қарамоқда. У ўзини мавҳум мавзуларда сухбатлашиб ёки сеҳрли шахмат ўйнаб ўтирган Рон билан Гермионанинг ёнида, индамай ўтирганида яхши хис этмоқда. Тўрт йилдан буён дўст тутиниб келган болалар бир-бирини ортиқча сўзсиз ҳам жуда яхши тушунади. Улар бирон-бир аломат, «Хогварц»дан ташқарида рўй бераётган ходисалар ҳақидаги хабарларни кутишмоқда. Аниқ маълумотлар олинмас экан, воқеаларнинг кейинги ривожини башорат қилишдан маъни йўқ. Улар аччиқ мавзуга атиги бир маротаба тўхталиб ўтишди. Ўшанда Рон «Хогварц»ни тарк этиб кетаётган миссис Уэсли билан Дамблдор ўртасида ўтган сухбат мазмунини айтиб берди.

- Ойим Дамблдорнинг ҳузурига кириб, ушбу ёзги таътилни ўтказишинг учун тўғри бизнинг уйимиз – Бошпанага боришинг мумкин ёки мумкин эмаслигини сўради, - деди Рон, - Бироқ директор: «Гарри дастлаб Дурслар хонадонига бориши керак», дебди.

- Нима учун?

- Ойимнинг айтишича, бу масалада Дамблдорнинг ўз асослари бор эмиш, - қошини чимирди Рон, - Тушунишим-ча, биз унинг айтганларини, айниқса, бундан буён сўзсиз бажаришимиз керак, шундайми?

Рон ва Гермионадан ташқари, Гарри, Хагрид билан ҳам мулоқот қилиш имконини истаydi. Ёвузлик кучидан ҳимоя фани ўқитувчиси энди йўқ ва шу боис, ушбу фан дарсларига ажратилган соатлар бўш ўтмоқда. Бинобарин, куёшли пайшанба кuni, учовлон, Хагриднинг аҳолидан хабар олишга аҳд қилди.

Кулбанинг очиқ эшигидан думини силкитиб ақиллаган Сўйлоқтиш сакраб чиқди.

- Ким у? - кичкирди остонада кўринган Хагрид, - О, Гарри!

Давангир меҳмонларни қарши олиб, Гаррини ўзига тортди-да, сочини тўзғитиб қўйди.

- Сени кўрганимдан хурсандман, оғайни, жуда хурсандман.

Кулбага кирган болалар камин ёнидаги стол устида бир жуфт, сал кам пақирдай келадиган кружка турганини кўришди..

- Олимпия билан бир пиёлачадан чой уриб олган эдик, - тушунтириш берди Хагрид, - У хозиргина чиқиб кетган эди.

- Ким билан? - қизиксиниб сўради Рон.

- Ким билан бўлар эди, Максим хоним билан-да! - деди Хагрид.

- Демак, охири юлдузларинг юлдузларингга тўғри келиб қолибди-да, а? - сўради Рон.

- Билмадим, нималар тўғрисида гапираётганингни, - деди Хагрид, бефаҳм башара ясаб.

Тоза идишлар жавонидан кружклар чиқарган Хагрид чой дамлаб, дастурхонга хом

пишган бисквит узатгач, ўзининг бахайбат курсисига суяниб ўтирганча, кўнғиз кўзлари билан Гаррига синчиклаб қаради.

- Ишлар қалай? - сўради у Гарридан.

- Жойида.

- Йўқ, жойида эмас, - бош чайқади Хагрід, - Кўриб турибман-ку, жойида эмаслигини. Лекин, албатта жойида бўлади.

Гарри кўзини пирпиратиб қўйди.

- Бир кун эмас бир кун, унинг қайтишини билар эдим, - деди Хагрід.

Гарри, Рон ва Гермиона Хагрідга чўчиб қараб қўйишди.

- Ҳа, Гарри, буни кўп йиллардан буён билар эдим. Қаергадир бекиниб олгани, ниманидир кутаётганини сезар эдим. Шу кун келиши керак эди. Мана ниҳоят келди ҳам. Биз эса ўз ҳаётимизни давом эттиришимиз керак. Демак, бунинг учун курашамиз. Эҳтимол кудратини тўла-тўқис тиклаб олгунига қадар тўхтатиб қолишга муваффақ бўлармиз. Ҳар қалай Дамблдорнинг режаси шундай. Буюк инсон-да, бу, Дамблдор. У бор экан, мен ҳеч нарсадан ташвиш тортмайман.

Болаларнинг бадгумон юзларига қараган Хагрід қуюқ қошини кўтарди.

- Писиб, кўрқиб ўтиришдан нима наф, - давом этди у, - Бир бошга бир ўлим. Нима бўлса, бўлсин. Сиз билан бизнинг ишимиз эса ўша кунни муносиб қарши олишдир. Дамблдор ўша кеча ҳақидаги бор гапни менга айтиб берди, Гарри.

Гаррига бир оз хаёл суриб қолганча, қараб ўтирган Хагрід, дафъатан ифтихордан шишиб кетди.

- Сен отангнинг муносиб ўғлисан! Мақтов гапим шу. Ортиқча гап ортиқча.

Бола кўп кунлардан буён илк бор иршайиб қўйди.

- Хагрід, ўша тунда Дамблдор, сени ва Максим хонимни чақириб келиш учун кулбанга профессор Макгонагаллни юборган эди. Сендан нимани илтимос қилди у? - сўради Гарри.

- Ҳа, энди... ёз фаслида бажариладиган вазифа берди-да, - мубҳам жавоб қайтарди Хагрід,

- Ўта махфий вазифа. Бу ҳақда гапириш мумкин эмас менга. Ҳатто сизларга ҳам. Балки Олимпия ҳам мен билан борар. Сизлар учун у Максим хоним. Борса керак. Кўндиргандай бўлдим, шекилли.

- Вольдеморт билан боғлиқ вазифами?

Ушбу исми эшитган Хагріднинг афти буришиб кетди.

- Эҳтимол, шундайдир, - очиқ жавобдан қочди у, - Хўш, ким мен билан сўнгги драклни кўргани боради? Ҳазиллашяпман! - қўшиб қўйди у, болаларнинг башаралари буришиб кетганини кўриб.

Кечкурун, Одамовилар хиёбонига қайтишдан олдин, ётоқхонада сочилиб ётган нарсаларини истар-истамас сандиғига жойлаётган Гарри, ўқув йили яқунларига кўра ғолиб деб топилган коллеж номи эълон қилинадиган, одатда, роса кувноқ кайфият-ла ўтадиган хайрлашув зиёфати ҳақида ўйлаб, юраги орқага тортиб кетди.

Гарри шифохонадан чиққан кундан буён қизиксинувчи нигоҳлардан ўзини четга тортиб юрди. Халойиқ тўпланган Катта Залга кирмай, ҳамма тарқагач, ҳеч ким йўқлигида, танхо ўзи овқатланишни афзал билди.

Хайрлашув зиёфатига Гарри, Рон ва Гермиона биргалиқда тушишди. Ўқув йили яқунланиши шарофатига ўтказиладиган бундай тадбирда, Катта Зал, одатда, ғолиб чиққан коллеж байроғининг ранглари билан безатилади. Бугун эса бу ерда ҳеч қандай байрам муҳити йўқ. Мўътабар Столнинг ортида Седрикнинг хотирасига қора мато тортилган. Ўқитувчилар столи ортида ҳақиқий Ўйноқкўз Хмури ўтирибди. Унинг ёғоч оёғи ҳам, сеҳрли кўзи ҳам ўз жойида. Фақат биров мурожаат қилса, сесканиб кетяпти. Уни тушунса бўлади, албатта, хаёдан ўтказди Гарри, шундоқ ҳам, табиатида шаклланган ҳаддан ортиқ сергаклик, сандик ичида ўн ой камалиб ётгач, баттар кучайиб кетганига ҳеч хайрон бўлмаса бўлаверади. Профессор Каркаровнинг ўрни бўш. Қолган гриффиндорчилар билан

бирга дастурхон атрофига жойлашаётган Гарри, айна пайтда Каркаров қаерда бўлиши мумкинлиги хақида ўйланиб қолди. Балки Вольдеморт уни аллақачон бир ёкли қилиб бўлгандир.

Максим хоним шу ерда, Хагриднинг ёнида ўтирибди. Иккаласи шивирлашиб, ниманидир муҳокама қилишмоқда. Сал нарида, профессор Макгонагаллнинг ёнида ўтирган Снеггнинг нигоҳи Гаррининг нигоҳи билан тўқнаш келиб қолди. Снеггнинг башараси қандайдир ғалати қиёфа касб этган-у, бари-бир одатдагидек, захар томиб турибди. Гарри юзини ўгириб олган ушбу профессорга узоқ қараб ўтирди.

Қизик, Вольдеморт хаётга қайтган ўша тунда Снегг, Дамблдорнинг буйруғига қўра нима вазифа бажарди экан, а? Ва нима учун... нима учун Дамблдор Снегг чиндан ҳам биз томонда эканлигига қаттиқ ишонади? Тўғри, у қачонлардир бизнинг жосусимиз бўлган, ҳар қалай дамблхотира чиганоғи ичидаги Дамблдор суд залида «Северус Снегг ўз хаётини хавф остига қўйганча, бизнинг хабарчимиз сифатида фаолият юритган», деган эди. Энди-чи, нима вазифа бажарди? Балки Ўлимдан мирикувчилар билан боғлангандир? Ўзини Дамблдор томонга ҳеч қачон ростакамига ўтмаган киши сифатида кўрсатгандир? Лорд Вольдеморт сингари, қулай фурсат кутдим, дегандир?

Мўътабар Стол ортидан турган профессор Дамблдор Гаррининг хаёлини бўлди. Шундоқ ҳам, одатий хайрлашув зиёфатига хос бўлмаган жимлик ҳукм сураётган Катта Залда сукунат қарор топди.

- Интиҳо, - гап бошлади ўйчан Дамблдор, - Навбатдаги ўқув йили ўз интиҳосига етди, демоқчиман.

Нигоҳини «Хуффльпуфф» столи томон қаратган Дамблдор бир оз тўхталиб қолди. Ушбу стол атрофида тўпланган ғамгин болалар тадбир бошидан буён жим ўтиришибди.

- Бугун сизларга ниҳоятда жиддий масала хақида фикр билдирмоқчиман. Бироқ дастлаб ажойиб бир йигитча хақида икки оғиз сўз айтиб ўтаман. Хозир у шу ерда, орамизда, хайрлашув зиёфатида биз билан теппа-тенг қувониб, хаётдан завқланиб ўтириши керак эди, - деди Дамблдор, хуффльпуффчилар столи томон имо қилиб, - Седрик Диггори хотирасига қадах кўтаришингизни сўрайман.

Катта Залда ўтирган жамики одамлар ўринларидан аста туриб, ягона паст овозда баралла гумбурлаганча, қўлларидаги қадахларни: «Седрик Диггори учун», деб кўтаришди.

Гарри халойиқ орасида юзларидан дув-дув ёш оқаётган Чуни кўриб, нигоҳини столга олиб ўтди. Хамма ўтирди.

- Седрик хақиқий хуффльпуффчига хос кўплаб фазилатларни ўзига мужассам этган эди, - давом этди Дамблдор, - У яхшилиқни аямайдиган, ниҳоятда меҳнатсевар ўктам йигит, яхши дўст эди. Ҳалоллик, поклик, виждонлиқ, тўғри сўзликни у хамма нарсадан устун кўриб келган. Шахсан билиш-билмаслигимиз, таниш-танимаслигимиздан қатъи назар, Седрикнинг ўлими ҳар биримизнинг қалбимизга ниҳоятда қаттиқ таъсир ўтказди.

Назаримда, айнан шу боис ҳам сиз, хақиқатни билишга ҳақлисиз.

Гарри бошини кўтариб, Дамблдорга юзланди.

- Седрик Диггорини Лорд Вольдеморт ўлдирди.

Катта Залда ўтирган одамларнинг кути ўчиб, шовур-шувур бошланди. Бундай сўзларни эшитиб, даҳшатга тушган мактаб ўқувчилари бовар қилмай, Дамблдорга бақрайиб қолди. Директор вазминлигини сақлаганча, шовкин тиниб, жимлик тикланишини кутиб турди.

- Ушбу хабарни сизларга етказиш масаласида сеҳргарлик вазирлигида эътироз билдирилди, - деди у, - Эҳтимол Лорд Вольдемортнинг хаётга қайтганига ишонмаганликлари ёки бундай мудҳиш хабарни эшитишга сизни ҳали ёш деб билганлари учун ота-онангиз ҳам, ушбу ишимни маъқул топмас, балким... Бироқ имони комиллигимга асосланган ҳолда айтаман-ки, хақиқат ёлғондан афзалдир. Агар мен Седрикни бахтсиз ходиса туфайли ёки ўзи йўл қўйган хатолик оқибатида ўлди, деб эълон қиладиган бўлсам, унинг хотирасини очиқдан-очиқ, хақиқатни қўра-била туриб, таҳқирлаган бўламан. Ларзага келган, чўчиган барча... ёки деярли барча нигоҳлар айна пайтда Дамблдорга қаратилган. Слизеринчилар столи атрофида ўтирган Драко Малфой Краббе билан Гойлга

алланима пичирлаб ўтирганини Гарри кўриб ўтирди. Боланинг вужуди ғазабдан қайнаб кетган бўлса-да, ўзини Дамблдор томон юзланишга мажбур қилди.

- Седрикнинг ўлими муносабати билан яна бир кишини тилга олиб ўтишим керак, - деди Дамблдор, - Мен Гарри Поттерни назарда тутяпман.

Катта Залдагилар орасида шивир-шивир кўтарилди. Аксарият ўқувчилар Гарри томон бир сония қараб қўйишди-да, боз директорга юзланиб олишди.

- Гарри Поттер Лорд Вольдемортнинг кўлидан қутулиб қолишга муваффақ бўлди, - эълон қилди Дамблдор, - Ва ҳаётини хавф остига қўйганча, Седрикнинг васиятини адо этиб, жасадини «Хогварц» ҳудудига, ота-онасига қайтариб келтирди. Лорд Вольдемортга қарши чиққан Гарри шундай жасорат кўрсата олдики, бундай қахрамонликни ҳар қандай катта ёшли сеҳргар ҳам намоён эта олмайди.

Дамблдор жиддий ногоҳ-ла, Гарри томон юзланиб, қадахини кўтарди:

- Гарри Поттерга шон-шарафлар.

Залда ўтирганларнинг деярли ҳаммаси оёққа калкиб туриб, Седрикни қандай хотирлашган бўлишса, Гаррининг исмини ҳам шундай талаффуз этиб, қадах кўтарди. Малфой, Краббе, Гойл ва кўплаб бошқа слизеринчилар ўз ўринларида намоёйишкорона ўтирганча қолиб, қадахга қўл ҳам теккизмади. Сеҳрли кўзга эҳтиёж сезмайдиган, бисёр истеъдодларга эга Дамблдор бунга пайқамасди.

Ҳамма ўз ўрнига ўтиргач, Дамблдор нутқини давом эттирди.

- Уч сеҳргар беллашуви ва ўхшаш тадбирларни ўтказишдан кўзланган асосий мақсадлар жумласига халқаро сеҳргарлик муносабатларини мустаҳкамлаш, илгариги бирликни тиклаш, муқаддам бўлиб ўтган хусуматларни унутиш, ихтилофларга барҳам бериш, турли халқ ва миллатларга мансуб йигит-қизлар ўртасида дўстона муносабатлар қарор топтириш саналади. Лорд Вольдемортга ўхшаганлар бош кўтарар экан, бундай муносабатлар ниҳоятда жиддий аҳамият касб этади.

Дамблдор дастлаб Максим хоним билан Хагрид томонга, сўнг Флёр Делакур ва бошқа бэльстэкчиларга, слизеринчиларнинг столи атрофида ўтирган Виктор Крум ва дурмштрангчиларга бирма-бир қараб чиқди. Крум аллақандай безовта, худди ҳозир Дамблдордан танбех эшитишга ҳозирлангандай кўринди.

- Муқаддас даргоҳимизда ўтирган ҳар бир меҳмонимизни ҳар доим ва ҳар қандай вақтда кўришдан хурсанд бўламиз. Қадрли дўстлар, бетакрор юртимиз Буюк Британия ва тенги йўк «Хогварц»га ўзингиз истаган фурсатда ташриф буюришингиз мумкин, - давом этди Дамблдор, дурмштрангчиларга қараганча қолиб, - Лорд Вольдемортнинг ҳаётга боз қайтганини назарда тутган ҳолда эса барчангиздан оддий бир ҳақиқатни ҳеч қачон унутмай, доимо ёдда сақлаб юришингизни сўраган бўлар эдим: шуни билинг-ки, кучимиз, қудратимиз бирликдадир! Тарқоқлик бизни заиф, душман қаршисида ожиз қилиб қўйиши муқаррар! Лорд Вольдеморт ва унинг малайлари юрган йўлида хусумат, адоват уруғини сочиб юриш борасида ўзига хос қобилиятга эгадир. Бунга қарши эса ягона бир усулни қўллаш орқали, у ҳам бўлса, фақат дўстлик ва ўзаро ишонч ришталари билан маҳкам боғланган тарздагина кураш олиб бориш мумкин. Мақсадларимиз муштарак, қалбларимиз очик экан – ўртамиздаги миллий ва маданий тафовутлар биз учун тўсиқ саналмайди. Мен бир нарсани аниқ биламан ва янглишишни ҳали ҳеч қачон бу қадар истаган эмасман! Бизни энди ниҳоятда оғир, ҳасратли кунлар кутади. Орамизда ўтирган айрим кишилар Лорд Вольдемортнинг зулмига бевосита дучор бўлган. Ёвуз Лорд кўплаб оилаларнинг ёстиғини қуритиб, одамлар тақдирини вайрон қилган. Бир ҳафта муқаддам эса мактабдошимиздан айрилдик. Седрикни унутманг. Вақт етиб, осон йўл ёхуд тўғри йўлни танлаш зарурати туғилган фурсатда Лорд Вольдеморт ўз йўлида тасодифан учратиб қолган, яхшиликни ҳеч қачон аямаган, жасур йигитчани нима қилганини эсга олинг. Седрик Диггорини унутманг дўстлар.

Гаррининг сандиғи сафарга шай, устида Хедвиг қамалган кафас турибди. Ўзи эса Рон ва

Гермиона билан биргаликда вестибюлни эгаллаб олганча, лакиллаб туришган тўртинчи синф ўқувчилари орасида Хогсмед темир йўл станциясига элтиб қўядиган отсиз юрадиган араваларни кутмоқда. Бугун ёзнинг ажойиб кунларидан бири. Кечкурун Одамовилар хиёбони кўм-кўк майсага бурканиб, гулзорларининг ранг-баранглиги билан кишининг кўзини қувонтирганча, Гаррини қарши олади. Бироқ ушбу фикр боланинг қалбига ҳеч қандай қувонч келтирмади.

- Гарри!

Гарри исми чакирилган томон ўгирилиб, асосий пиллапоядан шоша-пиша қўтарилаётган Флёр Делакерни кўрди. Узоқда Хагрид улкан учар отларни аравага қўшишга уринганча чираниб, Максим хонимга қўмаклашмоқда. «Бэльстэк» араваси парвозга ҳозирланмоқда.

- Умид киламан-ки, биз яна учғашамиз, - деди Флёр қўлини узатиб, - Инглиз тилимни такомиллаштиғиш мақсадида юғтингизда ўзимга иш қидиғим топмоқчиман.

- Сен шундоқ ҳам инглиз тилида жуда чиройли гапирасан, - деди ҳаяжондан бўғилиб қолаётган Рон.

Флёр жавобан кулиб қўйди. Гермиона эса лунжини шишириб олди.

- Хайр, Гарри, - эшик томон ўгирилди Флёр, - Сен билан танишганимдан бағоят хуғсандман!

Гарри кумуш сочларини куёшда яраклатиб ҳилпиратганча майсазор бўйлаб Максим хоним томон югуриб кетаётган Флёрнинг кетидан қараб қолди. Ҳа, кайфият аста-секин қўтарилмоқда.

- Қизик, дурмштрангчилар ўз юртига қандай етиб олишар экан, а? - сўради Рон, - Кема бошқаришни Каркаровсиз уддалай олишармикан?

- Кемани Каркаров бошқармаган, - эшитилди хириллаган овоз, - Ўзи каютада ўтирииб, барча ишларни ўзиимиизга қўйиб қўйган.

Крум Гермиона билан хайрлашишга келибди.

- Херм – иоун – нина, сен биилан гаплашииб олсам бўладимми?

- О... ҳа... албатта, - деди ҳаяжонланган Гермиона, Крумнинг ортидан халойиқ ичига кириб кетиб.

- Тезроқ бўлинг! - бақириб қолди Рон, иккаласининг орқасидан, - Ҳозир аравалар келиб қолади.

Арава кутишни Гаррининг зиммасига юклаб қўйган Рон оёғининг учига туриб олганча, бўйин чўзиб, Крум билан Гермиона нима билан машғуллигини кўришга интилди.

Иккаласи тез қайтди. Рон Гермионанинг юзига синчковлик билан қараб, ҳеч қандай ўзгариш, ҳаяжон ёки ташвиш аломатини кўра олмади.

- Диггории менга ёқар эди, - деди Крум Гаррига мурожаат қилиб, - У мен биилан, гарчи дурмштрангдан, Каркаров биилан келган бўлсам-да, доимо боадаб муомала қиилган эди, - қўшиб қўйди у ғамгин оҳангда.

- Янги директор тайинланди-ми мактабингизга? - кизикди Гарри.

Крум елка қисиб қўйди. Сўнг, Флёр сингари қўл узатиб, дастлаб Гарри, кейин Рон билан хайрлашди.

Роннинг ўзи билан ўзи қурашаётгани юзидан билиниб турибди. Номи жаҳонга машҳур болгар ўйинчиси эндигина ўгирилиб, кетмоқчи бўлиб турганида ниҳоят ёрилиб кетди:

- Менга дастхат бериб кет.

Кулиб юборган Гермиона яқинлашиб келаётган отсиз аравалар томон ўгирилиб олди.

Қиёфасида таажжуб билан мамнуният уйғунлашиб кетган Крум эса Рон учун пергамент бўлагига дастхат қўйиб берди.

Кингс-Кросс вокзалига қайтиш йўлидаги об-ҳаво, сентябрь ойида, «Хогварц» томон йўлга чиқилган куни болаларнинг адабини берган ҳаводан кескин фарқ қилмоқда. Осмонда тангадай бўлсин, булут йўк. Гарри, Рон ва Гермиона алоҳида купе топишга муваффақ бўлишди. Сайрайвериб қулоқ-мияни емаслиги учун Чўчринстель қамалган қафас устига

Роннинг парад коржомаси боз ташлаб кўйилди. Хедвиг бошини қанотига суқиб олиб, мизгимокда. Маймоқоёқ эса Гермионанинг ёнидаги бўш курсига қулала бўлиб олиб, катта, малла ранг, пахмоқ ёстикқа ўхшаб олган. Поезд болаларни жануб томон олиб кетмоқда. Гарри, Рон ва Гермиона мактабда ўтган сўнгги ҳафтага нисбатан эркинрок, истак билан суҳбат қуриб кетишмоқда. Дамблдорнинг хайрлашув зиёфатидаги нутқи Гаррининг қалбидаги ўзи муқаддам ҳис этмаган аллақандай торларни чертиб юборгандай бўлди. Бўлиб ўтган ходисалар муҳокамаси деярли озор бермай кўйди. Дамблдор томонидан Вольдемортга қарши кўрилатган жоиз чоралар ҳақидаги суҳбат купе ёнига поездда сотиладиган овқат араваси келганда бўлинди.

Егулик харид қилиб кирган Гермиона пулини юк халтасига солиб, «Башорат-у, каромат газетаси»нинг янги сонини чиқарди.

Гарри нималар ҳақида ёзишаётганини сўрашга юраги бетламай газетага иккиланиб қараб кўйди.

- Бирорта ҳам ёмон гап йўқ. Ўзинг кўриб чиқишинг мумкин, - деди Гаррининг холатини фаҳмлаган Гермиона хотиржамгина, - Мен ҳар куни текшириб боряпман. Учинчи мусобақанинг эртаси куни сен Уч сеҳргар беллашувининг чемпиони, деб эътироф этилганинг ҳақида кичкинагина маълумот бериб ўтилди холос. Раҳматли Седрик тилга олингани ҳам йўқ. Бўлиб ўтган ишлар ҳақида умуман ҳеч нарса айтилмаган. Афтидан Фуж, журналистларнинг оғзини ёпиб ташлаганга ўхшайди

- Рита Вритерга ўхшаганларнинг оғзини ҳеч ким ёпа олмайди, - эътироз билдирди Гарри, - Айниқса шундай оламшумул ҳодиса рўй берганда!

- Учинчи мусобақадан сўнг, Ританинг бирорта ҳам мақоласи чоп этилгани йўқ, - деди Гермиона, ғалати сипо оҳангда, - Умуман айтганда, - қўшиб қўйди у, овози бир оз титраб, - Вритерга маълум вақт ҳеч нарса ёзмай юришга тўғри келади, агар у ҳақдаги баъзи бир маълумотларни тегишли идораларга етказишимни истамаса, албатта.

- Нималар деяпсан? - хайрон бўлди Рон.

- Худудга кириш ман этилганига қарамай, мактабдаги одамлар орасида яккама-якка ўтган суҳбатларни қай тарзда эшитиб юрганини аниқлашга муваффақ бўлдим, - ховлиқиб кетди Гермиона.

- Хўш, қай тарзда эшитган экан? - сўради Гарри.

- Қандай аниқладинг? - бақрайди Рон.

- Умуман айтганда, ғояни менга сен бердинг, Гарри, - деди Гермиона.

- Мен? - хайрон бўлди Гарри, - Қанақанги ғоя ҳақида гапиряпсан?

- Қўнғизча ҳақидаги ғоя-да! - ниҳоят бақариб юборди Гермиона.

- Ахир электр токи воситасида ишлайдиган нарсалар «Хогварц» яқинига келтирилиши билан ишдан чиқади, деб ўзинг айтдинг-ку...

- Электрон қўнғизча эмас, йўқ, - тушунтириш бера бошлади Гермиона, - Биласизлар-ми... ярамас Рита Вритер Буюк Британия Сеҳргарлик вазирлиги Сеҳргарлик ва афсунгарлик фаолияти устидан назорат бўлимида юритиладиган махсус рўйхатдан ўтмаган анимаг экан! - музаффарият оҳангида баёнот қилди Гермиона, - Ва аниқлашим-ча, у...

Гермиона юк халтасидан кичкина, қопқоғи зич ёпилган шиша банкани чиқариб, болаларга кўрсатди.

- ... қўнғизга айлана олар экан.

- Ҳазиллашма, - бовар қилмади Рон, башарасини банкага яқин келтириб, - Ахир сен... у... сен..

- Ўша. Аниқ ўша, - деди севиниб кетган Гермиона банкани қаттиқ силтаб.

Банки ичида бир нечта барг, новдача ва каттагина, семиз қўнғиз кўринди.

- Бўлиши мумкин эмас... ҳазиллашяпсан... - пичирлади Рон, банкани кўз олдига яқинрок келтириб.

- Йўқ, ҳазиллашаётганим йўқ, - деди сония ўтган сайин қувончдан яшнаб кетаётган Гермиона, - Шифохонада, токчада тутиб олдим. Дикқат билан қара. Мўйловининг яқинида анави мудҳиш кўзойнагини эслатадиган доғ бор.

Гарри кўнғизга диққат билан назар солиб, Германионнинг ҳақлигига ишонч ҳосил қилди. Кейин Рождество бали куни хитой фонуслари милтиллаб турган пушти боғдаги фавворанинг баланд кўтарилаётган ёркин оқимлари остида турган йирик шимол буғусининг ҳайкалини ва ҳайкал бели бўйлаб ўрмалаб юрган кўнғизни эсга олди.

- Хагрид Максим хонимга ўз онаси ҳақида гапириб берганида боғдаги тош буғу белида кўнғиз ўрмалаб юрган эди! - деди у.

- Тўппа-тўғри, - бош ирғиди Германиона, - Виктор иккаламиз кўл соҳилида гаплашиб бўлганимиздан кейин, Крум, сочимга кўнғиз илашиб олганини айтган эди. Башорат дарсида чандиғинг оғриб қолган фурсатда, адашмасам, парда ортидаги тоқчада кўнғизга айланиб олган Рита ўтирган. Мухтасар қилиб айтганда Вритер йил давомида шов-шувга сабаб бўладиган маълумотлар кидириб танда кўйиб юрган.

- Эсингиздами, деразадан, ҳовлидаги дарахт остида турган Малфойни кўрган эдик? Ўшанда Гарри, нима эди-я... ҳа... рация орқали радиосўзлашув олиб бораётган кўринади, деган эди... - аста эслади Рон.

- Малфой дарахт панасига ўтиб олиб, кафтига кўнган кўнғиз билан гаплашиб ўтирган, - тасдиқлади Германиона, - Малфой билан Рита иккаласи таниш, албатта. Вритер айнан шу тарзда слизеринчилардан ўзининг ажойиб интервьюларини олиб юрган. Ританинг хати-харакатлари ғайриқонуний эканлигига слизеринчилар бефарқ қарашган. Асосий мақсад – Хагрид ҳақида ҳар хил тутуриқсиз гапларни тўкиб чиқариш бўлган.

Германиона Роннинг кўлидаги банкани олиб, кўнғизга кулиб кўйди.

- Уни Лондонга етгач кўйиб юборишни ваъда қилганман, - деди Германиона, - Банкага эса Синмаслик афсунини кўллаганман. Шундай экан, Вритер, токи мен уни кўйиб юбормас эканман, ўз қиёфасига қайта олмайди. Бундан ташқари, йил давомида пат-қаламини чуқурроқ жойга бекитиб кўйиш шартини кўйдим. Қани кўрамиз, одамлар ҳақида ҳар хил бўхтонларни тўкиб чиқаришни бас қиладими-йўқми.

Германиона беташвиш қулганча, банкани юк ҳалтасига яшириб кўйди. Айни шу фурсатда купе эшиги очилиб, жирканч башаралар кўринди.

- Жа ақллисан-да, Грэнжер, - вишиллади Драко Малфой.

Унинг ортида қуролбардорлари Краббе билан Гойл чўзилиб турибди. Учаласи ҳам ўзидан хурсанд, сурбет ва таҳдидли қиёфа касб этган. Гарри уларнинг бундай муттаҳам туркини мукаддам кўрмаган эди.

- Хўш, шундай қилиб, - шошилмасдан чўзиб гап бошлади Малфой, остона ҳатлаб ўтганча, болаларга бирма-бир қараб чиқиб, - Сен аллақандай бадбахт мухбирни тутиб олдинг, Грэнжер. Поттер эса Дамблдорнинг эркатойилигича қолди, шундайми? Нихоятда катта иш, бағоят улкан ютук.

Унинг мурдор қулгиси кенгайди. Краббе билан Гойл эса тишларининг оқини кўрсатиб туришди.

- Ортикча нарсалар ҳақида ўйламасликка ҳаракат қиляпмиз, денг? - давом этди Малфой, ҳаммага кўз югуртириб чиқиб, - Ўзимизни ҳеч нарса содир бўлмаган кўйга солиб ўтирибмиз, денг?

- Йўқол бу ердан, - буюрди Гарри.

Гарри Малфойни Дамблдор нутқ ўқиётган вақтда пичирлашиб ўтирганини кўрганидан буён энди учратди. Ҳозир эса қулоғида нимадир жаранглаб, қўли ғайриихтиёрий равишда сеҳрли таёқчасига югурди.

- Сен иши ўнгмаган, толеи паст одамларга илашиб қолдинг, Поттер! Бир вақтлар, эсингда бўлса, сени оғохлантирган эдим. Номуносиб кишилар билан дўстлашиш керак эмас, мана буларга ўхшаган чиқиндилар ёки анави мудҳиш Хагридга ўхшаганлар билан мулоқот қиладиган бўлсанг, ўзинг ҳам ифлос бўлиб қолсан, деган эдим ўшанда, - деди Малфой Рон билан Германиона томон бош ирғиб, - Ана энди, Поттер, кеч қолдинг! Лорд Вольдеморт ишга киришиши билан биринчи навбатда мана буларни, яни магваччалар-у, магларварларни тегишли жойга йўллайди! Аниқроқ айтадиган бўлсам, иккинчи навбатда. Негаки, биринчи навбат Диггорига насиб қил...

Кутилмаганда купеда бир яшик петарда портлаб кетгандай бўлди. Ҳар томондан ўт очилган қарғиш яшинларидан кўзи қамашиб кетиб, қулоғи битиб қолган Гарри кўзини пирпиратиб олгач, полга қаради (*Петарда – хатарли жойларда поездни дарҳол тўхтатиш учун сигнал сифатида қўлланиладиган портловчи снаряд*).

Купе полида Малфой, Краббе ва Гойл беҳуш ётибди. Дилозорларни ҳар бири ўз қарғиши билан жазолаган Гарри, Рон ва Гермiona ўринларидан туриб олишди. Бироқ жазолаш амалини уحوвлонгина бажармаган.

- Мана бу учлик нималарни кўзлаб юришганини билмоқчи бўлдик, - деди қўлига сеҳрли таёқчасини ушлаб олган Фред, купега кирганча, Гойлнинг танасига оёқ қўйиб.

Хаёл ўтмай акасининг кетидан кириб, Малфойнинг танасини босиб олган Жорж кўринди. Унинг ҳам қўлида таёқча бор.

- Қарғишлар уйғунлигининг жуда қизиқ натижаси, - таъкидлаб ўтди Жорж, Малфойнинг устида турганча, Краббенинг танасига разм солиб, - Чипқон бостириш қарғишини ким қўллади?

- Мен, - деди Гарри.

- Ғалати бўлар экан, - фикр билдирди Жорж, ҳамон Малфойнинг устидан тушмай, - Мен эса Пахта оёқ қарғишини қўлладим. Афтидан иккала қарғиш пухта уйғунлашмайдиган кўринади. Қара, башарасида аллақандай пайпаслагичлар ўсиб чиқди. Хўп, майли. Умумий манзарани бузмаслиги учун буларни юмалатиб, бирон ерга тўплаб қўйиш керакми, дейман?

Рон, Гарри ва Жорж ҳар бирининг башараси қарғишларнинг пухта уйғунмаслигини ифода этаётган Малфой, Краббе ва Гойлнинг таналарини тепиб, туртиб йўлакка чиқариб қўйишди-да, купега кириб, эшикни ичкаридан бекитиб олишди.

- Қарта ташлаймиз-ми? - таклиф киритди Фред, портловчи қарталар дастасини чиқариб. Бешинчи ўйин ўртасида, Гарри, кутилмаганда эгизакларга савол беришга аҳд қилди.

- Бизга айтасизми-йўқми, иккалангиз кимни товладиңгиз? - мурожаат қилди у Жоржга.

- Ох, - хўрсинди Жорж, - Яна ўша саволми?

- Фарқи нима сизларга, - бош чайқади Фред, - Арзимаган иш. Энди ахамияти йўқ. Ҳар қалай хозир.

- Бари-бир умидимиз пучга чиқди, - елка қисди Жорж.

Бироқ Гарри, Рон ва Гермiona эгизакларни тинч қўйишмади. Охири Фред таслим бўлди.

- Хўп, майли. Сизга бу шунчалик муҳим экан... Людо Шульман эди...

- Шульман? - орқа тисарилди Гарри, - Айтмоқчисиз-ки, у ҳам дахлдор анави...

- Йўқ, - эътироз билдирди Жорж, ғамгин оҳангда, - Ундай ишларга Шульманнинг ақли етмайди.

- Унда нима гап? - сўради Рон.

Фред бир оз иккиланиб турди-да, охири ёрилди.

- Эсингиздами, Квидиш кубогининг финал ўйинида Ирландия ғалаба қозонади-ю, Тилла чаққонни Крум тутиб олади, деб жамики жамғармамизни дов тиккан эдик?

- Ҳа, - баралла жавоб берди Гарри билан Рон.

- Юткизиб қўйгач, ўша мараз биз билан непречёмларнинг тилла тангаси билан ҳисоб-китоб қилган экан.

- Хўш?...

- Икки қўлинг бўш, - жаҳл қилди Фред, - Эртасига эрталаб сариқ чака ҳам қолмади.

Тангалар ўз ўзидан гум бўлди.

- Б... балким тасодифан... адаштириб юборгандир? - аста тахмин қилди Гермiona.

Жорж ғамгин кулиб қўйди.

- Ҳамма бало шунда-да. Биз ҳам дастлаб худди шундай фикрга бордик. Агар рўй берган ҳолат ҳақида ёзиб юборсак, янглишиб кетганини билиб, бундай тасодифдан ўтирган жойида тикилиб қолади, деган хаёлга бордик. Чучварани хом санаган эканмиз. Хатимизни жавобсиз қолдирди. Вақт ўтиб, «Хогварц»га ташриф буюриб юрган кунлари у билан гаплашмоқчи бўлдик. Бироқ Шульман ҳар сафар думини ушлатмай, усталик билан

секингина куён бўлар эди.

- Охири у бизга ўшқириб, дадамнинг: «Сизларга қимор ўйнагани ҳали эрта, ёшсиз», деган гапини такрорлаб, пул бермай, масалани ёпди-қўйди.

- Лоақал дов тиккан пулимизни қайтариб беришини илтимос қилдик, - деди Жорж ҳар сония ўтган сари жахли чиқиб.

- Бош тортди-ми? Бўлиши мумкин эмас! - хитоб қилди Гермиона.

- Бўлганда қандок, - деди Фред.

- Ахир ўша пуллар сизларнинг жамики жамғармангиз эди-ку! - хитоб қилди Рон.

- Буни бизга эслатиб ўтишнинг кераги йўқ! - ўшқирди Жорж, - Биз охири гапнинг тагига етдик. Ли Жорданнинг дадаси ҳам худди шундай ахволга тушиб қолиб, ўз пулларини Шульмандан ундира олмай бўғилиб юрган экан. Хуллас, аниқланишича, Шульман гоблинлардан йирик миқдорда қарз олиб, улар билан ҳам ўхшаш найранг ўйнамоқчи бўлган. Финал ўйини ўтгач, гоблинларнинг бутун бошли тўдаси Шульманни ўрмонда тутиб олиб, ёнида борки пулини олиб қўйишган. Бироқ қарзидан қутулиш учун камлик қилган. Улар Шульманни «Хогварц»га қадар таъқиб қилиб, қочиб қутулишга йўл қўйишмаган. Людо ўзининг сўнгги нутигача ютқазиб қўйган. Биласиз-ми, у аҳмоқ ўзининг бўйнидаги қарзларидан қандай қутулмоқчи бўлган?

- Қандай қилиб? - сўради Гарри.

- У сенинг ғалабангга тиккан, дўстим, - жавоб берди Фред, - Сен Уч сеҳргар беллашуви чемпиони бўлишингга комил ишонч билдириб, гоблинлар билан гаров ўйнаган.

- Айтдим, нима учун у, доимо, менга ёрдам қўлини таклиф қилади, деб. Гап бу ёқда экан-да! - ниҳоят тушуниб етди Гарри, - Хўп... мана мен чемпион бўлдим. Энди у қарзини тўлайди-ми сизга?

- Асло, - деди Жорж, бошини чайқаб, - Гоблинлар ҳам уни алдашди. Қуш билан қуш тилида, ит билан ит тилида гаплашмоқ даркор кабилида иш тутишди. Сен Беллашувни Диггори билан шерик бўлиб ютганинг, гаров шарти бўйича сен якка ўзинг чемпион бўлишинг кераклигини пеш қилишди. Мухтасар қилиб айтганда, шамолдан қочиб қутулмоқчи бўлган Шульман бўронга йўлиқди. Бўйнидаги қарз миқдори баттар ошиб кетгач, қочиб қутулишдан бошқа чораси қолмади. Учунчи мусобақа ўтгач, у айнан шундай йўл тутди.

Чукур хўрсиниб қўйган Жорж боз қарта тарқатишга киришди.

Йўлнинг қолган қисми қувноқ ўтди. Гарри ушбу дамлар абадий давом этишини, поезд ҳеч қачон Кингс-Кросс темир йўл вокзалига етиб бора олмаслигини жуда-жуда истади.

Таассуфки, у, ушбу ўқув йилида оддий бир ҳақиқатни, у ҳам бўлса: олдинда нохушлик кутар экан, вақт ҳеч қачон ўз ҳаракатини секинлатмаслигини жуда яхши ўзлаштириб олди.

Шундай экан, кўп ўтмай поезд секинлашиб, тўкқиз бутун тўртдан учунчи платформада аста тўхтади. Йўлакда одатий тўс-тўполон бошланди. Ўқувчилар ўз юкларини пастга тушира бошлашди. Рон билан Гермиона сандиқларини Малфой, Краббе ва Гойлнинг таналари устидан базўр ўтказа олишди.

Гарри эса купеда ушланиб қолди.

- Фред... Жорж... бир дақиқа шошмай туринг.

Эгизаклар унга юзланди. Гарри сандиғини очиб, ютуғини чиқарди.

- Мана буни олинг, - деди у, ҳамённи Жоржнинг қўлига ушлатиб қўйиб.

- Нима қиляпсан?! - эсанкираб қолди Фред.

- Олинг, - қатъий оҳангда такрорлади Гарри, - Буни ихтироларга, кулгили моллар дўконини очишга ишлатасиз.

- У ҳақиқатан ҳам, Рита ёзгандай, рухий жиҳатдан беқарорми, дейман, а? - деди Фред, Гаррига фавқулодда иззат-икром билан боқиб.

- Қулоқ солинг, - деди Гарри жиддий оҳангда, - Агар олмайдиган бўлсаларинг мен барибир уларни ахлатга ташлаб юбораман. Бу пуллар менга керак эмас. Хурсандчилик эса менга, умуман бошқаларга ҳам, зиён қилмаган бўлар эди. Назаримда, кўп ўтмай оз бўлса ҳам хурсандчилик қилинадиган жойлар сув билан ҳаводай зарур бўлиб қолади.

- Гарри, - ғудуллаб қолди овози пасайиб кетган Жорж, - Ахир ҳамёндаги пул минг галлеон-ку.

- Тўппа-тўғри, - кулиб қўйди Гарри, - Фараз қияпсан-ми, қанчадан-қанча канарейка қандлари. Фақат қаердан олганингизни ойингизга айтманг, илтимос... гарчи миссис Уэсли бундан буён, иккалангизни вазирликка ишга киришингизни истамаса-да...

- Гарри, - эътироз билдирмоқчи бўлди Фред.

Бирок Гарри кўлига сеҳрли таёқчасини ушлаб, иккаласига ўктади.

- Биласизми нима, - деди у, хотиржам оҳангда, - Сўнгги вақтларда мен кўп қилиқларни ўзлаштириб олганман. Ҳозир ё пулни, ё бирон-бир қарғишимнинг яшинини оласиз. Сиздан ягона бир нарсани илтимос қиламан, майлими? Ронга янги парад коржома олиб беринг. Фақат ўз номингиздан, хўпми?

Гарри эгизаклар бир нима дегунга қадар ҳалигача полда, қарғишлар таъсирида чўзилиб ётган Малфой, Краббе ва Гойлнинг устидан хатлаб ўтиб, купени тарк этди.

Вернон амаки Гаррини тўсиқ ортида кутиб турибди. Амакидан сал нарида турган миссис Уэсли Гаррини маҳкам кучиб, қулоғига пичирлади:

- Ўйлашимча, бир оз вақт ўтгач, Дамблдор, уйимизга келишингга ижозат беради. Ёзиб тур бизга, Гарри.

- Кўришгунча, Гарри! - деди Рон, Гаррининг белига уриб қўйиб.

Гермиона, хали ҳеч қачон қилмаган ишини қилиб, Гаррининг юзидан ўпиб қўйди.

- Учрашгунча, Гарри! - деди у.

- Раҳмат... Гарри, - аста ғудуллади Фред, зўр бериб бош ирғиётган Жоржнинг ёнида туриб.

Гарри эгизакларга кўзини қисиб қўйиб, Вернон амакига юзланди-да, унинг кетидан мағллар дунёси томон индамай одимлаб кетди.

Ҳозир ташвиш тортгани бирон-бир сабаб йўқ, хаёлдан ўтказди Гарри, Дурсллар машинасининг орқа ўриндиғига жойлашиб, Хагриднинг таъбири билан айтиладиган бўлса: *Бир бошга бир ўлим. Нима бўлса, бўлсин. Сиз билан бизнинг ишимиз эса ўша кунни муносиб қарши олишдир.*